
3 1761 07833902 5

THESAURUS RESOLUTIONUM

Sacræ Congregationis

CONCILII,

Quæ consentaneè ad Tridentinorum PP. Decreta aliasque Canonici Juris Sanctiones,

MUNUS

Secretarii ejusdem Sacræ Congregationis

OBEUNTE

Eminentissimo, ac Reverendissimo D. Cardinali

DE LAMBERTINIS

Archiepiscopo Bononiensi,

PRODIERUNT

In causis ab anno 1721. *usque ad* 1723. *propositis*,

Episcopis, eorumque Vicariis, Causarum Patronis, ac aliis in Ecclesiastico foro versantibus apprime utilis, ac necessarius.

TOMUS SECUNDUS

TRIPLICI INDICE
A BARTHOLOMÆO LIVERZANI
Brixichellensi J. U. D. locupletatus.

URBINI MDCCXXXIX.
Ex Typographia Ven. Cappellæ SS. SAGRAMENTI
Sumptibus Hieronymi Mainardi.

Superiorum facultate.

INDEX
TITULORUM CAUSARUM,
Quæ ab Anno 1721. usque ad Annum 1723. in Sacra Congregatione Concilii fuerunt propositæ.

A

B

C

D

E

F

G

H

I

L

M

N

Nea-

Viter-

Die Sabbathi 11. Januarii 1721.

Equentes Causæ remanserunt indecisæ in folio ultimæ Congregationis, quod VV. EE. reassumere dignabuntur.

GERUNDEN. EXPENSARUM.

I. *An liceat Beneficiatis non graduatis pro expensis litis, de qua agitur, extrahere pecunias ex massa communi.* *Sess. 24. c. 12. de ref.*

II. *An idem liceat Beneficiatis graduatis, itaut valeant ex eadem massa communi extrahere non solum expensas faciendas, sed etiam factas occasione prædictæ litis*, & quatenus negative quoad utrosque.

III. *An Beneficiati non graduati teneantur reintegrare massam de pecuniis extractis in casu &c.*

Ad Primum Negative. Ad Secundum Negative. Ad Tertium Affirmative, & amplius in omnibus.

MONTIS FALISCI.

Sess. 25. c. 4. & 5. de ref.

I. *An onus Anniversarii, & Missarum annualium sit perpetuum, vel potius temporale ad vitam hæredum Testamentariorum.*

II. *Quæ quantitas Missarum intelligatur sub nomine Anniversarii, & Missarum annualium.*

III. *An sub nomine Anniversarii, & Missarum annualium intelligatur unum, & idem onus, seu potius sint onera diversa, & distincta.*

IV. *An pœna injuncta in casu contraventionis sit temporalis restricta ad primos hæredes, vel potius perpetua, repetita in aliis successive hæredibus.*

V. *An Orator teneatur insolidum, vel pro sua virili tantum, & quid pro aliis bonis per se ipsum possessis, & emptis ab aliis Cohæredibus.*

Episcopo pro informatione, & signanter super puncto per quantum temporis spatium fuerit adimpletum onus anniversarii, & Missarum.

FELTREN. JUBILATIONIS. Nullus in Jure Canonico Textus reperitur, qui statuat, quod Canonici, sive Beneficiati, qui spatio annor. 40. continuo, & laudabiliter Ecclesiæ inservierint, frui debeant exemptione a Choro, & ulterius admitti ad participationem fructuum, & distributionum, uti bene ponderat *Navarr. cons. 12. lib. 3. de Clericis non Residentibus.* *Sess. 24. c. 12. de Ref.*

Porro id, quod non fuit a Canone inductum, fuit a consuetudine introductum, itaut passim Canonicis, & Beneficiatis indultum jubilationis concedatur docto de laudabili, & continuato servitio spatio annorum 40.; exemplo deducto, aut a Collegio Levitarum Legis Mosaicæ, in quo illi,

qui inſervierant a 25. anno ad 50., a ſervitio tanquam emeriti eximebantur, uti legitur in *numer. cap.* 8., aut a lege civili, quæ vacationem Militibus a muneribus, dummodo veterani eſſent, liberaliter conceſſit, uti habetur in *l. a muneribus 6. ff. de vacat. & excuſat. numerum*, *& in l. prima C. de veteranis lib.* 12., itaut quidquid ſcripſerint nonnulli non bene informati de praxi hujus S. Congregationis, qui ultra laudabile, & quadragenarium ſervitium, ſenectutem, aut ægritudinem neceſſarias eſſe reputarunt ad effectum de quo agitur, Sac. hæc Congregatio paſſim jubilationis largiatur indulta, etiamſi deficiat circumſtantia ſenectutis, aut ægritudinis.

Ad hujus praxis tramites, poſt continuatum ſpatio quadraginta, & octo annorum ſuæ Cathedrali Eccleſiæ ſervitium, Aloyſius Zenus Canonicus Feltrenſis ſupplicavit pro jubilationis indulto, & ad exuberantiam, ſuam ætatem annos octuaginta excedentem, ſuaſque corporis ægritudines allegavit; cumque major Capituli pars huic ſe oppoſuerit petitioni, operæ pretium fuit inſtantiam in folio proponere, & dubium ſubſcribere infra referendum. Capituli fundamenta conſiſtunt, primo in defectu ægritudinis Canonici Zeni ſecundo in poteſtate, quam ipſe habet petendi Coadjutorem, qui ſuo nomine Choro interſit, tertio in longæva, & immemorabili conſuetudine, juxta quam, pervolutis regeſtis, nullum fuit exemplum inventum jubilationis conceſſæ Canonicis hujus Eccleſiæ, ultimo tandem in numero Canonicorum, ſunt etenim duodecim, qui varias habent incumbentias, in quarum ſequelam, ſicuti Choro intereſſe non poſſunt, ſic ſæpe fit, ut Chorus Canonicis careat.

Adverſus hæc, Canonicus excipit Zenus de ſuo continuato ultra 40. annos, & laudabili ſervitio nullam moveri quæſtionem, & ſic ſe omnibus requiſitis potiri pro obtinenda jubilatione, & in eo quod attinet, vel ad defectum exempli, quod jubilatio fuerit conceſſa Canonicis hujus Eccleſiæ Cathedralis, vel ad numerum, & occupationes aliorum Canonicorum, ſubdit, bene potuiſſe Canonicos prædeceſſores abſtinere a petenda jubilatione, & ſimul, & ſemel ſe poſſe pro eadem inſtare, cum materia jubilationis ſit facultativa; præterquam quod, ut defectus exempli obſtare poſſet, docendum eſſet, quod aliqui Canonici continuo, & laudabiliter inſerviſſent per 40. annos Eccleſiæ Cathedrali, pro jubilatione ulterius exoraſſent, & fuiſſent a S. Congregatione rejecti, concludendo non parvum, ſed ſufficientem eſſe numerum duodecim Canonicorum, & eoſdem bene ſuis muneribus vacare poſſe, & inſimul Choro intereſſe.

In Congregatione habita die 17. Dec. 1718. fuerunt diſputata, & reſoluta nonnulla dubia generalia jubilationum, inter quæ cum tertium eſſet ſequentibus verbis conceptum: *An indulgenda ſit jubilatio illis, qui inſervierunt ſpatio annorum* 40., *non obſtante parvo numero aliorum, qui remanent addicti Eccleſiæ ſervitio, & quis ſit parvus numerus inſervientium in caſu, & ad effectum de quo agitur*, & huic dubio reſponſum fuit *dandam eſſe reſolutionem in caſibus particularibus*.

His ſtantibus, dignabuntur EE. VV. decernere.

An ſit concedenda jubilatio in caſu &c.

Affirmative, & amplius.

RO-

Sess. 25. c. 19. de Regul. & Monial.

ROMANA NULLITATIS PROFESSIONIS. Soror Maria Constantia Pallavicina, quæ professionem Regularem emisit in Monasterio S. Bernardini de Urbe alias in hac S. Congreg. institit pro declaratione nullitatis prædictæ professionis tanquam emissæ propter vim, & metum sibi illatum a b. m. Marchione Maria Nicolao Pallavicino, cujus erat filia illegitima; Cumque hæc instantia proposita fuisset in Congregatione habita die 16. Martii 1720. in cujus folio benigne reassumendo relata fuerunt fundamenta, quæ hinc inde pro nullitate, & respective validitate professionis afferebantur, nulla fuit capta resolutio, sed dictum fuit *dilata, & examinentur testes formiter juxta instructionem*, & instructio fuit, quod extrajudicialiter audirentur R.P.D. Cervinus, & R.P.D. de Vico, & quod formiter examinarentur Pater de Matthæis, quidam de Marchis, nonnullæ Moniales, D. Jacobatius Fiscalis Urbis, & ejus Uxor.

In executionem hujus rescripti, formiter examinati fuerunt Pater de Matthæis, de Marchis, & Moniales. Illmi pariter D. Cervinus, & de Vico scriptis aperuerunt quidquid ad eorum notitiam devenerat, & eorum epistolæ fuerunt transmissæ per manus EE.VV., & D. Jacobatius Fiscalis dixit superfluum futurum esse, tam suum, quam suæ Uxoris examen, cum nihil ad rem faciens deponere valerent. Causaque iterum proposita die 3. Augusti 1720. Rescriptum fuit, *quod proponeretur in prima etiam unica*, & in Congregatione habita die 24. ejusdem mensis, iterum rescriptum fuit *dilata, & ad mentem*, & mens fuit, ut interrogarentur extrajudicialiter R.P.D. de Calcagninis, & Dominus Jacobatius Fiscalis, & quod ejus Uxor formiter examinaretur.

Fuit extrajudicialiter interrogatus R.P.D. de Calcagninis, qui respondit in scriptis, & ejus epistola transmissa fuit ad EE.VV. Fuit quoque extrajudicialiter interrogatus D. Jacobatius Fiscalis, qui respondit se nullam habere notitiam, quæ nullitatem, vel validitatem respiceret professionis. Ejus Uxor fuit formiter interrogata, ejusque examine ab informantibus exhibito, propositaque Causa die 1. Octobr. 1720. disputatoque dubio: *An constet de nullitate professionis in casu &c.* responsum fuit: *Affirmative.*

Pro validitate professionis Moniales Monasterii S. Bernardini, & Maria Hieronyma Arnalda steterant in judicio, sed cum post rescriptum editum ab hac S. Congr. die 1. Octobris, & supra relatum, fuerit a Monasterio emissa solemnis renunciatio liti, & Causæ, accedente etiam approbatione Emi Urbis Vicarii, exorta est controversia, an post dictam renunciationem tanquam emissam ab eo, qui principale habebat interesse, posset Maria Arnalda litem prosequi, & instare pro nova audientia. Delata autem ad me tanquam hujus S. Congreg. Secretarium hac controversiam, protestatus sum me esse in sensu, quod nova audientia denegari non posset, sed cum optime novissem Defensores Sororis Mariæ Constantiæ esse adituros hanc S. Congregationem, instantiam ad eam remisi, propositoque in Congregatione habita die 16. Novembris anni 1720. dubio super nova audientia concedenda, aut deneganda, rescriptum fuit *pro nova audientia, & quod causa omnino proponeretur in prima post Reges, etiam unica*.

Ad tramites ergo hujus rescripti, in præsenti disputandũ proponitur dubiũ. *An sit standum, vel recedendum a decisis die* 1. *Octobris* 1720.

In decisis, & amplius.

Sess. 25. c. 2. de Regul.

FIRMANA LEGATORUM. Anno 1627. Podiamia Marinangeli reliquit PP. S. Francisci Min. Observantiæ Murri Vallium suam Domum, cum onere trium Officiorum singulis annis, & anno 1634. Domus vendita fuit a Syndico Apostolico pretio sc.50. quæ fuerunt erogata in emptionem Tunicarum, & aliarum rerum usualium, & oneris obligatio fuit adnotata in libris Conventus, ne ejus memoria periret.

Anno quoque 1627. Franciscus Bullus reliquit iisdem Fratribus quatuor annuos florenos solvendos a Bernardina sua hærede, cum onere quatuor Officiorum pro anima sua; cumque Bernardina unica vice tradiderit Fratribus vinum valoris sc.25., universalem, & plenariam quietantiam reportavit, & sæpe memorati Fratres se, & suos successores in perpetuum obligarunt ad celebrationem dd. quatuor Officiorum.

Anno 1614. Bradamantes Tancredi huic eidem Conventui reliquit sc.90. cum onere duorum officiorum quolibet anno, demandata Syndico Apostolico administratione nedum sortis, sed etiam fructuum, & anno 1618. Capitale hoc fuit erogatum in emptionem cujusdam petii Terræ, quod est in clausuram redactum.

Anno 1677. Ludovica Moretti legavit Syndico pro tempore hujus Conventus sc.50. quæ erant in censu investita, ut cum fructibus annuatim reparari posset laqueare Ecclesiæ, onere Fratribus injuncto celebrandi tot Missas ad ratam fructuum, ad rationem unius julii pro qualibet.

Ab hisce quatuor legatis oritur præsentis disputationis occasio, an scilicet Religiosi S. Francisci Minoris Observantiæ teneantur, vel non teneantur adimplere onera Missarum relicta a Podamia, & a Francisco; Rursus, an retinere valeant petium Terræ emptum cum pecuniis Bradamantis, & ad quæ onera teneantur, & an pariter retinere valeant legatum relictum a Ludovica, uti colligitur ex tenore dubiorum infra referendo.

Quoad legata annua hisce Fratribus relicta, adjecto onere celebrationis Missarum, certum videtur esse, eos non esse similium legatorum capaces, juxta resolutiones editas in particulari Congregatione tempore Urbani Octavii relatas apud *Fagnan. in cap. nimis prava, & signanter num.*49. *&* 53. *de excessibus Prælatorum*.

Et multo magis, quando, prout hic, Legatum fuit Fratribus relictum cum onere Missarum, ad differentiam casus, in quo gravati fuissent hæredes ad faciendum celebrare a dd. Fratribus Missas, in quibus terminis procedunt resolutiones hujus S. Congr. in *Aprutina Legati 29. Febr.* 1677., in *Isernien. Legati* 10. *Jun.* 1684., & in *Brundesina adimplementi* 26. *Augusti* 1719.

Et cum his theoricis procedendo, videtur Fr. S. Francisci esse absolvendos ab onere Missarum relictarum tam a Podamia, quam a Francisco, & eo fortius, cum ultra incapacitatem, in ordine ad prædicta Legata, adsit circumstantia, quod Legatorum capitalia jam fuerunt distracta, & in usus quotidianos Fratrum conversa.

Transeundo ad Legatum Bradamantis, idem videtur de eo ferendum esse judicium, ac de aliis mox memoratis, cum hoc etiam Legatum sit annuum cum onere celebrationis Missarum, cujus, uti dictum est, Fratres sunt incapaces; At cum hujus Legati capitale fuerit impensum in emptionem cujusdam petii Terræ sylvatæ, quæ modo est redacta in clausuram, quæ sylva intra clausuram non adversatur; sed consona est ipsorum

Con-

Constitutionibus *juxta Text.in Clementina Exivi de verborum significatione*, Fratrum intentio in hoc consistit, non ut se eximant in totum ab onere hujus Legati, cujus commodum pedibus calcant,sed ut reductionem consequantur arbitrio EE.VV., ex quo petium Terræ incultum penitus remanet, itaut in eo existant nonnullæ tantum arbores infructiferæ.

Tandem, loquendo de Legato relicto a Ludovica Moretta,videtur, quod Fratres possint esse ejusdem capaces,cum valeat Legatum annui redditus factum fabricæ,Sacristiæ, vel Ecclesiæ horum Fratrum dummodo non adsit excessus in quantitate, & dummodo ea non a Fratribus, sed a Syndico dumtaxat Apostolico exigantur,juxta Resolutiones Congregationis tempore Urbani Octavi *apud Fagnan. in cap. nimis prava n.*48., & 52. *de excessibus Prælatorum*,& solus, qui superest in hocLegato scrupulus,in hoc consistit, quod illud non est simplex, sed cum onere celebrationis Missarum, & Fratres juxta dicta sunt incapaces annuorum Legatorum, quæ fiunt cum onere prædicto.

Instantia hæc fuit proposita *die* 3. *Septemb.* 1718. inter summaria precum, & dictum fuit,quod describeretur in folio. Tunc autem nonnulli ex EE. PP. dixerunt sibi durum videri,quod Fratres suas contemnant Constitutiones,quando agitur de recipiendis Legatis,& de illis in commoditatem propriam convertendis,& quod easdem Constitutiones laudare velint, & magnificare, quando agitur de se eximendo ab oneribus, quæ fuerunt a Testatoribus imposita, & ab ipsis acceptata. Alii vero dixerunt non potuisse a Fratribus prima potissimum duo Legata acceptari, nec Fratres potuisse eorum proprietatem vendere, & in suos usus convertere, sed hæc non fuisse a Fratribus,qui modo instant peracta,sed a suis Prædecessoribus, quorum factum non debet successoribus præjudicare.

His stantibus, dignabuntur EE. VV. decernere.

I. *An Religiosi S. Francisci Minoris Observantiæ Murri Vallium sint absolvendi ab onere Missarum pro Legatis relictis a qq. Podamia Marinangeli, & Francisco Bullio.*

II. *An liceat dictis Religiosis retinere patium Terræ emptum cum pecuniis Legatis a quond. Bradamante Tancredi, & ad quæ onera ipsi teneantur.*

III. *An eisdem liceat retinere Legatum relictum a quond. Ludovica Moretti.*

Reliquæ non propositæ.

SARNEN. JURIUM PAROCHIALIUM. Ecclesia S. Matthæi,quæ erat Parochialis,fuit, uti supponitur, ab antiquissimo tempore in Collegiatam erecta, & ejus Rector tres ex quinque partibus decimarum, quatuor ejusdem Ecclesiæ Canonici reliquas duas partes percipiebant. *Sess. 25. c. 16. de ref.*

Anno 1628. ex fundatione cujusdam pii Testatoris quintus erectus est Canonicatus,& consuetudo tunc obtinuit, ut decimæ, & alia omnia stolæ emolumenta pro medietate inter Rectorem, & Canonicos dividerentur, & sic successivis temporibus usque in præsens servatum est,non obstantibus contrariis protestationibus anno 1676.a Rectore,qui tunc præerat Ecclesiæ, & anno 1707. a moderno Rectore emissis.

Porro modernus hic Rector plures excitavit prætensiones, quarum prima est,quod tres ex quinque partibus decimarum,& emolumentorum Stolæ

læ ad se pertineant juxta antiquam divisionem, non attenta divisione postmodum introducta, cum defecerit Beneplacitum Apostolicum, quod tamen ex lapsu temporis Episcopus in sua informatione censet esse præsumendum.

Secunda est, quod nulla sit unio facta anno 1657. ab Episcopo in visitatione, unio inquam hæreditatis Joannis Jacobi Rocco, qui Ecclesiam S. Matthæi instituerat hæredem, Præbendis duorum Canonicatuum, quæ erant admodum tenues, ex quo licet adfuerit consensus Canonicorum, defuit tamen solemnitas, & defuit causa, nec accessit consensus ejus, qui erat tunc temporis Rector Ecclesiæ. Sed consensum hunc Episcopus in sua relatione asserit non defuisse, & ulterius addit antiquos Rectores propria auctoritate, & sine consensu Ordinarii meliorem partem bonorum hæreditariorum Joannis Gronderii propriæ Præbendæ incorporasse.

Tertia est, quod Canonici pro rata redditaum Canonicatuum contribuant ad expensas omnes pro utensilibus, & fabrica Ecclesiæ, si redditus in hanc causam assignati necessarias expensas non adæquent.

Quarta tandem est, quod sibi competat præeminentia super Canonicos in celebratione divinorum officiorum, & exercitio curæ animarum cum potestate eosdem mulctandi.

Ad tramites harum prætensionum, in Congregatione habita *die* 18. *Januarii* 1718. ipso tantum informante Rectore fuerunt proposita, & disputata sequentia dubia.

I. *An Rectori Ecclesiæ Collegiatæ S. Matthæi Sarni debeantur tres ex quinque partibus decimarum prædialium, vel potius eidem debeatur medietas earumdem in casu*, & huic dubio responsum fuit *negative quoad primum partem, & affirmative quoad secundam*.

II. *An, & quæ portio eidem Rectori debeatur ex emolumentis incertis Parochiæ in casu*, & huic dubio responsum fuit *deberi medietatem juxta solitum*.

III. *An unio, seu applicatio bonorum hæreditariorum quondam Joannis Jacobi Rocco facta a Vicario in actu visitationis die* 23. *Maii* 1657. *duabus Præbendis duorum Canonicorum sustineatur in casu, & quatenus negative*, & huic dubio responsum fuit *affirmative*.

IV. *An, & quæ portio fructuum dictorum bonorum debeatur Rectori in casu*, & huic dubio responsum fuit *provisum*.

V. *An, & quatenus fructus bonorum hæreditariorum quondam Canonici Francisci Franzesii applicati pro expensis annuis dictæ Ecclesiæ non suppetant, obligat sint, & pro qua rata tam Rector, quam Canonici supplere, & contribuere expensis Paramentorum, Sacrorum Vasorum, candelarum pro Missis conventualibus, & pro divino Officio, & earum, quæ dispensantur in die Purificationis Beatæ Mariæ Virginis, olei pro lampade, hostiæ, & vini pro Missis, ac reaptationis Ecclesiæ, & expurgationis sepulcrorum in casu &c.* Et huic dubio responsum fuit, *teneri omnes pro rata*.

VI. *An Canonici, & Beneficiati S. Petri, & S. Mariæ ad Præsepe debeant propriis expensis providere candelas, vinum, & hostias pro Missis, quæ ab ipsis celebrantur ex eorum obligatione in dicta Ecclesia, vel potius debeant illa subministrare Rector, & Capitulum in casu*, & huic dubio responsum fuit; *Affirmative quoad primam partem, & negative quoad secundam*.

VII. *An Canonici quoad Chorum, cæterasque Functiones Ecclesiasticas in*

dicta

dicta Ecclesia peragi solitas, & quoad Curam Animarum teneantur eidem Ecclesia obedire in casu &c., & quatenus affirmative, & huic dubio responsum fuit: *Affirmative prout de Jure, & ad formam Constitutionum Synodalium.*

VIII. *An idem Rector in casu inobedientiæ possit eosdem Canonicos mulctare, & quomodo in casu*, & huic dubio responsum fuit, *Negatiae.*

Impetrata fuit a Canonicis nova audientia, & sic in præsenti disputari contingit.

An sit standum, vel recedendum a decisis die 18. *Januarii* 1718.

ROMANA SUSPENSIONIS ONERIS, ET REINTEGRATIONIS ELEEMOSYNÆ MISSARUM. Causa hæc fuit pluries proposita, *die videlicet* 7. *Maii, die* 21. *Maii, die* 3. *Decemb. anno* 1718., & *die* 6. *Maii* 1719., nec unquam fuit resoluta, nisi quoad primum dubium, quod erat conceptum sequentibus verbis: *An celebratio Missæ quotidianæ pro Anima q. Ægidii Ursini de Vivariis intermittenda sit quousque fructus locorum Montium pro hujusmodi celebratione assignatorum, per eorum continuum investimentum in alia loca Montium, in totum ascendant ad annua scuta* 60. *in casu &c.* Huic etenim dubio *die* 21. *Maii anno* 1718. rescriptum fuit *Affirmative*, itaut dubia, quæ remanserunt semper indecisa, sint ea, quæ ad calcem hujus Restrictus referuntur.

Sess.22. de Sacrif. Missæ in decret. in observand. & evit. in cel. Missæ.

Porro licet in foliis memoratum Congregationum benigne de more reassumendis, Causæ totius factum fuerit expositum, indicare tamen in proposito fas sit.

Primo, quod in executionem ultimæ voluntatis Ægidii Ursini de Vivariis, fuerunt ab Exequutoribus Testamentariis per organum Procuratoris ab ipsis deputati, consignatæ Patribus Barnabitis litteræ patentales tresdecim locorum Montium, cum uno tertio Montis Salis tertiæ erectionis, qui reddebant annuum fructum scutorum 60. onere imposito, & a Patribus acceptato celebrandi unam Missam quotidianam.

Secundo, quod in Instrumento assignationis conventum fuit, quod in casu extractionis locorum Montium assignatorum, sive totaliter, sive partialiter, pretium investiri deberet in aliis locis Cameralibus non vacabilibus, itaut fructus reinvestimenti quotannis ascendant ad annua scuta 60. monetæ, cum additione, quod si pretium exigendum a locis Montium extractis, vel extinctis, non sufficeret pro habenda annnua quantitate scutorum 60. *tunc liceat dictæ V. Ecclesiæ Conventui, & Patribus cum fructibus decurrendis eorundem locorum Montium subrogare in locum extractorum tot alia loca Montium, quæ sufficiant pro supplemento dd. annuorum scut.* 60. *monetę, & interim suspendere celebrationem Missarum, idque fieri possit & debeat, toties quoties casus extractionis, aut extinctionis hujusmodi evenerit, ac etiamsi foret fructus dd. locorum Montium, qui hodie reddant annua sc.* 4. *cum dimidio monetæ pro quolibet, ad minorem redditum reducantur, quia dictæ partes intendunt, & volunt, quod semper, & perpetuo annuus redditus pro stipendio Missæ prædictæ manuteneantur ad dicta scuta* 60. *monetæ.*

Tertio, quod assignatio locorum Montium facta fuit anno 1653., & quod anno 1656. fructus locorum Montium, eductionem passi sunt a quatuor cum dimidio ad quatuor pro quolibet loco, & quod aliæ diminutiones, & extractiones sequentibus temporibus contigerunt, itaut licet datus fuerit

fuerit casus, quod Patres non habuerint annua scuta 60. sed tantum annua sc. 34., & obulos 80., nihilominus continuaverint in celebratione Missæ quotidianæ usque ad annum 1715.

Quarto tandem, & ultimo, quod Patrum præsens prætensio in hoc sita est, quod antequam celebrationem Missæ quotidianæ reassumant pro Anima Ægidii Ursini, quam reassumere nolunt, nisi eleemosyna ascendat ac annua sc. 60., uti fuit resolutum ab hac Sacra Cong. in responsione ad dubium supra recensitum, volunt, quod ex fructibus locorum Montium sibi persolvatur tota illa pecuniarum summa, quæ deficit ad rationem scutorum 60. annuorum pro Missis in præteritum celebratis.

Fiscalis Visitationis Apostolicæ, qui nunc est Episcopus Minerbinensis, scripsit pro veritate super hoc articulo, & sensit Patres bonorum jus fovere, & sic ante omnia ipsis esse debitam reintegrationem, sed pro Missis celebratis ab anno 1676. ad annum 1715., non autem pro Missis celebratis ab anno 1653., ad annum 1656. ex quo modicum fuit damnum, quod hoc parvo tempore Patres passi sunt, & potissimum pro hoc asserto fundamentum repositum fuit in hoc, quod in congruum videbatur, ut Patres, qui Missas celebrarunt, tempore quo ab earum celebratione poterant abstinere, conventa careant eleemosyna, & multo magis, quia verisimile ipsi admodum videbatur, quod Patres quando Missas celebrarunt notitiam non habuerint pacti, ad cujus tramites poterant a celebratione abstinere, attento videlicet magno lapsu temporis ab anno 1653. ad annum 1676., quo rationabiliter fieri potuisset suspensio Missarum, & animadverso ulterius, quod onus perpetuum Missæ fuerat in Tabella descriptum absque ulla adnotatione, vel indicatione pacti.

Scripsit ad opportunitatem præsens Fiscalis Visitationis Apostolicæ, idemque probare conatus est, Patres malum jus fovere, tum quia de Jure, quando quis non obstante taxatione congrui stipendii pro Missis celebrandis incongruam acceptavit eleemosynam, non potest Missarum numerum minuere, non potest compensare cum Missis imposterum celebrandis, nec potest ulterius stipendium postulare; tum quia pactum in Instrumento appositum suspendendi celebrationem Missarum, usquequo completa esset annua summa sc. 60. fuit mere facultativum, & non obligatorium, hinc inferendo, quod si Patres loco suspensionis Missarum, continuare voluerunt in earum celebratione, & sic hanc viam elegerunt, nequeant ipsi ad aliam modo viam convolare, & instare pro reintegratione summæ, quæ defecit; & eo fortius quia per totum fere tempus, quo contigit fructuum imminutio, fuit ab eis pro Missis celebratis recepta eleemosyna ultra manualem, quo stante, sustinet verisimile admodum esse, quod Patres bene sciverint pactum, sed eodem uti noluerint, ne præsentanea commoditate eleemosynarum, quibus indigebant, carerent.

Scripsit in hac eadem Causa pro veritate D. Advocatus Corazza, idemque fuit in sensu intentioni Patrum contrario. Tam scriptura Fiscalis, quam D. Advocati circumfertur.

Adeoque, onus erit EE. VV. decernere.

I. *An pro Missis hucusque celebratis annua semper eleemosyna sc. 60. debita fuerit in casu, & quatenus affirmative.*

II. *An ex eisdem fructibus locorum Montium ante omnia sit detrahenda, & persolvenda tota illa pecuniarum summa, quæ pro reintegratione elee-*

eleemosynæ Missarum celebratarum ad hujusmodi annuam rationem 60. sc. hactenus desideratur in casu &c.

MEDIOLANEN. SEU COMEN. REDUCTIONIS ONERUM. Aloysius Panizza, qui divitias non sane exiguas suis Militaribus stipendiis comparaverat, dum adhuc esset in humanis, & aliqua pietatis opera fieri vellet, devenit ad stipulationem diversorum Instrumentorum cum Loco Pio Charitatis Civitatis Mediolani, quem etiam instituit subinde hæredem. *Sess. 25. c. 4. de ref.*

Quinam sint contractus, & quænam sint onera, unicuique contractui annexa, non est operæ pretium de illis in hoc folio habere sermonem, cum sufficiat se habere relative ad quoddam folium, quod exhibetur ab Informantibus, quodque fuit efformatum, juxta instructionem ab hac Sac. Cong. transmissam, a Canonico Bazzetta, Viro sane probo, & in juris prudentia satis versato, qui causa cognita citatis, & auditis Partibus, & perlustratis omnibus Instrumentis, cæterisque aliis ad causam facientibus, illud composuit, atque transmisit.

Capitalia ab Aloysio Panizza relicta, & multo magis eorum redditus tractu temporis diminutionem passi sunt; cumque pro Onerum reductione habitus fuerit a Deputatis Loci Pii Charitatis Civitatis Mediolanen. recursus ad hanc Sac. Congregationem, & Eminentissimus Archiepiscopus Mediolanen., requisitus pro informatione, & voto, censuerit esse locum reductioni, proposita fuerunt in Congregatione habita *die* 8. *Augusti* 1711. sequentia dubia.

I. *An sit locus minorationi annuæ summæ persolvendæ pro adimplemento piorum operum & in qua quantitate in casu &c. & quatenus affirmative.*

II. *An, & quæ pia opera per Benefactorem destinata, sint moderanda, seu abolenda in casu*; & responsum fuit, quod *firmaretur status juxta instructionem Eminentissimi Præfecti*.

Summa instructionis fuit, ut firmaretur distinctus status capitalium singulis Oneribus separatim assignatorum per Panizzam Institutorem operum piorum, cum expressione quantitatis fructuum cujuscumque capitalis, injuncta ulterius redditione rationis omnium bonorum hæreditariorum dicti Panizzæ; Cumque in hujus rescripti exequtionem fuerit efformata relatio Canonici Bazzettæ, de qua supra habitus est sermo, & ad novam Causæ propositionem deventum fuerit in Cong., quæ habita est *die* 8. *Augusti* 1716., nulla fuit capta resolutio, sed totum negotium remissum est ad Eminentissimum Ptolomæum, ut dignaretur rem perpendere, & votum suum aperire.

Fuit res ab Eminentia Sua sedulo de more perpensa, ipsaque ulterius dignata est suum votum aperire, quod exhibetur impressum.

In voto autem refertur, primo, quod facta Partibus communicatione difficultatum, quæ occurrebant tam in facto, quam in jure, eædem satius esse duxerunt ad honestam devenire concordiam; secundo, quod in concordia a Partibus delineata, & quæ ad Partes exhibetur, conservantur, & retinentur legata relicta pro celebratione Missarum, juxta praxim hujus Sac. Congreg., quæ in concursu reductionum, reducenda prius censet alia Onera, quam Onera Missarum, juxta regulam, de qua *Fagnan. in cap. ex parte n.* 34. *&* 39. *de constitutionibus*; tertio, quod alius modus reductionis est excogitabilis, in quo tamen admittenda est ex parte

 redu-

reductio Missarum, necnon divini Cultus diminutio in assistentia Chori. Modus hic fusius exponitur in citato suffragio Eminentissimi Ptolomæi; Cumque tam Canonici, & Communitas, quam Locus Pius Mediolani supplicent pro approbatione concordiæ in sæpe citato voto relatæ, onus erit EE. VV. decernere.

An, & quæ concordia sit approbanda in casu &c.

Seß. 21. c. 2. de ref.

TRANEN. CONFIRMATIONIS CONCORDIÆ. Joseph Marullo in ultimo cum quo decessit testamento, condito de anno 1698. hæredem suum usufructuarium in omnibus bonis tam stabilibus, quam mobilibus instituit Patrem Jo. Baptistam Marullum Baccalaureum Ordinis S. Augustini suum fratrem, & proprietarium fecit hæredem Franciscum Marullum Equitem Hierosolymitanum, ea conditione, ut post mortem Baccalaurei ex bonis relictis erigi deberet Commenda pro Equitibus Hierosolymitanis Familæ Marullo, mortuoque Josepho consolidata fuit proprietas cum usufructu in sequelam renunciationis usus fructus factæ a Patre Jo. Baptista hærede usufructuario.

Ex hoc Josephi Testamento binæ derivarunt acerrimæ lites, altera cum Monasterio S. Claræ Civitatis Baruli, altera cum Capitulo Ecclesiæ Collegiatæ S. Sepulchri ejusdem Civitatis.

Lis cum Monasterio S. Claræ ortum habuit ex sequenti facti specie; Julia quippe Chirichetta Josephi Testatoris Mater usque de anno 1644. donaverat Carolo Marullo etiam filio suo, ut ad Sacros Ordines promoveri posset, Vineam cum Turre, ac Cripta, gravatam annuo censu redimibili carolenorum sexdecim, & Cauponam obnoxiam annuo emphytheutico censui ducatorum sex cum dimidio favore Capituli Ecclesiæ Nazarenæ, addendo, quod sequto obitu Caroli, bona prædicta pro æquali portione devoluverunt ad alios suos filius, Josephum scilicet Testatorem, & Liviam, quæ tunc in Monasterio S. Claræ educationis causa reperiebatur; Cumque, mortuo Carolo, memorata Julia de anno 1667. Cauponam supra recensitam Josepho pro suo Patrimonio assignasset, nulla facta mentione Liviæ, quæ jam a biennio in dicto Monasterio professionem emiserat, hinc factum est, quod anno 1694. Monasterium S. Claræ ex persona Liviæ Monialis in eodem Professæ, licet defunctæ, in judicium vocavit Equitem Franciscum Marullum Josephi hæredem pro vindicanda medietate bonorum compræhensorum in donatione Liviæ facta, uti dictum est, anno 1644.

Lis vero cum Capitulo Collegiatæ Sancti Sepulchri derivavit ex facto ipsius Josephi Testatoris; Ipse quippe anno 1685., & sic longe ante conditum Testamentum, de quo supra, uti factum anno 1698., inter vivos, & irrevocabiliter solemni stipulato Instrumento, donavit Capitulo Collegiatæ Sancti Sepulchri tam Diversorium, quam Vineam, reservato sibi, quo ad usque viveret, usufructu, & ulterius statuto, quod omnia bona sua mobilia in auro, argento, aliisque rebus consistentia post suum obitum distribuerentur tribus Puellis orphanis per Antonium Lombardi Vicarium Collegiatæ Sancti Sepulchri donationi præsentem, & quod pretium vini, & doliorum erogaretur juxta præceptum illi oretenus insinuatum; & in hujus sequelam donationis fuit a Capitulo introductum judicium immissionis ad bona in donatione compræhensa, non obstante, quod Joseph Testator in Testamento condito anno 1698., sub obtentu,

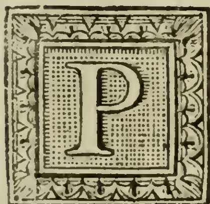
quod

quod sibi aliquot ante dies innotuisset a nonnullis circumferri, quod omnia bona sua anno 1685. inter vivos donasset Clero,&Capitulo Sancti Sepulchri, protestatus fuisset, quod donatio fuerat nulla, & invalida, utpote a se facta, dum gravi oppressus infirmitate sensibus erat destitutus, & mente alienatus.

Ab hac factorum serie, quæ tot sibi invicem repugnantes actus complectitur, tam Monasterium, quam Capitulum ad eum sensum inducti sunt, ut existimaverint sibi satius esse ad transactionem devenire cum Equite Francisco Marullo; Cumque ad eam deventum fuerit, reservato Beneplacito Apostolico, & pro ejus confirmatione juxta morem recursus habitus fuisset ad hanc Sac. Cong., ipsa die 8. Julii 1713. rescripsit, *quod exhiberetur minuta concordiæ*, exhibitaque minuta concordiæ die 18. Novemb. ejusdem anni, rescripsit, *Emo Pico, qui dignetur Sac. Cong. reddere instructam, & votum suum aperire, audita Religione Hierosolymitana*; Cumque Eminentia Sua munus sibi commissum strenue adimpleverit, suffragium, quod circumfertur, exaraverit, in quo tenor concordiæ, una cum dubitationibus, quæ excitari possent, & responsionibus adeo plene, & luculenter exponitur, ut actum agere viderer, si aut tenorem concordiæ, aut animadversiones circa ipsam in præsenti folio insererem, nihil aliud superest, quam quod EE. VV. decernere dignentur.

An concordiæ sint confirmandæ in casu &c.

Die Sabbathi 25. Januarii 1721.

PARISIEN. DISPENSATIONIS. Insignis Sacrorum Canonum Doctor, & in Romana Curia per multum temporis spatium laudabiliter versatus, Martinus Navarrus testatur Summos Pontifices sæpe cum Diaconibus dispensasse, ut matrimonium contrahere possent, quemadmodum colligitur ex ejus *consil.* 37. *n.*12. *lib.*3. ibi -- *frequentissime Summi Pontifices dispensaverunt super Voto solemnizato per susceptionem Subdiaconatus, & Diaconatus in Hispania præsertim, ubi etiam nos cognovimus dispensatos, & in Italia, ut frequenter audivimus*, quod ipsum repetit *sequenti consilio* 38. *n.* 11., & concordat nonnulla referens exempla *Card. de Laurea in quart. sent. tom.* 3. *disp.* 9. *art.* 9. §. 5. *n.* 204., nec dissentit *P. Maurus in Theologia to.* 3. *lib.* 13. *pag.* 289. *n.* 16. ibi - *Pontifex sæpe dispensavit, ut Sacerdotes, & Diaconi ducerent Uxores, non enim dispensat in Jure divino observandi votum, sed relaxat votum factum per voluntatem hominis, itaut amplius non obligent*; E contra autem *Card. Albitius in suo tractatu de inconstantia in fide cap.* 36. *n.* 134., hæc habet *ego tempore mei Assessoratus vidi plures Summos Pontifices dispensasse, ut qui erat in Ordine Subdiaconatus, posset contrahere matrimonium, in Diaconatu constitutos fere nunquam, in Sacerdotio nunquam dispensatos, multo minus in Episcopatu.* *Sess. 22. c. 5. de ref.*

At quidquid sit de his, quando constat Ordines Sacros fuisse receptos per vim, & metum cadentem in constantem Virum, circumstantia hæc dispensationem efficit absque dubio faciliorem, adeoque quidquid sit de disputatione, quæ fit inter Doctores, an sicuti recipiens Ordinem sacrum per

per coactionem non absolutam, sed conditionalem, non præcisam, sed causativam, vere recipit characterem, ita etiam teneatur ad continentiam, ex quo votum continentiæ est Sacro Ordini annexum, uti videri potest *in prima, & secunda decis. coram Cæsare de Grassis tit. de his, quæ vi, metusve causa fiunt*, hoc unum certum esse videtur, quod metus, licet conditionalis præstat Pontifici justam causam dispensandi a Voto continentiæ, quod est Sacro Ordini annexum, uti habetur in citata *decis. prima in fine* ibi -- *ideo Domini magis securum esse existimabant, quod iste Franciscus impetraret dispensationem omnino a Papa, & dicebant, quod hujusmodi metus præstat justam causam, illam concedendi*, & cohærenter ad hæc, quando in hac Sac. Cong. non fuit comprobatus metus, eadem Sanctissimo consilium præstitit abstinendi a dispensatione, uti contigit *in Hispalen. nullitatis Ordinis 25. Martii, & 2. Maii* 1716., & e contra consilium præstitit pro dispensatione quando sufficientes allatæ fuerunt metus probationes, uti contigit *in Ipren. Dispensationis 16. Dec.* 1719.; Haud urgente, quod hæc exempla procedunt in terminis Subdiaconorum, & non Diaconorum, cum in utroque casu eadem militet ratio, quod scilicet votum continentiæ non est de substantia Ordinis, sed illi accidentaliter annexum ex statuto Ecclesiæ, itaut ad sui essentiam requirat liberam voluntatem, qua cessante non obligat, uti recedendo a binis præcedentibus decisionibus, firmavit *Rota decis.* 870. *n.* 1. *&* 2. *coram Emerix juniore*.

Per hanc semitam procedendo, Carolus de Coetlogon Vir nobilitate conspicuus, cujusque Familia inter Britaniæ antiquiores adscripta, consanguinitatis, & affinitatis vinculo conjuncta est cum Illustrioribus Regni Franciæ Familiis, SS. D. N. exposuit, se per vim, & metum a Patre incussum, Subdiaconatum, & Diaconatum recepisse, enixe supplicando pro dispensatione super voto continentiæ, & a Sanctitate Sua preces fuerunt remissæ ad hanc Sacram Congregationem.

Ad probationem autem metus descendendo, Carolus inquit se eam fecisse eo modo quo fieri potest, juxta praxim Galliarum, & hisce potissimum turbulentissimis temporibus, affertque epistolam Sanctitati Suæ scriptam ab Eminentissimo Domino Cardinale de Bissi, quæ in Summario exhibetur, & in qua, præter cætera in ipsa legenda, continentur hæc, quæ sequuntur.

Dicit Eminentia Sua in citata epistola, primo se audivisse Patrem de Tournemine Religiosum Societatis Jesu, & Sanctitati Suæ bene cognitum, Carolique Oratoris nepotem, qui asseruit sibi constare, Marchionem de Coetlogon suum magnum Avunculum violentæ admodum naturæ minatum fuisse Carolo filio exhæredationem, nisi Sacros Ordines Subdiaconatus, & Diaconatus suscepisset, eumque utpote spatio sex annorum Ordines recipere recusantem spoliasse annuo redditu duarum millium centum, & amplius librarum Turonensium ipsi assignatarum, & Carolum denique manifesta semper inditia dedisse suæ aversionis a Sacrorum Ordinum susceptione, uti fusius legitur in citata epistola.

Refert secundo, se audivisse Ludovicam de Coetlogon Caroli Patruelem, quæ, post redditam attestationem de violenta memorati Patris natura, addidit notorium toti Familiæ fuisse, Oratorem per vim, & metum sibi a Patre incussum, fuisse Sacris Ordinibus initiatum, Patremque voluisse, ut ille a Seminario S. Sulpitii exiret, ex quo Superiores, qui ejus aver-

aversum animum bene noverant, nolebant, quod ad Ordines Sacros promoveretur.

Refert tertio, se audivisse Sacerdotem Laurentium de la Garde cœremoniarum Magistrum in Parochia, & Seminario S. Sulpitii, virum tum ætate, tum moribus gravem, quique a Patre electus fuit, ut filii curam haberet, & eum induceret ad statum Ecclesiasticum, dictumque Sacerdotem narrasse se pluries Patri notificasse, quod filius nolebat Ordinibus Sacris initiari, & quod ad eos vocatus non erat, quodque Pater obduratus respondit ad se, & non ad alios pertinere judicium ferre de vocatione filii sui, addendo Carolum aliquando noluisse suum nomen inscribi in Albo Ordinandorum, nec se eum unquam vidisse Subdiaconalia, aut Diaconalia munera exercentem, quæ circumstantia fuit etiam exposita a Ludovica secunda Teste.

Refert quarto se audivisse Jo: Sourdrille Civem Parisiensem, qui per multum temporis spatium Cellerarii Officium exercuit in domo Marchionis de Coetlogon, qui inquit ab eo fuisse Carolum filium bis e domo ejectum, & plures percussum propter aversionem, quam habebat a statu Ecclesiastico, & a Sacris Ordinibus, fuisse ulterius a Patre spoliatum annuo redditu duarum mille centum, & triginta quinque librarum, itaut Carolo ad miseriam redacto, ipse pietate motus, nummos pro substentatione aliquando subministraverit.

Refert denique se audivisse Parochum S. Sulpitii Languet de Gergis, Pastorem maximopere commendabilem, tum propter zelum animarum, tum propter eximiam venerationem, quam erga Apostolicam Sedem profitetur, qui dixit, se suis literis SS. D. N. exposuisse, quod Carolus invito animo fuerat Sacris Ordinibus initiatus.

Præter epistolam memoratam Emi D. Card. de Bissi, affertur epistola Patris de Taurnemine scripta SS. D. N., unacum testimonio relati Parochi S. Sulpitii, in quibus invitus Caroli animus, Patris durities, ejusque malæ artes, ut filius Sacros Ordines reciperet, exponuntur.

Quibus proinde concurrentibus, onus erit EE. VV. decernere.

An sit locus dispensationi super voto continentiæ in casu &c.

Dilata, & coadjuventur probationes juxta instructionem.

THEATINA PRÆEMINENTIARUM, SEU PRÆSTATIONIS OBEDIENTIÆ. Fuit pluries proposita hæc Causa, & signanter in Congregatione habita die 30. Januarii 1717., & tandem fuit resoluta in Congregatione habita die 10. Aprilis ejusdem anni: Exortisque deinde novis controversiis, tum circa novam audientiam tum circa dubia disputanda, jusserunt EE. VV., quod disputarentur ea, quæ sequuntur. *Sess. 24. c. 3. de ref.*

I. *An in primo solemni ingressu teneatur Archiepiscopus accedere ad Ecclesiam Majorem, vel ad Ecclesiam sibi benevisam ad recipiendam obedientiam ab universo Clero Terræ Vasti.*

II. *An in reliquis visitationibus, in quibus vult exigere obedientiam ab universo Clero, teneatur eam recipere in Ecclesiam Majori, vel alia sibi benevisa*

nevisa ejusdem loci, vel quatenus in uno, vel in utroque ex dictis casibus teneantur accedere ad Ecclesiam Majorem.

III. *An Ecclesia S. Mariæ Majoris, vel altera S. Petri sit major &c.*

Ad primum, & secundum arbitrio Archiepiscopi in casu, de quo agitur. Ad tertium satis provisum in præcedentibus, & servandam esse concordiam.

SEquentes Causæ remanserunt indecisæ in folio præcedentis Congregationis; Dignabuntur itaque EE. VV. illud reassumere, & sequentibus dubiis respondere,

Sess. 25. c. 10. de ref.

SARNEN. JURIUM PAROCHIALIUM.

An sit standum, vel recedendum a decisis die 18. Januar. 1720.

Standum in decisis, & ratam, de qua in quinto dubio, esse pro medietate respectu Parochi.

Sess. 25. c. 4. de ref.

MEDIOLANEN., SEU COMEN. REDUCTIONIS ONERUM.

An, & quæ concordia sit approbanda in casu &c.

Reliquæ non propositæ.

Sess. 25. c. 2. de ref.

TRANEN. CONFIRMATIONIS CONCORDIÆ.

An concordiæ sint confirmandæ in casu &c.

Sess. 25. c. 4. de ref.

MONTIS FALISCI. In ultimo, cum quo decessit testamento condito anno 1628. Lucia Portici de Valentano Diœcesis Montis Falisci hæredem instituit Sacerdotem Fiditium Cardarelli, eumque gravavit onere quo ad usque viveret celebrandi quatuor Missas quolibet mense, secutoque ejus obitu, demandavit, ut ex omnibus suis bonis erigeretur Beneficium cum onere perpetuæ celebrationis quatuor pariter Missarum quolibet mense pro anima sua, suæque Matris, & suorum cognatorum.

Anno 1632. Fiditius hæres comparuit in Curia Episcopali Montis Falisci, & exposuit, se nolle expectare ultimum vitæ spiritum, & sic se in honorem SS. Trinitatis erigere velle perpetuum Ecclesiasticum Beneficium de dd. bonis hæreditariis; Cumque juxta ea, quæ fuerant a Lucia demandata, quatuor tantum Missæ essent quolibet mense celebrandæ, uti supra dictum est, ipse addidit onus alterius Missæ qualibet hebdomada pro anima sua, & suorum, nec non onus quoque imposuit Beneficiato personalis residentiæ in Ecclesia Majori Valentani, & servitii in Divinis in eadem Ecclesia, prout Archipresbyter, & Canonici ejusdem residere, & interesse tenentur, & Episcopus Beneficium erexit, Canonicatum nuncupatum cum oneribus a Fiditio expressis, & ad ejus nominationem instituit Clericum Joannem Naldium.

Clericus hic, aliique duo in Beneficio successores onera imposita in ere-

ctione impleverunt; at anno 1718. delato Beneficio ad Clericum Ferdinandum Scaglionum,cum hic recursum habuisset ad hanc S. Congreg., exorando pro declaratione, se non teneri ad residentiam, nec ad Missas a Fiditio superadditas, sed tantum ad quatuor Missas a Lucia ordinatas, juxta morem scriptum fuit Ordinario pro informatione.

Retulit Ordinarius exposita in facto subsistere, sed Canonicos Collegiatæ asserere, quod attenta longæva observantia octuagintaocto, & amplius annorum,nequat Ecclesia servitio,nec anima Fundatoris Missarum suffragiis fraudari, propositaque instantia inter summaria precum die prima Octobris 1720., rescriptum fuit, quod præfigeretur terminus Canonicis ad sua jura deducenda in S. Congregatione.

Præfixus fuit Canonicis terminus,cumque juxta dubium infra referendum, disputari modo contingat,an,& ad quæ onera teneatur orator,ipse contendit se non teneri ad onus residentiæ; nec ad celebrationem aliarum Missarum præter eas, quæ fuerunt a Lucia demandatæ.

Fundamentum in hoc consistit, quod Beneficium fuit erectum ex bonis tantum hæreditariis Luciæ; cumque ipsa quatuor tantum ordinaverit Missas quolibet mense,& in Beneficii erectione non meminerit,nec locuta sit de onere residentiæ,non erat in facultate Fiditii,qui nihil de suo contribuebat ,onera super addere præter ea, quæ fuerunt a Fundatrice expressa,ut in terminis Episcopi,quod nova onera imponere nequeat beneficiis, respondit hæc S. Congr. in una *Montis Falisci* 1604. *lib.*10. *decretorum*. & in una *Biteɛten.* 1608. *lib.*11. *decretorum*, & quod similiter id vetitum sit Patronis, hoc est,quod nequeant hi onera non expressa in fundatione superaddere,respondit hæc S.C. in una *Tudertina* 12.*Martii* 1718., & in una *Florentina eadem die, & eodem anno lib.*68. *decretorum*.

Multoque magis,cum non agatur de pingui Beneficio,sed de Beneficio non excedente annua sc.46.

Absque eo quod obstare valeat præterita observantia, quandoquidem de ea curandum esset,si non constaret de clara intentione Luciæ,vel si non constaret,quod Fiditius bona tantum Luciæ pro Beneficii erectione assignasset.

His stantibus, onus erit EE. VV. decernere.

An,& ad quæ onera Clericus Ferdinandus Scaglionus teneatur in casu &c.

VIENNEN. NULLITATIS PROFESSIONIS. Pater Gabriel in sæculo Jo: David, natus est die 29. Martii 1683., & in Ordine Eremitarum S. Augustini fuit inter Novitios admissus die 16. Sept. 1697., & Regularem professionem emisit die 29. Sept. subsequentis anni 1698., & in præsenti instat pro restitutione in integrum adversus lapsum quinquennii a die professionis decursi. *Sess.25. c.15. de regul., & Monial.*

Petitionis momentum constituitur in *cap.*15. *sess.*25. *de reg. & monial.*, ubi decernitur, quod in quacumque Religione professio non fiat ante decimum sextum annum expletum, & quod professio antea facta sit nulla, nullamque inducat obligationem.

Et quia memoratus P. Gabriel videt sibi opponi posse tacitam professionem,seu ratificationem,ex quo,post emissam professionem,actus explevit Professis congruentes,& quod juxta praxim in annuis exercitiis,magnisque solemnitatibus vota renovavit, vel saltem renovasse credi debet

bet, juxta informationem Superioris localis, quem Episcopus Viennensis audivit in compilatione processus.

Hinc est, quod in eo, quod attinet ad tacitam professionem, seu ratificationem ex actibus desumptam, respondet non dari tacitam professionem, seu ratificationem, quoties, prout hic, concurrit justa, & probabilis ignorantia nullitatis suæ præcedentis professionis, de qua probabili ignorantia dicit non esse dubitandum, cum Superior in sua informatione dicat esse verisimile, quod fides Baptismatis non fuerit requisita, ne ejus Mater subiiceretur expensis, quæ erant necessariæ, ut d. fides a Civitate Venetiarum, in qua ipse natus erat, haberetur, *juxta famigeratam decisionem* 952. *per tot.*, *& signanter n.*3. *& seqq. & ejus confirmatoria* 983. *cor. Emerix jun.*

Et in eo, quod spectat ad renovationem votorum, subdit, de ea non esse curandum, ad effectum de quo agitur, quatenus etiam in facto subsisteret, cum hæc sit cœremonia devotionem redolens, & pietatem, sed quæ non impedit, quin de nullitate professionis dici possit, juxta resolutiones hujus S.Congr. relatas *apud D.Vrsayam par.*1. *disc.*1. *n.*57. *&* 58. *tom.*1.

Quocirca dignabuntur EE. VV. decernere.

An sit locus restitutioni in integrum in casu &c.

*Sess.*23. *c.*9. *de ref.* CAPUTAQUEN.; SEU NEAPOLITANA ORDINATIONIS. Franciscus dello Schiavo Oriundus ex Terra S. Joannis Diœcesis Caputaquen., natusque in Civitate Neapolis, occasione, qua Cæsar suus Pater in ea commorabatur, & in qua etiam hodie commoratur, cupiens prima Clericali Tonsura initiari, petiit, sed obtinere non potuit a Curia Archiepiscopali literas testimoniales, ut primam Tonsuram recipere posset ab Episcopo Caputaquen., in cujus Diœcesi Pater habebat, & habet bona, & solvebat, & solvit onera; Cumque in Congregatione habita die 20. Sept. 1715. ejus instantia fuisset proposita inter summaria precum, S.Congr. habitis relationibus, tam Emi Archiepiscopi Neapolitani, quam Episcopi Caputaquen., censuit Ordinationem spectare ad prædictum Eminentissimum Archiepiscopum Neapolitanum, impetrataque subinde nova audientia, unacum descriptione in folio, modo quæritur, ant sit standum, vel recedendum a decisis.

Emus Archiepiscopus Neapolitanus in sua informatione tunc transmissa, sensit ordinationem ad se spactare, non obstante, quod Francisci genitor in d. Oppido S. Joannis natus fuerit; contraxit etenim matrimonium in Civitate Neapolitana, & ab eo tempore usque in præsens domum, & Familiam in eadem Civitate retinuit, itaut applicabilis sit dispositio *Bullæ* 44. *s. m. Innoc. XII.* §.13. ubi decernitur, quod si Pater in alieno loco, ubi ejus filius natus est, tamdiu, ac eo animo permanserit, ut inibi vere domicilium de jure contraxerit, tunc non origo Patris, sed domicilium per Patrem legitime contractum pro ordinatione filii attendi debeat.

Adversus hæc excipit Franciscus dello Schiavo, Cæsarem Patrem nedum natum fuisse in Oppido S. Joannis, sed semper in eodem retinuisse domum apertam, in d. Oppido plura stabilia possidere, persolvisse, & persolvere onera, & suffragium dedisse in electione Syndici, & aliorum Officialium, accessisse ulterius ad Civitatem Neapolitanam, ut cuidam liti suæ assisteret in quo rerum themate, cum sua nativitas in Civitate Nea-

Neapolitana fuerit accidentalis, concludit, suam ordinationem pertinere ad Episcopum Caputaquen., etiam procedendo cum allegata *Bulla Innoc.XII.*, quæ §.11. decernit attendendam esse veram, & naturalem originem Patris, quando filius in alia Civitate natus est ex accidenti, & sic quando in ea Pater domicilium de jure non contraxit.

Nec Franciscus sibi putat obesse posse longam Patris permanentiam in Civitate Neapolitana, quia, pro contrahendo domicilio, non sufficit habitatio decennalis, sed requiritur transportatio majoris partis bonorum, unacum juramento, in quo declaretur animus perpetuo permanendi in loco, uti cavetur *in sæpe cit. Bulla* §.14. quando nec transportatio majoris partis bonorum in casu est verificata, nec animus adfuit Patris contrahendi domicilium, & tam a se, quam a suo Patre jam emissum est juramentum de voluntate redeundi ad Oppidum S.Joannis.

His stantibus, dignabuntur EE. VV. decernere.

An sit standum, vel recedendum a decisis in casu &c.

HYDRUNTINA MATRIMONII. Cum rumor increbuisset, quod Catharina Arcudi de Terra S.Petri in Galatina Diœcesis Hydruntinæ stuprum passa fuisset a Clerico Antonio Lobello ipsi in secundo consanguinitatis gradu conjuncto, memoratus Clericus Antonius, ne quid adversi pateretur, se transtulit ad Conventum Patrum Cappuccinorum ejusdem Terræ, & ad aliud subinde transivit confugium. *Sess.24. c.1 de ref. matr.*

Pater, Frater, cæterique Catharinæ consanguinei, ut matrimonium inter ipsam, & Clericum Antonium sequeretur, ad Neapolitanum Proregem recursum habuerunt, & ab eodem obtinuerunt, quod Thomas Lobellus Antonii Pater carceribus manciparetur in Regio Castro Gallipolis, & quod deinde a Castro Gallipolitano ad aliud Pescariæ in Aprutio transportaretur, quodque matri, & sorori germanæ Antonii, domus pro carcere assignaretur, & quod demum alter ejusdem Frater Clericali licet militiæ adscriptus in Castro Brundusino carceratus remaneret, arreptoque ab altero ex fratribus Catharinæ itinere ad Urbem, exhibitoque SS. D. N. tam nomine Catharinæ, quam nominæ Antonii supplici libello pro gratia dispensationis super secundo gradu, ob copulam secutam, post expeditam gratiam, ipsamque pro executione commissam bo: me: Archiepiscopo Hydruntino, fuit ab eo data Parocho licentia assistendi matrimonio, matrimonioque contracto die 19. Novembris anno 1714. in Ecclesia PP. Reformatorum Terræ Galatinæ, cum omnibus debitis solemnitatibus, Joannes Thomas Clerici Antonii Pater fuit illico è carceribus liberatus, nullaque interposita mora Antonius a Patria discessit, nec ad eam unquam reversus est, uti desumitur ex informatione Vicarii Capitularis ad hanc Sac. Congreg. transmissa.

Matrmonium hoc Antonius prætendit nullitate laborare, utpote contractum per vim, & metum cadentem in constantem virum, metumque constituit in supra recensita facti serie, in carcerationibus videlicet proprii Parentis, aliorumque sibi conjunctorum; & ad propriæ aversionis comprobationem, nec non ad ostendendum, quod ad contractum matrimonii devenit, ut se, suosque a vexationibus liberaret, Testes exhibet Religiosos, quibus suam ante matrimonium, patefacit voluntatem, nec non protestationem a se emissam coram P.Guardiano Cappuccinorum, aliisque Sacerdotibus die 7. Octobris 1714. in qua inquit, quod si um-

quam, aut per verba de futuro, aut per verba de præsenti in facie Ecclesiæ matrimonium cum Catharina esset contracturus, illud contractum intelligi deberet non libero, sed coacto consensu, & ad effectum prædictum suam liberandi domum ab excessivis molestiis. Pro eodem assumpto affert supplices libellos a se Sacris Congregationibus porrectos, in quorum altero ante contractum matrimonium exageravit nomen suum fuisse dolose, & citra suam intentionem appositum in precibus, in quibus S. D. N. supplicatum fuit pro obtinenda dispensatione in secundo gradu ob copulam secutam. Ponderandum denique proponit suum immediatum a Patria discessum, ab Ordinario in sua relatione, & a Testibus comprobatum, & quia bene novit sibi a Catharina esse opponendam declarationem, in qua confessus est se cum ea rem habuisse sub spe futuri matrimonii, inquit, declarationem eodem defectu laborare, quo laborat matrimonium, cum eam emiserit, ut Joannem Thomam genitorem, qui in Castro detinebatur, liberaret, juxta revocationem declarationis a se subinde factam.

His stantibus, dignabuntur EE. VV. decernere.

An matrimonium sit validum in casu &c.

Die Sabbathi 8. Februarii 1721.

CUM nonnulla Causarum Dubia, inferius recensenda, in novissima Congregatione decisa minime fuerint; dignabuntur EE. VV. dictæ Congregationis folium reassumere, & sequentibus Dubiis respondere.

Sess. 25. c. 4. de ref. MEDIOLANEN. SEU COMEN. REDUCTIONIS ONERUM.

An, & quæ concordia sit approbanda in casu &c.

Scribatur Eminentissimo Archiepiscopo juxta instructionem.

Sess. 25. c. 2. de ref. TRANEN. CONFIRMATIONIS CONCORDIÆ.

An concordiæ sint confirmandæ in casu &c.

Esse confirmandas juxta Votum Eminentissimi Relatoris, & deveniatur ab Equite Marullo ad erectionem Commendæ.

MON-

MONTIS FALISCI. Sess. 25. c. 4. de ref.

An, & ad quæ onera Clericus Ferdinandus Scaglionus teneatur in casu &c.

Iterum proponatur.

VIENNEN. NULLITATIS PROFESSIONIS. Sess. 25. c. 15. de Regul., & Monial.

An sit locus restitutioni in integrum in casu &c.

Ex deductis non esse locum restitutioni in integrum.

CAPUTAQUEN., SEU NEAPOLITANA ORDINATIONIS. Sess. 23. c. 8. de ref.

An sit standum, vel recedendum a decisis in casu &c.

Recedendum a decisis, & ordinationem spectare ad Episcopum Caputaquen. cum literis Testimonialibus Eminentissimi Archiepiscopi Neapolitani.

CALAGURITANA BENEFICIORUM. Factum hujus Causæ expositum fuit in folio Congregationis habitæ die 4. Febr. 1719., quod poterit ab EE. VV. benigne reassumi, & insimul decerni. Sess. 6. cap. 1. de ref.

An sit standum, vel recedendum a decisis sub die 30. Sept. 1720.

Recedendum a Decisis.

NULLIUS, SEU FARFEN. REAPTATIONIS ECCLESIÆ. Ecclesia Parochialis S. Petri in Penna, quæ est sita in Civitate Firmi & quæ uti membrum Abbatiæ Farfensis, subjecta est jurisdictioni Emi Abbatis, reparatione indiget, & restauratione, tam in tecto, quam in aliis partibus; Cumque Beneficia existentia in Ecclesia Parochiali S. Salvatoris, quæ erat etiam membrum Abbatiæ, quæque auctoritate Apostolica fuit concessa PP. Soc. Jesu, fuerint translata ad prædictam Ecclesiam S. Petri unacum suis titulis, juribus, oneribus, & honoribus, instante Promotore Fiscali, Visitator ad restaurationem condemnavit Parochum, aliosque Beneficiatos habentes sua Beneficia in dicta Ecclesia, ad ratam, & pro portione reddituum, reque delata ad hanc S. Congregationem, eadem die 11. Sept. 1717. negocium remisit ad Emum Abbatem, qui provideret, & procederet, prout de jure. Sess. 21. c. 7. de ref.

Non potuit Emus Abbas opportune cogere Beneficiatos ad necessariam reaptationem, cum iidem sint extra Diœcesim Farfensem, habitoque idcirco iterato recursu ad hanc S. Congregationem, disputandum proponitur Dubium infra referendum.

Quod Parochus, cæterique habentes Beneficia in Ecclesia Parochiali adstringi debeant ad ejus reaptationem, probari dicitur ex *cap.* 7. *sess.* 21. *de Regul.*, ubi statuitur, quod Parochiales Ecclesiæ instaurari debeant ex fructibus, & proventibus ad illas quomodocumque pertinentibus, qui, si non fuerint sufficientes, instaurationis expensam esse suppeditandam a Patronis, & aliis, qui fructus percipiunt, provenientes ex dictis Ecclesiis, & in illorum defectu cogendos esse Parochianos...

Quod pariter huic oneri subjecti sint Beneficiati, licet eorum Beneficia fuerint fundata in alia Ecclesia, dummodo translata sint ad eam, quæ indiget reparatione, resolutum fuit ab hac Sac. Cong. die 24. Martii 1657. *in quadam Causa Narnien. lib.* 20. *Decret. pag.* 197. cum enim secundum Dubium in dicta Causa disputatum sequentibus verbis esset conceptum, *an possit Episcopus in actu visitationis Beneficiatos condemnare, quacunque Ecclesiastica dignitate perfulgeant, & etiam Palatinorum privilegiis gaudeant, ad resarciendam Ecclesiam, in quam transferuntur tituli, quatenus restauratione indigeat, necnon ad erigendum Altare in dicta Ecclesia*: responsum fuit, *ad secundum, Rectores Beneficiorum, etiam in quacunque dignitate constitutos, teneri, post translationem secutam, ad futuram restaurationem Ecclesiarum, ad quas Beneficia fuerunt translata*.

His stantibus, dignabuntur EE. VV. decernere.

An, & a quibus sit contribuendum in reaptatione Ecclesiæ Parochialis Sancti Petri in Penna Firmanæ Diœcesis in casu &c.

Esse contribuendum a Parocho, & Beneficiatis ad ratam reddituum, & amplius.

Sess. 22. c. 6. de ref.

ROMANA, SEU JANUEN. LEGATI. Ab anno 1704. usque ad annum 1719. Sac. hæc Congregatio fuit semper in sensu, quod Justiniani Chienses essent admittendi ad participationem Legati Marchionis Vincentii Justiniani, constito tamen de eorum paupertate, necnon de descendentia a Justinianis Civitatis Januensis, uti colligi potest ex resolutionibus hujus ejusdem Sac. Congregationis bene notis.

E contra Auditorium Rotæ fuit semper in sensu, quod in puncto Juris, & citra subsidium gratiæ, non possent Justiniani Chienses admitti ad participationem dicti Legati, uti desumitur *ex decis.* 778., 805., 897., *coram Emerix juniore, & ex Januen. Legati* 5. *Maii* 1698. *coram clar. me. Cardinali La Tremoille, & rursus ex decis.* 1064. *coram eodem Emerix juniore*, quæ fuit confirmata *die* 7. *Junii* 1712. *coram Eminentissimo Scotto, &* 22. *Novembris* 1715. *coram Rmo Archiepiscopo Ravennatensi*.

Ad tollendam hanc opinionum contrarietatem circa unum idemque Testamentum, Sanctissimus Dominus Noster operæ pretium esse censuit Congregationem Particularem deputare EE. DD. Tanarii, Corradini Præfecti hujus Sac. Cong., Paracciani, necnon RR. PP. DD. Marefuschi, Lancettæ, Cerri, Herreræ, Corii, & mei Secretarii hujus Sac. Cong., & dictæ Congregationis Particularis, habitaque Cong. in ædibus Eminentissimi Tanarii die 13. Septemb. 1720. communi omnium suffragio, prævaluit Sententia hujus Sac. Cong., & responsum fuit *Justinianos Chienses non commorantes in Insula Chiensi, & probantes suam descendentiam a Familia Justinianorum Januæ, mediante descriptione, vel propria, vel alicujus ex Progenitoribus in Libro Aureo Reipublicæ, esse admittendos ad participationem Legati Marchionis Vincentii*, & ad tramites hujus resolutionis expedita fuit Sententia.

Procedendo juxta sensum dictæ Sententiæ, Thomas, & Marietta Conjuges de Justinianis, qui binas habent filias, quæ educantur in Monasterio S. Laurentii in Perpenna, humiliter instant pro aliqua assignatione ex legato Marchionis Vincentii, quæ tam pro suis, quam pro filiarum alimentis sufficiat.

Peti-

Petitionis fundamentum constituitur in paupertate, in sua mora extra Insulam Chiensem, & in sua descendentia a Familia Justinianorum Januæ, mediante descriptione in libro Aureo Reipublicæ aliquorum ex suis Progenitoribus.

Pro hoc assumpto comprobando, in eo quod attinet ad Thomam, cum ipse sit frater Xaverii, & Pater Francisci, & Pantaleonis, si ab hac S. Cong. die 3. Septemb. 1718. fuerunt ex legato Marchionis Vincentii assignata Xaverio scuta octo menstrua, & Francisco, & Pantaleoni ultra necessarias expensas pro ingressu in Seminarium Montis Falisci, quæ fuerunt taxatæ in sc. 140. resolutum fuit, quod subministrarentur sc. 72. annua pro quolibet, probationes, quæ tunc allatæ fuerunt, & admissæ pro Xaverio fratre, & pro Francisco, & Pantaleone ejus Nepotibus, videtur, quod suffragari debeant Thomæ, qui est frater Xaverii, & Pater Francisci, & Pantaleonis; In eoque quod spectat ad Mariettam, de suæ descendentiæ probatione dicitur non esse dubitandum, cum Pater suus, & suus germanus Frater sint in libro Aureo Reipublicæ descripti, & cum ipsa sit in tertio consanguinitatis gradu conjuncta cum Thoma Marito, itaut Matrimonium prævia dispensatione Apostolica, fuerit contractum, concludendo, quod si Thomas, & Marietta sunt de uno, eodemque stipite, certa etiam, & bene probata dicenda est descendentia tam unius, quam alterius in casu, & ad effectum de quo agitur.

E contra nomine Familiæ Justinianæ Januensis supplex exhibetur libellus; in quo non impugnatur, Mariettam descendere ex linea admissa ad nobilitatem Januensem, sed contenditur consimilem descendentiam non esse probatam in ordine ad lineam Thomæ, & quia tam scriptis, quam voce Domini de dicta familia Januensi fuerunt traducti, ex quo ad libitum, & sine ponderatione requisitorum, distributionem facerent legati Marchionis Vincentii, in citato supplici libello exoratur, ut sumatur informatio ab Eminentissimo Archiepiscopo Januensi de numero, & statu Personarum, inter quas facta fuit, & sit distributio, & ulterius insinuatur, primo, quod annuus fructus multiplici, deductis deducendis, ad scuta 2611. 54. secundo, quod Justiniani Chienses sunt numero quatuordecim, & sic quod ipsi fruuntur scutis annuis 1556. habita ratione scutorum 10. quolibet mense pro unoquoque, tertio, quod detractis scutis 100. quæ ad Insulam Chiensem juxta præceptum Marchionis Testatoris, transmittuntur, remanent pro Justinianis Januensibus sc. 737.4. Cumque hi Justiniani Januenses sint septuaginta quatuor, infertur, quod ad unumquemque ex ipsis deferuntur sc. 9. 96. quolibet anno, quando unusquisque ex Justinianis Chiensibus quolibet mense recipit scuta 10. circiter.

His stantibus, dignabuntur EE. VV. decernere.

An, & quæ summa subministranda sit ex Legato Marchionis Vincentii Justiniani in casu &c. & ad effectum &c.

Non proposita.

ROMANA, SEU JANUEN LEGATI. Apollonia quoque Justiniana supplices exhibet preces pro admissione ad participationem Legati Marchionis Vincentii, allegatis, & probatis requisitis tam paupertatis, *Sess. 22. c. 8. de ref.*

quam

quam moræ extra Insulam Chiensem, & de sua descendentia a descriptis in libro aureo Reipublicæ dicit non esse dubitandum, cum sit Soror Jo: Antonii, qui ab hac S. Cong. fuit admissus ad participationem Legati cum menstruo assignamento scut. 10., juxta resoluta die 9. Aprilis, & 11. Junii 1718. quocirca dignabuntur EE. VV. decernere.

An Apollonia Justiniana sit admittenda ad participationem legati bo. me. Marchionis Vincentii Justiniani, & quatenus affirmative, pro qua summa in casu &c.

Non proposita.

Die Sabbathi 8. Martii 1721.

Sess. 25. c. 4. de ref. matr.

BOJANEN. MATRIMONII. Cum Dominicus Marzillus de Terra Cantalupi Diœcesis Bojanen. intenderet contrahere Matrimonium cum Samaritana, quæ fuit Uxor Marci Antonii sui Privigni jam defuncti, Episcopus operæ pretium esse censuit Sacram hanc consulere Congregationem, an dictum Matrimonium valide, & licite contrahi posset. Cumque proposita fuisset hæc instantia die 8. Junii 1720., nulla fuit capta resolutio, sed dictum est, quod scriberent Theologi.

Quatuor Theologi scripserunt, & eorum suffragia unacum nonnullis meis adnotationibus fuerunt impressa in folio Congregationis habitæ die 3. Augusti 1720. quod ab EE. VV. poterit de more reassumi. Cumque in Congregatione habita prædicta die fuisset hæc eadem Causa iterum proposita, nulla pariter fuit capta resolutio, sed rescriptum est *ad mentem*, & mens fuit, quod per litteras admoneretur Episcopus Bojanensis, ut videret, an dum adhuc res est in fieri, cum simus in Matrimonio non contracto, sed contrahendo, Dominicum, & Samaritanam suasionibus a contrahendo Matrimonio avertere posset.

In executionem hujus rescripti datæ fuerunt litteræ ad dictum Episcopum, qui respondit se omnem operam, sed incassum navasse, tum quia licet Matrimonium non sit contractum, sponsalia tamen jam præcesserunt, tum quia inter Dominicum, & Samaritanam post sponsalia intercessit diuturna conversatio, & consequenter aliqualis diffamatio, itaut præscindendo ab hoc Matrimonio, Samaritana remaneret innupta, & tandem, quia lis est pendens in Magna Curia Vicariæ, a qua si Dominicus caderet mendicare cogeretur, quæque suspensa remansit post contracta sponsalia, & sub spe futuri inter Litigantes Matrimonii.

Pro adæquata hujusce Causæ resolutione cum in præterita Cong. habita die 3. Augusti 1720. nonnulla ab EE. DD. fuerint accurate de more perpensa, necessarium existimavi ad calcem hujusce folii ea inserere, unacum nonnullis auctoritatibus, quæ in hoc non ita obvio articulo non

sine

fine labore fuerunt a me perquisitæ, & inventæ, quibus perlectis, & ponderatis ponderandis, onus erit EE. VV. decernere.

An matrimonium contrahi possit inter Dominicum, & Samaritanam in casu &c.

Ad Secretarium juxta mentem, scilicet quod non impediatur Matrimonium.

HYDRUNTINA MATRIMONII. Proposita fuit hæc Causa, & non resoluta in Congregatione habita die 25. Januarii 1721. cujus folium poterit ab EE. VV. reassumi, quæ decernere dignabuntur. *Sess. 24. c. 1. de ref. matr.*

An matrimonium sit validum in casu &c.

Dilata, & coadjuventur probationes juxta instructionem.

ARIMINEN. MATRIMONII. Helena Zoili, quæ Matrimonium per verba de præsenti contraxit cum Daniele Giupponi anno 1713., eum deinde in jus vocavit, contendendo Matrimonium fuisse nullum propter impedimentum impediens, & dirimens impotentiæ videlicet perpetuæ prædicti Danielis. *Sess. 24. c. 1. de ref. matr.*

Tota facti series fuit exposita in folio Congr. habitæ die 16. Martii 1720. quod poterit benigne reassumi. Tunc autem fuit disputatum dubium: *An constet de validitate matrimonii, sive potius sit locus illius dissolutioni in casu*, & hæc S. Congreg. *distulit resolutionem*, *censuitque faciendum esse experimentum triennalis cohabitationis*, *vel alterius brevioris temporis*, *arbitrio ejusdem S. Congreg.*, *& ad mentem*, & mens fuit, *quod antecedenter fieret a Daniele experimentum medicamentorum propositorum a D. de Paulis*, *& quod probatio medicamentorum adhibitorum exhiberetur Sac. Congregationi*, *ut deinde determinaretur tempus cohabitationis*.

In hujus rescripti executionem Daniel peregit ea, quæ D. de Paulis censuit esse peragenda juxta documenta in Secretaria exhibita, quæque in suo Summario referuntur.

Adeoque dignabuntur EE. VV. decernere.

I. *An constet de validitate matrimonii*, *seu potius sit locus illius dissolutioni in casu &c.* & quatenus negative.

II. *An sit locus cohabitationi triennali*, *vel alterius brevioris temporis in casu &c.*

Ad I. Dilata: Ad II. Affirmative pro tempore S.C. beneviso.

MONTIS FALISCI. Proposita fuit hæc Causa in Congreg. habita die 25. Januarii 1721. cujus folium poterit ab EE. VV. reassumi. Nulla tunc fuit capta resolutio; cumque repropofita fuerit in subsequenti Congreg. habita die 8. Febr. 1721. responsum fuit propter scissuram suffragiorum, quod iterum proponeretur; licet etenim Lucia Portici hæredem instituerit Sacerdotem Fiditium Cardarelli, eumque gravaverit onere, quoad usque viveret, celebrandi quatuor Missas quolibet mense, ejusque obitu secuto, demandaverit, ut ex omnibus suis bonis erigeretur Beneficium cum onere perpetuæ celebrationis quatuor Missarum quolibet *Sess. 25. c. 4 de ref.*

libet menſe, viſum nihilominus fuit nonnullis, quod Fiditius, qui adhuc vivens devenit ad erectionem Beneficii, potuerit Beneficiato imponere onus reſidentiæ, & multo magis cum hoc novum onus fuerit approbatum ab Ordinario, & ab anno 1632. uſque ad annum 1718. fuerit executioni mandatum, juxta *dec. 1240. n. 4. cor. Emerix juniore*, quod ipſum dictum fuit etiam procedere in ordine ad aliud onus duarum aliarum Miſſarum ab ipſo ſuperadditarum, tum ex identitate rationis, tum quia cum Fiditius haberet facultatem præſentandi ad novum Beneficium quamlibet perſonam ſibi beneviſam, & ſic incertum de incertis potuit etiam uti hæres Luciæ, & executor ejus voluntatis, novum primo præſentato onus imponere.

Hæc ſunt, quæ fuerunt in præterita Congregatione docte de more propoſita.

Adeoque dignabuntur EE. VV. decernere.

An, & ad quæ onera Clericus Ferdinandus Scaglionus teneatur in caſu &c.

Non propoſita.

Seſſ. 25. c. 2. de regul. FIRMANA LEGATORUM, Propoſita fuit hæc Cauſa in Congregatione habita die 11. Januarii 1721. nec ulla fuit capta reſolutio; Quocirca dignabuntur EE. VV. folium dictæ Congregationis reaſſumere, & ſequentibus dubiis reſpondere.

I. *An Religioſi S. Franciſci Minoris Obſervantiæ Murri Vallium ſint abſolvendi ab onere Miſſarum pro legatis relictis a qq. Podamia Marinangeli, & Franciſco Bullio.*

II. *An liceat dictis Religioſis retinere petium Terræ emptum cum pecuniis legatis a q. Bradamante Tancredi, & ad quæ onera ipſi teneantur.*

III. *An eiſdem liceat retinere legatum relictum a q. Ludovica Moretti.*

Reliquæ non propoſitæ.

IN poſtrema Congreg. habita die 8. Febr. 1721. fuerunt propoſitæ ſequentes Cauſæ, quæ non fuerunt reſolutæ; Dignabuntur itaque EE. VV. d. Congreg. folium reaſſumere, & ſequentibus dubiis reſpondere.

Seſſ. 22. c. 6. de ref. ROMANA, SEU JANUEN. LEGATI.

An, & quæ ſumma ſubminiſtranda ſit ex Legato Marchionis Vincentii in caſu &c. & ad effectum &c.

Seſſ. 22. c. 6. de ref. ROMANA, SEU JANUEN. LEGATI.

An Apollonia Juſtiniana ſit admittenda ad participationem Legati bon. mem. Marchionis Vincentii Juſtiniani, & quatenus affirmative, pro qua ſumma in caſu &c.

Seſſ. 24. c. 1. de ref. ROMANA INDULTI. Propoſita fuit hæc Cauſa in Congregatione habita die 16. Nov. 1720. cujus folium poterit ab EE. VV. reaſſumi; Cumque tunc nulla fuerit capta reſolutio, & ſic iterum fuerit Cauſa propoſita die 7. Decembris ejuſdem anni 1720. ſub hiſce dubiis.

I. *An Officium Cuſtodiæ Corporis Pontificis Equitum Levis Armaturæ obſtet retentioni penſionis*, & quatenus affirmative.

II. *An*

II. *An Indultum suffragetur Galeatio, vel potius sit locus Sanatoriæ, seu gratiæ perinde valere in casu &c.*

Ad primum responsum fuit *affirmativè*, & ad secundum *negativè*.

Impetrata fuit à Galeatio nova audientia, adeoque onus erit in præsenti EE. VV. decernere.

An sit standum, vel recedendum à decisis in casu &c.

S. AGATHÆ GOTHORUM. In Congregatione habita die 22. *Junii* 1720. cujus folium poterit ab EE. VV. benigne reassumi, proposita fuit instantia Oppidanorum S. Agathæ Gothorum, supplicantium pro erectione Parochialis Ecclesiæ S. Andreæ in Collegiatam, modo, qui sequitur, uniendo videlicet Ecclesiæ redditibus consistentibus in annuis ducatis 386., quorum medietas cedit in commodum Archipresbyteri, & alia medietas in commodum tresdecim Cappellanorum, qui in ea celebrant Officia Divina, uniendo inquam alias tresdecim Cappellanias, quæ in nonnullis circumvicinis Oppidis, & Casalibus reperiuntur, quæque nec sunt Beneficia, nec conferuntur in titulum, sed ex Piorum eleemosynis conflatæ, administrantur per duos Æconomos laicos ab Oppidanis deputatos, & ab Episcopo approbatos, & quarum redditus, demptis oneribus, ascendere dicuntur ad duc. 1087., & sic ex his omnibus redditibus unitis fundando vigintiquinque Canonicatus, comprehensis tamen in hoc numero, Archipresbyteratu, Primiceriatu, Præbenda Theologali, & Thesaurariatu, reservatoque favore Parochianorum jure præsentandi ad Archipresbyteratum, & ad alias tres Dignitates erigendas, sub obtentu, quod sicuti Archipresbyteratus de præsenti est de jure patronatus Parochianorum, sic reservatis Archipresbytero duc. 180. aliisque usque ad summam ducat. 386. assignatis pro aliis tribus Dignitatibus, sic æquum omnino sit, ut jus præsentandi ad easdem Dignitates reservetur favore Universitatis, & apposita tandem conditione, quod Canonicatus in quatuor partes dividantur, quarum tres conferantur Clericis Oppidi, quarta Clericis ex Casalibus oriundis, & ultimus Canonicatus, nempe vigesimus quintus clerico Casalis S. Mariæ Novæ, ex quo videlicet nonnullæ ex Cappellaniis uniendi sunt erectæ in Ecclesiis Oppidi, & nonnullæ in Casalibus: cumque S. Congregatio memorata die 22. Junii 1720. resolutionem distulerit, & demandaverit, quod scriberetur Episcopo juxta instructionem, mandatis, ea, qua decet reverentia, morem gessi. Sess. 24. c. 12. de ref.

In executionem itaque mandatorum S. Congregationis, datæ fuerunt ad Episcopum literæ, in quibus ipsi expositum fuit, quod Sac. Congregatio erat in dispositione annuendi erectioni Collegiatæ, sed cum duabus dignitatibus tantùm, & duodecim Canonicatibus, & cum unione quatuor Cappellaniarum, duarum in Ecclesia S. Andreæ, & duarum in Ecclesia Sanctissimæ Annuntiationis, quod id notificaret Universitati, & quod, habita ejus mente, eam Sac. Congregationi notificaret.

Episcopus paruit mandatis, & in suis literis inquit, expedire in Domino, quod numerus Canonicorum non minuatur, & quod ille tanquam excessivus haberi non potest, habita ratione numeri Animarum Oppidi, qui est in septem millibus, habitaque consideratione, quod sua Cathedralis cum populo vix ascendente ad quatuor mille, habet triginta Canonicos, inter quos quinque sunt Dignitates.

Ut pariter omnia essent in aperto, non destiti notum facere Procuratori Communitatis, quod nonnulli ex EE. DD. dixerunt rationabiliter timeri posse, tum de incommodo hominum degentium in Casalibus, tum de periculo diminutionis redditunm, & deinde onerum, si fiat unio Cappellaniarum, & quod penes nonnullos alios ex EE. DD. aliquid difficultatis ingessit ponderatio quod Archipresbyteratus, cui est annexa cura Animarum, esset conferendus non per concursum, sed prævio examine.

Ad submovendas autem hasce difficultates, Episcopus in nova epistola inquit habitatores Casalium non esse incommodum passuros ex unione Cappellaniarum, cum Casalia sint contermina Oppido, nullum adesse periculum diminutionis reddituum, tum quia nunc administrantur à laicis, & in posterum administrabuntur à Canonicis rem propriam gerentibus tum quia facto multiplico reddituum inexactorum, & ascendentium ad scut. 3000. constitui poterit capitale multiplicandum pro supplemento futurorum decrementorum, cum conditione, ut omnia onera Cappellarum impleantur citra ullam spem reductionis onerum; adduntque informantes, juri consonum esse, quod Dignitates, quibus annexa est cura animarum, non conferantur per concursum, sed prævio tantum examine, & de facto tempore SS.D.N. introducta fuit consuetudo, ut, vacantibus primis dignitatibus, quibus annexa est cura Animarum, quarum collatio spectat ad Datariam, fiat ab Ordinario concursus, qui transmittitur pro instructione animi Sanctitatis Suæ.

His autem stantibus, dignabuntur EE. VV. decernere.

An, & quomodo sit annuendum petitioni in casu &c.

ADNOTATIONES

Circa quæstionem de qua in Causa Bojanen. Matrimonii.

An Vitricus videlicet *absque ullo impedimento, vel affinitatis, vel publicæ honestatis ducere possit in Uxorem, eam, quæ fuit Uxor Privigni sui.*

I*N Congregatione habita die* 3. *Augusti* 1720. in qua hæc eadem quæstio proposita fuit, ponderatum est ab aliquibus, quod Matrimonium inter Vitricum, & Uxorem Privigni obstabat literalis Textus *l. uxorem* 15. *ff. de Ritu Nuptiarum*, ibi, *Uxorem quondam Privigni conjungi Matrimonio Vitrici non opportet*, & sic quod illud propter impedimentum publicæ honestatis nullo modo contrahi poterat, uti diserte docet *Fab. in sua Jurisprud. Papiniana tit.* 11. *de Nuptiis princ.* 6. *illat.* 12. ubi ad mentem Papiniani, quam tantum in dicto Opere exponit, hæc habet, *inhonestum autem palam est, eam quæ aliquando Uxor fuerit illius, qui mihi aut filii, aut parentis loco fuerit, Uxorem à me duci, siquidem individua illæ vitæ societas, quæ per Matrimonium contrahitur, efficit, ut qui mihi parentis, aut filii loco est ejus quoque Uxor parentis, & filii loco esse videatur.* & sequitur *Arnold. Vinnius Auctor Etherodoxus ad tit. Instit. de nuptiis sub nu.* 2. *pag.* 63. *edit. Venetæ*, ibi, *non obstat, quod Papinianus respondet in l.* 15. *Uxorem quondam Privigni, conjungi matrimonio*

nio Vitrici non oportere, hoc enim non eam rationem habet, quod affines sunt, sed quod honestas, & pudor naturalis non patiatur mecum matrimonio jungi uxorem ejus, qui mihi aliquando filius, seu loco filii fuit propter Matrem, quam in matrimonio habui.

Addi possunt ad hujus assumpti comprobationem Joannes Schneideunitus Professor Accademiæ Witenbergensis *in Comment. ad instit. Civil. lib.* 1. *de nuptiis tit.* 10. *pag. mihi* 50. ibi, *& quia in hoc casu jus Civile expresse non reperitur correctum à jure Canonico, in Consistoriis nostris sequimur in pronunciando dispositionem juris Civilis, quæ maximam publicæ honestatis habet rationem, prout scilicet semper in conjunctionibus, non solum id quod licet, sed, & quod honestum est, considerari debet.*

Bruneman Antecessor in Accademia Viadrina, & I.C. Electoris Brandeburg. in Commet. ad Pandectas ad l. uxorem 15. *ff. de ritu Nuptiarum*, ibi, *sed an hic casus sit dispensabilis? Affirmatur per jus Canonicum, quia est in secundo genere affinitatis conjunctio &c. tamen re integra non facile concedendum esse arbitror hoc matrimonium ob scandalum.*

Benedictus Carpzovius I.C. Electoris Saxonici lib. 2. *Jurisprud. Consist. tit.* 7. *de dispensat. Matrim. in gradu prohibito definit.* 119. *pag. mihi* 182. ibi, *Privignus à Vitrici, & hic rursus à Privigni vidua abstinere debet, non solum ob rationem honestatis, quæ in matrimonio multum attenditur, sed etiam propter expressam juris Civilis dispositionem in l. Uxorem ff. de Ritu Nuptiarum.*

Responsum è contra fuit, in d. Congregatione, & ponderatum ab aliis, non obstare Matrimonio inter Vitricum, & Uxorem Privigni Textum supra citatum *in l. Uxorem ff. de Ritu Nuptiarum*, cum enim Vitricus, & Uxor Privigni sint in secundo genere affinitatis constituti, & impedimentum secundi, & tertii generis affinitatis fuerit à jure Canonico, una cum impedimento publicæ honestatis annexo dictis secundo, & tertio generi affinitatis sublatum, uti habetur *in cap. non debet, ibique Glofs. in verbo in secundo, & tertio, ibique Abbas n.* 11. *de Consanguin. & affin.* constituenda, idcirco non videtur vis in allegato Textu Civili, cum fuerit idem correctus à jure Canonico in Decretali mox allegata, uti ponderat *Cujac. ad tit.* 14. *de consang., & affinit. oper. Postum. tom.* 3. *edit. Paris. anni* 1658. *pag. mihi* 316. ibi, *at hodie ex capitulo penultimo, sive Concilio Lateranen. habito sub Innocent. III. in secundo genere affinitatis Nuptiæ vetitæ non sunt, & abrogata est l.* 15. *ff. de Ritu nuptiarum*, quod ipsum fusius repetit in *Comen. ad allegatam l. uxorem* 15. *oper. tom.* 1. *pag.* 153., ibi, *at hæc Papiniani sententia hodie abrogata est Decreto Innocen. in cap. non debet de consang. & affinit. quo in primo tantum genere affinitatis nuptiæ probibentur; non in secundo, vel tertio, & personæ, de quibus in hac Lege agitur, sunt in secundo genere affinitatis, non in primo.*

Addi possunt *Henricus Zoesius in Accademia Lovaniensi Antecessor ad tit. Decretalium de consang. & affinit. n.* 9. ibi, *Vitricum Privigni sui uxorem sibi conjungere olim nequidem jure Civili licitum erat l. uxorem ff. de Ritu Nuptiarum. Verum ea lex abrogata est per dictum cap.* 8. *cum jus Civile cedat dispositioni Canonicæ in causis spiritualibus.*

Robertus Konigh Ordin. S. Bened. ad eundem titul. Decret. de consang. & affinit. par. 2. *pag. mihi* 150. ibi. *Verùm hodiè secundum, & tertium genus affinitatis penitus sublatum est in cap.* 8. *hoc titulo, quamobrem ducere licet Novercam uxoris suæ defunctæ, vel ejus Privignam, utpote in secundo ge-*

nere affinitatis conjunctam, *quidquid olim tum leges Civiles*, *tum antiqui Canones in contrarium dispoſuerint*.

Engel. Ordinis pariter S. Benedicti ad eundem tit. Decretal. *de conſang. & affinit.* §. 2. *num.* 6. ibi, *ſi quis ducere vellet Privignam*, *vel Novercam ſuæ Uxoris defunctæ. Negant nonnulli inter tales perſonas conſiſtere poſſe matrimonium propter Textum in l. Uxorem ff. de Ritu Nuptiarum. Melius tamen dicitur, quidquid Leges Civiles, vel antiqui Canones circa ſecundum genus affinitatis diſpoſuerint*, *totum id per Concilium Lateranen. in cap. non debet, generaliter abrogatum eſt.*

Franciſcus Schmalzgrueber è Societate Jeſu, Canonum Profeſſor in Univerſitate Ingolſtadiana ad tit. pariter de conſang. & affin. §. 2. *n.* 76. & 77. ibi, *excipiunt nonnulli eos*, *qui conſtituti ſunt in ſecundo affinitatis genere in linea recta, & ſe habent per modum Parentum*, *& liberorum, ut ſi quis vellet ducere Privignam*, *vel Novercam ſuæ Uxoris defunctæ. Ratio eſt*, *quia ita expreſsè diſponitur in l. Uxorem ff. de Ritu Nuptiarum*, *ſed dicendum eſt leges illas Civiles per capit. non debet, abrogatas eſſe &c. Poterit igitur aliquis ducere Privignam, vel Novercam ſuæ Uxoris defunctæ.*

In Congregatione pariter habita *die* 3. *Auguſti* 1720. fuit à nonnullis docte, & ſubtiliter de more ponderatum, quod *Capitulum non debet de conſang.*, *& affinit.* revocat impedimentum ſecundi, & tertii generis affinitatis, ſed non revocat impedimentum ſecundi generis affinitatis in linea recta ad tramites Juris antiqui, de quo in Can. de propinquis, *in Can. Porro, aliiſque à Gratiano collectis* 35. *qu.* 3. hinc inferendo, quod cum Vitricus, & Uxor Privigni conjuncti quidem ſint in ſecundo genere affinitatis, ſed Uxor Privigni ſit in linea recta reſpectu ad Vitricum, matrimonium idcirco inter eoſdem contrahi non valeat.

Pro hujus aſſumpti comprobatione, pugnat Joannes Oinotomus ad *lib.* 1. *inſtit. tit. de Nuptiis de arbore affinit. n.* 14. *p. mihi* 45. ibi, *nec obſtat dictum caput non debet, quia illud tantum de Collateralibus conſanguineis*, *& affinibus loquitur*, *non autem de aſcendentibus*, *& deſcendentibus conſanguineis, & affinibus, & jura juribus ſunt concord., hoc eſt caput non debet cum l. Uxorem de Ritu Nuptiarum ſupra allegata*, *ut videtur jurium correctio.*

Addi poſt Abbatem, quem alii ſequuntur *in cit. cap. non debet n.* 8. *de conſang., & affinit.* ibi. *ſed quæro numquid inter aſcendentes*, *& deſcendentes poſſit eſſe matrimonium ultra quartum gradum, quod eſt quærere numquid diſpoſitio hujus* §. *Concernat omnes conſanguineos tam collaterales, quàm aſcendentes, & deſcendentes, ut ultra quartum gradum prohibitio non extendatur. Vidi Gofredum, qui dicit, quod ſic*, *unde intelligit iſtum Teſtum generaliter*, *ſed contrarium tenuit Joannes Andreas &c.*, *& hanc opinionem credo veriſſimam*, *cum Textus Juris Civilis indiſtincte prohibeat matrimonium inter aſcend., & deſcend. in infinitum, ut in l. Nuptiæ ff. de Ritu Nuptiarum, Unde Gloſſa ibi colligit, quod ſi Adam hodie viveret non reperiret Uxorem quia omnes deſcendimus ab eo*, *& cum jus Civile non reperiatur expreſſe correctum. & ſit fundatum ſuper honeſtate maxima, non habemus per generalem diſpoſitionem Canonicam dicere contrarium*, *hæc tamen quæſtio propter brevem hominum vitam raro practicatur*; at in eo quod attinet ad Abbatem, cæteroſque eodem modo loquentes, examinare opus eſt, an faciant ad rem, cum loquantur de conſanguineis, & de veris deſcendentibus, uti deſumitur ab exemplo Adami, & præſens quæſtio eſt de *Affinibus*. Col-

Conferunt res judicatæ apud Antonium Mornaccium in Senatu Parisiensi Patronum in observat. *ad* 24. *priores libros ff. lib.*23. *ad l.*42. *De Ritu Nuptiarum p.* 862. ibi *tertium exemplum est in l. Uxorem quondam Privigni hoc titulo, huic enim cum fraudem facere conatus fuisset Neustrinus quidam ex gratia legis, quam Romana potestas fecerat, appellarunt tamquam ab abusu cognati Mulieris ab executione Pontificii decreti, vetitumque est utrique, ne copulari auderent matrimonio, penæ capitalis comminatione adjecta, si secus fieret. Supplicavit adversus hoc Curiæ Rothomagensis placitum Neustrinus, &, ut evaderet, quod futurum prospiciebat, causam Auctore Principe à Rothomagensi Curia transtulit in Consistorium, ex quo cum amandatus esset vir clariss. ad Senatus Parisiensis triumviros, de peritia triumuiralis Sententiæ latum fuit postea in Consistorio Principis Aug. immotumque judicium, quo Rothomagensis convaluit Auctoritas an.*1610.

E' contra in citata Congregatione habita die 3. Augusti 1720. ab aliis ratum fuit, quod sicuti *caput non debet de consanguinitate, & affinitate* indistincte loquitur, & indistincte aufert impedimentũ secundi, & tertii generis affinitatis, sic auferre dicendum est impedimentum secundi generis affinitatis etiam in linea recta.

Faciunt deducta per Divum Thomam *in supplemento tertia parte quæst.*55. *art.* 5. ubi loquens de secundo, & tertio genere affinitatis, inquit quod *solùm* remanet sub prohibitione primum genus affinitatis, in quo est *vera affinitas*, per *Barbos. in Collect. ad l.* 4. *p.*550. ubi inquit, tam secundum, quam tertium genus affinitatis *omnino* sublatum esse, per *Martinum Perez de Matrim. disput.*31.§.6. ubi firmat *solùm* primum genus affinitatis vim habere, per *Corradum lib.*7. *dispens. matrim. cap.*1.*à n.*7., ubi firmat primum genus affinitatis *solùm* hodie inducere impedimentum post Capitulum *non debet*, & tam tertium, quam secundum affinitatis genus esse hodie *prorsùs* sublatum, ita quod *nullo modo* impediat matrimonium, quod impeditur *tantùm* à primo genere.

Verum præter citatos Auctores sic, uti visum est loquentes, alii adduntur expressè impugnantes distinctionem inter lineam rectam, & collateralem in secundo genere affinitatis. *Engel. ad tit. Decretal. de consang., & affinit.* §.2. *n.*6. ibi. *sed quid si in secundo genere affinitatis constituti sint in linea recta, & se habeant per modum parentum & liberorum, V. G. si quis ducere vellet Privignam, vel Novercam suæ Uxoris defunctæ. Negant nonnulli, inter tales personas consistere posse matrimonium propter Textum in l. Uxorem ff. de Ritu Nuptiarum. Melius tamen dicitur quidquid leges civiles, vel antiqui Canones, circa secundum genus affinitatis disposuerint, totum id per Concilium Lateranense, & capitulum non debet generaliter abrogatum est.*

Franciscus Schmalzgrueber ad tit. Decretal. de consang. & affinit.§.2. *n.*77. ibi, *neque verum est Textum Capituli non debet loqui de affinitate affinitatis in linea transversa, nam Textus universalis est, & Canonistæ passim eum universaliter intelligunt. Neque dicas juxta multorum sententiam, quam ego n.*37. *amplexus sum, caput citatum dum consanguinitatis & affinitatis impedimentum reducit à septimo gradu ad quartum, loqui solùm de linea obliqua, ac proinde de hac solum etiam loqui tunc, quando aufert impedimentum, quod olim oriebatur ex affinitate affinitatis, negatur enim sequela, rationem, cur in priori casu loquatur solùm de linea obliqua, dedi numero citato, illa autem ratio non pugnat in casu, ut consideranti patebit.*

Cum-

umque ratio à d. Auctore ponderata in *n*.37.ad effectum demonstrandi, & probandi, *quod Capitulum non debet de consang. & affinit.* restringens prohibitionem matrimonii ad quartum gradum sibi vindicat locum in collateralibus, non in ascendentibus, & descendentibus, inter quos vigere dicit impedimentum illimitatum, & indefinitum, sita sit in hoc, quod dispendia, & animarum pericula, quibus Concilium Lateranense voluit obviare, verificari tantùm poterant in collateralibus, & non in ascendentibus,& descendentibus, inter quos moraliter erat impossibile propter brevem hominum vitam, quod matrimonium contrahi posset ultra quartum gradum, sensus ejus est, quod,cum animarum pericula dari, & contingere possint, si dublato impedimento secundi generis affinitatis, illud in totum sublatum non sit, hoc est, tam in linea recta quam in linea obliqua; restringenda idcirco non sit sublatio d. impedimenti secundi generis affinitatis ad lineam obliquam, sed extendenda veniat ad lineam rectam,non obstante,quod in linea recta inter consanguineos impedimentum adhuc vigeat, perpetuum, & illimitatum.

Corroborantur huc usque deducta ex his, quæ habemus in *to.7. Theologiæ Dogmaticæ, & Moralis ad usum Seminarii Catalaunensis de matrim.pag.* mihi 853. ubi post exposita ea, quæ supra ex Mornaccio relata fuerunt, infertur hæc consequentia, *ergo Concilium Lateranen. in cap. non debet supra laudato loquitur dumtaxat de affinitate inter Collaterales, nullatenus verò inter ascendentes, & descendentes*, cui consequentiæ sic Auctor respondet, *nego consequentiam, hæc enim distinctio gratis excogitata est, cum nulla fulciatur auctoritate, sive Concilii posterioris sive Theologorum, sive Canonistarum, qui in laudatum caput scripserunt. Ad antecedens verò respondeo, primò meritò in dubium revocari, quod scribunt laudati Jurisperiti, primò quia non conveniunt circa annum scriptum, seu datam, ut ajunt, alter enim annotat annum* 1607. *alter* 1610. *alter* 1617. *secundò quia referunt cum Neustrio dispensatum fuisse à Summo Pontifice; Atqui in Curia Romana non agnoscitur affinitas, de qua est sermo, sed sublata habetur per Concilium Lateranense, tertio quia narrant Senatum Rothomagensem judicasse ex consilio theologorum Parisien. quod verisimile non est, cum constantissimum sit apud omnes Theologos ejusmodi affinitatem sublatam fuisse per Concilium Lateranense*; idemque Auctor deinde refert tam anno 1670.in causa cujusdam Andreæ Huillin fuisse pronunciatum pro validitate consimilis Matrimonii in Senatu Rothomagensi, quam anno 1676. in privato Regis Consilio.

Addi potest interrogatum fuisse Officialem Præpositum dispensationibus Matrimonialibus,ut sciri posset, an unquam petita, & an unquam concessa fuerit dispensatio inter vitricum,& uxorem Privigni,eumque post perquisita diligenter Regesta,respondisse talem dispensationem nec petitam,nec concessam fuisse. Porrò id probare videtur non subsistere in facto allegatam Neusterii dispensationem. Cæterum judicium erit EE. PP. statuere,an universalis hæc consimilis dispensationis carentia prosit, vel obstet matrimonio inter Vitricum,& Uxorem Privigni,& quatenus obesse dicatur, dicendum etiam erit, quod numquam in alicujus Vitrici mentem,excepto solo casu præsenti, venerit desiderium ducendi in Uxorem eam, quæ fuit Uxor Privigni sui, quod est difficile captu,cum ex originalibus documentis habeatur,quod anno Domini 1697. prævia dispensatione Vicarii Generalis super denunciationibus Archipresbyter,

ter, & Parochus Collegiatæ, & Parochialis Ecclesiæ S. Joannis Apostoli Terræ Valentani Diœcesis Montis Falisci in matrimonio conjunxit Jacobum Fantinum cum Virginia vid. relicta Joannis Baptistæ de Franzis, qui erat Privignus dicti Jacobi Fantini.

Atque hæc sunt, quæ pro facilitando Causæ studio Secretarius operæ pretium esse censuit adnotare.

Die Sabbathi 31. Maii 1721.

UM in proximè præterita Congregatione nonnulla Causarum dubia decisa minimè fuerint; dignabuntur EE. VV. dictæ Congregationis folium reassumere, & sequentibus Dubiis respondere.

MONTIS FALISCI.

Sess.25. c.4. de ref.

An, & ad quæ onera Clericus Ferdinandus Scaglionus teneatur in casu &c.

Clericum Ferdinandum Scaglionum teneri ad onera tantum præscripta à Testatrice.

FIRMANA LEGATORUM.

Sess.25. c.2. de regul.

I. *An Religiosi S. Francisci Minoris Observantiæ Murri Vallium sint absolvendi ab onere Missarum pro Legatis relictis à qq. Podamia Marinangeli, & Francisco Bullio.*

II. *An liceat dictis Religiosis retinere petium Terræ emptum cum pecuniis legatis à quondam Bradamante Trancredi, & ad quæ onera ipsi teneantur.*

III. *An eisdem liceat retinere legatum relictum à quondam Ludovica Moretti.*

Ad primum affirmativè, & certiorentur Ministri Fabricæ, & ad D. Secretarium, qui insinuet Patribus ut faciant Commemorationem aliquando in anno pro Animabus Defunctorum Benefactorum. Ad secundum affirmativè injuncto onere duarum Missarum cantatarum quolibet anno, facto tamen verbo cum Sanctissimo. Ad tertium iterum proponatur.

ROMANA, SEU JANUEN. LEGATI.

Sess.22. c.6. de ref.

An

An, & quæ summa subministranda sit ex Legato Marchionis Vincentii in casu &c., & ad effectum &c.

Dilata, & scribatur Eminentissimo Archiepiscopo juxta Instructionem, & deputentur ab Eminentissimo Præfecto Ratiocinatores pro revisione Multiplici, & iterum consignentur Thomæ scut. 60. in causam declarandam.

Sess. 22. c. 6. de ref.

ROMANA, SEU JANUEN. LEGATI.

An Appollonia Justiniana sit admittenda ad participationem Legati bo. me. Marchionis Vincentii Justiniani, & quatenus affirmativè, pro qua summa in casu &c.

Dilata.

Sess. 22. c. 1. de ref.

ROMANA INDULTI.

An sit standum, vel recedendum à decisis in casu &c.

Ad primum in decisis. Ad secundum prævio recessu à decisis esse locum Sanatoriæ.

Sess. 24. c. 12. de ref.

S. AGATHÆ GOTHORUM.

An, & quomodo sit annuendum petitioni in casu &c.

Dilata, & scribatur Episcopo juxta instructionem.

Sess. 21. c. 4. de ref.

AQUEN. DISMEMBRATIONIS. Fuit pluries proposita hæc causa, sed nunquam resoluta. Ejus facti species fuse exposita fuit in folio Congregationis habitæ die 13. Julii 1720. quod poterit ab EE. VV. benigne de more reassumi; Cumque à Sac. Congregatione fuerit demandatum, ut literæ ad Episcopum Aquen. darentur, ut ille prævio Testium examine, Sac. Congregationem edoceret circa distantiam Villarum ab Ecclesia S. Joannis Baptistæ, circa qualitatem viarum, & numerum animarum in dictis Villis degentium, & quod ulterius notos faceret fines, qui utrique Parochiæ statui possent, demandata ad hunc effectum efformatione planctæ, eademque ad Sacr. Congregationem subindè transmissa, & jam supervenerint Episcopi Aquensis responsiones, dignabuntur EE. VV. decernere.

I. *An sit locus prætensæ dismemb. Ecclesiæ SS. Trinitatis sitæ in loco Saxelli, ab altera Ecclesia Parochiali S. Joannis Baptistæ, cui reperit. unita, itaut illa erigi debeat in novam, & distinctam Parochiam, & quatenus negativè.*

II. *An Parochus pro tempore earundem Ecclesiarum cogi debeat in alterutra ex ipsis retinere Coadjutorem pro administratione Sacramentorum propriis sumptibus, & expensis in casu &c.*

Mappa per manus transmittatur.

FUL-

FULGINATEN. Inter cæteras Constitutiones, quæ factæ dicuntur pro Ecclesia Cathedrali Fulginaten. a quodam Legato de Latere anno 1485. hæc habetur, *che li Canonici di detta Chiesa possano servire in Coro all' ore canoniche uno per l' altro nel giorno, che non sono obligati a servire per se, e così è stato sempre osservato.* Sess.24.c.12. de ref.

Anno 1587. excitata fuit controversia, an statutum prædictum licet antiqua observantia vallatum, adversaretur Sac. Conc. Trident. *sess.*23. *cap.*12. *de reform.*, & Sac. hæc Congregatio censuit permittendum esse Canonicis, *ut se invicem substituere possent, dummodo, qui substituitur, eo die non teneatur ad servitium.*

Contendit in præsenti Promotor Fiscalis, quod hæc facultas Canonicorum sese invicem substituendi non habeat locum, quando substituentes absunt a Civitate, & ejus Suburbiis, & e contra Canonici contendunt in sequelam præsertim immemorabilis facultatem sese invicem substituendi procedere etiam in hypothesi, in qua substituentes absint ab Urbe, & ejus Suburbiis.

Pluries in Sac. Cong. actum fuit de facultate Canonicorum sese invicem substituendi, *in Alatrina* videlicet *die* 24. *Martii* 1612. *tom.*11. *decret. pag.* 112. ibi -- *Sac. Congregatio respondit ad primum, eos tantum, qui in Civitate, ubi est Cathedralis, vel eius Suburbiis sunt præsentes, non autem alios posse substituere. Ad secundum, causam non requiri ad substituendum. Quod vero monuit Congregatio, ut Episcopo cordi sit, ne Canonici ea substituendi facultate abutantur, eo respexit, ne substitutiones hujusmodi sint nimium frequentes, quod Episcopi erit arbitrio. Ad quartum, absentes in Castro Diœcesis non posse substituere.*

Rursus Sac. hæc Congregatio *in Callien.*29. Julii 1628. *lib.*13. *decret. pag.* 490. *&* *in Leirien.* 7. *Septemb.*1630. *lib.*14. *decret. pag.*336. declaravit posse Canonicos ad invicem se substituere, dummodo non substituantur ii, qui eodem prorsus tempore addicti sunt servitio Ecclesiæ, & Episcopum curare debere, ne Canonici hac facultate substituendi abutantur.

Die quoque 21. Feb.1682. Canonici Tiburtini, supposita consuetudine sese invicē substituendi, quando substituentes a Civitate, vel a Suburbiis non sunt absentes, & quando illi qui substituuntur non sunt addicti servitio Ecclesiæ, supplicarunt pro facultate substituendi etiam in casu, quo ad S. Domum Lauretanam, vel ad Urbem, necnon cætera loca per viginti milliaria circum circa se conferrent, & responsum fuit *negative.*

Tandem *in Causa Ferentina Juris substituendi* 17. Nov. 1685. cum Episcopus reprobasset in actu visitationis modum inserviendi per Substitutum, & Capitulum reclamasset, allegando antiquum decretum Capitulare editum die 1. Jan. 1621. S. Congregatio respondit prædictam resolutionem Capitularem, necnon decretum ab Episcopo editum reduci debere ad formam resolutionum Sac. Cong. editarum *in Alatrina, Callien., & Leirien. supra allegatis* uti videre est *lib.*35. *decret. pag.*454.

His stantibus, dignabuntur EE. VV. decernere.

An Canonici, & Capitulares Ecclesiæ Cathedralis Fulginaten. absentes a Civitate, ejusque Suburbiis possint sese invicem substituere in servitio Chori in casu &c.

Negative

Sess. 24. c. 2. de ref.

ROMANA EXPEDITIONIS LITTERARUM APOSTOLICARUM. Sanctissimus Dominus Noster anno 1719. contulit Georgio Enrico kroch Beneficiatum S. Petri, imposita pensione sc. 130., nominatoque ad ratam sc. 50. dictæ pensionis Desiderio Albano in eadem Basilica Vaticana Beneficiato.

Signata supplicatione, cum memoratus Clericus Desiderius Albanus expedire deberet litteras Apostolicas, & pro expeditione, aliisque suis indigentiis indigeret pecunia, receptis sc. 190. transtulit jus exigendi pensionem in Fratres de Barigionis, apposito pacto redimendi quandocumque in duabus vicibus, factaque ex memorata summa sc. 190. relaxatione sc. 50. in manibus memoratorum Fratrum de Barigionis pro facienda expeditione litterarum Apostolicarum.

Antequam facta esset expeditio litterarum Apostolicarum, cessit dies primi termini pensionis, cumque Barigioni Cessionarii institerint pro ejus solutione, & decreti relaxationem obtinuerint adversus Enricum ejus debitorem, & scuta vigintiquinque exegerint pro primo termino, accedente etiam quadam familiari epistola Titularis, lis exorta est super extinctione pensionis, quæ ab Auditore Sanctitatis Suæ fuit ad hanc Sac. Congregationem remissa.

De annullatione pensionis, si probetur exacta ante litterarum expeditionem, non videtur esse dubitandum; juxta late firmata per *Adden. ad Ludovis. decis.* 440., & concordat *Lotter. de re benef. lib.* 1. *q.* 37. *n.*6. *& seqq.*, ubi refert decreta Gregorii XIII., Xysti V., & Clementis Octavi.

At difficultas, quæ urget in casu præsenti, est, quod exactio non fuit facta a Titulari, sed ab ejus Cessionariis, & quod Titularis in Instrumento cessionis non solum meminit necessitatis expediendi litteras Apostolicas, sed ulterius reliquit in manibus dictorum Cessionariorum pecuniam ad dictum effectum necessariam.

Absque eo quod quidquam faciat recensita epistola familiaris, cum eadem sit relativa ad Instrumentum cessionis.

Jura hinc inde circumferuntur; quocirca dignabuntur EE. VV: decernere.

An litteræ Apostolicæ reservationis pensionis sint exequendæ: & quatenus negative, an sit locus revalidatoriæ in casu &c.

Non proposita.

Die Sabbathi 21. Junii 1721.

OMANA EXPEDITIONS LITTERARUM APOSTOLICARUM. Fuit hæc Causa proposita, & non resoluta in postrema Congregatione, habita die 31. Maii hujus ejusdem anni. Dignabuntur itaque EE.VV. folium dictæ Congregationis reassumere, & sequenti dubio respondere. *Sess. 21. c. 2. de ref.*

An litteræ Apostolicæ reservationis pensionis sint exequendæ, & quatenus negative, an sit locus revalidatoriæ in casu &c.

Ad Primam partem Dubii affirmative, & amplius, & ad secundam satis provisum in prima.

IMOLEN DISMEMBRATIONIS. Cum Eminentissimus D. Cardinalis Gozzadinus in Relatione status suæ Ecclesiæ Imolensis ad hanc Sacram Cong. transmissa, exposuisset, quod ad succurrendum animarum saluti expediebat Parochiam Ruralem *Sancti Bernardini in Silva* in duas dividere, fuit Eminentiæ Suæ insinuatum, quod uberiorem super hoc facto exhiberet informationem, antequam ad dismembrationem procederet, & quod a suo Promotore Fiscali terminus præfigeretur interesse habentibus ad sua jura deducenda in hac Sac. Congregatione. *Sess. 21. c. 4. de ref.*

In hujus insinuationis executionem, Eminentia Sua uberiorem transmisit informationem, in qua, post expositam longitudinem, & latitudinem Parochiæ S. Bernardini, refertur, primo, quod per d. Parochiam interfluit Flumen Santerni, quod hyemali præsertim tempore est impervium, secundo, quod Parochiani, vel propter magnam distantiam, vel propter viarum difficultatem pro majori anni parte accedere non possunt ad Ecclesiam Parochialem, itaut nec Missæ interessent diebus festis, nisi a piis quibusdam benefactoribus nonnulla Oratoria constructa fuissent, in quibus Missæ dictis diebus celebrantur, tertio, quod attentis distantia, & viæ difficultate supra expositis, nonnulli Parochiani non sunt sufficienter instructi in rebus fidei, & aliquando sine Sacramentis decesserunt, & decedunt, quarto, quod, se hortante, quidam Sacerdos Franciscus Belletti ære proprio a fundamentis extruxit Ecclesiam sub invocatione S. Joseph, unacum commoda domo pro residentia novi Parochi, & accedente ulterius ejusdem Sacerdotis promissione de facienda assignatione tot bonorum stabilium fructiferorum pro annuo redditu sc. 60. ultra nonnulla alia annua legata sc. 25. relicta ab alio benefactore, & eroganda in celebratione Missarum in dicta Ecclesia adimplenda, ultimo, quod ad reparandum quodcumque damnum, quod Parochus S. Bernardini ex dismembratione pati posset, licet habeat in redditu sc. 200. circiter, posset novus Parochus obligari ad consignanda eidem septem, aut octo annuas corbas frumenti, quæ summa fere ascendit ad me-

medietatem corbarum frumenti, quas antiquus Parochus a familiis perciperet, si non fieret earum dismembratio; Cumque ad hujus uberioris informationis tramites, propositum fuerit in Sac. Cong. habita die 22. *Junii anni prox. præter.* dubium, *an esset locus dismembrationi, & erectioni novæ Parochiæ* nulla tunc fuit capta resolutio, sed responsum est, quod scriberetur Eminentissimo Episcopo pro nova informatione juxta mentem, quæ fuit, ut instructa redderetur Sacra Congregatio de annuo redditu, qui quolibet anno habetur ex focularis novæ Parochiæ assignandis, facto calculo reddituum per decennium ad tramites Juris, & quod ulterius edoceretur de modo, quo Eminentissimus D. Episcopus subvenire intendit aliis domibus descriptis in plancta exhibita, & æquali, si non majori auxilio indigentibus, & novæ Parochiæ nullatenus assignatis.

Ad effectum satisfaciendi hisce novis petitionibus tertia informatio ab Emo. D. Cardinali Gozzadino ad hanc Sac. Cong. transmissa est. Et in eo quidem quod attinet ad interesse primitiarum a domibus dismembrandis percipi solitarum, dicitur totum interesse consistere in scutis 26., & obulis 60. tam habita ratione frumenti, quod a nonnullis domibus consignatur, quam pecuniæ, quæ ab aliis persolvitur, & idcirco in secunda informatione propositum fuisse, quod Parochus novæ Parochiæ ex dictis primitiis contribueret sex, vel septem annuas corbas frumenti antiquæ Parochiæ S. Bernardini in signum Matricitatis, quæ corbæ æstimari possunt ad rationem juliorum quatuordecim pro qualibet, facto calculo super pretio frumenti per decennium; In eoque, quod spectat ad subministrationem auxilii pro aliis domibus in plancta exhibita descriptis, subditur, sic rem componi posse assignando novæ Parochiæ centum, & quinquaginta focularia, extendendo limites novæ Parochiæ per lineam directam versus antiquam Ecclesiam, ad Occasum per duo milliaria circiter usque ad inclusionem loci, qui dicitur *Oratorio della Pianta*, & per lineam lateralem ad meridiem per milliare circiter usque ad locum, qui dicitur *via del Traversagno*, & ab aliis lateribus usque ad confinia Dioecesis Imolensis cum Dioecesibus Ravenatensi, & Faventina, concludendo, vel quod reliqua focularia non ita distant ab Ecclesia S. Bernardini, vel si quæ sunt distantia, non esse in tali numero, ut iisdem in casu indigentiæ a novo Parocho succurri non possit, & quominus homines in dictis domibus degentes tempore hyemali accedere ad novam Parochiam, licet alienam, valeant, vel ut functionibus inter sint Ecclesiasticis, vel ut doctrinam ediscant Christianam.

Hæc sunt, quæ pertinent ad dismembrationem, & erectionem novæ Parochiæ, sed cum post aliam hujus Causæ propositionem, habitam die 22. Junii 1720. fuerit a me petitum, ut dubio super dismembratione, & erectione novæ Parochiæ, aliud superadderem circa pertinentiam, seu reservationem Jurispatronatus, novum antiquo dubio fuit dubium superadditum, Sacerdosque Franciscus Belletti contendit Juspatronatus sibi, & non antiquo Parocho esse reservandum, tum quia ære proprio novam Ecclesiam a fundamentis, una cum domo pro Parochi residentia construxit, tum quia promptus, & paratus est ad faciendam consignationem stabilium fructiferorum in annuo redditu sc. 60. absque eo quod ulla sit habenda ratio, vel aliorum legatorum novæ Ecclesiæ relictorum, vel Primitiarum, quas ex domibus dismembrandis antiquus Parochus solitus

litus erat percipere ; Legata etenim non sunt gratuita , sed cum onere celebrationis Missarum , & primitiæ novæ Parochiæ consignantur in recognitionem laboris, & sollicitudinis , quam Parochus habet in cura animarum, absolutumque est in Jure , quod Parocho Matricis Ecclesiæ in tantum competit Jus præsentandi ad Parochiam noviter institutam *ad terminos Textus in cap. ad audientiam il primo de Ecclesiis ædificandis*, in quantum Ecclesia antiqua de suo contulit pro ædificatione,aut fundatione novæ Ecclesiæ , secus autem quando eadem prout hic, sumptibus Sacerdotis Francisci Belletti fuit fundata,& ædificata,cuique idcirco jus præsentandi ad ipsam est reservandum , uti adnotarunt *in dicto cap. ad audientiam Abbas n.*10. *Fagnan. n.*39.*de Eccles. ædificandis* , *Adden ad Lap. allegat.*66. *lit. N. Lambertin. de Jurepatronatus par.*1.*primi libri quæst.*8. *artic.*1. *per totum Pirhing. ad tit.*3. *decret. tit.*48. §.2.*numero* 12. *Lotter. de re benefic. lib.* 1. *quæst.* 28. *n.*40. , *& seqq.*

Jura hinc inde circumferuntur:Quocirca dignabuntur EE. VV. decernere.

I. *An sit locus dismembrationi , & erectioni novæ Parochiæ in casu* , *& quatenus affirmative*

II. *An & ad cujus favorem sit reservandum Juspatronatus in casu &c.*

Ad Primum affirmative dummodo Oratorium della Pianta remaneat sub antiqua Parochiali . Ad secundum Juspatronatus pertinere ad Sacerdotem Belletti , solutis Corbis septem frumenti annuis a novo Parocho Ecclesiæ Matrici , & reservato competenti honore ab Ecclesia filiali exhibendo erga matricem arbitrio Eminentissimi Episcopi .

NULLIUS PISCIEN. COMMUTATIONIS VOLUNTATIS . Julianus de Orsuccis in suo Testamento condito anno 1631. Balthassarem fratrem sibi scripsit hæredem , eodemque defuncto , voluit , quod ex redditibus suorum bonorum fieret multiplicum per intervallum annorum 20. , & quod ex ejus capitali , & fructibus tria erigerentur Sanctimonialium Monasteria,alterum Pisciæ , sub titulo S. Juliani,cum hoc quod Moniales nuncuparentur Jesu, & Mariæ,alterum Burgi sub titulo S. Laurentii , cujus Moniales denominarentur Sanctissimi Crucifixi , tertium Bugiani sub titulo Sancti Philippi, cujus Moniales essent sub invocatione Virginis Immaculatæ . *Sess.*25. *c.*8. *de ref.*

Confecto ad tramites voluntatis Juliani Testatoris multiplico,cum cognitum fuerit vires hæreditarias vix sufficere pro erectione unius Monasterii , licet multiplicum non ad annos 20. uti Testator præceperat , sed ad annos 86. a die obitus ejusdem decursus protractum fuerit,habitus est ad fel. record. Summum Pontificem Clementem XI. recursus a Monialibus Visitationis S. Francisci Salesii Massæ pro obtinenda applicatione hæreditatis Juliani , cum onere tamen eam integre erogandi in fundatione Monasterii sub Regula , & Instituto S. Francisci Salesii Pisciæ peragenda ; & juxta morem , a Sanctitate Sua fuerunt preces remissæ ad hanc Sac. Cong. , quæ litteras dedit pro informatione tam Episcopo Aretino , olim Præposito , & deinde Visitatori Apostolico Piscien. , quam moderno Ordinario Piscien. supervenerunt dictorum Ordinariorum epistolæ, & tam ex illis , quam ex scripturis , quæ a Monialibus supplicantibus exhibitæ sunt , deprehensum fuit , quod funda-

fundametum petitionis earundem tum dispositioni juris, tum circumstantiis innitebatur.

Dispositioni quidem juris, quandoquidem supposita impossibilitate executionis ultimæ voluntatis Juliani, commutatio fieri debebat in opus magis proximum, & magis consimile, uti cavetur *Sess.25. cap.8. de reform.*, & opus magis proximum erectioni trium Monasteriorum erat erectio unius Monasterii in uno ex locis a Testatore designatis.

Circumstantiis deinde, primo quia locus Pisciæ fuit a Testatore prædilectus, cum in eo natus esset, & eum in sua dispositione ante alios locos nominasset, secundo quia Testator quoad Institutum, & Regualm Monialium se remisit arbitrio Orninarii, & hic jam suum libentissime præstitit assensum Instituto S. Francisci Salesii, tertio quia alii duo loci Burgi, & Burgiani jam habent sua Monasteria, & horum locorum Communitates jam consenserunt erectioni Monasterii Pisciæ, quarto quia Eques Antonius Orsuccius, qui est unicus superstes ex illis, qui habent, juxta legem Testatoris, jus nominandi in tribus Monasteriis nonnullas Moniales, erectioni unius Monasterii suum dedit assensum, salvo tamen suo jure nominandi in ipso Moniales, quinto tandem, & ultimo, quia Moniales S. Francisci Salesii Massæ non detrectant de eo, quod supererit, fundato novo Monasterio, aliquid contribuere in levamen paupertatis, tam Monialium Burgiani, quam Monialium Burgi, dummodo contributio non excedat summam duorum, aut trium millium scutorum.

Adeoque sub memorato fundamento dispositionis juris, necnon sub fundamento circumstantiarum mox expositarum, cum proposita fuisset instantia Monialium Visitationis S. Francisci Salesii Massæ in Cong., quæ habita fuit die 13. Julii 1720. eadem jussit, quod firmaretur status hæreditatis Juliani de Orsuccis juxta instructionem, quod Ordinarius Piscien. incumberet constructioni Monasterii, & Ecclesiæ Monialium, & quod eædem Moniales S. Francisci Salesii Massæ post transmissam redditionem rationis hæreditatis Juliani, supplicarent pro commutatione, & applicatione; Cumque in constructione Monasterii, & Ecclesiæ visa fuerit nimis necessaria superintendentia nonnullarum Monialium Massæ, hæc eadem Sac. Congregatio die 7. Septembris *subsequentis* commisit Ordinario Piscien. ut quatuor Moniales Chorales, & unam Conversam e Monasterio Massæ ad Oppidum Pisciæ, honesto comitatu, qui sanctimoniales decet, debitisque cautelis, transferret, easque collocaret in Hospitio decenti, possibili clausura munito, & sæcularium aspectui minime obnoxio, & quod ulterius duabus ex ipsis permitteret, ut debitis itidem cautelis ad considerandam fabricam novi Monasterii aliquando accedere possent; Et in eo quod attinet ad instructionem, cujus mentio habetur in citato Sac. Cong. rescripto, fuit in illa demandatum, quod firmaretur status hæreditarius Juliani, vel per exhibitionem Inventarii, quatenus adesset, vel per alium quemcumq; possibilem modum si Inventarium confectum non fuisset. Item, quod ex libris administrationis doceretur qualis fuerit annuus redditus bonorum, & an aliqua contigerit bonorum diminutio, sive in capitali, sive in annuo reddditu, doceretur de multiplico, hoc est de ejus, & progressu, necnon de personis, qui multiplici confectioni incubuerunt, & tandem, quod valor bonorum multiplicatorum de præsenti existens, una cum annuo præsenti redditu Sac. Congregationi notificaretur.

In

In horum mandatorum executionem, Ordinarius Piscien. novas dedit Sacræ Congregationi litteras, unacum documentis opportunis & necessariis, & in eo quidem, quod attinet ad inventarium bonorum Juliani, refert idem Ordinarius fuisse quidem Balthassarem fratrem institutum a Juliano hæredem usufructuarium, cum onere propriam erogandi substantiam in constructione Monasteriorum, sed usumfructum fuisse ab eo repudiatum, & sic confecto per Exequutorem Testamentarium inventario tum mobilium, tum stabilium, venditisque mobilibus pretio scutorum *n*.22., totum, & integrum hæreditatis valorem, detractis detrahendis, tunc fuisse in sc. 10774.

In eoque, quod spectat ad subsequutas bonorum diminutiones sive in capitali, sive in annuo redditu, binæ referuntur ab Ordinario diminutiones. Altera contigit anno 1664., cum enim Eques Petrus Franciscus de Orsuccis tanquam vocatus ad fideicommissum institutum a Petro Francisco seniore, immissionem obtinuisset ad duo Prædia, quæ erant in hæreditate Juliani, non solum dicta hæreditas fuit coacta ad dimittendam dictorum bonorum possessionem, sed etiam ad assignanda Victori nonnulla alia bona titulo fructuum indebite perceptorum. Altera diminutio accidit circa annum 1716. Antonius quippe de Orsuccis in Curia Ecclesiastica Piscien. pro nonnullorum creditorum consecutione judicium introduxit contra hæreditatem Juliani, quæ a dicta lite non alio modo se extricavit, quam solvendo summam scutorum 3300., prævio consilio Juris peritorum tam Civitatis Florentinæ, quam Lucensis, necnon accedente beneplacito Sacræ Cong. Episcoporum, & Regularium.

Post hæc Ordinarius prosequitur, enarrando tam confectionem multiplici, quam redditionem rationum factam ab illis, qui administrationi hæreditatis fuerunt præpositi; Julianus etenim, qui anno 1648. decessit, nulla reddita ratione administrationis, fuit post obitum condemnatus ad reintegrationem, tam pro summis non investitis, quam pro fructibus, qui ex illis percipi potuissent, & pro debiti extinctione fuerunt data insolutum nonnulla bona stabilia, nec dissimili modo actum est erga Petrum Franciscum, & erga Canonicum Paganellum, cum in redditione rationis fuerint isti condemnati ad solvendum, & solverint id, quod debebant.

Tandem, idem Ordinarius concludit, sæpius fuisse firmatum statum hæreditatis, ejusque valorem de præsenti esse in scutis 24596. nec aliquid certum de redditu adstrui posse, cum ille crescat, & decrescat juxta pretium eorum, quæ colliguntur ex Prædiis, & juxta infortunia, quæ aliquando in Prædiis contingunt.

Alia plura fusius leguntur in dicta nova informatione Ordinarii; Ex Juribus autem per manus circumferendis dignabuntur EE. VV. decernere.

An, & quomodo sit locus commutationi voluntatis in casu &c.

Affirmative, & loco trium Monasteriorum esse erigendum unum Monasterium Pisciæ sub titulo S. Juliani quoad Ecclesiam, & quoad Monasterium sub nuncupatione Jesus, & Mariæ, & in reliquis ad D. Secretarium juxta mentem.

FIRMANA LEGATORUM. In ultima Cong., quæ habita fuit die 31. Maii proxime præteriti fuerunt resoluta prima duo hujusce Cau- *Sess. 25. c. 2. de reg.*

sæ

sæ dubia, quæ pertinebant ad legata relicta a Podamia Marinangeli, a Francisco Bullio, & a Bradamante Tancredi; Cumque nulla fuerit capta resolutio quoad legatum relictum a Ludovica Moretti, remanet, ut de hoc in præsenti Congregatione pertractetur.

Quo circa præmisso, quod dicta Ludovica Moretti die 18. Junii 1677. sequentibus verbis disposuit, *item per salute dell' anima sua lascia, e commanda, che subito seguita la sua morte senza alcuna contradizione degli Eredi, possa il Sindico pro tempore del Convento di S. Francesco di Morro di Valle. & abbia ad entrare in possesso delli scudi cinquanta, che tengono a censo Francesco del Cucale, e suo Fratello, acciò li frutti di esso abbino a servire perpetuis futuris temporibus, per la fabrica della Chiesa, e principalmente per il Cappellone, e Cupola dell' Altare maggiore, che possa il detto Sig. Sindico farlo rivedere ogni anno, e provederlo del bisognevole, ed i Religiosi del detto Convento siano tenuti ogni anno celebrare nel giorno della sua morte, e ne' giorni seguenti un' Officio per l' Anima sua nell' Altare privilegiato della SS. Croce con tutti i Religiosi del Convento, e ne' giorni seguenti fino che si compisca il numero delle Messe, che entrano ne' frutti di essi cinquanta scudi*; Præmissoque ulterius, quod sicuti usque adhuc semper fructus fuerunt in dictam causam applicati, sic usque adhuc a Fratribus continuata fuit Missarum celebratio, aliqua sunt, quæ urgent contra retentionem hujusmodi legati, quæ prætenditur a Religiosis Conventus S. Francisci Murri Vallium, qui sunt ex Minoribus Observantibus, & alia sunt, quæ favent retentioni prædicti legati.

Initio itaque ducto ab his, quæ urgent contra retentionem legati, facit primo, quod in prædicto legato continetur onus perpetuum Missarum, & fratres sunt hujusmodi legati incapaces, juxta decretum Congregationis a san. me. Urbano Octavo horum fratrum negociis præpositæ, quod est impressum apud *Fagnan.* dictæ Congregationis Secretarium in *cap. nimis prava n.49. & n.53. de excessibus Prælatorum*; in articulo etenim d. Congr. proposito habentur hæc verba, *an Fratres Minores tam de familia quam Reformati sint capaces legatorum annuorum, quæ fiunt, adjecto onere celebrationis Missarum*, & huic articulo sic responsum fuit. *Fratres Minores tam de familia, quam ex Reformatione nullatenus esse capaces Legatorum annuorum, quæ fiunt adjecto onere celebrationis Missarum*.

Facit secundo, quod in terminis legati census relicti Altari sito in Ecclesia Patrum Reformatorum, cum conditione, ut Syndicus pro tempore Conventus medietatem fructuum erogaret pro manutentione Cappellæ, & aliam medietatem pro celebratione Missarum a Fratribus facienda, necnon in terminis donationis bonorum factæ Syndico Conventus, cum pacto, quod venderentur, & ex eis constitueretur capitale certam annuam summam reddens, convertendam partim in ornatum Cappellæ, partim in emptionem lanæ pro indumentis Fratrum, & partim in celebratione Missarum a Fratribus explendam, & tandem in terminis legati ducatorum 300. cum onere reparationis Ecclesiæ, & nonnullarum Missarum, fuit ab hac Sac. Cong. jam resolutum Fratres S. Francisci Minoris Observantiæ non esse horum legatorum capaces, uti videre potest *in Marianen. Piarum dispositionum 6. Julii* 1709. *lib.*59. *Decretorum pag.*225., quæ resolutio fuit confirmata die 15. Novemb. 1710. uti habetur *lib.*60. *Decret. pag.*410., & concordat resolutio *in Caputaquen. Legatorum die* 28. *Novemb.* 1711. *lib.*71. *Decret. pag.*550.

Facit

Facit tertio, quod quatenus hæc omnia cessarent, ex alio tamen capite semper aliquid est in legato, de quo nunc agitur, quod ejus retentioni adversatur; posito quippe, quod fructus census relicti debeant erogari in fabricæ reparationem, & quod usque adhuc in dictam causam fuerint erogati, Missarum onus non habet fundum fructiferum, qui in oneribus perpetuis Missarum adeo est necessarius, ut in decretis generalibus Urbani Octavi de celebrat. Missarum decernatur, quod si Ecclesiis, Capitulis, Collegiis, Hospitalibus, pecunia, aut mobilia relinquantur cum onere perpetuo Missarum celebrandarum, pecunia relicta debeat deponi penes ædem Sacram, & mobilia relicta vendi debeant, & consimile fieri depositum investiendum subinde in bonis immobilibus fructiferis, cum expressa, & individua mentione oneris, quod illis reperitur annexum, quemadmodum legitur in citatis decretis §. *Præterea*.

Hæc sunt, quæ urgent contra retentionem legati; nunc autem transitum faciendo ad ea, quæ favent retentioni, facit primo, quod versamur in legato modicæ quantitatis relicto pro fabrica, & per sindicum administrando, uti colligitur ex verbis supra recensitis, in quo rerum themate de Fratrum capacitate non videtur esse dubitandum, juxta resolutionem Congregationis tempore Urbani Octavi, de qua apud *Fagnan. loco citato num.* 49. *&* 52. cum enim articulus eidem Congregationi propositus esset hic, qui sequitur, *primo an valeat legatum annui redditus factum fabricæ, Sacristiæ, vel Ecclesiæ Fr. Minorum tam de familia, quam ex reformatione*, & secundo *an liceat Fratribus hujusmodi legata in judicio exigere per eorum Procuratores, vel Syndicos Apostolicos*, sic a Congregatione responsum est, *ad primum, valere legatum annui redditus factum Sacristiæ, vel fabricæ Ecclesiæ, vel conventus Fratrum Minorum tam de familia, quam de reformatione, nisi adsit excessus in quantitate*, ad secundum, *nec per seipsos, nec per alios licere Fratribus in judicio exigere hujusmodi legata, sed Syndico Apostolico dumtaxat*.

Facit secundo, quod tantum Fratres Minores tam de Familia, quam Reformati non sunt capaces oneris perpetui Missarum, in quantum non sunt capaces annuorum legatorum, & intantum annuorum legatorum non sunt capaces, inquantum victum, & vestitum debet illis incerta mendicitas præbere *ad terminos Textus in cap. Religionum de Religiosis domibus in 6.* Quocirca si juxta citatam Congregationis declarationem Fratres sunt capaces legati annui redditus pro fabrica Ecclesiæ, dummodo illud ab ipsis non exigatur, sed a Syndico Apostolico, & ulterius si non obstante annuo legato pro fabrica Ecclesiæ, Fratres ab incerto pendent quoad victum, & vestitum, & ipsorum arctissima paupertas in suo robore permanet, hinc fit, quod sicuti fratres sunt omnino capaces legatorum, quæ concernunt decorem suarum Ecclesiarum, & certum usum cultus Divini, uti late probant *Barbosa Juris Eccles. Univers. lib.* 3. *cap.* 27. *n.* 80. *Adden. ad Burat. decis.* 756. *n.* 22. *Rota coram Merlino decis.* 406. *n.* 72. *Et coram Emerix junior, decis.* 1219. *num.* 1., *& seqq. & decis.* 1326. *num.* 1., sic & capaces censendi erunt eorundem legatorum, non obstante quod illis annexum sit perpetuum onus Missarum, & cohærente de hoc, die 2. Novemb. 1641. fuit a Congregatione fabricæ S. Petri resolutum, Fratres hos esse capaces legati situs pro viridario, quod eis fuit relictum cum onere unius Missæ qualibet hebdomada, juxta epistolam d. Congregationis impressam *apud Piton. discept. Eccles. par.* 1. *discept.* 2. *n.* 142., *& apud Matteuc. in Officiali Curiæ*

 cap. 30.

cap.30. sub n.15.& apud eundem in schola paupertatis tit.3.consil.1. §.10. *n.82.* concordatque hujus Sacræ Congregationis responsum in hac eadem causa in proxime præterita Sessione *ad secundum dubium*; nonnisi quia fratres sunt capaces legati situs pro Viridario annexo Clausuræ *juxta Clem. exivi de verbor.signific.*, & in fortioribus, in terminis videlicet legati relicti cum onere, ut certa portio panis, & vini emeretur pro servitio infirmorum de Ara Cæli, & cum onere fratribus imposito celebrandi Missas 200. quolibet anno, quod fratres consimilis legati sint capaces, fuit ab hac Sacra Congregatione resolutum *in Romana Legati* 2.*Decem.*1673.*lib.*28. *Decr. pag.*299. procedentibus contrariis, vel quando ageretur de conspicuo, & magnæ quantitatis legato, cujus etiam pars erat eroganda pro fratrum indumentis, ut in *Marianen. piarum dispositionum supra citata*, vel quando ageretur de legato dictis fratribus relicto, & ab illis administrando nulla facta Syndici mentione, qui videntur esse termini allegatæ in contrarium resolutionis *in Caputaquen. Legatorum anni* 1711.

Facit ultimo, quod onus perpetuum Missarum in casu præsenti non videtur esse sine fundo fructifero, agitur enim de pecunia in censibus investita, quæ quolibet anno suos reddit fructus; Parum urgente, quod fructus erogantur in fabricam, cum Fratres eleemosynas quærere deberent pro dicta facienda reparatione, novumque non sit, ut Religiosi se obligent ad celebrationem Missarum pro annua quantitate, quæ in eorum victu non erogatur, sed erogatur in aliqua re, cujus refectio, & manutentio ad ipsorum pertinet Conventum.

Hæc sunt, quæ pro utraque parte afferri possunt; Quocirca dignabuntur EE. VV. decernere.

An Religiosis S. Francisci Minoris observantiæ Murri Vallium liceat retinere legatum relictum a quondam Ludovica Moretti in casu &c.

Audiatur Procurator Generalis.

Sess.25.c.5. de ref. mat.

FERENTINA MATRIMONII. Joannes Antonius Cardonus contendit matrimonium a se contractum cum Clarice Pisona die 14. Junii 1709. nullitate laborare, tum quia contractum fuisse dicit per vim, & metum sibi a Patre, & fratribus Claricis incussum, tum quia contractum fuit per Procuratorem, revocato ante matrimonium tacite, & expresse mandato Procuræ, quod satis est ad matrimonii nullitatem, etiamsi notitia revocationis mandati ad Procuratorem non devenerit, juxta Textum *in cap. finali de Procuratoribus in 6*, , & tandem quia in mandato Procuræ dictum fuerat, quod matrimonium contrahi deberet *juxta ritum S.Romanæ Ecclesiæ*, quo minime obstante, contractum fuit sine consuetis denunciationibus a Sacro Concilio Tridentino præscriptis.

Excipit e contra Clarix Pisona, matrimonium esse validum, & rite, & recte fuisse contractum, non solum, quia in relatione Vicarii Apostolici Ferentini enunciatur epistola ab eodem Cardono scripta paulo post matrimonium contractum, in qua Claricem agnoscit in suam legitimam Uxorem, sed etiam quia ex relatione moderni Episcopi dictæ Civitatis habetur, quod Cardonus Claricem ad Copulam induxit, & prægnantem reddidit, & deinde se transtulit ad Civitatem Setinam, ubi a consanguineis mulieris inventus, inductus fuit ad faciendum mandatum procuræ.

Absque eo quod mandato procuræ objici valeat, vel quod factum fuerit per vim

vim, & metum, vel quod fuerit revocatum, cum hæc omnia innitantur testimonio nonnullorum, & signanter cujusdam Sacerdotis Armidori, qui tamquam falsarius fuit ad triremes damnatus.

Spreta pariter inobservantia mandati procuræ, circa omissionem denunciationum, quia etsi in mandato procuræ fuisset expresse, & literaliter dictum, quod matrimonium contraheretur præmissis denunciationibus, matrimonium nihilominus est validum, si contrahatur iisdem omissis, quia quando exprimitur in commissione forma juris communis eo modo, quo jure communi inest, non inducitur nova forma, sed tantum expressa censetur admonitio, ut jus commune servetur, ut in puncto *Sanchez. de matim. lib. 2. disput. 11. quæst. 1. num. 18.*

His stantibus, dignabuntur EE. VV. decernere,

An matrimonium sit nullum in casu &c.

Dilata ad primam.

ASCULANA REÆDIFICATIONIS ECCLESIÆ. Cum Episcopus Asculanus in sua visitatione facta anno 1712. restaurari jussisset quandam parvam Ecclesiam S. Francisci de Capradoxo, in qua Scipio de Boncompagnis quoddam simplex habet Beneficium, & Scipio se a d. restauratione immunem esse asseruerit, tum quia quadraginta annis, Episcoporum auctoritate, Missæ, quæ erant in d. Ecclesia celebrandæ, celebratæ sunt in Parochiali Ecclesia Sanctæ Luciæ, tum quia pro restauratione necessaria est impensa scutorum 185., & subductis subducendis non habet Beneficiatus *nisi scuta sex annua*, proposita fuit hæc instantia in Congregatione habita *die* 11. *Maii* 1720., & dictum fuit, quod scriberetur Episcopo juxta instructionem. *Sess. 21. c. 7. de ref.*

Primum caput instructionis fuit, ut Episcopus referret super redditibus Beneficii, & ipse respondet libera pro Rectore remanere scuta sex annua cum dimidio.

Secundum caput est, ut referret super impensa necessaria pro instauratione, & Episcopus respondet esse necessaria scuta centum, & ultra.

Tertium caput est, quoad tempus, quo incæpit necessitas restaurandi Ecclesiam, & Episcopus respondet, quod ex visitatione facta anno 1672. habetur, quod Ecclesia indigebat reaptatione in tecto, & quod si anno 1673. quo Scipio obtinuit Beneficium, dictæ reaptationi vacasset, non corruissent parietes Ecclesiæ; uti subinde contigit.

Concludit tandem Episcopus, quod si fructus, quos ipse posuit sub sequestro ab anno 1712., pro Ecclesiæ restauratione applicentur, ipse absque alia impensa Scipionis modum inveniet construendi de novo Ecclesiam, quæ Ecclesiæ ædificatio multum proderit ad excitandam Fidelium devotionem.

His stantibus dignabuntur EE. VV. decernere.

An sit reaptanda, & suppellectilibus instruenda Ecclesia S. Francisci de Capradoxo, & quatenus affirmative, ad quem onus spectet in casu &c.

Episcopus mandet reaptari Ecclesiam cum fructibus usque adhuc sequestratis.

Seff.21.c.4. de ref.

ASTEN. OFFICII FABRICERII. Anno præterito 1720. Canonicus Goria electus fuit ad officium Fabricerii pro futuro biennio, & cum decem, & octo essent in Capitulo Canonici suffragium præstantes, undecim fuerunt pro dicta electione, & septem contra eandem electionem.

Putat Canonicus Goria hanc electionem, non sustineri, vel ad minus se esse excusandum ab acceptatione officii, & Capitulum ad novam electionem procedere debere, tum quia pro eodem officio Fabricerii fuit etiam propositus Canonicus Ramellus, cumque ejus electioni in Fabricerium decem suffragia fuerint favorabilia, & septem fuerint contraria, unumque defecerint, (Capitulum etenim, uti dictum est, ex decem, & octo Canonicis erat compositum) hinc est, quod nec una, nec altera electio valida dici potest; ex deficientia quippe dicti suffragii neuter ex electis dici potest, quod habuerit majorem partem suffragiorum, tum quia decem ab hinc annis Canonicus Goria obtinuit a Sanctissimo Domino Nostro gratiam Coadjutoriæ, quæ fuit collata Canonico Cappellino, in quo rerum statu, si ipse est exemptus ab assistentia Divinis Officiis, exemptus a fortiori dici debet ab aliis canonicalibus officiis, & signanter ab illo Fabricerii, quod curam, atque laborem exposcit.

Capitulum e contra sustinet validitatem electionis, & impugnat exemptionem, quam Canonicus Goria sibi asserit ratione Coadjutoriæ, tum quia non obstante Coadjutoria, alii Canonici officia consimilia acceptarunt, & exercuerunt, tum quia Canonicus Goria, ad effectum lucrandi distributiones tam tempore hyberno, quam tempore æstivo servitium præstat Ecclesiæ, & adeo prospera fruitur valetudine, ut sæpius in laboriosa venatione se exerceat, præterquamquod Officium Fabricerii corporalem laborem non exegit, sed intellectualem superintendentiam.

Jura hinc inde circumferuntur; Quocirca onus erit EE. VV. decernere.

I. *An electio ad officium fabricerii in personam Domini Canonici Goria sustineatur in casu &c. & quatenus affirmative.*

II. *An Canonicus Goria sit excusandus ab acceptatione dicti Officii in casu &c. & quatenus negative.*

III. *An exercere teneatur per seipsum, vel illud exrcere valet per suum Coadjutorem, aut alium ex Beneficiatis ejusdem Cathedralis ab ipso substituendum in casu &c.*

Reliquæ non fuerunt propositæ.

Seff.21.c.7. de ref.

NULLIUS, SEU FARFEN. SUBROGATIONIS ECCLESIE, ET APPROBATIONIS CAPITULORUM. Cum Antiqua Parochialis Ecclesia Terræ Podii Mirteti Abbatiæ Farfensis esset adeo angusta, ut Populum satis numerosum capere non valeret, ad novæ Ecclesiæ constructionem deventum est, subministratis expensis a Communitate, prævia licentia Sac. Congregationis Boni Regiminis; Novaque Ecclesia ad calcem perducta, cum controversiæ quædam exortæ fuissent, concordata fuerunt auctoritate Eminentissimi Abbatis nonnulla Capitula, uti colligi potest ex folio Sac. Congregationis habitæ *die* 11. *Junii* 1718. in quo major difficultas fuit redacta ad defectum domos, & Cubiculorum prope novam Ecclesiam, in quibus Parochus posset habitare; Eminentissimus etenim Abbas conveniре asserebat decenti conservationi Sanctissimæ Eucharistiæ, quod Parochus

chus haberet habitationem prope Ecclesiam, & e contra respondebatur a Communitate, vel non adesse dictam necessitatem, cum satis sit, ut Parochus habitet in Parochia, vel quatenus adesset necessitas, novæ Domus ædificationem ad ipsum Parochum pertinere.

Nec in dicta Congregatione, nec in aliis subsequentibus fuit unquam Causa resoluta; Cumque interea ad nova inter Partes capitula deventum sit, eademque exhibeantur, una cum approbatione Eminentissimi Abbatis, onus erit EE. VV. decernere.

An sit locus subrogationi Ecclesiæ de qua agitur, & an Capitula ad ejusmodi effectum inter partes concordata, sint approbanda pariter in casu &c.

CAMERINEN. LEGATORUM. Petrus Gentilis Berardi in suo, cum quo decessit Testamento condito *die* 23. *Augusti* 1672. suam hæredem universalem instituit Eufrasiam Uxorem, a qua in suis infirmitatibus, quas passus fuerat, & quas se passurum timebat, non modicam exegerat servitutem, & assistentiam, & inter cætera onera Uxori injuncta, adest illud, quod sequitur, item *ordina, e commanda, che l'infrascritta sua erede sia tenuta, ed obbligata fare ogn'anno l'offizio nella festa di S. Pietro nella detta Chiesa, e Cappella, con quel numero di messe, che potra avere in detto giorno di S. Pietro.* Sess. 25. c. 4. de ref.

Mortuo Petro Gentile Berardo, Eufrasia transivit ad secunda vota cum Carolo Picinino, quem subinde hæredem suum instituit, & sequentibus oneribus gravavit, *Item lascia un offizio l'anno di dieci Messe per l'anima sua durante la vita del Signor Carlo nella sopradetta Chiesa di S. Francesco de' Minori Conventuali. Item lascia un' offizio l'anno di dieci Messe per l'anima del Sig. Pier Gentile Berardi da farsi nella sopradetta Chiesa di S. Francesco de' Minori Conventuali.*

Defuncto Carolo Picinino, necnon subinde defuncto Vincentio ejus filio, universa bona devenerunt in Bernardinam Picininam Caroli filiam, quæ cum habuisset recursum ad hanc Sacram Congregationem, exquirendo, an prædicta legata essent, nec ne perpetua, scriptum fuit juxta morem Episcopo Camerinen. pro informatione, & voto.

Episcopus respondit, quod præter Legatum ab Eufrasia relictum, & restrictum ad vitam Caroli Picinini, *durante la vita del Sig. Carlo*. cætera sibi videbantur perpetua, tum quia Testatores pingue patrimonium reliquerunt, licet illud hodie sit diminutum, tum quia ex testamentis desumitur, quod quando Testatores voluerunt, quod aliqua Missarum legata essent temporanea, id expressis verbis dixerunt, quasi quod hinc inferatur, quod quando non dixerunt, noluerunt, quod legata essent perpetua, & Episcopus tandem in sua informatione monuit citandos esse tam Patres Congregationis S. Philippi, quam Patres Minores Conventuales Fabriani, in quorum Ecclesiis Missæ sunt celebrandæ.

Post receptam Episcopi informationem, proposita fuit die 11. Maji 1720. instantia hæc inter summaria precum, & dictum fuit, quod *proponeretur in folio, citatis partibus* expeditisque juxta morem citationibus, quæritur in præsenti, an legata prædicta sint perpetua, vel temporanea.

Maria Bernardina contendit, quod Legatum relictum a Petro Gentili Berardo non sit perpetuum, sed quod fuerit restrictum ad vitam Eufrasiæ Uxoris, licet enim in eodem habeantur hæc verba *ogn'anno*, cum legatum tamen sit restrictum ad infrascriptum hæredem, quod est idem ac dicere ad

ad Eufrasiam, *che l'infrascritta sua erede sia tenuta, e obligata fare ogni anno l'uffizio nella festa &c. con quel numero di Messe, che potrà avere*, restrictio prædicta excludit perpetuitatem.

Contendit quoque Maria Bernardina, quod Legatum relictum ab Eufrasia pro anima Petri Gentilis fuerit restrictum ad vitam Caroli secundi Viri, quia licet restrictio expresse non fuerit apposita, virtualiter tamen in testamento continetur, tum quia Legatum pro Anima Petri Gentilis est immediate continuativum, & connexum per particulam *item* cum præcedenti Legato, quod litteraliter est restrictum ad vitam Caroli *durante la vita del Sig. Carlo*, tum quia primum legatum literaliter restrictum ad vitam Caroli est pro anima ipsius Testatricis *per l'anima sua*, quo stante ne dicatur ipsam magis dilexisse animam sui Primi Viri, quam propriam, dicendum erit, quod secundum legatum factum pro anima Primi Viri non excedat vitam Caroli secundi Viri.

His stantibus, dignabuntur EE. VV. decernere.

I. *An Legatum Petri Gentilis sit perpetuum in casu &c.*

II. *An Legatum Eufrasiæ sit perpetuum in casu &c.*

Die Sabbathi 12. Julii 1721.

Nte omnia dignabuntur EE. VV. reassumere folium exhibitum pro ultima Congragatione, quæ habita fuit *die 21. Junii hujus ejusdem anni*, & sequentibus dubiis respondere.

Sess. 25. c. 5. de ref. Matr.

FERENTINA MATRIMONII.

An matrimonium sit nullum in casu &c.

Non constare de nullitate matrimonii.

Sess. 21. c. 7. de ref.

NULLIUS, SEU FARFEN. SUBROGATIONIS ECCLESIÆ, ET APPROBATIONIS CAPITULORUM.

An sit locus subrogationi Ecclesiæ de qua agitur, & an Capitula ad ejusmodi effectum inter partes concordata sint approbanda pariter in casu &c.

Pro approbatione, renovato legitimo consensu Communitatis.

CAMERINEN. LEGATORUM.

I. *An Legatum Petri Gentilis sit perpetuum in casu.*
II. *An Legatum Eufrasiæ sit perpetuum in casu.* *Sess. 25. c. de ref.*

Ad primum negative. Ad secundum legatum pro Anima Eufrasiæ esse temporale, & perpetuum pro anima Petri Gentilis.

PARISIEN. DISPENSATIONIS. Carolus de Coetlogon Vir nobilitate conspicuus, cujusque familia inter Brittanniæ antiquiores adscripta, consanguinitatis, & affinitatis vinculo conjuncta est cum Illustrioribus Regni Franciæ Familiis, fel.rec.Clementi Papæ XI. supplicavit pro dispensatione super voto continentiæ annexo Subdiaconatui, & Diaconatui a se per vim, & metum a Marchione Patre incussum receptis, & a Sanctitate sua fuerunt preces remissæ ad hanc Sacram Congregationem. *Sess. 24. c. 6 de ref.*

Pro suadendo metu, & quidem prout oportet, cum qualitate, quod fuerit metus cadens in constantem virum, fuit allata a Carolo Oratore epistola ad eumdem Summum Pontificem scripta ab Eminentissimo D. Cardinali de Bissì, in qua idem testabatur, se plures Testes audivisse de dicto metu deponentes.

Patrem videlicet de Tournemine Religiosum Societatis Jesu, & Caroli Oratoris nepotem, qui asseruerat sibi constare, Marchionem de Coetlogon suum magnum Avunculum, & Oratoris Patrem violentæ admodum naturæ virum, minatum fuisse Carolo filio exhæredationem, nisi Sacros Ordines Subdiaconatus, & Diaconatus suscepisset, eumque utpote spatio sex annorum Ordines recipere recusantem spoliasse annuo redditu duarum millium centum, & amplius librarum Turonensium ipsi assignatarum, & Carolum denique manifesta semper inditia dedisse suæ aversionis a Sacrorum Ordinum susceptione.

Ludovicam de Coetlogon Caroli Patruelem, quæ post redditam attestationem de violenta memorati Patris natura, addidit notorium toti familiæ fuisse, Oratorem per vim, & metum sibi a Patre incussum, fuisse Sacris Ordinibus initiatum; Patremque voluisse, ut ille e Seminario S. Sulpitii exiret, quia Superiores, qui ejus aversum animum bene noverant, nolebant, quod ad Sacros Ordines promoveretur.

Sacerdotem Laurentium de la Garde Ceremoniarum Magistrum in Parochia, & Seminario S. Sulpitii, Virum tum ætate, tum moribus gravem, qui a Patre electus, ut filii curam haberet, & eum induceret ad statum Ecclesiasticum, narravit se pluries Patri notificasse, quod filius nolebat Ordinibus Sacris initiari, & quod ad eos vocatus non erat, quodque Pater obduratus respondit, ad se, & non ad alios pertinere judicium ferre de vocatione filii sui, addendo Carolum aliquando noluisse suum nomen inscribi in Albo ordinandorum, nec se unquam eum vidisse Subdiaconalia, aut Diaconalia officia exercentem.

Joannem Sourdrille Civem Parisiensem, qui per multum temporis spatium exercuit Cellerarii munus in domo Marchionis de Coetlogon, qui quidem inquit ab eo fuisse Carolum filium bis domo ejectum, & pluries percussum propter aversionem, quam habebat a statu Ecclesiastico, & a Sacris Ordinibus,

bus, fuisse ulterius a dicto Patre spoliatum annuo redditu duarum mille centum, & trigita quinque librarum, itaut Carolo ad miseriam redacto, ipse pietate motus, nummus pro substentatione aliquando subministraverit. Parochum denique S. Sulpitii Languet de Gergis Pastorem maximopere commendabilem tum propter zelum animarum, tum propter eximiam venerationem, quam erga Apostolicam Sedem profitetur, qui dixit se suis literis Sanctitati exposuisse, quod Carolus invito animo fuerat Sacris Ordinibus initiatus.

Hæc sunt, quæ continebantur in epistola Eminentissimi D. Cardinalis de Bissì, cumque præter eam Carolus attulisset epistolam Patris de Tournemine Summo Pontifici scriptam, necnon testimonium Parochi S. Sulpitii, qui prædicta omnia summatim confirmabant, & ulterius testabantur de pecunia a Patre filio subministrata, ut ipsum ad receptionem Sacrorum Ordinum sollicitaret, proposita fuit die 25. Januarii 1721. instantia Oratoris super dispensatione, sed nullum prodiit responsum approbativum, vel reprobativum, cum dictum fuerit *dilata*, *& coadjuventur probationes juxta instructionem*.

Descendendo ad instructionem, fuit illa transmissa ad Eminentissimum D. Cardinalem de Bissì, & in ea fuit dictum, primo, quod quia metus constituebatur in timore incusso exhæredationis, in sublatione assignamenti, in verberibus, & in ejectione e domo paterna, de quibus omnibus testabantur tantummodo testes singulares, Eminentia Sua curaret, ut super unoquoque capite testes contestes deponerent, & quod ulterius sublatio assignamenti coadjuvaretur ex documentis, & partitis ædis publicæ.

Secundo, quod ignorabatur præcisum tempus obitus Marchionis Patris, & quod idcirco necessarium erat, ut illud Sacræ Congregationi notificaretur.

Tertio, quod liquido non constabat, an minæ Oratori illatæ præcesserint tantum receptionem Subdiaconatus, an vero fuerint repetitæ inter Subdiaconatum, & Diaconatum in quo rerum statu opportunum admodum erat pro Causæ resolutione, ut minarum tempus statueretur.

Quarto, quod de oblata a Patre pecunia filio, & ab ipso recepta, sicuti ignorabatur, an præcesserit omnium Sacrorum Ordinum susceptionem, vel potius fuerit intermedia inter Subdiaconatum, & Diaconatum, sic congruum omnino erat, ut tota hæc series facti fideliter exponeretur.

Ultimo tandem insinuatum fuit, quod Testium depositiones in scriptis reducerentur, & juramento confirmarentur, tam loquendo de testibus, quorum meminit Eminentissimus Cardinalis in prima epistola, quam de aliis, quos ad primorum confirmationem afferri contingeret.

Receptis, una cum instructione literis hujusce Sacræ Congregationis, Eminentissimus D. Cardinalis de Bissì manum statim admovit, ut quæsitis satisfaceret, & adimplenda adimpleret; novam etenim transmisit epistolam una cum documentis, quæ parari potuerunt.

Ad primum itaque instructionis caput dicitur in secunda epistola, moraliter esse impossibile plures reperire testes contestes super eodem facto, seu super eodem actu, cum agatur de factis non palam, sed intra domus penetralia secutis, sed videri, quod sufficiant testes singulares singularitate adminiculativa, utpote tendentes ad eundem finem per diversa media, juxta ea, quæ plene habentur, in celebri quæstione de testibus singularibus impressa *post Aphorismos inquisitorum editos ab Antonio de Sousa*, nec pariter possibile esse coadjuvare ex documentis, & partitis ædis publicæ sublationem assi-

aſſignamenti, cum in vim Regii diplomatis editi anno 1713. antiqui contractus fuerint ſuppreſſi, & de medio ſublati, itaut ad rem, de qua agitur, ſuffragari poſſe videatur quoddam excerptum, quod tranſmittitur, ex inventario confecto poſt obitum Caroli Patris, ex quo colligitur tres contractus ſub nomine filii, & in ejus favorem initos poſt ſeptem annos fuiſſe Genitori retroceſſos.

Ad ſecundum inſtructionis caput dicitur in eadem epiſtola, Caroli Patrem mortuum fuiſſe anno 1712., uti etiam deſumitur ex fide Parochi, ſed tanti temperis acquieſcentiam non videri, quod obſit Oratori, primo quia notorium eſt, quod ille ſtatim poſt obitum Patris exuit habitum Clericalem, ſecundo quia bini jam ſunt anni elapſi, ex quo promovit inſtantiam pro diſpenſatione, & demum quia habita ab Expeditore notitia expenſæ aſcenſuræ ad non exiguam nummorum quantitatem pro diſpenſatione obtinenda, coactus fuit petitionem ad tempora opportuniora differre.

Ad tertium dicitur minas Subdiaconatum præceſſiſſe, & fuiſſe ante Diaconatum repetitas, cum Pater de Tournemine, in ſuo, quod tranſmittitur, jurato teſtimonio, referat, patrem comminatum fuiſſe filio exhæredationem, ni Sacros Subdiaconatus, & Diaconatus Ordines ſuſcepiſſet; additque Informans in ſua Scriptura non eſſe de hoc dubitandum, cum patris intentio ex dicto alterius Teſtis deſumpta in eum finem collimaret, ut filius ad Sacerdotium, & deinde ad Epiſcopatum aſcenderet.

Ad quartum dicitur fuiſſe a patre ante Subdiaconatum oblatam filio, & poſt Subdiaconatum ipſi ſolutam ſummam viginti trium millium librarum, quæ non fuit donum, ſed reſtitutio partis contractuum ei antea ſubductorum, & rurſus fuiſſe eidem filio a Patre promiſſas ante Diaconatum, ſed nunquam ſolut s alias viginti mille libras.

Tranſmiſſæ ulterius fuerunt a ſæpe memorato D. Cardinali Biſsì receptæ, & juratæ Teſtium depoſitiones, quæ videri poſſunt in Summario Scripturæ, ex quibus omnibus quidquid ſit, an frequent a adſint exempla diſpenſationum quoad Diaconos, qua in re affirmative reſpondet *Navarrus conſil.* 37. *num.* 12. *&* *conſil.* 38. *n.* 11. *lib.* 2. & negative reſpondet *Card. Albitius de inconſtantia in fide cap.* 36. *n.* 34. Orator ſperat ſe voti compotem fieri poſſe, ex quo votum continentiæ ſicuti ex ſtatuto Eccleſiæ eſt dictis Sacris Ordinibus annexum, ſic ad ſui eſſentiam expoſcit liberam voluntatem, qua ceſſante, licet character imprimatur, votum tamen continentiæ Ordinibus annexum non eſt obligatorium, juxta bene firmata per *Rotam deciſ.* 870. *num.* 1. *&* 2. *coram Emerix. Jun.*

Quocirca dignabuntur EE. VV. decernere.

An ſit locus diſpenſationi ſuper voto continentiæ in caſu &c.

Affirmative.

AUXIMANA, SEU CAMERINEN. JURISDICTIONIS. Epiſcopus Camerinen. *die* 30. *Octob. proxime præteriti* ſe contulit ad tres Eccleſias S. Sergii, S. Mariæ *dell'Oſpedaletto*, & S. Angeli in Cryptis, eaſque viſitavit, & nonnulla, occaſione viſitationis, edidit decreta. *Seſſ.* 24. *c.* 3. *de reſor.*

Promotor Fiſcalis Curiæ Epiſcopalis Auximi prætendit hæc fieri non potuiſſe, ex quo Eccleſiæ S. Mariæ *dell'Oſpedaletto*, & S. Sergii ſitæ ſunt in ſua Diœceſi Auximana, & in eo quod attinet ad ſituationem, eam probare contendit, primo quia Parochia S. Helenæ Villæ Avenalis, unacum toto ſuo Ter-

ritorio est de Diœcesi Auximana cumque Ecclesiæ S. Mariæ *dell'Ospidaletto*, & S. Sergii sitæ dicantur intra limites dictæ Parochiæ, infert, has easdem Ecclesias esse de pertinentiis Episcopatus Auximani; secundo quia, tam una, quam alia Ecclesia fuerunt ab Episcopis Auximanis pluries visitatæ, & hæ visitationes dicuntur præferri debere aliis visitationibus factis ab Episcopis Camerinensibus, cum illæ, & non hæ habeant juris assistentiam.

Prætendit quoque idem Promotor Fiscalis Curiæ Episcopalis Auximanæ, quod Parochus Ecclesiæ Parochialis S. Helenæ Villæ Avenalis functiones consuetas peragere possit in Ecclesia S. Angeli Cryptarum, & quod pro hisce peragendis functionibus non requiratur licentia Episcopi Camerinensis, seu Parochi loci Paterni, qui est subditus dicto Episcopo Camerinensi.

Hujusce prætensionis fundamentum a dicto Promotore Fiscali constituitur tum in subjectione Ecclesiæ S. Angeli Cryptarum erga Ecclesiam S. Hælenæ, ut ex pluribus actibus colligi dicit, tum in obser antia, seu consuetudine, juxta quam Parochi S. Helenæ functiones exercuerunt in prædicta Ecclesia S. Angeli, & quidem a tempore, cujus initii non extat memoria, quando ad rem, de qua agitur, & etiam admissa subjectione Ecclesiæ S. Angeli non Ecclesiæ parochiali Avenali, sed Ecclesiæ Parochiali loci Paterni, quæ est in Diæcesi Camerinen., sufficeret quadragenaria, ut in terminis Ecclesiarum inter se contendentium, aut super pertinentia decimarum, aut super finibus, probat *Textus in cap. ad Aures de præscriptionibus*, ibi: *tuæ fraternitati tenore præsentium innotescat, quod de jure melior est conditio possidentis, quia quadragenalis præscriptio omnem prorsus actionem excludit*. & confirmat *Textus in cap. quia indicante eodem titulo*, ibi: *quadraginta tantum annorum præscriptione utique parti servata*.

Jura circumferuntur, adeoque dignabuntur EE. VV. decernere.

I. *An Ecclesia S. Mariæ dell'Ospedaletto, & S. Sergii sint in, & de Diæcesi Auximana, seu potius in Diœcesi Camerinensi*.

II. *An saltem Episcopus Camerinensis possit illas visitare, quatenus sint in Diœcesi Auximana: & quatenus sint in Diæcesi Camerinensi, possint illas visitare Episcopus Auximanus*.

III. *An, & quas functiones peragere possit Parochus Ecclesiæ Parochialis Avenalis in Ecclesia S. Angeli Cryptarum*.

IV. *An pro d. functionibus peragendis requiratur licentia Episcopi Camerinensis, seu Parochi loci Paterni, in casu &c.*

Coadjaventur probationes hinc inde juxta instructionem.

Sess. 24. c. 1. de ref. mat.

ROMANA CAPPELLANIÆ. Bon. mem. Abbas Joseph Panziroli in suis postremis tabulis Cappellaniam erexit in Altari Majori Ecclesiæ B. M. V. in Cmapitelli sequent. verbis: *item per opera pia, e dopo la morte della Sig. Cintia, come sopra, e non altrimenti, erige, fa, instituisce un'altra Cappellania nell'Altar Maggiore della B. V. nella Chiesa di S. M. in Campitelli con il peso di celebrare, o far celebrare in d. Altare una Messa quotidiana perpetua, nella qual Cappellania da cominciare come sopra, adesso per allora nomina il S. Dom. Roncalli con il d. peso di celebrare, o far celebrare in d. Altare una messa quotidiana sin tanto, che viverà, e di dare sei scudi l'anno a i PP. di d. Chiesa per l'incommodi, & utensili; dopo la morte del d. Sig. Roncalli la d. Cappellania vuole, che vada alla d. Chiesa, e Padri*

dri di S.Maria in Campitelli con il detto peso di celebrare, o far celebrare in d. Altare una Messa quotidiana perpetua come sopra.

Dominicus Roncalli d Cappellaniam obtinuit, cumque anno 1719. matrimonium contraxerit, fueritque excitata difficultas, an in statu coniugali dictam Cappellaniam retinere posset, vel potius esset factus locus substitutioni Patrum S. Mariæ in Campitelli, auditus fuit de more Eminentissimus Urbis Vicarius, qui censuit dictam Cappellaniam esse simpliciter laicalem nec Beneficium Ecclesiasticum dici posse, sed pium relictum, & memoriam Missarum, cujus proinde Dominicus capax judicandus est etiam in statu coniugali, & præcipue quia in erectione, & institutione non intervenit auctoritas Ordinarii, juxta regulam *Textus in cap. ad hæc de Relig. domibus.*

Circumfertur scriptura, unacum informatione dicti Eminentissimi Cardinalis. Vicarii; quocirca onus erit EE VV. decernere.

An Cappellania, de qua agitur, sit laicalis, sive potius Ecclesiastica in casu &c

Affirmative quoad primam, & negative quoad secundam partem.

COMPSANA AGGREGATIONIS. Sacerdos Angelus Laurentiellus exponit, quod in Ecclesi S. Mariæ de Serris Terræ Pescopagani Diæcesis Compsanæ, septem adsunt Presbyteri, qui dicuntur participantes, & quod alii eidem Ecclesiæ inserviunt absque eo quod de redditibus participent, sola spe contenti subingrediendi in numerum Participantium, quando aliquis ex participantibus decedit, & idcirco conqueritur, quod vacante per obitum Laurentii de Resse uno horum septem Participantium, loco, fuerit ille aliis collatus, & non sibi, cui, juxta ordinem antianitatis debebatur; utque assumptum suum probet, affert dicta Testium, super antiqua consuetudine conferendi portiones vacantes senioribus, affert ipsas collationes factas Presbyteris, uti senioribus, & quia præter requisitum antianitatis, prætenditur, quod admittendi debeant pollere peritia cantus Gregoriani, & ulterius, quod debeant esse approbati pro excipiendis confessionibus, inquit hæc in facto non substinere, cum necessitas cantus Gregoriani desumatur ex quadam dispositione Synodali, quæ non habuit effectum, & idoneitas pro excipiendis confessionibus non fuerit in aliis, qui sunt admissi, requisita. *Sess. 21. c. 4. de ref.*

Excipit e contra Promotor Fiscalis Curiæ Archiepiscopalis Compsanæ solam antiquitatem, seu præcedentiam in admissione non sufficere, sed ulterius requiri peritiam in Cantu Gregoriano, & approbationem ad confessiones, itaut antiquiores, cæteris paribus præferantur, sed nullatenus anteponantur aliis prædictas habentibus qualitates juxta Constit. Synodales anni 1647. & anni 1658.

Constitutionibus Synodalibus addit observantiam, & Populi necessitatem, tum quia nonnulli Testes referunt seniores fuisse junioribus postpositos, ex quo juniores habiti fuerunt magis idonei, tum quia Ecclesia S. Mariæ est Curata, & animæ circiter 1700. sub eadem degunt, itaut cum quatuor tantum *ex Presbyteris inservientibus, comprehenso etiam Parocho*, facultatem habeant confitendi, & Parochus sollicitudinem habere debeat etiam Ecclesiarum suæ Ecclesiæ Matrici subiectarum, & alter ex sacerdotibus Confessariis sit admodum senex, quemadmodum ex his unusquisque facili nego-

negocio deprehendere poterit Ecclesiam idoneis operariis indigere, sic poterit unusquisque sibimet suadere juniores aptos ad Confessiones excipiendas esse præponendos senioribus dicta qualitate non pollentibus.

Addit Archiepiscopus in sua informatione antiquam, & laudabilem disciplinam præferendi juniores magis aptos senioribus minus aptis, vel ineptis, damnum sensisse in contemptum Synodalium Constitutionum, Tempore Sedis vacantis, & sic temporis administrationis Vicarii Capitularis, qui aliis accedentibus demeritis, fuit ab officio depositus.

Jura hinc inde circumferuntur, quocirca onus erit EE VV. decernere.

I. *An Sacerdotes Civitatis, & Diœcesis Compsanæ admittendi ad participationem Parochialium, præter requisitum antianitatis debeant habere alia requisita Synodalia in casu &c, & quatenus affirmative.*

II. *An Sacerdotes inservientes Ecclesiæ de Serris admittendi sint in locum Sacerdotis participantis defuncti juxta ordinem antianitatis in casu &c.*

Non proposita.

Seſſ.24. c.6. de ref.

MEXICANA. Baccalaureas Ferdinandus Lorente Mexicanus in quatuor Minoribus Ordinibus constitutus, cum staturam palmorum quinque, ac duorum tertiorum alterius palmi cannæ Romanæ non excedat, huic Sacræ Congregationi supplicavit pro dispensatione, ut ascendere posset ad Sacros Ordines, timuit enim se esse irregularem ob staturæ defectum, & Sacra hæc Congregatio die 2. Octobris 1717. instantiam remisit ad Ordinarium, ut ipse procederet prout de jure.

Promotor Fiscalis Curiæ Archiepiscopalis Maxicanæ se opposuit tum voce, tum scriptis, acriterque sustinuit, Ferdinandum esse irregularem propter staturæ defectum, & sic eidem non esse dandam facultatem ascendendi ad Sacros Ordines: intantum etenim fuit ei permissum, ut Minores Ordines reciperet, inquantum, quando eos recepit, erat in tali ætate constitutus, ut probabiliter credi posset ejus staturam esse augendam.

Audita instantia Promotoris Fiscalis, Archiepiscopus pro suæ coscientiæ directione binos Theologos interrogare voluit, alterum e societate Jesu, alterum Presbyterum Sæcularem: Primus adhæsit opinioni Promotoris Fiscalis, secundus in oppositam ivit Sententiam, censuitque Ferdinandum non esse irregularem; Cumque Archiepiscopus, visis videndis, & consideratis considerandis, fuerit in sensu, quod Orator ascendere non posset ad Sacros Ordines, & in suo Decreto dixerit, nullum eidem obstare impedimentum *præter illud staturæ*, uti colligitur ex actis ad hanc Sacram Congregationem remissis, & Orator humillime instet, ut facultas ascendendi ad Sacros Ordines, quæ sibi fuit *ex solo staturæ defectu* negata ab Archiepiscopo, indulgeatur ab hac S. Congregatione, quæritur an petitis sit annuendum.

Facit pro facultate, quod homines staturæ parvæ non sunt irregulares juxta firmata *per Leandrum Oper. Moral. tom.5. tract. primo disput.4. quæst.67.* & prætermissis pluribus exemplis Sancti videlicet Pauli Apostoli, quem S. Joannes Chrisostomus appellat Tricubitalem, S. Hieronymi, qui parvæ dicitur fuisse staturæ, S. Antonii, qui propter staturæ pusillitatem dictum nomen obtinuit cum Antonius in Baptismate fuisset appellatus, juxa erudite collecta *apud Theophilum Raynandum tom.13. in Opere, cui titulus Laus brevitatis pag. mihi* 485., celebre est illud, quod legitur *in Historia Societatis Jesu par.5. lib.24. num.12. pag.*782. de Petro Spiga Calaritano, qui primus

mus è Sardinia in Societatem venit anno 1551. cum enim in eam admitti postularet, & Patres Belgæ, apud quos litteris operam Lovanii dederat, deterriti ejus exigua præter modum statura mensuram homuncionis misissent ad S. Ignatium, censuit ille Petrum esse admittendum, & admissus statim Sacerdotio initiatus est, cum aliquantum ætate processisset.

Facit vero contra facultatem ascendendi ad sacros ordines, quod in jure nihil præcise statutum est, quoad hunc corporis defectum, & solum datur pro regula generali, quod defectus ille causat irregularitatem, qui impedit congruum Ordinis exercitium, aut qui notabile deformitatem, & sic horrorem, vel risum affert, *Barbos. de potestate Episcopi par.*2. *allegat.*42. *n.*53. *Majol. de irregul. lib. primo cap.*13. *n.*8. *Gibal. eodem tractatu cap.*3. *consect.*5., *Pirhing. ad lib.*1. *Decretal. tit.*20. *de corpore vitiatis num.*8., *Layman. in Theolog. Moral. lib.*1. *tract.*5. *par.*5. *cap.*7. §. *finali* & quod Judicium, an defectus impediat, aut ordinis exercitum, aut risum, vel horrorem afferat, pertinet ad Ordinarium, uti prosequuntur Auctores mox allegati, quibus adhæret *Anaclet. ad tit. decretal. de corpore vitiatis quæst.*3. *num.*20., itaut incongruum omnino videri posset, quod Episcopi judicium, viso homine, aliisque ponderatis circumstantiis, staturæ scilicet aliorum hominum, & altitudinis Altarium, interpositum, ab hac Sac. Congregatione, quæ hominem non videt, nec sub oculis habet recensitas circumstantias, in præsenti retractaretur.

His stantibus, dignabuntur EE. VV. decernere.

An precibus sit annuendum in casu &c.

Arbitrio Archiepiscopi.

CAMERINEN. RENUNCIATIONIS. Inter cæteros a jure antiquo inductos modos tacite profitendi in aliqua Religione, ille est, quando Novitius aliquis constitutus in ætate discretionis, Novitiorum habitum in Religione per annum portaverit, nisi tamen habitus in colore, scissura, vel forma se distinctum patenter exhibeat ab habitu Professorum, uti cavetur *in Clementina eos qui de Regularibus*: Et quidquid sit de aliis modis, ex quibus tacita de jure antiquiori inducebatur professio, ille, qui modo expositus est, adhuc perseverare dicitur post Concilium Tridentinum, licet enim illud *Sess.*25. *de reg. cap.*15. statuerit, non posse fieri professionem in quacumque Religione tam virorum, quam mulierum ante completum decimum sextum annum, & nisi sit elapsus annus novitiatus, hinc tamen non infertur sublatam fuisse a Tridentino supra memoratam tacitam professionem, sed eam sic esse modificatam, ut non valeat nisi completo anno decimo sexto quo ad ætatem, & completo anno uno quoad Novitiatum, uti benè ponderant *Azor. inst. Moral. tom.* 1. *lib.* 12. *cap.* 4. *quæst.* 6. *Pelizar. in Manual. Regul. tom.*1. *tract.*3. *cap.*1. *num.*6. *Donat. in praxi Regul. tom.*2. *tract.*10. *quæst.*23. Et sola, quæ remanet quo ad hunc punctum difficultas, est, quod nonnulli Doctores ultra annum Novitiatus, ultra ætatem ad minus annorum sexdecim, pro tacita professione exposcunt annalem ulteriorem gestationem habitus nullam admittentis distinctionem inter Novitios, & Professos, quando alii hanc ulteriorem annalem habitus gestationem excludunt, tacitamque contendunt inductam professionem, statim ac elapsus est annus Novitiatus, & completa est ætas annorum sexdecim *Sess.* 25. *de reg. c.* 15.

cim

cim: uti plene videri poteſt *apud Paſſerin. de ſtat. hominum tom.3. quæſtio 189. art.10. inſpect.6. n.279.*

At quidquid ſit de hac controverſia, eadem omnino ceſſare videtur in ordine Fratr. Prædicatorum: in hoc etenim preclariſſimo ordine, cum indiſtinctus ſit habitus Novitiorum ab habitu Profeſſorum, non ſolum ſibi vindicat locum ea tacita profeſſio, de qua ſupra habitus eſt ſermo, uti late probat *Feſtus in Summario Conſtitutionum, declarationum, & Ordinum c.35.* ſed etiam inducta cenſetur tacita profeſſio in ipſo temporis momento, in quo, abſoluto Novitiatus anno, Novitius annum complet etatis ſuæ decimum ſextum uti legitur in *Gloſ. ad cap.15. Conſtitutionum diſt. prima pag.104. juxta Romanam impreſſionem anni* 1609. quæ Gloſſa habet vim legis in Ordine, & eſt in praxi recepta, *teſte Paſſarino loco citato num* 290 Nec mirum, quia in iiſdem Conſtitutionibus *cap.15. de Novitiis diſt.1. n.10. pag.99.* præſcribitur, ut, decurrente anno probationis, conſtitutoque Novitio in ætate ad minus annorum decem, & quinque Prælatus eidem terminum præfigat ad deliberandum, an profiteri velit, cum proteſtatione, quod ſtatim elapſo termino ſibi taxato, niſi vel ab ipſo, vel a Religione contradictum fuerit, factus eſt caſus tacitæ profeſſionis obligantis ad tria vota paupertatis, Caſtitatis, & obedientiæ, etiamſi expreſſa, & ſolemnis profeſſio non emittatur.

Ad tramites Conſtitutionum, quas præter allegatos auctores, graviores Ordinis Prædicatorum Patres a me interrogati, dixerunt eſſe in viridi obſervantia, cum Margarita Victoria Purarelli ingreſſa eſſet Monaſterium Monialium Ordinis Prædicatorum S. Catharinæ a Senis Civitatis Camerini, & inter Novitias eſſet admiſſa, antequam expiraret ultimus bimeſtris Novitiatus, Frater Thomas Guidottus Confeſſarius, & Vicarius Monaſterii eam coram Prioriſſa, & Monialibus diſcretis interrogavit, an ſtaret in propoſito ducendi vitam Sanctimonialium in Monaſterio, monuitque, quod, elapſo ultimo dicto bimeſtri, niſi contrariam ſuam explicaſſet voluntatem, adſtricta remanebat ad tria Vota Regularia in ſequelam tacitæ profeſſionis, & acceptata a Margarita Victoria proteſtatione tacitæ profeſſionis, poſt nonnullos alios dies idem Pater Confeſſarius, & Vicarius eidem notificavit, quod antequam haberetur pro tacite profeſſa, poterat devenire ad actum renunciationis omnium ſuorum bonorum, & jurium favore Conjunctorum, cum reſervatione annui livelli pro ſuis indigentiis Religioſis.

Actum fuit, decurrente bimeſtri, inter Vrbanum Purarellum Patrem, & Margaritam Victoriam filiam de reſervatione livelli: Cumque inter ſe concordare non potuerint, & ſic nulla emiſſa fuerit a Margarita renunciatio, poſt dictos duos menſes elapſos, Vrbanus inſtetit pro renunciatione; Cumque eidem fuiſſet reſponſum, non eſſe amplius locum renunciationi, quia factus erat jam caſus tacitæ profeſſionis, fuerunt ab eo exhibitæ preces huic Sac. Congregationi, ut ejus auctoritate petitam conſequi poſſet renunciationem. Cumque, juxta morem, ſcriptum fuiſſet Epiſcopo pro informatione, expoſuit ille, transmiſſiſque documentis, recenſitam facti ſeriem confirmavit, & in præſenti quæritur, an petitis ſit annuendum.

Margarita coram Epiſcopo proteſtata eſt, ſe eſſe vere profeſſam, ſed ſe ſummopere exoptare renunciationem facere poſſe, ne perpetuum habeat cum Patre, & Conſanguineis diſſidium. Vrbanus Parer ait, ſe ſemper crediſſe, quod expreſſa profeſſio eſſet a filia emittenda, & ſit præter ſuam intentionem, & ſub bona fide elapſum fuiſſe terminum duorum menſium.

Addit

Addit tacitam professionem sibi posse vindicare locum in Fratribus S.Dominici, sed non in Sororibus, cum in constitutionibus Sororum *cap.16.* sola fiat mentio expressæ professionis, quod ipsum habetur, *in Rubrica speciali de modo, & ordine recipiendi Fratres, & Sorores de pœnitentia S.Dominici ad habitum, uti habetur pag.15.&pag.51. post Constitutiones FratrumOrdinis Prædicatorum Romæ impressas anno* 1690.& multo magis cum in professione mulierum, ad differentiam professionis Virorum, jus exposcat scripturam a Profitente subscriptam, aut saltem signatam, uti habetur *in Can.Vidua* 20.*quæst.*1.*& in can.omnes fœminæ* 27.*quæst.*1.&docent *Gratian. discept.*640.*n.*4. *&* 5.*Sanchez. in decal. lib.*5. *cap.*3. *n.*5.*tom.*2. *Tondut Resol. Benef. lib.*1. *cap.*24. *num.*11.; Cumque in Monasteriis Monialium Tertii Ordinis, & signanter in illo Camerini, de quo nunc agitur, Novitiæ deferant velum album, & Professæ velum nigrum, ut ex attestationibus transmissis desumitur, infert Urbanus non esse unum, & eundem habitum Novitiarum, & Professarum, & sic in Monialibus non posse dari tacitam professionem, quæ non est applicabilis, nisi quando unus, & idem est apparente habitus Novitiarum, & Professarum. Interrogati Patres Graviores Ordinis hic in Urbe, testantur de consuetudine tacitæ professionis tam quoad Fratres, quam quoad Moniales etiam Tertii Ordinis, non obstante differentia veli albi a velo nigro, in vim præsertim protestationis, & monitionis, quæ ante terminum Novitiatus fit iisdem Monialibus, & ulterius subdunt, quod possent aperiri Monasteria Monialium sui Ordinis, si tacitæ professionis dicto modo factæ declarentur nullæ. His præmissis onus erit EE.VV. decernere.

An Margarita Victoria sit admittenda ad renunciationem in casu &c.

Non proposita.

Die

Die Sabbathi 2. Augufti 1721.

Um in proxime præterita Congregatione nonnulla Caufarum dubia inferius recenfenda minime fuerint refoluta, dignabuntur EE. VV. dictæ Congregationis folium reaffumere, & fequentibus dubiis refpondere.

..ff. e 21. c. 4. S. re

COMPSANA AGGREGATIONIS.

I. *An Sacerdotes Civitatis, & Diœcefis Compfanæ admittendi ad participationem Parochialem, præter requifitum antianitatis debeant habere alia requifita Synodalia in cafu &c., & quatenus affirmative.*

II. *An Sacerdotes infervientes Ecclefiæ de Serris admittendi fint in locum Sacerdotis participantis defuncti juxta ordinem antianitatis in cafu &c.*

Ad primum dilata, & præfigatur a Promotore Fifcali terminus omnibus intereffe habentibus ad fua jura deducenda in Sac. Congregatione.

Ad fecundum dilata, & communicentur jura, ac coadjuventur probationes.

.ef. 25. c. 15. e ref.

CAMERINEN. RENUNCIATIONIS.

An Margarita Victoria fit admittenda ad renunciationem in cafu &c.

Affirmative.

.eff. 25. c. 1. .ae ref. matr.

AQUEN. DISMEMBRATIONIS. Agitur de difmembratione Parochialis Ecclefiæ S. Jo: Baptiftæ, quæ per mille paffus diftare dicitur ab Oppido Saxelli, & de erectione novæ Parochiæ in Ecclefia fub invocatione Sanctiffimæ Trinitatis in eodem Oppido coftructæ. Facti fpecies fuit expofita in folio Congregationis habitæ die 13. Iulii 1720. quando prima vice Caufa fuit propofita. Tunc autem nulla fuit capta refolutio; cumque die Maji hujus ejufdem anni dictum fuerit, quod Mappa per manus tranfmitteretur, dignabuntur EE. VV. per quarum manus Mappa tranfmittetur, fequentibus dubiis refpondere.

I. *An fit locus prætenfæ difmembrationi Ecclefiæ SS. Trinitatis fitæ in loco Saxelli ab altera Ecclefia Parochiali S. Jo. Bap., cui reperitur unita, itaut illa erigi debeat in novam, & diftinctam Parochiam, & quatenus negative.*

II. *An Parochus pro tempore earumdem Ecclefiarum cogi debeat in alterutra ex ipfis*

ipsis retinere coadjutorem pro administrationeSacramentorum propriis sumptibus, & expensis in casu &c.

Ad primum negative pro nunc. Ad secundum affirmative, facta per Parochum obligatione in forma valida retinendi propriis sumptibus Coadjutorem ab Episcopo approbandum in altera ex Ecclesiis ab Episcopo designanda.

PISTORIEN, ET PRATEN. Pistorium, seu Pistoriensis Civitas, cujus habetur mentio *apud Comicum Plautum in Captivis*, fuit inter primas Civitates Hetruriæ, quæ Christianam fidem susceperunt a Romulo Hetruscorum Apostolo, itaut dubitandum non sit, quod a primis usque temporibus Episcopos non habuerit, licet propter bella, & incendia, Episcoporum Pistoriensium prima memoria referatur ad annum 600. reparatæ salutis. *Sess.24. c.20. de ref.*

Nonnullæ, quæ superfuerunt in italia Longobardorum reliquiæ in quendam Collem secesserunt, cui nomen erat Favellum, sed cum tractu temporis dicti Collis habitatores hujusce sedis pertæsi in Planitiem descendissent, & Pratum coemissent, circa initium sæculi undecimi, Oppidum in eo extruxerunt, quod Pratum denominatum est, uti testantur *Ricardaccius*, *Malespinius*, *Villanius*, *Scipio Ammiratus*, aliique rerum Florentinarum Scriptores.

In hoc Oppido circa pariter sæculum undecimum erecta fuit insignis Ecclesia Collegiata, cui præerat Præpositus, & hujuscæ Collegiatæ Dignitas tanta fuit apud veteres Canonistas, ut quoties afferre deberent exemplum alicujus Insignis Collegiatæ, Pratensem commemorare consueverint, uti videri potest *apud Joannem Andream in cap. quamvis de Præbendis in sexto, & apud Felin. in cap. in nostra num.*40. *& in cap. significante num.*1. *de rescriptis, & in cap. cum accessissent de Constitutionibus*.

Actum fuit usque ab anno 1409. de Oppido in Civitatem, & de collegiata in Cathedralem erigendis, & a Republica Florentina preces Alexandro V. exhibitæ fuerunt, & Pontifex, qui tunc Pisis morabatur, cum tota Curia Pratum adiit, ibique mansit per aliquot dies, & Pratensem Ecclesiam sua præsentia illustravit, sed cum propter immaturam ejus mortem, & subsecutas temporum vicissitudines, negocium perfici non potuerit, fuit illud tandem absolutum tempore Innocentii Decimi Summi Pontificis; Cum etenim Pratenses Præpositi tam vigore Privilegiorum, quam in sequelam antiquissimæ consuetudinis, jurisdictionem Ordinariam, & quasi Episcopalem exercerent, & Episcopi Pistorienses id eis non licere contenderent, re ad dictum Pontificem delata per Carolum Mediceum S. R. E. Cardinalem, & Episcopum Ostiensem, & Veliternensem, Sacrique Collegii Decanum, & exorante Ferdinando Secundo Magno Hetruriæ Duce, post rem mature in Congregatione rebus Consistorialibus præposita discussam, edita est anno 1653. Bulla in qua Pratensis Ecclesia in Cathedralem erecta est, eademque Pistoriensi æque principaliter unita, itaut unus, & idem Episcopus utramque regere, & gubernare deberet, uti latius ex tenore Bullæ *apud Ughellium in Italia Sacra tom.*3. *ultimæ editionis anni* 1718. *pag.* 326. impressæ colligi potest.

In Bulla Innocentiana fuerunt statuti fines Diœcesis Pratensis, habentur enim

in dicta Bulla hæc verba, quæ fuerunt ab Ughellio omissa utpote, qui Bullam non integram, sed abbreviatam exhibet, *nec non eidem Ecclesiæ Praten. sic in Cathedralem erectæ, pro Civitate, & Diœcesi ipsum Oppidum Prati Homines, Habitatores, & Incolas pro populo, & Vassallos pro Vassallis, & pro Capitulo, & Clero, Capitulum, & Clerum suppressæ Collegiatæ Ecclesiæ hujusmodi dicta auctoritate concedimus, & assignamus*; sed cum his minime obstantibus, nonnullæ inter Capitula Pistoriense, & Pratense exortæ fuerint controversiæ tam circa limites Diæcesis Pratensis, quam circa Ecclesiam S. Mariæ de Pietate Patrum Carmelitarum Discalceatorum, & alia quædam Oratoria, necnon circa tres Parochiales Ecclesias, quæ sunt in Civitate Prati, licet earum Cura Parochialis sese extendat per notabile spatium trium milliariorum extra eandem Civitatem, ad amputandas quascumque dissensiones dicta Capitula Operæ pretium esse existimarunt compromissum facere in persona Episcopi Pistoriensis, & Pratensis, intercedente etiam auctoritate hujus S. Congregationis, quæ die 8. Martii 1719. compromissum approbavit, ea tamen superaddita conditione, quod minuta Laudi ante promulgationem transmitteretur, ut de ejus justitia judicium ferri posset.

Paruit mandatis Episcopus, & in Laudo ab eodem transmisso censuit primo totum Territorium extra ambitum murorum Civitatis Praten. usque ad Flumen Bisentii esse de Diœcesi Pistorien. exclusis etiam Suburbiis Pratensibus. Censuit secundo Oratorium S. Rocchi extra Portam Florentinam memoratæ Civitatis Praten. pertinere ad omnimodam jurisdictionem ejusdem Diœcesis Pratensis, cum sit unitum Societati Peregrini intra Civitatem existenti, collationemque Beneficii S. Hieronymi utpote usque de anno 1647. ad Cathedralem Pratensem translati, ad Jus Pratense spectare. Censuit tertio nullum jus competere Ecclesiæ Pistoriensi super exigua parte Territorii existentis ultra Flumen Bisentii, ubi sita est Ecclesia S. Mariæ de Pietate, cum locus hic situs sit extra limites Diæcesis Pistoriensis. Censuit denique quarto ad Ordinarium Praten. privative quoad Pistorien. spectare jurisdictionem super Parochos trium Parochialium Civitatis Prati habentes Populum in Diæcesi Pistoriensi, & ad eum pertinere illorum approbationem, institutionem, & punitionem, quatenus in exercitio Curæ animarum deliquerint, remanente de cætero eodem populo, exceptis iis, quæ pertinent ad Curam Animarum, sub jurisdictione Ordinarii Pistoriensis.

Fundamentum Laudi, in eo quod attinet ad restrictionem Diæcesis Pratensis intra muros Civitatis, exclusis etiam Suburbiis, non constituitur in recitatis verbis Bullæ Innocentianæ, nec in dispositione juris; de jure etenim est, quod suburbia veniant sub appellatione Civitatis, itaut, ut cætera prætereantur, exprobrante Casaubano claræ memoriæ Cardinalem Baronium dicentem, Christum natum esse in Suburbiis Bethlemiticis, quasi quod id expresse adversetur Evangelio, quod ait Christum natum in Bethlem, apte respondeatur Christum dici posse natum in Suburbiis Bethlemiticis, cum appellatione Bethlem veniant ejus Suburbia. Fundamentum itaque stat in immediata, & continuata observantia, juxta quam regulantur etiam cæteræ partes Laudi, & ea, quæ respicit subjectionem populi existentis in Diæcesi Pistoriensi, sed subjecti Parochiis existentibus in Civitate Prati, præcipue innititur suffragio pro veritate exarato a claræ memoriæ Cardinali Sperellio, dum Advocati munere fungebatur in Urbe.

His

His stantibus, & ex juribus circumferendis dignabuntur EE. VV. decernere.

An Laudum sit approbandum in casu &c.

Ad D. Secretarium juxta mentem.

LEODIEN. PROFESSIONIS. Summus Pontifex Clemens Octavus die 12. Martii 1596. sancivit, ut Ordinum Regularium Superiores a receptione quorumcumque Novitiorum sive ad habitum, sive ad professionem omnino abstinerent nisi fierent in Conventibus Apostolica auctoritate in unaquaque Provincia designandis, & die 20. Junii 1599. decrevit, ne extra dictos Conventus Novitii assumerent habitum, aut professionem emitterent sub obtentu etiam cujuscumque licentiæ impetratæ, vel impetrandæ, nisi de eadem constaret per literas Apostolicas in forma Brevis, imposita, ultra alias pœnas, nullitatis pœna tam quoad receptionem, quam quoad professionem, quæ contra decreti tenorem fierent, & secuta deinde conventuum designatione, memoratus Pontifex die 19. Maji 1602. addidit, quod Novitii ad habitum recipi non possent, nisi fuissent approbati, aut a Congregatione Reformationis Apostolicæ, aut a locorum Ordinariis, uti latius videri potest in *Constit.* 83. *d. Clementis Octavi Bull. tom.* 3. *Sess. 25. de Reg. c. 19.*

Fuerunt hæc decreta confirmata a Summo Pontifice Urbano Octavo, qui, justis nihilominus de causis, Regulares absolvit a Novitiorum approbatione, quæ ad tramites decretorum Clementis Octavi, uti dictum est, fieri debebat a Congregatione Reformationis Apostolicæ, vel ab Ordinariis, uti legi potest in ejusdem Urbani *Constitutione* 28. §. 2. *Bull. tom.* 5., idemque Pontifex, qui relatam ediderat constitutionem die 19. Martii 1603., operæ pretium esse censuit die 2. Aprilis 1631. novam legem facere, in qua voluit, quod Religiosi illi, qui ad habitum Regularem canonice admissi, annum probationis fecerant in Monasteriis ad id non designatis, & professionem subinde emiserant, admitterentur ad novam professionem, servatis aliis servandis, emittendam, sed absque novo probationis anno, uti habetur *Constit.* 146. *Bull. tom.* 5., & ad occurrendum motibus, qui poterant in Religionibus occurrere, occasione receptionis Novitiorum, & professionis per eos emissæ in Conventibus non designatis, de consilio hujusce Sac. Congregationis, declaravit, quod allegantes nullitatem receptionis, & professionis ex causa mox recensita, non possent super hanc nullitate quoquo modo audiri, elapso quinquennio, & reclamare volentes infra quinquennium, tam ipsi, quam superiores, tenerentur coram hac Sac. Congregatione jura sua deducere, quodque exeuntes, inconsulta hac Sac. Congregatione, punirentur tanquam Apostatæ, & Superiores, qui eos modo prædicto ejicerent, incurrerent suspensionem a Divinis, privationem vocis activæ, & passivæ, aliasque pœnas, quæ videri possunt *in decreto ad calcem allegatæ Constitutionis* 146. *impresso*.

Ad tramites decretorum tum Clementis Octavi, tum Urbani Octavi Frater Ludovicus Bertrandus de Lairesse, qui post expletum Novitiatum, admissus fuit die 2. Octobris 1715. ad professionem inter Donatos, sive Oblatos Ordinis Prædicatorum in Conventu Leodiensi, recursum habuit intra quinquennium ad hanc Sac. Congregationem, instando pro declaratione nullitatis suæ professionis, utpote emissæ in Monasterio ad id non designato, cumque juxta morem die 24. Decembris 1718. mandatum fuisset Officia-

li Leodiensi, ut processum conficeret, audito Superiore Locali, novam Frater Ludovicus viam ingressus est; felicis quippe recordationis Clementi Papæ Undecimo supplicavit, ut stante sua intra quinquennium reclamatione, committeret per Breve Apostolicum Officiali Leodiensi, & Superiori Conventus declarationem nullitatis professionis, quam per Testes, & alias legitimas probationes obtulit se demonstraturum.

Post obtentum Breve, exhibitus fuit huic Sac. Congregationi supplex libellus nomine ejusdem Fratris Ludovici, in quo revoluto pallio, petebatur declaratio validitatis professionis, eodemque remisso ad Procuratorem Generalem Ordinis Prædicatorum pro voto, cum hoc interim Officialis Leodiensis, & Superior Conventus conjunctim procedentes, in vim brevis supra memorati sententiam protulissent de nullitate professionis, & in ejus sequelam, non obstante appellatione a Genitore Fratris Ludovici Bertrandi interposita, fuisset idem habitu spoliatus, & ad paternam domum rransmissus., novæ preces porrectæ fuerunt huic Sac. Congregationi, ut ipsa demandare dignaretur, quod Frater Ludovicus iterum induceret habitum regularem, & constitueretur in aliquo Conventu Civitatis Leodien., ibidem alendus sumptibus Conventus Ord nis S. Dominici Civitatis Leodien.

Concurrente hac facti hambage, quæ ortum habebat ex contrariis ejusdem Fratris Ludovici Bertrandi, sive ejus nomine exhibitis supplicationibus, ut ejus vera intentio certo sciri posset, ipse tanquam Secretarius hujus Sac. Congregationis, nacessarium existimavi præcipere, quod exhiberetur libellus a Fratre Ludovico Bertrando subscriptus prævia recognitione characteris; Cum que novus supplex libellus a Fratre Ludovico subscriptus, unacum recognitione characteris supervenerit, in quo pro suæ conscientiæ serenitate idem exorat, ut declaretur, an sit valida, nec ne professio a se emissa, & quæ in sententia Leodiensi declarata est nulla, & ulterius Procurator Generalis Ordinis suam transmiserit informationem, quæritur in præsenti, an constet, nec ne de professionis validitate.

In informatione Procuratoris Generalis dicitur professionem esse nullam, utpote emissam contra formam decretorum Clementis Octavi, in Conventu videlicet ad id non designato, nec esse locum ejus renovationi juxta Bullam Urbani Octavi, tum quia prædictus frater fuit simoniace ad professionem admissus, prævia videlicet pecuniarum solutione, tum quia Novitiatum non explevit, sicuti explere debebat, explevit enim absque Magistro, & cum plena libertate in toto Conventu.

Excipit e contra scribens pro Fratre Ludovico professionem esse validam, utpote emissam post expletum debitis modis annum Novitiatus, nec eam nullam dici posse, vel ratione decretorum Clementis Octavi, vel propter Statuta Ordinis, licet emissam in Conventu ad id non designato, quia Statuta Ordinis non magis late patent, quam decreta Clementis, & decreta hæc sunt l teraliter restricta *ad Italiam, & Insulas adjacentes*, & in eo, quod attinet ad simoniam, subdit, professionem ex ea non irritari, uti probat *Textus in cap. Quoniam, & cap. veniens de simonia*, ubi receptus per Simoniam in Monasterium, damnatur ad serviendum Domino in alio Monasterio in ha itu Monastico, quod non fieret, si taliter professus Monachus, non remansisset, uti bene probat *Abbas in cit. cap. veniens sub num. 4.*

Hæc quo ad validitatem professionis; quia vero scribens pro Fratre Ludovico ulterius instat pro restitutione florenor. 3000. ante professionem solutorum, ponderanda est Constitutio Urbani IV. *quæ est inter extravagantes com-*

communes, *& incipit sane tit. de simonia*, ubi gratiose conceditur retineri pecuniam pro ingressu Monasterii solutam, si fuerit applicata ad communem usum Monasterii, sed cum *in dicta extravaganti* habeantur hæc verba *hac vice dumtaxat*, examinandum est, an sibi vindicet locum dispositio alterius *Textus in cap. veniens de simonia*, ubi Abbas, & Monaci condemnantur ad restituendam pecuniam Presbytero, qui eam exbursaverat, ut Monachus fieret, quæ restitutio tamen sic intelligitur, ut non fiat in gratiam profitentis, ut ipse videlicet eam retinere possit, sed ut fiat in gratiam Monasterii ad quod transfertur, ne illi videlicet sit onerosus, uti late prosequitur *Piring. ad lib.5. decretal. tit. de Simon. sect.3. §.4. num.63.* & intantum *in allegato cap. veniens* demandatur restitutio pecuniæ eidem Presbytero, inquantum ille solverat, sed professionem adhuc non emiserat, uti ponderat *Gibalin. de Simon. quæst.23. consect. 11. num.5.*

His stantibus, dignabuntur EE. VV. decernere.

I. *An constet de validitate professionis*.

II. *An sit locus restitutioni dotis solutæ pro ingressu Religionis*.

Scribatur Nuncio Coloniæ, & Internuncio Bruxellen.; juxta instructionem.

CREMONEN. ERECTIONIS COLLEGIATÆ. Consilium Generale Oppidi Casalis Majoris siti in Diœcesi Cremonensi Provinciæ Mediolanen. nec non Universus populus totius districtus, & executores Testamentarii nobilis Matronæ Claudiæ Elisabeth Maltraversi, quæ suum legavit Patrimonium pro opere pio mox exponendo, supplices preces exhibuerunt fel. rec. Clementi Papæ XI., ut Ecclesia Parochialis sub titulo S. Stephani post obitum Archipresbyteri, qui modo in ea exercet curam Animarum, erigeretur in Collegiatam, componendam ex uno Archipresbytero, qui deberet esse caput, & prima Dignitas, & ex decem Canonicis, quorum unus deberet esseTheologus,& secunda Dignitas,& insuper ex duobus Mansionariis, seu Cappellanis, Magistro Chori, duobus Clericis, & Campanario; Cumque a Sanctitate sua fuissent preces remissæ ad hanc Sacram Congregationem, scriptum fuit juxta morem, Episcopo, qui censuit non esse annuendum petitis; Cumque subsequenter negotii cognitio fuerit commissa Eminentissimo Domino Cardinali Zonzadari,& Eminentia Sua adhæserit sententiæ Episcopi, instantibus Communitate Casalis Majoris, & executoribus Testamentariis supra memoratis, in plena Congregatione proponitur dubium ad calcem hujus restrictus referendum. *Sess.3. c.1. de ref.*

Eminentissimus Zonzadari in suo per manus circumferendo suffragio libenter admittit Oppidum Casalis Majoris Cremonen. Diœcesis esse insigne, atque conspicuum, sed subdit non esse locum erectioni Collegiatæ, primo quia in calculo dotis numerantur scuta 270. quæ debent dismembrari ex mensa Archipresbyterali ad constituendas binas Præbendas Canonicales, & totidem Mansionarias, cum talis dismembratio sit remedium extraordinarium, exorbitans, & odiosum, & multo magis, cum hic, & nunc in Ecclesia S. Stephani, ultra Archipresbyterum, & Cappellanos Curatos, alii vigintiquatuor adsint Beneficiati, qui juxta Concilium Provinciale Mediolanense, tenentur eidem inservire in divinis singulis diebus festis, secundo quia cum Testatores de Maltraversiis nullum tempus erectioni Collegia-

tæ

tæ præſcripſerint, ſed erectionem reliquerint pleno arbitrio Executorum, quibus demandarunt, ut hoc interim fructus hæreditatis multiplicarentur, dilatio temporis avertere poterit ſupra expoſitam diſmembrationem redditiuum Archipresbyteratus, eoque fortius cum erectio Collegiatæ petatur nunc pro tunc, ſecuta videlicet morte Archipresbyteri; Tertio quia Teſtatores de Maltraverſiis, quibus optime innoteſcebat amplitudo reddituum Archipresbyteri, voluerunt, quod ex fructibus ſuæ hæreditatis eidem aſſignarentur libræ 1000. pro quotidianis diſtributionibus, itaut ſemper incaleſcat aſſumptum de non admittenda diſmembratione reddituum Arrchipresbyteratus; Cumque memorati Teſtatores ulterius demandaverint, quod redditus omnes applicarentur, & converterentur in diſtributiones quotidianas percipiendas a Canonicis, qui ab illis Patronis ſunt præſentandi, hoc tamen ſuperaddito, quod Canonicatus nuncuparentur de Maltraverſiis, continetur in hac re quædam inordinata voluntas, quæ obſtat erectioni Collegiatæ; Quarto quia in hac erectione Collegiatæ, non nulla Beneficia fundata in aliis Eccleſiis inCanonicatus erigi debent, quod non ſolum adverſatur voluntati fundatorum, ſed etiam præjudicium affert vigintiquatuor Beneficiatis, qui modo ſunt in Eccleſia S. Stephani, & qui aliis ſubſequenter admittendis præferri de jure deberent.

Excipiunt e contra ſcribentes pro conſilio, & Communitate Caſalis Majoris, & pro executoribus Teſtamentariis eſſe locum gratiæ Erectionis Collegiatæ, cum oppidum ſit inſigne, & dos ſit maximopere congrua; Deinde proſequendo examen exceptionum propoſitarum in luculento ſuffragio Eminentiſſimi Zonzadari, in eo quod attinet ad primum punctum dicunt non deeſſe exempla erectionum Collegiatarum etiam cum diſmembratione Menſæ Archipresbyteralis nec hanc eſſe diſmembrationem Sacris Canonibus exoſam, tum quia fit pro augmento cultus Divini, tum quia eſt pediſſequa mutationi ſtatus Eccleſiæ, in eoque quod ſpectat ad ſecundum punctum, ajunt, in operibus piis adimplendis non eſſe indulgendum dilationibus, & moræ, & ſignanter, cum, ultra Teſtatores de Maltraverſiis, alii pii Teſtatores, aliique adſint fideles, qui legata fecerunt, abſque indulto cujuſcumque dilationis. Demum, loquendo de difficultatibus excitatis ex relicto eorum de Maltraverſiis, prætendunt, eaſdem in facto non ſubſiſtere, nec eſſe novum, quod in erectionibus Collegiatæ uniantur Beneficia de Jurepatronatus exiſtentia in aliis Eccleſiis, accedente, prout hic, conſenſu Patronorum, & quia in allegato ſuffragio dicitur Eccleſiam S. Stephani ultra Archipresbyterum, & Vicarios adjutores in Cura habere vigintiquatuor ſimplices Beneficiatos, qui eidem inſerviunt in Divinis; reſpondetur aliud eſſe, quod Eccleſiæ inſerviatur a ſimplicibus Beneficiatis, qui ab Epiſcopis non coguntur ad reſidentiam, & raro interveniunt functionibus Eccleſiaſticis, aliud vero, quod eidem inſerviatur a Collegio, & Clero in ſtatu Collegiatæ.

Alia plura deducuntur in ſcripturis hinc inde circumferendis; quocirca onus erit EE. VV. decernere.

An, & quomodo ſit ſignanda ſupplicatio in caſu &c.

Non propoſita.

RA-

RATISBONEN. VICARIÆ Cum Abbas, & Monaci Cœnobii in Waldassen. Ordinis Cisterciensis felicis recordationis Clementi Papæ XI. exposuissent, quod Apostolica intercedente auctoritate Bonifatii IX., & Xysti IV. nonnullæ suo Monasterio fuerant unitæ Parochiales Ecclesiæ præsertim *in Tursenreut*, *Bentel Vondreb*; *Falkembergh* cum expressa facultate eas moderandi per Monacos ad nutum amovibiles, seu per Sacerdotes sæculares, & quod Consistorium Episcopale Ecclesiæ Ratisbonensis in controversiam revocabat facultatem præficiendi Monacos Curæ Animarum, & eos pro animi Sententia removendi, fuerunt a Sanctitate Sua præces remissæ ad hanc Sac. Congregationem. Sess. 7. c. 14. de ref.

Scriptum fuit juxta morem pro informatione Ordinario Ratisbonensi, & ille in suis literis unionem dictarum Ecclesiarum Parochialium admisit, sed addidit ab immemorabili tempore fuisse ad eas ab Abbatibus præsentatos tanquam Vicarios perpetuos, Sacerdotes sæculares, qui ordinaria auctoritate fuerunt instituti, nec unquam retroactis temporibus fuisse Ecclesias a Monachis ad nutum amovibilibus gubernatas.

Habita Ratisbonensi informatione, in Congregatione die 28. Julii 1713. tria dubia fuerunt disputata.

I. *An Vicarii deputandi ab Abbate Monasterii Valdassen. Parochiis, de quibus agitur, sint deputandi perpetui, seu potius temporanei, & quatenus affirmative quoad secundam partem.*

II. *An sit liberum Abbati deputare in prœdictos Vicarios temporaneos, etiam Monachos sui Monasterii in casu &c.*

III. *An sit locus ædificationi Domus Prioralis in Civitate Tursenreut in casu &c.* & hisce dubiis responsum fuit modo, qui sequitur, *ad primum negative quoad primam, & affirmative quoad secundam partem*, *ad secundum affirmative*, *ad tertium*, *instantiam remisit ad* S. *Congregationem Episcoporum, & Regularium*.

Terminata memorata controversia inter Abbatem, & Monachos, & Consistorium Episcopale Ratisbonense; alia exorta est controversia inter Abbatem, & Joannem Baptistam Parochum in *Tursenreut*; Cum enim prædicta Parochiali vacante anno 1693. fuisset Joannes Baptista ad eam ab Abbate præsentatus, & ipse fuisset ab Ordinario institutus, nulla facta mentione amovibilitatis, in sequelam resolutionum hujus Sac. Congregationis, quæ juxta prædicta prodierunt die 28. Julii 1713. & in quibus statutum fuit liberum esse Abbati deputare Vicarios temporaneos, etiam Monachos sui Monasterii, in nonnullis Parochiis, & signanter in illa, de qua nunc agitur, Abbas in animum induxit removere Joannem Baptistam, & Monachum deputare pro Regione Parochiæ, & e contra Joannes Baptista huic se opposuit, & opponit prætensioni, sustinendo se a Parochia removeri non posse, licet in casu vacationis admiserit, & admittat habere Abbatem facultatem deputandi Religiosum, eumque præficiendi Parochiali in *Tursenreut*.

Fundamenta Joannis Baptistæ, quæ latius in suis scripturis legi possunt, consistunt potissimum in his, quæ sequuntur, primo in sua nominatione, & institutione; quæ secutæ sunt longe ante resolutiones hujus S. Congregationis, itaut nullum ex eis quo ad se præjudicium valeat derivare: vel quia editæ sunt, se inaudito, vel quia loquuntur *de Vicariis deputandis, & non de deputatis*; secundo, in ultimo statu, qui in Beneficialibus maximope-

re

re attenditur, juxta vulgatum Textum *in cap. consultationibus de Jurepatronatus*; juxta etenim ultimum statum præsentatio, & institutio factæ sunt in personis sæcularibus absque qualitate amovibilitatis; tertio in defectu causæ, propter quam amoveri possit, cum aliud sit Vicarium esse temporaneum, & non perpetuum, aliud vero esse amovibilem ad nutum, & sine causa; Absque eo quod pro causa allegari possit ædificatio Domus Prioralis, tum quia non est in jure scriptum, quod Parochus ex dicta causa licet temporaneus possit amoveri, tum quia punctus hic reædificationis Domus Prioralis fuit ab hac Sacra Congregatione remissus ad alteram super negociis Episcoporum, & Regularium, uti ex responsionibus ad dubia proposita anno 1713. supra relatis desumi potest.

Excipit e contra Abbas sibi licere deputare in Vicarium Parochiæ Monachum sui Monasterii, & simul, & semel Joannem Baptistam removere, & fundamenta, quæ pro sua militant prætensione, consistunt in sequentibus, uti latius ex suis scripturis colligi potest; primum est, quod in allegata resolutione hujus Sac. Congregationis admissa fuit, & canonizata qualitas unionis Parochialium Monasterio, quod sit videlicet plenaria, subjectiva, & titulorum extinctiva, in quo rerum statu infertur, nedum Abbatem posse in posterum Monachos deputare in temporaneos Vicarios, sed etiam posse removere Presbyteros sæculares jam ad Parochiales admissos, & multo magis, cum instant a pro remotione fuit proposita in Curia Episcopali, & in hac Sac. Congregatione, & ejusdem facta fuerit mentio in relatione ordinarii; secundum est, quod quatenus non fuisset jus removendi deductum in hac Sac. Congregatione, nec illud virtualiter fuisset in præterita resolutione comprehensum, cum ex Bullis tamen unionum deprehendatur unionem Parochialium Monasterio factam esse *plenariam*, *subjectivam*, *& uti dicitur ad mensam*, removendi facultas statim sibi videtur locum vindicare, ad terminos præsertim *Bullæ* 47.*S. Pii V.* §.5.*Bullar. tom.*2., nec enim huic Bullæ derogatum fuit *in posteriori Costitutione* 9.*Gregorii XIII.*, quæ eam reduxit ad terminos Juris Communis, & Concilii Tridentini, cum Gregorius subsequenter declaraverit Pianam Constitutionem in suo robore permanere debere, dummodo cum Fratre, seu Religioso Vicario ad nutum amovibili, & deputato ad regimen Parochiæ extra Claustra alius Regularis Socius superaddatur, *Teste Gonzal. ad Regul. Cancell. Glofs.*5. §.3. *n.*79. Tertium est, quod Joannes Baptista fuit ad Parochialem nominatus, seu præsentatus sub expressione, quod Parochia pleno jure erat incorporata Monasterio, & quod a primo fundationis exordio usque ad ultimas Bellorum injurias fuerat a Religiosis administrata; Cumque in eadem provisione reservatum fuerit jus in futurum, ex hoc plura inferuntur, alterum, quod in sequelam juris reservati, potest Joannes Baptista removeri, alterum, quod supposita unione plenaria, & subjectiva, Vicarii sunt amovibiles ad nutum, & absque causa, nec ultimum statum prodesse posse; Quartum denique fundamentum consistit in hoc, quod quatenus causa pro remotione requireretur, eadem non deficit; consistit siquidem in reædificatione Domus Prioralis, quæ causa si fuit deducta in hac Sac. Congregatione anno 1713. antequam Joannes Baptista esset in Judicio, & antequam innotesceret ejus renitentia circa dimissionem Parochiæ, manifesta hinc deduci dicitur consequentia causam prædictam non fuisse pro eo removendo, & supplantando adinventam.

His stantibus, dignabuntur EE. VV. decernere.

An

An liceat Abbati de Waldaſſen. deputare in Vicariū Vicariæ in Turſenreut Monachū ſui Monaſterii, & reſpectivè removere modernū Vicarium in caſu &c.

Non propoſita.

ELBOREN. DUBIORUM. Proprius Epiſcopus ad effectum ordinationis eſt ille, de cujus Diœceſi eſt is, qui ad Ordines promoveri deſiderat Oriundus, ſeu in cujus Diœceſi Beneficium obtinet Eccleſiaſticum, vel habet, licet alibi natus fuerit, Domicilium in eadem, uti habetur in *cap. Cum nullus de temporibus Ordinat.* in 6. *Seſſ. 21. c. 2. de ref. matr.*

Ad tramites hujus Textus, juxta receptiorem Doctorum opinionem, ſatis erat quodcumque Beneficium, licet tenue, & tenuiſſimum, cum & hoc veniat appellatione Beneficii, uti *poſt Navarrum, Azorium, Garz., & alios* firmat *Paſſerin. in citato capitulo. Cum nullus quæſt. 1. art. 3. n. 55., & 56. de tempor. Ordinat. in 6.*

At ſa: me: Innocentius XII. in ſua celebri Conſtit. quæ incipit *Speculatores, & quæ eſt* 44. *in ſuo parvo Bullario*, ſtatuit, quod ad effectum ſubjectionis pro ordinibus recipiendis, Beneficium ejus debeat eſſe redditus, ut ad congruam vitę ſubſtentationem juxta Taxam Synodalem, ſive ea deficiente juxta morem Regionis pro promovendis ad Sac. Ordines, detractis oneribus, per ſe ſufficiat, ſublata quacumque facultate ſupplendi, quod deficeret ad fructus ejuſdem Beneficii, cum adjectione Patrimonii etiam pinguis, quod ipſe Ordinandus in eadem, ſeu alia quavis Diœceſi obtineret.

Hæc plana ſunt, & inconcuſſa. Id autem, quod excitavit difficultatem Epiſcopo Patarenſi ſuffraganeo, ſeu Auxiliatori Epiſcopatus Elboren. cujuſque reſolutio ab hac Sacra exquiritur Congregatione, eſt, an ut ſatisfactum dici poſſit, Bullæ *Speculatores*, quæ in terminis Ordinationis, uti dictum eſt, expoſcit Beneficium talis redditus, ut ad congruam ſufficiat ſubſtĕntationem, ſatis ſit, quod aliquis habeat Coadjutotiam Canonicatus cum futura ſucceſſione, & cum aſſignatione congruæ, cujus ope ali poſſit, uſque quo per obitum Coadjuti Canonicatum, ejuſque redditus acquirat.

Pro parte affirmativa facit, quod licet quis non poſſit ad Sac. Ordinem promoveri ad titulum Coadjutoriæ etiam cum futura ſucceſſione, id tamen fallit, quando, hoc interim, coadjuto fuit aſſignata congrua portio; In hoc enim rerum ſtatu ille, qui ſic ordinatur, dicitur ordinari ad titulum Penſionis, ut in puncto firmant *Garzias de Benef. tom. 1. parte 2. cap. 5. n. 132., Piring. ad lib. 1. Decretalium tit. 11. de tempor. Ordinat. ſect. 1. §. 4. n. 69., Caſtropal. Oper. Moral. tom. 4. & 5. tract. 27. diſput. unica puncto 10. n. 5., Barboſa Juris Eccleſ. Univerſi lib. 3. cap. 10. n. 80., Ventigrl. in praxi rerum Eccleſ. part. 2. annot. 13. §. unico num. 37.*

Tituluſque Penſionis Eccleſiaſticæ eſt titulus ſufficiens, ut quis poſſit Sacros Ordines recipere, uti habetur *ſeſs. 21. de Reformat. cap. 2.*

Additur, quod idem Concilium Tridentinum *ſeſs. 23. cap. 9.* ſtatuit quod Epiſcopus familiarem ſuum non ſubditum ordinare non poſſit, niſi per triennium ſecum fuerit commoratus, & Beneficium ſtatim re ipſa illi conferat; Cumque diſputato in hac Sac. Congregatione articulo, an pro ordinatione Familiaris ſufficeret, ſi Epiſcopus illi non Beneficium ſed Penſionem conferret, & affirmativè fuerit reſponſum, uti habetur apud *Fagnan. in cap. ad Audientiam il ſecondo num. 137. de Reſcriptis.*

 Hinc

Hinc infertur, quod ſicuti in ordinatione Familiaris, in qua Concilium expoſcit Beneficium, Penſio eſt titulus pro ordinatione ſufficiens, hoc ipſum dicendum ſit in terminis Bullæ *Speculatores*, quæ licet ad effectum ſubjectionis velit, quod Clericus habeat Beneficium cum qualitatibus ſupra recenſitis, Penſionem tamen non reſpuat, qualis à Doctoribus ſupra citatis dicitur illa, quæ ſub nomine congruæ portionis aſſignatur coadjutori cum futura ſucceſſione uſquequo Canonicatum obtineat.

Pro parte verò negativa facit, quod in terminis Juris Communis, juxta quod, uti ſupra dictum eſt, proprius Epiſcopus ad effectum ordinationis ille eſt, in cujus Diœceſi Ordinandus obtinet Beneficium, proprius Epiſcopus ad eumdem effectum non dicitur ille, in cujus Diœceſi Ordinandus habet Penſionem, cum Penſio ſive detur in ſtipendium, ſive detur in titulum, nunquam veniat appellatione Beneficii, uti probat *Text. in cap. quamvìs de Reformat. il primo de Præbend. in* 6. & confirmat *Text. in cap. ad audientiam de Reſcript.*, & in terminis, de quibus agitur latè probat *Ricc. in Prax. rerum Eccleſ. part.* 1. *de Sacramento Ordin. reſolut.* 273.

Adeoque ſi quis non efficitur ſubditus ratione Penſionis in terminis Juris communis, multo minus ſubditus pro ordinatione effici poterit in terminis Bullæ *Speculatores*, quæ ex ſupradictis eſt reſtrictiva Juris Comm.

Item. Juxta ſæpe memoratam Bullam *Speculatores* non poteſt Epiſcopus alienæ Diœceſis ſubditum familiarem ſuum ad minores, aut Sacros Ordines promovere, niſi ultra triennale ſervitium eidem conferat Beneficium ſufficiens pro vitæ ſubſtentatione. Diſputato autem in hac Sac. Congregatione articulo die 27. Julii 1697. in quadam Tricar cen. Ordinationis, *an, ſtante noviſſima Conſtitutione Speculatores, poſſet Epiſcopus Familiarem triennalem ad titulum Patrimonii promovere ad Sacros Ordines ob neceſſitatem, vel utilitatem Eccleſiæ, nullo collato Eccleſiaſtico Beneficio*, Sacra hæc Congregatio *negativè* reſpondit, uti habetur *lib.*47.*Decret. fol.* 331., & id quod in caſu Patrimonii fuit ibi reſolutum à Sacra Congregatione extenditur etiam ad titulum Penſionis, ita ut poſt Bullam *Speculatores* ſupra citatam, antiquæ reſolutiones nullum ampliùs ſibi vindicent locum, *Teſte Monac. in formul. part.* 1. *tit.* 3. *form.* 17. *n.* 1. *&c.*

Quo circa ſi pro ordinatione familiaris reſpuitur Penſio poſt Bullam *Speculatores*, & Beneficium eſt neceſſarium, non abſimile ferendum erit judicium in terminis ejus, qui ſubditus evadit ratione Beneficii, cum in utraque parte Bulla *Speculatores* mentionem faciat Beneficii pro congrua ſubſtentatione ſufficientis.

Ultra dubium, de quo uſque adhuc habitus eſt ſermo, ſuccedit alterius dubii diſcuſſio, an in hypotheſi, in qua ad tramites Bullæ *Speculatores*, ſubditus non efficiatur ille, qui habet Coadjutoriam cum futura ſucceſſione, & congruæ aſſignatione, ſubditus tamen evadat ratione Domicilii, quaſi quod habita poſſeſſione Coadjutoriæ perpetuæ animum demonſtraverit perpetuo inhabitandi.

Porrò affirmativa reſponſio ſuadetur, ex quo Bulla *Speculatores* ad rem, de qua agitur, acquiſitionis Domicilii, expoſcit animum patefactum perpetuo habitandi. Negativa autem ſententia comprobatur, quia diſtincti ſunt tituli ſubjectionis, originis videlicet, Beneficii, & domicilii, tituluſq; Coadjutoriæ referendus videtur non ad domicilium, ſed ad Beneficium.

Ultimum ſupereſt dubiũ diſcuſſioni propoſitum ab eodem Epiſcopo Patarenſi

rensi Suffraganeo, sive auxiliatore Episcopatus Elborensis, & est, an ipse teneatur inquirere circa illos, qui sibi ab Ordinario, seu a Capitulo dimittuntur ordinandi an habeant requisita Bullæ *Speculatores*; Sede enim vacante Capitulum intra annum a die vacationis concedit Dimissorias Ar-ctatis, uti habetur *sess.7. cap.8. de ref.*

Juxta idem Concilium *sess.23. cap.3. de ref.* Episcopi, qui subditos suos dimittunt ordinandos ad alium Episcopum, debent eos dimittere probatos, & examinatos, & cohærenter ad hæc invaluit opinio, quod Episcopus, cui facta est commissio, non tenetur inquirere, an dimissi sint idonei, & an habeant sufficientem titulum pro ordinatione, uti habetur apud *Fagnan. in cap. cum secundum num.52. de Præbendis, & Dignit.*, licet inquirere possit, si velit juxta resolutionem hujus Sac. Congregationis *in una nullius 16. Januarii 1595. lib.7. Decret. pag.80. a tergo*, ubi proposito dubio, *an Episcopus ordinans alienos subditos sæculares cum dimissoriis proprii Episcopi, asserentis eos examinatos fuisse, & idoneos repertos, teneatur hujusmodi attestationi deferre, vel etiam possit eosdem ordinandos examinare*, responsum fuit *posse Episcopum ordinantem, si voluerit, attestatione proprii Episcopi deferre, sed non teneri*, & concordat alia resolutio super dubio ordinationis edita *die 17. Januarii 1693. lib.43. Decret pag.71.*

His stantibus, dignabuntur EE. VV. decernere.

I. *An Coadjutor cujusdam Canonicatus cum futura successione, & assignata congrua, alias exterus, eo ipso dici possit subjectus Capitulo Elboren. ad effectum suscipiendi ordines, absque alia dimissoria Episcopi, suæ originis.*

II. *An supradicta Coadjutoria sufficiat saltem, ut talis Coadjutor dicatur habere Domicilium requisitum a Constitutione san. mem. Innocentii XII. incipien. Speculatores, ad effectum suscipiendi ordines, ex eo quod, ex possessione talis Coadjutoriæ perpetuæ, videtur sufficienter demonstratus Animus perpetuo permanendi.*

II. *An idem Episcopus Auxiliaris teneatur inquirere, utrum circa illos, qui sibi ab Ordinario, seu Capitulo proponuntur, seu dimittuntur ordinandi, satisfactum sit supradictæ Constitutioni Speculatores, non obstante, quod ipsi, non competat habilitare, & expedire ordinandos, sed Provisori Capituli, a quo non in genere, sed expressæ personæ habiles, & expeditæ proponuntur.*

Non proposita.

CAVEN. SEU CAPUTAQUEN. JURISDICTIONIS. Cum ex antiqua donatione, quam Ascletinus Comes Pollæ, & Sigillarda ejus Uxor fecerant anno 1086. favore Monasterii Cavensis Ordinis Cassinensis, de Ecclesia, & Casali S. Petri extra memoratum Castrum Pollæ, unacum omnibus Terris, & Vassallis ad dictum Casale pertinentibus, nec non ex subsecutis indultis Urbani II., & Alexandri III., Abbas Monasterii Santissimæ Trinitatis Cavæ sibi jus, & jurisdictionem asseruisset in Ecclesia Parochiali sub invocatione pariter Sanctissimæ Trinitatis intra Castrum Pollæ, adversus Episcopum Caputaquen, cui dictum Castrum est in spiritualibus subjectum, nec suæ intentioni Abbas præjudicium u lum illatum fuisse prætenderet, ex quo populus, & Clerus Ecclesiæ S. Petri extra memoratum Castrum Pollæ ob aeris intemperiem, & Latronum incursiones usque ab anno 1617. se contulerat ad habitandum intra Castrum, & ibi Parochialem Ecclesiam sub invocatione Sanctissimæ Trinitatis ædificaverat, ex quo nova *Sess.7. c.14 de ref.*

hæc Ecclesia assumpserat, & retinuerat primævam exemptionem, & alia privilegia, quæ antiquæ competebant Ecclesiæ, controversiæ cognitio delata fuit ad A. C. Areostum, qui anno 1622. sententiam protulit, in qua dixit Ecclesiam Sanctissimæ Trinitatis cum sua Parochia spectare, & pertinere ad Abbatem pro tempore Monasterii Caven., neque ullo modo licere Episcopo Caputaquen actus Jurisdictionis exercere in d. Ecclesia, Parochia, & Parochianis, ejusque consequenter Vicarium male se gessisse, excommunicando nonnullos homines memoratæ Parochiæ, & hæc sententia Auditoris Cameræ fuit anno 1672.utraque parte informante,confirmata in Tribunali Rotæ, uti videri potest *in decis.97. cor. Emer. Jun.*

Anno præterito 1720. quædam contigit rixa inter Sacerdotem Joannem Turi subditum AbbatiCavensi,utpote ParochianumEcclesiæ SanctissimæTrinitatis, & Subdiaconum Dominicum Bosanum subditum Episcopo Caputaquensi, & cum in prædicta rixa Bosanus nonnulla vulnera recepisset, Episcopus processum confecit adversus Percussorem, quæ etiam denuntiavit excommunicatum, & Abbate Cavensi contendente prædicta omnia gesta fuisse in contemptum suæ jurisdictionis, nec habere sabsistentiam, utpote facta a non habente auctoritatem, disputatur in præsenti, an Censuræ sustineantur; hujus enim Articuli cognitio fuit ad hanc Sacram Congregationem remissa ab Auditore Sanctissimi.

FundamentumAbbatis consistit in exemptione Percussoris a jurisdictione Episcopi, itaut licet delictum secutum dici possit in loco subjecto Episcopo, cognitio tamen delicti, & animadversio in delinquentem non ad Episcopum, sed ad se omnino spectare debuerit.

Fundamentum e contra Episcopi residet in hoc, quod Presbyter Joannes percussit Subdiaconum in loco, qui dicitur *lo Vigillito*, qui est absque dubio suæ jurisdictioni subjectus, & in hoc rerum themate ipse contendit se bene potuisse adversus delinquentem procedere, non obstante, quod ejus Persona a sua jurisdictione exempta sit, & subjecta Abbatis jurisdictioni.

Juxta celebrem decretalem Innocentii IV.*in cap. volentes de privilegiis in 6.* innovatam a Concilio Trident. *sess.7. cap.8. de ref.*, quando agitur de exemptione locali, vel de exemptione mixta, quæ est concessa personis propter locum, cognitio delicti extra locum commissi spectat ad Ordinarium, cui locus subjectus est, secus autem se habet res quando exemptio est personalis, cum in hoc casu cognitio delicti extra locum commissi non ad Ordinarium loci, sed ad judicem exempti pertineat, & cum hoc sensu processit hæc Sac.Congregatio *in FirmanaJurisdictionis*, quæ licet die 13. Aprilis 1720. fuerit resoluta contra ArchiepiscopumFirmanum, & favore Abbatiæ Farfensis, uti refertur a Scribente pro Abbate Monasterii Cavensis, die nihilominus 3. Augusti 1720. recessum fuit a decisis, & dictum, quod cognitio delicti non ad Ordinarium Farfensem, sed ad Archiepiscopum spectabat Firmanum.

His stantibus dignabuntur EE. VV. decernere.

An Censuræ sustineantur in casu &c.

Non proposita.

Die

Die Sabbathi 23. Augusti 1721.

N proxime præterita Congregatione nonnulla Causarum dubia inferius recensenda indecisa remanserunt; dignabuntur itaque EE. VV. postremæ Congregationis folium reassumere, & sequentibus dubiis respondere.

CREMONEN. ERECTIONIS COLLEGIATÆ.

An & quomodo sit signanda supplicatio in casu &c. *Sess. 25. c. 15. de ref.*

Dilata, & examinetur coram Eminentissimo Præfecto modus, quo collegiata possit erigi, & coram eodem Eminentissimo Præfecto interim reddatur ratio ab Administratoribus de hæreditate Maltraversia.

RATISBONEN VICARIÆ.

An liceat Abbati de Valdassen. deputare in Vicarium Vicariæ in Tursenreut Monachum sui Monasterii, & respective removere modernum Vicarium in casu &c. *Sess. 7. c. 7. de ref.*

Non esse locum remotioni in casu &c.

ELBOREN DUBIORUM.

I. *An Coadjutor cujusdam Canonicatus cum futura successione, & assignata congrua, alias exterus, eo ipso dici possit subjectus Capitulo Elboren. ad effectum suscipiendi ordines, absque alia dimissoria Episcopi, suæ originis, ad tramites Bullæ* speculatores §. *Licet vero.* *Sess. 21. c. 2. de ref.*

II. *An supradicta Coadjutoria sufficiat saltem, ut talis Coadjutor dicatur habere Domicilium requisitum a Constitutione san. mem. Innocentii XII. incipien. Speculatores, ad effectum suscipiendi ordines, ex eo quod, ex possessione talis Coadjutoriæ perpetuæ, videtur sufficienter demonstratus Animus perpetuo permanendi.*

II. *An idem Episcopus Auxiliaris teneatur inquirere, utrum circa illos, qui sibi ab Ordinario, seu Copitulo proponuntur, seu dimittuntur ordinandi, satisfactum sit supradictæ Constitutioni Speculatores, non obstante, quod ipsi, non com-*

competat habilitare, & expedire ordinandos, sed provisori Capituli, a quo non in genere, sed expressæ personæ habiles, & expeditæ proponuntur.

Ad primum affirmative. Ad secundum satis provisum in primo. Ad tertium non teneri inquirere, sed posse, & debere, justa subsistente causa, se abstinere ab ordinatione.

Sess. 7. c. 8. de ref. CAVEN, SEU CAPUTAQUEN JURISDICTIONIS.
An Censuræ sustineantur in casu &c.

Censuras esse nullas, & Episcopus procedat ex integro.

Sess. 24. c. 2. de Ref. mat. NEAPOLITANA SPONSALIUM. Anna Carminati die 18. Julii 1714. institit coram Vicario Generali Neapolitano, ne, se inaudita, daretur facultas Joanni Baptistæ Brancaccio, matrimonium contrahendi cum alia fœmina, sub obtentu, quod secum sponsalia contraxisset per verba de futuro, introductaque coram dicto Vicario lite, idem declaravit, quod constabat de sponsalibus.

Habito a Joanne Baptista recursu ad hanc Sac. Congregationem, transmissisque actis, die 3. Augusti 1720. disputatum fuit, an constaret de sponsalibus, & quatenus affirmative, an Ioannes Baptista esset cogendus ad matrimonium contrahendum.

Quia vero agebatur de sponsalibus, quæ ex apocha non probabantur, sed ex Testibus, & ulterius quia agebatur de sponsalibus, quorum executio fieri debebat quatuor post annos, absque eo quod tempore intermedio aliquod apparuerit indicium sponsalium præcedenter, uti suponebatur, contractorum, quodque notabilius est, cum testes de sponsalibus deponentes dicerent ea inita fuisse in Civitate Neapolitana anno 1713. in Vigilia festivitatis Beatissimæ Virginis Gratiarum, quando ex testibus a Joanne Baptista adductis habebatur, quod Ipse tempore prædicto erat in Civitate Centum Cellarum.

Hinc factum est, quod EE. PP. tunc abstinendo a resolutione secundi dubii, hoc est, an, etiam admissis sponsalibus, cogi posset Jo: Baptista ad contrahendum matrimonium, demandarunt, quod coadjuverentur probationes, & quod testes formiter examinarentur super negativa coarctata.

Factum fuit examen testium prædictorum, & ex eorum dictis, aliisque juribus circumferendis Jo: Baptista iterum contendit non constare de sponsalibus, & quatenus constaret, se cogi non posse ad contrahendum matrimonium cum Anna, tum propter disparitatem divitiarum, tum quia erat in ætate annorum 14. quando prætenditur, quod a se fuerint contracta sponsalia, & demum quia Pater, & Patrui huic matrimonio adversantur, & licet Patris consensus non sit pro validitate matrimonii necessarius, dissensus tamen sufficere dicitur pro dissolvendis sponsalibus; cum in casu inobedientiæ, magnum in re familiari pati posset præjudicium, *juxta deducta per Cardinal. de Luca de matrim. discurs.* 8. *num.* 10. *& seqq.*

His stantibus dignabuntur EE. V.V. decernere.

I. *An constet de sponsalibus, & quatenus affirmative.*

II. *An*

Ad primum negativè.
Ad secundum satis provisum in primo.

TAURINEN. MATRIMONII. Baronissa Susanna Rovera de Ternavas Vidua relicta Baronis Dominici Blancardi, ex quo plures suscepit liberos, post trigesimum viduitatis annum exactum, licet constituta in ætate annorum 70., Matrimonium contraxit cum Equite Fabritio Cacherano constituto in ætate annorum 34., & in præsenti contendit Matrimonium esse nullum, & quatenus validum esset, locum saltem debere esse divortio, & separationi thori. *Sess. 24. c. 1. de ref. matr.*

Quoad nullitatem Matrimonii, ex duobus capitibus potissimum desumitur ex quo videlicet contractum fuisse dicitur ex importunis suasionibus, & suggestionibus, & ulterius ex impotentia prædicti Equitis Fabritii, quæ ad tramites Sac. Canonum, quando fuit à contrahente ignorata dirimit matrimonium, *juxta Text. in cap. qui sedem, & in cap. ex literis de frigidis, & maleficiatis*, ad differentiam casus quando videlicet matrimonium fuisset contractum cum scientia impotentiæ, Ecclesia quippe Romana non consuevit in hac facti contingentia Conjuges separare, *juxta Text. in cap. consultationi eodem titulo*.

Quoad divortium deinde, & separationem thori fundamentum à Baronissa reponitur in dissensionibus tam judicialibus, quam extrajudicialibus, quæ inter se, & Equitem Fabritium vigent *juxta firmata per Rot. dec. 13. ad ornatum per Card. de Luc. titul. de Matrim.*

Prætendit è contra Fabritium, nec Matrimonium esse nullum, nec esse locum divortio, & separationi thori; Et in eo quidem, quod attinet ad nullitatem, dicit, non subsistere assertas importunas suggestiones, cum Mulier pluries explicaverit animum suum, & desiderium secum contrahendi matrimonium munera receperit, lætabunda accesserit ad contrahendum, & matrimonium in facie Ecclesiæ coram Parocho, & Testibus contraxerit post tres dies elapsos, postquam sponsalia fecerat per publicum, & solemne Instrumentũ, & in eo, quod spectat ad relatam impotentiam, exhibet ipse peritiam Physicorum, & Chirurgorum, qui consideratis sui corporis partibus, de idoneitate ad consummandum Matrimonium tulerunt testimonium, itaut à cæteris præscindendo, si evidenter non constat de impotentia, subintret lex de triennali cohabitatione antequam esse possit locus dissolutioni matrimonii, *juxta Text. in cap. laudabilem de frigidis, & malefic.*

Et post hæc Fabritius transitum faciendo ad divortium, & thori separationem, ait, amaritudines inter se, & Baronissam exortas, causam, & originem habuisse ab accusatione impotentiæ, quæ in dedecus, & utriusque derisionem vergebat, addendo nullas intercessisse sævitias, propter quas esse valeat locus divortio, & separationi thori, cum juxta celebre *cons. Bald. 176. lib. 1.* si Maritus moderatè, & ex causa verberet Uxorem, uti dicatur jure suo, si attrociter, & immoderatè id faciat, locus sit divortio, & separationi thori, si res eò redacta sit, ut nec quidem oblata per Virum fidejussione, Uxor illi possit tuto committi, in quibus terminis procedit *Text. in c. literas de restitut. spoliat.* cum aliis quos cum-

cummulat *Sperell. dec.* 139. *per tot.*
His ſtantibus, dignabuntur EE VV. decernere.
I. *An conſtet de nullitate matrimonii*, & *quatenus negativè*.
II. *An ſit locus divortio*, & *ſeparationi thori in caſu* &c.

Reliquæ non propoſitæ.

Seſſ. 25. c. 1. de ref. matr.

HYDRUNTINA MATRIMONII. Rumor increbuit, quod Catharina Arcudi de Terra S.Petri in Galatina Diœc. Hydruntinæ ſtuprum paſſa fuiſſet à clerico Antonio Lobello ipſi in ſecundo conſanguinitatis gradu conjuncto, cumque memoratus clericus, ne quid adverſi pateretur, ſe tranſtuliſset ad Conventum PP.Cappuccinorum ejuſde n Terræ, & ad aliud ſubindè tranſiviſſet confugium, Pater, Fratres, cæteriſque Catharinæ conſanguinei ad Neapolitanum Proregem recurſum habuerunt, ut matrimonium inter eam, & clericum Antoniũ contraheretur.

In ſequelam hujuſce recurſus, Thomas Lobellus Antonii Pater fuit carceribus mancipatus in Regio Caſtro Gallipolis, & Matri, & ſorori germanæ Antonii domus pro carcere aſſignata eſt, & alter ejuſdem frater, clericali licet adſcriptus militiæ, carcerationem ſubiit in Caſtro Brundusino, arreptoque ab altero ex fratribus Catharinæ itinere ad Urbem, exhibitoque Summo Pontifici tam nomine Catharinæ, quàm nomine Antonii ſupplici libello pro gratia diſpenſationis ſuper ſecundo gradu ob copulam ſecutam, gratia conceſſa fuit, & pro executione commiſſa bo: me; Archiepiſcopo Hydruntino, qui Parocho licentiam impartitus eſt aſſiſtendi matrimonio, quod & ſubſequenter contractum eſt die 19. Novembris anno 1714. in Eccleſia PP. Reformatorum Terræ Galatinæ, ſervatis omnibus ſolemnitatibus.

Contracto matrimonio, Antonius nulla interpoſita mora, à Patria diſceſſit, nec ad eam unquam reverſus eſt, uti colligitur ex informatione Vicarii Capitularis ad hanc Sac. Congregationem tranſmiſſa; cumque judicium intentaſſet ſuper dicti matrimonii nullitate, de ea actum fuit in Congregatione habita die 8. Martii 1721.

Nullitatis fundamenta ab Antonio Lobello conſtituebantur in vi, & metu cadente in conſtantem Virum, quibus dicebat ſe adactum fuiſſe ad matrimonium contrahendum, & in eo quod attinet ad vim, & metum, utrumque conſtituebat in carcerationibus proprii parentis, & aliorum, ſibimet conjunctorum, & ad propriæ averſionis comprobationem, & ad oſtendendum quod ad matrimonium devenerat, ut ſe, ſuoſque à vexationibus liberaret, Teſtes exhibuit Religioſos, coram quibus proteſtatus fuerat, quod ſi unquam, aut per verba de futuro, aut per verba de præſenti, matrimonium in facie Eccleſiæ contraheret cum Catharina, illud contractum intelligi debere non libero, ſed coacto conſenſu, & ad effectum liberandi ab ulterioribus moleſtiis totam ſuam conſanguinitatem; cumq; prævidiſſet ſibi opponi poſſe, quod diſpenſatio ſuper ſecundo conſanguinitatis gradu, tam ſuo, quàm Catharinæ nomine fuerat petita, & obtenta à Sede Apoſt., non deſtitit Antonius inſinuare, quod nomen ſuum doloſe, & citra ſuam intentionem fuerat in precibus appoſitum, afferendo in hujus dicti probationem nonnullos ſupplices libellos à ſe S. Congregregat. exhibitos, antequam obtenta fuiſſet diſpenſatio.

Fuerunt hæc omnia bene ponderata, & examinata inCongregatione habita

die

die 8.*Martii* 1721.sed cum tunc EE.PP.punctumCausæ consistere arbitrati fuerint in probatione stupri, quod abAntonlo Lobello commissum dicebatur cum Catherina, quodque commissum credi non poterat nisi sub expressa fide matrimonii ex quo agebatur de honesta Puella, quæque ortum ducebat a Familia principaliori inter eas S. Petri in Galatina, quasi quod, concurrente qualitate stupri, matrimonium nullum dici non posset, licet fuisset meticulose contractum, *juxta late deducta per Raynal. to.*2. *observ. crim. cap.*23. §.4. *num.*66. *& seqq. & præsertim num.*71. *& aliis sequentibus*, hinc factum est, quod in memorata Congregatione habita die 8. Martii 1721. nulla fuit super validitate, vel invaliditate matrimonii capta resolutio, sed tantummodo dictum est, quod coadjuvarentur probationes juxta instructionem.

Descendendo ad instructionem, cum præcipua probatio stupri desumeretur ex attestationibus extrajudicialibus cujusdam Sacerdotis Dulcii, necnon Joannis Greci Pharmacopolæ, qui confessionem quandam extrajudicialem Antonii de stupro commisso enarrabant, fuit in instructione demandatum, quod Vicarius Capitularis Hydruntinus utrumque ex dictis Testibus examini formali subjiceret,& quatenus Joannes renuisset examini se subjicere, procederet adversus ipsum ad censuras;.Cumque habita fuerit notitia; quod aderat in Urbe Vir Ecclesiasticus qualibet exceptione major, qui totam seriem petitæ, & obtentæ dispensationis sciebat, & signanter, an eadem fuerit petita etiam de consensu Antonii, & ejus Genitorum, fuit mihi demandatum, ut eum extrajudicialiter audirem, & ejus sensum S. Congregationi oretenus patefacerem, prout alias paulo ante factum fuerat in alia Causa nullitatis ProfessionisuMonialis Pallavicinæ.

Cohærenter ad hæc, fuerunt datæ litteræ ad Vicarium Capitularem Hydruntinum, qui commissumrmunus adimplevit. Ipse etiam in S.Congregatione referam, quæ a memorato Viro audivi, & ex juribus circumferendis dignabuntur EE. VV. decernere.

An Matrimonium sit validum in casu &c.

RAVENNATEN MATRIMONII. Die 29Septemb. 1714. facta fuit in Ecclesia Parochialis S. Barbaræ Civitatis Ravennæ denunciatio matrimonii contrahendi inter Marcum Antonium de Laurentiis, & Felicem de Sanctis; cumque die sequenti coram VicarioGenerali CuriæArchiepiscopalis comparuisset Ioannes GherardusCappellanus dictæ Ecclesiæ,qui retulit sibi fuisse denunciatum impedimentum impediens, & dirimens matrimonium, copulam videlicet habitam a Marco Antonio cum Diana sorore prædictæ Felicis, demandatum fuit, quod supersederetur in aliis publicationibus, seu denunciationibus matrimonii, sed hoc minime obstante, & nihil pariter attentis depositionibusTestium examinatorum pro dicti impedimenti verificatione, dum Parochus Ecclesiæ S. Barbaræ erat in domo propria, vocatus fuit ex improviso, ipsoque portam suæ domus aperiente, tam Marcus Antonius, quam Felix, ipso frustra reclamante, mutuum protulere consensum coram eo, & Testibus, & matrimonium per verba de præsenti contraxerunt, Causaque super matrimonii nullitate suum habente progressum, *die* 15. *Junii anno* 1715. prolatum fuit ab Archiepiscopo Ravennatensi decretum, in quo dictum est, quod constabat de legitimo impedimento matrimonii clandestini secuti inter Marcum Antonium, & Felicem, & eosdem esse segregandos; transmissisque ad utrumque consuetis præceptis *Sess.*24.*c.*1. *de Ref.matr.*

de non converſando, delataque cauſa ad hanc S. Congregationem, diſputautur in præſenti, an conſtet de validitate matrimonii, uti deſumitur ex dubio ad calcem hujus reſtrictus referendo.

Porro, præmiſſa juris propoſitione, quod antiquum jus Canonicum, juxta quod ſicuti affinitas ex copula licita deſcendens ad quartum gradum extendebatur, & extenditur *uti habetur in cap non debet de conſang. & affin.* ad eundem quartum gradum extendebatur etiam ſi ex copula illicita deſcenderet, *uti colligitur ex cap. diſcretionem de eo, qui cognovit*, correctum fuit, & immutatum a S. Concilio Tridentino, quod affinitatis impedimentum ex fornicatione, copulaque illicita contractum ad primum, & ſecundum gradum reſtrinxit, uti legitur *ſeſſ.* 24. *de ref. matr. cap.* 4. quod ipſum habetur *in conſtit.* 14. *S. Pii V. Bull. tom.* 2.

Hujuſce cauſæ pondus unice reſidet in videndo, an copula Marci Antonii cum Diana probata ſit, nec ne ſufficienter ad effectum, de quo agitur; ſi etenim probata erit, matrimonium cum Felice contractum non erit validum, & validum e contra erit, ſi copula cum Diana non erit probata, juxta caſum alias in hac S. Congregatione diſputatum *in Baren. Matrimonii* 9. *Aprilis* 1710.

Ad probationes itaque deſcendendo, copula probatur primo ex epiſtola Patris Pauli Fortunati è Cotignola Ordinis Minorum Obſervantium S. Franciſci, necnon ex ejus ſubſecuto examine formali, in quo retulit ad ſe acceſſiſſe tam Petram Matrem, quam Felicem, & Dianam ſorores, & reſpective filias, ſibique manifeſtaſſe, quod Marcus Antonius cum utraque rem habuerat, exquirendo conſilium de eo, quod fieri debebat in dicta facti contingentia, ſeque reſpondiſſe, nullum aliud adeſſe remedium pro contrahendo matrimonio cum Felice, quæ erat gravida, quam obtinere diſpenſationem Apoſtolicam, dictumque hujus Religioſi coadjuvatur ex Teſtibus referentibus ſe eum vidiſſe pluries alloquentem Petram Matrem, & Dianam, & Felicem, licet non audiverint verba loquentium.

Secundo copula probatur ex aliis pluribus Teſtibus deponentibus ſe publice audiviſſe, quod Marcus Antonius binas conſtupraverat ſorores.

Tertio ex confugio habito ad locos immunes, tam a Marco Antonio, quam a Felice, & a Diana, ad finem, uti creditur ſe ſubtrahendi a pœnis inceſtus.

Quarto ex tranſportatione ab Eccleſia SS. Annunciatæ ad Terram Bagnacavalli, tranſportatione inquam Dianæ facta a dicto Marco Antonio.

Ultimo ex depoſitionibus Sebaſtiani, & Mariæ ejus Uxoris, qui occaſione acceſſus Petræ Matris, Felicis, & Dianæ, necnon Marci Antonii ad Villam Campiani, dicunt, ſe Felicem, Dianam, & Marcum Antonium pluries vidiſſe in eodem cubiculo habitantes, & dormientes, necnon ab eadem Diana audiviſſe, quod ſi Marcus Antonius contrahere volebat matrimonium, illud ſecum, & non cum alia fœmina contrahere debebat, ex quo ſui corporis dominus fuerat.

Quæ omnia prætendi poteſt ſufficere ad probationem impedimenti; licet enim urgentiores requirantur impedimenti probationes, quando agitur de matrimonio contracto ad differentiam caſus, in quo ageretur de matrimonio contrahendo, *uti habetur in c. de illo, & in c. ſuper eo, de eo, qui cognovit conſanguineam*, cum tamen copula ſit difficilis probationis *juxta gloſ. in cap. litteris verb. ut credebant de præſumptionibus*, non ſolum præſumptiones, & Teſtium depoſitiones conjungi debent, ſed ulterius non videntur rejiciendi Teſtes, licet aliquas paterentur exceptiones, ad probandam

quippe

quippe consanguinitatem, aut aliquod publicum impedimentum, Testes debent esse omni exceptione majores, at secus se habet res, quando agitur de probando impedimento principium habente clandestinum, *juxta consilium* 389. *Ferretti*.

Adversus hæc a Marco Antonio, & Felice nonnulla opponuntur, quæ latius videri possunt in scriptura per manus circumferenda, cujus major vis ad capita sequentia reducitur.

Primum est, quod Frater Paulus arcta dicitur fuisse amicitia conjunctus cum Thoma Patre Marci Antonii, itaut sicuti Pater matrimonio adversabatur, sic ex amicitia inter eum, & Fratrem Paulum intercedente, Fratris Pauli depositio remaneat omnino debilitata.

Secundum est, quod Diana, & Marcus Antonius jurarunt se nunquam insimul carnale habuisse commercium, & hoc juramentum, licet emissum post Decretum curiæ Archiepiscopalis, prætenditur esse advertendum, cum antea illud emittere non potuerint, ex quo non habebant notitiam testimonii redditi a Fratre Paulo, & ab aliis.

Tertium est, quod Sebastianus, & Maria ejus uxor, nec non nonnulli alii Testes, qui fuerunt in processu examinati, quique de confessione extrajudiciali Dianæ deposuerunt, & respective de aliis actibus coadjuvantibus attestationem Fratris Pauli, extrajudiciales quasdam fecerunt attestationes, quæ in Summario exhibentur, in quibus asseruerunt, vel Notarium non scripsisse ea, quæ dixerunt, vel se tedio carceris, & ex Notarii, seu Cancellarii suggestionibus ea retulisse, quæ in processu scripta sunt, licet veritati adversentur.

In quo rerum themate, operæ pretium erit perpendere, an magis credendum sit Notario, quam Testibus, *ad terminos textus in cap. ad audientiam* §. *Nos igitur de præscriptionibus*, cum aliis late deductis *per Farinacc. quæst.* 108. *par.* 3., & an vel simpliciter rejiciendæ sint extrajudiciales iste subsequentes attestationes, vel potius demandari debeat, quod afferantur probationes super concussionibus Notarii, seu Cancellarii, super quibus nullum hucusque indicium allatum est; hæc autem omnia operæ pretium esse censui exponere, ut tutum super causa ferri possit iudicium, & ut omnia innotescant, cum nullus sit, qui pro Fisco, & Promotore Fiscali Curiæ Archiepiscopalis Ravennatensis compareat; singulisque animadversis, onus erit EE. VV. decernere.

An constet de validitate Matrimonii in casu &c.

THEATINA MATRIMONII. Nicolaus de Vito *an.* 1705., uti Procurator constitutus a Francisco Cotogno suscepit in Sacro Baptismali Fonte Antoniam de Benedicto. Cum autem matrimonium cum ipsa modo contrahere velit, & Ordinarius eidem licentiam concedere nolit, sub obtentu impedimenti cognationis spiritualis, habito a Nicolao recursu ad hanc Sacram Congregationem, dictum fuit *die* 12. *Junii* 1721., quod eius instantia proponeretur in follo. *Sess.* 24. *c.* 2. *de Ref. mat.*

Tres sunt in hoc proposito Doctorum opiniones. Prima asserit in hac facti specie cognitionem spiritualem non contrahi, nec a mandante, quia non tangit baptizandum, nec a Procuratore, quia nomine proprio baptizatum non suscipit. *Navar. consil.* 6. *lib.* 4. *tit. de cognatione spirituali*, ubi dicit hanc opinionem in puncto Juris esse veriorem, & eam tamquam probabilem tuentur *Leander. de sacram. tom.* 1. *tract.* 2. *disput.* 7. *quæst.* 22. *Dicastillo de* Sa-

*Sacram, tom.*1. *tract.*2. *disput.*2.*dub.*5. *n.*56. *Diana in edit. coord. tom.*1. *tract.*1. *resolut.*96. *n.*4. Secunda sustinet cognationem spiritualem non a mandante, sed a Procuratore contrahi propter contractum, uti argumentatur *Covar. in secunda parte Epitomes quarti libri Decretalium cap.*6. §.4. *n.*6. Tertia, quæ communior esse videtur, docet, cognationem spiritualem a mandante, non a Procuratore contrahi, qui enim per alium facit per se ipsum facere videtur, uti ad rem cæteris allegatis prosequuntur *Layman. tom.*2. *lib.*5. *tract.*10. *part.*4. *cap.*8. *n.*4. & 5. *Sanchez. de matrim. lib.*7. *disput.*59. *n.*12. *Perez. de matrim. disput.*29. *sect.*7. *per totam*, *Barbos. ad cap.*2.*sess.*24. *de ref.matrim.n.*26. *Bonacin.oper. moral. tom.*1. *quæst.*3. *punct.*5. *proposit.*3. §.2. *n.*34. *R.P.D.Petra ad Constit. Apostolicas tom.*2. *in comment. ad Constit.*5. *Honorii Tertii sect.*2. *n.*12.*pag.*442., & hanc sententiam amplexa est S.hæc Congregatio *in una nullius* 15.*Martii* 1631. *lib.*14.*Decr.pag.*398. ubi sic legitur *Sacra &c. censuit Procuratorem, qui nomine alterius suscepit, vel ad confirmationem tenuit, non contrahere cognationem sibi, sed mandanti*, quam Sacræ hujus Congregationis resolutionem in facti contingentia, & in praxi esse recipiendam, firmarunt Doctores & signanter *Cabassut. in Theor. & praxi Juris Canonici lib* 3. *cap.*22. *n.*11. *Clericat. decis.*23. *de Sacram matrim. num.*8. *Anaclet. ad titulum Decretal. de cognat. spirit. n.*23.

His stantibus dignabuntur EE. VV. decernere.

An impedimentum cognationis spiritualis obstet Nicolao, quominus matrimonium contrahere valeat cum Antonia de Benedicto in casu &c.

Die Sabbathi 13. Septembris 1721.

Onnulla Causarum Dubia inferius recensenda in novissime Congregatione indecisa remanserunt; Dignabuntur itaqua EE. VV. dictæ Congregationis folium reassumere, & sequentibus Dubiis respondere,

TAURINEN. MATRIMONII.

*Sess.*24. *c.*1. *de ref. mat.*

I. *An constet de nullitate matrimonii, & quatenus negative.*

II. *An sit locus divortio, & separationi thori in casu &c.*

Ad primum negative. Ad secundum negative quoad primam partem, & affirmative quoad secundam usquequo aliter demandetur ab hac Sac. Congregatione, & amplius.

HY-

HYDRUNTINA MATRIMONII. *Sess. 25. c. 1. de ref. matr.*
An matrimonium sit validum in casu &c.

Affirmative.

RAVENNATEN. MATRIMONII. *Sess. 24. c. 5. de ref. matr.*
An constet de validitate matrimonii in casu &c.

Non constare de nullitate matrimonii.

THEATHINA MATRIMONII. *Sess. 24. c. 2. de ref. matr*
An impedimentum cognationis spiritualis obstet Nicolao, quominus matrimonium contrahere valeat cum Antonia de Benedicto in casu &c.

Negative.

DUBIUM VISITATIONIS. Vicarius Capitularis Scardonæ quæsivit a S. Congregatione de Propaganda Fide, an sibi permissum esset facere visitationem Civitatis, & Diœcesis, necnon visitationem personalem Capitularium; Cumque examen dubii fuerit a dicta Sac. Congregatione ad hanc remissum, operæ pretium est de prædicto dubio in præsenti habere sermonem. *Sess. 24. c. 16. de Ref.*

De visitatione Civitatis, & Diœcesis ab Episcopo facienda, plura pluribus in locis Sacri Concilii Tridentini facile videri possunt. At in eo, quod attinet ad visitationem Capituli ab eodem Episcopo faciendam, prædictum Concilium *Sess. 6. c. 4. de ref.* decrevit, quod: Capitula Cathedralium, & aliarum Ecclesiarum, & eorum Personæ nullis exemptionibus, aut consuetudinibus se tueri possint, quominus a suis Episcopis, per se ipsos solos, vel illis, quibus sibi videbitur adjunctis, juxta Canonicas sanctiones, toties quoties opus fuerit, visitari, corrigi, & emendari possint, & valeant; Cumque olim dubitatum fuisset, an in visitatione Capituli suæ Cathedralis teneretur Episcopus sibi adjungere aliquos Canonicos, ad terminos *Text. in cap. ut juxta de Offic. Ordinarii*, & Rota affirmative respondisset, re delata ad hanc S. Congregationem, eadem censuit Episcopum in visitatione Capituli non teneri assumere aliquos ex Canonicis, sed posse visitare, vel per se ipsum solum, vel aliis adjunctis, etiam extra Capitulum, & resolutio fuit a summo Pontifice Gregorio XIII. confirmata, uti fuse habetur apud *Fagnan. in cap. ut juxta a num. 37. usque ad finem de offic. Ordinarii, & in cap. cum Venerabilis num. 5. & seq. de censibus.*

Allegata Conciliaris dispositio edita fuit sub Paulo III. novumque confirmationis robur obtinuit sub Pio Quarto, uti habetur *Sess. 25. cap. 6. de Reform.*, ubi additur, quod si Episcopus extra visitationem adversus aliquem ex Canonicis procedere velit, teneatur id facere cum duobus adjunctis ex gremio Capituli, nisi forte ageretur de delictis, depositionem, aut degradationem requirentibus, & in quibus de fuga timeretur, tunc enim Episcopus tam ad personalem detentionem, quam ad summariam infor-

ma-

mationem procedere potest etiam sine adjunctis, uti colligitur *ex allegato cap.6.* quod tamen juxta resolutiones hujus Sac. Congregationis sibi vindicat locum tantummodo in Capitulis exemptis *Barbos. ad cap.6. sess.25. n.3. de ref. & de Canonicis cap.28. n.2. Tondut. quæst. benef. tom.1. cap.61. n.2. Solorzan. de jure indiarum tom.2. lib.3. cap.14. n.66. Rota decis.743. par.1. divers. decis.321. par.2. divers. & in Giennen. Adjunctorum* 13. *Februarii* 1702, *coram bon. mem.* Molines, *quæ est decis.13. in Mantissa ad Card. de Luca tom.1. lib.3.*

Ab Episcopo transitum faciendo ad Capitulum Sede vacante, cum illud succedat in jurisdictione, uti habetur in *cap. his qui, & cap. Cum olim de majoritate, & obedientia,* dicunt Doctores posse ab illo visitationem Civitatis & Diæcesis expleri, *Altaser. in vindic. E cl. Jurisd. lib.8. cap.16. in fine, Marescott. variar. resolut. lib.2. cap.15. n.14. & seqq. Novar. in Summa Bull. comment.38. n.6. part.1. Rota decis.346. n.2. & 3. part.1. rec. & decis.84. alias 85. coram Merlin.* dummodo tamen elapsus sit annus a die ultimæ visitationis ab Episcopo factæ, uti insequendo resolutiones hujus Sac. Congregationis *in Limana* 10. *Maii, & in Pampilonen.3. Februarii. &* 10. *Decemb. anni* 1629. docent *Barbos. juris. Eccl. Univers. lib.1. c.32. n.71. Navar. in Summ. Bull. part.2. comment.32. n.5. Ventrigl. in praxi rerum Eccl. part.2. annot.15. §.1. n.21.* Cumque Concilium Tridentinum *Sess.23. c.16. de Ref.* decreverit, quod Episcopo mortuo Capitulum deveniat ad ElectionemVicarii, itaut sublata fuerit dispositio Juris Communis, quo attento, poterat Capitulum mortuo Episcopo non devenire ad electionem Vicarii, sed per seipsum jurisdictionem exercere, uti ponderat *Fagnan. in cap. his qui num.66. & seqq. de majoritate, & obedientia,* ea, quæ dicta sunt de facultate Capituli quoad visitationem Civitatis, & Diœcesis, sibi debent vindicare locum in Vicario Capitulari, ut in terminis visitationis Diœcesis resolutum fuit ab hac Sac. Congr. *in Salernitana anno* 1599. *pag.81. lib.6. decret. in Asculana Visitationis* 8. *Maii* 1683. *& in Ostunen.* 28. *Julii* 1708. *lib.53. decret. pag.266.* ubi proposito dubio *An, & quando Vicarius Capitularis possit visitare,* rescriptum fuit *affirmative post lapsum anni,* & ab hac eadem S. Congregatione statuti fuerunt fines, intra quos Vicarii Capitulares deberent se continere in exactione procurationis ipsis debitæ occasione visitationis, uti habetur *in Elnen.* 28. *Maii* 1648. *lib.18. decr. pag.464.*

Hæc quoad visitationem Civitatis, & Diœcesis; quoad visitationem vero Capituli, & quoad visitationem personalem Capitularium, excellentior hæc & magis fructuosa dicitur visitatione locali, & reali, uti plene habetur apud *Restam in directorio visitationis, & apud Chrispinum in sua visitatione Pastorali par.3.* cum hæc respiciat vitam, & mores Capitularium, & de eadem sermonem facere videtur *Rota in allegat. dec.84. seu 85. coram Merlin.* in qua postquam docuit Capitulum Sede vacante posse visitareCivitatem, & Diœcesim, & omnia ejus membra, inquit, visitationem nedum consistere in accessu ad unamquamque Ecclesiam, sed in perquisitione, & reformatione morum, tam Cleri, quam Populi; & quoad punctum procedendi adversus Canonicos, cum, vel sine adjunctis, Sac. hæc Congregatio resolvit, debere Vicarium Capitularem procedere cnm adjunctis, si Episcopus id facere consueverat, secus autem si hoc ab Episcopo non fiebat, uti habetur apud *Garz. de benef. par.5. cap.7. n.23.* & bene prosequuntur *Barb. ad cap.6. sess.25. de ref. n.14. Galemart. ad cap.16. sess.24. §. Du-*

bita

bitatum fuit, Storz. de offic. Vicarii lib.2. quæst.145. Ludovicus a Saravia in tract. de adjunctis impresso post Frances de Eccles. Cathed. edit. Venetæ anni 1698. quæst.17. num.35.

Nonnulli facultatem visitandi in capitulo, seu Vicario Capitulari censent in praxi admittendam, si Ecclesia non sit de proximo providenda, *Barbos. ad Concil. cap.3. n.8. sess.24. de refor. Marchet. in praxi Vicar. Cap. par.1. tit.18. n.3.* Cumque id, ut plurimum pendeat a voluntate summi Pontificis, Sac. hæc Congregatio aliquando respondit agendum esse cum eodem antequam aliquid decernatur, uti resolutum fuit die 17. Octobris 1600. quærebatur enim *An Capitulum Sede vacante posset visitare Civitatem, & Diœcesim, & visum fuit Illustr. Patribus non expedire, ut Capitulum habeat hujusmodi facultatem, quæ ei forte competit juxta graviorem Doctorum opinionem, ideo antequam aliquid decernatur agendum esse cum Sanctissimo.*

His positis dignabuntur EE. VV. decernere.

I. *An Vicarius Capitularis Scardonen. facere possit visitationem Civitatis, & Diœcesis.*

II. *An facere possit visitationem personalem Capitularium in casu &c.*

Ad primum, & secundum affirmative, dummodo elapsus sit annus a die ultimæ Visitationis factæ ab Ordinario.

VIENNEN. NULLITATIS PROFESSIONIS. Pater Gabriel in sæculo Joannes David natus est *die 29. Martii 1683.* & in Ordine Eremitarum S. Augustini fuit inter Novitios admissus *die 16. Sept. 1697.* & Regularem professionem emisit *die 29. Sept. subsequentis anni 1698.*; Cumque Sacrum Concilium Tridentinum *sess.25. de Reg. & Mon. cap.15.* decreverit quod in quacumque Religione professio non fiat ante decimum sextum annum completum, quodque professio antea facta, nulla sit, nullamque inducat obligationem, institit in hac S. Congregatione pro obtinenda restitutione in integrum, propositaque ejus instantia *die 25. Januarii 1721.* & ea non resoluta, fuit iterum de eadem reactum in Congregatione habita *die 8. Febr. subsequentis*, & responsum fuit, *ex hactenus deductis non esse locum restitutioni in integrum.* *Sess.25.c.15. de Reg.*

Momentum fuit repositum in tacita professione, seu ratificatione desumpta ex actibus ab ipso factis per tantum temporis spatium, & licet concurrente probabili ignorantia nullitatis professionis emissæ, re mature in Auditorio Rotæ discussa resolutum fuerit, nec tacitam professionem, nec ratificationem sibi locum vindicare posse, ut in terminis Religiosi, qui natus erat *die 7. Martii 1663.* & in libro Baptisimatum per errorem fuerat descriptus tanquam natus *anno 1662.* quique sub ea justa credulitate legitimæ ætatis professionem emiserat, quod concurrente probabili ætatis ignorantia, & consequenter ignorantia nullitatis professionis non potuerit ex actibus subsequenter gestis induci tacita professio, vel antecedentis professionis ratificatio, insequendo resolutiones hujus Sac. Congregationis firmavit eadem *Rota decis.952. & decis.983. coram Emerix. Junione*, hæc tamen, & similia visa sunt non prodesse intentioni Oratoris; cum simplex allegatio ignorantiæ ætatis, & sic nullitatis professionis non excludat tacitam professionem, seu ratificationem ex actibus subsecutis derivantem, nisi prædicta ignorantia circumstantiis, conjecturis, validisque adminiculis muni-

nita

nita sit, uti videre est in citata *decis.952. sub n.23. coram Emerix Juniore*, quæ omnia in præsenti hypothesi Sac. Congregationi in præterita propositione visa sunt non fuisse justificata.

Ut itaque Pater Gabriel impleat ea, quæ in præteritis deficere dicta sunt, in sua scriptura per manus circumferenda, ponderandum proponit, primo, quod ipse natus est in Civitate Venetiarum, secundo, quod in infantili ætate constitutus Viennam in Austria petiit, ubi deinde professionem emisit, tertio, quod non fuerunt petitæ literæ baptismales, quando professus est, quarto demum, quod semper permansit in Civitate Viennæ usque ad annum circiter 1718. quo tempore, cum accesserit ad Civitatem Venetiarum, illa occasione vidit fidem Baptismatis, & errorem agnovit, & statim reclamare cæpit, & hæc omnia simul juncta asserit satis esse pro suadenda probabili ignorantia, tum ætatis, tum nullitatis Professionis, itaut exclusa remaneat tacita professio, seu ratificatio.

Quibus stantibus, dignabuntur EE. VV. decernere,

An sit standum, vel recedendum a decisis.

In decisis.

Sess.25. c.4. de ref.

ROMANA LEGATI. Antonius Maria Lancianus *die 26. Januarii anno* 1715. hæredem sibi scripsit Philippum Maruffum, & inter cætera disposuit *per l'anima mia, e remissione de' miei peccati, voglio, ed ordino, che nella d. Chiesa,* Sermo est de Ecclesia Sacrorum Stigmatum, *si celebrino ogni anno, con i frutti di dieci luoghi di Monte, cioe cinque di S. Pietro seconda erezione, e cinque Restorato terza erezione, tante messe, quante v'entraranno a ragione d'un giulio l'una, detratti scudi tre l'anno per la sacristia della d. Chiesa, per i paramenti, ed altri utensili per le d. messe, e le solite mancie, incaricando al mio erede di far voltare d. luoghi di monte in faccia della mia eredità con il d. peso, e colla riserva de' frutti a suo favore, per erogarli come sopra.*

Die 23. mensis Decembris ejusdem anni Antonius Maria tres ex d. locis montium S. Petri resignavit, & *die 2. Januarii anni* 1716. deposuit in Sacro monte Pietatis scuta 357. provenientia ex pretio locorum montium alienatorum, *& die 23. ejusdem mensis, & anni*, ex hac vita decessit.

Secuto Testatoris obitu, sola septem loca montium in ejus hæreditate reperta sunt; Cumque Philippus Maruffus hæres contendat Missas esse celebrandas ex fructibus dictorum septem locorum montium, nec se ad ullam suppletionem teneri, fuit ejus instantia de more remissa ad Eminentissimum Cardinalem Archiconfraternitatis Sacrorum Stigmatum Protectorem, qui censuit eam esse rejiciendam.

Porro nonnulla sunt, quæ suadent Philippum esse obligatum ad supplendum, nec eum propriæ satisfacere obligationi, si Missas celebrare faciat ex fructibus septem tantummodo locorum montium; & primo quidem, quia licet ex alienatione voluntaria rei legatæ ad differentiam alienationis necessariæ, legatum extinguatur, aut minuatur, juxta *Textum in l. rem legatam, & in l. legatum § Pater ff. de adimendis legatis*, dicta tamen regula non procedit in Legatis piis, sed tantum in Legatis prophanis, cum in legatis piis, propter animæ favorem, ex alienatione rei legatæ nec extinguatur, nec minuatur legatum, *Jason. in l. qui post Testamentum colum.3. C. de legatis, Tiraquell. de privilegiis causæ piæ privil.*41., *Genuen. pract. Eccles.*

quæst.

*quæst.*267. *Amostaz. de causis piis lib.*1.*cap.*13. *n.*41. *Pasqualig. de Sacrificio novæ legis quæst.*110. *per totam* .

Secundo quia quatenus admitteretur, quod legatum etiam pium extingueretur, aut minueretur ex alienatione rei legatæ, id nihilominus non esset aptabile terminis nostris, in quibus Testator vendidit quidem loca montium, sed pretium deposuit in Monte Pietatis. Depositum hoc etenim pretii ostendit eum a priori voluntate non recessisse, & sic totum, & integrum legatum deberi, licet aliqua portio legati fuerit alienata, uti probat apertus *Textus in l. fideicommissa* §. *si rem suam ff. de Legatis* 3. ibi *cum tamen quidem nomen debitoris exegisset, & pro deposito pecuniam habuisset, putavi fideicommissi petitionem superesse*: & in puncto, quod ex distractione redditus super communi Florentiæ non censeatur revocatum legatum Filio relictum, ex quo Pater pretium deposuerat in Banco, firmat *Alexander consil.*156. *lib.*7.

Alia e contra sunt, quæ suadent Philippum non esse obligatum ad supplendum, & ipsum propriæ satisfacere obligationi, si Missas celebrare faciat ex redditibus septem tantummodo locorum Montium, vel quia juxta veriorem, & receptiorem sententiam, ex alienatione voluntaria rei legatæ, pium etiam legatum extinguitur, aut imminuitur, *Mantica de conjecturis ultimarum voluntatum lib.*12. *tit.*6. *num.*5. *Menoc. de præsumpt. lib.*4. *præsumpt.*167. *num.*15. *& seqq. Ciarlin. controvers. forens. lib.*1. *cap.*69. *num.*25. *& seqq.*

Absque eo quod quidquam relevet exposita circumstantia, quod Testator videlicet pretium deposuit, illa quippe procedit in themate, in quo Testator pretium recepit, quod recusare non potuit, secus autem quoties prouhic, in tantum pretium recepit, in quantum nullo impellente vendere voluit loca Montium, uti desumitur ex allegato *Textu in l. fideicommissa* §. *Si rem suam ff. de Legatis* 3. ubi licet pro legati perseverantia momentum constituatur in deposito a Testatore facto, quemadmodum legitur in verbis supra recensitis, immediate tamen subditur, quod Testator non sponte sua, sed impellente Creditore pretium receperat, *maxime quia non ipse exegerat, sed debitor ultro pecuniam obtulerat, quam offerente ipso non potuit non accipere*.

Vel quia derelicta quæstione, an ex alienatione rei legatæ extinguatur, vel imminuatur legatum, cum hinc & nunc non agatur de decem locis Montium legatis, & controversia redacta ad terminos legati Missarum adimplendi ex fructibus decem locorum montium, quorum tria fuerunt a Testatore alienata, non videtur, quod unquam hæres teneri possit ad supplendum, tum quia in una, eademque oratione Testator, tam loca Montium, quam onus Missarum complexus est, in quibus circumstantiis loca Montium stare dicuntur taxative, non demonstrative, *Roman. in singul.*430. *Mantic. de conjecturis lib.*12. *tit.*6. *num.*24. *&* 25. *Menoc. de præsumpt. lib.*4. *præsump.*147. *n.*48. *& seqq. Castil. controv. juris lib.*4. *cap.*54. *n.*20. *& seqq. Rota decis.*456. *n.*34. *& seqq. coram Merlino*; tum quia Testator non incœpit ab onere, sed a summa, ex quo sequitur loca Montium non stare demonstrative, sed taxative, juxta celebre votum Domini de Vecchiis olim Secretarii hujus Sac. Congregationis impressum *apud Chrispin. in sua visitatione pastorali parte* 2. §. 18. *n.*6. quod Sacra Congregatio in facti contingentia semper secuta est; Admissoque quod loca Montium stent non demon-

monſtrative, ſed taxative, ceſſat quæcumque obligatio hæredis ad ſupplendum.

His poſitis, onus erit EE. VV. decernere.

An Miſſæ in futurum celebrandæ ſint cum fructibus tantummodo ſeptem locorum Montium, vel potius eſſe debeat locus ſupplemento.

Reliquæ non propoſitæ.

Seſſ. 24. c. 13. de ref. MILETEN. Gregorius Falcettus Parochus Eccleſiæ S. Joannis Baptiſtæ Terræ Melicucciæ, quæ ſubeſt Religioni Hieroſolymitanæ, & quæ ſita eſt intra limites Diœceſis Mileten. huic ſacræ Congregationi expoſuit, quod in ſequelam cujuſdam tranſactionis initæ anno 1588. tam fructus, & redditus ad ſuam Parochialem pertinentes, quam alii ſpectantes ad Beneficia S. Petri Beatiſſimæ Virginis Conſolationis, & S. Leonardi exigun tur a quadam perſona ſpecialiter deputata, detractiſque nonnullis detrahendis, dividuntur inter dictos Beneficiatos, & Communitatem Presbyterorum dictæ Terræ, itaut ipſe congruam non habeat, ſupplicavitque pro declaratione nullitatis ſupra recenſitæ couventionis, vel ad minus pro libertate ab eadem recedendi, & ſic vindicandi fructus omnes, & proventus ad ſuam Parochialem Eccleſiam ſpectantes, cum proteſtatione adimplendi omnia, quæ officii ſunt Parochialis, & juxta morem Sacra Congregatio juſſit, quod ſcriberetur Epiſcopo pro informatione, & voto.

Scriptum fuit Epiſcopo, qui retulit, quod ſub obtentu antiquioris cujuſdam conſuetudinis, inita fuit anno 1588. quædam conventio, in qua tam Parochus, quam alii tres Beneficiati aſſenſum præſtiterunt, quod ſuorum Beneficiorum fructus exigerentur a Procuratore eligendo, & dividerentur cum cæteris Sacerdotibus Terræ, qui tunc erant quindecim, quique ulterius aſſumpſerunt in ſe onus celebrandi tres Miſſas qualibet hebdomada, providendi Eccleſias, in quibus Beneficia ſita ſunt, de omnibus neceſſariis, & adminiſtrandi Sacramenta Baptiſmi, Viatici, & Extremæ Unctionis, præter alia, quæ in ipſa conventione legi poſſunt.

Addit Epiſcopus ſcandala oriri ex hac conventione, cum Sacramenta ut plurimum adminiſtrentur a Sacerdotibus imperitis, qui id ſibi arrogant, nulla præcedente approbatione, nec ullo per conſequens examine præcedente; cumque ſingulis annis memorata adminiſtratio ſub aſta ponatur, & deferatur ad Sacerdotem, qui ſe offert eam minori aſſumere mercede, præter execrabilem hunc operandi modum, ut plurimum ex hoc facto derivare, quod Sacerdos carens facultate excipiendi confeſſiones, deferat Viaticum, & teneatur ſecum ducere Sacerdotem, qui ſit approbatus ad excipiendas Confeſſiones, ut in citata Epiſcopi Relatione fuſius legi poteſt.

Hæc ſunt, quæ in Relatione Ordinarii continentur. Nunc deveniendo ad jura, quæ uni, & alteri parti aſſiſtere poſſunt, pro eo, quod datum eſt conjicere ex documentis presbyterorum Terræ Melicucciæ mihi conſignatis, ipſorum fundamenta deſumi valent, primo, ex quo ſi participant de redditibus, & proventibus Parochiæ, & aliorum trium Beneficiorum, oneribus etiam gravantur adminiſtrationis ſcilicet Sacramentorum Baptiſmi, Viatici, & extremæ Unctionis, confectionis librorum Parochialium, intereſſentiæ funeralibus defunctorum, & ſervitii Eccleſiæ ſingulis Dominicis, & diebus feſtivis, ultra ſalarium ducatorum 19. ſolvendum Sacriſtæ, & alias expenſas ſubeundas, a quibus Parochus nedum eſt immunis, ſed etiam

etiam ducatis annuis 10. fruitur, ultra coæqualem portionem, quam habet cum aliis Terræ Sacerdotibus.

Secundo, ex antiquissima consuetudine, cum in conventione inita anno 1588. asseratur, quod anteactis temporibus fructus beneficiorum communicabantur cum Presbyteris Terræ. Item ex modo relata transactione, quæ propter lapsum centum annorum præsumi valet Apostolico Beneplacito roborata, cum Bulla Urbani Octavi, de qua apud *Fagnan. in cap. consuetudines num.45. de consuetud.* tollat præsumptionem beneplaciti Apostolici resultantem ex lapsu triginta, vel sexaginta annorum, sed Centenariam præservet, *Adden. ad Pamph. decis.163. sub num.14.* & cum juxta veriorem sententiam satis sit, quod Centenaria elapsa sit ante motam litem, *Pacion. de Locato cap.14. §.11. n.3. & 4. Rocca disput Juris cap.59. num.9. & seqq. Gales. in comment ad constit. Urbanam num.308. Rota decis.328. sub num.5. part.17. & decis.33. num.11. par.18. recent. & in Nepesina devolutionis 22. April. 1695. §. Etenim coram clar. mem. Cardinali Thaurusio*, quibus omnibus superadditur, quod Urbanus Papa Octavus Statuta Cleri hujusce Terræ suis literis Apostolicis confirmavit *die 7. Martii anno Pontificatus 7.*

Parochus econtra in sua scriptura per manus circumferenda innititur primo dispositioni Juris, quæ fructus, & emolumenta Parochiæ ad ipsum Parochum defert privative quoad alios, secundo, inquit, transactionem anni 1588. sibi non obstare, tum quia fuit inita sine causa, & sine solemnitatibus: tum quia est literaliter restricta ad vitam transigentium, tertio ponderat scandala, & inconvenientia supra memorata, quarto sustinet suæ intentioni non obesse Urbanam confirmationem, cum ea non respiciat conventionem, de qua nunc agitur, sed confirmet in forma communi, & non in forma specifica Statuta Cleri, & in eadem adsit clausula: *Dummodo licita sint, & onesta, & non repugnent Sacris Canonibus, & decretis Concilii Tridentini, & Apostolicis constitutionibus*, & ultimo affert dispositionem Sacri Concilii Tridentini *Sess.24. cap.13. de ref.* ubi Sancta Synodus Episcopis mandat, ut distincto populo in certas parochias, unicuique suum perpetuum, & peculiarem Parochum assignent, a quo solo licite Sacramenta suscipiant, non obstantibus quibuscumque privilegiis, & consuetudinibus etiam immemorabilibus.

His stantibus, onus erit EE. VV. decernere.

I. *An Conventio inita anno 1588. valida sit, & obligatoria Parochi Terræ Melicucciæ in casu, & quatenus affirmative.*

II. *An eidem Parocho licitum sit ab eadem resilire.*

FUNDANA APPLICATIONIS MISSARUM. In Oppido Vallifcursæ tres extant Parochiales Ecclesiæ, prima S. Martini, quæ habet Archipresbyterum, & duos Canonicos nuncupatos, secunda S. Angeli, quæ habet Parochum, & duos pariter Canonicos nuncupatos, tertia S. Mariæ, quæ pariter Parochum, & duos alios habet Canonicos, & omnes hi diebus festivis in altera ex dictis Ecclesiis per Turnum conveniunt ad canendam Missam, & unusquisque iisdem diebus festivis Missam Parochialem applicat pro populo. *Sess.22. Dec. de Obser. & evit. in celeb. Miss.*

Diebus vero ferialibus tam Parochi, quam Canonici in altera ex Ecclesiis per Turnum Missam celebrant juxta antiquam consuetudinem, & in ordine ad hanc Missam, quæ diebus ferialibus modo prædicto celebratur, orta est con-

troversia, an eadem esset pro populo applicanda; cumque de hac re actum esset in visitatione facta ab Episcopo anno 1707. Episcopus censuit ex rationibus coram se deductis non adesse dictam obligationem, delataque subinde controversia ad Sacram Congregationem Episcoporum, & Regularium, fuit ejus cognitio a d. Congregatione remissa ad hanc Sac. Congregationem, in cujus remissionis sequelam disputanda proponuntur dubia ad calcem hujusce restrictus referenda.

Multæ ab hac S.Congregatione statutæ sunt regulæ quoad applicationem Missarum, & in eo quidem quod attinet ad Parochos, pluries resolutum fuit eosdem teneri Missam pro populo applicare singulis diebus festis licet congruam non habeant, & resolutiones fuerunt confirmatæ a san. mem. Innocentio XII. in suis literis Apostolicis in forma Brevis expeditis die 24. Aprilis 1699. & impressis apud *Clericat. discord.* 29. *de Benef. sub n.* 43.

Quoad Missam Conventualem, eadem in Cathedralibus, & Collegiatis Ecclesiis singulis diebus est applicanda pro Benefactoribus, ad terminos *Textus in cap. Creatura de celeb. Miss.* & ad terminos resolutionis *in Camerinen. Miss. Conventualis* 6. *Junii* 1705. *&* 5. *Junii* 1706. quinimmo si cura Animarum sit penes Canonicos, iidem tenentur diebus festis applicare pro populo, & ulterius satisfacere oneri Missæ Conventualis pro Benefactoribus applicandæ, juxta resolutiones editas in *Viterbien.* 31. *Martii* 1608. *& in Balneoregien.* 19. *Augusti* 1713. sed hoc onus Missæ Conventualis solas respicit Ecclesias Cathedrales, & Collegiatas, itaut si aliqua Ecclesia probet se non esse Collegiatam, ab hoc onere dicatur exempta, juxta casum disputatum, & resolutum *in Montis Falisci Missæ Conventualis* 12. *Februarii* 1718.

Rursus quando disputatio exorta est circa Missas Conventuales in præteritum non applicatas, quando aderat obligatio applicandi, Sacra hæc Congregatio consuevit relaxare rigorem, & Episcopo demandare, ut non ad integram mensuram Missarum, quæ erant applicandæ, & applicatæ non sunt, celebrare faciat, & applicare, sed cum aliqua æquitativa diminutione, uti resolutum fuit in *Causa Comen. Missæ Conventualis*, *& Parochialis* 11. *Maji* 1720. *in responsione ad secundum*.

Quoad reliqua deinde dubia respicientia Missarum applicationem, nisi aliter ex circumstantiis desumatur, statim ac aliquis demandavit Missas celebrari, intelligitur, quod voluerit eas etiam pro anima sua applicari juxta antiquam, & semper retentam resolutionem in *Tinen. Applicationis Sacrificii* 18. *Augusti* 1668. *lib.* 26. *Decr. fol.* 61. ibi: *ex dispositione testamentaria antiquitus facta a Pio Testatore reperitur fundata quædam Cappellania cum onere Cappellano pro tempore Sacrum faciendi singulis Dominicis, aliisque festivis diebus, nulla adjecta declaratione ad cujus suffragium applicandum esset Sacrificium. Ideo Episcopus Tinen. supplicat per S.Congregationem declarari, an hujusmodi Sacrificium applicandum sit pro anima ipsius Testatoris, an vero ad libitum Cappellani, uti hactenus factum esse comperuit. Die* 18. *Augusti* 1668. *Sac. Congregatio respondit, applicandum esse Sacrificium pro anima Testatoris.*

Hæc sunt, quæ operæ pretium esse censui adnotare, ut ad manus omnium sint opiniones in hac Sac. Congregatione receptæ; Cumque in Causa, de qua nunc agitur, obligatio applicationis desumi contendatur potissimum ex antiqua consuetudine, onus erit EE. VV. decernere.

I. *An Parochi, aliique Beneficia possidentes in Ecclesiis S. Martini, S. Angeli, & S. Ma-*

& S. Mariæ Vallisscursæ teneantur Missas tres celebrandas per turnum applicare pro populo & benefactoribus etiam diebus ferialibus, unam nempe in unaquaque dd. Ecclesiarum.

II. *An dictum onus teneantur pro præterito, & a quo tempore in casu &c.*

Die Jovis 2. Octobris 1721.

Um nonnulla Causarum Dubia, inferius recensenda, in novissima Congregatione decisa minime fuerint, dignabuntur EE. VV. dictæ Congregationis folium reassumere, & sequentibus dubiis respondere.

ROMANA LEGATI.

An Missæ in futurum celebrandæ sint cum fructibus tantummodo septem locorum montium, vel potius esse debeat locus supplemento. *Sess.24. c.12. de ref. matr.*

Ad primam dubii partem negative. Ad secundam affirmative, & amplius.

MILETEN.

I. *An Conventio inita anno 1588. valida sit, & obligatoria Parochi Terræ Melicucciæ, & quatenus affirmative.* *Sess. 22. c.6. de Ref.*

II. *An eidem Parocho licitum sit ab eadem residere.*

Ad primum negative. Ad secundum satis provisum in primo, & amplius.

FUNDANA APPLICATIONIS MISSARUM.

I. *An Parochi, aliique Beneficia possidentes in Ecclesiis S. Martini, S. Angeli, & S. M. Vallisscursæ teneantur Missas tres celebrandas per turnum applicare pro populo, & Benefactoribus, etiam diebus ferialibus, unam nempe in unaquaque dictarum Ecclesiarum.* *Sess.22. Dec. de Obser. & evit. in celeb. Miss.*

I. *An ad d. onus teneantur pro præterito, & a quo tempore in casu &c.*

Ad primum negative: Ad secundum satis provisum in primo.

BO-

Sess.7. c.8. de ref.

BONONIEN. JURIS VISITANDI. In Civitate Bononiæ, quam ut cæteri prætermittantur, Summi ipsi Romani Pontifices vocare non dubitarunt *Antiquissimam Studiorum Matrem*, *Commune bonarum artium domicilium*, *& disciplinarum emporium*, uti legi potest in literis Apostolicis Leonis X. impressis *Apud Dulcinum de vario Bononiæ Statu lib.6. pag.*292., *& in Constit.*69. §.1. *inter eas Pii Quarti Bull. tom.*2. *& in Constit.*67. §. *inter eas Clementis Octavi Bull. tom.*3. Xistus Papa V. Collegium fundavit pro quinquaginta ex Provincia Marchiæ Scholaribus, eidemque elargitus est annuos redditus, privilegia, & exemptiones, de quibus *in sua Constit.*89. *Bull. tom.*2.

Hic idem Pontifex huic suo Collegio nonullas Ecclesias tunc vacantes concessit, & assignavit, incorporavit, & applicavit, & appropriavit, itaut nedum Collegii Rector, & Scolares realem, & actualem illarum possessionem ingredi, sed etiam eas retinere, regere, administrare, & earum fructus, & emolumenta in suam utilitatem, & necessitatem convertere possent, necnon illis deservire facere *per Presbyteros sæculares, vel de Superiorum suorum licentia cujusvis Ordinis Regulares idoneos, juxta statuta desuper edenda ponendos, & amovendos, Diœcesanorum locorum, vel quorumvis aliorum licentia desuper minime requisita*, uti legitur in Bulla mox allegata §.6.

Super harum Ecclesiarum visitatione anno 1692. exorta est controversia inter Eminentissimum Civitatis Bononiæ Archiepiscopum, & Eminentissimum tunc temporis Collegii Protectorem, contendente hoc non posse ab illo expleri visitationem Ecclesiarum ullo modo, cum exclusione etiam juris delegati; Cumque Sac. hæc Congregatio tunc censuerit esse exquirendum votum Rotæ, nec ab inde citra aliquid gestum sit, & Eminentiss. Card. Bononiæ Archiepiscopus in postrema Relatione suæ Ecclesiæ, quam post personalem visitationem Sacrorum Liminum, juxta morem, Sac. huic exhibuit Congegationi; nedum statum prædictæ controversiæ exposuerit, sed etiam hoc intermedio tempore ad suas manus dixerit devenisse ipsius Collegii Constitutiones editas a clar.mem. Alexandro Cardinali Montalto, primo ejus Protectore; & in forma specifica confirmatas ab eodem Xisto V., quæ favorabili resolutioni dubii alias propositi ita prodesse ipsi visæ sunt, ut ad centroversiæ resolutionem procedi possit absque voto Rotæ, alias ab hac S. Congregatione requisito post mutua officia hinc inde, hoc est inter memoratum Eminentiss. Archiepiscopum, & præsentem Eminentiss. Collegii Protectorem præmissa, dubium ad calcem hujus Restrictus referendum in hac Sac. Congregatione examinandum proponitur.

Tria vero sunt fundamenta, quorum ope Eminentissimus Archiepiscopus putat se posse Ecclesias Collegio unitas jure delegato visitare, primum est, quia Episcopus tamquam Sedis Apostolicæ Delegatus potest visitare Ecclesias sæculares exemptas *juxta cap.*8. *sess.*7. *de ref.* etiamsi Ecclesiæ sæculares exemptæ, essent commendatæ, & sive illis immineat, sive non cura Animarum, juxta *cap.*8. *sess.*21. *de ref.*

Secundum est, quod in allegatis Constitutionibus Card. Alexandri Montalti statuitur, quod Sacerdotes deservientes Ecclesiis Collegio annexis, omnia obsequia Ordinaris impendant in iis, quæ exempti per decreta S. Concilii Tridentini facere tenentur, hinc inferendo ad visitationem, quam Sacerdotes seculares in suis Ecclesiis licet exemptis admittere tenentur ad tramites Tridentini in locis allegatis,

Ter-

Tertium tandem est, quod visitandi facultas ita pertinet ad Ordinarium, ut etiamsi in fundatione alteri concessa esset, non per hoc tamen exclusus censetur Episcopus, cui tantum expressa prohibitio præjudicare potest, juxta resolutiones hujus Sac. Congregationis de quibus *apud Ludovis. decis.8. per tot.*

His stantibus dignabuntur EE. VV. decernere.

An Eminentissimus Archiepiscopus Jure delegato Ecclesias unitas, & annexas Collegio Montalto visitare possit in casu &c.

Affirmative, & amplius.

PISTORIEN., ET PRATEN. Proposita fuit hæc Causa in Congregatione habita die 2. Augusti 1721. cujus folium, unacum scripturis tunc distributis, poterit ab EE. VV. benigne, juxta morem, reassumi. Tunc autem nulla fuit capta resolutio, sed rescriptum fuit *ad Dominum Secretarium juxta mentem*, & mens fuit, quod licet Laudum ab Episcopo prolatum bonis rationibus innixum esse videretur, & signanter cum editum fuisset juxta normam insinuatam in suffragio pro veritate exarato a clar. mem. Card. Sperellio, dum advocati munere fungebatur in Urbe, necessarium nihilominus visum fuit, quod ante Laudi approbationem, nonnulla explanarentur; cum etenim ad tramites suffragii mox memorati Card. Sperelli, Episcopus in Laudo prolato censuerit ad Ordinarium Pratensem, privative quoad Pistoriensem spectare jurisdictionem super Parochos trium Parochialium Civitatis Prati habentes Populum in Diœcesi Pistoriensi, & ad eum pertinere illorum approbationem, institutionem, & punitionem, quatenus in exercitio curæ animarum deliquissent, remanente de cætero eodem populo, exceptis iis, quæ pertinent ad Curam Animarum, sub jurisdictione Ordinarii Pistoriensis, ad præcavendas futuras lites, operæ pretium existimatum fuit, ante Laudi approbationem, perpendere, ad quem ex dictis Ordinariis, hoc est, an ad Pratensem, vel ad Pistoriensem, pertineat examen quoad status liberos eorum Parochianorum, qui degunt extra Civitatem, & qui subduntur Parochiis in Civitate existentibus, ad quem pariter ex ipsis Ordinariis pertineat executio dispensationum matrimonialium, cognitio de matrimonialibus causis, judicandi facultas in causis dependentibus a Cura Animarum, aut a jure Parochiali, puta si ageretur de puniendis concubinariis, vel de quarta funerali, & consimilibus rebus. Sess.24. c.16. de ref.

Ut autem mens S. Congregationis plene adimpleretur, novas dedi literas Episcopo, qui fuit in sensu, quem tamen EE. VV. judicio submisit, quod omnia supra recensita pertinere deberent ad Episcopum Pistoriensem, hujusque assertionis bina possunt esse fundamenta. Alterum est, quod in sæpe citato suffragio clar. mem. Car. Sperelli dictum quidem fuit, quod Parochi existentes in Civitate Prati, seu Parochialem Ecclesiam in dicta Civitate habentes, poterant suam jurisdictionem exercere in Parochianos suæ Pa ochiæ subjectos, non obstante, quod degant extra Civitatem Prati, -on nisi quia Innocentius Papa X., qui Oppidum Prati in Civitatem, &)llegiatam in Cathedralem erexit, quique novæ Cathedrali pro Civi- , & Diœcesi assignavit oppidum Prati, nullum voluit afferre præju- n Parochis, quin ipsi suam jurisdictionem possent exercere in Paro- , quamvis extra Mænia Prati degentes; dictum ulterius fuit in eodem

dem suffragio, quod Episcopus Pratensis poterat jus suum in dictos Parochianos extra Civitatem degentes exercere in his, quæ pertinent ad exercitium Curæ Parochialis, sed eodem contextu dictum est, quod exceptis pertinentibus ad Curam Animarum, Populus degens extra mænia, tanquam de Pistoriensi Diæcesi, in delictis, & in actis judicialibus, subjectus esse debebat Episcopo Pistoriensi; quo stante, si jus Episcopi Pratensis est ad Curam Animarum restrictum, & ulterius si jus Episcopi Pistoriensis exercitium respicit jurisdictionis, ad Episcopum Pratensem spectare debebit Parochorum approbatio, institutio, & punitio, si in exercitio Curæ Animarum delinquant, uti dictum fuit in Laudo ab Episcopo prolato, & de juribus Episcopi Pistoriensis esse debebit examinare status liberos, exequi dispensationes matrimoniales, cognoscere de matrimoniis, iudicare in Causis, in quibus opus est punire Concubinarios, aut de quarta Parochiali ferre judicium, cum omnia hæc ad iurisdictionem Episcopalem, sive voluntariam, sive contentiosam sint referenda, quæ iurisdictio non ab alio, quam ab Episcopo Pistoriensi in dictos Parochianos exerceri potest, utpote in sua Diæcesi manentes.

Alterum fundamentum est, quod Episcopus in sua nova epistola, cum a me fuisset interrogatus, ad quem iuxta observantiam spectaret ordinatio Clericorum degentium in illa parte Parochiarum, quæ est extra Civitatem Pratensem, respondit observantiam stare pro Episcopo Pistoriensi, in quo rerum statu applicabilis videtur dispositio *Text. in cap. nullus de Parochiis*, ibi *nullus Episcopus alterius Parochianum judicare præsumat. Nam qui eum ordinare non potuit, nec judicare potest.* Probat hic Textus ad eum spectare facultatem exercendi potestatem iurisdictionis, ad quem spectat facultas exercendi potestatem Ordinis, uti adnotavit *Fagnanus num.*2., & in eodem Textu Papa argumentatur a minori ad maius, quasi dicere voluerit, si Episcopus non potest ordinare, licet ordo sit voluntariæ iurisdictionis, multo minus poterit iudicare, cum iudicium referatur ad iurisdictionem contentiosam, uti adnotavit *Abbas in d. Textu n.*2. & prosequitur *Pirhing. ad lib.*3. *decretalium tit.*29. *de Parochiis* §.4. *n.*15. quocirca si Episcopus Pratensis non potest ordinare Clericos in dictis locis degentes, & eorum ordinatio est de iuribus Episcopi Pistoriensis, eiusdem Episcopi Pistoriensis esse debebit etiam facultas actus prædictos exercendi, utpote, ut plurimum referibiles ad iurisdictionem contentiosam.

His stantibus, dignabuntur EE. VV. decernere.

An, & quomodo Laudum sit approbandum in casu &c.

Laudum esse approbandum, & quoad petitam declarationem recurratur in casibus particularibus.

*Sess.*24. *c.*16. *de ref.*

FULGINATEN. PRIORATUS, QUOAD CURAM ANIMARUM.

Promotor Fiscalis Curiæ Episcopalis Fulginaten. prætendit Priorem Cathedralis Fulginei teneri per se ipsum exercere Curam Animarum, & Sacramenta ministrare, & esse vere, & proprie actualem Curatum cum solo adiutorio Sacristarum tanquam suorum Coadiutorum; & præcipua fundamenta Promotoris Fiscalis sunt hæc, quæ sequuntur.

Primum est, quod in Visitationis Cathedralis Ecclesiæ facta usque de anno 1573. statutum fuit ab Episcopo, retinendam esse laudabilem consuetudinem, ut

duo

duo ex Sacristis, uti Coadjutores, auxilium præstarent in Cura Animarum Priori, quoad ea, quæ ipse perficere non poterat, dummodo prædicti Coadjutores Sacristæ prævio examine ab Ordinario approbarentur.

Secundum est, quod in Apostolicis provisionibus de dicto Prioratu pro tempore factis, hæc leguntur: *eique* idest Prioratui *Cura etiam jurisdictionalis immineat Animarum*, & in nonnullis aliis provisionibus, tam antiquis, quàm recentioribns, præscriptum fuit prævium examen.

Tertium est, quod ipsi Priores in parvis pagellis, quæ distribui consueverunt tempore Paschali, pro designandis illis, qui præcepto annuæ communionis satisfecerunt, se subcripserunt hoc modo, *Prior, & Curatus*. Item interfuerunt matrimoniis, & absque prævia licentia administrarunt Sacramentum Pœnitentiæ, & in nonnullis visitationibus Ecclesiæ Cathedralis, quæ ab Episcopis factæ sunt, legitur, quod Prior est prima Dignitas Cathedralis, & quod ei incumbit onus administrandi Sacramenta, seu Curæ Animarum.

Quartum est, quod in lite hac Sac. Congregatione discussa *die* 5. *Aprilis*, *&* 9. *Augusti anno* 1704. Prior ingenue confessus est ad se privativè quoad omnes alios Canonicos Ecclesiæ Cathedralis spectare exercitium Curæ Animarum, & sic eosdem non posse sine sua licentia in Cathedrali administrare Sacramentum Baptismi, & hanc Confessionem Promotor Fiscalis contendit esse maximopere advertendam, non obstante, quod Sac. hæc Congregatio censuerit, dictos Canonicos posse Baptizare sine licentia Prioris, cum id processerit ex antiqua consuetudine, qua attenta, jus baptizandi de jure competens Parocho, potest etiam aliis competere, qui Parochi proprii non sunt, uti, re funditus examinata, dictum fuit in hac Sacra Congregatione *in Romana Juris Baptizandi*, in qua resolutum fuit Curato S. Petri in Vaticano licere baptizare commorantes in omnibus aliis Parochiis Urbis, ex causa potissimum antiquissimæ consuetudinis, uti habetur *lib.* 50. *decret. pag.* 224. *à tergo*.

Absque eo quod vis ulla constitui possit in ultimo statu, tum quia in ultima provisione apposita fuit clausula, de qua passim in alii antecedentibus provisionibus, *quod Prioratui erat annexa Cura jurisdictionalis Animarum*, tum quia, quando agitur de statu Beneficii, putà, an illud sit Sæculare, vel Regulare, an Curatum, vel simplex, non attenditur ultimus status, si constat de statu anteriori contratio, nisi ultimus status sit legitimè præscriptus, *juxta Textum in cap. cum de Beneficio de Præbendis in* 6. ad differentiam casus, in quo ageretur de possessione conferendi, præsentandi, & eligendi, tunc etenim ultimus status attenditur, & cuicumque alteri statui præcedenti præfetur, *ut in cap. querelam de el ct. in cap. consultationibus de Jurepatronatus, & in cap. olim de causa possessionis*, & ad rem benè distinguit *Adden. ad Ludovis. decis.* 77 Coucluditque Promotor Fiscalis rem duram admodum esse, quod Sacristæ, qui deputantur in Coadjutores Prioris, ante deputationem examinentur, & quolibet anno subjiciantur, juxta consuetudinem Cathedralis Ecclesiæ Fulginaten, novo examini, & quod Prior, qui illorum caput est, & cui incumbit Cura Animarum, absque ullo examine assumatur, uti latius videri potest in scripturis ejus nomine circumferendis.

E contra autem, Canonicus Ascanius Jacobilli electus in Coadjutorem à Canonico Crispoldo de Gregoriis moderno Possessore Prioratus, de cujus Jacobilli supplicatione, juxta Decretum Eminentissimi Prodatarii, agi debet in Sacra Congregatione, an sit, nec ne r laxanda, sustinet Prioratui non esse curam Animarum annexam; primò quia agitur de prima Dignitate Cathedralis, quæ de jure præsumitur Beneficium simplex, non cura-

ratum, nisi annexio Curæ probetur per legem Fundationis, vel ex alio titulo speciali; secundò quia Cura Animarum tam habitualis, quàm actualis residet penes Capitulum, quod ejus exercitium committis tribus Sacristis ad sui nutum amovibilibus, delato ad Priorem tanquam Caput, & Primam Dignitatem jure honorifico assistendi Matrimoniis, & in ejus defectum, Decano, & Archipresbytero, nec non delato omnibus Canonicis cumulativè cum Sacristis jure administrandi Sacramentum Baptismi, quo supposito, infert nunquam dici posse, quod Cura Animarum sit Prioratui annexa, cum administratio unius Sacramenti non faciat, quod Administrans sit Parochus, necessaria est quippe ad hunc effectum translatio Universitatis Curæ, cum præcisa obligatione quod Parochiani teneantur Sacramenta recipere ab illo solum, qui habet in se translatam curam Animarum.

Et post hæc transitum faciendo ad dissolvenda fundamenta à Promotore Fiscali deducta, contendit Canonicus Jacobillus non esse attendendam visitationem *anni* 1573 cum eidem adversentur alia monumenta à se allata, quibus asserit probari, curam Animarum esse penes Capitulum cum exercitio commisso tribus Sacristis Contendit ulterius nullum sibi præjudicium inferri, vel ex provisionibus, in quibus dictum fuit *curam etiam jurisdictionalem Animarum imminere Prioratui*, vel in quibus præcedens examen requisitum fuit, tum quia verba prædicta non fuerunt supplicantis, sed Papæ concedentis, itaut eorum intelligentia esse debeat, non quod Prioratus sit annexa Cura Animarum, sed quod Papa eum supplicanti concedebat, etiamsi ipsi Cura Animarum esset annexa, tum quia requisitio præcedenti, examinis concludit collationem *in forma dignum*, & non *in forma gratiosa*, sed nullatenus concludit annexionem Curæ Animarum, seu qualitatem Beneficii Curati, quod non confertur cum expressione diligentis examinis ab Episcopo faciendi, in quo Provisus reperiatur idoneus, sed per commissionem examinis ab Episcopo faciendi *cum Examinatoribus in Diœcesana Synodo deputatis*. Contendit præterea sæpius Priores se subscripsisse in Pagellis pro Communione Paschali cum solo titulo *Prioris*, omisso alio *Curati*, & Canonicum Crispoldum de Gregoriis præsentem Priorem habuisse ab Episcopo licentiam audiendi Confessiones, itaut solus adsit Prioris interventus Matrimoniis, ex quo ad Curam Animarum non valet argumentum. Denique contendit prætensum quidem fuisse in hac Sacra Congregatione à Priore, quod Cura Animarum ad se pertineret, sed hoc à Capitulo fuisse impugnatum, cum probaverit Curam Animarum ad se pertinere, & ejus exercitium Sacristis committi, reservato singulis Canonicis jure administrandi Sacramentum Baptismi absque ulla Prioris licentia, uti etiam fuit deinde ab hac Sacra Congregatione resolutum. Plura alia continentur in scripturis dicti Canonici, quæ in eis legi possunt; Onusque erit EE. VV. decernere.

An sit relaxanda supplicatio in casu &c.

Non esse Relaxandam Supplicationem.

ASTEN

ASTEN OFFICII FABRICERII. Proposita fuit hæc Causa in Congregatione habita *die* 21. *Junii* 1721. cujus folium dignabuntur EE. VV. reassumere; Cumque tunc nulla fuerit capta resolutio, ex juribus de novo circumferendis, onus erit EE. VV. sequentibus dubiis respondere. *Sess. 22. c. 4. de refor.*

I. *An electio ad Officium Fabricerii in personam D. Canonici Goria sustineatur in casu, & quatenus affirmative.*

II. *An Canonicus Goria sit excusandus ab acceptatione dicti Officii in casu, & quatenus negative.*

III. *An exercere teneatur per se ipsum, vel illud exercere valeat per suum Coadjutorem, aut alium ex Beneficiatis ejusdem Cathedralis ab ipso substituendum in casu &c.*

Ad Primum Affirmativè. Ad secundum negativè. Ad tertium negativè quoad primam partem, affirmativè ad secundam, negativè ad tertiam.

NUCERINA PAROCHIALIS. Episcopus Nucerinus Concursum de more indixit, ut Parochialem Ecclesiam, sive Prioratum S. Angeli Terræ Saxoferrati vacantem de novo Rectore provideret. *Sess. 14 cap. 18. de ref.*

Plures ad Concursum venerunt; Cumque Sacerdos Marcus de Evangelistis ex quinque Examinatoribus Synodalibus tres habuerit sibi favorabiles, & in Sacerdotem Paridem de Vimercatis omnium quinque Examinatorum favorabilia vota confluxerit, fuit hic ab Episcopo præelectus, & à Sacerdote Marco de Evangelistis interposita appellatione ad hanc Sacram Congregationem, nulla fuit *die* 11. *Maii* 1720. capta resolutio, sed rescriptum est *ad mentem*, & mens fuit, ut stante frequentia consimilium quæstionum exquiretur, an adesset modus coercendi trivolas appellationes, quæ à non approbatis in Concursu interponuntur, vel à mala Relatione Examinatorum, vel ab irrationabili judicio Episcopi, nec non incongruas provocationes ad novum examen.

In hujus mandati executionem fuit à me exaratus discursus impressus post folium exhibitum pro Congregatione habita *die* 1. *Octobris* 1720. efformatisque nonnullis dubiis generalibus, inter cætera fuit resolutum, quod Appellans à mala Relatione Examinatorum, vel ab irrationabili judicio Episcopi, in eo, quod attinet ad literaturam, deberet in posterum docere de gravamine, vel ex actis originalibus Concursus, vel ex copia authentica collationata ad formam Juris, in qua tam suæ, quàm Concurrentium responsiones proprio charactere, unà cum concionibus conscriptæ invenirentur, & quod ante appellationis admissionem, Appellans ab irrationabili judicio Episcopi, non ex capite litteraturæ, sed aliarum qualitatum, quibus se & non præelectum contenderet præditum esse, teneretur docere de gravamine, aut ex actis primi Concursus, aut ex aliis documentis saltem extrajudicialibus ab ipso exhibendis; cumque resolutiones hæ fuerint captæ in Congregatione habita *die* 16. *Novembris* 1720. annuente felic. recor. Clemente Papa XI. scripta fuit subsequenter Epistola Circularis ad Patriarchas, Archiepiscopos, & Episcopos, ut ipsis nota esset mens Sac. Congregationis tum quoad modum explendi Concursus, tum quo ad circumstantias, quas ipsa statuerat esse necessarias, ut locus esse posset appellationi

 tioni

tioni à mala Relatione Examinatorum, vel ab irationabili judicio Episcopi.

In eadem Congregatione habita, uti dictum est, *die* 16. *Novembris* 1720. proposita etiam fuit hæc eadem Causa Nucerina Parochialis, nec in ejus examine opus fuit quæstionem assumere, an ad effectum admittendæ appellationis, seu provocationis ad novum examen sibi vindicaret locum Regula contemporanee statuta de gravamine ex actis Concursus comprobando; Marcus enim de Evangelistis, quia appellationem interposuerat, docere prætendebat de gravamine ex ipsis actis Concursus, sed cum Paris de Vimercatis exciperet, quod acta Concursus transmissa non bene fuerant conscripta, Sic. Congregatio respondit, quod transportarentur acta originalia Concursus.

Adimpleta fuit mens Sacræ Congregationis, & facta est transmissio Actorum originalium, quocirca in præsenti ex juribus circumferendis onus erit EE. VV. decernere.

An sit concedendum novum examen, & quatenus negative, an aliunde constet de irrationabili judicio Episcopi in casu &c.

Negativè.

Sess. 25. de reg. cap. 20. FIRMANA LEGATORUM. Ludovica Moretti *die* 18. *Junii* 1577. sequentibus verbis disposuit. *item per salute dell' Anima sua lascia e commanda, che subito seguita la sua morte, senza alcuna contradizione degl' Eredi, possa il Signor Sindico pro tempore del Convento di S. Francesco di Morro di Valle, & habbia al entrare in possesso dell scudi* 50., *che tengono a Censo Franesco del Cucale, e suo Fratello, acciò li frutti d'esso abbino a servire perpetuis futuris temporibus, per la fabrica della Chiesa, e principalmente per il Cappellone, e Cuppola dell' Altare Maggiore, che possa il detto Signore Sindico farlo rivedere ogni anno, e provederlo del bisognevole, de i Religiosi del detto Convento siano tenuti ogn' anno celebrare nel giorno della sua morte, e ne giorni seguenti un' Officio per l' Anima sua nell' Altare Privilegiato della Santissima Croce con tutti i Religiosi del Convento, e ne giorni seguenti, fino che si compisca il numero delle Messe, che entrano ne frutti d' essi cinquanta scudi.*

In Congregatione habita *die* 21. *Junii* 1721. actum fuit, an Religiosi prædicti Conventus S. Francisci Murri Vallium, qui sunt ex Minoribus Observantibus essent capaces dicti legati, & licet in folio tunc distributo, quod poterit ab EE. VV. benignè reassumi, fuerint hinc inde deducta jura tum pro capacitate videlicet, tum pro incapacitate dictorum Fratrum, nulla tamen fuit capta resolutio, sed dictum est, quod audirentur Patres Religionis.

In hujus rescripti executionem fuit à me transmissa particula legati ad Fratrem Augustinum Matteuccium Ordinis Minorum Observantium, qui *anno* 1716. opus edidit super hac materia, cujus titulus est *Scholæ Paupertati*, & ille post particulam expensam, & examinatam, censuit Fratres esse dicti legati incapaces tum quia ad tramites legati, si aliquid superesset post Ecclesiæ restaurationem & quod plus est, si aliquibus annis non adesset ulla necessitas erogandi fructus pro fabrica Ecclesiæ, Fratres Conventus Murri Vallium essent in illis circumstantiis tuti de Missarum celebrandarum eleemosyna, quod adversatur Regulæ, quæ exposcit, ut pendeant ab incerto, ut eleemosynam tantùm manualem Missarum recipiant, & ut sint incapaces annuorum legatorum, quæ fiunt adjecto onere celebrationis Missarum, juxta Re-

Resolutiones Congregationis specialiter ab Urbino Octavo deputatæ *apud Fagnan. in cap. Nimis prava num. 49., & num. 53. de excessibus Prælatorum.*

Tum quia, ad tramites pariter prædicti legati, dominium, & possessio Census debent esse penes Syndicum, idque obstare dicitur puritati Regulæ cum in mox allegatis resolutionibus sub Urbano Octavo habeantur hæc verba *inhibemus autem ne Syndicus in sua persona hujusmodi annuos redditus percipiat distribuendos ipsis Fratribus*, & Sacra Congregatio R. Fabricæ in Æthna Legati *26. Novembris 1692.* censuerit, Franciscanos Observantes, qui retinere prætendebant stabilia nomine Syndici, esse dictæ retentionis incapaces, quæ resolutio licet loquatur de stabilibus, extendenda nihilominus est etiam ad Census, & annuos redditus, cum & hi veniant appellatione stabilium, & immobilium, juxta *Textum in Clementina exivi §. Cumque annui redditus de verborum significatione*, quæ omnia à dicto Fr. Augustino Matteuccio nedum dicta sunt in suffragio ad me transmisso, sed etiam ab ipso edita fuerunt *in cit. a Schola Paupertatis tit. 3. consil. 3. num. 4., & seqq.*

Fuit etiam à me transmissa particula legati ad Patrem de Monte Fortino ex Familia Minorum Observantium Reformatorum, & hic pariter censuit, Fratres Conventus Murri Vallium esse legati incapaces, ex quo dominium Census fuit ad Syndicum translatum, concluditque Fratres Minores profitentes Regulam Sancti Francisci, juxta declarationes Nicolai Tertii, & Clementis Quinti, esse incapaces legatorum, in quibus iidem, aut ipsorum Syndicus vocantur ad jus legati acquirendum, non verò quoties hæredi, aut alteri demandatur, ut Fratribus persolvat aliquam eleemosynam, modo immoderata non sit; ejus quippe elargiendi potestas semper manet apud hæredem, quem dare nolentem Fratres in judicio cogere non possunt.

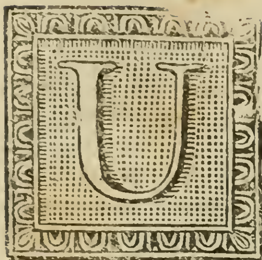
His stantibus, dignabuntur EE. VV. decernere.

An Religiosis S. Francisci Minoris Observantiæ Murri Vallium liceat retinere Legatum relictum a quondam Ludovica Moretti in casu &c.

Negativè, & Syndicum teneri Censum dimittere, sed Patres posse recipere fructus ab Hæredibus per modum Eleemosynæ.

Die

Die Sabbathi 22. Novembris 1721.

Sess. 24. de Reform. c. 12.

RGELLEN. Episcopus, & Capitulum Urgellen. anno 1717. ad Concordiam devenerunt, & Procuratorem constituerunt pro obtinenda Confirmatione Apostolica. A san. mem. Clemente XI. fuerunt preces remissæ ad hanc Sacram Congregationem, quæ rem perpendendam commisit Eminentissimo Cardinali Priolo. Circumfertur tenor Concordiæ, unacum suffragio Eminentiæ Suæ, & præcipuum pro obtinenda confirmatione fundamentum constituitur in alia consimili Concordia Cæsaraugustana, quæ approbationem, & confirmationem reportavit. Ex juribus itaque circumferendis dignabuntur EE. VV. decernere.

An sit locus confirmationi Concordiæ in casu &c.

Dilata, & exhibeatur status litium, & controversiarum, propter quas inita fuit transactio.

Sess. 25. de Reg. & Monial. cap. 2.

COMEN. Joannes Baptista Chicherius, dum erat emissurus Professionem inter Clericos Regulares Congregationis Somasci æ in Collegio S. Mar æ Secretæ Civitatis Mediolani, supplicavit pro facultate sibi reservandi pensionem super quodam Beneficio Ecclesiastico ad quod habet jus præsentandi, & *die 4. Februarii* 1719 fuit ejus instantia rejecta; sanctæ etenim mem. Clemens XI. in consimili casu noluit annuere petitioni, licèt ab hac Sacra Congregatione admissæ, ut Sæcularia Sæcularibus, Regularia Regularibus conferrentur.

Joannes Baptista, habita hac responsione, mutavit instantiam, & ab hac Sacra Congregatione postulavit, ut sicuti, si esset in sæculo non possent sibi tanquam Patrono pauperi alimenta denegari ex fructibus Beneficii, ita subsidium aliquod vitalitium vulgò livellum sibi emissuro Professionem Religiosam ex dictis fructibus assignaretur, cum alimenta, & livellum ambulent pari passu *juxta decis. 671. coram Merlino*.

Proposita fuit Oratoris instantia in Congregatione habita *die 6. Maii* 1719. & rescriptum fuit *Dilata, & ad mentem*, & mens fuit, ut exquirerem à memorato san. memor. Clemente XI., an in hypothesi, in qua Sac. Congregatio esset in sensu assignationis alicujus summæ ex fructibus Beneficii titulo livelli, ipse esset, nec ne resolutionem confirmaturus, & Sanctitas Sua respondit aliud esse pensionem Ecclesiasticam, aliud livellum, & quod in puncto livelli Sacra Congregatio procederet prout de Jure.

Ad trutinam itaque in præsenti redit instantia Joannis Baptistæ, qui innixus relationi Ordinarii omnia exponenda confirmantis, inquit primò, Beneficium, de quo nunc agitur, esse præbendam Canonicalem in Collegiata Ecclesia SS. Petri, & Stephani Bellii zonæ, eamque fundatam fuisse à Francisco

cisco Cusa, qui ad Juspatronatus vocavit Andream Cusam, & Pompejum Chicherium, eorumque hæredes, & successores masculos in infinitum, ex quibus, cum solus ipse superfit, unicus per consequens remanet Beneficii Patronus.

Secundo, se esse pauperem, cum enim bona possideret in Regno Peloponnesiaco, illudque fuerit a Turcis occupatum, nullum sibi superest humanum auxilium, quo suis indigentiis valeat subvenire.

Tertiò, se nihil aliud petere titulo liveli, quam annuam summam scutorum 20, & annuos redditus Præbendæ esse in scutis 109 cum dimidio monetæ Mediolanensis, & Præbendatum, præter assistentiam Choro, teneri ad celebrationem Missæ quotidianæ summo mane explendam ad aliquod Altare Privilegiatum.

In eo quod attinet ad alimenta Patrono subministranda ex fructibus Beneficii, urgere posset difficultas, quod *Textus in Can. quicumque 16. quæst. 7.* statuit, alimenta esse subministrand Fundatori, & ejus filiis, ex quorum numero Orator non est, cum sit Patronus extraneus, sed re discussa in Sacro Rotæ Auditorio firmatum jam fuit, & admissum, quod Textus allegatus non loquitur taxativè, sed demonstrativè, itaut alimenta debeantur Patronis etiam extraneis, ut videri potest *in Salernitana Alimentorum 11. Januarii 1712.,* & *in ejus confirmatoria 20. Junii ejusdem anni coram Eminentissimo D. Card. Scotto*

His stantibus dignantur EE. VV. decernere.

An, & in qua summa Oratoris precibus sit annuendum in casu &c.

Negativè, & ad D. Secretarium juxta mentem, scilicet, quod reservetur Pensio scutorum 12. Romanorum.

MANTUANA REPARATIONIS ECCLESIÆ. Cum in obitu clar. mem. Card. Joannis Baptistæ Spinulæ à Spoliorum Subcollectore inventum fuisset quod stabilia, & ædificia pertinentia ad Abbatiam Ecclesiæ Curatæ S. Thomæ Aquæ Nigræ, a dicto Cardinali, dum viveret administratam, erant deteriorata, & quod Ecclesia ipsa indigebat reparatione, & quod demum Sacra Suppellectilia deficiebant, & quæ aderant, indigebant reparatione, hæredes memorati Cardinalis Spinulæ promptas manus admoverunt ad reparationem stabilium, ædificiorum, sed exorta controversia, an ad ipsos vel ad Vicarium Ecclesiæ spectaret onus restaurandi Ecclesiam, & Sacra Supellectilia providendi & restaurandi, scriptum fuit Episcopo Mantuano pro informatione, & voto, & una cum ejus informatione folium transmissum est rationum, quibus Vicarius contendit se à dictis oneribus immunem esse debere. *Sess. 23. de Refor. c. 1.*

Punctus hic reparationis Ecclesiæ, & supellectilium an videlicet onus reparandi, & providendi pertineat ad Abbatem Commendatarium, vel ad Vicarium perpetuum* fuit variè in hac sac. Congregatione resolutus juxta varias casuum contingentias; si etenim Vicario perpetuo assignata fuit tantùm sufficiens portio pro alimentis dictum fuit, quod onus spectaret ad Commendatarium & è contra, quod spectaret ad ipsum Vicarium perpetuum, si Vicario fuit assignata congrua sufficiens, tam pro alimentis, quam

quam pro dictis expensis, & resolutiones impressæ sunt apud *Bertachin* *voto* 100

Jura circumscribuntur, onusque idcirco erit EE. VV. decernere.

An onus reparandi Ecclesiam Abbatialem S. Thomæ de Aqua Nigra, eamque providendi de Supellectilibus Sacris spectet ad DD. Hæredes clar. mem. Cardinalis Jo: Baptistæ Spinulæ, olim Abbatis dictæ Abbatiæ, vel potiùs ad Riuciardellium Vicarium ejusdem Ecclesiæ in casu.

Dilata, & scribatur Episcopo juxta instructionem, idemque Episcopus hoc interim cogat Vicarium ad facienda ea, quæ necessaria sunt nè labatur Ecclesia, & ut ipsa habeat suppellectilia simpliciter necessaria, & hoc sine præjudicio Jurium ejusdem Vicarii, cui etiam reservetur Jus se revalendi contra quos de Jure.

Sess. 24. cap. 1. de Refor. Matrim.

TRAJECTEN. Quidam Missionarius, qui dicit se esse unicum Pastorem Catholicum in Exercitibus Hollandicis, quique potiùs à Statibus Hollandicis toleratus, quam stabilitus appellari valet, licet jam decimus septimus labatur annus, ex quo prædicto Pastorali fungitur officio, per epistolam certiorem reddidit D. Abbatem S. Catharinæ Internuntium Bruxellensem, quod quatuor circiter ab hinc annis quædam Mulier vidua Catholica matrimonum contraxit cum Lutherano Mose Trajecti coram Ministro Lutherano, & in forma apud Lutheranos usitata, & quod usque adhuc habiti sunt pro legitimis Conjugibus, tum quia quidam Director spiritualis Mulieri persuasit matrimonium esse validum, tum quia multi tam Lovanii, quam alibi sentiunt pro validitate consimilium matrimoniorum, & quod solùm postremis diebus Mulier, quæ dubitare cœpit de validitate matrimonii, dubium prædictum sibi aperuit, cui tamen prohibuit ne illud notum faceret, vel marito, vel Capitano Legionis Draconum Wallonum, inter quos maritus adscriptus est, cum enim ille etiam sit Lutheranus, dubii manifestatio cedere posset in detrimentum Catholicæ Religionis, & in epistola ab Internuntio Bruxellensi quæsivit, an matrimonium esset validum, & quatenùs validum non esset, petiit licentiam, ut coram se possent consensus renovari; Cumque habita ab Internuntio epistola, censuerit ipse nihil à se responderi posse, nisi habito Oraculo hujus Sac. Congregationis, licèt inclinare videatur pro concessione facultatis renovandi cautè coram Missionario consensum, quæritur in præsenti, an matrimonium sit validum, & quatenùs validum non esset, an sit permittendum, ut renoventur consensus coram Missionario.

Quoad matrimonia inter Hæreticum, & Catholicum contracta, communis est opinio, quod eadem sint illicita, sed valida, uti probat *Textus in Can. Cave, & in Canon. non Oportet* 28. *quæst* 1. *& in cap. decrevit de hæreticis in* 6., & est doctrina *Divi Thomæ in quartum sentent. dist.* 39. *q.* 1. *ar.* 1. *in respons. ad quintum*, ibi -- *Si aliquis fidelis cum hæretica baptizata matrimonium contrahit, verum est matrimonium, quamvis peccet contrahendo, si sciat eam hæreticam, sicuti paccaret, si cum excommunicato contraheret, non tamen propter hoc matrimonium dirimeretur*. Et communis est opinio Teologorum, & Canonistarum.

Difficultas itaque, quæ in præsenti occurrit in hoc primùm residet, quod nulla

nulla est controversia quoad publicationem Concilii Tridentini in loco, in quo matrimonium contractum fuit, itaut sibi vindicet locum disputatio, an matrimonium contractum inter Hæreticos, vel inter Hæreticum, & Catholicam in locis, in quibus publicatum fuit Concilium Tridentinum, validum sit, si non fuerit contractum coram Parocho Catholico, sed coram Ministro hæretico.

Autumant nonnulli matrimonia hæc esse valida, primo, quia moraliter est impossibilis observantia Decreti Concilii Tridentini de contrahendo matrimonio coram Parocho Catholico inter Hæreticos, quamdiu in locis, atque Provinciis, in quibus matrimonia contrahuntur, hæresis dominatum tenet; secundo quia contrarium asserendo, conversiones hæreticorum impediuntur, hæreticus etenim petens Ecclesiæ Catholicæ reconciliari, aut deserere debet Uxorem hæreticam converti nolentem, aut eam inducere debet ad præstandum novum consensum coram Parocho Catholico, quod raro contingit. Hæ, aliæque rationes fuse videri possunt in dissertatione *Martini de Suvaen de sponsa duorum*, quæ ulterius late fuerunt expositæ *a Venespen. Juris Eccles. Univers. tom.*1. *par.*2. *tit.*12. *cap.*5. *num.*32. *& seqq.* additque Internuntius in sua Epistola, quod hæc est hodie communis opinio Universitatis Lovaniensis, & Vicariorum Apostolicorum, nec non Episcoporum in viciniis degentium.

E contra Sac. Congregatio fuit semper in sensu, quod matrimonia sunt nulla, quando inter hæreticos, vel inter hæreticum, & Catholicam contracta sunt coram Ministro hæretico in locis, in quibus Concilium Tridentinum receptum fuit, & publicatum, uti colligitur ex decreto *in Colonien. matrimonii* 26. *Septembris* 1602. *lib.*10. *decret. fol.*47. *a tergo*, ubi sic legitur, *Hæreticos quoque ubi decretum dicti capitis primi est publicatum, teneri talem formam servare, & propterea ipsorum etiam matrimonia absque forma Concilii, quamvis coram Ministro hæretico, vel Magistratu loci contracta, nulla, atque irrita esse*, & quando consimiles de validitate horum matrimoniorum petitiones propositæ sunt, demandatum fuit, quod traderetur decretum in dicta Colonien., uti colligitur ex responso edito *in alia Colonien.*16. *mensis Decembris* 1719. *lib.*69. *dec. pag.*609. *& in una Moguntina* 31. *Maji* 1721. *lib.*71. *decret. pag.*184. *a tergo*.

Rursus in *Hollandiæ Matrimonium* cum instante Internuntio Bruxellensi a Missionariis requisito, propositum fuisset 23. Augusti 1681. sequens dubium, *An in Provinciis Belgii confederatis valeant matrimonia Catholicorum cum Heterodoxis contracta coram Magistratu hæretico, non obstante decreto Concilii de solemnitatibus matrimonii in illis Provinciis publicato, & recepto*, S.Congregatio respondit *ad mentem cum Sanctissimo*, quæ fuit, *ut si esset respondendum dubio, negative responderetur*; Cumque subsequenter consimile dubium fuisset in causa *Boscodunen. Matrimonii* a S.Congregatione Sanctissimæ inquisitionis ad hanc pro examine remissum, responsum fuit *die* 13. *Februarii* 1683. *ad mentem*, & mens fuit, *quod servaretur, id, quod fuit observatum in simili casu a S.Congregatione in allegata Causa Hollandiæ Matrimoniorum* 23. *Augusti* 1681. uti habetur *lib.*33. *decret. fol.*53.

Huic difficultati alia succedit, & est, quod nec in quæsito Missionarii, nec in epistola internuntii Bruxellensis dicitur, quod Coniux Luteranus sit hæresim abjuraturus, & Catholicam Religionem amplexurus, & multo minus, quod abjuraverit, vel Catholicam Religionem amplexus sit, itaut si auctoritate hujus Sacræ Congregationis concederetur facultas renovandi

consensum coram Parocho Catholico, tacita quædam Apostolicæ Sedis dispensatio accederet super matrimonio inter Hæreticum, & Catholicam iterum contrahendo sine clausula, *abjurata prius hæresi*, sine qua clausula consimiles non conceduntur dispensationes, uti testantur *Card. Albitius de inconst. in fide cap.* 18. *num.* 44. *R.P.D. Petra in notis ad constit.* 12. *Joannis XXII. tom.* 4. *pag.* 76. *sub num.* 14. & concordat praxis Tribunalis Sanctissimæ Inquisitionis,

Quibus stantibus dignabuntur EE. VV. decernere.

I. *An matrimonium inter Hæreticum, & Catholicam contractum coram Ministro hæretico validum sit in casu &c. & quatenus negative.*

II. *An sit concedenda facultas caute renovandi consensum coram Parocho Catholico in casu &c.*

Ad mentem.

Sess. 25. c. 16. de Ref.

BITECTEN. Episcopus Bitecten. huic Sacræ Congregationi exponit, quod, sub obtentu consuetudinis vigentis in Provincia Barensi, cujus ipse est suffraganeus, absque ulla dispensatione Apostolica, Clerici retinent secundum Beneficium de Jurepatronatus laicorum, licet primum sit sufficiens ad eorum congruam substentationem, & quod ulterius retinent tertium, quartum, & alia ulteriora Beneficia de Jurepatronatus laicorum, absque dispensatione Apostolica, si prima duo ad congruam substentationem non sufficiunt, prætenditur etenim, quod *Sac. Concil Trid. sess.* 24. *cap.* 17. *de reform.* non habeat locum in Beneficiis de Jurepatronatus, & quærit, an hoc sit admittendum. Ulterius idem Episcopus exponit similia passim contingere in legatis piis, & Cappellaniis de Jurepatronatus laicorum, & quærit pariter, an hoc sit admittendum.

Sac. Concil. Triden. sess. 24. *cap.* 17. *de reform.* decernit, quód in quibuscunque personis quocunque titulo, etiamsi Cardinalatus fulgeant honore, observetur, ut in posterum unum tantum Beneficium Ecclesiasticum singulis conferatur, quod quidem si ad vitam ejus, cui confertur, honeste substentandam non sufficiat, liceat aliud simplex sufficiens, dummodo utrumque personalem residentiam non requirat, eidem conferri, & ad tramites hujusce Decreti jam ab hac Sacra Congregatione resolutum fuit, Episcopum habenti unum simplex Beneficium, quod non sufficiat ad ejus substentationem, posse aliud simile conferre absque dispensatione Apostolica, sed si duo non sufficerent ad substentationem, non posse conferre tertium absque Apostolica dispensatione, *Fagnan. in cap. cum jamdudum num.* 35., *& num* 71. *de Præbendis* & resolutiones impressæ sunt apud *Garziam de Benef. par.* 11. *cap.* 5. *n.* 310.; & Ordinarii potestas in puncto collationis secundi Beneficii, quando primum non est sufficiens, sæpius ampliata fuit ab hac Sac. Congregatione, etiam ad Beneficia difformia sub eodem tecto, *juxta resolutionem editam* 14. *Novembris* 1716. *in Camerinen dispensationis*, in qua aliæ allegantur *lib.* 66. *Decretorum pag.* 482.

Quoad Beneficia vero de Iurepatronatus, an videlicet absque dispensatione Apostolica secundum retineri possit, si primum, sive liberæ collationis, sive de Jurepatronatus sit sufficiens ad congruam substentationem, & an tertium, & quartum Beneficium de Jurepatronatus laicorum retineri valeant sine Apostolica dispensatione, si prima duo non sint sufficientia, non videtur esse pacificum inter Doctores; nonnulli etenim affirmative respondent, ex

quo

quo Concilium loco citato loquitur de collatione, non de institutione *Massorb.in praxi habendi concursum requisito* 17. *dub.*18.*per tot.* ubi dicit sic se habere universalem observantiam, & sequitur *Panimol. dec.* 31. *num.*20. *& seqq.*, ubi ponderat beneficia de Jurepatronatus laicorum non comprehendi sub Regulis Cancellariæ, & aliis juribus, quæ loquuntur de Beneficiis.

Alii e contra censent *citatum cap.*17. *sess.*24. *de ref.* sibi vindicare locum etiam in Beneficiis de Jurepatronatus *Garzias de benef.par.*11.*cap.*5.*n.*289. *Barbos. ad dictum cap.*17. *num.*8. *sess.*24. *de reform. & in votis decisivis lib.*3. *cap.*122. *num.* 18. *&* 19. & hanc sententiam secuta est Sacra Congregatio *in Bovinen.* 13. *Novembris* 1629. relata in voto bon. mem Paulutii olim Secretarii hujus Sac.Congregationis impress.apud *Barbos.lib.*3. *cap.*13.*Juris Eccles. universi num.*189. ibi: *dubitatum fuit, an habens duo Beneficia simplicia, tertium de Jurepatronatus ad præsentationem Patronorum auctoritate ordinaria assequi, & retinere possit absque dispensatione Apostolica. S.Congregatio censuit tertium beneficium simplex etiamsi de Jurepatronatus non posse retineri cum duobus aliis absque Sedis Apost.dispensatione*; Concordant aliæ resolutiones, altera apud *Gall. mart. ad d. cap.*17. *sess.*24. *de ref.* altera in una *Aquilana* 14. *Augusti* 1632. *lib.*14. *decret. fol.*653. ibi: *Sacra &c. respondit ad primum Episcopum habenti unum simplex Beneficium non sufficiens ad illius substentationem, posse aliud simile conferre, sed non posse plura quamvis simplicia usque ad ejus sufficientem substentationem eidem conferre. Ad secundum idem, quod superius de Beneficiis liberis, judicandum est de Beneficiis Jurispatronatus.*

Transitum faciendo ad legata pia, & Cappellanias, punctus esse videtur, an revera sint Ecclesiastica Beneficia; Concilium etenim videtur habuisse respectum ad pluralitatem titulorum beneficialium, ut colligitur ex ejus verbis, *quando unus plurium officia occupat Clericorum & rursus neminem oportere in duabus Ecclesiis conscribi*, adeoque Sac.hæc Congregatio alias respondit allegatum Textum Tridentini sibi locum non vindicare in pensionibus, itaut Ordinarius valeat conferre Beneficium habenti jam in pensionibus Ecclesiasticis congruam substentationem, uti videri potest apud *Garz. de benef. par.*11. *cap.*5. *sub n.*310., & sequitur *Massobr. in praxi habendi concursum requisito* 7. *dub.*17., & in terminis piorum legatorum cum onere Missas celebrandi, licet obtineantur ad præsentationem Patronorum, si singula modica sint, quod non comprehendantur sub decreto Sac.Concil. Tridentini, respondit hæc Sac, Congregatio apud *Garz. loco citato n.*318. *& apud Massobr. loco pariter citato dubio* 19.

Et in eo, quod attinet ad praxim, sive ad observantiam, non videtur in ea constitui posse fundamentum, cum dispositio S. Concilii facta sit ad impediendam Ecclesiastici Ordinis perversionem, uti colligitur ex ejus verbis, & bene ad rem adnotavit *Garz. loco sæpe cit. n.*279.

His stantibus, dignabuntur EE. VV. decernere.

I. *An obtinens primum Beneficium sive liberæ collationis, sive de Jurepatronatus laicorum ad sui substentationem sufficiens, possit absque dispensatione Apostolica retinere secundum de Jurepatronatus laicorum in casu &c.*

II. *An obtinens duo Beneficia sive liberæ collationis, sive de Jurepatronatus laicorum minime sufficientia ad Congruam substentationem, possit retinere tertium, & quartum de Iurepatronatus laicorum absque dispensatione Apostolica in casu &c.*

III. *An id, quod procedit in retentione beneficiorum procedere etiam debeat in legatis piis, & Cappellaniis de Jurepatronatus laicorum in casu &c.*

Reliquæ non propositæ

Sess. 24. c. 1. de ref. Monial.

DUBIUM PROFESSIONIS. Nobilis quædam persona recepta fuit tanquam Novitia in monasterio Monialium, in quo Novitiatum incepit, & magno cum devotionis fervore prosecuta est, itaut imminente termino anni, sit in statu emittendi Professionem Regularem. Prædicta persona, quando Monasterium ingressa est, non advertit se esse hermafroditam, simplicitate etenim, & pudore quodam virginali dicitur insignita; Cum autem ex post suum statum adverterit, & suo juramento firmaverit *sexum fœmineum notabiliter pollere & prævalere*; *& sexum virilem vix apparere*, cupiatque summopere Professionem emittere Regularem, quærit ab hac Sacra Congregatione, an ad eam admitti possit, & quatenus admnitti non possit, exorat pro dispensatione.

Plura habentur apud auctores de hac materia hermafroditorum, sed relictis illis, quæ non faciunt ad rem, tres videntur aptabiles propositiones. Altera est, quod hermafroditus judicandus est vir, vel fæmina juxta sexum in ipso prævalentem, & quoad hanc propositionem est *Textus in leg. quæritur* 10. *ff. de statu hominum*, ibi: *quæritur hermafroditum cui comparemus? Et magis puto ejus sexum existimandum, qui in eo prævalet.* Altera est, quod, etiamsi prævaleat sexus virilis, non potest licite hermafroditus Ordinibus initriari, aut professionem emittere in Monasterio virorum, & quod pariter hermafroditus, in quo prævalet sexus fœmineus, professionem licite emittere non potest in Monasterio fœminarum, in primo casu propter irregularitatem, & in aliis casibus propter pericula, quæ accidere possunt ut in terminis receptionis Sacrorum Ordinum late probant *Majol. de irregul. lib.* 1. *cap.* 27. *per tot. Pellizar. in manual. regul. tom.* 2. *tract.* 7. *cap.* 5. *sect.* 2. *n.* 53., *Vasquez. tom.* 3. *in* 3. *partem disp.* 245. *cap.* 2. *num.* 13. *Perez de Matrim. disp.* 37. *sect.* 3. *sub num.* 7. *Bonacin. oper. moral tom.* 1. *de irregular. disp.* 7. *quæst.* 2. *punct.* 2. *proposit.* 1. *n.* 12. *&* 13. & licet nonnulli putent hanc irregularitatem sibi locum tantummodo vindicare, quando publicum est, & notum, personam esse hermafroditam, *Marchin. tract.* 1. *de Sacramento Ordinis part.* 4. *cap.* 2. *n.* 11. *Tolet. in summ. lib.* 1. *cap.* 63. *num.* 6. *Gibalin. de irregul. cap.* 3. *consect.* 6. *in fin.* horum tamen Auctorum dicta communiori sententiæ adversantur, teste *Filiuc. oper. moral. to* 1. *tract.* 19. *cap.* 6. *num.* 163. & in terminis emittendæ professionis firmant *Pelizar. loco citato, Perez loco pariter citato*, *Capon. discept.* 220. *num.* 34., *Donat. in praxi rerum Regul. tom.* 2. *tract.* 3. *de qualitatibus recipiendorum quæst.* 23 *per tot.*, *Monacell. in formul. legali tom.* 3. *tit.* 1. *formula* 36. *n.* 29. Tertia est videri judicium esse debere Medicorum, si de viris agatur, ut dignoscatur quinam ex sexibus prævaleat, itaut solum Hermafroditi dictum non sit ullo modo sufficiens *Sanchez de matrim. lib.* 7. *disp.* 106. *n.* 2. *Cabasut. in theor. & praxi juris Canon. lib.* 3. *cap.* 25. *n.* 17. *Monacel. loco cit. n.* 26., *Donat. loco pariter cit. n.* 7., *Cleric. de Sacr. Pœnit. decis.* 43. *n* 10. ubi regulas deducit ad rem, de qua agitur medice perpendendas; adeoque cum in quadam Causa, cui titulus erat *Dubium Ordinationis*, quæ fuit in hac Sacra Congregatione proposita die 16. Novembris 1686. quæque fuit resoluta die 11. Januarii 1687., dubitatum fuisset

de

de quodam Novitio, qui erat emiſſurus Profeſſionem, an eſſet Hermafroditus, & ſic an eſſet irregularis, & cum eo eſſet diſpenſandum, auditi fuerunt Medici, qui cum retuliſſent Religioſum, de quo agebatur, eſſe marem, nec in eo conſiderari poſſe ullam ſexus duplicitatem, reſponſum fuit eum non eſſe irregularem, & judicium debere eſſe Matronarum, ſi de Virgine agatur ad Profeſſionem admittenda, juxta *Textum in cap. cauſam de probat.* quidquid eſſet, ſi ageretur de ea, quæ jam Profeſſionem emiſiſſet juxta celebrem *dec.* 136. *Sperelli*.

His ſtantibus, dignabuntur EE. VV. decernere.

I. *An Novitia ſit admittenda ad Profeſſionem in caſu &c. & quatenus negative.*

II. *An cum ea ſit diſpenſandum in caſu &c.*

PRÆNESTINA. Archipresbyter Terræ Zagaroli, Diœceſis Præneſtinæ huic Sac. Congregationi expoſuit, quod in Platea dictæ Terræ, Animalia Porcina venduntur *obulis* 17. ubi vulgo dicitur *la decina*, ſi ſolutio fiat in numerata pecunia, & quod aliqui Mercatores divites dicta Animalia dare conſueverunt, habita fide de pretio, & modo, qui ſequitur, ut videlicet, ſi ſolutio fiat proximo tempore Paſchatis Reſurrectionis, ſolvantur Animalia ad rationem *obulorum* 19. *la decima*, & quod ſi deferatur ſolutio uſque ad menſem Auguſti, ſolutio fiat ad rationem *obulorum* 20. *pariter la decima*, & quærit idem Archipresbyter, an hi Contractus poſſint tolerari. *Seſs. 14. c. 4 de ref.*

Agunt de hac re Theologi, & ſignanter Divus Thomas 2. *quæſt.* 78. *art.* 2. *ad* 7. ibi *ſi aliquis carius velit vendere res ſuas, quam ſit juſtum pretium, ut de pecunia ſolvenda emptorem expectet, manifeſte uſura committitur, quia hujuſmodi expectatio pretii ſolvendi habet rationem mutui. Unde quidquid ultra juſtum pretium pro hujuſmodi expectatione exigitur, eſt quaſi pretiũ mutui, quod pertinet ad rationem uſuræ.* Hoc ipſum repetitur a S. Doctore *Opuſc. de uſuris cap.* 8. qui etiam interrogatus a Lectore Florentino, utrum ſi expectatione temporis de ſolvendo pretio plus petatur, quam ſi tunc ſolvatur pretium cum res venditur, ſit uſurarius contractus, collatione habita cum Cardinali Oſtienſi ſic per literas reſpondit, *Teſte S. Antonino in Summa par.* 2. *tit.* 1. *c.* 8. §. 4. ibi *ſuppoſito, quod conſuetudo de dilatione ſolutionis uſq. ad ſpatium trium menſium, ſicut proponitur, ſit ad commune bonum Mercatorum, ſcilicet pro expediendis mercationibus, & non in fraudem uſurarum introducta, videtur eſſe diſtinguendum, quia aut venditor vendit ſuas merces ad terminum prædictum ultra quantitatem juſti pretii propter expectationem, aut ſecundum juſti pretii quantitatem. Si primo modo, non eſt dubium, eſſe uſurarium contractum, cum expectatio temporis ſub pretio cadat. Si autem ſecundo modo non eſt uſura*, concordant, *Azor. inſtit. Moral. tom.* 3. *par.* 3. *lib.* 7. *cap.* 9. *Molina de juſtitia, & jure tom.* 2. *tract.* 2. *diſput.* 355. *Cardinalis de Lugo eodem tract. tom.* 2. *diſp.* 26. *ſect.* 7. §. 2. *n.* 104. *& ſeqq. Filiuc. Oper. Moral. tom.* 2. *tract.* 35. *cap.* 5. *n.* 96. *&* 97. *Leotard. de Uſur. quæſt.* 24. *n.* 6. *& ſeqq. Panimol. deciſ.* 50. *adnot.* 1. *per totam*, docent enim uſurarium eſſe contractum, ſi quis ultra ſupremum juſti pretii gradum rem vendat propter præciſam temporis dilationem, ſecus autem ſi eam vendat intra latitudinem juſti pretii, plurimarum quippe rerum pretium non conſiſtit in indiviſibili, ſed duos habet gradus, hoc eſt ſupremum medium, & infimum.

Canoniſtæ quoque de hoc eodem caſu diſcurrunt, cumque Alexander Tertius

in

in cap. in Civitate de Vsuris, loquendo de hoc contractu, dicat, non posse cum nomine usurarum censeri, sed venditores peccatum incurrere, & quod ideo bene saluti suæ consulerent, si a tali contractu cessarent, & Urbanus Tertius *in Cap. consuluit eodem titulo* in discussione hujus ejusdem casus alleget illud Matthæi *mutuum dantes nihil inde sperantes*, & subdat sic contrahentes usuram committere, & inanimarum judicio esse inducendos ad restitutionem, asserunt *Textum in cap. in Civitate* procedere in foro fori, & *Textum in cap. consuluit.* procedere in foro animæ, *Glos. in cit. cap. consuluit in verbo male agere, ibique Abbas n.5. & 6.* & late prosequuntur *Fagnan. in cap. in Civitate n.2. & seqq. de usuris, Pirhing. ad tit. Decretal. de usuris lib.5. tit.19. sect.3. §. 1. per tot. Anaclet. eodem tit. §.6. n.97.* quocirca Canonistarum Sententia est, similes contractus in foro fori non esse usurarios, cum usura non committatur nisi mutuo, sed in foro conscientiæ propter pravam intentionem contrahentium esse posse usurarios, & ulterius undequaque licitos esse posse, si tempore, quo fit contractus, dubium adsit, an id, quod venditur, plus, vel minus solutionis tempore sit valiturum, uti habetur *in cit. cap. in Civitate* & ulterius si ille qui vendit non fuisset alioquin tempore contractus venditurus juxta alium Textum Gregorii IX, *in cap. Naviganti eodem tit. de usuris* ibi *ratione hujus dubii etiam excusatur, qui pannos, granum, vinum, oleum, vel alias merces vendit, ut amplius, quam tunc valeant, in certo termino recipiat pro eisdem, si tamen eo tempore contractus non fuerat venditurus.*

Idem quoque Archipresbiter exponit, quod in eadem Terra Zagaroli, nonnulli Divites mutuo dant pauperibus pecuniam, ut animalia porcina emere possint, cum pacto tamen, ut restitutio pecuniæ fiat mense Augusti, & mutuanti pro qualibet decina solvantur obuli quatuor, ultra summam, quæ fuit mutuo data, & quærit, an hic contractus tolerari possit.

Ad rem facere videntur nonnullæ propositiones inter damnatas ab Alexandro VII., & Innocentio XI. Ab Alexandro quidem VII. cum quadragesima secunda inter condemnatas sit hæc, quæ sequitur, *licitum est mutuanti aliquid supra sortem exigere si se obliget ad non repetendam sortem usque ad certum tempus.* ab Innocentio deinde XI. cum propositio quadragesima prima inter condemnatas ab eo, sic se habeat, *cum numerata pecunia pretiosior sit numeranda, & nullus sit, qui non majoris faciat pecuniam præsentem. quam futuram, potest creditor aliquid ultra sortem a Mutuatario exigere, & eo titulo ab usura excusari.*

Admittunt aliqui posse mutuatorem apponere pœnam solvendam a mutuatario, si non solverit termino constituto, sed cum sequentibus conditionibus, quod pœna videlicet non apponatur in fraudem usuræ, quod mutuatarius sit in mora culpabili solvendi, secus si ob impotentiam solvere non valeat, & si pœna sit moderata, *Bonacin. oper. Moral. tom.2. disputat.3. de contract. quæst.2. punct.7. per totum*, & recepta est in Tribunalibus opinio, quod pœna conventionalis, quæ additur mutuo, non potest exigi, nisi quatenus interest Creditori, juxta deducta per *Sperell. decis.* 131. & quod pœna censeatur apposita in fraudem usurarum, si Creditor scivit, aut probabiliter credidit impossibile esse, quod debitor mutuum sibi reddat in termino præfixo, itaut similis contractus sit prohibendus, respondit hæc Sac. Congregatio *in S. Severi contractuum* 15. *Januarii* 1684.

Demum tam quoad primum, quam quoad secundum contractum, prætermisso interesse lucri cessantis, & damni emergentis, vel quia illud terminis

dicto-

dictorum contractuum vix videtur appari posse; vel quia de concursu, & verificatione requisitorum nullum fit verbum in facti specie proposita ab Archipresbytero, ponderari potest, an propter periculum, vel amittendi pretium rei venditæ, vel amittendi summam mutuatam licitæ sint prædictæ exactiones, *Textus enim in cap. Naviganti de usuris* exactiones non excusat ex hoc capite ab usuraria pravitate, *pro eo, quod suscipit in se periculum recepturus aliquid ultra sortem, usurarius est censendus*, qui tamen Textus procedere dicitur in casu, in quo mutuans non aliter esset mutuaturus, nisi fieret conventio de periculo suscipiendo, & de solvendo aliquid ob eam causam ultra sortem *Fachin. contr.juris lib.2.c.48. Covar. Variar. lib.3. c.2. n.5.* & quando non adest debita proportio inter periculum, & id quod acciptur ratione periculi, juxta responsum Sac. Congregationis de Propaganda Fide, quod editum fuit re examinata in Congregatione S.Officii, cum enim quæreretur, an Chinensibus licitum esset pro mutuo pecuniarum suarum accipere juxta legem Regni triginta pro centum, licet non interveniat lucrum cessans, aut damnum emergens, propter periculum videlicet ammittendi sortem, aut inveniendi difficultates in exactione, sic responsum fuit, *censuerunt ratione mutui immediate, & præcise nihil esse accipiendum ultra sortem principalem, si vero aliquid accipiant ratione periculi probabiliter imminentis, prout in casu non esse inquietandos dummodo habeatur ratio qualitatis periculi, & probabilitatis ejusdem, ac servata proportione inter periculum, & id quod accipitur*, sunt verba decreti in Bullario Congregationis de Propaganda Fide.

Quibus stantibus, dignabuntur EE. VV. decernere.

An contractus sint permittendi in casu &c.

VITERBIEN. VISITATIONIS SACRORUM LIMINUM. Episcopus Viterbiensis in sua Relatione Sac. Congregationi exhibita occasione visitationis Sacrorum Liminum, exposuit, quod PP. Cappuccini, qui in Triremibus Pontificiis, pro Cappellanis inserviunr Sacramentum Pœnitentiæ administrant, nulla ab ipso reportata approbatione, tam in Triremibus, quando sunt in Portu, & Receptaculo vulgo *Darsena*, quam in ipsa Civitate Centumcellarum, loquendo tamen de Remigibus, & aliis qui in triremibus degunt, non obstante, quod Portus, Receptaculum, & Civitas sint in sua Diœcesi, & non obstante, quod a Prædecessoribus Episcopis iidem Patres Cappuccini ab anno 1680. usque ad annum 1704. facultatem administrandi Sacramentum Pœnitentiæ petierint, & obtinuerint, & quærit quomodo in posterum se gerere debeat. *Sess.25.c.15. de Reg.*

Porro quatenus PP. Cappuccini initerentur approbationi in aliis Diœcesibus reportatæ, urget adversus eos, quod Regularis in una Diœcesi approbatus pro excipiendis Confessionibus Sæcularium, eas excipere non potest in alia Diœcesi, in qua approbatus non est, in hypotesi etiam iu qua pœnitens esset Subditus illius Episcopi, a quo Regularis approbationem reportavit, uti habetur *in Const.32. Bull.tom.5. Innocentii X. & Const.7. Clementis X. Bull. tom.6.* & propositio, quod Regulares Ordinum Mendicantium semel approbati ad confessiones audiendas in una Diœcesi, habeantur pro approbatis in aliis Diœcesibus, itaut nova Episcoporum approbatione non indigeat, qualificata fuit tanquam falsa, & saluti Animarum perniciosa in literis Apostolicis Alexandri Papæ VII. directis ad Episcopum Andegaven-

vensem, & impressis *apud Cabasut. in Theor. & praxi juris Canon. lib.* 1. *cap.* 10. *num.* 9.

Sublato itaque fundamento approbationis reportatæ in alia Diœcesi, perpendendum est, an qualitas Cappellanorum Triremium, qua Patres Cappuccini potiuntur, eos eximat a reportanda approbatione pro excipiendis Confessionibus Remigum, & aliorum in Navibus degentium, in ipsis Triremibus dum sunt in Portu, & Receptaculo, sive dum Remiges, aliique prædicti morantur in ipsa Civitate Centumcellarum.

Notum est, quod Pontificiæ triremes majore anni parte versantur in Portu, & receptaculo vulgo *Darsena*, & quod aliquibus tantum mensibus Nauticum iter assumunt, vel cum adversus Turcas, vel cum ad aliquod aliud peragendum negocium expediuntur, nisi forte necessitas aliqua urgeat, quod aliquæ ex eis debeant per mare vagari, ut littora nostra ab incursibus hostium defendant; in quo rerum themate, operæ pretium esse videtur exquirere, an dum morantur, vel in Portu, vel in receptaculo, assimilari valeant cohorti militum in aliquo præsidio degentium, in ordine ad ad quos pluries ab hac Sacra Congregatione resolutum fuit, quod ipsorum Cappellani confessiones excipere non possunt, nisi vel habeant speciale Apostolicum Privilegium, vel approbationem Ordinarii, in cujus Diœcesi existunt, uti colligitur *ex dubio Jurisdictionis Cappellanorum Exercitus die* 6. *Martii* 1694. *lib.* 44. *Decr. fol.* 79. cum enim quæsitum fuisset, *an Cappellani Exercitus, sive Regulares, sive Seculares Catholici possint administrare Militibus in Præsidiis degentibus Sacramentum Pœnitentiæ sine speciali facultate Sed. Apostolicæ, vel licentia, & approbatione Ordinarii, in cujus Diœcesi extare contigerit*, huic dubio *negative* responsum fuit, & hoc ipsum fuit confirmatum in *Frisigen. die* 29. *Januari* 1707. *lib.* 57. *Decr.*

His stantibus dignabuntur EE. VV. decernere.

An PP. Cappuccini Cappellani triremium S. Pontificis excipere possint sine approbatione Episcopi Viterbiensis confessiones Remigum, & aliorum in triremibus degentium sive quando Remiges, & alii sunt in triremibus, & triremes sunt, vel in Portu, vel in Receptaculo vulgo Darsena, sive quando Remiges, aliique in triremibus degentes sunt in Civitate Centumcellarum.

Sess. 24. c. 20. de ref.

ULYXBONEN. OCCIDENTALIS. Sanctæ mem. Alexander Papa VII. in sua Constitutione 153. §. 6. & 7. *Bul. tom.* 6. prohibuit ne confessarii Regulares Monialium iisdem Regularibus subjectarum, habitare possent intra, vel prope septa Monasteriorum, & infra eundem terminum quascumque Cellas, Mansiones, seu Cubicula prope Monasteria prædicta ad usum memoratorum Regularium existentia, si Clausuræ Monasteriorum earumdem Monialium contigua essent, jussit, quod eidem Clausuræ includerentur, vel diruerentur, vel quod si essent extra septa, venderentur, & pretium converteretur in utilitatem Monasterii, & demum, quod si Monasteria Sanctimonialium essent extra Mœnia Civitatis, & Monasterium Regularium esset in Civitate, conducerentur Mansiones ad usum Confessarii non conjunctæ, nec contiguæ Monasterio Monialium, sed ab eo penitus disjunctæ non solum per parietes, sed etiam per tecta, quodque eadem distinctio, & separatio observarentur in hypothesi, in qua utrumque Monasterium esset in Civitate, & Monasterium Regularium multum distaret a Monastrio Monialium.

Rursus exortis controversiis inter Monasterium Monialium San. Claræ Civitatis

tatis Laud en. subjectum Regularibus S. Francisci de observantia, & Parochum S. Blasii, intra cujus limites Monasterium, & Domus infra memorandæ existebant, super receptione Sacramentorum tempore Paschali, & Sacramentorum pariter administratione tempore infirmitatis, necnon jure sepeliendi, loquendo de personis sæcularibus, quæ monialibus inserviebant, & habitabant in Domibus extra septa Clausuræ constitutis, sed exteriori murorum recinctu inclusis cum Monasteriis, Sacra hæc Congregatio censuit memoratos famulos inservientes monialibus teneri satisfacere præcepto Paschali in Ecclesia Parochiali, ad Parochum pertinere iisdem infirmis Sacramenta administrare, & eorum Cadavera esse in Parochia sepelienda, nisi fuerit ab eis alibi electa sepultura, uti colligitur ex decreto *in causa Lauden. Jurium Parochialium* 14. *Aprilis* 1685. *lib.*35. *decr. fol.*197., quod ipsum fuit etiam resolutum in causa Spoletana Jurium Parochialium inter Moniales S. Mattæi Congregationis Lateranensis, & Parochum S. Martini, in cujus Parochia Monasterium, & Domus existebant, uti desumitur ex decreto *in citata Spoletana Jurium Parochialium* 19. *Aprilis* 1692. *lib.*42. *decret. fol.*234.

Nec mirum, quia tria requisita, quæ pro exemptione copulative concurrere debent, quod famuli videlicet Regularibus actu inserviant, quod intra eorum septa, ac domos resideant, & quod sub illorum obedientia vivant, *juxta cap.*11. *sess.*24. *de Ref.* non verificantur in famulis monialium, qui degunt in Domibus extra septa Clausuræ, licet exteriori murorum recinctu cum Monasterio conclusis; licet enim monialibus inserviant, & sub earum obedientia quodamodo vivant, non degunt tamen *intra septa*, & *Domos*, cum nomine *Domorum* in dicto Concilii textu intelligantur Monasteria, ut verbum illud *septa* verificetur in Clausura, uti ponderando *dictum cap.*11. *sess.*24. *de ref.* & *cap.*5. *sess.*25. *de regul.* late docent *Navar. de Regul comment.*4. *num.*44. *in principio*, *Bonacin. Oper. Moral. tom.*1. *tit. de Clausura quæst.*1. *punct.*1. *n.*2. & 3. *Sanchez. ad præcepta Decalogi tom.*2. *lib.*6. *cap.*15. *num.*9. *Bordon. Oper. tom.*3. *resolut.*76. *n.*9. *Maceraten. variar. resolut. lib.*1. *resolut.*18. *n.*4. *Cardinalis de Luca de Jurisdict. discurs.*4. *num.*9.

Ad tramites citatæ Constitutionis Alexandrinæ, necnon allegatorum decretorum hujus Sacræ Congregationis procedere exoptans Visitator Patriarchatus Ulyxbonen. Occidentalis, nonnulla edidit in Sac. Visitatione decreta, in quibus prohibuit Confessariis Regularibus habitare in Mansionibus, quæ sitæ sunt in Atriis Monasteriorum Monialium eorum jurisdictioni subjectorum, quæ Atria sunt muro circumvallata, & contigua Monasteriis, & portam habent, quæ clauditur; ulterius declaravit, famulos intra Atrium, vel cortile Monasteriorum degentes teneri ad præceptum Paschale adimplendum in Ecclesia Parochiali, & ad Parochum spectare illis Sacramenta tempore infirmitatis administrare, & eos ad sepulturam associare; Cumque a recitatis Decretis reclamaverint Patres Ordinis Minorum S. Francisci, & Visitator Patriarchatus in hac Sacra Congregatione institerit pro eorum observantia, juxta morem dictum fuit, quod audiretur Procurator Generalis.

Auditus fuit Procurator Generalis, & in eo quidem, quod attinet ad Mansiones in atriis monialium sitas, in quibus famulæ, & Confessarius degunt, licet existimet Bullam Alexandri VII. non egredi fines Italiæ, nihilominus libenter admittit, quod si aliquod in dictarum domorum contiguitate ad-

eſt, quod vergat in præjudicium Clauſuræ monialium, illud omnino reparetur.

At in eo, quod attinet ad receptionem, & adminiſtrationem Sacramentorum, loquendo de famulis, & famulabus, quæ monialibus inſerviunt, & in sæpe memoratis manſionibus habitant, contendit eam non pertinere ad Parochum, ſed ad Confeſſarium; primo quia Moniales fruuntur iiſdem privilegiis, & gratiis, quibus fruuntur Regulares, quibus ipſe ſubjectæ ſunt juxta Conſtitutiones Xyſti IV., & Bonifacii VIII., de quibus apud *Roderic. quæſt. Regul tom.1. quæſt.55.art.13.* & Regulares Ord.Min.S.Franciſci privilegia habent tam Clementis IV. quam Xyſti IV. Sac amenta ſuis famuiis, & Familiaribus adminiſtrandi, eoſque in ſuis Cæmeteriis ſepeliendi, *ut iis, qui in veſtris immorantur obſequiis, cuncta libere miniſtrare poſſitis Eccleſiaſtica Sacramenta, & ipſos cum decedunt in veſtris Cæmeteriis ſepelire*, uti legitur *in monumentis Ordinis Minorum ſecundæ impreſſionis fol.140. conceſſ.3. & apud Lezan. tom.2.cap.14.*, ubi alia conſimilia leguntur privilegia conceſſa Patribus Dominicanis, & Carmelitis.

Secundo quia in terminis monialium ſuæ Religioni ſubjectarum extat Breve Nicolai V. *in Monumentis Ordinis Minorum fol.45. ſecundæ impreſſionis*, ubi ſic legitur: *Confeſſor vero Monialium, vel alius frater ejuſdem Ordinis ad hoc pro tempore deputatus moniales abſolvere poſſit &c. nec non ipſas ſervitrices &c. eiſque Euchariſtiæ, ſeu extremæ Unctionis Sacramenta Eccleſiaſtica miniſtrare libere, & licite valeat, Diœceſanorum locorum, ac Rectorum Parochialium Eccleſiarum, & cujuſcumque alterius licentia ſuper hoc nullatenus requiſita.*

Tertio quia in dictis famulis concurrunt requiſita Concilii Tridentini *ſeſſ.24. de ref. cap.11.*

His ſtantibus, dignabuntur EE. VV. decernere.

I. *An liceat Confeſſariis Regularibus Monialium iiſdem ſubjectarum, habitare in manſionibus ſatis in atriis monaſteriorum muro circumvallatis, & quæ ſunt contigua monaſteriis, & habent portam, quæ clauditur in caſu &c.*

II. *An famuli, & famulæ monialium ſæculares in iiſdem manſionibus degentes teneantur recipere Sacramentum Euchariſtiæ tempore Paſchali a Parochis, in quorum Parochiis monaſterium, & manſiones ſitæ ſunt, in caſu &c.*

III. *An ad d. Parochos ſpectet Sacramenta d. famulis, & famulabus miniſtrare in caſu ultimæ infirmitatis, in caſu &c.*

Die

Die Sabbathi 6. Decembris 1721.

Onnulla in ptæterita Congregatione dubia non fuerunt proposita. Dignabuutur itaque EE. VV. postremæ Congregationis folium reassumere, & sequentibus dubiis respondere.

BITECTEN.

I. *An obtinens primum beneficium, sive liberæ collationis, sive de Jurepatronatus laicorum, ad sui substentationem sufficiens, possit absque dispensatione Apostolica retinere secundum de Jurepatronatus laicorum in casu &c.* Sess.24. de ref. c.17.

II. *An obtinens duo beneficia, sive liberæ collationis, sive de Jurepatronatus laicorum, minime sufficientia ad congruam substentationem, possit retinere tertium, & quartum de Jurepatronatus laicorum absque dispensatione Apostolica in casu &c.*

III. *An id, quod procedit in retentione Beneficiorum, procedere etiam debeat in legatis piis, & Cappellaniis de Jurepatronatus laicorum in casu &c.*

Ad primum negative. Ad secundum negative, & ad mentem. Ad tertium negative.

DUBIUM PROFESSIONIS.

Sess.25. c.11 de reg. mon.

I. *An novitia sit admittenda ad Professionem in casu &c. & quatenus negative.*

II. *An, cum ea sit dispensandum in casu &c.*

Ad utrumque negative.

PRÆNESTINA.

Sess.14. c.4. de ref.

An contractus sint permittendi in casu &c.

Ad Eminentissimum Ordinarium, qui provideat prout de Jure.

ROMANA. Bon. mem. R. P. D. Ioannes de Bussis perpetuam Prælaturam instituit, & voluit, quod pro ejus augmento primus ipsius hæres, & Prælatus bonæ videlicet memoriæ R.P.D. de Pactis investiret quolibet anno scuta 500. monetæ, & quod alii in dicta Prælatura successores quo- Sess.5. c.2. de ref.

quolibet anno investire tenerentur scut. 1000., cujus tamen investimenti fructibus frui possent.

Secuto obitu dicti R. P. D. de Pactis, Prælatura delata est ad Raphaelem de Fabrettis; cumque ex una parte inter obitum bon. mem. de Bussis, & obitum bon. mem. de Pactis, Prælaturæ redditus decreverint; tempore etenim obitus de Bussis fere ascendebant ad annua scuta 3000., & nunc, detractis detrahendis, ascendunt ad annua scuta 1786., & ex alia parte procedendo ad tramites *Constitutionis Alexandrinæ* 88. §.5. *Bull. tom.6.* summa scut. 1500. in annuo redditu sit necessaria pro alendo Romanæ Curiæ Prælato. sicuti impossibile est, quod anno quolibet fieri possit investimentum scut. 1000., sic remissa hujus negocii cognitione a Sanctissimo Domino Nostro ad hanc Sacram Congregationem, in præsenti ex fundamentis, in scriptura circumferenda, perlegendis, disputandum proponitur.

An, & quomodo, & in qua summa fieri debeat quolibet anno investimentum in casu &c.

Esse investienda, & multiblicanda quolibet anno scuta biscentum juxta modum, & in reliquis ad mentem.

Sess. 24. c. 1. de ref. mat.

NEAPOLITANA SPONSALIUM. Proposita fuit hæc Causa in Congregatione die 23. Augusti 1721. Cujus folium poterit ab EE. VV. benigne reassumi; cumque tunc fuerint sequentia dubia disputata.

I. *An constet de sponsalibus, & quatenus affirmative,*

II. *An Joannes Baptista sit cogendus in casu &c.*

Et ad primum fuerit responsum *negative*, & ad secundum *satis provisum in primo*, dignabuntur EE. VV. decernere.

An sit standum, vel recedendum a decisis in casu &c.

Reliquæ non propositæ.

Sess. 25. c. 5. de regu.

TULLEN. NULLITATIS PROFESSIONIS. Claudius Christophæ natus est anno 1684., & ingressus est Religionem Patrum Cappuccinorum anno 1701., & in eadem assumpto nomine Fratris Armandi, professionem Regularem emisit anno 1702., & ad sacros subinde Ordines, & Sacerdotium promotus est circa annum 2708.

Frater hic Armandus contendit a se fuisse emissam professionem propter metum gravem sibi a Patræ incussum, & licet pater mortuus sit anno. 1711. asserit nullum sibi fuisse ex dilata reclamatione irrogatum præjudicium, uti fuse legi potest in scriptura per manus circumferenda.

Pater e contra Provincialis Lotharingiæ in suo folio responsionum præliminarium inquit, nullum fuisse Oratori illatum a Parente metum gravem pro extorquenda professione. Testes afferuntur ad hoc idem assumptum comprobandum, & testibus superadduntur epistolæ a dicto Fratre Armando scriptæ annis 1705. 1706. & 1719., ex quibus Religio arguit fuisse in omnem casum professionem ratificatam.

Fundamentis prædictis respondetur in allegata scriptura, quocirca dignabuntur EE. VV. decernere.

An sit locus restitutioni in integrum in casu &c.

RO-

ROMANA INDULTI. Sub obtentu, quod Galeatius Turfius, in quem Eminentiffimus Dominus Marefcottus anno 1717. tranfactionem fecerat penfionis, in majori fumma fibi refervatæ fuper fructibus Menfæ Epifcopalis Volaterranæ, Indultum Apoftolicum anno 1718. obtinuerat, retinendi penfionem, etiamfi caftra fequeretur, & non incederet in habitu, & Tonfura, & Matrimonium contraheret cum qualibet muliere, etiam vidua, nulla facta mentione, quod tempore intermedio, hoc eft a translatione penfionis ad dicti indulti conceffionem, fuerat adfcriptus inter Equites Levis Armaturæ, prætenfio excitata fuit ab Epifcopo Volaterrano quod penfio remanfiffet extincta, & quod non effet ullus locus fanatoriæ, feu gratiæ perinde valere; cum per affumptionem militiæ, five Principum fæcularium, five Summi Pontificis, ipfo jure penfio vacare dicatur, licet Miles fævis non exercuerit, & licet monitus non fuerit, juxta firmata per *Rotam in Perufina Penfionis* 11. *Maii* 1716. *coram R.P.D. de Herrera*, in qua concordantes allegantur, & cum in præjudicium tertii locus non fit fanatoriæ, vel gratiæ perinde valere. Sef. 21. c.6. de Ref.

Delata ad hanc Sacram Congregationem hac controverfia, propofitifque duobus fequentibus dubiis.

I. *An Officium Corporis Pontificis Equitum Levis Armaturæ obftet retentioni penfionis, & quatenus affirmative.*

II. *An Indultum fuffragetur Galeatio, vel potius fit locus fanatoriæ, feu gratiæ perinde valere in cafu &c.* Refponfum fuit *die* 7. *Decemb.* 1720. ad *primum affirmative, ad fecundum negative.*

Impetrata a Galeatio nova audientia, propofitoque in Congregatione habita die 31. Maji hujus anni 1721. confueto dubio, *an fit ftandum, vel recedendum a decifis in cafu &c.* refponfum fuit *ad primum in decifis, & ad fecundum, prævio receffu a decifis, effe locum fanatoriæ*, & momentum repofitum fuit in hoc, quod licet pacifica hodie fit opinio quod per affumptionem militiæ etiam Summi Pontificis vacet ipfo jure penfio, abfque ulla monitione, juxta laudatas auctoritates, non eft tamen adeo clarum in jure, quod id, quod ex dictis admiffum fuit in vera militia Summi Pontificis, ampliari debeat ad Equites Levis Armaturæ qui non funt inftituti ad pugnandum, fed ad fimplicem cuftodiam corporis Pontificii, quique idcirco appellantur, *Gentiluomini delle guardie di noftro Signore*, in quo rerum themate, ficuti pro inducenda vacatione penfionis monitio erat neceffaria *juxta decif.* 279. *num.* 3. *& feqq. part.* 16. *recent. & in Romana Penfionis* 8. *Junii* 1685. *coram bon. mem. Rondinino*, fic ftatim ac monitio fuit omiffa, extranei remanent termini extinctionis penfionis, itaut via aperta remaneat fanatoriæ, vel gratiæ perinde valere.

In nihilum urgente hujus Sac. Congregationis refolutione, quod officium videlicet cuftodiæ Corporis Pontificis Equitum levis armaturæ obftet retentioni penfionis; vel etenim vis fit in refolutione edita anno 1603., in qua data fuit Jacobo Sorbolongo, Vexillifero Equitum levis armaturæ retentio penfionis Ecclefiafticæ, & in eo cafu, cum Sorbolongus exoraffet pro difpenfatione, refponfum Sac. Congregationis fe habuit relative ad petitionem abfque ullo examine difpofitionis Juris; vel vis conftituitur in refolutionibus hujus Sac. Congregationis fupra relatis, & editis in hac Caufa in refponfionibus ad primum dubium, & hæ, cum vel fint inductivæ novi juris, vel faltem declarativæ juris dubii, oculos retro habere non poffunt, fed legem ftatuent pro cafibus futuris.

Hæc

Hæc sunt, quæ fuerunt docte ponderata in ultima Congregatione habita die 31. Maji 1721., Cumque Episcopus Volaterranus petierit, & obtinuerit novam audientiam, dignabuntur EE. VV. decernere.

An sit standum in primo, vel in secundo loco decisis in casu &c.

Sess. 24. c. 10. de refor.

NULLIUS, SEU VESPRIMIEN. JURISDICTIONIS. Collegiata Ecclesia Beatæ Mariæ Virginis de Alba Regali Diœcesis Vesprimien. fuit variis decorata privilegiis a Summis Pontificibus. Hujus Ecclesiæ præpositura modo retinetur ab Episcopo quinque Ecclesien. Cumque inter ipsum tanquam Præpositum, & Eminentissimum D. Card. de Saxonia Archiepiscopum Strigoniensem, jurisdictionales quædam contentiones exortæ fuerint, pluries de eis actum fuit in hac Sac. Congregatione, in qua sequentia dubia fuerunt disputata.

I. *An constet de omnimoda exemptione activa, & passiva Præpositi, & Ecclesiæ B. Mariæ Albæ Regalis, ejusque annexorum, tam quoad Episcopum Vesprimien., quam quoad Metropolitanum, & Primates Regni, & quatenus affirmative.*

II. *An eidem Præposito competat facultas concedendi dimissorias, in casu &c.*

De præteritis autem horum dubiorum resolutionibus sermonem habendo in Congregatione habita die 26. Martii 1718. informante tantum Præposito, ad primum, responsum fuit *affirmative*, & ad secundum *negative*, & hæc resolutio fuit, utraque parte audita, confirmata die 17. Decembris ejusdem anni.

Obtenta ab Eminentissimo Strigoniensi nova audientia, disputatum fuit in Congregatione habita die 8. Julii 1719. sequens dubium *an sit standum, vel recedendum a decisis*, & responsum fuit, *recedendum esse a decisis, quoad Archiepiscopum Strigoniensem*, petitaque subinde, & obtenta a Præposito Albæ Regalis, nova audientia, disputatoque in Congregatione habita *die 26. Augusti ejusdem anni* 1719. sequenti dubio, *an sit standum in primo, vel secundo loco decisis*, responsum fuit, *in secundo loco decisis, & proinde non constare de omnimoda exemptione Præpositi, & Ecclesiæ Albæ Regalis, quoad Archiepiscopum Strigoniensem tanquam Delegatum Apostolicum in exemptos.*

Non obstante nova audientia, a Præposito semel impetrata, novus ab eodem habitus est ad hanc Sacram Congregationem recursus, quæ attenta gravitate materiæ, necnon aliquali suffragiorum scissura, eum censuit iterum audiendum. Jura hinc inde circumferuntur, adeoque onus erit EE. VV. decernere.

An sit standum, vel recedendum a decisis die 26. Augusti 1719. *in casu &c.*

Sess. 22. Dec. de Obser. & evit. in celeb. Miss.

ROMANA SUSPENSIONIS ONERIS, ET REINTEGRATIONIS ELEEMOSINÆ MISSARUM. Causa hæc fuit pluries, & pluries in hac S. Congregatione proposita, & nunquam fuit resoluta propter æqualitatem Votorum. Facti species fuit exposita in folio Congregationis habitæ die 7. Maji 1718., quod poterit benigne reassumi ab eis Eminentissimis Cardinalibus, qui d. Congregationi interfuerunt, & quoad alios, qui dictæ Congregationi non interfuerunt, memorata facti species hauriri poterit a scripturis, quæ circumferuntur, in quibus eadem adamussim exponitur. In hac itaque causa tria dubia fuerunt disputata.

An celebratio Missæ quotidianæ pro Anima quon. Ægidii Ursini de Vivariis inter-

intermittenda sit, quousque fructus locorum montium, pro hujusmodi celebratione assignatorum per eorum continuum investimentum in alia loca montiū in toto ascendant ad annua scuta 60. in casu &c. & huic dubio *die 21. Maji* 1718. responsum fuit *affirmative*, & de hoc dubio amplius non agitur.

Sequentia dubia fuerunt illa, in quibus per quatuor, & ultra vices propter æqualem suffragiorum scissuram, nunquam fuit capta resolutio. Quocirca, ut aliquando finis huic conversiæ imponatur, dignabuntur EE.VV. decernere.

I. *An pro Missis hucusque celebratis annua semper eleemosyna scutorum 60. fuerit debita in casu &c. & quatenus affirmative.*

II. *An ex iisdem fructibus locorum montium ante omnia sit detrahenda, & persolvenda tota illa pecuniarum summa, quæ pro reintegratione eleemosynæ Missarum celebratarum, ad istiusmodi annuam rationem sexaginta scutorum hactenus desideratur in casu &c.*

Die Sabbathi 20. Decembris 1721.

Um in proxime præterita Congregatione nonnulla Caussarum dubia inferius recensenda minime fuerint resoluta, dignabuntur EE. VV. dictæ Congregationis folium reassumere, & sequentibus dubiis respondere.

NEAPOLITANA SPONSALIUM. *Sess. 24. c. 1. de ref. mat.*

An sit standum, vel recedendum a decisis in casu &c.

Dilata, & repetantur testes, qui deposuerunt super negativa coarctata, & caussa omnino proponatur in secunda post Reges.

TULLEN. NULLITATIS PROFESSIONIS. *Sess. 25. c. 19. de ref.*

An sit locus restitutioni in integrum in casu &c.

Dilata, & coadjuventur probationes, & ad mentem.

ROMANA INDULTI. *Sess. 22. c. 1. de ref.*

An sit standum in primo, vel in secundo loco decisis in casu &c.

Standum in secundo loco decisis, & amplius.

NUL-

Seß.24. c.10. de ref.

NULLIUS, SEU VESPRIMIEN. JURISDICTIONIS.
An sit standum, vel recedendum a decisis die 26. Augusti 1719. in casu &c.

Prævio recessu a decisis sub die 8. Julii, & 26. Augusti 1719. standum esse in primo loco decisis sub die 26. Martii, & 17. Decembris 1718.

Seß.22. Dec. de Obser. & evit. in celeb. Miss.

ROMANA SUSPENSIONIS ONERIS, ET REINTEGRATIONIS ELEEMOSYNÆ MISSARUM.

I. *An pro Missis hucusque celebratis annua semper eleemosyna scut.60. fuerit debita in casu &c. & quatenus affirmative.*

II. *An ex iisdem fructibus locorum Montium ante omnia sit detrahenda, & persolvenda tota illa pecuniarum summa, quæ pro reintegratione eleemosynæ Missarum celebratarum, ad istiusmodi annuam rationem sexaginta scutorum hactenus desideratur in casu &c.*

Non proposita.

Seß.22. c.13. de ref.

ROMANA, SEU IANUEN LEGATI. Postquam in Congregatione Particulari a sa. mem. Clemente XI. deputata pro interpretatione ultimæ voluntatis Marchionis Vincentii Iustiniani, resolutum fuit die 13. Septembris 1720. Iustinianos Chienses non commorantes in insula Chiensi, & probantes suam descendentiam a Familia Iustinianorum Ianuæ, mediante descriptione, vel propria, vel alicujus ex Proginitoribus in libro Aureo Republicæ, esse admittendos ad participationem legati Marchionis Vincentii.

Insurrexerunt Thomas, & Marietta Conjuges de Iustinianis, qui binas habent filias, quæ educantur in Monasterio S. Laurentii in Perpenna, & humiliter insteterunt pro aliqua assignatione ex legato Marchionis Vincentii, quæ tam pro suis, quam pro Filiarum alimentis sufficeret. Insurrexit quoque Appollonia Iustiniana, eademque pariter exhibuit preces pro admissione ad participationem prædicti legati, uti colligitur ex folio Congregationis habitæ die 8. Februrii 1721. benigne de more reassumendo.

Tunc nulla fuit capta resolutio, & repropositis instantiis in Congregatione habita die 21. Maji ejusdem anni, dictum fuit, quod scriberetur Eminentissimo Archiepiscopo Ianuensi juxta instructionem; juxta calculum etenim Familiæ Iustinianæ Ianuensis prætendebatur, quod Iustiniani Chienses admissi ad participationem legati essent quatuordecim, & haberent scu. decem pro unoquoque quolibet mense, & quod e contra Iustiniani Ianuenses essent septuaginta quatuor, & quod unusquisque ex eis non haberet ex multiplico quolibet anno, nisi scuta novem, & obulos 96.

Porro instructio transmissa ad Eminentissimum Archiepiscopum Ianuen., ad hæc sequentia capita fuit reducta, ut ipse videlicet informare dignaretur circa numerum Iustinianorum, qui in Civitate Ianuensi de legato Marchionis Vincentii participant. Item circa eorum qualitatem, an scilicet revera sint pauperes, & quo paupertatis genere, & demum circa modum, quo fit distributio, an fiat nempe pro unaquaque familia, vel singulis personis familia-

miliarum. Supervenit informatio Eminentissimi Archiepiscopi, quæ juxta rescriptum editum *die 23. Augusti* 1721. debet in Summario scribentium exhiberi, quocirca onus erit EE. PP. decernere.

I. An & quæ summa subministranda sit ex legato Marchionis Vincentii Thomæ, Mariettæ de Justinianis in casu &c.

II. An Apollonia Justiniana sit admittenda ad participationem legati bon. mem. Marchionis Vincentii Justiniani, & quatenus affirmative, pro qua summa in casu &c.

Non proposita.

SORANA NULLITATIS, ET CENSURARUM. Mortuo *die 23. Septembris anno* 1717. Reverendissimo Matthæo Galliano Episcopo Sorano, Canonici Cathed. Ecclesiæ devenerunt ad confectionem inventarii omnium, & singulorum bonorum in ejus Palatio existentium; Cumque Marchio Pompilius Galliani defuncti Episcopi Nepos ad Civitatem Soranam se contulisset, & prætensionem excitasset, quod omnia, & singula bona descripta in Inventario, uti patrimonialia, vel ex patrimonialibus acquisita, ad se suosque Fratres, uti hæredes ab intestato, de jure pertinerent, & è contra Canonici exciperent, quod omnia, & singula ornamenta, & paramenta, & vasa, aliæque res sacræ spectarent ad Ecclesiam Cathed alim *juxta Bull.* 42. *S. Pii V. Bull. tom.* 2., & quod cætera alia essent de jure ejusdem Ecclesiæ *juxta Bull.* 23. *san. mem. Innoc. XI*. in qua Archiepiscopos, & Episcopos Regni Neapolitani exemit à Spoliis, quæ in beneficium Ecclesiarum applicavit, deventum fuit inter eosdem ad transactionem, in qua relictis Ecclesiæ paramentis trium mansionum, & quibusdam suppellectilibus argenteis, & signanter Cruce pectorali, anulo Episcopali, aliisque certis mobilibus, cætera omnia fuerunt Marchioni dimissa, eidemque cessa jura super omnibus rebus, quæ tractu temporis ad defunctum pertinere dignoscerentur, uti latius ex ipso tenore transactionis colligi potest. *Sess. 21. de Refor. c. 11.*

Post initam modo prædicto consumptionem, inventum fuit Episcopi Galliani Testamentum, in quo post factum enarrationem suorum bonorum, & reddit93 patrimonialium, in quibus Pompilium Gallianum Nepotem, ejusque Fratres sibi scripsit hæredes, disposuit, & ordinavit, quod omnia, & singula mobilia, & cætera existentia in suo Palatio Episcopali, prævio inventario, consignarentur duobus Canonicis à Capitulo eligendis, qui ea deinde Episcopo successori in commodum, & beneficium Cathedralis Ecclesiæ tradere deberent; Habitaque à Capitulo hujusce Testamenti notitia, fuit ab ipso institutum judicium contra Pompilium, aliosque Fratres de Gallianis, in quo ad computum ex decreto Regii Consilii Civitatis Neapolitanæ consignationem liberam reportarunt Duc. 130.

Secuta successoris Episcopi electione, cum ab ejus Promotore Fiscali ponderatum fuisset, quod nullum intercesserat Apostolicum beneplacitum, nec illud fuerat reservatum in transactione supramemorata, nedum de illius nullitate, sed etiam de incursu Contrahentium in censuras prætensionem excitavit, de cujus viribus nunc est agendum.

Porro Promotor Fiscalis asserit, transactionem nullitate laborare signanter propter defectum Apostolici Beneplaciti omnino necessarii, quando agitur de bonis, & juribus ad Ecclesiam pertinentibus; multoque magis, cum Marchioni Pompilio fuerit quædam Cista Ferrea consignata, in qua panni

 linei

linei contineri dicebantur, absque eo quod ea unquam fuerit aperta; Quoad incursum in Censuras, ait, eum sibi clarum videri, tum propter juris dispositionem, tum quia ex ipsa transactione dignoscitur, quod Canonici habuerunt notitiam Bullarum S. Pii, & Innocentii XII. itaut per consequens non sit Canonicis indulgenda absolutio, nisi secuta reintegratione Ecclesiæ pro quantitate bonorum mobilium, argentorum, & aliorum omnium rerum, quæ fuerunt repertæ in Palatio Episcopali, & consignatæ Marchioni Galliano, & quia Promotor Fiscalis prævidet responderi posse, quod bona dimissa erant patrimonialia Episcopi defuncti, sustinet id non probari cum præsumptio juris sit in contrarium, & probationes, quæ afferuntur, non sint aptæ natæ ad eam eligendam.

Excipiunt è contra Canonici, validam fuisse transactionem, non obstante defectu beneplaciti Apostolici, & non obstante, quod mobilium, & aliarum rerum in Palatio Episcopali existentium pertinentia ad Cathedralem Ecclesiam hodie sit indubitata id enim provenit ex Testamento, quod erat ignotum tempore transactionis, suæque Ecclesiæ jura ipsa prosequi non desistunt in Tribunalibus Civitatis Neapolitanæ, juxta ea, quæ supra dicta sunt, & in eo, quod attinet ad defectum Beneplaciti Apostolici, & ad incursum in Censuras, iidem Canonici ponderandum proponunt, quod actus gestus revera non potuit dici transactio, sed potius quædam bonæ fidei recognitio in ordine ad res quæ ad Ecclesiam, & alias res, quæ ad hæredes seculares spectare poterant, in quo rerum statu Beneplacitum Apostolicum non est necessarium, & multo magis quando agitur de bonis acquirendis, & non acquisitis; Suam ulterius exagerant in actu gesto bonam fidem, cum eorum unica intentio ad aliud non respexerit, quam ad eximendam, & liberandam Ecclesiam à litibus, & controversiis judicialibus qua bona fide concurrente incursus in Censuras dicitur exclusus, cum à nullitate actus non valeat semper argumentum ad incursum in excommunicationem; Omnia denique confirmant, sustinendo, quod dimissa favore Marchionis Galliani essent patrimonialia Episcopi defuncti, quemadmodum ipse in suo Testamento postmodum adinvento aperte confessus est, & quemadmodum erui dicitur ex calculo reddituum Ecclesiasticorum, qui sicuti sufficere non poterat pro Episcopi manutentione, & eleemosynis, quæ ab eodem fiebant, sic legitimum suppeditat argumentum, quod ea, quæ in ejus obitu superfuerunt, non ex redditibus Ecclesiasticis, qui erant modici, sed ex redditibus patrimonialibus, qui erant in conspicua quantitate, fuerint comparata.

His stantibus onus erit EE. VV. decernere.

I. An sustineatur instrumentum celebratum die prima Octobris 1717. *inter Canonicos Ecclesiæ Cathedralis, & D.D. de Gallianis, & quatenus negative.*

II. An Contrahentes incurrerint in Censuras, & quatenus affirmative.

III. An, & quomodo sint absolvendi in casu, & ad effectum &c.

Non proposita.

Sess. 25. de Regul. & Monial. c. 15.

TUDERTINA, SEU AMERINA NULLITATIS PROFESSIONIS. F. Antonius Lucanus anno 1715. Professionem Regularem emisit inter Minores Conventuales, & eam nullam esse contendit tum quia invitus, & reluctans ad eam devenit, tum quia completo probationis annos, non fuit expletum novum diligens examen præscriptum à decretis generalibus S. Mem. Cle-

Clemen. VIII. & à Constitutionibus, quæ dicuntur Urbanæ, & tandem quia formula professionis non fuit ab ipso proprio charactere subscripta, ut in dictis decretis, Constitutionibus cavetur.

Auditus fuit juxta morem Procurator Generalis, qui retulit fuisse à Fratre Antonio expeditum Breve pro emittenda ante completum annum professione, sed eam fuisse à Superioribus justis de Causis retardatam, itaut de libera voluntate profitendi nulla videatur adesse difficultas. Addit fuisse ante professionem eidem præfixos terminos Cononicos ad profitendum, vel ad declarandum, se nolle professionem emittere, & ad id comprobandum affert unius Religiosi testimonium; & in eo, quod attinet ad subscriptionem subdit, librum professionum esse deperditum, sed de Fratris Antonii subscriptione non esse dubitandum, cum de ea deponat Pater Provincialis, qui refert, se eam vidisse in dicto libro deperdito.

His stantibus dignabuntur EE. VV. decernere.

An constet de nullitate Professionis in casu &c.

Non proposita.

VERULANA. Celebris fuit in Sac. Rotæ Auditorio controversia, an Ecclesia sub invocatione S. Pauli in Civitate Verulana existens, esset simp ex Parochialis, vel potius Collegiata, fuitque resolutum esse Collegiatam, uti plenè desumitur *ex decis. 960. coram Penia Edit. Lugdunensis*. Novis autem exortis controversiis inter Joannem Baptistam Nochiarolum dictæ Ecclesiæ Abbatem, & ejusdem Ecclesiæ Beneficatos, subscripta fuerunt dubia, pro quorum resolutione EE. VV. humillime exorantur, quibus etiam jura hinc inde distribuuntur. *Sess. 24. de Refor. c. 12.*

1. An in Ecclesia S. Pauli omnimoda Cura Animarum resideat penes Abbatem Parochum, vel actualis tantùm.
2. An Decimæ quæ quolibet anno in die Festivitatis omnium Sanctorum deferuntur à Parochianis, spectent ad dictum Abbatem Parochum, vel debeant reponi in massa Communi..
3. An emolumenta Funerum integrè percipi debeant à dicto Abbate Parocho absque ulla participatione Beneficiatorum.
4. An panis, qui offertur in Ecclesia in die Festivitatis omnium Sanctorum spectet ad solum Parochum.
5. An Clerici quatenus ipsis prædicta non competant, immunes esse debeant ab expensis, & oneribus ad Curam spectantibus.
6. An dicti Beneficiati participare debeant de redditibus provenientibus ex legatis Piis factis favore solius Abbatis Parochi pro tempore cum onere Missarum, & quatenus negativè.
7. An Abbas teneatur contribuere Sacristæ pro usu Suppellectilium, & expensæ Sacristæ ad ratam satisfactionis dictorum onerum.
8. An administratio bonorum, & reddituum Ecclesiæ spectet privativè ad Abbatem.
9. An sustineatur electio Cellerarii, & quatenus affirmativè.
10. An exercitium dictæ administrationis spectet ad Cellerarium eligendum.
11. An Abbas Parochus prædictus teneatur alternatim satisfacere Missas tabellæ in hebdomada, prout alii beneficiati, vel potius teneatur satisfacere duplicatum numerum Missarum.
12. An Missæ cum cantu sint in absoluto onere dicti Abbatis, vel satisfieri debeant

beant per Beneficiatos per turnum tunc hebdomadarios, & quatenus affirmativè per turnum.

13. An prædicti Beneficiati possint substinere Sacerdotem extraneum ad celebrandum cum cantu, Abbate se offerente cum solito emolumento Missam decantare.

14. An Abbas substituere valeat extraneum ad celebrandum cum cantu, aliquo ex Clericis, seu Substitutis se offerente, ut supra.

15. An unus Baneficiatus possit satisfacere Missas, & alia quæcumque onera per plures Substitutos.

16. An dicti Substituti deputandi sint de consensu Abbatis, una cum approbatione Episcopi, quatenus affirmativè.

17. An Substitutos, ab Episcopo approbatos rejicere possit Abbas, inconsulto Episcopo.

18. An in deputandis Substitutis præferendi sint Sacerdotes.

19. An Substituti habere debeant peritiam in Cantu Gregoriano.

20. An ad dictum Abbatem tantum spectet invigilare circa ea, quæ concernunt satisfactionem onerum Sacrarum Functionum, aliorumque pertinentium ad divinum Cultum, etiam quoad signum, & horam destinandam.

21. An dictus Abbas Parochus possit ad libitum differre, & interrumpere dictas functiones etiam post datum signum.

22. An dividendum sit oleum, seu potius arbores olivarum.

23. An Parochus impedire possit substitutis Beneficiatorum, ne incedant sub Cruce Ecclesiæ.

24. An pro expensis, quæ in dicta Ecclesia fieri contingunt, debeat Abbas contribuere duplicatam summam, & quatenus negativè.

25. An dicto Abbati debeatur duplicata portio fructuum, etiam ex legatis Piis Ecclesiæ provenientium.

Non proposita.

Die Sabbathi 17. Januarii 1722.

Sess. 24. de Refor. Matr. cap. 1.

FLORENTINA. Anna Maria Theresia Medicea, Divina inspirante gratia, Judaicam perfidiam abjuravit, & *die 29. Octob. anni elapsi* 1721. unacum quatuor filiis S. Baptismum recepit. Dum Anna erat in statu Infidelitatis matrimonium contraxerat cum Abrahamo Barda Hebræo, quo tamen juxta Ritum Judæorum, usque *de anno* 1710 libellum habuerat repudii; Cumque Anna prædicta promptam habeat occasionem nubendi cum Antonio Cecchio Milite Christiano, & periculum sit in mora, & Abraham in longinquis degat Regionibus, absque eo quod sciri tuto possit, quo loco versetur, exorta est Florentiæ disputatio, an Abraham prædictus sit de jure interpellandus, quatenus affirmativè, an concurrentibus circumstantiis, possit Anna matri-

R... niat

matrimonium facere cum Milite Christiano, omissa, ex superiorum indulgentia, memorata interpellatione, & à Vicario Capitulari Florentino, qui omnia prædicta in sua informatione refert, hujusce Sac. Congregationis Oraculum exposcitur.

Ducto initio ab interpellatione, Apostolus Paulus in prima ad Corinthios *cap.* 7. inquit-- *nam cæteris ego dico non Dominus, si quis Frater Uxorem habet Infidelem, & hæc consentit habitare cum illo, non dimittat illam; & si qua mulier Fidelis habet Virum Infidelem, & hic consentit habitare cum illa, non dimittat Virum &c. quod si Infidelis discedit, discedat, non enim servituti subjectus est Frater, aut Soror in hujusmodi, in pace autem vocavit nos Deus.*

A quibus Apostoli verbis, sicut deducitur, quod per conversionem ad Fidem unius ex Conjugibus, tunc tantum solvitur matrimonium, quoad vinculum, quando alter remanens in infidelitate non vult converti, vel non vult habitare sine contumelia Creatoris, uti perpendit Innocentius Tertius *in cap quanto de Divortiis*, ibi -- *si enim alter Infidelium Conjugum ad Fidem Catholicam convertatur, altero, vel nullo modo, vel non sine blasphemia Divini Nominis, vel, ut eum pertrahat ad mortale peccatum, ei cohabitare volente: qui relinquitur, ad secunda, si voluerit, vota transibit, & in hoc casu intelligimus, quod ait Apostolus, Infidelis discedit? discedat; Frater enim, vel Soror non est servituti subjectus in hujusmodi; Canone etiam, in quo dicitur, contumelia Creatoris solvit jus matrimonii circa eum, qui relinquitur.*

Ita infertur, Conjugem Fidelem debere de necessitate Conjugem Infidelem interpellare, an velit converti, & cohabitare sine contumelia Creatoris, ad effectum, ut ad alia vota sibi liber aditus esse debeat, uti latè docent *Sanchez de matrim. lib.* 7. *disput.* 74. *num.* 12., *Salmanticenses tract.* 9. *de matrim. cap.* 4. *n.* 48. *clar. mem. Card. de Laurea de matrim. disp.* 16. *n.* 198. & *num.* 202., *Clericat. in decis. de Sacram. Matrim. decis.* 11. *num.* 24. ubi formam per extensum refert hujusce interpellationis.

Haud urgente, quod usque *de anno* 1710. Abraham Vir miserat ad mulierem, de qua nunc agitur, libellum Repudii; itaut ipsa remanserit in libertate alium ducendi Virum, uti habetur *in Deuteronom. cap.* 24. Cum enim Christus Dominus *Matth cap.* 19 dixerit, Moysem ad duritiam cordis permisisse Judæis; ut Uxores dimitterent, sed ab initio sic non fuisse, & hoc ipsum iterum dixerit *Marci cap.* 10. concludendo, *quod ergo Deus conjunxit, homo non separet*, docent communiter Theologi, hodie Judæis non esse permissum Uxores suas repudiare, & per repudium non solvi vinculum matrimonii; Christus enim Dominus illud reduxit ad suum primævum statum, hoc est ad indissolubilitatem, non statuendo novam legem, sed auferendo dispensationem, quæ circa dictam indissolubilitatem fuerat concessa, *Medinæ de Continentia controvers.* 1. *cap.* 10. *Card. Bellar. tom.* 2. *controvers. de matrimon. cap.* 15. & *seqq. Cornelius a Lapide in Deuteronom. cap.* 24. *Sanchez de matrim. lib.* 10. *disput.* 1. *num.* 7. & *seqq.*, *Lessius in tertiam partem Divi Thomæ de Sacramento Matrim. cap.* 5. *num.* 92. *dub.* 3. *Pontius de matrim. lib.* 7. *cap.* 50., *Clericat. decis.* 9. *de matrim. num.* 46., *Pignatell. consult.* 93. *tom.* 8.

Et licet hisce minimè obstatibuns etiam hodie inter Hebræos, scientibus, & tolerantibus Superioribus Ecclesiasticis, vigeat praxis Repudii, adhibitis nonnullis solemnitatibus, uti latè prosequuntur *Marquard de Judæis par.* 2. *cap.* 8. *n.* 4. *Joseph Sessa in eodem tract. de Judæis cap.* 33. *num.* 25., *Tondut. quæst. benefic. cap.* 48. *num.* 21. & 22. *Laurent. decis. Aven.* 57. *Bertrand. consil.* 119. *lib.* 2. *consil.* 132. *lib.* 6., & *consil.* 124. *lib.* 7., hæc tamen, & simi-

similia poterunt ad summum sibi locum vindicare in Repudio, inter Infideles, misso, & iisdem in infidelitate permanentibus, secus autem, quoties, prout hìc, alter ex eis da fidem conversus est, uti probat Textus Innocentii Tertii *in cap. gaudemus de divortiis*, ibi -- *qui autem secundum Ritum suum legitimam repudiavit Uxorem, cum tale repudium veritas in Evangelio reprobaverit, nunquam, ea vivente, licite poterit aliam, etiam ad Fidem Christi conversus, habere, nisi post conversionem ipsius illa renuat cohabitare cum ipso, aut etiam si consentiat, non tamen absque contumelia Creatoris, vel ut eum pertrahat ad peccatum.*

Hæc quoad necessitatem interpellationis, de Jure loquendo, post quæ transitum faciendo ad punctum, an stantibus circumstantiis, ex Superioris indulgentia omitti possit in casu interpellatio, refert Vicarius Capitularis, primò periculum esse in mora, si interpellatio facienda sit, & ante matrimonium expectandus sit lapsus temporis in intepellatione præfigendus, secundò elapsum esse tempus undecim annorum à die repudii ab Abraham missi, absque eo quod ille unquam de Uxore, & filiis requisiverit, tertiò libellum repudii esse conceptum verbis adeò injuriosis, ut nullum spei vestigium supersit reditus Viri ad Uxorem repudiatam, ultimò denique ignorari, an Abraham sit vivus, au mortuus, nec ullam, à die discessus habitum fuisse notitiam loci, quem ipse petiit.

Concurrentibus autem consimilibus circumstantiis, nonnulli putant, posse jure suo Conjugem Fidelem, omissa interpellatione Viri Infidelis, transire ad alia vota, *Sanchez de matrim. lib.* 7. *disput.*74. *num.* 14. *&* 15., sicque fuisse in Curia Archiepiscopali Neapolitana decisum, referunt *Genuensis in praxi dictæ Curiæ cap.* 27. *num.* 20. *Riccius in praxi par.* 1. *resolut.* 241, & hæc opinio tanquam probabilis ad mittitur *a Diana in Oper. Coord. tom.* 2. *tract.* 6. *resolut.* 124. & in terminis Mulieris Hebrææ ad Fidem conversæ, & hìc in Italia degentis, quod, stante latitatione Viri in Infidelitate per manentis, posset, omissa interpellatione, aliud matrimonium contrahere. docuerunt *Comitol. lib.* 1. *quæst.* 124. *Clericat. de Sacram. Matrim. dec.* 11e, *num.* 29.

E contra alii censent, quod, etiam concurrentibus circumstantiis, de jure sit locus interpellationi, sed quod si graves sint, haberi debeat recursus ad Summum Pontificem, cujus est in eo rerum statu indulgere, ut, omissa interpellatione, Conjux Fidelis ad alia vota transire possit, *Pontius de matrim. lib.* 7. *cap.* 48. *num.* 12. concordat *Nicolius Lucubr. civil. lib.* 1. *tit.* 10. *de Nuptiis num.* 43. ubi dicit sic resolutum fuisse ab hac Sac. Congragatione, & faciunt Apostolicæ litteræ Gregorii XIII. *apud Pignatell. consult.* 93. *tom.*8. *versus fin.*, in quibus singulis locorum Ordinariis, Parochis, & Presbyteris Missionariis Societatis Jesu in Angola, Ethiopia, & Brasilia degentibus concessit, ut, si aliquis ex Conjugibus ad Fidem convertatur, & alius in infidelitate remaneat, quoties sibi summarie, extrajudicialiter constiterit, Conjugem Infidelem abesse, & legitimè moneri non posse, dispensare valeant, ut Conjux Fidelis, omissa interpellatione, aliud contrahat matrimonium.

His stantibus dignabuntur EE. VV. decernere.

I. An de jure necessaria sit interpellatio in casu &c. & quatenùs affirmative.

II. An stantibus circumstantiis, indulgenda sit dispensatio ab interpellatione in casu &c.

Ad Utrumque affirmativè.

Cum

Cum nonnulla Causarum Dubia, inferiùs recensenda, in novissima Congregatione decisa minimè fuerint, digab ntur EE. VV. dictæ Congregationis folium reassumere, & sequentibus Dubiis respondere.

ROMANA SUSPENSIONIS ONERIS, ET REINTEGRATIONIS ELEEMOSYNÆ MISSARUM.

Sess. 22. de Sacrif. Miss. in Decret. de Observan. & Evit. in cel: Miss.

I. An pro Missis hucusque celebratis annua semper eleemosyna scut.60. fuerit debita in casu &c. & quatenus affirmative.

II. An ex iisdem fructibus locorum Montium ante omnia sit detrahenda, & persolvenda tota illa pecuniarum summa, quæ pro reintegratione eleemosynæ Missarum celebratarum, ad istius modi annuam rationem sexaginta scutorum hactenus desideratur in casu &c.

Ad mentem, quod committatur negotium Eminentissimo Præfecto.

ROMANA, SEU JANUEN LEGATI.

Sess.22.cap. 6. de Ref.

I. An, & quæ summa subministranda sit ex legato Marchionis Vincentii, Thomæ, & Mariettæ de Justinianis in casu &c.

II. An Apollonia Justiniana sit admittenda ad participationem legati bon. mem. Marchionis Vincentii Justiniani, & quatenùs affirmative, pro qua summa in casu &c.

Reliquæ non propositæ.

SORANA NULLITATIS, ET CENSURARUM.

Sess.22. cap 11. de Ref.

I. An sustineatur instrumentum celebratum die prima Octobris 1717. inter Canonicos Ecclesiæ Cathedralis, & Dominos de Gallianis, & quatenus negative.

II. An Contrahentes incurrerint in Censuras, quatenus affirmative.

III. An, & quomodo sint absolvendi in casu, & ad effectum &c.

TUDERTINA, SEU AMERINA NULLITATIS PROFESSIONIS.

Sess.25. cap. 15 de Regul. & Monial.

An constet de nullitate Professionis in casu &c.

VERULANA.

Sess. 24. c. 12. de Refor.

1. An in Ecclesia S. Pauli omnimoda Cura Animarum resideat penes Abbatem Parachum, vel actualis tantùm.
2. An Decimæ, quæ quol bet anno in die Festivitatis omnium Sanctorum defer ntur à Parochianis, spectent ad dictum Abbatem Parochum, vel d beant reponi in massa Communi.
3. An emolumenta Funerum integrè percipi debeant à dicto Abbate Par ocho absque ulla participatione Beneficiatorum

4. An

4. An panis qui offertur in Ecclesia in die Festivitatis omnium Sanctorum spectet ad solum Parochum.

5. An Clerici quatenus ipsis prædicta non competant, immunes esse debeant ab expensis, & oneribus ad Curam spectantibus

6. An dicti Beneficiati participare debeant de redditibus provenientibus ex legatis Piis factis favore solius Abbatis Parochi pro tempore cum onere Missarum, & quatenus negativè.

7. An Abbas teneatur contribuere Sacristiæ pro usu Suppellectilium, & expensæ Sacristæ ad ratam satisfactionis dictorum onerum.

8. An administratio bonorum, & reddituum Ecclesiæ spectet privativè ad Abbatem.

9. An sustineatur electio Cellerarii, & quatenus affirmativè.

10. An exercitium dictæ adiministrationis spectet ad Cellerarium eligendum.

11. An Abbas Parochus prædictus teneatur alternatim satisfacere Missas tabellæ in hebdomada, prout alii beneficiati, vel potius teneatur satisfacere duplicatum numerum Missarum.

12. An Missæ cum cantu sint in absoluto onere dicti Abbatis, vel satisfieri debeant per Beneficiatos per turnum tunc hebdomadarios, & quatenus affirmativè per turnum.

13. An prædicti Beneficiati possint substituere Sacerdotem extraneum ad celebrandum cum cantu, Abbate se offerente cum solito emolumento Missam decantare.

14. An Abbas substituere valeat extraneum ad celebrandum cum cantu, aliquo ex Clericis, seu Substitutis se offerente, ut supra.

15. An unus Beneficiatus possit satisfacere Missas, & alia quæcumque onera per plures Substitutos.

16. An dicti Substituti deputandi sint de consensu Abbatis, una cum approbatione Episcopi, & quatenus affirmativè.

17. An Substitutos, ab Episcopo approbatos rejicere possit Abbas, inconsulto Episcopo.

18. An in deputandis Substitutis præferendi sint Sacerdotes.

19 An Substituti habere debeant peritiam in Cantu Gregoriano.

20 An ad dictum Abbatem tantum spectet invigilare circa ea, quæ concernunt satisfactionem onerum Sacrarum Functionum, aliorumque pertinentium ad divinum Cultum, etiam quoad signum, & horam destinandam.

21. An dictus Abbas Parochus possit ad libitum differre, & interrumpere dictas functiones etiam post datum signum.

22. An dividendum sit oleum, seu potius arbores olivarum.

23 An Parochus impedire possit substitutis Beneficiatorum, ne incedant sub Cruce Ecclesiæ.

24. An pro expensis, quæ in dicta Ecclesia fieri contingunt, debeat Abbas contribuere duplicatam summam, & quatenus negativè.

25. An dicto Abbati debeatur duplicata portio fructuum, etiam ex legatis Piis Ecclesiæ provenientium.

Sess. 14. c. 6. de Penit.

MECHLINIEN. Concessum fuit à san. mem. Innocentio XI Alphonso Archiepiscopo Mechliniensi ad petitionem Caroli Hispaniarum Regis Catho-

Catholici amplissimum Breve ad quinquennium pro salubri directione, & animarum salute eorum, qui Belgii in Castris degebant, & versabantur, conceptum sequentibus verbis: *itaque tibi facultatem ad quinquennium proximum tantum harum serie tribuimus, per te, vel alium, seu alios Sacerdotes probos, & idoneos, ac prævio examine diligenti approbatos a te cum participatione, & consensu dilecti filii Sebastiani Antonii Tanarii Internuntii nostri in Belgio &c. subdelegandos, omnē, & quacumq; jurisdictionē Ecclesiasticā in eos, qui ibi pro Sacramentis Ecclesiasticis militibus ministrandis pro tempore erunt, qui tamen in propria Diœcesi, sub qua illorum ordinarii jurisdictionem suā ordinariā in eos exercere possent, non sint, sive Clerici, & Presbyteri sæculares, seu quorumvis etiam Mendicantiū Ordinū Regulares fuerint, exercēdi, perinde, ac si quoad Clericos sæculares eorum verus Præsul, & Pastor, quoad Regulares vero illorū Superior Generalis esses &c. Præterea tibi, ac Presbyteris idoneis a te approbandis, confessiones quarumcumque d. Exercitus utriusque sexus personarum audiendi, illasque a quibusve excessibus, ac delictis &c. absolvendi &c.* & in fine: *volumus autem, ut quamdiu Exercitus prædictus non prodibit in campum, tenearis saltem per Vicarium tuum Generalem, visitare singulis annis, juxta Pastoralis curæ exigentiam, stationes militum, ac præsidia eorumdem in Civitatibus, Oppidis, Pagis, & Fortalitiis commorantium, super quo conscientiam tuam, tuique Vicarii prædicti gravamus.*

In hujus Apostolici Brevis sequelam quæsitum fuit ab Archiepiscopo Mechliniensi, an ipse, vel suus Vicarius Generalis concedere posset dimissoriales militaribus personis, & eorum filiis natis in exercitu, an vero petendæ essent ab Ordinariis, sub quorum jurisdictione illorum præsidia extant, & S. hæc Congregatio die 8. Febr. 1681. *negative respondit*; eodemque Archiepiscopo iterum recurrente, ut ex gratia saltem sibi permitteretur, literas dimissoriales concedere Ortis in Bello, & eadem Sac. Congregatio die 2. Maii 1682. *censuit id non esse concedendum*; & in eo quod attinet ad Matrimonium, cum exorta fuisset controversia, an Archiepiscopus, uti Delegatus Apostolicus ratione Brevis supra memorati, ejusque Vicarius, & Cappellani exercitus haberent facultatem assistendi Matrimoniis Militum, dum hi reperiuntur in actuali expeditione, item an hanc facultatem haberent privative, quoad contrahentium Parochos, & demum an hanc eandem facultatem obtinerent, dum Milites Matrimonium contracturi in Hybernis, vel Æstivis Castris commorantur, & an hanc eandem facultatem haberent, dum milites sunt in Præsidiis, Sac. hæc Congregatio die 29. Maji 1683. ad primum respondit *affirmative*, & ad alia *negative*.

Expirato tempore in Brevi præfixo, & petente Archiepiscopo Mechliniensi ejus confirmationem cum aliqua ampliori facultate, deputata fuit particularis Congregatio, cui interfuerunt clar. mem. Cardinales Carpineus, Columna, Bonvisius, Albanus deinde ad Summum Pontificatum evectus, ipsaque bis coacta *die videlicet 10. Julii, & 29. Septembris anno 1699.*, propositisque dubiis, primo, *an petitum breve delegationis sit concedendum*, & secundo, *an, & in qua parte sit reformandum*, ad primum responsum fuit *affirmative*, & ad secundum pariter *affirmative*, & reformatio in hoc constituta fuit, ut loco verborum supra relatorum: *volumus autem, ut quamdiu Exercitus prædictus non prodibit in Campū, tenearis saltem per Vicariū tuum Generalem visitare singulis annis, juxta pastoralis curæ exigentiam, stationes militum, ac præsidia eorumdem, in Civitatibus, Oppidis, Pagis, & Fortalitiis commorantium*, hæc alia verba apponerentur; *volumus autem*,

ut iis, quos pro Sacramentis Ecclesiasticis, militibus, aliisque personis quibuscumque d. exercitus, ministrandis, ut præfertur, deputandos duxeris, pro iis tantum Sacramentis, quæ per simplices Parochialium Ecclesiarum Rectores administrari consueverunt, & his quidem, & dumtaxat tempore, quo exercitus præfatus in actuali expeditione reperiretur, secus vero, quando milites in stationibus, & præsidiis degerent, administrandis deputati intelligantur, uti plene habetur *apud R. P. D. Petram ad constit. Apostolicas tom. 2. pag. 353. & seqq.* ubi plene tota hujus facti historia refertur.

Ad tramites resolutionis Congregationis particularis, facta fuit expeditio novi brevis, & cum iisdem limitationibus expeditum fuit a sanctæ mem. Clemente XI. die 6. Martii 1716. Breve directum Eminentissimo Domino Cardinali de Alsatia Archiepiscopo Mechliniensi; Cumque Eminentia Sua, tam ad prædictum san. mem. Clementem XI. quam ad feliciter Regnantem Innocentium XIII. recursum habuerit pro obtinendis amplioribus facultatibus, & ad normam signanter Brevis supra memorati sanctæ mem. Innocentii XI. expediti die 3. Januarii 1681. & ab utroque fuerit examen ad hanc Sacram Congregationem remissum, quæritur in præsenti, quomodo sit providendum.

Ut autem clare percipiatur petitio Eminentissimi Archiepiscopi Mechliniensis, præmittere opus est, quod ab ipso non petitur auctoritas communicandi Cappellanis Militum facultatem assistendi matrimoniis, & conferendi Sacramentum Baptismi, cum enim a suo Prædecessore justis de causis, & signanter, ut probationes esse possent in promptu in ordine ad legitimitatem filiorum, qui a militibus nascuntur, tum pro assumendis Sacris Ordinibus, tum pro eorum admissione ad successiones, demandatum fuerit, ut Sacramenta prædicta a Parochis localibus administrarentur, censet Eminentia sua non esse ab hac praxi recedendum; Quocirca petitio ad sequentia capita reducitur. Primum est, quod sibi concedatur facultas constituendi Cappellanos militum, eosque per se, vel Vicarium suum Generalem examinandi, & approbandi pro confessionibus militum excipiendis, itaut Cappellani sic examinati, & approbati suos Milites subditos absolvere possint, etiam in aliis Diœcesibus, absque eo quod ab earum Ordinariis novam obtineant approbationem.

Secundum est, ut sibi facultas indulgeatur concedendi dispensationes a denunciationibus matrimonialibus in matrimoniis, quæ contrahuntur a militibus, postquam tamen sibi fuerint a Cappellanis, sub quorum cura degunt, exhibitæ attestationes de statu libero.

Tertium denique est, ut tam sibi, quam suo Vicario Generali concedatur, ut Cappellanos militum sibi subjectos visitare valeat, & corrigere, licet in alienis Diœcesibus existant, exceptis tamen Cappellanis Rectoribus Castrorum, puta Civitatum Aversanæ, & Gandavensis, qui earum Ordinariis subjecti sunt.

Hujusce autem petitionis fundamenta plura sunt. Episcopi enim Flandriæ adeo erga antiquiorem praxim sunt propensi, ut conquerantur de novitate, & ejus putent auctorem Eminentissimum Dominum Cardinalem de Alsatia, & quod magis est, nullatenus novam approbationem concedere volunt Cappellanis militum, ad suas Diœceses accedentibus, sub obtentu, quod sola sufficiat approbatio ab Eminentia sua, tamquam Delegato Apostolico reportata.

Item Princeps Sæcularis, qui salarium Cappellanis solvere non facit, nisi exhibita

hibita atteſtatione, quod fuerint conſtituti, & approbati a Delegato, vel ab ejus Vicario Generali in hypotheſi, in qua aliquod ſequatur inconveniens, rem agere non vult cum Ordinariis, ſed cum Delegato, vel ejus Vicario, quibus profecto difficile, & quodammodo impoſſibile eſt pro ſingulis caſibus petere ab Ordinariis juriſdictionem, ad effectum procedendi contra Cappellanos delinquentes in alienis Diœceſibus.

Rurſus; Stationes, & præſidia Militum per quatuor, & quinque vices quolibet anno mutantur, quo ſtante difficile admodum eſt, ut Ordinarii, qui propter modicum permanentiæ Cappellanorum tempus de eorum qualitatibus inſtructi eſſe non poſſunt, ad eorum approbationem, vel reprobationem juſte valeant devenire. Prædictæ quoque Militum ſtationes non ſiſtunt in ſolis Provinciis Flandriæ, ſed etiam tranſeunt ad alias Diœceſes ſubjectas Ordinariis Trævirenſi, Leodienſi, & Metenſi, in quibus Diœceſibus, alia viget Eccleſiaſtica diſciplina, cui Cappellani non ita facile ſe conformant. Denique, cum non unum, & idem in Provinciis Flandriæ ſit idioma, Milites ipſi diverſo idiomate loquuntur, ex quo ſequitur, quod proprios debeant habere Cappellanos juriſdictioni tantum Delegati ſubjectos, ne dimiſſis Cappellanis a Delegato approbatis, detur caſus, quod milites careant Cappellano, qui ſuum calleat idioma.

Additur, quod ſan.mem.Clemens XI. ad petitionem Auguſtiſſimi Imperatoris per ſuas literas Apoſtolicas in forma brevis die 28. Junii 1720. conceſſit Eminentiſſimo Domino Cardinali Georgio Spinulæ, tunc Nuntio Apoſtolico, ut pro exercitibus, qui tunc & pro tempore in Germania conſiſtent, aut inde in alias Regiones, Provincias, & Regna, & etiam in Italiam, & Inſulas adjacentes expedientur, Cappellano Majori exercituum dare poſſet facultatem, ut ab ipſo, vel aliis Sacerdotibus, ab aliquo Ordinario approbatis, & ab eodem Cappellano Majori ſubdelegandis, adminiſtrarentur Sacramenta, & plura alia peragerentur, additis his verbis: *Volumus autem, ut ii Sacerdotes, quos idem Cappellanus Major pro Sacramentis etiam Parochialibus, Militibus, aliiſque Perſonis, quibuſcumque dictorum Exercituum miniſtrandis, ut præfertur deputandos duxerit, nullatenus pro eiſdem Sacramentis eo tempore, iiſque Militibus, & perſonis præfatis, qui & quamdiu in præſidiis fixis, ſtabilibuſque conſiſtent, ſed quando dumtaxat Exercitus prædicti, ſive Legiones, quibus inſerviunt, in actuali expeditione reperientur, aut in temporaneis hibernis, vel æſti is ſtationibus detinebuntur, adminiſtrandis, deputati intelligantur.*

His ſtantibus, dignabuntur EE. VV. decernere,

An, & quomodo ſit providendum in caſu &c.

CAPUTAQUEN VISITATIONIS SACRORUM LIMINUM. Epiſcopus Caputaquen. in Relatione ſtatus ſuæ Eccleſiæ juxta Bullam Xyſti Quinti ad hanc Sac. Congregationem tranſmiſſa, retulit, in ſua Diœceſi plures reperiri Subcollectores, & Commiſſarios, qui non ſunt pro ea deputati, ſed pro locis exemptis, & aliis Diœceſibus adjacentibus, & quod tam ipſi, quam eorum Notarii licet naturaliter eſſent ſui ſubditi, ab Ordinari a iuriſdictione ſe exemptos eſſe ex dicta Cauſa contendunt, ex qua re non modicum diſciplina Eccleſiaſtica patitur detrimentum. Refert quoque in eadem Diœceſi plures Patentatos, tam dictorum Commiſſariorum, quam Capitulorum Eccleſiarum Patriarchalium, Sancti Joannis in Laterano, & S.Pe- *Seſſ.7.c.14. de ref.*

S. Petri de Urbe, aliorumque Ministrorum Ecclesiæ Romanæ reperiri, qui Ecclesiastica iura quotidie offendunt, quæritque pro recto suæ Diœcesis gubernio, an omnes prædicti sint a sua iurisdictione exempti, & an contra eos in casu delicti secundum iustitiæ leges procedere possit.

De spoliorum Subcollectoribus fuit olim disputatum, an comprehenderentur sub nomine Officialium Sedis Apostolicæ, quorum exemptio innititur *Capitulo cum Matthæus de hæreticis inter extravagantes communes*, & ab hac Sac. Congregatione negative responsum fuit, uti colligitur ex Decreto edito *die* 20. *Junii* 1682. Cum enim quæsitum fuisset, *an Subcollectores Spoliorum pro Rev. Camera Apostolica recenseri deberent inter Officiales, de quibus loquitur Extravagans cum Matthæus*, *responsum fuit*, *negative*, uti videri potest *lib.*32. *Decr. pag.*327.

Exemptio itaque Subcollectorum, & Commissariorum in Regno signanter Neapolitano existentium innititur *Constitutioni* 25. *Gregorii XIII. Bull. tom.*2. *& Constit.*202. *Urbani Octavi Bull. tom.*5. sed cum frequentes irreperent abusus ratione exemptionis tam Subcollectorum, quam Commissariorum, Sacra hæc Congregatio Auctoritate sibi commissa a Summis Pontificibus Clemente IX. Clemente X. & Innocentio XI. die 27. Febr. 1677. solemne edidit Decretum, tam quoad numerum Subcollectorum, quam quoad eorum qualitates, & casus, in quibus frui deberent exemptione, addendo, quod Substituti, & Officiales eorum nullam haberent exemptionem, exempto uno tantum Notario pro quolibet Subcollectore in actu exercitii, & in actu pariter exercitii tantum exemptos esse debere Commissarios super illicitis negociationibus, aut alios deputatos pro quibusdam Causis particularibus, uti fuse videri potest *lib.*29. *Decr. pag.*383., *& apud Monacell. in formul. par.*2. *pag.*64. ubi per extensum refertur allegatum Decretum; Et in eo, quod attinet ad Subcollectores, & Commissarios deputatos pro locis exemptis, & Diœcesibus adjacentibus, se obtulit occasio disputandi de eorum exemptione; die etenim 4. Maii 1697. cum Episcopus Bituntinus Sacræ Congregationi exposuisset, quod in Civitate Bitunti tres aderant Subcollectores, seu Commissarii Nuntiaturæ Neapolis, alter Deputatus pro Civitate, & Diœcesi Bituntina, alius pro Abbatia Nullius Fasani, Tertius pro loco nullius Rutiliani, & inter cætera quæsivisset, *An Subcollectores deputati pro jurisdictionibus Fasani, & Rutiliani, & Commorantes Bitunti aliqua in dicto loco gaudeant exemptione*, S. Congregatio respondit, *non gaudere*, *& Episcopum procedere posse in futurum*, *uti habetur lib.*47. *Decr. fol.*185.

Hæc quoad Subcollectores, & Commissarios; quoad Patentatos autem Ecclesiarum Patriarchalium S. Joannis in Laterano, & S. Petri de Urbe, & aliorum Ministrorum Ecclesiæ Romanæ ignoratur, unde eorum exemptio descendat, nec ullum quoad eos datum est invenire Decretum, excepto illo san. mem. Innocentii XII. quod est 68. in ejus parvo Bull. in quo exceptis Officialibus Sanctissimæ Inquisitionis, declaratum fuit, quod Privilegium fori quorumcumque Privilegiatorum vulgo *Patentati* suffragaretur tantummodo in causis, & negociis tam Civilibus, quam Criminalibus, & mixtis eorum Officium, & ministerium quomodolibet concernentibus, & non in aliis; At decretum loquitur de Privilegiatis in Urbe, & in quibuscumque Provinciis, & Legationibus Status Ecclesiastici.

His ergo stantibus, dignabuntur EE. VV. decernere.

I. *An exercentes munus Subcollectorum, & Commissariorum pro locis exemptis, & aliis*

& aliis Diœcesibus adjacentibus, sed commorantes in Civitate, aut Diœcesi Caputaquen. frui debeant exemptione a jurisdictione Ordinarii.

II. *An dictorum Subcollectorum, & Commissariorum Actuarii eadem exemptione frui debeant.*

III. *An Patentati eorumdem Commissariorum, & Subcollectorum, vel Capitulorum Ecclesiarum Patriarchalium S. Joannis in Laterano, & S. Petri de Urbe, vel aliorum Ministrorum Ecclesiæ Romanæ in Civitate, & Diœcesi Caputaquen. existentes, exempti sint a jurisdictione Ordinarii.*

LUCANA FUNERUM. Licet in Testamentis anno 1720. factis Angela Staggi, & Joanna Marini, loci Petræsanctæ Diæcesis Lucanæ demandassent, quod sua cadavera sepelirentur in Ecclesia PP. S. Francisci Minoris Observantiæ ejusdem loci, Nicolaus tamen Bendinus Parochus Ecclesiæ S. Martini, in cujus Parochia Angela, & Joanna decesserunt, voluit, ut eorum Cadavera in sua Parochiali Ecclesia permanerent, quoad usque expletis funeribus hora sepeliendi advenisset. *Sess. 24. c. 12. de refor.*

Ex hoc facto PP. S. Francisci maximopere commoti sunt, eodemque delato ad hanc Sac. Congregationem, scriptum fuit juxta morem Episcopo pro informatione, & voto; cumque Episcopus in sua informatione se relative habuisset ad informationem sibi datam ab eodem Parocho Nicolao Bendino, qui est etiam Vicarius Foraneus loci Petræsanctæ, & in qua asseruit expositionem Cadaverum in Ecclesia Parochiali ab antiqua consuetudine processisse, in Congregatione habita die 11. Januarii 1721. dictum fuit, quod Episcopus Parocho, & Patribus terminum præfigeret unius mensis ad sua jura deducenda in Sacra Congregatione.

A Sacris Congregationibus, & signanter Episcoporum, & Regularium, necnon Rituum sæpius responsum fuit, quod Cadavera Defunctorum sepelienda in Fratrum Ecclesiis, ab ædibus defunctorum ad eorundem Fratrum Ecclesias recto tramite deferantur, monito prius, & requisito, & expectato proprio defunctorum Parocho, a quo benedictionem, & ultimum vale recipere possint, quo venire expresse recusante, possint iidem Fratres etiam ipso invito dicta Cadavera ad suas Ecclesias transportare, licet hæredes Defunctorum contradicerent, & vellent, quod prius deferrentur ad Ecclesiam Parochialem, uti fuse videri potest *in consult. 48. num. 7. & seqq. tom. 3. Pignattel. & apud bon. mem. Matteuc. in Official. Curiæ cap. 20. num. 8.*

Juxta easdem resolutiones excipitur immemorabilis consuetudo contraria legitime probata; Cumque hanc Fratres in hypothesi deficere contendant, onus erit EE. VV. decernere.

I. *An Cadavera Defunctorum sepelienda in Ecclesia Patrum Minorum Observantiæ Terræ Petræsanctæ, antequam ad eorum Ecclesiam deferantur, debeant prius asportari ad Parochialem, & eorum ibi debeat fieri expositio usque ad horam sepulturæ, & quatenus negative.*

II. *An Parochus teneatur restituere ceram, & alia emolumenta percepta occasione associationis, & expositionis in sua Ecclesia Cadaverum Angelæ, & Annæ in casu &c.*

DIE

Die Sabbathi 7. Februarii 1722.

Sess. 24. c. 1. de ref. mat.

EAPOLITANA SPONSALIUM. Pluries proposita fuit Causa hæc super Sponsalibus, quæ Anna Carminati prætendit secum fuisse contracta a Joanne Baptista Brancaccio. Prima propositio contigit in Congregatione habita die 3. Augusti 1720. & tunc fuit responsum, quod coadjuvarentur probationes, & Testes formiter examinarentur super negativa coarctata. Secunda propositio Causæ facta fuit in Congregatione habita die 23. Augusti 1721. Et tunc disputatis sequentibus dubiis, primo videlicet, *an constet de sponsalibus, & quatenus affirmative*, *secundo*, *an Joannes Baptista sit cogendus in casu &c.* ad primum responsum fuit *negative*, & ad secundum *satis provisum in primo*. Tertia propositio facta est in Congregatione habita *die* 20. *Decemb.* 1721. propositoque dubio, *an sit standum, vel recedendum a decisis in casu &c.* Sacra Congregatio distulit resolutionem, censuitque, *repetendos esse Testes, qui deposuerunt super negative coarctata, & causam omnino proponendam esse in secunda Congregatione post Reges*: Proponitur itaque nunc hæc eadem Causa pro quarta vice; quocirca dignabuntur EE. VV. decernere.

An sit standum, vel recedendum a decisis die 23. *Augusti* 1721.

In decisis.

Sess. 22. c. 6. de Ref.

ROMANA, SEU JANUEN LEGATI. Proposita fuit hæc Causa, & non resoluta in postrema Congregatione. Dignabuntur itaque EE.VV. folium reassumere, & sequentibus dubiis respondere.

I. *An, & quæ summa subministranda sit ex legato Marchionis Vincentii, Thomæ, & Mariettæ de Justinianis in casu &c.*

II. *An Apollonia Justiniana sit admittenda ad participationem legati bon. mem. Marchionis Vincentii Justiniani, & quatenus affirmative, pro qua summa in casu &c.*

Ad primum, subministrandam esse summam sc. 15. quolibet Mense tam pro Thoma, & Marietta, quam pro filiabus. Ad secundum subministrandam esse summam scutorum sex pro quolibet mense.

Sess. 25. c. 16. de Ref.

FULGINATEN. PRIORATUS QUOAD CURAM ANIMARUM. Proposita fuit hæc Causa in Congregatione habita die 2. Octobr. 1721. cujus folium poterit ab EE.VV. benigne reassumi; Cumque tunc disputatum fuerit dubium, *an sit relaxanda supplicatio in casu &c.* & S. hæc Congregatio

gatio respondit, *non esse relaxandam supplicationem*, dignabuntur EE. VV. in præsenti decernere.

An sit standum, vel recedendum a decisis in casu &c.

Non proposita.

In postrema Congregatione sequentes etiam Causæ indecisæ remanserunt.

SORANA NULLITATIS, ET CENSURARUM. *Sess. 24. c. 11. de Ref.*

I. *An sustineatur instrumentum celebratum die 1. Octob. 1717. inter Canonicos Ecclesiæ Cathedralis, & Dominos de Gallianis, & quatenus negative.*

II. *An Contrahentes incurrerint in censuras, & quatenus affirmative.*

III. *An, & quomodo sint absolvendi in casu, & ad effectum &c.*

Non proposita.

TUDERTINA, SEU AMERINA NULLITATIS PROFESSIONIS. *Sess. 25. c. 15. de Reg. & mon.*

An constet de Nullitate professionis in casu &c.

Non proposita.

VERULANA. Proposita etiam fuit hæc Causa in folio postremæ Congregationis, sed defuit tempus illam examinandi. Cum autem Eminentissimus D. Cardinalis Præfectus animadverterit exorbitantem esse numerum dubiorum propositorum, & sufficere posse saltem pro nunc resolutionem trium dubiorum, *Primi videlicet*, *Octavi*, & *Vigesimiquinti*, vel quia, resolutis prædictis, poterunt Partes facilius ad Concordiam devenire, vel quia edita dicta resolutione, in eo, quod attinet ad alia dubia, poterit aliquod aliud capi temperamentum, dignabuntur EE. VV. decernere. *Sess. 25. c. 13. de Ref.*

I. *An in Ecclesia S. Pauli omnimoda cura animarum resideat penes Abbatem Parochum, vel actualis tantum.*

II. *An administratio bonorum, & redditüum Ecclesiæ spectet privative ad Abbatem.*

III. *An dicto Abbati debeatur duplicata portio fructuum, etiam ex Legatis Piis Ecclesiæ provenientium.*

Non proposita.

SPOLETANA. Felix Alexandra Becchelli anno 1709. ingressa est Monasterium Monialium Beatæ Claræ de Montefalco, & in eodem professionem Regularem emisit anno 1710. Cumque eadem, quæ modo est constituta in ætate annorum triginta, paucis ab hinc diebus, enarrasset Priori Ecclesiæ Collegiatæ S. Bartholomæi suo fratri germano, se Ermafroditam evasisse, sexumque virilem in se prævalere, prædictus Prior operæ pretium esse censuit rem totam Episcopo Spoletano manifestare. *Sess. 25. c. 1. de reg. & mon.*

Episcopus suum in Urbe negociorum Gestorem admonuit, ut opportunum caperet super prædicta re consilium; cumque fuerit eidem a me insinuatum, quod in similibus facti circumstantiis, necessarium erat peritos deputare, qui

qui unacum assistentia Matronarum magna cum circumspectione Monialem recognoscerent, & quod in hypothesi, in qua ex peritorum relatione deprehenderetur exposita esse vera, Monialis debebat, vel honestæ Matronæ vel suis Cognatis consignari, ut penes eos caute custodiretur, retento interim habitu Monachali, usque quo t ansmissis ad Sacram Congregationem necessariis documentis, ipsa decerneret, quid esset agendum, & an esset, nec ne a vinculo professionis absolvenda; Episcopus insinuationi exactissime morem gessit, factaque a Peritis assistentibus binis Matronis, necessaria recognitione, illisque unanimiter referentibus Sororem Felicem Alexandram evasisse Ermafroditam, ne hoc interim aliquod scandalum, quod usque adhuc, Divina favente gratia, in Monasterio non contigit, contingeret in futurum, dictam Monialem consignavit Priori supra memorato Ecclesiæ Collegiatæ S. Bartholomæi germano fratri Sororis Felicis, apud quem modo supradicto caute custoditur.

His expletis, cum ab Episcopo ad hanc Sac. Congregationom transmissus sit processiculus recognitionis, & unacum processiculo exhibitus fuerit supplex libellus memorati Prioris Ecclesiæ Collegiatæ, in quo nedum petitur declaratio nullitatis professionis emissæ a sorore Felice, sed ulterius promovetur instantia pro restitutione dotis olim Monasterio solutæ, quæritur in præsenti, an petitis sit annuendum.

Sermonem itaque habendo de recognitione Sororis, fuit illa expleta a Bernardo de Amicis Medico Terræ Montisfalchi, necnon a Joanne Antonio Ciardello ejusdem Terræ Chirurgo, assistentibus duabus matronis ex honestioribus dictæ Terræ, Baptista videlicet de Valentibus, & Agatha Bontadosia, & utriusque periti judicium fuit, quod Soror felix esset Ermafrodita, & capax coeundi tamquam vir cum qualibet muliere: *referisco essere d. Suor Felice Alessandra ermafrodita, e capace a coire come uomo colle donne*, & in eo, quod attinet ad fundamentum, cui Peritorum judicium innixum fuit, nedum illud constitutum est in signis, ut plurimum extrinsecis, & aliquando æquivocis, hoc est pilorum, tam in pectore, & labio superiori, quam in maxillis, in voce sonora, in mammillis nullatenus turgescentibus, in defectu, multo ab hinc tempore, mestruorum, in stimulis concupiscentiæ, quibus octo ab hinc annis, se in occursu mulierum commoveri sentit, sed et am in signis intrinsecis, & certioribus, hoc est in extrinseca apparitione omnium virilium genitalium, consistentibus tamen in suo primævo statu pudendis muliebribus, uti ex dicta peritorum Relatione plenius desumitur, in qua plura alia oretenus exponenda describuntur, quæ pudor vetat scriptis aperire.

Plura de his Ermafroditis videri possunt *apud Scottum in sua Physica curiosa lib.1. c.31. & lib.3. cap.10., & apud Zacchiam quæst. Medic. legal. lib.3. tit.2. quæst.9. n.1. & 2. & plenius lib.7. tit.1, quæst.8. per tot., & apud Licetum lib.2. de monstris cap.53. & erudite apud Gasparum a Rejes in suo Jucund. quæst Elisio Campo quæst.48.*, at in eo, quod attinet ad professionem Religiosam, binæ sunt in jure propositiones; prima est, quod si Ermafroditus prævaleat in sexu virili, valida est professio, si ab eodem fuerit inter viros emissa, secos si inter mulieres, & e contra, si prævaleat sexus fœmineus, valida est professio ab eodem emissa, si fuerit emissa inter mulieres, secus si inter viros, uti late ostendit *Donat. in praxi rerum regul. tom.2. tract.3. quæst.22. n.5.* Altera est, quod si uterque sexus in Ermafrodito sit æqualis; dantur enim Ermafroditi adeo perfecti in utroque

sexu,

sexu, ut possint agere, & pati in venereis, licet non possint generare cum aliis, & concipere in seipsis, juxta late deducta *apud Clericat dec.* 43. *de SacramPœnit.n.*12., & legitur apud S. Augustinum *de Civit. Dei lib.*16. *cap.*8. ibi: *Androgini, quos etiam Ermafroditos nuncupant, quamvis admodum rari sint, difficile est tamen, ut temporibus desint, in quibus sic uterque sexus apparet, ut ex quo potius debeant accipere nomen, incertum sit*, & hi profiteri valide non possunt, nec in Religione virorum, nec in Religione mulierum, & qnatenus in alterutra professionem emiserint, professio nulla est: *Bovacin.de clausura quæst.*2.*punct.*10.§.5.*n.*2.ibi: *Si vero uterque sexus æqualis sit, in neutra Religione profiteri potest.* Concordat *Passerin.de statu hominum tom.*3.*quæst.*189.*art.*10.*inspect.*4.*n.*148.ibi; *sed loquendo de illis, in quibus uterque sexus extrinsecus est rite formatus, unde, & ad utrumque usum Veneris sunt habiles, puto, quod, sine distinctione professio illorum in quocumque Monasterio sit, irrita est professio.*

Hæc quoad professionem, nunc transeundo ad dotis restitutionem, sicuti moniali de uno ad aliud Monasterium transeunti, dos a primo Monasterio restituitur, & hoc ipsum contingit, quando monialis exit e Monasterio propter nullitatem professionis, juxta deducta *apud Tondut.quæst.benef.c.*14. *n* 5. & 6. sic hoc ipsum videtur statuendum esse in hypothesi, in qua professio nullitate laborat, ex quo mulier facta est Ermafrodita, sive Androgina, ut in terminis mulieris professæ in virum conversæ, & e Monasterio hac de causa exeuntis, consuluit *Cappon. discept.*220. *n.*44. *tom.*3.

His stantibus, dignabuntur EE.VV. decernere.

I. *An professio irrita sit in casu, & quatenus affirmative.*

II. *An dos sit Sorori Felici restituenda in casu &c.*

Non proposita.

Ex folio denique ultimæ Congregationis indecisa quoque hæc alia dubia remanserunt.

CAPUTAQUEN. VISITATIONIS SACRORUM LIMINUM.

*Sess.*7. *c.*14. *de ref.*

I. *An exercentes munus Subcollectorum, & Commissariorum pro locis exemptis, & aliis Diœcesibus adjacentibus, sed commorantes in Civitate, aut Diœcesi Caputaquen. frui debeant exemptione a jurisdictione Ordinarii.*

II. *An dictorum Subcollectorum, & Commissariorum Actuarii eadem exemptione frui debeant.*

III. *An Patentati eorumdem Commissariorum, & Subcollectorum, vel Capitulorum Ecclesiarum Patriarchalium S. Joannis in Laterano, & S. Petri de Urbe, vel aliorum Ministrorum Ecclesiæ Romanæ in Civitate, & Diœcesi Caputaquen. existentes, exempti sint a jurisdictione Ordinarii.*

Non proposita.

LUCANA FUNERUM.

*Sess.*25. *c.*13. *de ref.*

I. *An Cadavera Defunctorum Sepelienda in Ecclesia patrum minorum Observantiæ Terræ Petræ Sanctæ, antequã ad eorũ Ecclesiã deferãtur, debeãt prius*

asportari ad Parochialem, & *eorum ibi debeat fieri expositio usque ad horam sepulturæ* & *quatenus negative*.

II. *An Parochus teneatur restituere ceram*, & *alia emolumenta percepta occasione associationis*, & *expositionis in sua Ecclesia Cadaverum Angelæ*, & *Annæ in casu* &c.

Non proposita.

Die Sabbathi 28. Februarii 1722.

LUCÆORIEN. NULLITATIS MATRIMONII. Sanctæ mem. Clemens Papa Undecimus anno 1716. dispensationem concessit, ut, non obstante quarto gradu consanguinitatis, possent inter se matrimonium contrahere Joannes Sapica, & Constantia Radzivvilia. *Sess. 24. c. 4. de Ref. matr.*

Anno sequenti 1717. contractum fuit inter eosdem matrimonium in facie Ecclesiæ, coram Parocho, & Testibus; Cumque Joannes, & Constantia non quarto tantum gradu consanguinitatis, sed tertio, & quarto mixto essent conjuncti, existimatum fuit, quod id impedire non posset executionem dispensationis, ex regula, quod gradus remotior sit attendendus, & quod trahat secum propinquiorem.

Matrimonium hoc modo contractum, fuit etiam consummatum, cum Conjuges pluribus hebdomadis cohabitaverint, sed exortis inter Conjuges, & ambarum partium Consanguineos, divitiis, nobilitate, & dignitatibus præstantissimos, dissidiis, agi cœptum est de nullitate Matrimonii, controversiaque delata ad hanc Sacram Congregationem, ne, lite in partibus agitata, odia in perniciem publicæ quietis erumperent, bina in præsenti disputanda dubia proponuntur, quorum alterum, ut infra videri potest, respicit nullitatem Matrimonii, alterum pœnas, quibus prætenditur Joannem remansisse subjectum, & signanter inhabilitatum ad contrahendum cum quacumque alia Muliere Matrimonium.

Ducto itaque initio a primo dubio, operæ pretium est adnotare, quod Pius Papa Quartus decrevit, quod in dispensationibus matrimonialibus non solum gradus remotioris, sed etiam propinquioris, expressa mentio fieri deberet, itaut non facta mentione propinquioris, dispensatio nullius esset roboris, & momenti.

Hanc Pii Quarti constitutionem revocavit san. mem. Pius Quintus, qui in *sua Bulla* 13. *Bull. tom.* 2. statuit, quod in dispensationibus gradus remotior attenderetur, & traheret secum propinquiorem, & sic quod sufficeret exprimere gradum remotiorem, obtentis tamen postea super gradu propinquiori literis Apostolicis in quibus declaretur, non obstare reticentiam propinquioris gradus, uti colligitur ex formula harum literarum impressa apud *Novar. in summ. Bull. Comment.* 60. *sub n.* 1.

Hæc plana sunt, & nullam videntur admittere controversiam, quocirca sola

ſola difficultas in hoc conſiſtere videtur, an in hypotheſi, in qua executor ſciens non fuiſſe expreſſum Summo Pontifici gradum propinquiorem, procedat ad Brevis executionem, non petitis nec obtentis memoratis literis declaratoriis, an inquam executio hæc non tantum ſit illicita, ſed invalida, & ſic conſequenter, an Matrimonium dicto modo contractum non tantum ſit illicitum, ſed etiam invalidum.

Putant nonnulli Matrimonium in dictis circumſtantiis contractum ad ſummum eſſe illicitum, ſed non invalidum; Putant illicitum, quia Pontificio præcepto volenti, quod novæ literæ declaratoriæ afferantur, erat obediendum; Putant deinde eſſe validum, ex quo novæ literæ declaratoriæ requiruntur ad avertendum ſcandalum, ne videlicet aliqui ſumerent occaſionem ſcandali, videntes non fuiſſe diſpenſatum in gradu propinquiori, licet aliunde regula juris ſit quod gradus remotior imbibit, & trahit ad ſe propinquiorem, uti ad rem argumentantur *Sanchez. de matrim. lib. 8. diſput. 24. n. 29. Perez. de matrim. diſput. 46. ſect. 5. n. 7. Pontius de matrim. lib. 8. cap. 17. §. 5. n. 26. & 27.*

Alii e contra cenſent, matrimonium nedum illicitum eſſe, ſed invalidum; S. enim Pius Quintus in citata Bulla poſtquam declaravit ſufficere ad valorem diſpenſationis, ſi exprimatur gradus remotior, addidit hæc alia verba, *obtentis tamen poſtea ſuper propinquiori literis declaratoriis*, quæ verba conditionem importare videntur de neceſſitate explendam ante actum; & quæ actum efficit nullum, ſi non præcedat; & in hujus aſſumpti comprobationem nonnullæ literæ Apoſtolicæ Urbani Octavi, & Innocentii X. afferuntur, in quibus expreſſe dicitur, quod quidam Ordinarii, qui literas Apoſtolicas executioni dederant, in quibus, ſubticito gradu propinquiori, remotior tantum fuerat expreſſus *nulliter*, *& de facto* diſpenſaverant, non expectatis ſubſequentibus literis declaratoriis, uti, late perpenſis dictis brevibus, docet *Anaclet. in 4. lib. decretal. in appendic. de diſpenſat. ſuper impedimentis* §. 4. *pag.* 252, *a num.* 170. *uſque ad n.* 183. & hanc ſententiam eſſe in praxi receptam, & in Dataria Apoſtolica, plene teſtantur *de Juſtis de diſpenſ. matrim. lib. 2. cap. 3. n. 40. & duobus ſeqq. Corrad. in praxi diſpenſat. lib. 7. pag. 289. & 290. Barb. in vot. deciſ. lib. 1. vot. 3. per tot.* & ſignanter *n.* 16. ubi ponderat, quod in allegato Brevi Urbani Octavi declaratur, quod copula interim habita fuerat inceſtuoſa, quod filii nati erant illegitimi, & quod iterum contrahendum erat matrimonium in facie Eccleſiæ. *Clericat. deciſ. 22. de Sacram. matrim. n. 11. Roſ. de execut. liter. Apoſt. cap. 11. n. 33.*

De nullitate matrimonii nulla fuit in præteritis controverſia inter Joannem, atque Conſtantiam; Scribentes etenim pro una, & alia parte libentiſſime admiſerunt, quod concurrente diſpenſatione ſuper quarto tantum conſanguinitatis gradu, conjunctiſque revera Joanne, & Conſtantia in tertio, & quarto conſanguinitatis gradu, clara erat nullitas matrimonii; ſed Sacra hæc Congregatio die 7. Septembris 1720. diſtulit reſolutionem, & reſcripſit *ad mentem*, & mens fuit, quod perquirerentur regeſta Datariæ, ut videretur, an ſubſiſteret opinio de nullitate matrimonii ſic contracti, juxta *Praxim*, tam antiquam, quam modernam dicti Tribunalis; ab ejus eteinm auctoritate, omnes fere Scribentes moti ſunt ad ſuſtinendum, quod Matrimonium in dictis circumſtantiis initum, eſſet nedum illicitum, ſed invalidum.

Hæc, quoad primum dubium: Tranſeundo autem ad ſecundum, Scribentes

pro Joanne probare conati sunt, ipsum non fuisse redditum inhabilem ad contrahendum Matrimonium cum alia muliere ; Tum quia non docetur, quod habuerit scientiam suæ conjunctionis cum Constantia in tertio , & quarto gradu , tum quia non est in Jure imposita pœna inhabilitatis ad alias nuptias per hoc , quod quis incestum commiserit extra figuram , vel in figura Matrimonii, *Text. in can. de incestis* 35. *quæst*.3. ibi : *Sane quibus conjunctio illicita interdicitur, habebunt ineundi melioris Conjugii libertatem* ; & rursus *in Can. hæc salubriter* 35. *quæst*.8. ibi: *Qui autem & quæ in quarto, vel in quinto gradu conjuncti inventi fuerint, separarentur &c. Sane quibus conjunctio interdicitur illicita, habebunt ineundi conjugii melioris libertatē & in Can. si duo* 35. *quæst*.6. ibi *Si se Episcoporum judicio segregaverint , si juvenes sunt alia matrimonia contrahere non prohibeatur*: & contraria procedunt quando incestuosi adeo insimul convixerint , ut alter eorum occubuerit durante adhuc incestu , ibi : *Et si alter eorum morte præventus fuerit, alter quandiu vivit graviter pœniteat , & sine spe conjugii maneat* .

Scribentes vero pro Constantia probare conati sunt inhabilitatem Joannis ad aliud contrahendum matrimonium , tum quia certa fuit ejusdem scientia super conjunctione in tertio , & quarto gradu , uti colligitur ex attestatione Episcopi; tum quia sic in jure, ad vindicandum crimen incestus dispositum est *Text. in cap, Transmissæ de eo, qui cognov.* ibi: *perpetuo sine spe conjugii permanebit* ; & in terminis copulæ incestuosæ in figuræ matrimonii sic legitur in *Can. Propinquam* 35. *quæst*-2. & 3. ibi : *Qui propinquam sanguinis Uxorem ducunt, & separantur, non licebit eis, quandiu utrique vivunt, alias Uxores sibi in Conjugio sociare , nisi ignorantia excusentur* .

Allegatæ præterea fuerunt resolutiones hujus Sacræ Congregationis ad hanc sententiam corroborandam ; in quadam enim causa *Papien. seu Januen.* in qua agebatur de copula incestuosa habita in figura Matrimonii , Cardinalis Alciatus adnotavit, Virum , propter incestum esse factum inhabilem ad contrahendum cum aliis , sed eidem posse concedi dispensationem . Rursus *in quadam causa Pragen.* 29. Maji 1677. dictum fuit, non fuisse a muliere contractam ullam inhabilitatem , non obstante , quod incestuose copulata fuisset in vim dispensationis obtentæ a non habente facultatem, ex quo decepta contraxerat matrimonium , & cum ignorantia impedimenti . Demum *in quadam causa Salernitana Matrimonii* die 3. Martii 1708. resolutum fuit, Matrimonium non obstante dispensatione fuisse invalidum , & contendente Viro , se ex hoc inhabilem non evasisse ad aliud contrahendum Matrimonium die 27. Novembris ejusdem anni , responsum fuit *pro inhabilitate* , & die 11. Januarii 1710. fuit eidem denegata dispensatio , quamvis pro ea obtinenda deduceret motivum incontinentiæ .

His stantibus dignabuntur EE. VV. decernere .

I. *An constet de nullitate Matrimonii , & quatenus affirmative* .

II *An Princeps Joannes Sapica factus sit inhabilis ad contrahendum Matrimonium cum aliis mulieribus in casu &c.*

Dilata , & proponatur in prima post sequentem , etiam unica .

NEA-

NEAPOLITANA CONGRUÆ. Joannes Nicolaus de Laurentiis anno 1693. admissus fuit inter Patres Societatis Jesu, & nondum expleto Novitiatus biennio, nec emissis tribus simplicibus Votis Paupertatis, Castitatis, & obedientiæ, cum licentia sui Superioris ad Sacros Ordines promotus fuit ab Episcopo Aquilano, Pontificalia in Civitate Neapolitana exercente de licentia clar.me.Card. Cantelmi Archiepiscopi d. Civitatis, idemque de Laurentiis, post emissa eadem Vota, fuit a Societate dimissus. *Sess.12.c.2. de ref.*

Nicolaus ab Ordinum exercitio suspensus ex tituli defectu ad hanc S. Congregationem habuit recursum, ad effectum obtinendi a Patribus Societatis assignationem Congruæ alimentariæ, & post nonullas subalternas controversias exortas, tam super subscriptione dubiorum, quam super subministratione alicujus summæ in Causam declarandam, deventum tandem fuit ad propositionem Causæ in folio, disputatisque sequentibus dubiis.

I. *An Joanni Nicolao de Laurentiis uti Sacerdoti Ordinato ad titulum Religiosæ paupertatis in Societate Jesu, & deinde ab ea dimisso, debeatur Congrua portio, seu substentatio saltem annuorum quadraginta aureorum ab eadem Religione.*

II. *An lite pendente sint ei subministranda alimenta, & sumptus litis.*

III. *An potius idem Nicolaus teneatur ad Religionem redire in casu &c.* in Congregatione habita *die* 8. *Augusti* 1705. rescriptum fuit *ad primum absolvendam esse Societatem a prætensa subministratione congruæ, in casu, de quo agitur, ad secundum, & tertium satis provisum in primo*, & propter suffragiorum uniformitatem mandatum fuit, quod causa *amplius non proponeretur*, uti legitur *lib.55.decret.pag.*291. *a tergo*, & licet d. Nicolaus in Congregatione habita die 23. Mensis Januarii 1706. pro nova audientia supplicasset; eam tamen obtinere non potuit, cum responsum fuerit, *nihil de nova audientia*, uti habetur in parvo regesto dicti anni sub dicta die.

Orator exclusus a petita Congruæ assignatione, quique interea a celebratione Missæ erat suspensus ex defectu tituli, seu Patrimonii, suas exibuit preces pro facultate Missam celebrandi, cumque die 6. Februarii d. anni 1706. dictum fuerit, quod audiretur Eminentissimus Card. Vicarius, editum fuit a clar. mem. Card. de Carpineo Urbis Vicario suum suffragium, in quo sic conclusit: *crederem societatem debere Oratorem providere de congrua substentatione, donec constet fuisse ad titulum Patrimonii promotum, vel donec fuerit recuperata domus a Patre assignata, ad quem effectum esset injungendum, ut Nicolaus omnia, & singula jura sua cedat societati. Quod si ab Eminentissimis PP, aliud decernendum esse videatur, Niicolaus deberet suspensus remanere, quia non habenti titulum suspensa est facultas celebrandi.*

At relato, in S. Congregatione prædicti Card. Carpinei suffragio, eadem die 8. Maji 1706. uti habetur *lib.56. decr. fol.*168. sic respondit, *Sacra &c. audita relatione Eminentiss. D. Card. Carpinei Sanctissimi D. N. in Urbe Vicarii, quoad petitam facultatem celebrandi instantiam remisit arbitrio EE. Suæ, ut desuper pro sua prudentia gerat, statuat, atque decernat, quod sibi magis in Domino videbitur expedire. In rel.quis vero eadem S. Congregatio instantiam rejecit.*

Ab anno 1706. usque ad annum 1720. nullum de hac Causa motum amplius fuit verbum in hac S. Congregatione, sed cum prædicto anno 1720. Nicolaus S. me. Clementem Papam XI. per supplicem libellum exorasset, ut, vel Patribus Societatis demandaret Congruæ subministrationem, vel sineret

ret Causam in hac Sac. Congregatione reassumi; preces fuerunt a Sanctitate Sua ad hanc Sac. Congregationem remissæ,& inter summaria precum, quæ ab Eminentissimo Præfecto expediuntur cum Secretario, responsum fuit die 13. Julii 1720. ad mentem, quæ fuit, ut Secretarius ageret cum Patribus Societatis ut titulo eleemosinæ aliquid Oratori subministarent.

In hujus rescripti executionem non destiti rem agere cum Patribus; Cumque promptissimam eorum voluntatem invenerim quoad omne genus eleemosynarum, sed omnino alienam deprehenderim in casu, de quo agitur, tum propter absolutionem, ab hae Sac.Congregatione servatis servandis a quacumque Congruæ subministratione, reportatam, tum ratione exempli, quod in perniciem cederet totius Religionis, re ad Nicolaum delata, novus ab ipso recursus habitus est ad Sanctissimum D.N.feliciterRegnantem, ut ejus auctoritate Societas adigeretur ad congruam subministrandam, remissisque etiam hisce precibus ad hanc S. Congregationem, non in summariis, quæ expediuntur inter Eminentissimum Præfectum, & Secretarium, sed in plena Congregatione proposita fuit inter supplices libellos, qui in ea leguntur, instantia, & die 2. Augusti 1721. responsum fuit *Lectum*; Nicolao autem nullatenus ex tot negativis responsis defatigato, & quotidianis accessibus instante, tam apud Eminentissimum Præfectum, quam apud me Secretarium, ut iterum audiretur, & sua Causa in folio proponeretur, re communicata cum Procuratore Patrum Societatis, die 13. Septembris 1721. dictum fuit, *quod audiretur*, & in sequelam hujus rescripti, disputandum in præsenti proponitur dubium, ad calcem restrictus referendum.

Fundamenta Nicolai sunt hæc, quæ sequuntur; Primum est, quod ipse ante expletum biennium a die ingressus in Religionem, & sic ante emissionem trium Votorum simplicium fuit ad Sacros Ordines promotus; absque eo quod Societatem juvare possit Constitutio Gregorii XIII.; Quia S.Pius V. *Constit.*75. *Bull. tom.*2. voluit, quod dispositio Sac.Concilii Tridentini *sess.*21.*cap.*2.*de ref.*loquens de Clericis sæcularibus extenderetur ad Clericos Religiosos non professos,& licet memoratus Papa Gregorius exemptos ab hac Piana Constitutione declaraverit Patres Societatis, declaratio tamen loquitur de illis, qui in Societate promoventur ad Ordines Sacros, sed post biennium, & post emissionem trium Votorum simplicium, licet ante solemnem Professionem: *Garz. de benef. p.*2. *cap.*5. *n.*13. *& sub n.*29. *Fornar. in tract. de Ordin. cap.*8. *n.*9.

Secundum est, quod juxta demandata a Patre Generali, & a Societate nullatenus controversa, intantum fuit Nicolao concessa facultas ascendendi ad Ordines Sacros ante biennium, & ante emissionem Votorum simplicium, in quantum suppositum fuit, quod haberet Patrimonium, ad cujus titulum, ante ingressum in societatem, fuisset prima Tonsura initiatus juxta morem Civitatis Neapolitanæ. Cum ergo, nec Patrimonium adesset, nec in ordinatione ad primam Tonsuram extra Societatem,nec in susceptione Sac.Ordinum in Societate, ulla unquam facta fuerit mentio Patrimonii, clara dicitur negligentia Patrum, quam idcirco luere debent, Congruam assignando Nicolao a sua Societare dimisso.

Tertium est, quod Patres Societatis ad effectum obtinendi, quod sui ante solemnem Professionem initiari possent Ordinibus Sacris, adversus citatam Bullam S. Pii V., se promptos, & paratos obtulerunt ad assignandum cuilibet ordinato in Sacris, & deinde ante Professionem dimisso congruam suffi-

ſufficientem , ne cum dedecore characteris mendicare cogeretur : Cumque oblato hæc fuerit ab hac S. Congregatione acceptata , & ſumma fuerit ſtatuta in ducaris 40. , uti colligi dicit ex libris S. Congregationis , quos oculis Sapientiſs. Patrum ipſe ſubjiciam,de ſuo bono jure Nicolaus aſſerit non eſſe dubitandum .

Societas e contra ait , ſe ad nihilum teneri ; Primo , quia Nicolaus fuit dimiſſus ipſo petente , uti ex dimiſſione deſumitur , & quatenus dimiſſio ex cauſa ſecuta fuiſſet , ſemper eo fortius creſcit aſſumptum excluſivum cujuſcumque aſſignationis .

Secundo, quia quando agebatur de Ordinatione Nicolai ante expletum biennium , & emiſſionem trium Votorum ſimplicium , ſemper ipſe aſſeruit ſe habere Patrimonium , & ſe fuiſſe prima Tonſura initiatum ad titulum prædictum ; Cumque dependenter ab hoc ſuppoſito , P. Generalis dederit licentiam , ut ille Sacros Ordines aſſumeret, & juxta morem Civitatis Neapolitanæ abſtinendi a collatione Tonſuræ , n ſi tonſurandus habeat Patrimonium *in ſumma ducat.36. annuorum*, Nicolaus tunc haberet domum ſibi a Patre in ſæculo donatam , quoad uſufructum , ut ad Sacerdotium aſcenderet , infertur ex hoc ſocietatem non teneri ad ullam ſubminiſtrationem , licet hic, & nunc Nicolaus paupertate laboret, & domum a Patre aſſignatam non habeat , exemplo Epiſcopi , qui ignorans qualitatem Beneficii, & reputans illud eſſe tutum , & ſufficiens, ad ejus titulum aliquem ordinavit; non tenetur enim Epiſcopus aliquid ex juſtitia contribuere pro ſubſtentatione Ordinati,ſi d.Beneficium fuerit ab alio ſubſequenter evictum *Fagnan. in ca. cum ſecundum n.*41. *& ſeqq. de Præbendis* , *Pyringh. ad tit. decret. ſect.*1. §.3. *n.*24.

Tertio , quia non ſubſiſtere dicitur in facto , quod ad effectum obtinendi exemptionem a Bulla Piana Patres unquam obtulerint aſſignationem congruæ favore eorum , qui dimitterentur, ſed ſemper dixerunt, non eſſe timendum de eorum mendicitate , cum ejecti , ut plurimum aut fortunæ , aut naturæ, bonis taliter ſint præditi , ut vitam ſuam honeſte eſſent traducturi ; itaut quidquid adnotatum reperitur in Regeſtis hujus S.Congreg. referri dicendum ſit , non ad reſolutionem , ſed ad privatam Secretarii adnotationem .

Multoque magis , cum alii adfuerint ejecti, qui potiſſimum ex capite eorum , quæ in regeſtis adnotata dicebantur , inſteterunt in hac Sacra Congregatione pro congrua obtinenda : Cumque ſemper fuerint rejecti, nec aliquid conſequi potuerint , uti ſignanter colligitur ex his , quæ contigerunt in famigerata cauſa Georgii Vaccarini, de qua *apud Pignattell. conſult.*92.*ad calcem tom.*10. ſignum evidentiſſimum hoc eſt , nec oblationem Societatis habere ſubſiſtentiam , nec ullum adeſſe decretum , quo Societas adigatur ad congruam dimiſſis aſſignandam .

His ſtantibus , dignabuntur EE.VV. decernere .

An ſit ſtandum , vel recedendum a deciſis die 2. *Auguſti* 1721. *in caſu &c.*

In deciſis , & amplius .

In ultima Congregatione indeciſæ remanſerunt Cauſæ ſequentes. Prævia itaque folii reaſſumptione dignabuntur EE. VV. ſequentibus Dubiis reſpondere .

FUL-

Sess.23.c.12. de ref.

FULGINATEN. PRIORATUS QUOAD CURAM ANIMARUM.
An sit standum, vel recedendum a decisis in casu &c.

Prævio recessu a decisis esse relaxandam supplicationem cum expeditione tamen gratiæ in forma dignum, nempe cum clausula: quod per diligens examen coram Ordinario faciendum idoneus repertus fuerit, & ad mentem.

Sess.22.c.11. de ref.

SORANA NULLITATIS, ET CENSURARUM.
I. *An sustineatur instrumentum celebratum die 1.Octob.1717.inter Canonicos Ecclesiæ Cathedralis, & Dominos de Gallianis, & quatenus negative.*
II. *An contrahentes incurrerint in Censuras, & quatenus affirmative.*
III. *An & quomodo sint absolvendi in casu &c. ad effectum &c.*

Reliquæ non propositæ.

Sess.25. c.15. de reg. mon.

TUDERTINA, SEU AMERINA NULLITATIS PROFESSIONIS.
An constet de nullitate professionis in casu &c.

Sess.24. c.12. de ref.

VERULANA.
I. *An in Ecclesia S. Pauli omnimoda cura animarum resideat penes Abbatem Parochum, vel actualis tantum.*
II. *An administratio bonorum, & redditũ Ecclesiæ spectet privative ad Abbatẽ.*
III. *An dicto Abbati debeatur duplicata portio fructuum, ex Legatis Piis Ecclesiæ provenientium.*

Sess.25. c.16. de Ref.

SPOLETANA.
I. *An ptofessio irrita sit in casu, & quatenus affirmative.*
II. *An dos sit Sorori Felici restituenda in casu &c.*

Sess.7. c.14. de ref.

CAPUTAQUEN. VISITATIONIS SACRORUM LIMINUM.
I. *An exercentes munus subcollectorum, & Commissariorum pro locis exemptis & aliis Diœcesibus adjacentibus, sed commorantes in Civitate, aut Diœcesi Caputaquen. frui debeant exemptione a jurisdictione Ordinarii.*
II. *An dictorum Subcollectorum, & Commissariorum Actuarii eadem exemptione frui debeant,*
III. *An patentati eorundem Commissariorum, & subcollectorum, vel Capitulorum Ecclesiarum Patriarchalium S. Joannis in Laterano, & S. Petri de Urbe, vel aliorum ministrorum Ecclesiæ Romanæ in Civitate, & Diœcesi Caputaquen. existentes, exempti sint a jurisdictione Ordinarii.*

CA-

LUCANA FUNERUM. *Sess. 25. c. 13. de ref.*

I. *An Cadavera Defunctorum sepelienda in Ecclesia Patr. Min. Observantiæ Terræ Petræ Sanctæ, antequam ad eorum Ecclesiam deferantur debeant prius asportari ad Parochialem, & eorum ibi debeat fieri expositio usque ad horam sepulturæ, & quatenus negative.*

II. *An Parochus teneatur restituere ceram, & alia emolumenta percepta occasione associationis, & expositionis in sua Ecclesia Cadaverum Angelæ, & Annæ in casu &c.*

Die Sabbathi 14. Martii 1722.

CUm nonnulla Causarum Dubia in proxime præterita Congregatione decisa minime fuerint, dignabuntur EE. VV. dictæ Congregationis folium reassumere, & sequentibus Dubiis respondere.

SORANA NULLITATIS, ET CENSURARUM. *Sess. 22. c. 11. de ref.*

I. *An sustineatur instrumentum celebratum die 1. Octob. 1717. inter Canonicos Ecclesiæ Cathedralis, & Dominos de Gallianis, & quatenus negative.*

II. *An contrahentes incurrerint in Censuras, & quatenus affirmative.*

III. *An & quomodo sint absolvendi in casu &c. ad effectum &c.*

Ad primum negative. Ad secundum pro absolutione ad Cautelam. Ad tertium provisum in præcedentibus, & amplius & ad mentem.

TUDERTINA, SEU AMERINA NULLITATIS PROFESSIONIS. *Sess. 25. c. 15. de reg. mon.*

An constet de nullitate professionis in casu &c.

Negative.

VERULANA. *Sess. 24. c. 12. de ref.*

I. *An in Ecclesia S. Pauli omnimoda cura animarum resideat penes Abbatem Parochum, vel actualis tantum.*

II. *An administratio bonorum, & reddituũ Ecclesiæ spectet privative ad Abbatẽ*

III. *An dicto Abbati debeatur duplicata portio fructuum, ex Legatis Piis Ecclesiæ provenientium.*

Ad primum affirmative ad primam partem, negative ad secundam. Ad secundum negative. Ad tertium affirmative.

Sess. 25. c. 15. de reg. mon.

SPOLETANA.

I. *An professio irrita sit in casu, & quatenus affirmative.*
II. *An dos sit Sorori Felici restituenda in casu &c.*

Ad primum affirmative. Ad secundum affirmative.

Sess. 22. c. 11. de ref.

CAPUTAQUEN. VISITATIONIS SACRORUM LIMINUM.

I. *An exercentes munus subcollectorum, & Commissariorum pro locis exemptis & aliis Diœcesibus adjacentibus, sed commorantes in Civitate, aut Diœcesi Caputaquen. frui debeant exemptione a jurisdictione Ordinarii.*
II. *An dictorum Subcollectorum, & Commissariorum Actuarii eadem exemptione frui debeant,*
III. *An patentati eorundem Commissariorum, & subcollectorum, vel Capitulorum Ecclesiarum Patriarchalium S. Joannis in Laterano, & S. Petri de Urbe, vel aliorum ministrorum Ecclesiæ Romanæ in Civitate, & Diœcesi Caputaquen. existentes, exempti sint a jurisdictione Ordinarii.*

Ad primum negative, & detur Decretum in Bituntina 4. Maji 1697. Ad secundum negative. Ad tertium negative quoad patentatos Commissariorum, & subcollectorum, quoad alios pro meliori informatione juxta instructionem, & audiantur interesse habentes præfixo termino duorum mensium.

Sess. 25. c. 13. de ref.

LUCANA FUNERUM.

I. *An Cadavera Defunctorum sepelienda in Ecclesia Patr. Min. Observantiæ Terræ Petræ Sanctæ, antequam ad eorum Ecclesiam deferantur debeant prius asportari ad Parochialem, & eorum ibi debeat fieri expositio usque ad horam sepulturæ, & quatenus negative.*
II. *An Parochus teneatur restituere ceram, & alia emolumenta percepta occasione associationis, & expositionis in sua Ecclesia Cadaverum Angelæ, & Annæ in casu &c.*

Ad primum negative. Ad secundum affirmative.

Sess. 24. c. 12. de ref.

OPPIDEN. Protopapas idem est, ac primus Presbyter, & relictis illis quæ facile cumulari possent circa Protopapam Constantinopolitanum, nomen hoc Propapæ, unacum aliquali jurisdictione in nonnullis determinatis

minatis Ecclesiis reperitur in Civitate Messanensi, *Teste Macro in sua notitia Vocabulorum Ecclesiasticorum in verbo Protopapas*. In Oppido S. Christinæ quidam etiam adest Sacerdos, qui Protopapa appellatur, exortisque nonnullis controversiis inter ipsum, & Promotorem Fiscalem Curiæ Episcopalis Oppiden., subscripta fuerunt nonnulla dubia; quocirca ex juribus ab utraque parte circumferendis, dignabuntur EE. VV. decernere.

I. *An Protopapæ Oppidi S. Christinæ competat facultas concedendi licentias Sacerdotibus non assistendi divinis officiis, & operariis laborandi in diebus festivis in casu &c.*

II. *An eidem Protopapæ debeantur distributiones quotidianæ duplices, seu eleemosynæ suffragiorum, non obstante absentia a Choro ob impedimentum curæ animarum in casu &c.*

III. *An dicto Protopapæ liceat sedere in choro in sede coraminis distincta a scamno aliorum de Clero in audiendis, seu faciendis Concionibus, aliisque functionibus Ecclesiasticis peragendis in casu &c.*

IV. *An eidem competat facultas disponendi, & ordinandi Divina Officia in Ecclesia Matrice, aliisque filiabus S. Christinæ in casu &c.*

Ad primum negative. Ad secundum dilata, & coadjuventur hinc inde probationes, citatis interesse habentibus. Ad tertium negative, exceptis tamen concionibus habendis ab ipso extra Chorum Ad quartum affirmative juxta tamen tabulam horariam, & alias ordinationes ab Episcopo factas, vel faciendas, & quoad usum mozzettæ coadjuventur probationes, præfixo termino sex mensium, & interim non molestetur in dicto usu.

VELITERNA. Eminentissimus D. Cardinalis Tanarius in visitatione a se peracta Oppidi nuncupati *di Core* existentis in sua Diœcesi Veliternen., decretum edidit, in quo demandavit, quod Canonici Ecclesiæ Collegiatæ prædicti Oppidi tenerentur quotidie Missam Conventualem applicare pro Benefactoribus, & quod hoc ipsum facere deberent, quando juxta Rubricas obligantur ad celebrandum plures Missas Conventuales uno die, non obstante quacunque, quæ in contrarium allegabatur, consuetudine. Habuerunt Canonici recursum ad hanc S. Congregationem, humillime exorando pro exemptione a prædicto onere applicationis Missæ Conventualis, sub obtentu, quod Canonicatus habent redditus satis exiguos, & Eminentissimus Ordinarius in sua informatione censet, eos esse aliquali indulgentia dignos, & expositam Canonicatum tenuitatem in facto subsistere; obligantur quippe Canonici ad servitium quotidianum, & ad recitationem integri Officii Divini, & Præbendæ Canonicales non ascendunt ad annua scuta 30. pro qualibet, & minor est summa distributionum quotidianarum, cum diebus feriatis punctatura sit in obulis tribus, & diebus festivis sit in obulis sex. *Sess. 25. c. 4. de ref.*

Fuit alias actum in hac Sacra Congregatione de hac materia, exemptionis videlicet ab applicatione quotidianæ Missæ Conventualis pro benefactoribus propter tenuitatem reddituum Canonicatuum. Proposita fuit in folio Congregationis habitæ die 6. Iunii 1705. quædam Causa Camerinen. Missæ

Conventualis, & inter cætera quæſitum fuit, ad quem ſpectaret in Collegiata Eccleſia S. Mariæ Terræ Sancti Gineſii celebratio Miſſæ lectæ Parochialis, necnon celebratio Miſſæ Conventualis, & pro quibus d. Miſſæ eſſent applicandæ, ut ex tenore ſequentium dubiorum colligitur.

I. *An, & ad quem ſpectet onus celebrandi Miſſam lectam Parochialem.*

II. *An, & quibus diebus ſit celebranda Miſſa Conventualis, & quatenus affirmative.*

III. *An, & a quibus illa ſit applicanda pro populo in caſu &c.* & S. Congregatio reſpondit ad primum, *ſpectare ad Archipresbyterum tantum pro populo*, ad ſecundum reſpondit *affirmative, & quotidie*, & ad tertium, *ab omnibus eſſe applicandam, non tamen pro populo, ſed pro Benefactoribus, ut in lib.55. Decret. pag.*203. *a tergo.*

Petita, & obtenta a Capitulo nova audientia, & inſtantibus Canonicis, ſe non teneri ad Miſſam Conventualem quotidianam; tum quia contraria per anteceſſum extiterat conſuetudo, tum quia redditus ſatis exiguos habebant, propoſitum fuit in Congregatione habita die 5. Iunii 1706. dubium, *An ſit ſtandum vel recedendum a deciſis ſub die* 6. *Junii* 1605. & S. Congregatio ad primum *ſtetit in deciſis*, ad ſecundum *ſtetit pariter in deciſis in caſu &c. de quo agebatur, quoad dies feſtos tantum*, & ad tertium *ſtetit pariter in deciſis*, uti colligitur *ex lib.*56. *decr. pag.*170. *a tergo.*

Conſimilis caſus fuit inter ſummaria precum propoſitus die 11. Iunii 1712. in quædam Cauſa Narnien.; cum etenim Epiſcopus edicto mandaſſet, quod Canonici Collegiatarum S. Angeli, & S. Nicolai tenerentur quotidie celebrare Miſſam Conventualem, & applicare pro Benefactoribus, Canonici inſteterunt in hac Sac. Congregatione pro exemptione a dicto onere, ſub obtentu contrariæ conſuetudinis, & paupertatis ſuorum Canonicatuum, & Sac. Congregatio reſpondit, in caſu, de quo agebatur, non teneri niſi diebus feſtis dictos Canonicos ad applicationem Miſſæ Conventualis pro Benefactoribus, uti habetur *lib.*62. *decr. pag.*211.

His ſtantibus, dignabuntur EE. VV. decernere.

I. *An Canonici Collegiatæ Eccleſiæ Oppidi di Core teneantur quotidie Miſſam Conventualem celebrare, & quatenus affirmative.*

II. *An teneantur quotidie dictam Miſſam Conventualem applicare pro Benefactoribus, & quatenus affirmative.*

III. *An, & quæ exemptio, ſive a celebratione, ſive ab applicatione Miſſæ Conventualis iiſdem, attenta præbendarum tenuitate, ſit indulgenda in caſu &c.*

Ad primum affirmative. Ad ſecundum affirmative. Ad tertium poſſe indulgeri, ut Miſſas applicent diebus tantum feſtis de præcepto.

Seſſ.25. c.13. de Ref.

TAURINEN. Iacobus Antonius Riverius offert ſummam ſcutor. 2400. monetæ Romanæ, ut in Eccleſia Collegiata Montiſcalerii Diæceſis Taurinen. Erigatur Præbenda Theologalis, cum onere, ut Canonicus Theologus, nedum Choro de more interſit, ſed etiam omnibus feſtis de præcepto concionem habeat ad Populum, & ſemel in hebdomada Clerum edoceat Theologiam Moralem. Prædictam quoque ſummam ſcut.240.

memo-

memoratus Jacobus Antonius uniri petit Maſſæ Capitulari, ita tamen, ut Canonicus communes diſtributiones cum cæteris Canonicis ex æquo participet, nec Capitulum huic abnuit petitioni. Tranſeundo ad jus præſentandi, Iacobus illud ſibi in primis reſervat, & poſt ſuum obitum, illud vult deferri ad maſculos familiæ a ſe nominandæ, poſt quorum omnium obitum vocat Capitulum. Canonicatum prætera nulli vult reſervationi, vel affectioni; eſſe ſubjectum, & jus inſtituendi firmiter, & conſtanter intendit ad d. Capitulum deferri privative ad quemlibet alium. Deducuntur hæc omnia ex relatione Vicarii Capitularis, humillime inſtantis, ut petitio Iacobi Antonii admittatur, ne Clerus, & populus aſſiduo moralis Theologiæ, & Evangelicæ prædicationis pabulo deſtituatur.

Quoad excluſionem cujuſcumque reſervationis, vel affectionis, pacifica hodie eſſe videtur opinio in Tribunalibus recepta, quod eadem in limine fundationis admitti poſſit, *ut in deciſ. Civitatis Caſtelli Canonicatus coram Card. Matteio impreſſa apud D. Piton. de controv. Patron. alleg.* 21. *n.* 10. *& ſeqq. & in Parmen. Beneficii* 13. *Junii* 1701. §. *Sed quatenus coram Eminentiſſimo Scotto, &* 16. *Januar.* 1702. §. *At quando cum ſeqq. cor. bon. mem. Anſaldo, &* 27. *Junii* 1703. §. *Quoniam cor. bo. me. Molines, & in Gerunden. Eleemoſynæ panis* 26. *Junii* 1713. §. *Ex triplici cum ſeqq. cor. Eminen. Scotto, & in eadem* 14. *Martii* 1718. §. *Profecto cum ſeqq. cor. R. P. D. Cerro,* quæ deciſiones ſunt impreſſæ apud citatum *Piton. de controv. Patron. allegat.* 48. 31. 42. 54. *&* 80. *& allegat.* 100. *n.* 406. *& ſeqq.*

Difficultas ergo eſt in reſervatione Inſtitutionis favore Capituli; Sacrum etenim Concilium Tridentinum *ſeſſ.* 14. *cap.* 12. hæc habet, *in caſu autem fundationis, aut dotationis, hujuſmodi inſtitutio Epiſcopo, & non alteri inferiori reſervetur*; & licet idem Concilium *ſeſſ.* 25. *cap.* 9. ſupponat inſtitutionem ad inferiores pertinere, ibi, *quod ſi ad inferiores inſtitutio pertineat*, & hoc ipſum admiſſum videatur *in cap.* 13. *ſeſſ.* 7. *ibi, præſentati, ſeu electi, vel nominati quibuſvis Eccleſiaſticis Perſonis*, cum in Codicibus Vaticanis deſit particula A., quæ in pleriſque exemplaribus præponitur, dictis verbis *quibuſvis Eccleſiaſticis Perſonis*, uti teſtatur *Fagnan. in cap. accepimus n.* 31. *de ætate, & qualitate*; recepta nihilominus hodie videtur opinio, quod Fundator in limine fundationis poſt Concilium Tridentinum non poſſit alteri reſervare inſtitutionem, quam Epiſcopo, vel alteri habenti juriſdictionem Ordinariam, uti teſtando de mente hujus S. Congregationis firmavit *Fagnan. in cap. cum Eccleſia Vulterrana num.* 32. *&* 33. *de electione*, & articulo ſolemniter examinato firmavit *Rota in Burgen. Juris inſtituendi, ſeu conferendi* 23. *Junii* 1690. *cor. bon. mem. Molines.*

Hæc quoad Ius; quia vero in præſenti habetur recurſus ad Sedem Apoſtolicam pro gratia, teſtatur *Corrad. in praxi benef. lib.* 4. *cap.* 3. *n.* 26. inſtitutionem, etiam poſt Concilium Tridentinum a Summis Pontificibus fuiſſe reſervatam inferioribus Ordinario, ibi, *tamen poſt Concilium non ſemel viſum eſt per ſummos Pontifices hanc inſtituendi facultatem inferioribus Ordinario fuiſſe reſervatam, cum Papa contra decreta ejuſdem Concilii ad ſui libitum diſponat, ad favorem tamen Patronorum Laicorum, quibus indulgere ſolet, quantum fieri poteſt, ne retrahantur a fundatione.*

In hac Sac. Congregatione habita die 30. Septembris 1702. diſputatum fuit, an eſſet ſignanda ſupplicatio erectionis ſex Cappellaniarum in Eccleſia S. Michaelis Archangeli Diœceſis Firmanæ, cum conditione, ut inſtitutio ſpectaret ad Capitulum S. Mariæ in Via-Lata de Urbe, & ſe opponente Archie-

Archiepiscopo Firmano, responsum fuit negative, uti habetur *lib.52.decret. pag.372. a tergo*.
His stantibus dignabuntur EE. VV. decernere.
An, & quomodo petitioni sit annuendum in casu &c.

Negative, & ad mentem, nullam scilicet esse difficultatem quoad exclusionem Reservationum, sed quoad exclusionem reservationis favore Episcopi.

Die Sabbathi 28. Martii 1722.

Sess.24. c.2. de Ref. mat.

UCÆORIEN. NULLITATIS MATRIMONII. Contractum fuit Matrimonium inter Ioannem Sapicam, & Constantiam Radzivilliam, prævia Pontificia dispensatione super quarto gradu consanguinitatis, licet inter se essent conjuncti tertio, & quarto, ut ex Arbore.

Bis actum fuit de hac causa Lucæorien. in hac S. Congr. die videlicet 7. Septembris 1720. & die 28. Februarii 1722. in utraque propositione Causæ tam scribentes pro Ioanne, quam pro Constantia nullitatem admitterent Matrimonii, ex punctum Controversiæ reducerent ad pœnas, quibus Ioannes prætendebatur esse subjectus, ex quo matrimonium contraxit, sciendo conjunctionem cum Constatia in tertio, & quarto; Sac. nihilominus Congregatio, & officio procedens, voluit ut de validitate, vel invaliditate Matrimonii stricte videretur; Et quia tota lis pro nullitate constituebatur in stylo Datariæ, hinc est, quod prima vice respondit, quod Datariæ Regesta perquirerentur, & secunda vice instantibus Officialibus Datariæ pro dilatione, quod causa proponeretur hac die 28. Mensis Martii.

Egregii Datariæ Officiales pervolutis Regestis a tempore S. Pii V. usque ad præsens, discursum unacum Summario justificativo exararunt, & simul, & semel comprobare conati sunt, nulla semper, & invalida habita fuisse Matrimonia contracta inter conjunctos tertio & quarto gradu, prævia dispensatione super quarto, & non obtentis literis declaratoriis super tertio, juxta præscripta *in Bulla* 13. *S. Pii. V. tom.*2. de qua in folio Congregationis diei 28. Februarii proxime præteriti benigne reassumendo.

Quia vero, sicuti ad egregios Datariæ Officiales pertinet Datariæ opiniones & jura tueri sic ad meam exiguitatem spectat hujus Sac. Congregationis, cujus sum a secretis, sententias propugnare; hinc est quod inventa in Regestis punctuali resolutione super validitate Matrimonii in hisce terminis contracti, operæ pretium esse censui ad calcem folii præsentis, & alias etiam præstiti edere discursum, ut visis hinc inde videndis, tutum ab EE. VV. judicium proferri valeat, & simul, & semel sequentibus dubiis respondere.

I. *An constet de nullitate Matrimonii, & quatenus affirmative.*

II. *An*

II. *An Princeps Joannes Sapica factus sit inhabilis ad contrahendum Matrimo nium cum aliis Mulieribus in casu &c.*

Ad primum negative, & Episcopus mandet, quod Conjuges continuent in separatione, donec obtinuerint literas declaratorias. A secundum provisum in primo, & amplius.

IMOLEN. PAROCHIALIS. Sacerdos Ioseph Chellinus præsentatus fuit a Communitate Terræ Massæ Longobardæ ad Ecclesiam Parochialem S.Pauli, & absente a Diœcesi Eminentissimo Episcopo, qui in Urbe morabatur occasione electionis Summi Pontificis, admissa fuit a Vicario Generali præsentatio cum Clausula, *si*, *& in quantum*. *Sess.25. c.16. de Ref.*

Secuto Eminentissimi Episcopi reditu ad Diœcesim, & instante Promotore Fiscali, ne Sacerdos Joseph ad Parochialem admitteretur sub fundamento, quod non esset bonis moribus imbutus, & quod de quadam inhonesta cum muliere conversatione esset diffamatus, itaut de recenti eidem inhibitum fuisset, ne ad ejus domum accederet, & cum ea conversaret, etiam sub prætextu Consanguinitatis, Procuratores Communitatis ad novam cumulativam præsentationem devenerunt in persona Sacerdotis Francisci Gallupii, qui de præsenti est Parochus in Diœcesi Ferrariensi, & hæc postrema præsentatio fuit admissa, & simul, & semel rejecta est alia, quæ facta fuerat in persona Sacerdotis Josephi.

Appellatione a succumbente interposita, causaque, ex rescripto Auditoris Sanctissimi ad hanc S. Congregationem delata, disputandum in præsenti proponitur dubium mox referendum; Instatque Promotor Fiscalis pro rejectione sæpe memorati Sacerdotis Josephi, cum non agatur de privando, sed de repellendo; in quo rerum themate sufficit diffamatio, nec requiruntur probationes concludentes, sed leviores juxta late deducta per *Rot. Dec.202. n.14. & seqq. cor. san.mem. Alexan. VIII.*

Ex juribus itaque circumferendis dignabuntur EE. VV. decernere.

An, & cui sit adjudicanda Parochialis, de qua agitur in casu &c.

Parochialem esse adjudicandam Sacerdoti Francisco Gallupio, & amplius.

NULLIUS, SEU BRICTINORIEN INDULTI. Post factam a Pio IV. unionem Capitulo S.Petri in Vaticano Abbatiarum S.Rufilli Foropompilii Provinciæ Ravennaten. & S. Petri de Cusatis Provinciæ Salernitanæ, exorta est controversia inter Episcopos Brictinorien.& Policastren.ex una, & dictum Capitulum ex altera partibus, an huic videlicet competeret plenaria jurisdictio cum Territorio separato, & qualitate vera nullius in Abbatiis, uti supra unitis. *Sess.7. c.8. de ref.*

Sacra hæc Congregatio anno 1672. censuit, controversiam hanc esse cognoscendam cum voto Rotæ, & in hujus rescripti sequelam confectus fuit pro parte Capituli voluminosus processus super competentia Territorii separati; Cumque adhuc non proposita in Tribunali Rotæ causa, excitata fuisset ab Episcopis prætensio, quod etiam si constaret de Territorio separa-

to, & vera qualitate nullius favore Capituli, nunquam tamen ipsum potuisset habere facultatem concedendi literas dimissorias subditis memoratarum Abbatiarum, S.hæc Congregatio die 11. Septembris 1717. demandavit, quod dubium dimissoriarum non in Rota, sed in ipsa Sac. Congregatione proponeretur.

Cohærenter ad hæc in Congregatione habita die 21. Januarii 1719. propositum fuit præsens dubium *An etiam si constaret de Territorio separato possit Capitulum S.Petri concedere Dimissorias*, & responsum fuit *negative*, causaque reproposita, & instante Capitulo pro recessu a decisis, vel saltem pro indulto gratioso concedendi Dimissorias, rescriptum fuit die 24. Augusti 1670. *in decisis, & quoad indultum supplicet Sanctissimo*, exhibitoque a Capitulo supplici libello Sanctissimo Domino Nostro pro d. Indulto, Sanctitas Sua die 3. Augusti 1721. *rescripsit ad S.C.Conc. pro Voto, & instantia proponatur citatis Episcopis*, & ad hujus rescripti tramites disputandum in præsenti proponitur dubium, ad calcem restrictus referendum.

Non impugnat Capitulum hujusce S.Congregationis sententiam, a Tribunali etiam Rotæ reverenter retentam, quod etiam constito de Territorio separato cum plena jurisdictione quasi Episcopali in Clerum, & populum nequeant Abbates, secluso particulari privilegio Apostolico, literas Dimissorias subditis sæcularibus concedere; Concilium etenim Tridentinum *sess.23. c.10.* statuit *non posse Abbates Subditis sæcularibus Dimissorias concedere, etiamsi Abbates nullius Diœcesis, vel exempti esse dicantur*, cum juxta constantem hujusce S. Congregationis sententiam verba illa *etiamsi nullius Diœcesis*, verificentur in Abbatibus habentibus Territorium separatum, uti late probat *Fagnan. in cap. significasti a n.12. usque ad fin. de offic. Archidiaconi*, & præter resolutiones ibi ab eodem allegatas, desumitur ex antiqua resolutione hujus S. Congregationis anno 1601. *lib.9. Decr. pag.* 138. ibi *Dimissorias ad Ordines sæcularibus concedere, aut Matrimoniales denunciationes dimittere, nulli plane inferiori etiam Episcopalem Jurisdictionem habenti, ac nullius etiam Diœcesis existenti licere; & concordant recentiores in causa nullius, seu Vesprimien. Jurisdictionis die 26. Martii & die 17. Decemb.* 1718. quas juxta morem reverenter expleta est *Rota in Theatina Jurisdictionis 14. Decemb. 1708. coram Eminentissimo Scotto, & in Sulmonen. Jurisdictionis super Manutentione 2. Julii* 1714. §. *demum quoad Dimissorias coram Almæ Urbis Gubernatore*.

Supplicatio ergo Capituli ad gratiosam Indulti Concessionem restringitur, eique credit locum esse posse, tum ex prærogativa Basilicæ Vaticanæ, tum ab exemplis consimilium concessionum a Summis Pontificibus factarum, non obstante, quod hæc S.Congregatio in puncto juris senserit, facultatem concedendi Dimissorias d. Capitulo nullatenus competere, & nullatenus urgente, quod adhuc pendet quæstio in Rota super Territorio separato, tum quia magna sunt fundamenta, quæ Capitulo assistunt pro illius competentia, tum quia in præsenti Territorium separatum est supponendum, cum in discussione Causæ super jure concedendi literas dimissorias S. hæc Congregatio juxta ea, que supra relata sunt, disputandum statuerit esse dubium, *an etiamsi constaret de Territorio separato, possit Capitulum S.Petri concedere Dimissorias*.

Excipiunt e contra Episcopi non esse locum indulto, cum existentia Territorii separati consueverit esse indulti fundamentum, & punctus super Territorio separato indecisus adhuc pendeat in Tribunali Rotæ, & cum sit res

pessimi

pessimi exempli, quod rejecta alicujus instantia in puncto justitiæ, succumbens rem denegatam obtineat in puncto gratiæ.

Jura hinc inde circumferuntur, adeoque dignabuntur EE.VV. decernere.

An sit consilium præstandum Sanctissimo pro concessione Indulti, dandi Dimissorias, de quibus agitur in casu &c.

Non proposita cum sequentibus.

GERUNTINEN, SEU CARIATEN. Post factam a Sede Apostolica unionem duarum, Ecclesiarum Cathedralium Geruntinen, & Cariaten. moremque introductum, quod Episcopi pro tempore dd. Ecclesiarum unitarum, ut plurimum residentiam explerent in Diœcesi Cariaten; excitatæ fuerunt nonnullæ controversiæ, propositisque in Cong. habita die 11. Septemb. 1706. inter alia, duobus dubiis, *an, & quomodo Episcopus teneretur residere in Cathedrali Geruntinen; item an Episcopus teneretur deputare Vicarium Generalem pro Diœcesi Geruntina, responsum fuit die 2. Octob. 1706. Episcopum non teneri, sed saltem in aliquibus diebus solemnioribus curare debere, ne abesset ab Ecclesia Geruntinen; & pro hac Diœcesi teneri ad deputandum Vicarium Generalem*, & hæc decreta fuerunt subsequenter confirmata die 11. Februarii 1708., & die 18. Augusti ejusdem anni, ut ex regestis dignoscitur. *Sess. 24. c. 16. de ref.*

Per reportata hæc Decreta favorabilia Capitulum Geruntinen die 7. Maii 1711. consensit, ,, che si dovesse rinunziare al punto della deputazione ,, d' un Vicario Generale per la Diocesi di Gerenzia, come di fatto ri- ,, nunziano, volendo che in futurum su questo punto non se ne abbia ,, ragione alcuna, annullando, cassando &c. dichiarano nella presente ,, conclusione di voler vivere, come si e vissuto per il passato, e così fu ,, concluso, e risoluto. ,, Quod est idem, acdicere sine deputatione Vicarii Generalis, & cum sola deputatione Vicarii Foranei.

Ab hoc actu Capitulari ortum ducit præsens Controversia; contenditur etenim eodem minime obstante, locum esse debere deputationi Vicarii Generalis pro Diœcesi Geruntinen, juxta decreta edita ab hac S. Cong.

Adeoque, ex juribus circumferendis dignabuntur EE. VV. decernere.

An asserta renunciatio Cappellani, & Canonicorum Cathedralis Geruntinen. obstet executioni decretorum S. Congregationis, in casu &c.

AQUILANA. Sacerdos Joseph Fattore prætensionem excitavit, quod Hyacinthus Michonus Francus primam clericalem tonsuram illicite recepisset ab Episcopo Marsorum ad æffectum statuendi, quod ad se, & non ad illum pertineret quædam Cappellania fundata a Bartolomæo Fattore Abbate S Angeli, qui primo loco ad eam vocavit unum ex filiis Antoniæ Franco Uxoris Francisci Micone, & sic Hyacinthum, & in ejus defectum unum ex filiis Jacobi Fattore, & sic se ipsum, ,, e per ap- ,, presso succedano li figli di Francesca Moglie di Bernardino Marinuc- ,, ci, e li figli d' Antonia Franchi moglie di Francesco Micone miei ,, Nipoti Carnali, cioè quello che si troverà prima fatto Chierico delli ,, figli di dd. Nepoti, e non essendoci in queste due famiglie li Chierici, ,, succedano li figli del Signor Giacomo Fattore. *Sess. 21. c. 2. de ref.*

Actum fuit in hac S. Cong. de illicita tonsuratione Hyacinth Miconi, ipsaque fuit in sensu, quod Hyacinthus fuisset illicite ordinatus, tum quia collatio primæ Tonsuræ ipsi facta fuit prævia tantum unica denunciatione facta in Ecclesia Parochiali, quando juxta Constitutiones

Synodales, & Sac. Congregationis decreta, tres denunciationes diebus festivis aliquantulum interpolatis fieri debebant, tum quia facultas concedendi litteras dimissoriales fuerat a S. Cong. Epicoporum, & Regularium directa Vicario Apostolico Aquilano, itaut earum expeditio facta ab Archidiacono Antonello Pro-Vicario, minus legitima habenda sit; licet Vicarius Apostolicus abesset a Civitate Aquilana, & licet Archidiaconus fuisset oretenus electus in Pro-Vicarium, eique communicatæ omnes facultates, cum sub communicatione prædicta comprehendi non posset concessio litterarum dimissorialium, utpote a Sac. Cong. commissa arbitrio Vicarii Apostolici, & directa ad collationem primæ Tonsuræ, & sic ad constituendum aliquem in Ecclesiæ ministrum, juxta *Text. in Cap. fin.* §. *si autem*, *ibique Gloss. in verbo ut personaliter de offic.*, *& potest. Judicis delegati*.

Si S. hæc Congr. se continuisset in sola declaratione de illicita Tonsuratione Hyacinthi nihil haberet Sacerdos Joseph, de quo conquereretur, sed cum proposito die 7. Septembris 1720. *dubio, an Hyacinthus sit licite tonsuratus in casu &c. responsum fuerit negative*, *ac prævia relaxatione suspensionis eundem Hyacinthum* esse capacem Beneficii, contendit sepe memoratus Sacerdos Joseph declarationem hanc capacitatis non posse sibi de jure vindicare locum, propter apertam sui favore vocationem ad Cappellaniam in hypothesi incapacitatis dicti Hyacinthi.

Ex juribus itaque circumferendis dignabuntur EE. VV. decernere.

An sit standum, vel recedendum a decisis in casu &c.

Sess. 25. c. 4. de ref.

ROMANA REDUCTIONIS SERVITII CHORI, ET MISSARUM. Cappellani S. Hilarii, qui juxta tenorem fundationis tenentur quotidie per se, vel per alios Missam celebrare in Basilica Lateranensi, & divinis officiis in eadem interesse, attenta notabili reddituum diminutione recursum habuerunt ad hanc S. Cong. pro onerum reductione.

Auditus fuit juxta morem Eminentissimus Basilicæ Archipresbyter, qui habita prius a Capitulo informatione censuit indulgendum esse Cappellanis, ut missas celebrarent singulis dumtaxat diebus festivis de præcepto, & aliis communibus Lateranensis, & quod iidem tenerentur solis diebus festivis ad Chori servitium, cum assistentia tamen singulis horis tam matutinis, quam vespertinis, exceptis vesperis non communibus mensium Julii, Augusti, & Septembris, & cum obligatione interveniendi processionibus, & cæteris Basilicæ cnmmunibus.

Actum fuit de hac reductione inter summaria precum, quæ expediuntut inter Eminentissimum Præfectum, & Secretarium, & die 16. Decemb. 1719. responsum fuit ab Emo Præfecto modo, qui sequitur *firmis remanentibus oneribus Missarum, necnon omnibus aliis oneribus a Testatore indictis pro delatione arbitrio Emi Archipresbyteri, oneris assistendi vesperis, quæ tamen non sint solemnes, necnon alterius oneris assistendi* 115. *Officiis, seu functionibus vulgo dictis communi, præservatis communibus, in quibus Oratores præstare debeant assistentiam, & servitium pro diebus, & horis a Capitulo designandis*.

Conquesti sunt Cappellani de hoc decreto, iisdemque instantibus pro suæ Causæ descriptione in folio, ex juribus circumferendis dignabuntur EE. VV. decernere.

An, & quomodo sit facienda reductio in casu &c.

VEN-

VENTIMILIEN. SPONSALIUM. Delegatus ab Episcopo Ventimilien. sententiam protulit, in qua Bottonum absolvit a quadam prætensione, quam Luisetta habebat adversus ipsum; ajebat enim se fuisse ab eo defloratam sub spe matrimonii, itaut teneretur ad matrimoniū secum contrahendum, nec ullo modo matrimonium contrahere posset cum Catharina. Sess.24. c.1. de ref. matr.

Delata causa ad Curiam, fuit ab Auditore Sanctissimi ejus remissio ad hanc S. Congregationem.

Ex juribus itaque circumferendis dignabuntur EE. VV. decernere.

An Thomas teneatur ducere in Uxorem Luisettam, vel potius judicandus sit liber ad contrahendum cum alia Muliere matrimonium in casu &c.

VITERBIEN. VISITATIONIS SAC. LIMINUM. Episcopus Viterbiensis in Relatione ad hanc S. Congreg. transmissam, status suæ Ecclesiæ, occasione Visitationis SS.Lim. exposuit, quod PP.Cappuccini, qui in Triremibus Pontificibus pro Cappellanis inserviunt, Sacramentum Pœnitentiæ administrant, nulla ab ipso reportata approbatione, tam in Triremibus quando sunt in Portu, & in Receptaculo vulgo *Darsena*, quam in ipsa Civitate Centum Cellarum, loquendo tamen de Remigibus, & aliis qui in Triremibus degunt, non obstante quod Portus, Receptaculum, & Civitas sint in sua Diœcesi, & in Congregat. habita die 22. Nov. 1721. propositum fuerit dubium, *an dd.PP. sine approbatione Episcopi Viterbiensis possent Confessiones juxta supra exposita excipere*, ut ex folio prædictæ Congreg. benigne reassumendo dignosci potest. Sess.25. c.15. de Ref.

Nulla tum fuit capta resolutio; accessit enim ad me Promotor Fiscalis Eṁi Urbis Vicarii, qui dixit plura extare Decreta pro Eṁo Urbis Vicario circa competentiam approbationis PP.Cappuccinorum pro excipiendis Confessionibus Remigum, & cæterorum, qui sunt in Triremibus Pontificiis.

Decreta autem sunt hæc, quæ sequuntur: primum editum fuit a Congreg. particulari a Summo Pontifice deputata anno 1678. in quo stante antiqua observantia, juxta quam approbatio Cappellanorum Triremium classi Pontificiæ pro excipiendis Confessionibus Militum, Nautarum, Damnatorum, & aliorum earumdem Triremium Ministrorum fuerat concessa a Card. Urbis Vicario, sic resolutum fuit ,, sed quoniam circa ,, administrationem Sacramenti Pœnitentiæ in ipsis triremibus etiam ,, pro tempore, in quo sunt in Darsena, & Portu, ob diuturnam observantiam, ab ipsomet Episcopo Viterbiensi non contradictam, innovatio producere posset aliqua inconvenientia, idcirco visum est referendum, seu consulendum eidem Sanctissimo, ut quando ejus summæ ,, prudentiæ videatur cum speciali indulto id concedat Cappellanis, ,, dummodo cum personis, quæ continuo vivunt in ipsis Triremibus, ,, non autem in terra, prædictum Sacramentum pœnitentiæ administrent.

Secundum Decretum fuit illud Auditoris Sanctissimi editum die 13.Febr. 1692. in quo, facto verbo cum Sanctitate Sua, & non obstante superventa interim subrogatione PP. Cappuccinorum pro Cappellanis in Triremibus Pontificiis, loco Presbyterorum secularium, dictum fuit ,, circa ,, jura jurisdictionalia, & Parochialia nihil fuisse innovatum ad tenorem Decreti emanati in Congregatione particularii anno 1678.

Tertium fuit S.Congregationis Episcoporum, & Regularium, conquerente

siquidem P. Provinciali Cappuccinorum, quod sui Religiosi electi in Cappellanos Triremium tenebantur duplicem obtinere pro confessionibus excipiendis approbationem, alteram ab Emo Urbis Vicario, alteram ab Episcopo Viterbiensi, S. Congr. die 19. Dec. 1704. audito Episcopo Viterbiensi respondit, *approbationem spectare ad Eminentissimum Urbis Vicarium*.

Ultimum Decretum est illud Auditoris Sanctissimi editum die 18. Sept. 1711. in quo facto verbo cum Sanctitate sua, & partibus auditis, inhærendo resolutioni Congregationis particularis anni 1678. declaravit, *PP. Cappuccinos posse administrare personis quæ continuo vivunt in Triremibus Pontificiis, Sacramentum Pœnitentiæ tantum in ipsis Triremibus, in Darsena, Portu & Hospitio in Darsena existente, cum approbatione tantum Eminentissimi D. Cardinalis Vicarii. Extra tamen dd. loca declaravit non posse dictum Sacramentum ministrare sine approbatione Eminentissimi D. Episcopi Viterbiensis*.

Hisce proinde stantibus, dignabuntur EE. VV. decernere.

An PP. Cappuccini Cappellani Triremium summi Pontificis excipere possint Confessiones Remigum sine approbatione Episcopi Viterbiensis & aliorum in Triremibus degentium sive quando Remiges & alii sunt in Triremibus, & Triremes sunt vel in Portu, vel in Receptacolo vulgo Darsena sive quando Remiges, aliique in Triremibus degentes sunt in Civitate Centum Cellarum.

Sess. 23. c. 1. de ref.

CAMERINEN. CELEBRATIONIS MISSARUM. Cornelius Severini in suo testamento condito anno 1617. assignata dote erigendum curavit in Collegiata Ecclesia S. Ginesii unum Canonicatum, & Canonico noviter eligendo imposuit onus recitationis horarum Canonicarum, una cum aliis Canonicis, & ulterius celebrandi in quadam Cappella a se extructa saltem tres, vel quatuor Missas in hebdomada juxta modum, & numerum, quo tenentur cæteri Canonici ejusdem Ecclesiæ.

Delato Canonicatu ad Xystum de Michelangelis, quæsivit hic ab hac Sac. Cong., an prædictas Missas, quas celebrare tenetur, teneatur etiam applicare. Auditoque juxta morem ordinario Camerinensi, fuit ille in sensu, quod teneretur ad applicationem tum ex regula generali, ut qui tenetur ad celebrandum teneatur etiam ad applicandum, tum quia Prædecessores in Canonicatu celebrarunt, & applicarunt, & demum, quia Fundator habuit relationem ad modum, quo tunc alii Canonici celebrabant, & tunc Canonici nedum celebrabant, sed applicabant.

E contra, adversus onus applicationis, facit, quod quidquid esset de antiquiori praxi Collegiatæ, recepta est hodie sententia, & ab hac Sac. Congregatione approbata, quod Canonici d. Collegiatæ tenentur ad celebrandum, sed non ad applicandum, uticolligitur *ex resolutionibus editis die* 4. *Junii* 1701. *die* 12. *Maii*, *& die* 9. *Junii* 1714., itaut posito quod Canonicus teneatur celebrare juxta modum, quo tenentur cæteri Canonici ejusdem Ecclesiæ, si isti celebrant, & non applicant, idem judicium etiam ferendum sit de illo.

Additur quod in testamento Cornelii, loquendo de aliis quibusdam Missis, testator celebrationem, & applicationem expressit; quo stante, quando, loquendo de novo Canonico, solius meminit celebrationis, signum est quod eam tantum voluit, & non applicationem.

Denique annuus fructus hujus Canonicatus tempore erectionis erat in scutis

tis 32. a qua ſumma demenda erant ſcuta quinque pro expenſis Eccleſiæ, idemque Canonicatus hodie redactus eſt ad ſcuta quindecim annua; in quo rerum themate videtur inferri poſſe, quod Canonicus ſit tantum obligatus ad celebrandum.

His ſtantibus, dignabuntur EE. VV. decernere.

I. *An Canonicus Xyſtus Michelangelus teneatur ad applicationem Miſſarum per Cornelium Severini relictarum in teſtamento, vel potius ad celebrationem tantum, ſicut tenentur alii Canonici Collegiatæ S. Gineſii in caſu &c. & quatenus teneatur ad applicationem.*

II. *An ſit concedenda earum reductio in caſu &c.*

De Matrimonio contracto inter Conjunctos tertio, & quarto Conſanguinitatis gradibus, prævia Apoſtolica diſpenſatione ſuper quarto, non obtentis litteris declaratoriis ſuper tertio juxta Bull. 13. S. Pii V. Bull. tom. 2. an ſit nullum, vel validum.

Diſcurſus Secretarii.

Onnulla ſunt, quæ urgent pro nullitate Matrimonii. Primum eſt, quod illud intantum validum exiſtimari poſſet, inquantum diſpenſatio obtenta ſuper gradu remotiori. ſuffragari poſſet conjunctis in illo gradu, & in gradu etiam proximiori. Cum autem id de jure non ſubſiſtat *juxta text. in Cap. quod dilectio de conſang. & affinit.* ſequitur, de Matrimonii nullitate non eſſe dubitandum.

2. Secundum eſt quod quidquid eſſet juxta antiquiores Conſtitutiones Gregorii XI. & Clementis VI. Pius certe Papa IV. ſic decrevit: *ſe de ſingulis obſtaculis plene certiorari volens quod in quibuſcumque diſpenſationibus quas pro Matrimonio ſcienter, vel ignoranter contracto, vel contrahendo in quibuſvis prohibitis conſanguinitatis, aut affinitatis ſeu mixtis gradibus &c. a S. Sede impetrari &c. non ſolum de remotiori ſed etiam de proximiori, aut de proximioribus gradibus, quicumque illi fuerint, eorumque diſtantia ſpecialis, & expreſſa mentio fieri debeat; alioquin diſpenſat. o-*

sationes &c. nullius sint roboris, & momenti, & pro infectis habeantur.

3. Verba hæc leguntur in Constitutione 37. prædicti Pii Papæ IV. in antiquiori Bullario Romano edito anno 1586., quod existit in Bibliotheca Casanatensi: quibus attentis, sicuti certa est nullitas dispensationis inter conjunctos tertio, & quarto, facta tantum mentione quarti gradus, sic a nullitate dispensationis valet illatio ad Matrimonii nullitatem.

4. Tertium est quod licet S. Pius V. *in sua Const.* 13. *Ball. tom.* 2. derogaverit mox allegatæ Constitutioni Pii Papæ IV.; & voluerit quod valeret dispensatio obtenta super quarto, nulla facta mentione tertii gradus, addidit nihilominus sequentia verba, *obtentis tamen postea super propinquiori litteris declaratoriis*, hoc est litteris, in quibus declaretur non obstare reticentiam gradus propinquioris, cumque recensita verba conditionem importent juxta punctuales, & in his terminis auctoritates infra allegandas; hinc sit censendum, esse nullum matrimonium illud, quod fuit contractum inter conjunctos tertio, & quarto, obtenta dispensatione super quarto, & non obtentis litteris declaratoriis super tertio.

5. Quartum est, quod si validum haberetur Matrimonium non obtentis litteris declaratoriis super gradu propinquiori, frustratoriæ quodammodo dictæ litteræ dici possent. Cum autem hoc non sit dicendum, nec etiam dici poterit validum esse Matrimonium inter Conjunctos tertio, & quarto, prævia dispensatione super quarto, & non obtentis litteris declaratoriis super tertio.

6. Quintum est, quod habito recursu ad Summos Pontifices Urbanum Octavum, & Innocentium Decimum a Conjugibus, qui reticito propinquiori, dispensationem expediverant super remotiori gradu, nec litteras declaratorias obtinuerant super propinquiori, fuit in litteris Apostolicis dd. Pontificum impressis *apud Anaclet. in* 4. *lib. Decretal. in Append. de dispensat. super impedimentis* §. 4. responsum, quod Ordinarii, qui dispensationem exequutioni dederant, nulliter, & de facto dispensaverant, quod Copula interim habita fuerat incestuosa, quod filii nati erant illegitimi, & quod erat iterum contrahendum Matrimonium in facie Ecclesiæ. Signa autem hæc sunt evidentissima, quod non obstante citata Bulla S. Pii V. subsequentes Romani Pontifices, nulla esse judicarunt Matrimonia contracta inter Conjunctos, accedente dispensatione Apostolica super gradu remotiori, & non obtentis litteris declaratoriis super propinquiori, idque adeo verum esse dignoscitur, *ut Barbosa, qui voto* 3. *lib.* 1. *per tot.* senserat pro validitate, viso brevi Urbani Octavi in fine suffragii a dicta opinione recesserit, & consimili modo se etiam gesserit Bonacina, qui licet validum de jure Matrimonium existimasset, attento nihilominus stylo Sedis Apostolicæ, sententiam amplexus est pro nullitate, uti videri potest *tom.* 2. *disput.* 1. *quæst.* 2; *punct.* 5. *n.* 17. *& quæst.* 3. *puncto* 7. §. 1. *num.* 7.

7. Sextum est, quod quidquid dixerint Auctores Scholastici, qui pro validitate videntur, Auctores certe practici, ponderatis verbis Bullæ S. Pii V. obtentis tamen postea super propinquiori litteris declaratoriis, & ponderatis Brevibus Urbani Octavi, & Innocentii Decimi supra indicatis, constanter asseruerunt, Matrimonium esse nullum *Clericat. dec.* 22. *de Sacramento Matr. n.* 11. *Rota de exequtoribus litt. Apostol. cap.* 11. *n.* 33. *Anaclet. in* 4. *l. decret. in Appendice de dispensat. super impedimentis* §. 4. *p.* 252. *a n.* 170. *usque ad num.* 183. *de Justis de dispensat. matrim. lib.* 2. *cap.* 3.

cap.3.num.40. & duob.seqq. Corrad. in praxi dispensat. lib.7.pag.289., &290. Cumque in re de qua nunc agitur, magis sit practicis, quam speculativis Auctoribus deferendum, sequitur, retinendam esse opinionem, quæ validitati Matrimonii adversatur.

8. Ultimum est quod quidquid agit Dataria Apostolica,dicitur gestum ab ipso Papa, *Teste Garzia de Benef.part.4. Cap.2. num.18.* Cumque ab Egregiis Datariæ Officialibus in discursu impresso afferantur 24. exempla,ex quibus ostenditur nullitasMatrimonii,sive ignoranter,sive scienter contracti,quando propinquior gradus reticitus fuit,& inter hæc duo adsint,quæ referuntur ad tempus S. Pii V. nil clarius afferri posse videtur ad rem,de qua nunc agitur; quomodo etenim in litteris *perinde valere* in terminis Matrimonii,bona fide,& cum ignorantia gradus propinquioris contracti, prævia dispensatione super solo gradu remotiori, potuisset S. Pius V., potuissent, & alii Pontifices mandare,quod Ordinarii publice indicerent nullitatem prioris Matrimonii,& quod Conjuges de novo contraherent, si præcedens Matrimonium pro valido habitum fuisset. Et rursus quomodo in aliis litteris *perinde valere* in terminis Matrimonii contracti, & consummati cum scientia gradus propinquioris,prævia dispensatione super remotiore, potuissent iidem Romani Pontifices declarare,quod Ordinarii de facto dispensaverant,quod servata forma Concilii Matrimonium de novo contraheretur, quod contrahentes absolverentur ab incestu,& ab ex communicatione lata in *Clementina unica de Consanguinitate*, quod Proles declararetur illegitima,& quod propter incestum commissum, alter ex Conjugibus alteri supervivens perpetuo absque spe Conjugii remaneret, si Matrimonium contractum cum dispensatione super remotiori de jure validum fuisset.

9. Hæc sunt quæ pugnant pro nullitate Matrimonii; Nunc autem transitum faciendo ad ea,quæ favent validitati,opere pretium est, nonnullas summatim exponere Romanorum Pontificum Gregorii videlicet IX. Gregorii XI. Clementis VI., Pii IV.,& S. Pii V. Constitutiones.

10. Gregorius itaque Papa IX *in cap. fin. de Consang., & affin.* decrevit, quod Vir,qui a stipite quarto gradu,& Mulier,quæ ex alio latere dista t quinto, possunt licite matrimonialiter copulari, quia computatio fit a remotiori,itaut Vir,& Mulier distent in quinto, in quo gradu nulla est prohibitio *juxta Text in cap. non debet de consang., & affinit.*

11. Constitutionis Gregorii XI mentio fit *a Guttier quæst.Canonic. lib.2. cap.15. n.127. & 128.*, & de Constitutione Clementis Sexti verba faciunt *Calderin. Cons.pri. de consang. & affinit. Fagnan. in cap.fin. n.15. eodem n. Covar. in Epitom. lib.4. Decret.2.p. cap. 6. sub n.12.*, & utraque Constitutio Gregorii XI. & Clementis VI. reassumitur a S. Pio V. *in sua Constit.13. mox referenda*; omissaque Constitutione Gregorii XI., quam reperire non potui,sed quæ absque dubio concordare dicenda est cum alia Clementis VI., ut ex citata Bulla S. Pii V. desumitur in eo quod attinet ad hanc Clementis VI. Constitutionem, sciendum est quod Clemens Papa V. dispensationem concesserat, ut Vir, & Mulier non obstante quarto gradu consanguinitatis possent ad invicem matrimonialiter copulari,Matrimonium contractum fuit, & Vir, & Mulier in eodem perstiterunt spatio annorum triginta,exortaque subinde controversia,an dispensatio valida fuisset, ex quo deprehensum fuit Virum tertio,& Mulierem quarto gradibus a communi stipite distare, Papa sic

du-

dubium resolvit: ,, declaramus, prædictam, & quaslibet alias dispensa-
,, tiones similes obtentas a Sede Apostolica, & imposterum obtinendas,
,, omissione mentionis de distantia tertii gradus prædicti a stipite non
,, facta in illis, & quarumvis litium dependentia occasione hujusmodi
,, super eis nequaquam obstantibus sufficientes, & validas existere, ac
,, robur obtinere plenarie firmitatis, reprobantes quorumcumque opi-
,, niones contrarias, ac eas, & quoslibet processus in contrarium coram
,, quibusvis Judicibus delegatis, vel Ordinariis habitos, inanes, & irritos
,, decernentes.

12 Supervenit post hæc Constitutio Pii Papæ IV. in superioribus allegata in qua non obstantibus Constitution. Greg. XI., & Clem. VI. voluit quod in dispensationibus specialis, & expressa mentio fieret non solum de remotiori, sed etiam de proximiori gradu, & de eorum distantia, declarandoquod in casu mentionisnon factæ, dispensationes nullius essent roboris, & momenti, & pro infectis haberentur; at S. Pius V. in sua Constitutione 13. Bull. tom. 2. prævia derogatione Bullæ Pii Papæ IV. necnon facta renovatione Constitutionum Gregorii XI. & Clem. VI., & expresse protestando, *quod favere intendebat Sacramento, & libertati Matrimonii*, statuit, & ordinavit, quod excepto casu, quo Vir, & Mulier primum consanguinitatis, & affinitatis gradum attingerent, in quo sanctitas sua nunquam dispensare intendebat, in cæteris aliis consanguinitatis, & affinitatis gradibus ,, remotior attenderetur, & secum trahe-
,, ret propinquiorem, & ob id sufficeret remotiorem tantum gradum
,, exprimere, obtentis tamen postea super propinquiore litteris declara-
,, toriis juxta Gregorii, & Clementis Constitutiones, concludendo, dis-
,, pensationes propter proximioris gradus hujusmodi non expressio-
,, nem de subreptionis, vel obreptionis vitio, seu intentionis defectu
,, notari non posse, sed in omnibus, & per omnia suffragari, perinde ac
,, si in litteris, seu Commissionibus hujusmodi de proximiore, seu
,, utroque gradu specialis, & expressa mentio facta fuisset.

13. Adeoque si S. Pius V. derogavit Constitutioni Pii Papæ IV., si protestatus est favere velle libertati Matrimonii, si excepto primo gradu, validas, & subsistentes declaravit dispensationes, in quibus facta esset sola mentio gradus remotioris: Nil clarius afferri posse videtur ad suadendum tam validitatem dispensationum, quam validitatem Matrimoniorum dependenter ab illis factorum: Nullatenus arguentibus verbis in eadem Constitutione appositis, *obtentis tamen postea super propinquiore litteris declaratoriis*; in his etenim litteris iterum admittitur validitas præcedentis dispensationis, ipsasque litteras valere dicta auctoritate decernens, uti habetur ex earum formula, impressa apud Novar. in Summ. Bull. comment. 60. in his iisdem litteris, dicitur distantiam propinquioris gradus non obstare, & perinde se habere, ac si ejus mentio in prima dispensatione facta fuisset, itaut harum litterarum introductio non alium finem habuisse dicenda sit, quam avertendi scandali, quod aliqui juris ignari sumere potuissent, videndo quod conjuncti in tertio, & quarto Matrimonium inter se contraxissent, prævia tantum dispensatione super quarto, & alias discurrendo sequeretur absurdum, quia sequeretur quod S. Pius V. non derogasset Bullæ Pii IV., sed tantum voluisset, quod pro validitate dispensationis, & Matrimonii fieri deberet in una pagina mentio gradus remotioris, & in alia gradus propinquio-

propinquioris, quando Pius Papa IV. decreverat quod in una, eademque pagina, hoc eſt in una, & eadem diſpenſatione pro ejus, & Matrimonii validitate utriuſque gradus, propinquioris videlicet, & remotioris expreſſa mentio haberetur.

14. Diſcurſus hic clarus videtur, & efficax, uti dicitur ab intrinſeco, ſed idem magnum ab extrinſeco robur aſſumit a Claſſicorum videlicet, & Magni nominis Doctorum communi auctoritate, qui ponderata Bulla S. Pii V. validam eſſe cenſuerunt diſpenſationem, in qua facta fuit mentio ſolius gradus remotioris, etiamſi Executor notitiam propinquioris habuerit, & hoc minime obſtante eam executioni mandaverit, cum ejus malitia validitati diſpenſationis obſtare non valeat, validum etiam conſequenter exiſtimarunt Matrimonium, quamvis illud fuerit contractum, non obtentis litteris declaratoriis, quarum defectus illud ad ſummum illicitum, ſed non invalidum reddere poteſt. *Sanchez. de Mat. lib.8. diſp. 24. n.29. Perez. de Matr. diſp.46. ſect.5. n.7. Pont. de Matr. lib.8. cap. 17. §.5. n.26. & 27. Petrus de Ledeſma de Sacram. Matr. in addit. ad tertiam partem quæſt.54. art.2. pag. mihi 419. Enriquez in ſum. lib. 12. de impedim. Matr. lib.2. cap.3. n. 6. in notis pag. mihi 709. & rurſus cap.9. in notis lit. z. pag. mihi 729. Salmaticenſes in Theol. mor. tom.1. de Matr. tract.9. cap.14. puncto 4. §. 45. & 46. pag. mihi 260. Hurtad. in tract. de Sacr. diſp.26. difficul.7. per tot. Egidius de Coninch. de Sacram. diſp.33. dub.6. n.72. Tamburin. de Sacram. lib.8. tract.2. de diſp. cap.9. §.7. per tot. Dicaſtill. de Sacr. tom.3. tract.10. de Matr. diſp.8. dubit.9. per tot Averſa de Sacr. Matr. quæſt 19. ſect.5. §.7. pag. mihi 622. Baſſeus in flor. Theolog. pract. tom.2. in verb. Matr.9. ſub n.5. pag. mihi 334. Roſignol. de Sacr. Matr. tom.2. contract. 15. prænot.23. n.5. Rebell. de oblig. juſt.2. p. lib.3. quæſt.5. ſect.4. n.23. pag. mihi 333. Leander Oper. moral. p.2. tract.9. de Sac. Matr. diſp.24. quæſt.40. Filiuc. oper. mor. to.1. tract.10. de Sacr. Matr. p.2. cap.10. n.328. Giribald. de Sacr. to.1. tract.10. de Matr. dub.8. n.49. & ſeqq. Ant. a Spiritu Sancto in direct. Confeſſ. tract.11. de Matr. diſp.8. ſect.7. per tot. Gobat. Theo. experimental. tract.9. cap.22. in Appen. pag. mihi 1003. n.620. & ſeqq. Vaneſpen. Jur. Eccleſiaſt. univerſi to.1. p.2. tract.14. cap.3. n.17. Cherubin. in notis ad Conſt.13. S. Pii V. tom.1. pag. mihi 38. Novar. in ſum. Bull. comment.60. n.2.* ſolaq. inter ſcribentes diſcrepantia eſt, quod nonnulli cenſent valere diſpenſationem, & validum eſſe Matrimonium cum expreſſione ſolius gradus remotioris, dummodo fœmina non ſit illa, quæ ſit propinquior ſtipiti, ſed Vir ſit propinquior ſtipiti, & Mulier ſtipitem attingat in gradu remotiori; in ea etenim facti ſpecie cum fœmina ſit quoad ſtipitem major Viro, & Vir per Matrimonium evadere debeat Caput Mulieris, aliquorum opinio fuit, quod propter relatam inordinationem pro validitate diſpenſationis, & Matrimonii, neceſſaria ſit utriuſque gradus expreſſio *Sotus in 4. diſt.40. quæſt. unica art. 3. colum.8. ga ſt¥. demum, & art.4. col. penul. verſ. & tertio. Molina de juſt. & jure to. tract.2. diſp.161. n.5. Bonacin. oper. mor. to.2. diſp. p. quæſt. 2. puncto 5. n.16. §. ſecunda eſt*, quando alii e contra cenſent, vel id ad ſummum procedere, ſi Mulier eſſet avita, vel Matertera, ſecus autem ſi in tertio gradu eſſet conſtituta *Sanchez de Matr. lib.8. diſp.24. n.12.*, & alii communius ponderantes Bullam S. Pii V. indiſtincte loqui, aſſerunt, validam eſſe diſpenſationem, & validum Matrimonium contractum non

obtentis litteris declaratoriis, & prævia dispensatione super remotiori sive Vir, sive fæmina sit stipiti propinquior, *Pontius*, *& Perez. Rosignol. Giribald. Aversa*, *locis supra citatis*.

15. Quodque notabilius est, licet ad tramites Bullæ S. Pii V., Sac. hæc Congregatio censuerit pro validitate dispensationis primum gradum esse exprimendum, uti habetur in *dubio affinitatis proposito* 19. *Sep.* 1782. *lib.* 32. *Decret. pag. mihi* 455. *quidem sequenti dubio an inter ipsos adsit impedimentum dumtaxat tertii affinitatis gradus, vel etiam primi, itaut super tertio tantum, vel potius super tertio, & primo petenda esset dispensatio*, responsum fuit: *petendam esse dispensationem facta mentione primi gradus*; in hypothesi tamen Matrimonii contracti inter Conjunctos extra primum gradum, prævia dispensatione super remotiori, & non obtentis litteris declaratoriis super propinquiori, hæc eadem Sac. Cong. censuit validum fuisse Matrimonium, & satis esse postea obtinere declarationem super gradu propinquiori, nec opus esse post declarationem denuo contrahere, uti habetur ex sequenti resolutione edita die 1. Maii anno 1607. *lib.* 11. *Decret. pag.* 1. *a t.*, ibi: *hujusmodi Matrimonium nisi aliud obstiterit, esse validum, satisque fuisse obtinere postea declarationem super gradu propinquiori juxta Const. san. me. Pii V. hac de re editam, neque opus fuisse post declarationem hujusmodi repetere formam Concilii, vel denuo contrahere*.

16. Hisque positis, non obstant ea, quæ in contrarium fuerunt ponderata; Non obstat etenim primum, quod dispensatio obtenta super gradu remotiori, non suffragetur Conjunctis in illo gradu, & in gradu proximiori, juxta allegatum *Text. in cap. quod dilectio de consang. & affinit.* Textus etenim hic procedit attenta consuetudine loci, ibi, *consultius duximus multitudini, & observatæ consuetudini deferendum, quam aliud in dissentionem, & scandalum Populi statuendum quadam adhibita novitate*; quocirca Textus prædictus non facit ad rem, de qua nunc agitur, nec obstat dispositioni juris communis, juxta quod gradus remotior trahit ad se propinquiorem uti adnotarunt in citato capitulo. *Quod dilectio Innocentius in fine, Hostien. n.* 4. *Joan. Andreas n.* 8. *Abbas n.* 7. *Gonzal. n.* 4. *Fagnan. in cap. Vir qui*, *n.* 54. *de Consanguinit. & affinit. Covar in* 4. *Decr. p.* 2. *cap.* 6. §. 10. *n.* 12. *Sanch. de Matr. lib.* 8. *disp.* 1. *n.* 33. *prope fin.*

17. Minus facit Bulla Pii IV., de qua in secunda oppositione, cum ei fuerit derogatum a posteriori Bulla S. Pii V.

18. Majoris roboris non est, quod in Bulla S. Pii V. habentur hæc verba, *obtentis tamen postea super propinquiori litteris declaratoriis*, uti tertio loco dicebatur, punctus enim est, an litteræ declaratoriæ fuerint requisitæ, pro validitate dispensationis, & an fuerint requisitæ, ut Matrimonium esset validum, cumque ex supra probatis S. Pius Quintus validam decreverit dispensationem, facta tantum mentione remotioris gradus, & litteræ declaratoriæ sint necessariæ, ut [illegible]monium sit licitum, non autem, ut sit validum; hinc est, nullu[illegible]mentum constitui posse in verbis prædictæ Constitutionis Pianæ.

19. Consimilis generis est quod quarto loco opponebatur, frustratorias videlicet evadere in hoc rerum statu litteras declaratorias. Id quippe nullo modo subsistit; vel etenim expedita dispensatione super remotiori ante ejus executionē innotescit ordinario, quod vir, & mulier sunt conjuncti propinquiori gradu, & Ordinarius debet abstinere ab executione, usque-

usquequo litteræ declaratoriæ afferantur, uti bene ponderant *Bonacina oper. moral. tom.2. disp.1. quæst.2. puncto 5. n.17. & quæst.3. punct.7. §. 1. n.7. Sanchez. de Matr. lib.8. disp.24. n.29.* vel ante Bullæ exequtionem propinquitas non innotuit Ordinario, &sic sine litteris declaratoriis Matrimonium contractum fuit, & tunc statim ac notitia defertur ad Ordinarium, debet ille Conjuges separare, usquequo litteræ afferantur, uti bene ponderat *Sanchez loco citato*; Uno verbo semper est obediendum Constitutioni Pianæ, & semper expediendæ sint litteræ declaratoriæ super propinquiori, sive Ordinarius ignoraverit, sive sciverit conjunctionem gradus proximioris, & sive Matrimonium fuerit contractum, sive non, & Ordinarius, qui non obstante notitia gradus propinquioris, non allatis litteris declaratoriis, dispensationem exequeretur, peccaret. *Tamburin. de Sacram. lib.8. tract.2. cap.9. §.7. n.6. Clericat. Theol. Eccl. cap.137. n.13.* quod satis est ne litteræ declaratoriæ tanquam frustratoriæ habeantur.

20. Cætera alia, quæ in contrarium ponderabantur, stylum respiciunt Datariæ, & a dicto stylo nonnulli prædicti Auctores inducti fuerunt ad sustinendam nullitatem Matrimonii contracti prævia dispensatione super remotiori, non obtentis litteris declaratoriis super propinquiori. Porro de hoc stylo loquendo, mirum est, quæ, & qualia dicta sint ab aliis Auctoribus, qui sentiunt pro validitate Matrimonii. *Tamburin. de Sacram. lib.8. tract.2. de dispensat. cap.9. §.7. sub n.9.* facta sibi oppositione Brevis Urbani VIII. a Barbosa loco citato relati, inquit, *cum non sit credibile, Urbanum VIII.* per litteras privatas voluisse abrogare dictum generale Decretum Pii V. mihi videtur esse putandum in memoratis privatis litteris aliquem irrepsisse *errorem a ministris commissum*; Alii per aliam viam procedunt; *Gobatus quippe in Theol. experimentali tr.9, cap.22. in append. pag. mihi* 1003. *n.*620. *& seqq.* ait, & expressiones, quæ leguntur in Brevibus, de quibus agitur non affirmative, sed relative fuisse expositas, quod est idem, ac dicere expressiones non ad Pontificem sed ad Supplicantes esse referendas: *& Pater Siisius Placentinus, & Pœnitentiarius Apostolicus in Sacrosancta Basilica Lateranensi in suis adnotationibus manuscriptis ad Constitutionem Innocentii Papæ XII. super facultatibus majoris Pœnitentiarii pag. mihi* 737. *n.* 38. *inquit ad stylum autem Curiæ respondetur ipsum quidem facere jus sed non quando est contra ipsum jus. Stylus autem in subjecta materia, quod Matrimonium sit nullum nisi in dispensatione exprimatur gradus proximior, nec facit jus, nec observari potest, eo quod adversaretur eidem motui proprio Pii V. relato. Consequenter neque non obtentis litteris declaratoriis super eodem gradu, inferri debet nullum esse Matrimonium, si fuerit contractum vigore dispensationis obtentæ, cum tales litteræ solum dentur ad evitanda dubia, & scandala, quæ oriri possent in Populo.*

21. At quidquid de hisce responsionibus, & prævia protestatione debiti obsequii erga stylum Datariæ, sustineri posse videtur, primo, quod nonnulla, quæ pro eodem deducuntur, non faciunt ad rem, secundo quod aliqua concordant cum his, quæ in superioribus dicta sunt, tertio, quod alia pugnare videntur pro validitate Matrimonii, ultimo, quod nihil in contrarium adducitur, quod directe percutiat controversiam, de qua nunc agitur.

22. Quod autem nonnulla, quæ afferuntur non faciant ad rem, patet, quia ex

ex suffragio in contrarium allegato clar. me. Card. de Carpineo non aliud infertur, nisi quod Episcopi habentes a Sede Apostolica facultatem dispensandi in tertio, vel quarto non possunt dispensare in secundo, vel tertio, non obstante Bulla S. Pii V. Bulla quippe exigit litteras declaratorias, & litteræ declaratoriæ a Sede Apostolica sunt impetrandæ, quod utique nec impugnatur, nec impugnari potest.

23. Quod item aliqua concordent cum his, quæ in superioribus dicta sunt, facile demonstratur, & talia sunt omnia documenta, ex quibus eruitur, quod exhibita Ordinario dispensatione super remotiori, & constito coram eodem de conjunctione etiam in gradu propinquiori, Pontifices dixerunt dispensationem non fuisse subreptitiam, & sic Oratores esse dispensandos, ut Matrimonium contrahere possent, servata forma Concilii, prævia tamen declaratione eisdem non obstare conjunctionem in gradu propinquiori; quid enim quæso ex hisce documentis argui valet, nisi quod, constito ante Matrimonium de conjunctione in gradu propinquiori, expediendæ sunt litteræ declaratoriæ, si non fuerunt una cum dispensatione expeditæ, quod utique admittitur, & est admittendum.

24. Rursus quod aliqua pugnent pro validitate Matrimonii, ponitur in claris, plura etenim, & plura tam antiqua, quam moderna a Dataria allata sunt exempla, in quibus post contractum Matrimonium prævia dispensatione super remotiori, reticito propinquiori, non fuit Oratoribus demandatum, ut Matrimonium inter se publice, servata forma Concilii, de novo contraherent, vel saltem, quod consensum renovarent, sed tantum *quod in Matrimonio sic contracto libere, & licite remanere possent*; probant etenim hæc documenta Matrimonium fuisse habitum pro illicito, sed non pro invalido, si etenim invalidum fuisset, novus consensus fuisset necessarius, & fuisset præscriptus, sive ambo contrahentes ignorassent conjunctionem in propinquiori gradu, sive alter ignorasset, & alter scivisset, uti late probat *Claudius la Croiz in Theolog. moral. tom.* 2. *lib.* 6. *part.* 3. *n.* 812. *& seqq. pag. mihi* 44.

25. Absque eo quod quidquam referat responsio ingeniose de more in discursu pro Dataria excitata, quod renovatio Consensus non requiritur in dispensationibus quæ fiunt in radice Matrimonii; scio quippe Summum Pontificem posse dispensare in radice Matrimonii, & revocare impedimentum dirimens Matrimonium, & simul, & semel abrogare legem Ecclesiasticam, quæ dictum statuit impedimentum, faciendo ut dispensatio retrotrahatur ad initium Matrimonii, & sic quod proles quoad omnes effectus legitima sit, & habeatur, juxta late deducta *in dec.* 1121. *coram Seraphin. in dec.* 19. *coram Ludovis. in decis.* 174. *post secundum volumen Consilior. Farinac.* Scio quoque controversum esse inter Doctores, an in hac dispensatione super radice Matrimonii novus requiratur consensus, uti videri potest apud *Sanchez. de Matr. lib.* 8. *disp.* 8. *n.* 25. & veriorem esse opinionem, quod nulla consensus renovatio in hisce circumstantiis sit necessaria, uti late probat *Rota decis.* 455. *n.* 11. *part.* 1. *rec.* At punctus est, an in relatis exemplis dici queat, Summum Pontificem dispensasse in radice Matrimonii, dispensatio hæc quippe prodest filiis natis, quo ad omnes effectus spirituales, & quoad omnes effectus civiles directe in terris temporali Jurisdictioni Romani Pontificis subjectis, & indirecte in reliquo terrarum Orbe: *juxta celebre respon-*

responsum Innoc. III. in cap. per Venerabilem qui filii sint legitimi: Cumq; certum sit dispensationes has non nisi urgentibus gravissimis causis, & quidem raro concedi consuevisse a Summis Pontificibus, *Barbos. voto dec.* 27. *n.* 31. *lib.* 2. *Diana in edit Coord. tom.* 3. *tract. p. resolut.* 87. *n.* 6. sicuti imperceptibile est quod in tot exemplis relatis, in quibus non fuit præscripta renovatio consensus: *nec adhibitæ fuerunt formulæ, quæ adhibentur in dispensationibus in radice Matrimonii*, voluerint in dicta radice Pontifices dispensare, sic clarum est, ipsos nihil aliud facere voluisse, quam dispensare Matrimonio contracto prævia dispensatione super remotiori, & non obtentis litteris declaratoriis super propinquiori, exclusaque renovatione consensus, indicare voluisse, Matrimonium fuisse illicite, sed non invalide contractum.

26. Denique, quod nihil in contrarium adducatur directe percutiens controversiam, de qua nunc agitur, clarissime dignoscitur; in omnibus quippe exemplis, in quibus Sum. Pontifices absolverunt a pœnis incestus, prolem legitimam declararunt, & præscripserunt Consensus renovationem, servata forma Concilii, Oratores supplicabant pro dispensatione, & sic se promptos ostendebant ad permanendum in Matrimonio, itaut mirum non sit, si supplicantibus iisdem pro absolutione a Censuris pro legitimatione prolis, Summi Pontifices petitis ad abundantiam indulgendo, & absolverint a Censuris, & prolem legitimam declaraverint, & renovationem consensus præscripserint; At ab his argumentum deduci non potest ad declarationē nullitatis Matrimonii, ad hunc etenim effectum ostendendum esset, quod contrahentibus a Matrimonio recedere volentibus, & libertatem transeundi ad alia vota postulantibus Sedes Apostolica facultatem concessisset; Cumque tale documentum non afferatur, sequitur non doceri de documento, quod faciat ad rem, & directe percutiat controversiam, de qua nunc agitur.

27. Exemplum esse potest in dispensationibus, quæ petentibus indulgentur ad Cautelam, vel super irregularitatibus, vel super Censuris; quemadmodum enim ab hisce dispensationibus non valet argumentum ad incursum in irregularitatem, vel in Censuram, etiam in casu consimili, & vallato omnibus circumstantiis, quæ adfuerunt in casibus, in quibus dictæ dispensationes concessæ sunt, *quando formiter est disputandum an fuerit incursa irregularitas, vel Censura*, sic a verbis summorum Pontificum nullitatem Matrimonii supponentibus in hypothesi, in qua Oratores supplicabant, & prompti erant ad permanendum in matrimonio, non valet illatio ad positivam Matrimonii nullitatem, *quando formaliter super eadem quæstio instituitur*.

Atque hæc dicta sint sub Censura &c. salvo semper &c.

Die Sabbathi 18. Aprilis 1722.

IN proxime præterita Congregatione indecisæ remanserunt nonnullæ Causæ. Dignabuntur itaque EE. VV. dictæ ultimæ Congregationis folium reassumere, & sequentibus dubiis respondere.

GE-

Sess.24. c.16. de ref.

GERUNTINEN., SEU CARIATEN.

An asserta renunciatio Capituli, & Canonicorum Cathedralis Geruntinen. obstet executioni decretorum Sac. Congregationis in casu &c.

Negative, & amplius, & quoad novam audientiam proponatur in sequenti.

Sess.21. c.1. de ref.

AQUILANA.

An sit standum, vel recedendum a decisis in casu &c.

In Decisis, & amplius.

Sess.25. c.4. de ref.

ROMANA REDUCTIONIS SERVITII CHORI, ET MISSARUM.

An, & quomodo sit facienda reductio in càsu &c.

Firmo remanente onere Missarum, pro majori reductione servitii Chori arbitrio Eminentissimi Archipresbyteri, audito Capitulo.

Sess.25. c.15. de ref.

VITERBIEN. VISITATIONIS SACRORUM LIMINUM.

An Patres Cappuccini Cappellani Triremium Summi Pontificis excipere possint Confessiones Remigum sine approbatione Episcopi Viterbiensis, & aliorum in Triremibus degentium, sive quando Remiges, & alii sunt in Darsena, sive quando Remiges, aliique in Triremibus degentes sunt in Civitate Centum Cellarum in casu &c.

Posse Patres Cappuccinos sine approbatione Ordinarii Viterbien., & cum sola approbatione Urbis Vicarii excipere Confessiones Remigum, & aliorum in triremibus continuo degentium, tam in ipsis triremibus, quam in Portu, & Receptaculo vulgo Darsena, & in Hospitio in Darsena existente, sed non posse eosdem P. Cappuccinos excipere eorumdem Confessiones in Civitate Centum Cellarum sine approbatione Ordinarii Viterbien.

Sess.23. c.1. de ref.

CAMERINEN. CELEBRATIONIS MISSARUM.

I. *An Canonicus Xystus Michelangelus teneatur ad applicationem Missarum per Cornelium Severini relictarum in testamento, vel potius ad celebrationem tantum, sicuti tenentur alii Canonici Collegiatæ S. Ginesii in casu &c. & quatenus teneatur ad applicationem.*

II. *An sit concedenda earum reductio in casu &c.*

Ad Primum negative quoad primam partem, affirmative quoad secundam.

Ad secundum satis provisum in primo.

AQUI-

AQUILANA: Editis ab Archipresbytero, & Canonicis Collegiatæ Ecclesiæ S. Mariæ de Paganica Civitatis Aquilanæ, tam anno 1715. quam anno 1718. nonnullis Constitutionibus, iisdemque a probatis a Vicario Apostolico, Beneficiati, qui ab iisdem novis Constitutionibus se gravatos esse asserebant, ad eumdem Vicarium Apostolicum recursum habuerunt; cumque ille subinde discesserit, nullo prolato judicio, lis instaurata fuit coram Vicario Generali Episcopi subinde electi; cumque hic suspectus allegatus fuisset a Canonicis, idemque declarasset, esse frivolam suspicionem, & sic ad ulteriora esse procedendum in examine Testium, interposita fuit a Canonicis appellatio ab hoc Decreto ad Cameræ Auditorem; cumq; mutato consilio, tam a Canonicis, quam a Beneficiatis factum deinde fuerit compromissum in persona Episcopi, & hic laudum suum promulgaverit, & pœnam ducatorum quinque Locis Piis applicandam adversus laudi transgressores imposuerit, & adversus Canonicos Thomam de Rubeis, & Hieronymum Morini, qui moniti, nec laudum observare, nec pœnam impositam solvere voluerunt, processerit ad interdictum ab exercitio Divinorum, novæ lites, tam circa laudum, quam circa interdictum exortæ sunt, iisdemque ad hanc Sac. Cong. remissis ab Auditore Sanctissimi, ex juribus circumferendis dignabuntur EE. VV. sequentibus dubiis respondere. Sess. 25. c. 4 de ref.

I. *An Constitutiones editæ per Canonicos, & approbatæ sub diebus* 8. *Maii* 1715. *&* 24. *Decembris* 1718. *sint observandæ, & exequendæ*.

II. *An, & quæ ex Constitutionibus factis per Episcopum sub diebus* 7. *Sept. &* 10. *Octobris* 1719. *sustineantur*.

III. *An constet de attentatis, itaut sint purganda, & quomodo*.

IV. *An Censuræ, & Interdictum sustineantur in casu &c.*

Dilata, & Eminentissimus Ptolomeus dignetur rem perpendere auditis Partibus, & Sac. Congregationem instructam reddere, reservatis attentatis in fine litis, & suspensis Censuris, & interdicto usque ad exitum Causæ, & cum facultate capiendi quamcumque provisionem.

CIVITATIS CASTELLI LEGATORUM: Joannes Franciscus de Laurentiis confidentialiter recepit a quadam Persona pia sc. 230. investienda in censibus, aut aliis stabilibus, quorum fructus implicari deberent in celebratione 80. Missarum annuarum in Ecclesia, & a Personis dicto Joanni Francisco benevisis; ipseque Joannes Franciscus anno 1707. in publico Instrumento declaravit, se dictam summam recepisse, eandemque a se fuisse investitam in tribus censibus, & census in eodem Instrumento descriptos spectare ad legatum 80. Missarum celebrandarum post suum obitum in Ecclesia S. Angeli de Mucignano, reservata sibi facultate census extinguendi, ac reinvestiendi, & erigendi Juspatronatus in dicto legato, prout sibi placuisset, & juxta facultates sibi confidentialiter concessas. Sess. 25. c. 4. de ref.

Post hæc, Joannes Franciscus devenit ad censuum extinctionem, & paulo post eorum extinctionem, censum acquisivit sc. 75. impositum ab Alexandro de Mucignano, qui, cum a Jo. Francisco emisset bona eidem præcedenter data insolutum pro extinctione unius ex primis tribus censibus

sibus, eidem consignavit Prædium in vocabulo *Colmariglio*, tam pro satisfactione pretii bonorum, quam pro extinctione census scutorum 75. ab eodem Alexandro impositi.

Vita functo Joanne Francisco, apertum fuit ipsius Testamentum; cumque inter cætera in eo contenta legatum habeatur nonnullorum bonorum pro Antonio Monaldo de Laurentiis cum perpetuo onere celebrationis Missarum 80. in Ecclesia S. Angeli de Mucignano juxta suam intentionem, & ulterius Joanni de Laurentiis relictum fuerit Prædium *di Colmariglio*, unacum aliis bonis, imposito onere celebrationis sex Missarum qualibet hebdomada juxta suam intentionem, trium videlicet Missarum in memorata Ecclesia S. Angeli, & aliarum trium in Ecclesia Legatario benevisa, superadditis nonnullis substitutionibus, fusius in Testamento legendis.

Exorta est dubitatio, an legatum perpetuum Missarum 80. confidentialiter relictum Joanni Francisco, comprehensum dici debeat in legatis ab ipso in suo Testamento relictis, & an esse valeat locus reductioni Missarum ab ipso relictarum, auditoque voto Episcopi Civitatis Castelli, qui est in sensu comprehensionis legati confidentialis in legatis a Testatore relictis, & attenta redditiuum insufficientia, esse locum reductioni, tam ex Episcopi informatione circumferenda, quam ex scriptura pro hæredibus, seu legatariis Joannis Francisci exarata, onus erit EE. VV. decernere.

I. *An legatum perpetuum Missarum octoginta confidentialiter ordinatum Joanni Francisco de Laurentiis sit comprehensum in legatis per ipsum relictis in casu &c.*

II. *An, & in qua quantitate sit locus reductioni Missarum per ipsum injunctarum in dictis legatis in casu &c.*

Ad primum affirmative. Ad secundum dilata, & scribatur Episcopo juxta instructionem.

Sess. 15. Lib. 21. de ref.

NEPESINA. Non obstante, quod in visitatione Ecclesiæ Parochialis S. Thomæ Castri Turritæ Nepesinæ Diœcesis facta die 18. Aprilis 1696. asseratur hanc Parochialem Ecclesiam habere annuos redditus scutorum circiter 200., & non obstante, quod Nicolaus Gentilis dictæ Ecclesiæ Archipresbyter, Archipresbyteratum, sive curam Parochialem acceptaverit cum pensione sc. 15. favore R.P.D. Raphaelis Fabretti, & cum pensione sc. 50. favore Prioris Staccoli, quæ postrema pensio per obitum ejusdem cessavit; cum tamen idem Nicolaus destiterit a solutione pensionis favore dicti R.P. D. Fabretti, & ulterius prætendatur, quod ex ejus culpa bona Parochiæ fuerint deteriorata, instante dicto R. P. D. Fabretto, disputanda proponuntur sequentia dubia.

I. *An congrua debeatur, & sit exempta ab oneribus pensionis in casu &c., & quatenus affirmative.*

II. *An pro præteritis, effluxisque terminis teneatur Rector ad earum solutionem in casu &c. & quatenus negative.*

III. *An sit servanda Commissio septuagenaria signata manu Sanctissimi in casu &c.*

Et

Et instante Communitate, & Populo Turritæ, hæc alia dubia ex juribus circumferendis disputanda pariter proponuntur.

I. *An Congrua debeatur, in qua summa, & a quibus personis in casu &c.*

II. *An constet de deterioratione Ecclesiæ, ejusque bonorum, tam stabilium, quam utensilium, & an sint reficienda, & a quibus personis in casu &c.*

Dilata, & firmetur status reddituum Parochiæ cum Ordinario, auditis interesse habentibus, idemque Ordinarius informet, quo tempore, & cujus culpa Bona fuerint deteriorata, & cum facultate capiendi nomine etiam Sacræ Cong. quamcumque provisionem tum pro regimine animarum, tum pro restauratione Ecclesiæ, & suppellectilium expensis Archipresbyteratus, & in in casu deficientiæ aliis modis ad formam Concilii.

ARIMINEN JURIUM PAROCHIALIUM. Exortis controversiis inter Communitatem Oppidi S. Clementis, quæ prætendit se habere Juspatronatus Ecclesiæ S. Agathæ in memorato Oppido existentis, & Parochum S. Clementis, intra cujus Parochiæ fines memorata Ecclesia S. Agathæ constituta est, subscripta fuerint dubia ad calcem hujus Restrictus referenda, & hinc inde informationes, & scripturæ exhibentur. *Sess.22. c.8. de ref.* Quia vero in dubiis resolvendis agitur de Missa Parochiali celebranda, vel non celebranda, antequam Missa fuerit celebrata a Rectore S. Agathæ, necnon agitur de retentione SS. Eucharistiæ in hac eadem Ecclesia, operæ pretium esse censeo reverenter insinuare, Sacram hanc Concilii Congregationem semper fuisse in sensu, nec Parochum, nec Episcopum ad instantiam Parochi impedire posse, quominus Missæ celebrentur in Ecclesiis sitis in districtu Parochiæ, nisi post absolutam Missam Parochialem, uti habetur *in Suesana die* 9. *Septemb.* 1679. *lib.*30. *Decret. p.* 416. *a tergo in Senogallien.*8. *Febr.* 1681. *lib.*31. *Decret. fol.*343. *in Nullius Provinciæ Calabriæ die* 11. *Julii* 1682. *fol.*346. *a tergo*, & 347. ibi *Sac. &c. censuit dandum esse decretum editum tenoris sequentis, die* 5. *Febr.* 1677. *S. Congregatio &c. censuit Oratrici dandam esse declarationem alias editam sequentis tenoris, quæritur, an Ordinarius ad instantiam Rectoris Ecclesiæ Parochialis, possit præcipere Rectoribus aliarum Ecclesiarum non Parochialium ejusdem Terræ, ac Districtus, ne Missas celebrent, antequam absoluta fuerit Missa Conventualis, quæ in ipsa Parochiali quotidie celebratur &c. Sac. Cong. censuit non posse Ordinarium id prohibere*; & e contra Sacrorum Rituum Congregationem in decretis generalibus impressis in *Mantiss. ad Card. de Luc. lib.*12. *in fin.* ad imponendum finem controversiis, quæ inter Parochos, & Confraternitates sæculares, eorumque Cappellanos fere semper vigere consueverunt, nonnulla dubia die 10. Decemb. 1703. resolvisse, & resolutiones fuisse a Summo Pontifice confirmatas, decimumque nonum dubium fuisse sequentibus verbis conceptum, *an in iisdem Ecclesiis possit celebrari Missa, sive lecta, sive cantata ante Missam Parochialem, sive lectam, sive cantatam*, & responsum fuisse *negative, nisi aliter Episcopus disponat*, salvis tamen conventionibus, & pactis, & concordiis approbatis a Sede Apostolica, & Constitutionibus Synodalibus, & consuetudinibus immemora-

morabilibus, vel saltem centenariis, uti legitur in fine dictorum decretorum.

Operæ pretium pariter esse censeo adnotare, quod in Causa præsenti agitur de retentione Sacramentis SS. Eucharistiæ in Ecclesia S. Agathæ, & ab hac Sac. Cong. aliquando prodiisse decreta, quibus approbatur, ut Episcopi indulgeant, quod in aliquibus Ecclesiis non Parochialibus asservari possit SS. Eucharistiæ Sacramentum, sine tamen præjudicio jurium Rectorum Ecclesiarum Parochialium, intra cujus limites sitæ sunt, uti habetur *in Savonen. 2. Augusti 1642. lib. 17. decret. pag. 75. a tergo, in Ortana 2. Maii 1648. lib. 18. decret. pag. 471. a tergo in Januen. 15. Maii 1655. lib. 19. decret. pag.* 459., & ulterius ab hac eadem S. Cong. fuisse approbatum, ut SS. Eucharistiæ Sacramentum conservaretur in Ecclesiis etiam non Parochialibus, si ab immemorabili fuerit in iisdem asservatum, uti habetur *in Neapolitana 27. Aprilis* 1709. *pag.* 124. *lib.* 59. *decret.* nec in hoc discordare Sacrorum Rituum Congregationem; licet enim in supracitatis decretis propositum fuerit n. 26. sequens dubium, *an in sæpedictis Ecclesiis Confraternitatum, neque Parochialibus, neque Regularibus retineri possit SS. Eucharistiæ Sacramentum sine speciali Indulto Sedis Apostolicæ*, & responsum fuerit *negative*, excipitur tamen casus consuetudinis immemorabilis, vel centenariæ, uti supra dictum est.

Hæc sunt, quæ æxistimavi adnotatu necessaria, & in reliquis remissive me habeo ad jura hinc inde deducenda, ex quorum lectura dignabuntur EE. VV. decernere.

I. *An Ecclesia Parochialis S. Clementis sit supprimenda, & transferenda ad Ecclesiam S. Agathæ; & quatenus negative.*

II. *An campana, de qua agitur sit pulsanda in omnibus functionibus Ecclesiasticis arbitrio Rectoris S. Agathæ.*

III. *An in dicta Ecclesia sint sepeliendi mortui habentes in ea sepulturas, etiam nulla facta electione, seu declaratione, sicuti alii indistincte inibi eligentes sepulturam, & præsertim sodales Confraternitatis in dicta Ecclesia erectæ.*

IV. *An ante Missam Parochialem diebus festis valeat Rector S. Agathæ celebrare.*

V. *An in dicta Ecclesia possit retineri Confessionale, & Presbyter d. Ecclesiæ audire Confessiones eidem confiteri volentium, & quatenus negative, an possit audire Confessiones sodalium dictæ Societatis.*

VI. *An SS. Eucharistiæ Sacramentum retineri possit in Eccl. S. Agathæ.*

VII. *An, & quas Processiones dictus Presbyter facere possit.*

VIII. *An in eadem Ecclesia possint decantari Vesperæ hora benevisa.*

IX. *An reliqua decreta facta per Eminentiss. Ordinarium Visitatorem in visitatione anni* 1718. *sint exequenda.*

Dilata, & scribatur Emo Ordinario juxta instructionem.

Die

Die Sabbathi 2. Maii 1722.

ENTIMILIEN SPONSALIUM. Fuit hæc causa proposita in Congregatione habita die 28. Martii 1722., & nullatenus resoluta. Dignabuntur itaque EE. VV. d. Congregationis folium benigne reassumere, & sequenti dubio respondere. Sess.25. c.1. de ref. mat.

An Thomas teneatur ducere in Uxorem Luisettam, vel potius judicandus sit liber ad contrahendum cum alia muliere matrimonium in casu &c.

Negative quoad primam, & affirmative quoad secundam partem.

JANUEN, Maria Victoria Fossa Matrimonium contraxit cum Francisco Venatio, sed aliis se prostituit, ita ut instante Viro, fuerit pluries detenta in magno publico Hospitio pauperum, in quo huiusce generis mulieres custodiri solent. Pluries actum fuit, ut Uxor rediret ad cohabitandum cum viro, sed hic semper constantissime renuit; Cumque, Divina favente gratia, Maria Victoria parata sit ingredi Monasterium Convertitarum, & in eo professionem Regularem emittere, & vir suum præstet consensum, & se paratum exhibeat ad dotem restituendam, & ulterius protestetur, quod ipse etiam professionem regularem emitteret in aliquo Ordine Religioso, nisi Genitorum ætas ingravescens, eorumque indigentia aliter suaderent, exhibita fuit huic Sac. Congregationi a Maria Victoria humilis petitio pro facultate ingrediendi in Monasterium Convertitarum, & in eodem emittendi professionem religiosam, licet vir in sæculo remaneat. Sess.24. c.20. de ref.

Scriptum fuit Eminentiss. Archiepiscopo pro informatione, & voto, qui retulit omnia in facto subsistere, & Mariam Victoriam esse in ætate annorum 25., & Franciscum Virum esse in ætate annorum 34.

Consimilis casus bis contigit, tempore videlicet summi Pontificis Innocentii X., & anno 1682.

Tempore Innocentii Papæ X. quædam fœmina coniugata habens maritum juvenem, sed qui religionem ingredi non poterat propter infirmitatem, post commissum adulterium, facti pœnitens, petiit ex consensu Mariti ingredi religionem, & in ea profiteri, ipso in sæculo remanente.

Acciti fuerunt a Summo Pontifice Theologi, ut consilium præstarent. Fuit inter eos accitus Pater Lezana, qui consilium edidit trigesimum inter impressa, & *num.*27. refert sequentibus verbis casus decisionem *Sanctissimus Dominus Noster Innocentius X. quorumdam Theologorum, ex quibus minimus ego fui votis auditis, decrevit, ut, si de istius fœminæ adulterio constabat in Monasterium quoddam Monialium, Religionem professura ingrederetur, marito manente in sæculo, solo voto continentiæ emisso.*

Rursus anno 1682. cum quædam mulier Lucensis post Matrimonium cum quo-

dam viro contractum cum aliis commercium carnale habuisset, postulavit facultatem ingrediendi in Monasterium, & in eo Professionem Regularem emittendi, licet vir in sæculo remaneret. Delata fuit instantia ad hanc Sac. Congregationem, quæ die 20. Junii 1682. noluit annuere petitis; ex relatione etenim Episcopi deprehendebatur, quod Oratrix fuerat pluribus prostituta, jubente viro; cumque nova supervenisset Ordinarii informatio, in qua retulit non subsistere in facto, vel saltem, quod non aderant probationes judiciales de lænocinio, quod supponebatur a viro patratum, Sac. Congregatio jussit, quod causa describeretur in folio, factaque descriptione die 14. Novembris 1682., propositoque dubio, *an Oratrici indulgendum sit, ut viro in sæculo permanente, Professionem in Monasterio Convertitarum emittere valeat*, responsum fuit *affirmative, emisso per virum castitatis voto, & proinde Sac. Congregatio benigne indulsit Oratrici, ut, veris existentibus narratis, regularem habitum in Monasterio Convertitarum Civitatis Januæ suscipere, in eoque servatis alioquin servandis professionem emittere pro arbitrio, & prudentia Eminentissimi Domini Cardinalis Spinula Episcopi Lucen. libere, & licite valeat*, uti habetur *lib.* 33. *decret. fol.* 479.

Addunt Doctores, quod jura prohibentia professionem, seu mutationem status alterius conjugis, altero in seculo remanente, loquuntur in casibus, in quibus matrimonium integrum, & illesum perseverat; secus autem, quando jura sunt tæsa, & diminuta propter adulterium. Rursus sicuti commisso per alterum ex conjugibus notorio adulterio, conjux innocens, etiam invito adultero, potest ad Religionem transire, juxta *Textum in can. Agatosa quæst.* 2. *in cap. Constitutus, & in cap. veniens de conversione Conjugatorum*, sic licitum est innocenti, quamvis in sæculo remanenti, concedere facultatem Adultero, ut transeat ad Religionem, juxta plene relata per *Lezan. loc. cit. num.* 15.

His stantibus dignabuntus EE.VV. decernere.

An, & quomodo petitis sit annuendum.

Posse permitti Mariæ Victoriæ, ut Monasterium ingrediatur, & in eo professionem Regularem emittat, accedente consensu viri canonice præstando, & accedente voto continentiæ ab eodem emittendo, donec uxor vixerit.

Sess. 7. c. 7. de Ref.

PAPIEN. Anno 1568. S. Pius V. Apostolica Auctoritate univit, & perpetuo incorporavit Conventui S. Petri Martyris Ordinis Prædicatorum Præposituram Curatam Ecclesiæ S. Petri loci de Celavegna cum omnibus juribus, & pertinentiis, addendo, ut Animarum Cura per unum ex Fratribus dicti Conventus, vel alterum, seu alios ab eis deputandos, & ad eorum nutum amovibiles, & per ordinarium approbandos, exerceri deberet, uti colligitur ex literis prædicti S. Pontificis memorato anno expeditis.

Post unionem Cura Animarum exercita fuit ab uno ex fratribus; cumque ea subinde committi cœpta fuit præsbytero sæculari, ipsaque in præsenti exerceatur a Sacerdote Francisco Michaele Merula, Curia Episcopalis extrajudicialiter Patres admonuit, ut Congruam augerent; illi quippe assigna-

signata fuit sola summa librarum 200. Imperialium, quæ constituunt scuta 26. juliorum sex pro quolibet; Delataque hujusce rei notitia ad hanc Sac. Congregationem, dictum fuit, quod præfigeretur terminus Patribus ad sua jura deducenda, & quod Causa in folio proponeretur.

Fundamenta, in quorum sequelam contenditur augmentum debitum esse, constituuntur *in bulla* 47. *S.Pii V. Bull. tom.*2. *edita anno* 1567. in qua statuitur, quod portio assignanda Vicariis exercentibus curam animarum in Parochiis, quæ sunt unitæ monasteriis, Capitulis, Collegiis, & aliis locis piis, non debeat esse major centum, nec minor quinquaginta scutis annuis, computatis omnibus etiam incertis emolumentis, & aliis obventionibus communiter percipi solitis, quod tamen sic a Doctoribus intelligitur, ut in dicta portione computari debeant incerta, quæ certa sunt, & non illa incerta, quæ semper sunt incerta, & quæ dependent a labore personali, uti sunt eleemosinæ Altaris, & Funerum, atque similia, *Barbos. juris Eccles. lib.*3. *cap.*6. *n.*43. *&* 44. *Leo in Thesaur. fori Eccles. par.*2. *cap.*31.*n.*6. *&* 7., *Ventrigl. in praxi rerum Eccles. par.*1.*adnot.*20. §.2. *num.*20. *ibique Carol. Anton. de Luca in observat. num.*8.

Absque eo quod quidquam referat, vel quod constitutioni Pianæ fuerit derogatum a Gregorio XIII., vel quod redditus Parochiæ unitæ sint tenues, vel demum, quod Vicarius, de quo nunc agitur, non sit perpetuus, sed temporalis.

In eo enim, quod attinet ad derogationem, licet Gregorius XIII. *in sua Constitutione nona Bull. tom.*2. reduxit ad terminos juris communis, & Sacri Concilii Tridentini aliam Constitutionem allegatam S. Pii V., vel tamen reductio in eo sita fuit, ut loco quatuor Religiosorum, qui ad tramites Bullæ Pianæ debeant habitare cum Vicario Regulari ad Curam Animarum exercendam deputato, unus dumtaxat alius Religiosus cum eodem habitare deberet, firma in reliquis remanente Constitutione S.Pii V. uti ex Oraculo vivæ vocis ejusdem Gregorii XIII. referuntur *Quaranta in summa Bull.in verbo Vicarius perpetuus vers. advertendum*, *Gonzal. ad Regulam* 8. *Cancell.glos.*5.§.3. *n.*79.*Ventrigl. in praxi rerumEccl.part.*1. *annot.*20.§.2.*n.*7. vel quatenus reductioGregoriana esset stricte intelligenda ad terminos S.Concilii Tridentini, Concilium *sess.*7. *cap.*7. *de ref.*hujusce generis Vicariis præscribit esse assignandam portionem tertiæ partis fructuum, & maiorem, vel etiam minorem arbitrio Ordinariorum.

Et in eo, quod spectat ad tenuitatem reddituum Parochiæ unitæ, dicitur, nec eam subsistere in facto, nec in jure relevare. Dicitur autem non subsistere in facto, cum redditus sint in annuis libris Imperialibus 2058.Dicitur deinde in iure non relevare; quandoquidem in casu insufficientiæ redditum, Constitutio Piana §.3. decrevit, quodVicario omnes fructus Parochiæ assignarentur.

Nulla habita consideratione, quod agatur de Vicario non perpetuo, sed temporali, & amovibili; quia *Bulla* 47. *S.Pii V.*sibi vindicat locum etiam in Vicariis amovibilibus, iuxta resolutionem S. Congregationis Visitationis *apud Monacel. in formul. tom.*1. *pag.*214. *n.*15.

Prior e contra, & fratres Conventus S. Petri Martyris in sua scriptura per manus circumferenda, contendunt primo, Bullam Pianam non esse applicabilem, cum eadem restricta sit ad vicarios perpetuos, uti colligitur ex litera, & ex his, quæ habentur *apud Clericat. de benef.discord.*54. *n.*29. & 30. Contendunt secundo inapplicabiles esse terminos Congruæ, & agen-

agendum esse de salario, iuxta praxim constituendo, uti habetur *in decis.361, coram Benincasa* Contendunt tertio non solum Francisco Michaeli Merulæ, qui modo exercet curam animarum, assignatas fuisse libras 200. annuas Imperiales, absque eo quod in susceptione curæ ipse reclamaverit, sed assignationem in dicta summam factam fuisse fere omnibus eius Prædecessoribus, qui nunquam conquesti fuerunt, quique onus libenter subierunt, percipiendo dictas libras annuas 200., commoditatem domus, & alia quædam incerta quorum ope necessaria pro substentatione consecuti sunt. Contendunt denique redditus Parochiæ non esse in summa a Vicario expressa in sua relatione, sed in minori, *ut in sum. n.8.*

Hisque positis, dignabuntur EE. VV. decernere.

I. *An Patres Dominicani conventus S.Petri Martyris Viglevanen. teneantur subministrare congruam asserto Parocho præpositura loci deCellavegna, & in qua quantitate, & quatenus negative.*

II. *An eidem asserto Parocho, seu Præposito debeatur stipendium, & pro qua summa præstandum in casu &c.*

Dilata, & scribatur Eminentissimo Episcopo juxta instructionem.

ILLERDEN TRANSLATIONIS. Cum in summitate Montis Villæ de Alguaire in Diæcesi Illerden. assurgentis insigne, & pervetustum adesset Monasterium, in quo degebant Moniales B. Mariæ subiectæ Religioni S.Joannis Hierosolymitani, & pars Ædium anno 1699. lapsa fuisset, laxatis murorum omnium compagibus, itaut imminentis ruinæ periculum non deficeret, Frater Felicianus Saiol Ordinis Hierosolymitani, Locumtenens Magni Prioris Cathalauniæ, Moniales transtulit ad CivitatemBarchinonensem, easdemque collocavit in domibus parochialibus, in quibus, anno 1640., urgente Belli timore, fuerant alias collocatæ.

Sess.25. c.4. de reg.& mon.

Collocatio fuit provisionalis, & donec quassatum monasterium esset reparatum, sed cum tam translatio, quam collatio secutæ fuissent absque ulla Ordinarii, vel sedis Apostolicæ licentia, & prævio tantum assensu MagniMagistri Religionis Hierosolymitanæ, eiusque consilii ordinarii, & assembleæ Prioratus Catalauniæ, reclamantibus adversus hæc omnia tam Capitulo Illerdensi, Sedes enim Episcopalis tunc vacabat, quam Civitate Illerdensi, disputatum fuit in hac S. Congregatione *die 20. Aug.1710. sequens dubium, An esset locus restitutioni Monialium, vel potius esset concedendumBeneplacitum,* dictaque die responsum fuit *translationem fuisse nullam, & scribendum Nuntio Apostolico pro deputatione Episcopi vicinioris, qui processum conficeret juxta instructionem, collatis interim Monialibus in uno, vel pluribus Monasteriis Barchinonæ Benevisis, arbitrio S. Congregationis, & quoad censuras incursas, quod extrahentes suis consulerent conscientiis.*

Cohærenter ad hæc datæ fuerunt literæ ad Nuntium Apostolicum, & facta ab eodem deputatione de partium consensu, Episcopus Barbastrensis, ut ipse videlicet referret de statu Monasterii, de necessitate, & facilitate reaptationis, & de aeris qualitate; cum idem retulisset aerem esse salubrem, & quod iuxta sensum Fabrorum Murariorum, & Architectorum poterat fieri restauratio cum impensa librarum 4458.die 3.Octobris 1705.bina dubia proposita fuerunt in Sac. Congregatione; primum videlicet *An esset*

esset standum, vel recedendum a decisis sub die 20. *Augusti* 1701. & responsum fuit, quod *standum erat in decisis*; & secundum, *An Moniales continuare deberent permanentiam in Civitate Barchinonensi, vel potius essent restituendæ ad pristinum Monasterium, vel ad alia Monasteria Civitatis, & Diœcesis Illerdensis* responsum fuit, *restituendas esse Moniales ad pristinum Monasterium, postquam reaptatum fuisset, & scribendum Ordinario Illerden. ut incumberet sollicite reaptationi cum præfixione congrui termini, & Episcopo Barchinonen. ut interim inhiberet, ne aliqua admitteretur ad habitum, seu ad professionem in Civitate Barchinonen., & quod Causa demum amplius non proponeretur.*

Post hæc, novus recursus ad Sacram hanc Cong. a Monialibus habitus est, iisdemque proinde instantibus pro nova audientia, allata epistola Episcopi Barchinonensis, in qua testabatur, impossibilem esse antiqui Monasterii restaurationem, & Domum, in qua Moniales annn 1699. fuerant collocatæ, esse aptam, & idoneam pro habitatione, & pro exercendis omnibus, quæ professionem respiciunt religiosam, allataque etiam alia epistola Episcopi Illerdensis, in qua asserebat nullum aliud adesse cjerius, & opportunius remedium, quam dictas Moniales transferre ad quasdam Ædes, quas unacum Ecclesia B.M. Virginis *del Merli* nuncupata habent in ipso Oppido de Alguaire, usquequo antiquum Monasterium restauraretur, Sac. Congregatio die 11. Septemb. 1717. instantiam pro nova audientia *rejecit*, & scribendum dixit Episcopo Illerden. *ut sollicite curaret ad statum Monasterii, & Clausuræ enunciatas Ædes reducere, & quod post exequutionem certioraret.*

In hujus rescripti exequutionem, datæ fuerunt litteræ Episcopo Illerdensi, sed cum S. Cong. a Superiorissa, & a nonnullis Monialibus expositum fuisset, quod propter temporum calamitatem non erat possibile Ædes prope Ecclesiam B. M. Virginis *del Merli* aptare ad statum Monasterii, & quod opportunius videbatur demandare Episcopo Barchinonensi, ut Moniales transmitteret ad Civitatem Illerdeusem, & Episcopo Illerdensi, ut eas reciperet in sua Diœcesi, & aliquas in uno, & alias in alio ex prædictæ suæ Civitatis Monasteriis collocaret, usquequo antiquum Monasterium repararetur, assignatis unicuique Moniali alimentis ex redditibus Monasterii de Alguaire, relictisque in ipso quatuor Monialibus sexagenariis, quæ celeri reaptationi, & reddituum administrationi incumberent, Sac. Cong. die 27. Januarii anno 1720. censuit dandas esse novas litteras, tam ad Episcopum Illerdensem, quam ad Episcopum Barchinonen. ut Illerdensis Moniales collocaret in Monasteriis suæ Civitatis pro suo arbitrio, & prudentia, celerique incumberet reaptationi antiqui Monasterii, necnon administrationi bonorum, & reddituum ad illud pertinentium, & ut Episcopus Barchinonensis omnem navaret operam pro translatione Monialium ab una ad aliam Civitatem, debitis modis, & formis adimplendam, rejecta instantia super permanentia quatuor Monialium in antiquo Monasterio, has etenim Sacra Congregatio dixit etiam esse collocandas in aliquo ex Monasteriis Civitats Illerdensis.

Putabatur ex hoc rescripto finem esse impositum huic negocio, sed eventus fefellit, cum etenim supervenerit epistola Episcopi Illerdensis scripta die 9. Jan. eodem anno 1720. in qua relative ad aliam epistolam Episcopi Barchinonensis, nedum testimonium perhibuit de permanentia in totum, & per totum decentissima, & religiosæ professioni accomoda

in

in Civitate Barchinonensi,sed ulterius ingenue confessus est non posse exequutioni mandari consilium a se alias datū de reducendis ad Clausuram Ædibus prope Ecclesiam B. M. *del Merli* in Oppido de Alguaire, & alia quædam nova documenta fuerint allata ad effectum demonstrandi, quod antiquum Monasterium non poterat restaurari, &quod ejus muri adhuc extantes,erant deiiciendi,ne iterum Seditiosi,& Latrones in eodem loco sedem figerent, uti fecerunt in postrema seditione Principatus Cathalauniæ; operæ pretium existimatum fuit proponere in folio Congregationis habitæ die 22. Junii 1720. sequens dubium, *An, & quomodo esset providendum in casu &c.* sed illud non fuit resolutum,cum dictum fuerit, scribendum esse Episcopo Barbastren. pro informatione juxta instructionem, & justructio fuit redacta ad capita,quæ sequuntur. Primo,ut informaret, an Moniales modo Barchinonæ degentes commodam habeant habitationem, & decentem Ecclesiam, & an utraque saltem sit reaptabilis ad formam veri Monasterii,& Ecclesiæ. Secundo, an practicabilis sit modus alias propositus ab Episcopo Illerdensi transferendi Moniales ad Ædes *del Merli*. Tertio,an,& cum qua impensa antiquum Monasterium valeat restaurari,& an restaurationi Regii obstent Ministri. Quarto,quot sint de præsenti Moniales,& an aliquæ post Sac. Congregationis prohibitionem fuerint admissæ ad professionem, & an major, vel minor pars sit illa, quæ exoptat permanentiam inCivitate Barchinonensi. Quinto,an in hypothesi,in qua Monialibus permitteretur permanentia in Civitate Barchinonensi, posset recte adimpleri administratio bonorum ad Monasterium pertinentium, & in Diœcesi Illerdensi existentium. Sexto demum, & ultimo,an magis expediat pro bono Monasterii, & Instituti Regularis, quod Moniales permaneant in Civitate Barchinonensi,vel quod transferantur ad Ædes *del Merli*, seu potius quod antiquum Monasterium restauretur.

Supervenit informatio Episcopi Barbastrensis, in qua distincte satisfecit omnibus capitibus memoratæ instructionis, concludendo pro translatione Monialium ad Ædes *del Merli*, quas authumat reduci posse ad statum competentis Monasterii cum expensa quatuor millium librarum monetæ illius Provinciæ; at nonnullis ex Monialibus instantibus pro translatione ad Ædes *del Merli*,& aliis exorantibus pro permanentia in Civitate Barchinonensi, ex juribus circumferendis dignabuntur EE. VV. decernere.

An, & quomodo sit providendum in casu &c.

Scribatur Episcopis Barchinonen, & Illerden. juxta Instructionem,& interim pro facultate admittendi ad professionem quatuor Novitias jam receptas,prævia tamen declaratione a dd. Novitiis emittenda parendi mandatis Sac. Congregationis quoad translationem.

Seff. 22. c. 2. de Sacr. Miss.

CASTELLANA. Catholicus Hispaniarum Rex Philippus Quintus SS. D. N. preces exhibuit pro Indulto Sacerdotibus Regni Castellæ concedendo, ut die Commemorationis omnium Fidelium Defunctorum 2. Novemb., Sacerdotes Seculares binas Missas, & Sacerdotes Regulares tres Missas celebrare valeant, ut Animæ in Purgatorio degentes ex multiplicatis suffragiis citius a pœnis liberentur, & a Sanctitate Sua preces fuerunt remissæ ad hanc S. Congregationem.

Ad

Ad rem autem, de qua agitur, nonnulla videntur adnotanda. Primum est non esse regulariter permissum unicuique Sacerdoti, nisi Missam unam quolibet die celebrare, uti habetur in *Can. sufficit de consecrat. dist.* 1. *& in cap. te referente de celebrat. Missar.*, excepto die Nativitatis Dominicæ, quo tres Missæ a quolibet Sacerdote celebrantur, uti habetur in *cap. Consuluisti eodem titulo*, & juxta disciplinam, qua vivimus, impositæ sunt gravissimæ pœna Sacerdoti plures Missas eadem die celebranti, uti plenè habetur apud *Panimoll. dec.* 83. *num.* 3.

Secundum est, hanc prohibitionem non esse juris naturalis, aut Divini, sed tantummodo juris positivi, uti communiter censent Theologi; adeoque, ut cætera prætereantur, certum est, quod antiquioribus temporibus, & etiam post multiplicationem numeri Sacerdotum, plures Missæ laudabiliter ab unoquoque Sacerdote uno die celebratæ sunt, uti eruditè ostendunt *Cardinalis Bona rerum liturgicarum lib.* 1. *cap.* 19. *Juvenin. de Sacram. dissert.* 5. *quæst.* 7. *cap.* 1. *art.* 2. *Theophil. Raynaud. oper. tom.* 16. *in Etheroc. spirit. num.* 15. *pag. mihi* 7. *Martene de Antiquis Ecclesiæ Ritib. lib.* 1. *art.* 3. *num.* 4. *& seqq. tom.* 1.

Tertium est, in Regno Aragoniæ, quod Aragoniam, Valentiam, & Cathaloniam compræhendit, die Commemorationis omnium Defunctorum à Sacerdotibus secularibus binas Missas, & à Regularibus tres Missas celebrari *Francesc. variar. resolut. cap.* 30. *per totum*, *Trulleng. tom.* 3. *cap.* 8. *dub.* 10. *num.* 3. *Hurtad. resolut. Moral. par.* 1. *tract.* 2. *cap.* 7. *resol ult. n.* 416. *& seqq. Rentius tom. ultimo Theolog. Moral. lib.* 1. *tract.* 4. *quæst.* 24. *in principio Maurus Theolog. tom.* 3. *lib.* 12. *quæst.* 213. *num.* 6. *Ledesma part.* 1. *de Eucharistia cap.* 19. *dub.* 5. *conclus.* 6. *Cardinalis de Logo de Sacram. Eucharistiæ disput.* 20. *sect.* 2. *num.* 43. *in fine Leander Oper. Moral. tom.* 2. *tract.* 8. *disput.* 5. *quæst.* 42. *Gonzal. in cap. consuluisti in fine de celebrat. Missarum. Pignatell. consult.* 1. *n.* 15. *tom.* 4. *Vrsaya instit. Criminal. lib.* 1. *tit.* 10. *n.* 61. *Emanuel. à Conceptione in prosecutione operum Leandri tom.* 9. *tract.* 11. *Miscel. disput.* 2. *quæst.* 1. *Salmaticenses in cursu moral. tom.* 1. *tract.* 5. *de Sacrificio missæ cap.* 4. *puncto* 1. *n.* 24. *Pellizar. in manual. Regul. tom.* 2. *tract.* 8. *cap.* 2. *n.* 110.

Quartum est, morem hunc pluries celebrandi die Commemorationis Defunctorum vigere etiam in Regno Majoricæ, utpotè de Appendicibus Regni Aragoniæ, *Teste Henao par.* 3. *disput.* 28. *sect.* 21. *n.* 318., & in Ecclesia Conventus S. Jacobi Patrum Dominicanorum Civitatis Pampilonensis, qui Conventus olim suberat Provinciæ Valentinæ, uti plene habetur apud *Marcum de Huertos de Sacrific. Missæ quæst.* 13.

Quintum est, morem supra memoratum pluries celebrandi die Defunctorum, in Regno Aragoniæ ortum suum habuisse, vel à Concilio Toletano 12. in quo non reprobatur plurium Missarum celebratio una, eademque die, sed tantum, quod Sacerdos non communicet in omnibus Missis, quas celebrat *relatum est nobis quosdam de Sacerdotibus non tot vicibus communionis sanctæ gratiam sumere, quot Sacrificia in una die videntur offerre*, vel ab allegato Textu *in Can. sufficit de Consecrat. dist.* 1. ubi refertur, sed non improbatur, quod Sacerdotes una, & ipsa die unam Missam dicant pro defunctis, & altteram de die, uti ad rem ponderat *Cardinalis Bona rerum liturg. lib.* 1. *cap.* 18. §. *Postremo*, vel ab antiqua consuetudine, quoad Sacerdotes Seculares, & quoad Sacerdotes Regulares, à quodam vivæ vocis oraculo, vel Julii Tertii, vel Pauli Tertii, concesso

Patribus S. D. Conventus Valentiæ, quod deinde ad alios Religiosos in Regno Aragoniæ degentes in sequelam communicationis privilegiorum fuit extensum, uti colligitur ex Auctoribus supra citatis de hac consuetudine Aragoniæ loquentibus, & in specie firmant *Angelus Espin. consult.* 11. *num.* 998. *Antonius à Spiritu Sancto consult.* 101. *num.* 16.

Ultimum est, nonnullos Auctores asserere, exoptandum esse, ut hoc Indultum pluries celebrandi die Defunctorum ad alia Regna extendatur, *Gobat. Theolog. Moral. tom.* 1. *tract.* 3. *casu* 6. *n.* 194. ibi *foret optandum, ut hoc privilegium impertiretur pluribus aliis Regnis*; nonnullos acriter contendere, quod Regulares, qui habent in Regno Aragoniæ Conventus, & sic ter celebrant in die Defunctorum, possint hoc ipsum facere extra Regnum Aragoniæ, & signanter in Regno Castellæ propter communicationem privilegiorum, juxta latè deducta per *Emanuelem à Conceptione loco supra citato quæst.* 3., *& plur. seqq.* nonnullos testari, quod extensio hujusce Indulti ad totam Hispaniam fuit à Duce de Alcalà petita à san. mem. Urbano VIII., & nullatenus obtenta *Hurtad. Resolut. Moral. par.* 1. *tract.* 2. *cap.* 7. *resolut. ultima n.* 416., *& seqq.* alios respondere rejectionem hanc nihil habere commune cum extensione ad Regnum Castellæ; tum quia petitio omnia Regna Hispaniarum comprædendebat, tum quia petitum fuit, non ut Sacerdotes sæculares bis, & Regulares ter sacrificium offerrent, sed ut omnes Sacerdotes, tam sæculares, quam regulares, ter Missam celebrare possent die Defunctorum, uti prosequitur *Emanuel. a Concept. loco citato qu.* 6. *n.* 38. nonnullos enarrare Ducem ab Alencastro supplicasse Summo Pontifici Clementi Nono, ut Religiosi in Regno Portugalliæ uti possent privilegio Valentino, sed secuta paulò post morte Pontificis, nullum responsum habitum fuisse, Teste Antonio à Spiritu Sancto *consult.* 101. *per tot.*, *& præsertim n.* 101. At quidquid sit de his, certum est Archiepiscopum Bracharen. supplicasse san. mem. Clementi Papæ XI. ut in sua Diœcesi tria Missæ sacrificia ab unoquoque Sacerdote die Commemorat. Defunctorum celebrari possent, ut satisfieri valeret devotioni Fidelium, ingentes eleemosynas pro celebratione dicta die adimplenda elargientium, remissisque precibus ad hanc Sac. Congregationem, die 14. Martii 1711. responsum fuisse *Negative*, uti habetur *lib.* 61. *Decret. p.* 111. *à terg.* Meminit tamen *Nicolaus Antonius in sua Bibliotheca Hispana tom.* 1. *p.* 41. cujusdam operis compositi ab Alphonso Vasquez de Miranda super convenientia gratiæ à Sede Apostolica obtinendæ, quod Sacerdotes plures Missas celebrare valeant die Comm. Defunctorum. Fuit hoc opus Matriti impress. anno 1659., sed hoc in Bibliot. Urbis reperire non potui.

His stantibus, dignabuntur EE. VV. decernere.

An Sanctissimo Domino Nostro consilium præstandum sit pro Indulto, quod Sacerdotes Sæculares bis, & Regulares ter Missas celebrare possint in Regno Castellæ die Commemorationis omnium Fidelium Defunctorum.

Non proposita:

Sess. 25. c. 2. de ref.

AMERICANA. Charcæ Populi sunt Americæ Meridionalis in parte Australi Regni Peruviæ versus Mare Pacificum, & Regnum Ciles intra Montes, & subsunt Dominio Catholici Regis Hispaniarum. In ea Regione Civitas reperitur Sancti Jacobi de Leon de Charakas, & in

& in ea magnificum Collegium extructum invenitur, nec deest ampla Bibliotheca, quodque notabilius est, novem Cathedræ cum sua competenti Dote in eo, cura potissimum, & expensis Episcopi erectæ sunt, & signanter Philosophiæ, Theologiæ, tam Scholastichæ, quam Moralis, Juris Canonici, & Civilis ultra Cathedram Latinitatis, & Rethoricæ, & alias pro recto studiorum Instituto necessarias. Magnus præterea adest Studentium concursus, itaut sexaginta sex fuerint annis præteritis in Matricula descripti, ut à Schola Rethoricæ ad illam Philosophiæ transirent, & secuta vacatione Cathedræ Latinitatis, & Rethoricæ, undecim comparuerint Oppositores, pro eadem obtinenda; Cum autem, completo studiorum curriculo, vel non possint illi, qui studuerunt, Lauream Doctoratus recipere, vel pro eadem recipienda teneantur cum evidenti vitæ discrimine, & cum magna impensa accedere ad eam recipiendam, vel in Universitate S. Dominici, vel S. Fidei; hinc factum est, quod ab Episcopo, & Gubernatore supra memoratæ Civitatis supplicatio exhibita fuit Catholico Regi Hispaniarum Philippo Quinto pro impetranda à Summo Pontifice facultate erectionis Collegii in Universitatem, nec non pro facultate Lauream Doctoralem concedendi ad instar Universitatis S. Dominici Insulæ Hispanæ; Cumque datis à Rege litteris ad Eminentissimum D. Cardinalem de Aquaviva, fuerint ab Eminentia Sua Sanctissimo Domino Nostro preces exhibitæ, tum pro erectione Collegii in Universitatem, tum pro facultate conferendi gradus Doctorales, juxta ea, quæ in superioribus dicta sunt, & etiam, ut erigendæ Universitati aggregari valeant Prælati, Canonici Cathedralis, Rector Collegii, & Scientiarum in eo Professores cum retentione graduum, quos ipsi in aliis Universitatibus jam receperunt, fuerunt à Sanctitate Sua preces pro voto remissæ ad hanc Sac. Congregationem.

Petiti Portugalliæ Rex à san. mem. Clemente XI., ut Dignitates, Canonici, & Beneficiati novæ Metropolitanæ Patriarchalis Ulixbonen. Occidentalis, tam præsentes, quàm futuri, qui Lauream Doctoralem recipere vellent, vel in S. T., vel in Jure Canonico, non tenerentur Civitatem petere Conimbricensem, in qua existit Universitas, sed gradum Baccalaureatus, & Doctoratus, tam in S. T., quam in jure Canonico recipere possent à Patriarcha in Civitate Ulixbonen. Occidentali, & quod sic creati Baccalaurei, & Doctores perinde haberentur, ac si Baccalaureatum, & Doctoratum recepissent in ipsa Universitate Conimbricensi.

Petionis examen fuit ad hanc Sacram Congregationem remissum, quæ censuit annuendum esse petitis, ita tamen, ut gradus Baccalaureatus, & Doctoratus conferretur ab ipso Patriarcha pro tempore, seu ab alio in Dignitate Ecclesiastica constituto, & ab eodem subdelegando, & quod gradus prædicti nullatenus conferrentur nisi Baccalaureandi & doctorandi tanto tempore studuissent, quantum esset necessarium, ut Baccalaureatum, & Doctoractum obtinere possent in Universitate Conimbricensi, & quod examen eodem modo fieret, & cum eodem rigore, quo fit in dicta Universitate, uti colligitur ex Decreto edito *die* 8. *Julii* 1719. *lib.* 69. *Decret. pag.* 350. quod fuit à Sanctitate Sua confirmatum per litteras Apostolicas in forma Brevis.

His stantibus, dignabuntur EE. VV. decernere.

An sit consilium Sanctissimo Domino Nostro præstandum pro erectione Collegii in Universitatem, & facultate conferendi gradus Doctorales ad instar Univer-

versitatis S. Dominici Insulæ Hispanæ, necnon pro gratia, ut Prælati, & Cathedralis Canon., & Rector, & Magistri actu docentes in Coll. aggregari possint ad novam Univers. unacum gradibus, quos in aliis Univ. receperunt in casu &c.

Non proposita.

Ses. 25. c. 5. de regul. & Monial.

VERULANA DOMUS. Bon. mem. R. P. D. Dominicus Zaulus Episcopus Verulanus, dum visitationem *anno* 1690. expleret Monasterii Monialium S. Joannis Baptistæ Terræ Babuci in sua Verulana Diœcesi existentis, decrevit, quod Tubæ ligneæ apponerentur in nonnullis fenestris dicti Monasterii, ne Moniales respicere possent in ædes Vicinorum, & ne Vicini in Monasterium prospectum habere valerent; Temperamentum hoc etenim Tubarum lignarum consonat Decretis Sac. Congregationis Episcoporum, & Regularium editis sub Gregorio XIII., & relatis *apud Pignatell. consult.* 187. *tom.* 9. consonat praxi, de qua *Sperell. decis.* 58. *sub n.* 8., & admittitur nedum in Monasteriis Monialium, sed etiam in Monasteriis Religiosorum, juxta casum in S.E.C. resolutum *die* 13. *Augusti* 1717., de quo *D. Ursaya in suis discep. tom. 2. par. 2. discep. 6. per totam*.

Decretum prædicti R. P. D. de Zaulis fuit executioni mandatum, sed cum Tubæ ligneæ è fenestris exciderint, nec in suum locum repositæ fuerint, ex ortaque subinde sit controversia cum illis de Ressis, qui Domum habent è conspectu Monasterii super retentione fenestrarum in superioribus domus masionibus existentium; contendunt etenim se dictas fenestras retinere posse, dummodo Tubæ ligneæ collapsæ è fenestris Monasterii Monialium in suum locum iterum reponantur, ex juribus circumferendis dignabuntur EE. VV. decernere.

I. *An Tubæ ligneæ alias appositæ, & mox collapsæ à fenestris Monialium Monasterii S. Joannis Baptistæ Terræ Babuci, de quibus agitur, sint eisdem fenestris reponendæ, & quatenus affirmativè.*

II. *An in superiori Appartamento Domus de Ressis licitum sit eisdem retinere fenestras habentes prospectum in viam publicam in casu &c.*

Non proposita.

Sess. 25. c. 4. de ref.

SPOLETANA LEGATI. Franciscus Senechetus in suo ultimo, cum quo decessit Testamento, quod condidit *die* 14. *Januarii* 1703. suos scripsit universales hæredes Patres Congregationis Oratorii S. Philippi Nerii Nursiæ, & inter cætera, quæ in eodem Testamento leguntur, habentur etiam hæc verba, *oltre agl' altri oblighi di Messe perpetue ordina il detto, che se ne dichino due altre perpetue in S. Lucia la settimana.*

Paulò post conditum Testamentum Ecclesia S. Luciæ, unacum Monasterio propter Terræmotum, devastata remansit, itaut Patres Orarorii *die* 11. *Maii* 1703. petierint, & obtinuerint ab Episcopo Spoletano facultatem celebrandi in propria Ecclesia illas binas Missas hebdomadales, quas celebrare debebant in Ecclesia S. Luciæ, usquequo eadem fuisset reædificata, & ad tramites hujus concessionis onus duarum Missarum fuit punctualiter à Patribus adimpletum.

Cum autem Ecclesia S. Luciæ nunquam fuerit reædificata, & Moniales in Monasterio degentes fuerint auctoritate san. mem. Clem. XI. translatæ ad Monasterium Monialium SS. Trinitatis., *unacum omnibus, & singulis bo-*

nis

nis, mobilibus, & immobilibus, censibus, domibus. hæreditatibus, & legatis, suppellectilibus tam sacris, quàm prophanis, juribus quibuscumque, nec non prærogativis, privilegiis, exemptionibus, oneribus, obligationibus ad suum Monasterium pertinentibus, uti legitur in litteris Apostolicis à dicto Pontifice expeditis, controversia exorta est, an Patres S. Philippi binas Missas hebdomadales celebrare possint in propria Ecclesia, vel teneantur eas celebrare in Ecclesia Monialium Sanctissimæ Trinitatis, & quibus diebus celebratio hæc sit adimpl enda.

Scriptum fuit Episcopo pro informatione, & voto, idemque fuit in sensu, tam attenta lege Testamenti, quam attentis verbis litterarum Apostolicarum, Patres teneri ad celebrationem in Ecclesia Sanctissimæ Trinitatis, idemque fuit resolutum ab hac Sac. Congregatione *die* 24. *Augusti* 1720., Cumque Patres huic resolutioni non acquieverint, & jura hinc inde circumferantur, onus erit EE. VV. decernere,

I. *An binæ Missæ in singulas hebdomadas ordinatæ per quondam Franciscum Senechetum celebrari debeant in Ecclesia PP S. Philippi Nerii Nursiæ, sive potius in Ecclesia Monialium S. Trinitatis, & quatenus in hac Ecclesia.*

II. *An liberum esse debeat dictis Patribus celebrare easdem Missas quibuscumque diebus infra quamlibet hebdomadam.*

Non proposita.

IMOLEN BENEFICII. Martinus de benedictis in suo ultimo, cum quo decessit Testamento, demandavit erectionem Jurispatronatus mere laicalis in Ecclesia S. Caroli, imposita Cappellano pro tempore obligatione unius Missæ quotidianæ, & decem Missarum in perpetuum quolibet anno in festo S. Martini, & casu quo Cappellanus esset infirmus, aut legittime impeditus, voluit, quod celebrare faceret Missas. ab alio Sacerd. *Sess. 25. c. 9. de Ref.*

Idem quoque Pius Testator erectionem alterius Jurispatronatus, seu simplicis Beneficii sub invocatione S. Joseph in eadem Ecclesia S. Caroli demandavit, imposita Cappellano obligatione Missæ quotidianæ, & decem Missarum die festivo S. Joseph. & cum aliis clausulis appositis in alio Beneficio, de quo supra habitus est sermo, & post nonnulla alia pertinentia ad Juspatronatus activum, memoratus Testator sermonem habendo de Jurepatronatus passivo, sic loquutus est, *con patto, che siano Preti della Città d' Imola, è buoni Cittadini, è caso che nella linea di detto Salvatore mio nepote vi fosse Sacerdote abile, in quel caso voglio, & ordino, che sia preferito agl' altri, con questo però, che debba nel termine di due mesi dal giorno della presentazione venire ad abitare in Imola.*

Secuta vacatione Beneficii sub invocatione S. Joseph per obitum Sacerdotis Josephi Seragli, delatoque jure præsentandi ad Comites de Saxatellis, fuit ab his *die* 16. *Aprilis* 1721. præsentatus Salvator Antonius de Benedictis ex linea Salvatoris, qui erat nepos Fundatoris, sed cum præsentatus esset initiatus sola prima Tonsura, & esset in ætate annorum 20., addita fuit in præsentatione conditio, quod præsentatus per decem dies ante lapsum quadrimestris obtinere deberet dispensationem à Sede Apostolica, qua non obtenta, præsentatio habenda esset, ac si facta non fuisset, & in sequelam hujusce conditionis, Patroni, ne proprium jus amitterent, operæ pretium esse censuerunt, tam ante lapsum quadrimestris nominare in Rectorem Beneficii Dominicum Franci-

scum

ſcum de Liliis Sacerdotem Imolenſem,quam poſt ejus lapſum Præſentationem prædictam confirmare, exortaque lite inter Præſentatos, & admiſſis abOrdinario hinc inde præſentationibus,cum clauſula *Si,& in quantum*, Cum Clericus Salvator Antonius, decurrente adhuc quadrimeſtri,Sanctiſſimo ſupplicaverit pro diſpenſatione,fuerunt à Sanctitate Sua preces remiſſæ ad hanc Sac. Congregationem.

Putat autem Clericus Salvator,Beneficium non eſſe Sacerdotale,& eſſe ſibi debitum, tum quia non fuit impoſita lex Cappellano celebrandi per ſeipſum, tum quia eſt ex linea Salvatoris, qui erat nepos Teſtatoris, & cujus linea in Jurepatronatus paſſivo fuit omnibus aliis prælata, & in omnem caſum ſe diſpenſationem mereri ſuper ætate, cum ſufficiat habilitas in potentia de tempore vacationis, ne Beneficium contra legem fundationis tranſeat à magis dilecto ad minus dilectum.

Putat è contra Sacerdos Dominicus Franciſcus, Beneficium eſſe Sacerdotale,ſibique Jus ex præſentatione eſſe quæſitum, nec à ſe auferendum, media diſpenſatioue; & in eo, quod attinet ad qualitatem Sacerdotalem,fundamentum ſuum conſtituit in verbis fundationis ſupra recenſitis, & in obſervantia, cum in Beneficiis Rectores non fuerint unquam præſentati niſi actu Sacerdotes.

Eminentiſſimus Ordinarius ſe remittit judicio hujus Sac. Congregationis.

Quibus ſtantibus, dignabuntur EE. VV. decernere.

I. *An Beneficium S. Joſephi ſit Sacerdotale in caſu &c.*

II. *An ſtante præſentatione ad dictum Beneficium S. Joſephi in perſonam Saeerdotis Dominici Matii de Liliis ſit locus diſpenſationi favore Salvatoris Antonii de Benedictus in caſu &c.*

Non Propoſita.

Die Sabbathi 23. Maii 1722.

Seſſ. 23. c. 10. de ref.

NULLIUS, SEU BRICTINORIEN INDULTI. Propoſita fuit hæc Cauſa inCongregatione habita die 28.Martii 1722., nec ulla fuit capta reſolutio. Dignabuntur itaque EE. VV. dictæ Congregationis folium reaſſumere, & ſequenti dubio reſpondere.

An ſit conſilium præſtandum Sanctiſſimo per conceſſione Indulti dandi Dimiſſorias, de quibus agitur, in caſu &c.

Dilata, & expectetur exitus Cauſæ in Rota ſuper Territorio ſeparato.

In

In postremo folio Congregationis habitæ die 2. Maii indecisæ remanserunt sequentes Causæ. Dignabuntur itaque EE. VV. reassumere etiam folium d. Congregationis, & sequentibus dubiis respondere.

AMERICANA. Sess. 25. c. 1. de r. f.

An sit consilium Sanctissimo Domino Nostro præstandum pro erectione Collegii in Universitatem, & facultate conferendi gradus Doctorales ad instar Universitatis Sancti Dominici Insulæ Hispanæ, necnon pro gratia, ut Prælati & Cathedralis Canonici & Rector & Magistri actu docentes in Collegio aggregari possint ad novam Universitatem unacum gradibus, quos in aliis Universitatibus receperunt in casu &c.

Affirmativè.

VALENTINA. Sess. 25. c. 5 de regul., & monial.

I. *An Tubæ ligneæ alias appositæ, & mox collapsæ à fenestris Monialium Monasterii S. Joannis Baptistæ Terræ Babuci, de quibus agitur, sint eisdem fenestris reponendæ, & quatenus affirmativè.*

II. *An in superiori Appartamento Domus de Ressis licitum sit eisdem retinere fenestras habentes prospectum in viam publicam in casu &c.*

Dilata, & conficiatur planta elevata judicialis cum assistentia personali Episcopi.

SPOLETANA LEGATI. Sess. 25. c. 4. de ref.

I. *An binæ Missæ in singulas hebdomadas ordinatæ per quondam Franciscum Senechetum celebrari debeant in Ecclesia PP. S. Philippi Nerii Nursiæ, sive potius in Ecclesia Monialium SS. Trinitatis, & quatenus in hac Ecclesia.*

II. *An liberum esse debeat dictis Patribus celebrare easdem Missas quibuscumque diebus infra quamlibet hebdomadam.*

Ad primum ad primam dubii partem negativè, ad secundam affirmativè. Ad secundum Missas esse celebrandas pro diebus à Domino Secretario designandis, auditis Patribus, & Monialibus.

IMOLEN. BENEFICII. Sess. 26. c. 9. de ref.

I. *An Beneficium S. Josephi sit Sacerdotale in casu &c.*

II. *An stante presentatione ad dictum Beneficium S. Josephi in personam Sacerdotis Dominici Matii de Liliis sit locus dispensationi favore Salvatoris Antonii de Benedictis in casu &c.*

Ad primum affirmativè. Ad secundum affirmativè, & ampliùs.

FIR-

Seſſ. 14. cap. 11. de ref.

FIRMANA ſan. mem. Clemens Papa X. ſtatuit, atque decrevit, ut inpoſterum, futuris perpetuis temporibus, nemo ex Canonicis Regularibus Ord. S. Auguſtini Cong. Lateranen. quamvis non translatus, ad Curam Animarum, in Eccleſiis ſæcularibus etiam de Jurepatronatus in perpetuum, ſeu ad tempus, quocumque titulo exercendam admitteretur, niſi præter Abbatis Generalis licentiam, expreſſum quoque Sedis Apoſtolicæ Indultum accederet, uti habetur ex decreto edito per organum Sac. Congregationis Epiſcoporum, & Regularium die 18. Martii 1671. impreſſo apud *Clericat. de Regul. diſcordia* 11., & apud *Monacell. in appendice ad formul. legal. pract. tom. 1. fol.* 314.

Ad tramites hujuſce decreti, Thomas de Adamis, qui ſolemnem Profeſſionem emiſerat in Congregatione Canonicorum Lateranen., ſibi reſignari obtinuit Eccleſiam Parochialem S. Sabini in Villa Parani Trebii, Diœceſis Spoletanæ, *ſervata forma*, ſunt verba diſpenſationis, *decreti Venerabilium Fratrum noſtrum S. R. E. Card.*, *negociis*, *& conſultationibus Epiſcoporum*, *& Regularium præpoſitæ die* 18. *menſis* Martii *anno Domini* 1671. *quoad tales Regulares editi & Apoſtolica Auctoritate approbati*, idemque Thomas Parochialis poſſeſſionem ingreſſus eſt *anno Dom.* 1717.

Poſt hæc, exorta fuit controverſia inter dictum Thomam ex una, & ſuos germanos fratres de Adamis ex altera partibus, tam ſuper dilatione habitus Regularis Congregationis Lateranen., quam ſuper regreſſu, ſeu reintegratione ad bona renunciata, occaſione Profeſſionis in Congregatione Lateranenſi.

Quoad delationem habitus Fratres de Adamis, qui pugnant pro ea, innituntur Textui in *cap. quod Dei timorem de ſtatu Manachorum*, cujus verba ſunt relata in citato decreto anni 1671. & ità ſe habent: *Canonicus vero, cui ejuſmodi conceſſum fuerit indultum, ad mentem præfati Innocentii III.*, *ſi commodè fieri poſſit*, *ſocium unum ex ſuo Ordine*, *& Congregatione ſecum habeat, cujus in iis, quæ Dei ſunt*, *& Regularis obſervantiæ*, *tam conſortio, quam ſolatio perfruatur*; ex hoc etenim infertur ad neceſſitatem delationis habitus, ne ſocius cum habitu, & Canonicus ſine habitu Regulari ab hominibus videantur.

Excipit è contra Thomas ſe ad dictam delationem non eſſe obligatum, tum ex recepta conſuetudine, tum in ſequelam *Bullæ* 34. *Leonis X. Bullar. Rom. Tom.* 1. in qua decernitur, quod Canonici Lateranen. ad Epiſcopatus aſſumpti habitum deferant ejuſdem coloris, & formæ, quibus utuntur Epiſcopi ſæculares, tam in Sacello Pontificio, quam extra.

Hæc quoad habitus delationem; & poſt hæc tranſeundo ad regreſſum, ſeu reintegrationem ad bona renunciata occaſione Profeſſionis, contendunt Fratres de Adamis non eſſe regreſſui, aut reintegrationi locum, quia licet in renunciatione emiſſa pactum adfuerit redeundi ad bona renunciata, caſu quo ad ſæculum reverſus fuiſſet, *in qualumque tempo*, *& in qualunque modo ciò ſeguiſſe*, pactum tamen non ad ſolum uſumfructum reſtrictum fuit, ſed etiam extenſum ad proprietatem, *come ſe foſſe ſtato ſempre nel Secolo e non aveſſe fatta mai alcuna rinunzia*; in quo rerum themate, ſicuti certum eſt, Canonicum Regularem per eſſecutionem Beneficii Curati non remanſiſſe liberatum á voto paupertatis juxta *conſt. Benedicti XII. in ord. la6. Bull. tom.* 1. §. 32. ſic nullū ipſe juvamen à dicto pacto, utpote pugnante adverſus votum paupertatis, præſidium valet reportare, *Barb. de jure Eccleſ. lib.* 1. *cap.* 42. *num.* 142.

Rocca

Rocca disp. juris cap.194. num.74. Torr. variar. tom.3. par.2. quæst.77. tit.12. num.28.

Prætendit e contra Thomas non obstare voto paupertatis acquisitionem bonorum, saltem quoad usufructuum, juxta *Text. in Can. statutum* 18. *q.*1. & sic sibi denegari non posse, spreta quacumque formalitate verborum, quæ in rigido sensu sumi non debent, regressum ad omnia, & singula bona, tam loquendo de illis, quæ habebat ante ingressum, quam de illis, quorum dies acquisitionis cessit tempore, quo permanebat inter Canonicos Regulares, juxta resoluta per *Rot. in Anconitana Successionis* 23.*Febr. hujus anni* 1722. *coram R.P.D.Calcagnino*, in qua post acquisitionem Parochiæ concessa fuit immissio in usufructu Nicolao Ferretto ad omnia bona Paterna, Materna, Fraterna, & Avita, quæ occasione professionis inter Canonicos Regulares Lateranenses renunciaverat favore Jo: Baptistæ Patris, qui pro se, & hæredibus acceptaverat, addito pacto reversivo in casu egressus a Religione.

His stantibus cum jura hinc inde deducantur, dignabuntur EE.VV. decernere.

I. *An Thomas de Adamis teneatur deferre habitum Regularem Congregationis Lateranensis, tam in functionibus Ecclesiasticis, quam extra Ecclesiam, & respective habere socium Regularem dictæ Congregationis.*

II. *An eidem Thomæ de Adamis competat regressus, seu reintegratio ad bona renunciata occasione professionis in d. Congregatione Lateranensi in casu &c.*

Ad primum ad mentem. Ad secundum affirmative quoad usum tantum, & amplius.

SAVONEN. Archipresbyter Joannes Franciscus Chiaborellus in ultimo, cum quo decessit testamento, nonnulla legata Pia reliquit, & quoad institutionem hæredis ita disposuit, *in tutti poi gli altri miei beni, mobili, semoventi, stabili, denari, crediti, ed ogn'altra cosa, ragione, ovunque siino, e ritrovar si possano, istituisco, e nomino miei eredi universali l'Altar Maggiore, e Compagnia del Santissimo eretti in questa Chiesa Parochiale di S. Ambrogio, e per più pronta, e puntuale esesuzione di quanto è stato da me come sopra disposto, ed ordinato, ed anche per la conservazione della stessa eredità a beneficio di esso altare, e compagnia, lascio e costituisco sopraintendenti, ed esecutori Testamentarii li Sig. &c. con li Sig. Officiali di d. Compagnia, e li Sig. Arcipreti, che pro tempore saranno.* *Sess.22. c.5. de Ref.*

Sub fundamento, quod annuus hæreditatis redditus esset plusquam sufficiens pro indigentiis Altaris, & Confraternitatis, & ulterius pro conspicuo ornatu totius Ecclesiæ, & quod Pius Testator habuisset intentionem erigendi ex sua hæreditate nonnulla Beneficia cum obligatione assistendi Choro, Executores Testamentarii, & Officiales Confraternitatis, prævio reliquorum Confratrum consensu, pium, & opportunum esse existimarunt devenire ad fundationem septem beneficiorum, assignando unicuique Beneficio suum redditum, & onera, & Episcopus in actu visitationis, præsentato sibi fundations instrumento, ad erectionem Beneficiorum devenit; Cumque nonnullæ reclamationes adversus hoc Episcopi factum ad Sacram Congregationem delatæ fuissent, responsum fuit die 2. Augusti 1621. quod præfigeretur terminus Executoribus Testamentariis, & Confraternitati ad deducenda jura sua, & statum hæreditarium transmittendum.

In hujus rescripti sequelam exhibetur huic Sac. Congregationi scriptura nomine Confratrum, & Confraternitatis, in qua plura deducuntur adversus supradictam Beneficiorum erectionem, & præscindendo a pactis, & conditionibus appositis, tam in jurepatronatus activo, quam in jurepatronatus passivo, quas dicunt nimium favorabiles Executoribus, & eorum descendentibus, & Episcopis pro tempore, major vis constituitur in hoc, quod juxta mentem Testatoris, hæreditatis redditus erant erogandi in Beneficium Altaris, & Confraternitatis in quo rerum themate non erat Episcopo permissum eosdem redditus in aliud opus convertere, & multo magis, cum Ecclesia, in qua est Altare, quod fuit institutum hæres, in malo statu reperiatur, uti referunt Testes *in Summ. num.* 9. Absque eo quod, quidquam referat suppositum D. Testatoris besiderium deveniendi ad erectionem Cappellaniarum, seu beneficiorum; cæteris etenim prætermissis, Testamentum fuit conditum die 1. Aprilis anno 1711., & Testator obiit de mense Septembris anno 1712., quo temporis intervallo, si voluisset Testator Testamentum mutare, id commode facere potuisset.

Excipiunt e contra Cappellani, executores Testamentarii, Officiales Confraternitatis nihil esse reprehensibile in erectione, de qua nunc agitur; intactis siquidem remanentibus piis legatis a Testatore relictis, & subtractis oneribus, redditus hæreditarii sunt in annuis fere scutis 600. a quibus si demantur annua circiter scuta 300. pro manutentione, & ornatu Altaris, summa, quæ superest, expendenda erat pro necessitatibus, & pro ornatu Ecclesiæ; cumque Ecclesia, quo ad statum materialem, nullam habeat indigentiam *ut in summ. num.* 10. *&* 11. operæ pretium esse existimatum fuit, redditus superextantes implicare pro erectione Cappellaniarum, seu Beneficiorum, & pro manutentione Cappellanorum, seu Beneficiatorum, qui Ecclesiæ inserviendo, & quotidie interveniendo tam Choro, quam sacris functionibus, formalem, & verum Ecclesiæ ornatum constituunt, & ejus formali indigentiæ subveniunt.

Multoque magis, cum hæc facta sint, prævio Confratrum assensu, accedente Executorum voluntate, nec ulla interveniente voluntatis commutatione, ex quo omnia a Testatore demandata permanent illæsa, & ejus potius voluntas suppletur, cum ex testibus habeatur, ipsum magnopere exoptasse horum Beneficiorum erectionem, sed timore expensæ eam non complevisse.

Jura hinc inde circumferuntur, quo circa onus erit EE. VV. decernere.

I. *An sustineatur erectio Cappellaniarum Canonicatuum nuncupatorum in casu &c. & quatenus negative.*

II. *An dicti Cappellani Canonici nuncupati teneantur restituere fructus perceptos; & quatenus affirmative.*

III. *An, & a quo tempore in casu &c.*

Ad primum negative. Ad secundum negative. Ad tertium satis provisum in secundo, & ab Episcopo apponatur Oeconomus, qui redditus administret, & idem Episcopus inhibeat Cappellanis, ne accedant ad servitium Chori, & scribatur Eminentissimo Archiepiscopo Januen. juxta Instructionem.

CA-

CAJACEN. IRREGULARITATIS, ET CENSURARUM. Joannes Baptista Palazzescus Canonicus Cathedralis Ecclesiæ Cajacen. huic Sac. Congregationi supplicavit pro dispensatione ab irregularitate contracta propter homicidium Canonici Pompilii Giannelli, & pro absolutione a Censuris, & Sac. hæc Congregatio die 28. Februar. proxime præteriti rescripsit *lectum* quoad irregularitatem, & quoad absolutionem, pro gratia ad sex menses cum reincidentia; cumque memoratus Canonicus Palazzescus supplicavit pro descriptione suæ Causæ in folio, disputanda ex integro proponuntur dubia ad calcem hujus restrictus referenda. Sess. 14. c. 7. de ref.

Porro in eo, quod attinet ad mortem Canonici Pompilii Giannelli, & totum hujusce Causæ processum, nonnulla ab Episcopo referuntur in sua informatione, quæ operæ pretium est EE.VV. exponere, cum ejus informatio in scriptura exarata pro Canonico Palazzeschi non fuerit exhibita, sed extet inter acta Secretariæ.

Habetur itaque primo in dicta Relatione, quod existentibus die 3. Decembris 1717. in eodem ejusdem Domus cubiculo Canonicis Pompeio Lamperio, Pompilio Giannello, & Joanne Baptista Palazzesco, nec non Angela, Helena, Fulvia, & Judith sororibus de Novello, exorta est rixa, in qua, cum Canonicus Palazzescus sclopum accepisset, quem Canonicus Giannellus secum detulerat; & in angulo Mansionis deposuerat, & eum direxisset contra prædictum Giannellum, qui se retro Lamperium abscondebat, capta demum, remporis opportunitate, sic eum exoneravit, ut dictu Canonicus Giannellus in fœmore dextero, & in Cruce sinistro cum magna sanguinis effusione, & ossium fractura vulneratus, die 26. Mensis Decembris anno 1717. mortuus sit.

Habetur secundum prædictum Canonicum Palazzescum evaginato stylo irruisse adversus Canonicum Giannellum, qui ex præcedenti vulnere sclopi in Terra iacebat, & impeditum fuisse a Catharina Matre vulnerati.

Habetur tertio compilatum fuisse a Curia Ecclesiastica processum, & in eo ultra Canonicum Giannellum fuisse examinatas prædictam Catharinam occisi Matrem, nec non Angelam, Helenam, & Fulviam, Sorores Consobrinas occisi, & ex earum depositionibus in substantia concordibus, probatum fuisse factum supra recensitum, & non modicum accessisse adminiculum ex publica voce, & fama, & fuga a Canonico Palazzesco arrepta.

Habetur quarto Palazzescum se subinde in Carceribus constituisse, & deventum fuisse ad repetitionem testium, Angelæ videlicet, Helenæ, & Fulviæ de Novellis; Catharina etenim iam e vivis decesserat absque ulla sui dicti revocatione, vel diminutione, prædictasque Mulieres in repetivo suas revocasse depositiones, homicidium referendo ad casuale infortunium, nec eas potuisse torqueri, ut videretur in quo dicto persisterent; agebatur enim de personis secularibus, & sic propter motiva quædam prudentialia Curia Ecclesiastica existimavit ab earum tortura abstinere.

Habetur quinto Canonicum Palazzescum per definitivam sententiam fuisse declaratum irregularem, & condemnatum ad quinquennalem relegationem in Conventu S. Petri de Alcantara, firma remanente excommunicatione, in quam propter delictum incurrerat.

Habetur ultimo interpositam fuisse a Canonico Palazzesco appellationem ad Curiam Metropolitanam Capuanam, & ab ipsa fuisse commutatam relegationem quinquennalem in quinquennale exilium.

Hæc ſunt, quæ continentur in Relatione Epiſcopi Cajacenſis; cumque ſcriptura a Canonico Palazzeſco exhibeatur per manus circumferenda, in qua pro caſualitate homicidii multa referuntur, onus erit EE. VV. decernere.

I. *An conſtet de irregularitate, & quatenus affirmative.*

II. *An ſit concedenda diſpenſatio.*

III. *An cenſuræ ſuſtineantur in caſu &c.*

Ad primum affirmative. Ad ſecundum negative, Ad tertium affirmative, & amplius.

Seſs. 24. c. 11. de Ref. matr.

CAJETANA. Joannes Baptiſta de Aro recurſum habuit ad hanc Sacram Congregationem, exponendo, ſe per vim, & metum adactum fuiſſe ad contrahendum Matrimonium de præſenti cum Catharina Moncado, ſe ulterius fuiſſe a Curia Epiſcopali excommunicatum, ex quo cum illa cohabitare renuebat, datiſque de more literis ad Ordinarium, fuit ab ipſo reſponſum, Catharinam ſtuprum paſſam fuiſſe a Joanne Baptiſta, hunc fuiſſe Carceribus mancipatum, & in Carceribus de ſtupro commiſſo confeſſionem emiſiſſe, & ulterius voluntatem patefeciſſe de Catharina in uxorem ducenda, & cum ea tandem matrimonium in facie Eccleſiæ contraxiſſe, & excommunicationis ſententiam paſſum fuisſe, ex quo cum ea cohabitare renuebat.

Præter relationem modo dictam tranſmiſsus fuit ab Ordinario proceſsus, & ab hac Sac. Congregatione demandatum fuit, quod Cauſa proponeretur, citata Catharina; cumque præfixo eidem termino ad ſua iura deducenda, expeditiſque citationibus, ea reperiri non potuerit, utpote quæ iam diſceſſit a Civitate Cajetana, & locus ignoretur, in quo eſt, inſtante Joanne Baptiſta, bina proponuntur dubia, ad calcem reſtrictus referenda, in quorum primo agitur de validitate matrimonii, & in alio de abſolutione a Cenſuris.

Joannes itaque Baptiſta invalidum prætendit eſſe matrimonium, & ſe per conſequens abſolvendum a Cenſuris; fuit enim ipſe carceribus mancipatus, & ad ſe a Carcere eximendum ait ſtuprum non negaſſe, & matrimonio, pro libertate obtinenda, conſenſiſſe.

Nec idem putat ſibi obeſſe poſſe, quod matrimonium etiam in hiſce terminis validum reputatur; validum etenim reſpondet haberi debere hujus generis matrimonium, quando præceſſit ſtuprum; ſecus autem, quando, prout hic, nulla adeſt ſtupri probatio.

Exibetur ſcriptura per mauus circumferenda, unde onus erit EE. VV. decernere.

I. *An matrimonium ſit validum in caſu &c. & quatenus affirmative.*

II. *An Clericus Joannes Baptiſta de Aro ſit abſolvendus a cenſuris a Curia Epiſcopali inflictis ia caſu &c.*

Dilata, & præfigatur novus terminus Catharinæ ad ſua jura deducenda; & hoc interim Joannes Baptiſta curet coadjuvare probationes ſuper negativa ſtupri, & abſolvatur cum reincidentia ad tres menſes.

Die

Die Sabbathi 13. Junii 1722.

ULLIUS, SEU VESPRIMIEN JURISDICTIONIS. Collegiata Ecclesia B. Mariæ Virginis de Alba Regali Diæcesis Vesprimien. fuit variis decorata privilegiis a summis Pontificibus; Cumque prædictæ Ecclesiæ Præpositura delata fuerit ad Episcopum Quinque Ecclesien. & inter ipsum tamquam Præpositum, & Eminentissimum Dominum Cardinalem de Saxonia Archiepiscopum Strigoniensem jurisdictionales quædam contentiones fuerint exortæ, subscripta fuerunt, & disputata dubia sequentia. *Seff. 24. de Refor. c. 10.*

I. *An constet de omnimoda exemptione activa, & passiva Præpositi, & Ecclesiæ B. Mariæ Albæ Regalis, ejusque annexorum tam quoad Episcopum Vesprimien. quam quoad Metropolitanum, & primates Regni, & quatenus affirmative.*

II. *An eidem Præposito competat facultas concedendi dimissorias in casu &c.*

Pluries de harum contentionum resolutione actum fuit in hac Sac. Congregatione, & primo quidem die 26. Martii 1718. & tunc informante tantum Præposito responsum fuit ad primum affirmative, & ad secundum negative.

Secundo die 17. Decembris ejusdem anni, & tunc utraque parte audita, confirmata fuit præcedens resolutio.

Tertio die 8. Julii 1719. propositoque dubio an esset standum, vel recedendum a decisis, dictum fuit, recedendum esse a decisis quoad Archiepiscopum Strigoniensem.

Quarto die 26. Augusti 1719, & tunc disputato dubio, *An esset standum in primo, vel in secundo loco decisis, responsum fuit*: in secundo loco decisis, & proinde non constare de omnimoda exemptione Præpositi, & Ecclesiæ Albæ Regalis, quoad Archiepiscopum Strigoniensem tanquam Delegatum Apostolicum in exemptos.

Quinto die 20. Decembris 1721. tuncque disputato dubio an esset standum vel recedendum a decisis diei 26. Augusti 1719. responsum fuit, prævio recessu a decisis sub die 8. Julii, & 26. Augusti 1719. standum esse in primo loco decisis sub die 26. Martii, & 17. Decembris 1718.

Impetrata autem ab Eminentissimo Archiepiscopo nova audientia, onus erit EE. VV. decernere.

An sit standum, vel recedendum a decisis die 20. Decembris 1721.

Dilata, & proponatur in prima, etiam unica.

CO-

Sess.6.c.5. de ref.

COLONIEN. FUNCTIONUM PONTIFICALIUM, ET BENEDICTIONIS ABBATIALIS. Die 26. Augusti an. 1720. P. Paulus Monachus Cisterciensis electus fuit in Abbatem Monasterii B. Mariæ Virginis de Veteri Monte Diœcesis Colonien. Cumque electus suæ electionis confirmationem subinde obtinuisset ab Abbate Morimundi Diœcesis Lingonien. suo immediato superiore, unacum facultate adeundi pro benedictione quemcumque Antistitem communionem habentem cum Sede Apostolica, prædictus P. Paulus pro d. Benedictione suas preces exhibuit bon.mem. Archinto tunc Nuntio Colonien. qui Abbati benedictionem impertitus est debitis accedentibus solemnitatibus in Ecclesia Patrum Societatis Jesu; cumque Promotor Fiscalis Curiæ Archiepiscopalis Colonien. prætensionem excitaverit, quod a Nuntio Apostolico non potuissent Pontificalia exerceri, nec Abbas benedici sine licentia, & permissione Ordinarii, remissa fuit hujus negocii cognitio ad hanc S. Congregationem, quæ juxta morem Nuntium Colonien. audire voluit, & ejus multo tempore jam recepta informatione, bina in præsenti examinanda proponuntur dubia, quorum alterum respicit exercitium Pontificalium, & Benedictionem Abbatis, & alterum necessitatem iterandi Benedictionem, & pœnas ab Abbate incursas.

Quoad exercitium Pontificalium Sac.Conc.Trid. *sess.6. de ref. cap.5.* statuit nulli Episcopi licere cujusvis privilegii prætextu Pontificalia in alterius Diœcesi exercere, nisi de Ordinarii loci expressa licentia, & in personas eidem subjectas tantum; quoad benedictionem Abbatis, quod in eadem Pontificalia exerceantur sive benedictio fiat auctoritate Apostolica, sive auctoritate Ordinaria, desumitur ex Pontificali Romano approbato tum a Clemente VIII., tum ab Urbano VIII. Summis Pontificibus *tit. de Bened. Abbatis*; Quod denique Nuntiis Apostolicis non liceat exercere Pontificalia absque licentia Episcopi loci, late ostendit *Pignatell. Consult.1. per tot. tom.2.*

Nec Promoter Fiscalis putat sibi obesse posse contrariam consuetudinem, vel quod ageretur de persona exempta a Jurisdictione Ordinarii, & habente facultatem recipiendi Benedictionem a quocumque Antistite, & multo magis cum benedictio expleta fuerit in Ecclesia Regulari, hoc est Patrum Societatis Jesu; in eo enim, quod attinet ad consuetudinem, eadem reducitur ad binas Abbatum Benedictiones, quarum altera expleta fuit anno 1720. in persona Abbatis S. Maximini Civitatis Treviren. Ordinis S. Benedicti, quæ consequenter apta nata non est ad Consuetudinem inducendam, altera expleta fuit a clar. me. Card. Pallavicino Nuntio Coloniensi in persona Abbatis Monasterii de Veteri Monte, & de hac quoque dicit non habendam esse rationem, cum expleta fuerit tempore, quo non aderat Suffraganeus in Civitate Coloniensi, & in eo, quod spectat ad exemptionem tam Abbatis, quam Ecclesiæ, in qua facta fuit benedictio, respondetur ab eodem Promotore Fiscali, non posse Episcopum Pontificalia exercere in loco exempto, nisi ultra licentiam inferioris, cui locus ille subjectus est, adsit licentia Episcopi intra cujus Diœcesis fines locus ille reperitur, quamvis inferior ratione exemptionis prætenderet se posse Episcopum sibi magis benevisum vocare ad exercenda Pontificalia, juxta late deducta per *Barb. ad cap.5. sess.6. de ref. n.10. & 11.* & concordat resolutio hujus S. Congregationis in positionibus ad dictum Caput, & quod contraria procedant juxta declarationem Gregorii XIII. si ageretur de exempto nou sito intra fines

nes Diœcesis, sed habente suum Territorium separatum cum facultate vocandi quemcumque Antistitem sibi benevisum, habetur apud *Galemart. in declarat. ad cap.5. sess.6. de ref.*

Hæc quoad exercitium Pontificalium, & Benedictionem Abbatis, & post hæc transeundo ad iteratam Benedictionem, & pœnas ab Abbate incursas, admittitur a Promotore Fiscali, Abbates semel benedictos non esse iterum benedicendos juxta deducta per *Tamburin. de jur. Abbat. tom.1. disp.11. quæst.6.* sed asseritur hæc sibi vindicare locum, quando agitur de Benedictione, de cujus iteratione non videtur esse dubitandum; Cum Benedictio Abbatis, nec conferat ordinem, nec imprimat characterem, sed sit tantum quædam solemnitas Orationum *juxta celebre Consilium* 14. *Oldradi*, quod late exornat *Tamburin. loc. cit. quæst.4.*

Pœnæ remanent, hasque constitutas esse prætenditur in suspensione ab executione, & exercitio eorum, quæ secum fert Benedictio, ducto argumento *a cit.cap.5. sess.6.* in quo ordinati ab exercente Pontificalia in alterius Diœcesi sunt ipso jure suspensi ab ordinum executione.

His stantibus, dignabuntur EE. VV. decernere.

I. *An licitum fuerit Nuntio Apostolico Colonien. exercere Pontificalia, & in illis benedicere Abbatem Monasterii B. Mariæ de veteri Monte Ordinis Cistercienfium in Ecclesia PP. Jesuitarum sita intra Civitatem Coloniæ etiam sine licentia & permissione Serenissimi Ordinarii, sive ejus suffraganei in casu &c. & quatenus negative.*

II. *An d. Abbas sit iterum benedicendus, & a quo sive potius in quas pœnas idem Abbas inciderit, in casu &c.*

Iterum proponatur.

ROMANA DOTIS CAPPELLANIARUM. Camillus Princeps Pamphilius Senior, in ultimo, cum quo decessit testamento ita disposuit *voglio, ed ordino, che il mio erede seguita la mia morte, debba assegnare alla d.mia Chiesa di S.Agnese tanto capitale, che frutti scudi* 400. *l anno, acciò di quelli si celebrino ogni anno in perpetuo finchè durerà il mondo tante Messe per suffragio &c. dando facoltà al medemo mio erede, che per la celebratione di dette Messe possa deputare tanti Cappellani a suo nuto amovibili, quanti a lui parerà convenienti.* *Sess.25.c.4. de ref.*

Paulo post obitum Testatoris, Joannes Baptista Princeps Pamphilius ejusdem filius paternam voluntatem executioni mandavit facta per pub. instrumentum assignatione Ecclesiæ S. Agnetis 100. locorum montis S. Bonaventuræ secundæ Erectionis, quod est idem, ac dicere tanti capitalis, quantum de eo tempore requirebatur ad constituendum annuum reddituum scut.400., servata sibi ad tramites testamenti facultate erigendi Cappellanias, & nominandi Cappellanos, & unicuique eorum suam portionem assignandi, adjectoque pacto, quod in casu extractionis Locorum Montium assignatorum, sive totaliter, sive partialiter pretium investiri deberet in aliis locis Montium Cameralium non vacabilium, sive in censibus, aut bonis stabilibus favore Ecclesiæ S. Agnetis.

Gesta sunt hæc omnia approbantibus clar. mem. Cardinale de Angelis, & bonæ memoriæ Albergato Rotæ Decano executoribus Testamentariis Principis Camilli. Cum autem sequuta jam translatione locorum montium, nec emissa unquam a Principe Jo: Baptista explicita declaratione numeri Cappella-

pellanorum, qui Missas celebrare deberent, ipse eligere consueverit quinqueCappellanos amovibiles,& unicuique eorum soluta fuerint annua sc.75. notorius accidit tempore S.M. Innoc. XI. casus reductionis fructuum locorum montium, in cujus sequelam cum annua scut.400. redacta fuerint ad scut.300. memoratus Princeps Joannes Baptista abstinere cepit a nominatione quintiCappellani, nec se credidit obligatum ad faciendum ullum supplementum, & licet CamillusPrincepsPamphilius junior vestigiis Principis Joannes Baptistæ sui Genitoris viri revera pii,& cujus eleemosynas semper enarrabit omnis Ecclesia Sanctorum,inhærere absque ulteriori examine tuto ab aliquibus posse diceretur, ipse nihilominus operæ pretium esse censuit, ut omnia rite, & recte adimpleantur ab hac Sac. Congregatione requirere an sit reducendus numerus Cappellanorum, vel potius locus esse debeat supplemento, uti colligitur ex dubio ad calcem restrictus referendo.

Plura deducuntur in scriptura per manus circumferenda ad effectum suadendi esse locum reductioni Cappellanorum, & non supplemento, & signum quod legatum non incipit a promissione annuæ quantitatis, sed ab assignatione Capitalis, quod executores Testamentarii consensum, & approbationem præstiterunt, ut in casu partialis, seu totalis extractionis locorum montium fieret investimentum in locis montium, aut stabilibus uti supra, & quidem in facie Ecclesiæ, quod tandem Princeps Ioannes Baptista filius, & hæres Testatoris, qui binas alias Cappellanias in eadem Ecclesia S. Agnetis ex suo patrimonio erigendas mandavit, nunquam supplevit, nec unquam Cappellani, aut Ecclesia pro supplemento insteterunt.

Inter cetera, quæ pro hoc eodem assumpto afferuntur, affertur etiam destinctio inter casum, quo Testator mandet hæredi, ut solvat quotannis certam determinatam summam alicui Ecclesiæ nulla facta designatione nec in genere, nec in specie, quod solvat de bonis hæreditariis, & inter casum, quo Testator mandet assignari Ecclesiæ Capitale, ex quo singulis annis talis determinata summa pecuniaria retrahatur implicanda in celebrationemMissarum;contenditur enim quod in hoc secun.casu facta per heredem assignatione Capitalis, eodemque translato in Ecclesiæ dominium, locus esse nequeat supplemento in casu diminutionis juxta *dec.433.per tot.cor. Cerro cui etiã adhæsit Rota in Romana annuæ præstationis* 16. *Januarii* 1702. *coram clar. mem. Card. Caprara*.

Consimilis casus fuit examinatus in hac Sac.Congregatione *in quadam Caussa Brixien. reductionis Missarum* 1.*Decembris* 1685.disposueratTestator per hæc verba, *lascia, che l'infrascritte sue eredi siano obligate subito dopo la morte sua assegnare tanti suoi beni ai Regenti della scola del SS.Rosario della terra diLudriano,quanti siano sufficienti colli frutti,che da essi si cavaranno di far celebrare una messa quotidiana al d.altare delSS.Rosario; dovendo d.Regenti aver cura, acciò d. Messa sia celebrata perpetuameute.*

Secuto Testatoris obitu, facta fuit ab hæredibus assignatio Regentibus dictæ Scholæ totTerrenorum,quot sufficiebant pro annuo redditu Missæ quotidianæ; Cumque tractu temporis sine culpa dictorum Regentium, & ex consueto naturali decremento contigerit casus diminutionis annui redditus, exorta est disputatio, an hæredes tenerentur supplere.

Mandatum fuit, ut instantia proponeretur in folio, & in suffragio bon.mem. Albitii tunc Secretarii firmatum fuit, hæredem teneri ad supplementum, quando fuit legata quantitas, vel quando fuit legata res in specie, quæ remanet penes hæredem habentem onus curandi celebrationem Missarum,

secus

secus autem quando Teſtator hæredem gravavit ad tradendum legatario rem legatam, & legatario injunxit onus curandi celebrationem.

Concordat cum hac diſtinctione Paſqualig. *de Sacrif. novæ legis quæſt.* 1026. *n.* 3. *&* 4. *Alfonſ. de Leon. de offic. Cappellani ſect.* 5. *quæſt.* 24. *n.* 335. *& ſeqq.*

Et cohærenter ad hæc Sac. Congregatio in allegata Cauſa Brixien. reductionis cenſuit *hæredes non teneri ad ſupplendum*.

His ſtantibus dignabuntur EE. VV. decernere.

An ſit locus reductioni Cappellanorum, ſeu potius ſupplemento in caſu, & ad effectum &c.

Ad primam partem negative, & amplius, ad ſecundam iterum proponatur.

MUTINEN. Anno 1706. mortuus eſt Nobilis Vir Alexander Zuccoli è Civitate Mutinæ. Scripſit hic hæredem uſufructuariam Joannam de Bono ſuam Uxorem, & poſt ejus obitum executores rogavit, ut procederent ad venditionem omnium ſuorum bonorum tam mobilium, quam immobilium, & ex pretio celebrari facerent tot Miſſas in privilegiatis Altaribus pro anima ſua, & juxta ſuam intentionem; cumque nihil diſpoſuerit favore Joſephi Zuccoli ſui pronepotis, filii videlicet ex fratre nepotis fuerunt ab eo ſupplices preces exhibitæ S. M. Clem. Papæ XI. pro aliqua aſſignatione ſibi ex bonis hæreditariis Alexandri facienda poſt obitum Joannæ de Bono hæredis uſufructuariæ, & a Sanctitate ſua fuerunt preces remiſſæ ad hanc Sac. Congregationem. *Seſſ. 25. in dec. de purg.*

Pluries actum fuit de illis inter ſummaria precum, poſtquam juxta morem auditus fuit ordinarius, & tandem ab Eminentiſſimo Corradino tunc Præfecto demandatum fuit, quod cauſa poneretur in folio.

Porro in eo, quod attinet ad Ordinarii informationem, in ea continetur, primo numerum Miſſarum hucuſque celebratarum pro Anima Alexandri ex pecuniis, & nonnullis mobilibus hæreditariis venditis aſcendere ad *n.* 6095.

Secundo aſſem hæreditarium ejuſdem Teſtatoris finito Uxoris uſufructu eſſe valoris ſcut. 7121. totumque hunc valorem eſſe in alias Miſſas poſt obitum uſufructuariæ erogandum.

Tertio Joſephum eſſe nobilem, ſed in egeſtate conſtitutum, cum tres filios habeat, unum maſculum, duas fœminas, uxorem pregnantem, & teneatur ulterius alere Anibalem Genitorem, Matrem, & aviam maternam, & non habeat in redditu niſi annua ſcut. 110. monetæ Romanæ, a qua ſumma detrahi debent ſcut. annua 29. pro fructibus nonnullorum debitorum.

Quarto Joſephum eſſe commiſeratione dignum, & ſic finito Joannæ uſufructu poſſe ejus favore aliquam fieri aſſignationem ex bonis Alexandri. Hæc quoad Ordinarii informationem; quo vero ad punctum petitæ aſſignationis, cenſuit Eminentiſſimus Corradinus tunc Præfectus Sac. Congregationis, quod de eo eſſet in folio agendum, non quia eſſe poſſet locus commutationi voluntatis, ſed quia Joſeph, utpote in egeſtate conſtitutus, ſibi viſus eſt quod alimenta de jure petere valeret ab hæreditate Alexandri Patrui, & ſic per conſequens, quod a fortiori ſibi poſſet vindicare locum charitativa quædam aſſignatio ex bonis ejuſdem Alexandri, & multo magis poſt obitum Joannæ hæredis uſufructuariæ.

Quod Patruus Nepotem, & e converſo Nepos Patruum egentem alere tenea-

 tur,

tur, vera eſt,& in praxi opinio recepta *juxta celebrem dec.*194.*par.*7.*rec.* ſolaque eſt inter Doctores diſputatio, an onus hoc ſit perſonale, vel reale nonnulli quippe contendunt eſſe perſonale, nec tranſire ad hæredes *Boſſ. de alimentis cap.*8. §.24. *ſub n.*580., *& habetur in deciſ.*4. *&* 7. *poſt Gob. tract. var. & in Romana alim & dotium* 30. *Martii* 1705. *cor. bo.me.Muto*, & alii exiſtimant onus eſſe reale, & ſic tranſire ad hæredes, & bona afficere *Surd. de alim, tit.*1. *quæſt.*28. *Caſtil. controv. jur. tom.*8. *cap.*66. *n.*59. Inter has contrarias opiniones media quædam traditur a nonnullis ſententia quod onus videlicet rigoroſe loquendo ſit perſonale, ſed quod ex æquitate Supremi Magiſtratus reale fieri poſſit *Meren. contr. jur. lib.*12. *cap.*3. *& hanc ſententiam* in facti contingentia ſecuta eſt congregatio loco Signaturæ Gratiæ die 17. Maji 1718.

Adverſus Joſephi prætenſionem inſurgit Joanna uſufructuaria, & inſtat, ut Viri voluntas adimpleatur, & integra Miſſarum ſuffragia pro ejus anima celebrentur juxta diſpoſita in Teſtamento, tum quia non adſunt circumſtantiæ pro commutatione voluntatis, nec conſtat de paupertate Joſephi, tum quia nullum æquitatis ſupereſt veſtigium; in caſu etenim alimentorum poſt obitum Patrui ex ejus bonis Nepoti ſubminiſtrandorum in tantum receditur a rigore juris,& onus ex perſonali fit reale, & in quantum iniquum eſſe videtur extraneos bonis defuncti frui, & perſonam defuncto ſanguinis vinculo conjunctam ſumma egeſtate laborare uti ratiocinatur *Merenda loc. cit.* quæ res nihil habet commune cum caſu, in quo ſubſtantia defuncti eſt eroganda in tot miſſis pro ejus anima celebrandis.

His ſtantibus, dignabuntur EE.VV. decernere.

An, quomodo, & in qua ſumma petitis ſit annuendum.

Negative.

Seſſ. 23. *de Refor. c.* 8.

ULIXBONEN. OCCIDENTALIS. Ad petitionem Regis Portugalliæ S.M.Clem. Papa XI. Civitatem Ulixbonenſem æqualiter diviſit in duas partes, Orientalem ſcilicet, & Occidentalem, relicta parte Occidentali ſub antiquo Archiepiſcopatu Ulixbonenſi tunc, & uſque in præſens vacante, & aſſignata parte Occidentali novo Archiepiſcopatui cum Patriarchali denominatione erecto, & ad hanc Metropolitanam, & Patriarchalem Eccleſiam in ſua primæva erectione tunc vacantem, Sanctitas ſua tranſtulit Thomam de Almeida Epiſcopum Portugallenſem, uti colligitur, ex Bulla Pontificia in Bull. mox edendo inferenda, & ex oratione Conſiſtoriali habita ab eodem Summo Pontifice die 7.Decembris 1716.pag.221. inter ejus revera admirabiles orationes Romæ impreſſas hoc anno 1722.

Procurator Curiæ Patriarchalis Ulixbonen.Occidentalis huic S.Congregationi expoſuit,nonnullos Clericos Patriarchatus origine,& domicilio ſubditos petiiſſe promotionem ad Sacros Ordines ad titulum Patrimonii, & fuiſſe rejectos, ipſoſque ſubinde, habito recurſu ad Capitulum Ulixbonen. Orientale, & Epiſcopum Tagaſſen. Vicarium Capitularem, fuiſſe Sac. Ordinibus initiatos ad titulum nonnullarum Cappellaniarum exiſtentium in Eccleſiis Diœceſis Ulixbonen. Orientalis. Rurſus idem Procurator expoſuit, quoad ante diviſionem Diœceſum,Orientalis ſcilicet,&Occidentalis paſſim Clerici ordinabantur ad titulum dict. Cappellaniarum non tanquam beneficia, ſed tanquam patrimonium, juxta deciſ.189.Themud. qui per plures annos fuit Vicarius Generalis Archiepiſcopatus Ulixbonen. nec enim inquit Bene-

beneficia Ecclesiastica esse possunt, tum quia dos illorum nunquam transivit in dominium Ecclesiæ, sed remansit in potestate, & dominio Administratorum, qui Cappellanis solverunt, & solvunt eleemosynam Missarum, tum quia in illarum fundatione non intervenit auctoritas Episcopi; denique memoratus Procurator instetit, ut illicitæ declarentur ordinationes clericorum origine, & domicilio subditorum Patriarcatus Occidentalis ad titulum memoratarum Cappellaniarum existentium in Dioecesi Orientali, ut sic ordinati declarentur suspensi, & per exercitium Ordinum irregulares, & quod demum ad avertendas consimiles Ordinationes in futurum procedatur; prout de jure adversus ordinantem.

His stantibus, dignabuntur EE. VV. decernere.

I. *An illicitæ fuerint ordinationes in casu &c., & quatenus affirmative.*

II. *An sic ordinati remanserint suspensi, & per exercitium ordinum Irregulares.*

III. *Quibus pœnis obnoxius remanserit Episcopus Tagassen. qui ordines contulit in casu &c.*

Dilata, & audiatur Ordinarius Ulixbonensis Orientalis, qui interim abstineat ab ordinatione ad titulum harum Cappellaniarum tanquam ad beneficia.

AMERICANA. Ciles pars est Americæ Meridionalis, juxta Mare Pacificum in longum porrecta versus occasum. A septentrione habet Peruviam, ab Oriente Andas Montes, & a Meridie Terram Magellanicam. Primaria Civitas est illa S. Jacobi, & Regio subest pro majori parte dominio Catholici Regis Hispaniarum, Apostolicorum Missionariorum munere in Provincia S. Jacobi laudabiliter funguntur PP. Soc. Jesu, hique humiliter SSmo D. N. supplicarunt pro facultate administrandi Sacramentum Confirmationis Christianis ibi commorantibus, qui ut plurimum sine dicto Sacramento moriuntur; ab ea etenim plurimum distant Episcopi, & integro unius sæculi spatio unum tantum fertur Episcopum ad eam accessisse, appellatum Monterum, qui non sine evidenti vitæ discrimine iter illud assumpsit, atque perfecit; Cumque a Sanctitate Sua fuerint preces ad hanc Sac. Congr. remissæ, quæritur in præsenti, an, & quomodo sit precibus annuendum. *Sess. 7. confir. can.*

Porro nonnulla videntur adnotata. Primum est, Summum Pontificem posse simplici Sacerdoti committere facultatem conferendi Sacramentum Confirmationis in aliquibus locis, uti colligitur ex *lib. 3. epist. 26. S. Gregorii Papæ ad Januarium Episcopum Calaritanum*, *cujus verba referuntur in Can. Pervenit dist. 95.* ibi: *Pervenit quoque ad nos, quosdam scandalizatos fuisse, quod Presbyteros Chrismate tangere in fronte eos, qui baptizati sunt, prohibuimus; Et nos quidem secundum usum veterem Ecclesiæ nostræ fecimus. Sed si omnino hac de re aliqui contristantur, ubi Episcopi desunt, ut Presbyteri etiam in frontibus baptizatos Chrismate tangere debeant, concedimus.*

Ad hoc S. Gregorii factum respexisse videtur Eugenius IV. in Concilio Florentino, in quo *hæc habentur; legitur tamen aliquando per Sedis Apostolicæ dispensationem ex rationabili, & urgenti admodum causa simplicem Sacerdotem Chrismate per Episcopum confecto, hoc administrasse confirmationis Sacramentum. Concordat S. Thomas 3. par. q. 72. art. 11. ad 1.* ibi: *Papa*

in Ecclesia habet plenitudinem potestatis, ex qua potest quædam, quæ sunt Superiorum Ordinum committere quibusdam inferioribus, sicut quibusdam Presbyteris concedit conferre Minores ordines, quod pertinet ad potestatem Episcopalem, & ex hac plenitudine potestatis concessit B. Gregorius Papa, quod simplices Sacerdotes hoc Sacramentū conferrent, quamdiu scandalū tolleretur. Adeoque in S. Conc. Trid. sess. 7. de confir. can. 3. Anathema dictum est asserentibus, solum Episcopum non esse Ordinarium Ministrum Sacramenti Confirmationis: *si quis dixerit S. Confirmationis Ordinarium Ministrum non esse solum Episcopum, sed quemvis simplicem Sacerdotem anathema sit*, ut videlicet salva, & intrega esset opinio Divi Thomæ, & aliorum magni nominis Theologorum, qui senserunt posse Summum Pontificem extraordinarium constituere Ministrum Sacramenti Confirmationis etiam simplicem Sacerdotem, uti plene refertur in hist. Conc. Trid. scripta a Card. Pallavicino *lib. 9. cap. 7. num. 10. & seqq.*

Secundum est, non deesse exempla consimilium concessionum; In annalibus etenim Minorum scriptis a fratre Luca Wadingo, Privilegia referuntur concessa a Summis Pontificibus Joanne XXII. Nicolao IV. Eugenio IV. Leone X., & Hadriano VI. prædictis Fratribus Minoribus accedentibus ad partes Orientis, & Septentrionis, ubi non reperiuntur Episcopi, uti bene adnotavit Card. Pallavicinus loco citato de Gregor. XIII. testantur Auctores fuisse ab eo in Provincia Brasiliæ concessam facultatem, ut ob defectum Episcopi Sacerdos secularis posset Sacramentum Confirmationis administrare *Card. de Lugo respons. moral. lib. 1. dub. 6. n. 7. Card. Albitius de inconst. in fid. cap. 30. n. 355. Diana in edit. Coord. tom. 3. tract. 1. resol. 11. n. 6.*, & Petrus Arcudius *lib. 2. qui est de confir. cap. 15. de alia concess. facta PP. Jesuitis testatur*: nec de fuerunt alii Pontifices pari potestate præditi, *qui hac nostra ætate ob penuriam Episcoporum eamdem facultatem paucissimis quibusdam Viris Apostolicis, spectatis PP. Soc. Jesu concesserunt, ut Religiosissimus P. Ludovicus Fonseca mihi oretenus retulit, præsentibus quoque aliis Gimnasii Græcorum in Urbe Alumnis, qui cum ex Brasilica ora solvisset, ac Romam ad Generalem Conventum anno Domini 1593. venisset munere Procuratoris illius Provinciæ functus est. Ajebat porro, ac pro certo affirmabat se solitum esse in illis partibus hoc Sacramentum administrare, ibique hujus auctoritatis concessæ asservari Diploma Pontificis*; & aliis tandem omissis, SSmus D. N. anno præterito per suas literas Apostolicas in forma Brevis indulsit P. Guardiano Terræ Sanctæ, ut Sacramentum Confirmationis administrare posset.

Tertium est, magnam, & urgentem causam licet non simpliciter, & absolute necessariam in hujusmodi concessionibus requiri; & in eo quidem, quod attinet ad magnam, & urgentem causam, id desumitur ex allegato Decreto Eugenii IV., & præterquam quod agitur de dispensatione, & omnis dispensatio causam exposcit; cum Christus Dominus voluerit, solum Episcopum esse Ordinarium hujus Sacramenti Ministrum, hinc infertur non esse alium extraordinarium Ministrum sine magna, & urgenti causa introducendum *Suarez in tertiam partem D. Thomæ tom. 3. q. 72. art. 11. disp. 36. sect. 2. §. Tertia pars*, & in eo quod spectat ad aliam assumpti partem, hoc est quod licet causa esse debeat magna, & urgens, non oporteatamen, quod simpliciter, & absolute sit necessaria, bene explicando prot sequitur *Card. de Lugo in cit. respons. moral. lib. 1. dub. 6. n. 4.*; ibi: *Causa requisita ad hanc concessionem non debet afferre secum necessitatem simpliciter,*

*citer, & absolute, cum hujus Sacramenti usus, & susceptio non sit de necessitate salutis, sed sufficit quod talis concessio necessaria existimetur, ut incolæ alicujus Provinciæ, vel certe magna pars carere non debeat hoc Sacramento ex defectu Ministri, quæ causa sufficiens judicari solet a Sede Apostolica ad hunc effectum. subditque Solorzanus de jure Indiarum lib.*3. *cap.*18. *n.*32. *tom.*2., quod expediret permittere, ut Missionarii, qui degunt apud Japponios, aliasque remotas Regiones, in quibus desunt Episcopi, ex concessione Apostolica Sacramentum Confirmationis administrarent Neophitis bene in fide semel suscepta imbutis.

Ultimum est, aliquando in hac S. Congr. actum fuisse de consimilibus indultis concedendis, refert Fagnanus in *cap. cum venissent* §. *Per frontis n.*1. *& seqq. de sac. unctione*, fuisse Sedi Apostolicæ supplicatum ab Abbate S.Facundi Ordinis S.Benedicti habente Territorium separatum cum omnimoda jurisdictione privative ad quoscumque Episcopos, pro facultate administrandi Sacramentum Confirmationis suis subditis, tum quia Abbatia distabat a viciniori Civitate per triginta, & plura milliaria, tum quia post Conc.Trid. difficile erat invenire titulares Episcopos, qui advocari possent ad dictum Sacramentum administrandum, uti antecedenter practicatum fuerat, sed Fagnanus non refert, quid a S. Congr. fuerit resolutum.

Die 25. Jan. anno 1659. Archiepiscopus Tarraconensis exposuit, in sua Dioecesi reperiri Insulam Zuisa in Mari Mediterraneo prope Algerium, nec eam unquam propter periculum Piratarum fuisse a se, aut a suis Prædecessoribus visitatam, nec Incolis a quadraginta, & ultra annis fuisse administratum Sacramentum Confirmationis, supplicavitque pro facultate indulgenda Præposito illius Insulæ administrandi Incolis d. Sacramentum, & S. Congr. negative respondit, uti habetur *lib.*21. *decr. pag.*512.

Die 28. Jan. 1668. Archiepiscopus, & Episcopi Ecclesiarum in Insulis Philippinis exposuerunt, se ob suarum Dioecesum amplitudinem, & Populorum frequentiam, quorum non exigua pars degebat in vastissimis Agris, non posse suis subditis Sacramentum Confirmationis administrare, humilesque idcirco preces exhibuerunt pro potestate delegandi Sacerdotibus, sive secularibus, sive regularibus ministerium administrandi Sacramentum Confirmationis, & S. Congr. respondit: ex deductis non constare de causis indulgendi, uti habetur *lib.*25. *decret. pag.*528.

His stantibus, dignabuntur EE. VV. decernere.

An, & quomodo petitis sit annuendum.

Scribatur Episcopis juxta instructionem.

AMERICANA. Civitas Conceptionis est in America Meridionali, & in ora Maris Pacifici cum Portu capaci, & est ex primis Regni Ciles sub Dominio Catholici Regis Hispaniarum. *Sess.*18. *c.*23. *de ref.*

Hujusce Civitatis Episcopus Summo Pontifici litteras dedit, in quibus post enarratum deplorabilem suæ Dioecesis statum, inquit, omne malum processisse, & procedere ex defectu idoneorum Magistrorum, qui Juvenes Clero adscribendos probis moribus, & litteris excolere valeant, & se nullum aliud efficacius remedium excogitare potuisse, quam Seminarii institutionem ad tramites Conc.Trid. & se jam a biennio fundamenta jecisse, itaut, verba sunt litterarum, *ex nunc illius fundamenta non contemnendo profectu a biennio jacta sint, idque unum cogito, hac mea prima sollicitudo, & studium, in id omnia, quæ Divina providentia mihi largita est, fortunæ bona,*

bona, ne supellectile quidem necessaria servata, perlubenter impendam.

In iisdem litteris habetur, quod pro congrua Magistrorum,& Alumnorum substentatione fiet contributio necessaria, tum a Mensa Episcopali,tum a Beneficiis Ecclesiasticis, juxta ea, quæ in Concilio Tridentino præscripta sunt,sed opus tanta impensa, tantisque laboribus inceptum, & perficiendum,non esse permansurum,nisi PP. Soc. Jesu committatur cum homines ex Clero seculari apti non inveniantur pro Seminarii gubernio.

Addit Episcopus,se tum cum Patribus,tum cum eorum Superiore Generali rem egisse, & exorasse, ut memorati Seminarii curam in se suscipere dignarentur,sed responsum habuisse, obstare specialia Societatis decreta de non acceptanda administratione Seminariorum, quam cum omnimoda tam Seminarii administrandi, quam Patrum administrantium immunitate, & independentia, concluditque Episcopus summum Pontificem exorando pro facultate committendi administrationem PP. Societatis, eademque confirmanda per litteras Apostolicas in forma Brevis cum clausula,quod neque Capitulum, neque Cathedralis Ecclesiæ pro tempore Episcopi huic concessioni derogare possint; cumque a Sanctitate sua fuerint preces remissæ ad hanc S. Congr. quæritur in præsenti, an petitis sit annuendum.

Pervoluto Soc. Jesu instituto nulla invenitur, vel in regulis S. Ignatii,vel in ordinationibus generalibus prohibitio, quo ad acceptationem gubernii, & administrationis Seminariorum Episcopalium, triaque tantum reperiuntur decreta alterum Congregationis Generalis secundæ sub S. Francisco Borgia anno 1655. alterum quartæ Congregationis Generalis sub P. Claudio Aquaviva, & alterum duodecimæ Congregationis Generalis sub P. Carolo de Nojelles anno 1682. quæ de hac materia loquuntur.

Verba Decreti secundæ Congreg. Generalis sunt hæc,quæ sequuntur „ propositum fuit, an Seminaria Episcoporum, de quibus in Conc. Trid. est „ actum admittenda a Soc. nostra viderentur,si eorum gubernationē nostris committere ipsi Episcopi vellent;& re satis agitata,constituit Congreg. non admittenda videri;si tamen fundatio perpetua,& insignis hujusmodi Seminariorum ita fieret, ut simul esset conjunctum Collegiū „ nostrum unde promoveretur,& abundaret Societas operariis idoneis,& „ libera eidem Soc. gubernatio committeretur, placuit admitti posse ex „ dispensatione Præpositi Generalis,& non aliter, sed si quando admitteretur tale munus,constituit Congr. ne Præceptores hujusmodi Seminarii darentur separati ab iis, qui in scholis nostris pro Societatis nostræ „ instituto prælegunt.

Fuit hoc decretum confirmatum in quarta Congr. Generali sub P. Claudio Aquaviva; cumque in decimasecunda Congr. Generali sub P. Carolo de Nojelles expositum fuisset, quod aliqui Antistites Ecclesiæ Gallicanæ pro suo erga Societatem studio, & benevolentia singulari cupiebant suorum Seminariorum Clericos instituendos Patribus tradere, Patres Congregationis Generalis, admittenda esse hujusmodi Seminaria censuerunt iis conditionibus, quas a nostro instituto non alienas judicaverint R. Pater noster Generalis, cujus prudenti arbitrio res tota permissa est.

Pius PP. IV. Seminarium Clericorum Urbis commisit curæ, & regimini PP. Soc. uti legitur in *Bulla* 134. Urbani VIII. §.4. *Bullar. tom.*5.: ibi: *Ipsumque Seminarium sic erectum, & institutum curæ, regimini, & administrationi Præpositi Generalis, & Presbyterorum Soc. Jesu, & sui, ac Romani*

mani Pontificis pro tempore existentis in d. Urbe Vicarii in spiritualibus Generalis tutelæ, patrocinio, & protectioni commisit.

His stantibus, dignabuntur EE. VV. decernere.

An, & quomodo petitis sit annuendum in casu &c.

Pro facultate, ita tamen ut Alumni nominentur ab Episcopo, & Seminarium sit sub Patrocinio, protectione, & subjectione Episcopi.

LEODIEN. PROFESSIONIS. Frater Ludovicus Bertrandus de Laireste post expletum novitiatum, admissus fuit die 2. Octobris 1715. ad professionem in Donatos, sive oblatos Ordinis Prædicatorum in Conventu Leodiensi, & licet infra quinquennium huic S. Congregationi supplicasset pro declaratione nullitatis suæ professionis tamquam emissæ in Monasterio ad id non designato, & in sequelam sententiæ latæ ab officiali Leodiensi, & Superiore Conventus conjunctim procedentibus, & nullitatem professionis admittentibus, habitu fuisset subinde spoliatus, & ad Paternam Domum remissus, revoluto pallio novas, easque diversissimas huic eidem S. Congregatione exhibuit preces, instando videlicet pro declaratione validitatis professionis a se emissæ. *Sess. 14. c. 1. de ref.*

Auditus fuit Procurator Generalis Ordinis, qui nullam dixit esse professionem a prædicto Fratre Ludovico factam; cum fuerit emissa in Conventu ad id non designato *contra statuta in Constit. 83. Clem. 8. Bull. tom. 3.* nec esse posse locum ejus renovationi juxta Bullam 146. Urbani VIII. *Bull. tom. 5.* tum quia prædictus Frater fuit simoniace ad professionem admissus, prævia videlicet pecuniarum solutione, tum quia novitiatum non explevit, uti explere debebat, cum expleverit absque Magistro, & cum plena libertate in toto Conventu.

Actum fuit de hac Causa in Congregatione habita die 2. Augusti 1721. cujus folium poterunt EE. VV. benigne reassumere; cumque tunc nulla fuerit capta resolutio, sed dictum ut scriberetur tam Nuntio Apostolico Coloniæ, quam Internuntio Bruxellen. ut informarent de praxi, & consuetudine Patriæ Leodiensis circa professiones, quæ emittuntur in Conventibus ad id non designatis, datæ fuerunt literæ in executionem mandatorum Sac. Congregationis.

Fuit a Nuntio Coloniensi transmissa attestatio Patrum Conventus Ordinis S. Dominici, in qua dicitur pro validitate professionis oportere, ut per annum integrum Novitiatus expleatur in Conventu per Superiores Majores ad id designato.

Internuntius Bruxellensis in sua informatione narrat, quoad Clericos in Leodiensi Provincia observari in Ordine Dominicano, quod Novitiatum expleant in Conventibus ad id designatis sub pœna nullitatis, rem autem secus se habere quoad Laicos, & quoad oblatos.

His stantibus, dignabuntur EE. VV. decernere.

I. *An constet de validitate professionis in casu &c. & quatenus negative.*

II. *An sit locus restitutioni dotis solutæ pro ingressu Religionis in casu &c.*

Ad primum affirmative, & amplius. Ad secundum dilata.

THEA-

Sess.14. c.3. de Ref.

THEATINA PRÆEMINENTIARUM, SEU PRÆSTATIONIS OBEDIENTIÆ. Occasione primi accessus Archiepiscopi Theatini nuper defuncti ad oppidum Vasti, & Ecclesia S. Mariæ, exortæ fuerunt plures controversiæ; Præpositus etenim, & Clerus Ecclesiæ S. Petri renuerunt illi obedientiam præstare in memorata Ecclesia S. Mariæ. Fuit de illis actum in Congregatione habita die 30 Januar., & 10. Apr. 1717. aliisque disputationibus subinde excitatis, tum circa novam audientiam, tum circa dubia disputanda, placuit EE. PP. demandare ut dubia sequentia disputarentur.

I. *An in primo solemni ingressu teneatur Archiepiscopus accedere ad Ecclesiam majorem, vel ad Ecclesiam sibi benevisam ad recipiendam obedientiam ab universo Clero Terræ Vasti.*

II. *An in reliquis visitationibus, in quibus vult exigere obedientiam ab universo Clero teneatur eam recipere in Ecclesia majori, vel alia sibi benevisa ejusdem loci, vel quatenus in uno, vel in utroque ex dd. casibus teneatur accedere ad Ecclesiam majorem.*

III. *An Ecclesia S. Mariæ majoris, vel altera S. Petri sit Major.*

Propositis hisce dubiis in Congregatione habita die 25. Januarii 1721. responsum fuit ad primum, & secundum arbitrio Archiepiscopi in casu, de quo agitur; Ad tertium satis provisum in præcedentibus, & servandam esse concordiam.

Adversus hæc rescripta fuit impetrata nova audientia, quocirca in præsenti onus erit EE. VV. decernere.

An sit standum, vel recedendum a decisis die 25. Januarii 1721.

Proponatur in prima.

Die Sabbathi 4. Julii 1722.

Sess.14. c.3. de refor.

HEATINA PRÆEMINENTIARUM, SEU PRÆSTATIONIS OBEDIENTIÆ.

An sit standum, vel recedendum a decisis die 25. Januarii 1721.

In decisis, & amplius, & ad mentem.

Sess.25. c.13. de ref.

JANUEN. JURISDICTIONIS. Anno 1570. exorta est controversia an Ordinarius Januensis teneretur procedere contra quemdam Canonicum dictæ Ecclesiæ cum voto Adiunctorum, & hujus Sac. Congregationis sensus fuisse videtur, quod teneretur procedere cum Adjunctis, si Capitulum erat exemptum, secus autem, si exemptione non fruebatur, uti legitur *in dec.321. par.2. diversf.*

Et merito; quidquid enim sit de variis opinionibus, quæ super exemptione

Ca

Capitulorum, & modo procedendi adversus Capitulares fuerunt inter PP. Conc. Trid., uti *plene refertur in l.23. c.3., & c.7, Histor. d. Conc. script. à Card. Pallavicino*, hoc unum certum est, quod ad rem, de qua agitur, bina in dicto Concilio extant decreta, alterum *sess.6.c.4. de ref. in c.4. sess.6. de ref.* decernitur, quod Capitula Cathedralium, & aliarum Ecclesiarum, & eorum personæ nullis exemptionibus, aut consuetudinibus se tueri possint, quominus à suis Episcopis per se ipsos solos, vel illis, quibus sibi videbitur adjunctis, juxta Canonicas Sanctiones, toties, quoties opus fuerit, visitari, corrigi, & emendari possint, & valeant; & cohærenter ad hæc, reprobata Rotæ Sententia, S. hæc Congr. censuit, Episcopum in visitatione Capituli non teneri assumere aliquos ex Canonicis, sed posse visitare, vel per se ipsum solum, vel aliis adjunctis etiam extra Capitulum, juxta ea quæ plene habentur *apud Fagnan. in c. ut juxta à numero 37. usq. ad finem de offic. Ordinarii, & in cap. cum Venerabilis n.5. & seqq. de Censibus* non obstante quacunque Capituli exemptione juxta responsum hujus S. Congr. in Zamoren. *l.131. posit. p.*806. ibi; *præsupposito, quod Capitulum Zamoren. est exemptum de consuetudine immemorabili, quæritur an possit Episcopus visitare Ecclesiam, illiusque Canonicos Beneficiatos, & alias Ecclesiæ personas per se ipsum, vel an debeant intervenire adjuncti, aut aliæ personæ Ecclesiæ vel extra eam, quia nunc procedit Episcopus solus cum suo Secretario, & Notario, Congregatio Concilii respondit posse per se ipsum solum absque adjunctis.*

In cap. deinde 6. sess. 25. de ref. confirmantur disposita in c.4. sess.6. & additur quod si Episcopus extra visitationem adversus aliquem ex Canonicis procedere velit, teneatur id facere cum duobus adjunctis ex gremio Capituli, nisi forte ageretur de delictis, depositionem aut degradationem requirentibus; & in quibus de fuga timeretur, tunc enim Episcopus tam ad personalem detentionem, quam ad summariam informationem procedere potest etiam sine adjunctis, cumque hoc sextum bonum sit consecutivum ad cap. quartum, hinc est quod juxta repetitas hujus Sac. Congr. resolutiones caput illud sextum non procedit nisi in Capitulis exemptis, *Barbosa ad c.6. sess.25. n.3. de ref. & Canonicis cap.28. num.2. Tondut. quæst. benefic. num.2. Solorzan. de jure indiarum tom.2. lib.3. c.14. n.66. Rota dec.743. par.1. divers. d.321. p.2. divers. & in Gennen. adjunct. 13. Februarii 1702. cor. bo. me. Molines, quæ est d.13. in Mantiss. ad Card. de Luca to.1. l.3. & ampliatur etiam ad casum, quo Episcopus* extra visitationem procedere vellet contra Capitulum exemptum propter excessum, ab universo Capitulo, vel de illius mandato, consensu, aut approbatione commissum, juxta celebrem resolutionem *in Astoricen. 29. Aprilis* 1578. *l.153. Posit. p.542. & l.1. dec. p.153. à tergo*: ibi *si Capitulum ipsum delinquat, vel aliquis ex Canonicis de mandato Capituli, utrum Judices in suo corpore à Capitulo electi possint, aut debeant cum Episcopis simul judicare; Sac. Congregatio ita respondit ita debere.*

His ad ornatum materiæ generaliter præmissis, & tam ab Eminentissimo Archiepiscopo Januen. quam à Capitulo, & Canonicis Metropolitanæ Ecclesiæ, qui inter se iterum de procedendo, cum, vel sine adjunctis contendunt, libenter admissis; prædictum Capitulum se prætendit exemptum ab Ordinarii jurisdictione, attentis Apostolicis privilegiis, concordiis, & nonnullis actibus, & sic non posse criminaliter contra Canonicos Capitulares Ordinarium procedere sine Adjunctis. Ex-

cipit è contra Eminentiss. Archiepiscopus sibi favere dispositionem juris, exemptionem non probari, & suam curiam esse in antiquissima possessione procedendi contra Canonicos,& Capitulares sine adjunctis.
Jura hinc inde circumferuntur, quocirca onus erit EE. VV. decernere. *An, & de cujus bono Jure constet procedendi in criminalibus contra Canonicos, & Capitulares Metropolitanæ Januen. unacum, vel sine adjunctis, etiam ad effectum manutentionis in casu &c.*

Constare de bono jure Eminentissimi Archiepiscopi procedendi in Criminalibus contra Canonicos sine adjunctis, etiam ad effectum manutentionis.

Sess.23.c.18. de Ref.

VOLATERRANA SEMINARII. Bon.mem.Guidus Servidius Episcopus Volaterranus, ut eo, quo poterat modo, executioni mandaret dispositionem S. Conc. Trid. *sess.* 23. *c.* 18. de Clericorum Seminario erigendo, anno 1590. creanda, & instituenda decrevit duo Collegia Clericorum, alterum pro servitio Cathedralis Ecclesiæ, in quo duodecim Clerici reciperentur,alterum pro servitio Collegiatæ Ecclesiæ,Oppidi S. Geminiani,in quo sex Clerici reciperetur.
In executionem hujus Episcopalis decreti erecta fuerunt dd. duo Collegia, statutæ fuerunt regulæ pro utroque,& taxata fuerunt Beneficia pro Clericorum utriusque Collegii manutentione;cumque anno 1703. Bo: Me: Octavius de Rosso Episcopus Volaterranus erexerit, & constituerit formale Seminarium in Civitate Volaterrana loco Collegii 12. Clericorum, ut supra instituti, intacto remanente Collegio pro servitio Collegiatæ S. Geminiani,& modernus Episcopus in visitatione anni 1717. applicaverit Seminario Voleterrano portionem exigi solitam à beneficiis Terræ,& districtus S. Geminiani pro Collegio in eodem Oppido erecto, dictumque Collegium de medio sustulerit,& loco sex Clericorum Collegiatæ inservientium,instituendos demandaverit octo Clericos, qui in habitu nigro eidem Ecclesiæ inservirent absque ulla mercede, & cum sola assignatione emolumentorum extraordinariorum à Mortuariis,& rebus consimilibus desumendorum, superadditis nonnullis aliis conditionibus,& signanter,quod studiis vacare deberent penes Ludimagistros Communitatis,& quod duo ex dd. Clericis à se,alter à Capitulo alter à Clero,reliqui à Communitate eligerentur,lis excitata fuit inter Promotorem Fiscalem, & Capitulum, & Canonicos Collegiatæ S. Geminiani super memorata Collegii abolitione,& aliorum octo Clericorum subrogatione; delataque hujusce litis decisione ad Nuntium Florentinum prolataque ab hoc sententia, in qua Capitulo S. Geminiani manutentionem concessit in possessione habendi,& tenendiCollegium Clericorum, & exigendi taxam àBeneficiatis terræ,& districtus pro expensis tam præceptorum,quam dd. Clericorum,fuit à Promotore fiscali interposita appellatio,& in præsenti disputandum proponitur dubiũ ad Calcẽ hujus restrictus referendũ super subsistentia,vel insubsistentia decreti Episcopalis.
FundamentumCapituli constituitur in antiquitateCollegii,in facto Episcopi deRosso,qui Seminarium in Civitate Volaterrana instituit absque abolitione Collegii S.Geminiani,in dispositione S.Conc.Trid. quod *sess.*23. *c.* 18. permisit Episcopis, qui habent amplas Dioeceses,unum, vel plura
habe-

habere Seminaria, in necessitate denique servitii Collegiatæ Ecclesiæ, quod à sex Collegii Clericis hucusque fuit adæquate præstitum, & præstari non poterit ab octo Clericis subrogatis, si enim octo Clerici suis stipendiis militare debent, & quædam pauca, & incerta habere pro diuturno servitio emolumenta, nedum erit difficile, quod inveniantur, qui servitii onus ferre velint, itaut, Teste Communitate, duo tantum in præsenti adsint Clerici, & Sacerdotes Cappellani modò facere teneantur ea, quæ ad simplices Clericos in minoribus constitutos pertinent, sed ulterius præcludetur via Pauperibus ad clericatum ascendendi, quæ via erat pro illis aperta, quando Collegio adscribi poterant.

Fundamentum è contra Promotoris Fiscalis præcipuè reponitur in hoc, quod non agebatur de vero Seminario, sed de quodam Clericorum Collegio, qui ita inserviebant Ecclesiæ Collegiatæ, ut insimul non conviverent, sed unusquisque in sua domo permaneret, teste Nuntio in sua informatione: *li stessi Collegiali però non avevano, ne hanno l'obligo di convivere insieme; standosene ogn' uno a casa sua, ma erano, e sono bensì tenuti à servire l' insigne Collegiata della loro Patria, ed attendere alli studij sotto la direzione di due Maestri &c. stipendiati dal publico*; in quo rerum themate vetitum Episcopo non erat ad ejus suppressionem procedere, & Taxam Beneficiorum, quæ pro dictis Clericis persolvebatur, applicare vero Episcopali Seminario; Et multo magis, quia sicuti in hoc sunt etiam recipiendi Clerici S. Geminiani, sic æquum, & justum est, quod prædicti Oppidi Beneficia pro ejus manutentione contribuant. Addit Promotor Fiscalis, quod in decreto Episcopali benè consulitur tum Servitio Ecclesiæ Collegiatæ.

Jura hinc inde circunferuntur, adeoque onus erit EE. VV. decernere.

An Decretum Episcopi diei 20. Maii 1717. quoad Seminarium S. Geminiani sustineatur in casu &c.

Dilata, & scribatur Episcopo juxta Instructionem.

AQUIPENDEN. Ad Cappellam S. Caroli erectam in Ecclesia B. M. Virginis del Tufo extra Terram Canini pertinebant gemini census, alter in sorte scut. 700. alter in sorte scut. 100. ad rationem octo pro quolibet centenario, & anno; Cumque interesse nimis grave videretur, Philippus de Defendinis, qui debitor erat d. censuum, operæ pretium esse existimavit imponere censum scut. 600. favore Mensæ Episcopalis Aquipenden. ad rationem quinque pro centenario, & anno, & pecunias censuales erogare in extinctionem secundi census, & intrantis ratæ primi, qui ut dictum est ad Cappellam S. Caroli spectabant, factoque pecuniarum deposito in manibus Joannis Andreæ de Seraphinis ad effectum illas reinvestiendi, Canonicus Bernardinus Bizzarrus tunc temporis Cappellæ Rector, eidem Philippo Defendino antiquo Debitori, pecunias uti dictum est, depositatas dedit ad censum ad rationem quinque pro quolibet centenario, & anno, animo subintrandi in juribus quorundam aliorum censuum alias impositorum per Cosimum, & alios de Defendinis, & post nonnullorum aliorum annorum lapsum non obstante intermedio Episcopi Aquipenden. Decreto, quo sancivit ne in Dioecesi fierent reinvestimenta, & census ab Ecclesiis acquirerentur nisi accedente voto quatuor Deputatorum, qui referrent super idoneitate fundi, & fidejussoris, idem Bizzarrus Cappellæ Rector census à Phi- *Sess. 22. c. 11. de ref.*

Philippo Defendino,uti dictum,est sibi traditos, eidem Philippo retrovendidit propria auctoritate, & non pro pecunia numerata,sed recepta assignatione ratæ cujusdam alterius Census impositi à Carolo Antonio Bellono ad rationem quatuor pro centenario, & anno super quibusdam Domibus hic in Urbe existentibus, & quia census erat hypothecatus Magdalenæ de Sebastianis Uxori Philippi Defendini pro sua dote, conventum fuit, quod infra mensem accederet Magdalenæ, & ejus Viri ratificatio.

Dimissa à Bizzarro Cappellæ possessione, fuit illa collata Antonio Ciabattæ,qui contra Bizzarrum judicium instituit, & ab A.C. sententiam reportavit, in qua Bizzarrus condemnatus fuit ad reintegrationem depositi sc.600. quæ ipse noviter ad Censum tradiderat Defendino,& ad solutionem fructuum loco damnorum,& interesse, cumque sæpe memoratus Bizzarrus institerit coram Auditore SS. pro remissione causæ ad hanc S. Congr. super defectu beneplaciti Apostolici, & remissio indulta fuerit prævia acceptatione sententiæ A.C., prout de jure,acceptata fuit à Bizzarro sententia, & in præsenti duo proponuntur dubia disputanda, alterum super subsistentia, vel insubsistentia assignationis census, quæ facta fuit Cappellæ,alterum super dicti census petita revalidatione.

Contendit Cappellæ Rector assignationem non sustineri, nec esse posse locum gratiæ revalidationis ex pluribus, & signanter, quia præcessit sententia A. C. quæ, uti dictum est, fuit acceptata, & quia nunquam adfuit ratificatio Magdalenæ, quæ fuit in Instrumento postremæ assignationis conventa. Accedit damnum Cappellæ,tam quoad capitale,quam quoad fructus; quoad capitale quidem,quia securitas antiquorum Censuum comparari non potest cum securitate census postremò assignati;est etenim intricatus propter hipothecam Magdalenæ dotis, & fundi, super quibus est impositus, extant in Urbe, & sic longe à loco beneficii, seu Cappellæ.Damnum quoque adesse dicitur in ordine ad fructus,cum in primis censuum impositionibus major esset eorum quantitas. Vis demum fit in defectu solemnitatis; cum non fuerit in postrema assignatione servata solemnitas ab Episcopo statuta pro incolumitate bonorum,& redditiuum Ecclesiæ, & cum ulterius de beneplacito Apostolico non doceatur, & in eo, quod spectat ad beneplacitum Apostolicum fas sit adnotasse,magnam esse inter Doctores controversiam, an absque dicto Beneplacito fieri valeat in Censu Consignativo reductio fructuum.

Nonnulli quippe negativè respondent. *Ricc. Decis. Cur. Neap. dec.*134.*p.*1. *&* *Res.*37. *p.*1. *n.*4. *de Marinis Resol. jur. c.*6. *n.*10. *&* 11. *tom.*1. *Baruss. in suo torcular. juris Res.*100.*per tot. Ventrig. in praxi p.*1. *annot.*1. §.2. *num.*6.

Affirmativè verò respondent,*Card. de Luca de alienationibus dis.*6.*n.*5. *de Censib. dis.*14. *n.*4. *&* 5. *&* *in Conflictu Legis obser.*201. Alter *de Luca ad Ventrigl.in praxi loco cit. n.*4.*R.P.D.Petra ad Const.Apost.to.*1.*f.*138. *n.*88. *Monacell. to* 4. *in supplem. ad to.*2.*f.*151. *n.*146. *& seqq.*

Bis actum solemniter fuit de hoc articulo in hac Sac. Cong., ex quo fungor munere Secretarii.Primò in quadam Causa Senogallien. Censuum 2.Julii 1718. & S. Congr. in ea Causa censuit, reductionem fructuum sine Beneplacito Apostolico non sustineri, nec esse posse locum petitæ revalidationi,visa etenim non fuit reductio,undequaque immunis à labe collusionis inter Creditorem,& Debitorem. Secundò,in quadam Romana

mana Censûs 11. Maii 1720. & in hac Sac. Congr. censuit, reductionem sine beneplacito sustineri, cum reductio apparuerit facta sine collusione, & intercedente bona fide, & Debitore prompto, & parato ad Contrahendum cum alio Censum, nisi locus Pius deveniret ad fructuum reductionem.

Excipit è contra Bizzarrus, quod Defendinus nedum erat Debitor fructuũ um Censûs per sex annos decursorum, sed quod erat decoctus; itaut latitaret, seque idcircò bona fide, & cum utilitate Cappellæ nedum induxisse Uxorem Debitoris ad sibi solvendum fructus decursos, sed etiam ad cedendũ Cappellæ, & loco antiquioris Censûs perituri subrogandum censum pro sua dote hypothecatum, licet minoris annui redditus.

His stantibus, dignabuntur EE. VV. decernere.

I. *An assignatio Census facta Ven. Cappellæ S. Caroli sustineatur, & quatenus negativè.*

II. *An sit locus gratiæ revalidationis in casu &c.*

Nègativé in omnibus, & amplius.

PRATEN. MATRIMONII. Joseph del Guasta, & Rosa Benini recursum habuerunt ad san. me. Clem. XI. eique exposuerunt, quod cupiebant invicem Matrimonialiter copulari, sed quod Rosa dotem non habebat competentem, cum quia juxta sui status conditionem, invenire posset Virum sibi non Consanguineum, vel affinem, supplicando pro dispensatione, erant enim tertio, & quarto à communi stipite gradibus invicem conjuncti, cumque Sanctitas Sua litteras Apostolicas dispensationis in tertio, & quarto gradu direxerit Vicario Generali Episcopi Praten., cum solita clausula quod de expositis deberet se diligenter informare, & quod in hypothesi, in qua preces invenisset inniti veritati, auctoritate Apostolica dispensaret, dispensatio fuit executioni mandata, & subinde contractum Matrimonium inter Oratores coram Parocho, & Testibus, nec defuit consummatio, cum Rosa prægnans effecta sit. *Sess. 24. c. 1. de ref. mat.*

Contracto, & consummato, uti dictum est Matrimonio, inter Virum, & Uxorem jurgia exorta sunt; Cumque Uxor à Domo Viri aufugisset, supplicemque libellum huic Sac. Congr. exhibuisset, instando pro declaratione nullitatis Matrimonii, non solum tamquam initi per vim, & metum sibi á Genitoribus illatum, sed etiam tanquam contracti in vim dispensationis ex falsa causa obtentæ, & executioni mandatæ, ex quo tantum abest, quod ipsa congruam dotem non haberet, quod dotem potius habebat excessivam, juxta morem scriptum fuit Episcopo pro Informatione, & Voto.

Supervenit Episcopi informatio, in qua refertur primò, non adfuisse ullum metum, vel coactionem pro contrahendo Matrimonio. Secundò, Vicarium Pratensem executioni mandasse dispensationem, postquam sumpserat secretas Informationes, binasque receperat attestationes tum de Patris impotentia ad congruè dotandam Filiam, tum de deficientia occasionis nubendi, excepto Josepho, qui eam duxit in Uxorem. Tertiò, ex apocha Matrimoniali desumi, dotem Rosæ fuisse in scut. 315. sed revera non fuisse nisi in scut. 200. Quarto, ex Testibus haberi, Puellas statu, & conditione æquales Rosæ, matrimonio copulari cum Dote scut. 130. concludendo, sibi videri validam fuisse, & juri consonam executionem litterarum Apostolicarum,

Post

Post hanc Episcopi informationem nullum amplius, vel à Rosa, vel ab ejus Viro verbum motum est pro instantiæ prosecutione; Cum autem Rosæ Pater, qui filiam domi retinet, Marito commorante in Civitate Florentiæ, ad se pertinere existimaverit obtinere declarationem super validitate Matrimonii, & pro hac declaratione exoraverit, præfixus fuit Conjugibus terminus ad sua Jura deducenda in Sac. Congr., eoque elapso, in præsenti disputatur, an constet de validitate Matrimonii.

Pro validitate Matrimonii ponderatur *Text. in cap. quia circa de consanguin. & affinit.* in quo, cum pro obtinenda dispensatione super gradu prohibito allegata fuisset falsa Causa, & Matrimonium deinde fuisset contractum, consummatum, respondit Innoc. III. *dissimulare poteris, ut remaneant in copula sic contracta, cum ex separatione, sicuti asseris, grave videas scandalum imminere.*

Quia vero Textus hic sibi videtur vindicare locum, quando post contractum, & consummatum Matrimonium contrahentes perseverant in bona fide, & habent probabilem ignorantiam de subreptione dispensationis, licet eam Ordinarius bene cognoscat, uti ponderant *Cavar. 2. p. de Matrim. c.6. §.10. n.15. Pontius de Matr. l.8. c.17. §.6. n.40.*

Hinc est quod in causa adeò exemplari, & cujus resolutio, quatenus importaret dissolutionem Matrimonii, viam aperiret ad plures, & plures, alias Matrimoniorum dissolutiones, vel saltem lites super dissolutione, aliæ suffragantur responsiones in facto, & in jure.

In facto quidem, quia in supplicatione porrecta Summo Pontifici relatum est, Rosam non habere dotem competentem, & attentis rerum circumstantiis, quidquid asseruerint Testes, si Rosa fuit nupta cum dote scut. 200. incompetentia dotis verificata videtur.

In jure deindè, quia incompetentia dotis non videtur, quod fuerit causa finalis dispensationis, sed causa impulsiva, & defectus causæ impulsivæ non vitiat dispensationem, uti latè ostendunt *Anaclet. ad primum lib. Decret. tit. 3. §.8. n.184. tom.4. in append. de dispens. §.5. n.208. de Justis de dispensat. Matrim. lib.1. cap.4. n.28. Dian. oper. moral. t.3. tract.2. resolut. 103. per tot. in edit. coord.*

Additur notabilis doctrina *Pontii de Matrim. cit. lib.8. cap.17. §. ultimo num.42.* ibi *illud etiam addendum est, quod dicebamus, quando de hodierno stylo Curiæ Papa non dispensat, non confidit de precibus supplicantis, nec de precum veritate, sed committi Ordinario, ut præcedenti diligenti inquisitione super præcum veritate, & causis, ipse Ordinarius dispenset in ipso casu postquam præcessit inquisitio, & Ordinarius declaravit causas expressas esse veras, sententia illa, & declaratio etiamsi forte fuerit injusta, est valida, & habet auctoritatem rei judicatæ, & retractari non potest, & proinde sequens Ordinarii dispensatio, & Matrimonium ex illa contractum valet, & deinceps retractari non potest.*

Et licet idem Pontius tres afferat ad hoc suum notabile dictum limitationes. Primò: *quando à principio rescriptum fuit subreptitium cum dolo, vel fraude.* Secundò: *Quando postea Testes adhibiti super precum veritate fuerunt corrupti.* Tertiò: *Quando dispensatio, vel rescriptum ad dispensandum fuit subreptitium, licet per ignorantiam, & subreptio fuit notabilis in tacenda veritate.*

Ad excludendam nihilominus regulam, examinandum erit, an aliqua assistat facti circumstantia, quæ viam aperiat alicui ex dd. limitationibus.

Alle-

Allegata Pontii Doctrina impugnatur à nonnullis sub obtentu, quod dispensatio, uti fundata in falsa Causa, nulla sit, licet falsitas processerit ex ignorantia, itaut hæc prodesse non possit validitati Matrimonii subsequenter contracti *A Spiritu Sancto oper. moral. tom.*4. *tract.* 11. *de Matrim. disp.*8. *sect.*5. *n.*56 *. Diana loc. cit. resol.*104. *n.* 1. *&* 2.

His stantibus dignabuntur EE. VV. decernere.

An constet de validitate Matrimonii in casu &c.

Non constare de nullitate Matrimonii, & amplius.

NEAPOLITANA MATRIMONII. Didacus Foglierus, & Aloysia de Vera sa. me. Clem. Papæ XI. supplicarunt pro apostolica dispensatione super secundo, & quarto à communi stipite provenientibus Consanguinitatis gradibus, quibus erant conjuncti, ad effectum, ut inter se Matrimonium contrahere possent. Fuit in supplicatione dicto Pontifici expositum, quod Aloysia erat indotata, & quod actionem non habebat, unde dotari posset, & demum quod Didacus intendebat illam sic indotatam ducere in uxorem, & eam ad quantitatem competentem ex integro dotare, memoratusque Pontifex commisit Vicario Generali Neapolitano, ut se de prædictis diligenter informaret, & quod in hypothesi, in qua preces invenisset veritati innixas, & postquam Aloysia ex integro à Didaco dotata fuisset, ad dispensationem auctoritate Apostolica procederet; cumque in Curia Archiepiscopali subinde Testes producti fuissent, qui deposuerunt Aloysiam non habere dotem competentem secundum suam conditionem, nec ab aliquo Conjunctorum dotari posse, & Didacum eam velle in Uxorem ducere, & dotare in summa ducatorum quingentorum, & instrumentum dotationis exaratum fuisset facta donatione ducatorum quingentorum pro filiis ex Matrimonio nascituris, prolata fuit a Curia Archiepiscopali Sententia pro executione litterarum Apostolicarum, & inter Didacum, & Aloysiam contractum est Matrimonium in facie Ecclesiæ, & deinde consummatum. *Sess.*24. *c.*11. *de ref. mat.*

Desumuntur hæc omnia ex Brevi dispensationis, & ex Informatione Emi Archiepiscopi Neapolitani, & Didaco instante pro nullitate Matrimonii, quæritur in præsenti, an de ejus nullitate constet juxta dubium ad calcem restrictus referendum.

Nullitatis fundamentum constituitur in Capitulis Matrimonialibus initis ante petitam dispensationem, in quibus assignata, & constituta fuit Aloysiæ, quæ Didaco nubere debebat, dos in annuis duc.60. in tot Censibus emphiteuticis, & super Vectigali salis, in quadam gemma ex adamantibus, & smaragdis conflata in summa duc.1000. persolvenda futuro Sponso post exitum cujusdam litis in Urbe pendentis, & in omnibus juribus, & actionibus quibuscumque, quæ ad Aloysiam spectare possent inposterum super hæreditatibus, & bonis Parentum, & aliorum Conjunctorum, & ex renunciatione à Clara Sorore facta, uti latius legitur in Capitulis Matrimonialibus; Ex hoc etenim arguitur Aloysiam non fuisse indotatam, nec eam caruisse actione, unde dotari posset, uti Papæ expositum fuit, nec pariter subsistere, quod ea fuerit ex integro a Didaco dotata, cum Didacus donaverit ducatos 500. filiis nascituris ex matrimonio cum Aloysia contrahendo.

Nullus usque adeo comparuit pro validitate Matrimonii, adeoque præter dedu-

deducta in præcedenti restrictu in Causa Praten. poterunt EE. VV. benigne ponderare idem esse, quod mulier sit indotata,ac quod sit insufficienter dotata,uti reprobando Corradum firmat de Justis *de dispensat. matrim. l.3. c.3. sub n.20.* ibi : *Papa movetur ad dispensandum , ut succurrat oratrici pauperi,quæ cum non habeat dotem vel habeat,sed insufficientem , periculum est, ut vel innapta remaneat , cum periculo Animæ , vel nubere cogatur indigno , & inæquali,unde cum intentio Pontificis sit quoad prædicta providere Oratrici,& utroque modo per hujusmodi dispensationem satis provideatur , non videtur cessato dolo infici gratiam Pontificis , qui æque movetur ad dispensandum , si Oratrix nullam habeat dotem,vel si habeat insufficientem , cum in utroque casu timeri possint eadem scandala , & inconvenientia , ex quibus tanquam ex causa finali movetur Pontifex ad dispensandum .*

Hoc supposito dignabuntur pariter EE. VV.ponderare quantitatem dotis, separando eam,quæ actu futuro Marito erat consignanda ab alio, cujus consecutio pendebat à futuro litis eventu, & ab aliis conditionibus. Animadversione quoque dignum est pactum in Capitulis matrimonialibus appositum de non petendo aliquid ex bonis Paternis, & Maternis, quoad usque vixisset Angela Mater, *ma quelle debbano restare salve in benefizio di detta Signora Aloisia,de suoi Eredi, e Successori &c., e si debba, e possa sperimentare seguita la morte di detta Signora Maria Angela, quæ erat Mater ,se de jure si spetterà , non altrimenti , sic ex pacto .*

Aptabilis quippe videtur propositio à Doctoribus admissa, mulierem dici indotatam , aut minus sufficienter dotatam , si bona in actu Matrimonii assignanda non sint sufficientia , vel sint intricata,aut assignatio post obitum Parentum suum effectum sit habitura *Sanchez. de matrim.lib.8. disp.19. num.20. & melius num.25. de Justis de dispensat. lib.3. cap.3. num.46. Anaclet. in 4. lib. decretal. in append. de dispens. §.3. num.83. & seqq. Crumer. quæst. canon. in 4. decret. quæst. ultim. num.2095. Rosa de execut. litt. apost.p.1. cap.11. num.15.*

Parum obstante, quod Didacus non dotavit ex integro Aloysiam in quantitate competenti , uti Summo Pontifici expositum fuit , quia quando plures exponuntur causæ , etiam copulative , inspicienda est causa , cui innitur rescriptum , & ea vera existente , non curatur de aliarum veritate , copulativa quippe in his terminis resolvitur in disjunctivam,juxta late tradita *per Sanchez de Matrim. lib.8. disp.21. n.42.* quapropter si pro obtinenda dispensatione sufficiebat , Aloysiam fuisse indotatam, & dispensatio huic motivo inniti poterat , non est ad rem , de qua agitur , habenda ratio novæ , & sufficientis dotationis à Didaco faciendæ .

Hæc sunt , quæ pro eruenda veritate existimavi in medium afferre . Dignabuntur itaque EE. VV. decernere .

An constet de nullitate Matrimonii in casu &c.

Negativè , & amplius .

Sess.25.c.4. de ref. VADEN.REDUCTIONIS MISSARUM.Cum inTestamento condito die 28.Maii 1597.Vincentius Vernatius inter cætera pia legata,suis hæredibus demandasset,ut suæ hæreditatis sumptibus perpetuo celebrari facerent quatuor Missas qualibet hebdomada in Ecclesia S.Vincentii, Franciscus,& Ortensius de VernatiisTestatoris pronepotes huic S.Cong. supplica-

plicarunt pro onerum reductione,& inter cætera, pro reductione quatuor Missarum ad unam Missam qualibet hebdomada sub obtentu decrementi hæreditatis, & augmenti eleemosynæ Missarum, & requisita Episcopi Informatione, cum idem die 9. Junii 1670. exposuisset, quod narrata in facto subsistebant S. Congr. *die 14. Junii ejusdem anni, attenta relatione Episcopi S. Angeli in Vado, eidem benigne commisit, ut veris existentibus narratis, prædictum onus Missarum, firmis remanentibus aliis oneribus, ad Missas duas qualibet hebdomada, & ad unicum panem pro singulis pauperibus pro suo arbitrio, & conscientia gratis moderaretur, atque reduceret*,& Episcopus die 16. Januarii 1674. capta nova informatione,decretum executioni mandavit,& ab inde citra Missæ fuerunt celebratæ ad rationem duarum qualibet hebdomada. Inter decretum S. Congr.,& ejus executionem quoddam adnotatum reperitur rescriptum editum die 2. Augusti 1670.in quo ad petitionem supra memoratorum Francisci Mariæ,&Ortensii de Vernatiis responsum fuit,quod transmitteretur particula legati, & videretur, an hæredes tenerentur supplere. Ab hoc intermedio decreto Procurator Fiscalis Fabricæ S.Petri ansam desumit arguendi,quod Episcopus in se reversus notificavit S. Congr. quod non agebatur de onere Missarum imposito super aliquo particulari Corpore, sed super universa hæreditate, quod Legatum non erat capax reductionis, eo quod incipiebat ab onere, & sic quod hac de causa S. Congr. jussit, quod particula legati transmitteretur, quod demum negligentibus Francisco,& Ortensio particulæ transmissionem, iisdemque subdole instantibus apud Episcopum pro reductione ad tramites decreti editi die 14.Junii 1670. Episcopus propter ingravescentem ætatem, oblitus actuum intermediorum post quadriennium hoc est anno 1674. allegatum decretum executioni mandavit, concludendo nullam esse reductionem, & sibi vindicare locum obligationem, tam in præteritum, quam in futurum celebrare faciendi qualibet hebdomada quatuor Missas.

Excipiunt è contra habentes causam ab hæredibus validam omnino fuisse reductionem,cum facta fuerit ab hac Sac. Congr. usque de anno 1670. cum fuerit executioni demandata ab Episcopo anno 1674.& cum inposterum Missæ fuerint celebratæ ad tramites reductionis,nec obesse posse intermedium rescriptum editum die 2. Aug.1670.,cum imperceptibile sit,quod referatur ad reductionem Missarum obtentam antecedenter à S. Congr. post Episcopi Informationem, & probabile admodum sit, quod percutiat aliquod aliud ex oneribus, quæ Sac. Congr. firmata esse voluit in decreto anni 1670. ibi:*firmis remanentibus aliis Oneribus*, si hujus S. Congr. regesta in eo, quod attinet ad supplices libellos,fuissent antiquiori tempore exarata, sicuti nunc exarantur, hodie enim in regestis adnotantur nomina petentium,qualitas petitionis,& Sac. Cong. responsum, facilis esset hujus controversiæ resolutio: sed cum antiquiori tempore sola nomina petentium, & Sac.Congr. rescriptum adnotarentur, hinc oritur confusio. Jura hinc inde circumferuntur,unde onus erit EE. VV. decernere.

An reductio oneris Missarum facta ab Episcopo Vrbaniæ sustineatur in casu &c.

Non esse molestandos quoad præteritum, & quoad futurum scribatur Episcopo juxta Instructionem.

 TU·

S. C. 25. de reg. c. 13.

TUDERTINA ELECTIONIS SEPULTURÆ. Francisca quondam Rugerii de Gregoriis de Terra Massæ Dioecesis Tudertinæ, mortua est die 28. Maii 1721. exortaque circa Tumulationem Cadaveris controversia inter Archipresbyterum Terræ, in cujus Parochia Mulier decessit, & Conventum, & PP. Tertii Ordinis S. Francisci sub obtentu, quod in eorum Ecclesia fuisset à prædicta Muliere electa sepultura, Vicarius Generalis Tudertinus demandavit ut Cadaver loco depositi tumularetur in alia Ecclesia, sed Archipresbyter illud in sua sepelire fecit, & omnia funeris emolumenta recepit. Delata hujus controversiæ decisione ad hanc Sac. Congr., & animadverso, quod hinc inde Testes ad perpetuam deponentes afferebantur, dictum fuit die 13. Augusti anni præteriti, quod Testes formiter hinc inde examinarentur. Examinati fuerunt Testes pro Conventu, & PP. deponentes, sed fertur Archipresbyterum noluisse suos examinari facere; Cumque ex dictis duorum Testium pro Patribus examinatorum desumatur, Franciscam elegisse Sepulturam in eorum Ecclesia, & horum Testium dictum fulciatur attestatione Confessarii: *sempre mi ha detto, e mi diceva di sua propria bocca, che venendo à morte voleva, che il suo Cadavere fosse sepellito nella Chiesa della Madonna santissima della Pace, e con questa disposizione è morta*: sequentia in præsenti dubia disputanda proponuntur.

I. *An constet de electione sepulturæ in casu &c. & quatenus affirmativè*

II. *An sit locus exhumationi, & restitutioni Cadaveris, de quo agitur, & quæ emolumenta sint restituenda à Parocho in casu &c.*

Ad primum affirmativè. Ad secundum affirmativè etiam quoad omnia emolumenta, & amplius, & ad mentem. Et mens est quod Cadaver exhumari non debeat.

Sess. 23. c. 15. de ref.

MEXICANA. Archiepiscopus Mexicanus Virum suorum negociorum gestorem ad hanc Sanctam Sedem ablegavit, ut suo nomine peteret remedium adversus quosdam abusus, quos inquit irrepsisse in sua Dioecesi, & ulterius instaret pro nonnullis providentiis, quas putat esse necessarias pro recto dictæ Dioecesis regimine, & petitionum examen fuit à Sanctitate sua ad hanc Sac. Congr. remissum.

Cæteris autem prætermissis, quæ plenius ex scriptura per manus circumferenda desumi possunt, & quæ obvias respiciunt materias, duo sunt particularia capita, de quibus agendum est, & quæ prædictas Regiones particulariter respiciunt.

Refert itaque primò Archiepiscopus in sola Civitate Mexicana reperiri 117. Sacerdotes Seculares præter Clericos, & alios qui adhuc Sacerdotalem Ordinem non fuerunt assecuti, quique cum dictis Sacerdotibus complent numerum 440. absque eo quod in hoc numero computentur illi, qui degunt in Oratorio S. Philippi Nerii, vel in Collegio Apostolico; refert etiam Parochiales Ecclesias in sua Civitate administrari à Sacerdotibus Regularibus 25. videlicet Parochias à Patribus Dominicanis 73., à Patribus Sancti Francisci de Observantia, & 51. a Patribus Sancti Augustini; Cumque tam Clerici, quam Sacerdotes Seculares moribus, & scientia præstent, & ad exercendam Curam Animarum sint idonei, proponit idem Archiepiscopus, quod PP. Dominicanis 15. Parochiæ, PP. S. Francisci Parochiæ 43., & PP. Sancti Augustini 31. Parochiæ relinquantur, ut hoc modo remaneant 60. Ecclesiæ Parochiales Sacerdotibus Sæcularibus conferendæ, licet enim in-

instante Philippo II. Hispaniarum Rege, S. Pius V. indulserit ut Religiosi Regulares in partibus novarum Indiarum Officio Parochorum fungi valerent, juxta Bullam 34. ejusdem Pontificis Bullar. *tom.2.*, id tamen statutum fuit propter defectum Presbyterorum Sæcularium, uti legitur in Prooemio Bullæ; quocirca si hodie multiplicatus est numerus dictorum Presbyterorum congruum esse videtur ut aliquæ Parochiæ à Regularibus auferantur, & eorum fiat collatio Sacerdotibus Sæcularibus juxta Const.32. Innoc. *X. Bull. tom.5.* ibi: *tertiò an Bulla Pii V. 34. in ordine tom.2. Bull. concessa instante, & supplicante Serenissimo Rege Catholico, non ad petitionem Regularium sit revocata in Bullis Summorum Pontificum, in quibus exemptiones Regularium mitigantur. Respondit agendum cum Sanctissimo, an velit declarare Bullam non esse revocatam, illam tamen non suffragari, nisi in locis, ubi est defectus Parochorum.*

De Bulla quoque Gregorii XV. quæ incipit *Inscrutabili*, & quæ est 18. in ordine *Bullar. tom.4.* agitur, an suam debeat habere executionem, urgente Brevi Urbani VIII. impresso apud *Lezar. Consult. 40. n.116.* in quo ad instantiam Ducis Pastranæ legati Regis Hispaniarum, apud Sanctam Sedem sic dictus Pontifex statuit: *motu proprio, & ex certa scientia, ac matura deliberatione &c. de Apostolicæ potestatis plenitudine Fraternitati tuæ per præsentes committimus, & mandamus, ut in Regnis Hispaniarum prædictis tantum ad executionem insertarum litterarum hujusmodi supersederi auctoritate nostra cures, & facias, donec aliter à nobis, seu Romanis Pontificibus successoribus nostris provisum fuerit.*

Plura à scribentibus pro Archiepiscopo afferuntur, ad effectum suadendi Bullam Gregorii XV. suum robur sibi vindicare debere, non obstante allegato Brevi Urbani VIII., & signanter quia in famigerata causa inter Episcopum Angelopolitanum in Indiis Occidentalibus, & Clericos Regulares Soc. Jesu Innoc. Papa X. in citata Constitutione 32. §.10. *Bullar. tom.5.* jussit quod in casus contingentia Episcopus procederet ad tramites citatæ Bullæ Gregorii XV.

Præter autem docte, & copiose ab informantibus allata, ponderari meretur auctoritas *Frassi* auctoris Hispani, & qui Fiscalis munere in Tribunalibus Regni laudabiliter functus est, ille enim in suo tractatu de Regio patronatu Indiarum *cap.74. n.29. & seq.* testatur, Breve suspensivum Urbani VIII. non fuisse extensum ad Indias, & ex posterioribus ejusdem Pontificis Brevibus Bullam Greg.XV. esse praxi, & usu receptam in Regnis Hispaniarum, ibi: *hoc tamen Urbani VIII. Breve non obstante, alia duo deinde ab eodem Summo Pontifice expedita sunt sub diebus 13.Octobr. 1627., & 30.Jan.1629. pro Diœc.Gennen. & Corduben. in quibus quoad rem de qua agitur, idem statuitur, & præcipitur quod fuerat per Gregorium PP.XV. in præd. Bulla sancitum, quibus suppositis, & admissis, ac rursus praxi Hispaniæ a Doctoribus nostris jam citatis animadversa, videtur non esse dubitandum in eo Regno de observantia, & executione d.Bullæ &c. certum est Breve illud suspensionis ad Indias has Occidentales non extendi, cum solum loquatur de Hispania non de Indiis, ut in Regnis Hispaniarum prædictis tantum ad executionem litterarum hujusmodi supersederi, auctoritate nostra cures, & facias, ubi observanda est dictio tantùm, quæ natura sua includit expressum, & alia excludit, ad non expressa extensionem non admittit, atque exceptiva limitat, restringit, & excludit.*

Hæc sunt, quæ operæ pretium censui adnotare. Ex juribus autem circumferendis dignabuntur EE. VV. decernere.

I. *An Bulla S. Pii V. la 34. quæ incipit* Exponi nobis *&c. suffragari amplius possit in Civitate Mexicana in casu &c. & quatenus negativè.*

II. *An, & quomodo consulendum sit in futuris vacationibus Parochialium retentarum à Regularibus in casu &c.*

III. *An Vicarii Regulares, sive perpetui, sive temporales possint institui in Parochiis sine legitima approbatione Archiepiscopi, & respectivè removeri sine ejus licentia in casu &c.*

IV. *An, & quomodo sit providendum in illis Parochiis circa deputationem Ministrorum in quibus adest affluentia Populi & distantia loci in casu &c.*

V. *An, & quomodo competat Archiepiscopo Jus societates erectus visitandi in Ecclesiis Regularium, & præsertim illas SS. Deiparæ Rosarii, & Montis Carmeli in casu &c.*

VI. *An, & quo Jure procedere possit Archiepiscopus in casu Confugii Regularium in alienas Religiones, in casu &c.*

VII. *An Archiepiscopo competat Jus approbandi Confessarios Regulares, aliaque gerendi præscripta in Bulla Gregorii XV. quæ incipit,* Inscrutabili: *etiam in Monasteriis pleno jure Regularibus subjectis in casu &c.*

Non proposita.

Die Sabbathi 8. Augusti 1722.

Sess. 22. c. 18. de ref.

MEXICANA. Descripta fuit hæc causa in folio ultimæ Congregationis habitæ die 4. Julii 1722. quod poterit ab EE. VV. benigne reassumi, nec ulla, propter aliarum Causarum in eodem folio descriptarum numerum, capta fuit resolutio, & quatenus etiam tempus superfuisset, Causa resolvi non potuisset; quandoquidem Patres Procuratores Generales S. Dominici, Minorum Observantium, & S. Augustini supplicem Sanctissimo Domino Nostro exhibuerant libellum, in quo exorabant, ne de Causa in Sac. Congr. ageretur, usquequo Patres Provinciales Provinciæ Mexicanæ fuissent citati, & jura sua deduxissent, & per epistolam Secretariæ Status mihi fuerat demandatum, ut EE. VV. notificarem pendentiam recursus ad Sanctitatem Suam, & Causam in folio iterum non proponerem, nisi habito verbo cum Summo Pontifice; cumque in audientia habita die 18. Julii Sanctitati Suæ exposuerim tum hujus Causæ merita, tum contenta in supplici libello PP. Procuratorum Generalium mihi communicato; & Beatissimus Pater omnia ad hanc Sacram Congr. remiserit, hoc est examen, nedum meritorum Causæ, sed etiam exceptionis à dictis Patribus Procuratoribus Generalibus propositæ, hinc est, quod iterum de hac Causa agitur, & ad calcem restrictus eadem proponuntur dubia, quæ in præterita Congr. fuerunt proposita, & non resoluta.

Pro

Pro facti autem dilucidatione, operæ pretium esse censeo nonnulla adnotare, primum, quod in folio præteritæ Congregationis dictum fuit Parochiales Ecclesias in Civitate Mexicana administrari à Sacerdotibus Regularibus, 25. videlicet Parochias à Patribus Dominicanis, 73. Patribus S. Francisci de Observantia, & 51. à Patribus S. Augustini; de Civitate etenim Mexicana loquebantur Informantes *in suo Restrictu* §.2. ibi: *eo quia in dicta Civitate omnia Beneficia Parochialia administrantur à triplici Religiosorum specie*.

Cum verò tam Informantes, quam ipsi admoniti fuerimus de magna improbabilitate, quod in sola Civitate Mexicana adessent 149. Parochiæ, Informantes in nova scriptura dicunt se fuisse loquutos tam de Civitate, quàm de Diœcesi; loquuti enim fuerunt relativè *ad Summ. num.*3. in quo Testis sermonem facit de Civitate, & de Diœcesi, & ipsemet addo, quod reassumpta Relatione status suæ Ecclesiæ ad hanc S. Congr. ab Archiepiscopo Mexicano transmissa, & scripta die 8. Augusti *anno* 1720. hæc habentur quoad numerum Parochiarum, *adsunt insuper in hac Civitate quatuor Parochiæ, quæ debitis distantiis per Parochos sæculares deserviunt Hispanis; nam ad Indorum administrationem adsunt aliæ sex Parochiæ in suburbanis, quarum tres per Regulares S. Augustini, & tres aliæ per S. Francisci inserviuntur &c. reliquas autem totius Archiepiscopatus Parochiæ, quæ olim in longiori distantia constitutæ sunt, prout tunc temporis necessitas coegit, nunc in proximiori statuere curabimus, & in visitationibus futuris curaturi sumus &c. sunt ergo in omnibus sufficientes Parochi, tam ex Clero, quàm ex tribus Religionibus videlicet S. Dominici, S. Francisci, & S. Augustini*.

Secundum est, quod in ordine ad qualitates Clericorum sæcularium hæc alia subduntur in eadem Relatione, *quoad Clerum, tam Civitatis, quàm Diœcesis major pars componitur ex Laureatis tam in gradibus minoribus, quàm majoribus, videlicet Baccalaureatus, Licentiatus, & Doctoratus in Philosophia, & Sac. Theolog. in Sac. Canonibus, & Jure Civili: nam hæc Magna, & Per-Illustris Accademia, quæ omnes totius facultatis Cathedras, Ærario Regis Catholici dotatas habet, quotidie Viros doctos, morigeratos, & nobilissimæ indolis parit, & in lucem edit*.

Tertium est, quod ad amputandam quamcumque controversiam circa numerum Ecclesiarum Parochialium, quæ administrantur à Regularibus, & quæ 149. esse dicuntur, tam habita ratione illarum, quæ sunt in Suburbiis Civitatis, quàm aliarum, quæ sunt in Diœcesi, proponitur à Ministro Archiepiscopi ad Urbem transmisso, quod id, quod deerit ad complendum numerum expositum 149. Parochiarum, comprehensis tamen sub numero Parochiarum etiam Vicariis, in quibus cura Animarum exercetur, detrahatur ab illis sexaginta, pro quarum applicatione Presbyteris sæcularibus facienda exoratur.

Ultimum est, quod ad tollendam de medio exceptionem, quod intentio sit dandi Presbyteris sæcularibus Parochias pinguiores, & pauperiores Regularibus relinquendi, ab eodem Ministro proponitur, quod arbitrium Regularibus detur eligendi Parochias, quas pro se intendunt retinere, & quod sæcularibus applicentur illæ, quas Regulares pro se non retinebunt, cum additione, quod possint Regulares relinquere sæcularibus etiam Vicarias, in quibus cura Animarum exercetur.

Hæc

Hæc sunt, quæ existimavi necessarium esse, ut EE. VV. exponerentur, eædemque idcirco dignabuntur sequentibus dubiis respondere.

I. *An Bulla S. Pii V. la* 34., *quæ incipit* Eponi nobis *&c. suffragari amplius possit in Civitate Mexicana in casu &c. & quatenus negative.*

II. *An, & quomodo consulendum sit in futuris vacationibus Parochialium retentarum à Regularibus, in casu &c.*

III. *An Vicarii Regulares, si perpetui, sive temporales possint institui in Parochiis sine legitima approbatione Archiepiscopi, & respectivè removeri sine ejus licentia, in casu &c.*

IV. *An, & quomodo sit providendum in illis Parochiis, circa deputationem Ministrorum, in quibus adest affluentia Populi, & distantia loci, in casu &c.*

V. *An, & quomodo competat Archiepiscopo jus Societates erectas visitandi in Ecclesiis Regularium, & præsertim illas SS. Deiparæ Rosarii, & Montis Carmeli, in casu &c.*

VI. *An, & quo jure procedere possit Archiepiscopus in casu confugii Regularium in alienas Religiones, in casu &c.*

VII. *An Archiepiscopo competat Jus approbandi Confessarios Regulares, aliaque gerendi præscripta in Bulla Gregorii XV., quæ incipit* - Inscrutabili -- *etiam in Monasteriis pleno jure Regularibus subjectis: in casu &c.*

Dilata, & scribatur Nuncio juxta instructionem, & acriter moneatur Procurator Generalis Min. Observ. & Commissarius Generalis.

Sess. 23. c. 6. de ref.

MELPHITEN. Instante Episcopo Bituntino, Sac. hæc Congregatio die 13. Septembris 1675. decrevit, Clericos etiam Possessores Beneficiorum infra summam ducatorum 60. auri de Camera esse obligatos ad deferendum habitum, & tonsuram Clericalem sub pœnis, de quibus *in Const.* 92. *Xyxti Quinti*; & opponentibus Clericis Melphitensibus, memoratam Xystinam Constitutionem fuisse ab alia subsequenti ejusdem Pontificis, quæ incipit *Pastoralis*, revocatam, itaut Possessores Beneficiorum infra summam expressam ducatorum 60. auri de Camera ad delationem habitus, & tonsuræ Clericalis minime censerentur adstricti, Sac. hæc eadem Congr. die 4. Septembris 1677. respondit dictorum Beneficiorum Possessores teneri ad deferendum habitum, & tonsuram Clericalem, non obstante allegata Constitutione *Pastoralis*, uti habetur *lib.* 29. *decret. pag.* 147. *& pag.* 500.; Clericique dictæ Diœcesis Melphitensis abinde citra promptissime paruerunt, & teste Episcopo, tonsura Clericalis debitis modis, & formis à singulis dictæ Diœcesis Clericis delata est, & defertur.

Anno præterito, præter Diœcesis morem Marcellus Gadaleta Clericus Beneficiatus sibi Comam ascititiam vulgo Peruccham imposuit, & Episcopus ad sartam tectam conservandam sui Cleri disciplinam, necessariam esse existimavit edicti publicationem, in quo, tam Clericis Beneficiatis, quam aliis constitutis in Sac. Ordinibus prædictæ Comæ delationem prohibuit sub pœna etiam Excommunicationis, & quoad Clericos primæ Tonsuræ, & Minorum Ordinum id ipsum decrevit sub pœnis tamen arbitrariis, ad tramites Sacrorum Canonum, & Concilii Tridentini, assignato duorum mensium termino, intra quem, qui Comam ascititiam deferebant, eam deponere deberent; cumque elapso ter-

termino, & proſequente Marcello in Comæ delatione, res eo devenerit, ut Epiſcopus eum fecerit [illegible], & ab ejus capite capillitium detrahere, exorta ſubinde eſt controverſia, eademque ad hanc Sac. Cong. delata; licet ipſe, coram quo tanquam Secretario Sac. Cong. jura deducta ſunt, crediderim eſſe locum executioni edicti Epiſcopalis, provocante nihilominus Marcello Gadaleta ad Sac. Congr., de duobus in præſenti eſt inquirendum, de ſubſiſtentia videlicet, vel inſubſiſtentia edicti Epiſcopalis, & an ſit toleranda geſtatio Perucchæ in caſu, de quo agitur.

Quoad ſubſiſtentiam edicti, geſtatio Comæ aſcititiæ erat olim de genere prohibitorum, etiam quoad feminas juxta illud *Tertulliani lib. de mulierum cultu*, ibi -- *ſi non pudeat enormitatis, pudeat inquinamenti, ne exuvias alieni capitis forſan immundi, forſan nocentis, & gehennæ deſtinati, Sancto, & Christiano capiti ſupparetis*, & erudite proſequitur, *Chriſtianus Lupus ad Concilia Generalia, & Provincialia tom.3. diſſert. de actis S. Leonis Noni cap.15 in fine.* eademque delatio nunc eſt ſaltem de genere prohibitorum, quoad Clericos, uti monet *Sauſai in ſua Panoplia Clericali par.2. lib.5. cap. 1.*, & late proſequitur *Joannes Baptiſta Thiers in ſua hiſtor. Gallicæ conſcripta de Perucchis*, conſonantque plures diſpoſitiones Synodales; in Synodo etenim Melitenſi *anni* 1703. *ſeſſ.3. cap.1. n.7.* ſic legitur, *nullus nedum ad Sacros, verum etiam ad minores Ordines promotus, & prima tonſura initiatus Comam nutriat, multoque minus fictitiam deferat*. In Synodo Pyſana *anni* 1708. *cap.25.* ſic diſponitur de Clericis, *Comam ſæcularium more non nutriant, quominus aſcititiam deferant, vulgo Perruccham nuncupatam*. In Synodo Diœceſana Montis Faliſci *anni* 1710. *cap. ultimo num.2.* ſic fuit de Clericis ſtatutum, *ſeveriores pœnas etiam Carceris, ſi moniti non paruerint, luent illi, qui ementitam cæſariem aſſument, & geſtabunt*. In Synodo Portalegren. *anni* 1714. *ſeſſ.3. cap.1.*, ibi -- *omnes autem nedum in Sacris, verum etiam in minoribus conſtituti Ordinibus, & prima tonſura initiati Comam non nutriant, ſed eam ita brevem habeant, ut aurium extremitates pateant, nunquam vero aſcititiam Italice Perruccham*; Et in eo, quod attinet ad pœnas in edicto Melphithen. impoſitas ſciendum eſt, quod impoſita ab adhuc vivente D. Sarnello Epiſcopo Vigilien. in ſuo edicto die 29. Junii 1697., pœna Excommunicationis ipſo jure adverſus Clericos in ſua Diœceſi Comam fictitiam, ſeu Perruccham deferentes, appellatio fuit ad S. Sedem interpoſita, & deputata Congr. particulari, hæc die 20. Maii 1699. fuit in ſenſu pro moderatione decreti, hoc eſt pro pœna Excommunicationis adverſus Clericos Beneficiatos, & alios in majoribus Ordinibus conſtitutos, & quod adverſus Clericos primæ Tonſuræ, & Ordinum Minorum Perruccham deferentes procederetur ad tramites Sacror. Canonum, & S. Concilii Tridentini *cap.6. ſeſſ.23. de reform.*, uti habetur *lib.* 49. *decret. pag.*206. §.26. & referunt *memoratus Epiſcopus Sarnellus tom.4. ſuarum epiſtolarum diſcurſu de Perucchis cap.13.*, *Monacell. in formul. legal. in append. tom.1. f.359. num.19. & 20.*

Hæc quoad primum dubium; tranſeundo ad ſecundum, vis coram me conſtituebatur à Clerico Beneficiato Marcello Gadaleta in neceſſitate, in qua pro tuenda propria valetudine conſtitutus eſt, itaut ad avertendos morbos indigeat geſtatione Perucchæ juxta Medicorum atteſtationem;

tionem : Concurrente autem necessitate non videtur Clerico, licet Beneficiato prohibendum, quod Comam deferat fictitiam, modestam tamen, & a luxu alienam, uti docent *Anaclet.*, *ad lib.*3. *decretal. l.*3. *tit.*1. §.3. *num.*90. *Ursaya instit.criminal. l.*1. *tit.*10. §.4. *num.*51. *& seq.* & in fortioribus, quod concurrente necessitate Sanctum Missæ Sacrificium celebrari possit à Sacerdotibus etiam cum Perucchа, & præsertim, si hæc faciat unum moraliter cum capite, nec à Coma nativa internoscitur, docet *Theophil. Raynaud. oper. tom.*13. *de pileo*, *& cæteris capitis Tegminibus sect.* 2. §. *Nunc è contrario versus finem*, & celebris est licentia à clar. mem. Card. Hieronymo Grimaldo Aquensi Archiepiscopo concessa, & impressa apud *Thiers in allegato tract. de Perucchis pag.*373., quæ est sequentibus verbis concepta, *visa attestatione Magistri Doctoris Medici*, *quapropter vertiginis*, *quæ pateris incommoda*, *unde nisi de opportuno provideatur tibi remedio*, *etiam mors forte consequeretur*, *cæsarie tibi opus esse testatum fecit*, *nos visa ea attestatione supplicationi desuper per te nobis factæ annuentes*, *tibi*, *ut cæsariem*, *etiam sacrum faciendo*, *gestare possis*, *& valeas*, *licentiam*, *& facultatem impertimur in Domino*. *Memineris igitur non indultum hoc esse vanitati*, *sed necessitati concessum*; *quapropter non solum monitum te esse volumus*, *ut coronam non erubescas*, *sed*, *& præcipimus tibi*, *quatenus qui in tonsuræ Clericalis susceptione*, *capitis Comam deposuisti*, *cæsariem sic componendam cures*, *ut*, *& color ætati in senium inclinanti congruat*, *& pateant aures*, *& corona Sacerdotalis appareat*; *nec enim ea nostra mens est*, *ut cum in Presbyterali Ordine sis constitutus*, *& seniles*, *atque graves mores pro status ratione præferre debeas*, *juvenile*, *& mundanum ornamentum*, *quod*, *& Clericalis tonsuræ*, *& novissimorum memoriam imminuat*, *aut penitus tollat*, *laicisque scandalo sis*, *gestare valeas*. Et præscindendo a Missæ celebratione non desunt argumenta à Synodis deducta pro gestatione Perucchæ in casu necessitatis; in Synodo quippe Bononiensi *anni* 1698. *l.*3. *cap.*1. prohibetur Clericis adulterinum Capillitium, sed subditur limitatio, *nisi ex causa nobis*, *vel Vicario nostro cognita indulgendum ad tempus arbitrabimur*, & in Synodo Asculana *anni* 1719. *c.*20. *num.*3. fictitia Coma Clericis vetatur, *nisi ex justa*, *& rationabili causa dispensationem impetraverint*.

Promotor è contra Fiscalis Curiæ Episcopalis Melphiten. excipiebat, & excipit primo, inter suæ Diœcesi Clericos Perucchæ gestationem esse prorsus inusitatam, secundo unicum esse Gadaletam, qui eam audeat velle deferre; tertio se prævidere multos alios eam esse assumpturos, si gestatio Galdaletæ indulgeatur, quarto eum prospera valetudine frui, quinto non esse ullo modo deferendum attestationi Medicorum, utpote ad placitum exaratæ, & multo magis, cum in aliis rebus deprehensum fuerit eosdem Medicos nimium indulsisse genio requirentium. Addi posset, quod cuicunque morbo, cui Coma fictitia opitulari potest, æquale remedium parari valet ex usu boni pileoli, uti prosequitur *Thiers. in citato tract. pag*, 490.; ubi refert Innocentium Quartum Monachis S.Benedicti, qui erant Canonici Ecclesiæ Cantuariensis permisisse, ut tempore Officiorum Divinorum pileolis uti possent ad morbos avertendos, quos contraxerant ex Ecclesiæ humiditate, Officium nudo capite recitando; & in eo demum, quod spectat ad supra relatam licentiam cla. me. Card. Grimaldi prætermissis responsionibus,

qu

quæ ex ejus lectura facile colligi possunt, & salva reverentia, quæ ejus nomini, & Dignitati jure merito debetur, dici potest eum suas facultates excessisse; non potest etenim Episcopus dictam concedere licentiam, uti habetur *ex Canone nullus Episcopus* 57. *de consecrat. dist.*1., & facit decretum Generale Congregationis Sacrorum Rituum impressum in principio Missalis, ibi: *nemo audeat uti pileolo in celebratione Missarum sine expressa licentia Sedis Apost., non obstante quacunque contraria consuetudine*, & late prosequuntur *Gavant. ad rub. Miss. par.*2. *tit.*2. *de ingressu Sacerdotis ad Altare litt.F.Theophil. Raynaud. loc.cit.* §.*Nunc e contrario. Monacel. in formul. legal. tom.*4.*pag.*32. *num.*14.

Anno quoque 1690. de ordine s. m. Alexadri Octavi examinatum fuit in Congregatione particulari, an subsisteret doctrina *Pasqualig. de Sacrificio novæ legis quæst.*83. quod Missa celebrari posset cum perucca, licet modesta & responsum fuit negative, uti habetur apud *Ursajam instit. criminal. lib.*1. *tit.*10. §.4. *n.*51. Tempore item s. m. Innocentii XII. Enciclichæ literæ ad Nuntios scriptæ sunt, ut Ordinarios admonerent, ne id fieri permitterent in suis Diœcesibus, uti habetur apud *Anaclet. lib.*3. *tit.*1. §.3. *n.*93. & Sacra hæc demum Congregatio die 6. Iunii 1716. instantiam rejecit Sacerdotis supplicantis pro facultate Missam celebrandi ficto capillitio, propter falsi humoris labem, qua caput laborabat.

His stantibus, dignabuntur EE. VV. decernere.

I. *An edictum Reverendiss. Episcopi sustineatur, & quatenus affirmative.*

II. *An sit toleranda gestatio Perucchæ in casu, de quo agitur &c.*

Ad primum affirmative. Ad secundum negative in casu, de quo agitur.

NULLIUS, SEU VESPIRIMEN. JURISDICTIONIS. Descripta fuit hæc Causa in folio Congregationis habitæ die 13. Iuni 1722. quod poterit ab EE. VV. benigne reassumi; cumque tunc nulla fuerit capta resolutio, sed responsum: *Dilata, & proponatur in prima post proximam, etiam unica*, dignabuntur EE. VV. decernere. *Sess.*24. *de ref. c.* 17.

An sit standum, vel recedendum a decisis die 20. *Decembris* 1721.

Dilata, & proponatur in sequenti.

CALAGURITANA BENEFICIORUM. S. M. Clemens Papa Octavus, prævio voto hujus S. Congregationis anno 1596. mandavit, ut Beneficia Ecclesiarum Calaguritanæ, & Calciaten. Diœcesis, ubilibet vacantia, utpote constituta ex decimis, & fructibus solvi solitis a Populo dictorum locorum, conferrentur solis filiis Patrimonialibus, & Originariis eorundem locorum, ea tamen lege superaddita, quod major pars Beneficiatorum Ecclesiæ præsentare deberet Episcopo, quem maluisset ex illis, qui prævio examine, idonei renuntiati fuissent. *Sess.*6. *c.*11. *de ref.*

In Ecclesiis Parochialibus SS. Iacobi, & Andreæ Civitatis Calaguritanæ, quibus annexa est altera Parochialis S. Bartholomæi Villæ de Aldea Nova, triginta numerantur hujus generis Beneficia; cumque Universitas prædictæ Villæ san. mem. Innocentio XII. exposuisset, suos Originarios in assecutione Beneficiorum remanere fere semper exclusos, & prælationem fere semper com-

competere Patrimonialibus Civitatis Calaguritanæ, eo quod major pars Capituli erat constituta ex beneficiatis naturalibus dictæ Civitatis, & ad hoc damnum reparandum enixe supplicasset pro separatione tot Beneficiorum, quot ad proportionem annuarum decimarum, quas Capitulo persolvit, constitui possent, & ad quæ soli naturales Villæ præferri deberent, quatenus idonei reperti fuissent ad formam Constitutionis memorati Clementis VIII., preces fuerunt remissæ ad hanc Sacram Congregationem.

In executionem dictæ remissionis, disputatum fuit die 30. Septembris 1702. sequens dubium, *An sit locus distinctioni Beneficiorum pro rata decimarum, & fructuum, qui solvuntur Capitulo a Populo Villæ de Aldea Nova, itaut ad eadem beneficia in concursu sint præferendi filii Patrimoniales ejusdem Villæ in casu &c.* & responsum conceptum fuit sequentibus verbis, *S. Congregatio respondit affirmative, censuitque, si SS. D. N. placuerit, per suas literas Apostolicas in forma Brevis Episcopo Calaguritano committi posse, ut ad mensuram decimarum, quæ a Populo Villæ de Adea nova Capitulo solvuntur. numerum portionum Beneficialium populo prædicto assignet, & Patrimoniales natos ejusdem Villæ, dummodo alias approbati sint, ad proprias portiones præferri mandet, servata in reliquis forma motus proprii s. m. Clementis Octavi.*

Cohærenter ad hanc resolutionem, expeditæ fuerunt literæ Apostolicæ in forma Brevis cum solita clausula, *salva auctoritate Sac. Congregationis*, propositoque propterea in Congregatione habita die 8. Februarii 1721. dubio *an esset standum, vel recedendum a decisis sub die* 30. *Septem.* 1702. responsum fuit *recedendum esse a decisis*, impetrataque a succumbentibus nova audientia, onus erit EE. VV. decernere.

An sit standum, vel recedendum a decisis die 8. *Februarii* 1721.

In decisis, & ad mentem.

Sess. 5. c. 1. de Ref.

PLACENTINA LECTURÆ. Alexander Scappius Patria Bononiensis, & Episcopus Placentinus ex suo ære Patrimoniali fundavit lecturam S. Theologiæ pro Clero sæculari dictæ Civitatis Placentinæ, & assignavit Lectori salarium scut. 50. annuorum solvendum de semestri, in semestre.

Idem Alexander sibi reservavit facultatem eligendi lectorem quoad usque vixisset, & post suam mortem jus eligendi detulit ad eos, qui a se instituentur, & fient hæredes, seu qui jam instituti, & facti essent, vel qui ei ab intestato successissent, dummodo essent *de, & ex Illustrissima Familia Scappia*.

Post obitum Episopi, qui contigit anno 1652. institutis sibi hæredibus Carolo Aloysio Scappio ex fratre nepote, & Camillo ex altero fratre pronepote, absque ulla lite expletæ sunt lectorum nominationes; expletæ siquidem fuerunt a Carolo Aloysio, & a Camillo, & mortuo Carolo Aloysio, in postremis vacationibus secutis anno 1701., & anno 1716. quinque filiæ, & hæredes Caroli Aloysii pro una parte, & Camillus pro alia parte nominationes fecerunt.

Nonnullis ab hinc annis, Camillus vitam cum morte commutavit, instituto sibi hærede Camillus Sampieri, ex Constantia filia nepote, superventaque nova vacatione Lecturæ, quinque filiæ, & hæredes Caroli Aloysii, unacum Lucretia ipsarum matre, & hærede usufructuaria sui Viri ad Lecturam nominarunt Dominicum Madium, & Camillus Sampieri, & Constantia Scappia ejus mater devenerunt ad nominationem pro eadem lectura in persona

ſona Joſephi Copellotti, & hinc quæſtio, de qua in præſenti agendum eſt, cauſam habuit.

Uſque adhuc nulla ſcriptura ad me delata eſt pro ſuſtinenda nominatione Joſephi Copellotti, licet præfixiones terminorum, & omnes congruæ dilationes fuerint conceſſæ; pro parte autem Dominici Madii ſcriptura per manus circumfertur, in qua primo aſſeritur, quinque Sorores Caroli Aloyſii filias, quæ ipſum nominarunt, eſſe in poſſeſſione nominandi, ſecundo, jus nominandi vere ad eaſdem pertinere, cum agatur de jure mixto, hæreditario videlicet, & familiari, eædemque ſint hæredes mediatæ Epiſcopi Fundatoris ex perſona Caroli Aloyſii Patris, & ſint ex Familia, & Agnatione Scappia, non obſtante, quod ſint nuptæ in extraneis Familiis; quia donec vivunt, agnationem conſervant, tertio, Camillum Sampieri qui Joſephum Copellottum nominavit, eſſe quidem hæredem Fundatoris ex perſona Camilli Avi, ſed non eſſe de Agnatione Scappia, quarto, Conſtantiam Scappiam Camilli Sampieri Matrem eſſe quidem Agnatam, utpote filiam Aloyſii Scappii, ſed non eſſe hæredem, cum Camillus ejus Pater ſibi hæredem ſcripſerit Camillum Sampieri nepotem, quinto, non ſufficere in Conſtantia qualitatem hæreditariam in habitu; cum enim Fundator vocaverit eos, qui inſtituentur, & fient hæredes, aut ab inteſtato ſuccedent, & ulterius ſuos hæredes, & ſucceſſores gravaverit ad ſolvendum Lectori ſcuta 50., hinc infertur fuiſſe ab eo volitam qualitatem hereditariam actu, & non habitu, ultimo demum, in omnem caſum contendit Madius ſibi debitam eſſe gratificationem, quia, teſte Epiſcopo, præcellit ætate, experientia, & doctrina Copellottum Adverſarium.

His ſtantibus, dignabuntur EE. VV. decernere:

An, & cui debeatur inſtitutio, ſeu admiſſio ad Lecturam, de qua nunc agitur, & quatenus ea non debeatur Dominico Madio, an ſit locus gratificationi favore ejuſdem, in caſu &c.

Non propoſita.

NEAPOLITANA SPONSALIUM. Inſtante Agnete Avoſſa, Curia Archiepiſcopalis Neapolitana ſub obtentu præcedentium ſponſalium à Dominico Celentano cum prædicta Agnete contractorum, decrevit, quod idem Dominicus intra terminum duorum dierum, ſub pœna Excommunicationis contrahere deberet Matrimonium cum memorata Agnete; cumque ab Auditore Sanctiſſimi, prævia avocatione Cauſæ à quocumque Tribunali, fuerit eadem ad hanc Sac. Cong. remiſſa, diſputari in præſenti contingit ſuper ſponſalium validitate, item ſuper coactione ad contrahendum, & in omnem caſum ſuper obligatione dotandi. *Seſſ. 24. cap. de ref. matr.*

Quoad ſponſalia Dominicus contendit de illis rigoroſe non conſtare, cum de eſſentia ſponſalium ſit libertas, & libertas in caſu defuerit, ex quo promiſit quidem in Uxorem ducere Agnetem, ſed inſtante, & armata manu comminante Andrea Agnetis Genitore, qui eum cum ipſa colloquentem invenit.

Tranſeundo ad coactionem, quatenus de ſponſalibus conſtaret, Dominicus ait, non poſſe eſſe locum coactioni, cum adſint cauſæ recedendi à ſponſalibus, diſparitas videlicet conditionis inter ipſum, & Agnetem, inhoneſtas ejuſdem Agnetis, & inimicitia inter ipſum, & Agne-

& Agnetem exorta propter querelam stupri ab ipsa datam, & quinquenalem carcerationem, quam ex dicta causa passus est.

Remanet obligatio ad dotandum, à qua Dominicus se prætendit immunem, deficientibus stupri probationibus, & ad amputandam quamcumque controversiam, cum factum jam fuerit ab ipso depositum in Sac. Monte Pietatis Neapolis summæ ducator. bis mille, ut cum eis Agnes Virum reperire valeat, concludit non esse sibi ex hoc capite molestiam inferendam.

His stantibus, dignabuntur EE. VV. decernere.

I. *An constet de Sponsalibus in casu &c. & quatenus affirmativè.*

II. *An Dominicus Celentanus sit cogendus ad contrahendum per verba de præsenti cum Agnete Avossa, seu potius teneatur dotare &c. in casu &c.*

Non proposita.

Sess. 5. c. 2. de ref.

MANTUANA CATHECHISMI. Contendit Promotor Fiscalis Curiæ Episcopalis Mantuanæ exercitium Cathechismi, sive docendi Puellas Doctrinã Christianã esse explendum in Ecclesia Confraternitatis S. Mariæ de Humilitate nuncup. *Quadraginta horarum* Civit. Mantuæ; sic enim statutum ait *anno* 1593. à Francisco Gonzaga Episc. Mantuano, sic actum asserit usq: ad *annum* 1695., quo tempore dictum exercitium fuit intermissum ex causa fabricæ, & sic demum continuatum subinde fuisse prætendit usque ad ann. 1716. ex quibus omnibus infert, non esse locum remotioni d. exercitii ab Ecclesia, de qua nunc agitur, cum juxta *Bullam S. Pii V.* 137. *Bull. tom.* 5. pertineat ad Episcopum deputare aliquas Ecclesias, in quibus Doctrina Christiana doceri debeat.

Excipiunt è contra Confratres in sua Ecclesia exercitium Cathechismi pro pueris tantum, & non pro puellis fieri debere; Cathechismi etenim pro puellis fieri cæpisse dicitur in eadem Ecclesia *anno* 1695. ad preces Serenissimi Ducissæ Mantuæ, cui Confratres annuerunt, cum protestatione tamen, quod concessio haberetur pro non facta, statim ac ex ea aliquod incommodum in Confratres, aut Ecclesiam derivaret.

Addunt de incommodo hic, & nunc non esse dubitandum, tum propter angustiam Ecclesiæ, tum propter functiones in ea ex instituto peragendas. Afferunt denique Breve sa: me: Gregorii XIII., in quo fit mentio de Cathechismo pro pueris in Ecclesia, de qua nunc agitur, faciendo, ex cujus tenore Brevis inferunt non esse Cathechismum puellis in eadem Ecclesia explanandum, cum locus, in quo traditur Pueris Cathechismum debeat esse diversus ab alio, in quo idem Cathechismus traditur puellis, & multo magis, cum in decretis generalibus Congregationis Sacrorum Rituum editis anno 1703. proposito dubio 17. *An Parochus, invitis Conf., docere possit Doctrinam Crist. in præd. Eccles., & Oratoriis publicis, & priv. à Parochiali divisis, & separatis*, responsum fuit *negative*.

Jura hinc inde circumferuntur, & sic onus erit EE. VV. decernere.

An sit removendum exercitium Cathechismi, & docendi Puellas in V. Ecclesia Confraternitatis S. Mariæ de Humilitate nuncupat. Quadraginta horarum Civitatis Mantuæ, in casu &c.

Non proposita.

ROMA-

ROMANA CAPPELLANIÆ. Bon: mem: Prosper Bottinus Archiepiscopus Mirensis, & meus meritissimus in Fidei Promotoratu immediatus Prædecessor in suo ultimo, cum quo decessit, Testamento, nonnulla bona reliquit Ecclesiæ S. Crucis, & S. Bonaventuræ nationis Lucen. & ex fructibus dd. bonorum Cappellaniam instituit cum obligatione celebrationis Missæ Quotidianæ pro anima sua in eadem Ecclesia. *Sess. 22. c. 1. de sacrif. Miss.*

Ad hanc Cappellaniam primo loco Pius Testator vocavit Sacerdotem Franciscum Coli suum familiarem, & addidit hæc verba, *e per maggior commodo del sudetto Signor D. Francesco mi contento che quando non potrà per qualche suo impedimento portarsi à celebrare alla sudetta Chiesa, lo possa fare in altra all' Altare privileg., sempre che può, ò pure supplire per mezzo d' altro Sacerdote, che vada in sua vece à celebrare nella sudetta Chiesa coll' elemosina manuale, purchè anche dal medemo Signor Don Francesco sempre si noti la celebrazione nella Vacchetta della sudetta Chiesa Nazionale, come se egli havesse ivi celebrato, e perche così mi contento rispetto à lui solamente, avendo in esso, e nel suo affetto verso di me, certissima fiducia, che non restarò defraudato del suffragio quotidiano*; secutoque obitu memorati Sacerdotis Francisci, facultatem dedit R. P. D. Bernardino Botinio sui Pronepoti *di nominare una, o più volte un Sacerdote amovibile à suo arbitrio, e pregandolo, che quando nel tempo sudetto si trovi in Roma il Signor D. Nicolò Ponzi altro mio famigliare, voglia preferire il medemo per detta celebrazione*; sed cum prædictus Sacerdos Nicolaus Pontius ab ejus servitio ante obitum discessisset, revocata fuit à Testatore ejus vocatio ad Cappellaniã, ejusque loco subrogatus est Philippus Vieri, *& in suo luogo nominò il Sig. Gio. Filippo Vieri, figlio del Signor Pietro Antonio mio antico, ad amorevolissimo famigliare.*

Per obitum Sacerdotis Francisci Coli secutum anno 1713., factus fuit locus vocationi memorati Jo; Philippi, qui post aliquot annis primam recepit Tonsuram, & semper punctualiter adimpleri curavit Missarum celebrationem; sed exorta controversia inter Ecclesiam S. Crucis, & S. Bonaventuræ, & eundem Jo: Philippum super obligatione celebrandi per seipsum, bina in præsenti dubia disputanda proponuntur, & ex juribus circumferendis dignabuntur EE. VV. decernere.

I. *An Cappellanus teneatur celebrare per seipsum in casu &c. & quatenus affirmativè.*

II. *An Joannes Philippus Vieri sit cogendus ad se promovendum ad Sacros Ordines in casu &c.*

Non proposita.

ARIMINEN. Joseph Belluccius clericus Ariminen. qui in Urbe commoratur, anno 1719. obtinuit ab Emo D. Cardinali Barberino Abbate Farfen. Beneficium, seu Cappellaniam perpetuam sub titulo S. Mariæ de Angelorum erecta in Ecclesia Parochiali Castri Novi, annui redditus scut. 36. & obul. 35., cum onere tamen ducentarum triginta quinque Missarum lectarum, & aliarum trium cantatarum, necnon unius Anniversarii; cumque prædictus Joseph ad titulum dictæ Cappellaniæ cupiat Sac. Ordinibus initiari, & ab Emo Episcopo Ariminen. litteras dimissoriales obtinuit cum clausula *dummodo Beneficium, seu Cappellaniam pacificè possideas, & ad congruam tui substentationem sufficiens sit*, *Sess. 23. c. 12. de ref.*

exorta

exorta est in Secretaria Emi Urbis Vicarii controversia, an Cappellania, de qua nunc agitur, sit habenda pro sufficienti, non quia scuta annua 36. non sint satis juxta taxam Farfen., & Ariminen. pro Sacris Ordinibus suscipiendis, sed quia onus Missarum non est ab ipso Cappellano per se ipsum de necessitate adimplendum: in quo rerum themate, nonnullæ adsunt resolutiones hujusce Sac. Congregationis, in quibus decernitur onus Missarum esse à valore Cappellaniæ detrahendum, ad differentiam casus, in quo Missæ essent per seipsum à Beneficiato, seu Cappellano celebrandæ. Auditus fuit Eminentissimus Abbas qui in sua informatione inquit, articulum indigere declaratione, & alias à Sac. Cong. fuisse demandatum, quod super eo scriberetur. Idem quoque Eminentissimus Abbas hæc subdidit in allegata informatione, *duo autem addenda in præsenti casu putavi, unum quod plurimi promoti sunt ad titulum dictæ Cappellaniæ, non detractis oneribus supradictarum Missarum. Alterum, quod si promoveri non poterunt, etiam in futurum, difficillimum erit reperiri, qui Cappellaniam acceptare velit in maximum ejusdem Cappellaniæ præjudicium, quæ destituta Rectore diu vacabit, redditusque, & credita ad ipsam spectantia, in quibus ferè integer redditus consistit, inexigibilia evadent.*

Ad calcem folii exhibetur discursus Secretarii super articulo mox relato; adeoque dignabuntur EE. VV. decernere.

An Clericus Joseph Belluccius Sacris Ordinibus initiari possit ad titulum Cappellaniæ, in casu &c.

DISCURSUS
SECRETARII
Super Articulo.

AN à Beneficio, ad cujus titulum quis ordinari intendit, detrahenda sint onera Missarum eidem adjecta, quando Beneficiatus non tenetur eas per se ipsum celebrare, vel potius, Missis nullatenus detractis, sive eædem celebrandæ sint per seipsum sive possint celebrari per alium, faciendus sit cumulus omnium fructuum pro constituenda summa à Synodali Constitutione, vel Regionis more requisita pro Sacris Ordinibus suscipiendis.

Ut eo, quo decet, ordine in hujus articuli examine procedatur, operæ pretium esse censeo, primò referre, quidquid fuit ab hac Sac. Congregatione in hoc articulo statutum, secundò exponere rationes, quibus innituntur illi, qui censent non esse detrahenda onera Missarum, quando quis tenetur celebrare per seipsum, & ea esse detrahenda, quando potest celebrare per alium, tertiò denique fundamenta afferre, quibus ostenditur non esse onera Missarum detrahenda, sive Beneficiatus teneatur eas per seipsum celebrare, sive possit eas celebrare per alium.

§. 1.

§. I.

In quo refertur quidquid a Sacra Congregatione ſuper articulo ſtatutum fuit.

ANno 1690. die 8, Julii propoſitum fuit *in quadam cauſa Tyburtina* ſequens dubium, *an a Beneficio, ad cujus titulum quis ordinari intendit, detrahenda ſit onera Miſſarum eidem adjecta, vel potius eis non detractis, faciendus ſit calculus omnium fructuum ad conſtituendam ſummam a Synodali Conſtitutione requiſitam*, & huic dubio S. Congregatio, *uti habetur lib.*40. *decr.pag.*434. reſpondit *negative*, *niſi in fundatione cautum ſit, ut in caſu impedimenti teneatur per alium celebrare, & donec aſcendat ad Sacerdotium pro rata Miſſarum aliunde habeat, quo vivere poſſit.*

Anno 1694. publicata fuit a ſan. me. Innocentio XII. conſtitutio *Speculatores*, quæ eſt 44. in ejus parvo Bullario; cumque in §.9. dictæ Conſtitutionis habeantur hæc verba, *eam tamen de cætero hac in re inconcuſſa ſervari volumus regulam, ut nemo hujuſmodi ſubjectionem ad effectum ſuſcipiendi Ordines acquirere cenſeatur, niſi beneficium prædictum ejus ſit redditus, ut ad congruam vitæ ſubſtentationem, ſive juxta taxam Synodalem, ſive ea deficiente juxta morem Regionis pro promovendis ad Sacros Ordines, detractis oneribus per ſe ſufficiat, illudque ab ordinando pacifice poſſideatur*, exorta eſt in quadam Cauſa *Signina ordinationis* controverſia, an in re, de qua nunc agitur aliquid fuiſſet a Conſtitutione innovatum, diſputatoque *die* 14. *April.* 1696. ſequenti dubio, *an onera Miſſarum ſint detrahenda a redditu Beneficiorum, ad effectum conſtituendi ſummam in Conſtitutione Synodali deſcriptam pro titulo, ſeu Patrimonio Clerici etiam in vim noviſſimæ Conſtitutionis SS.D.N. & S. Congregatio, uti habetur lib.*46. *decr.fol.*160. reſpondit *dandum eſſe decretum in Tyburtina Ordinationis* 8. *Julii* 1690.

Anno 1708.die 14. Januarii propoſita fuit quædam Cauſa *Firmana Cappellaniæ*, & licet Cappellanus non haberet onus celebrandi per ſeipſum, & detractis oneribus Miſſarum non remaneret ſumma ſufficiens pro Sacris Ordinibus ſuſcipiendis juxta Taxam Synodalem, diſputato nihilominus dubio, *an Orator ordinari poſſit ad ſacros ordines ad titulum d.Cappellaniæ abſque alio ſupplemento Patrimonii in caſu*, S. Congregatio, *uti habetur lib.*58. *decr.pag.*3. reſpondit *affirmative*.

Conſimilis articulus in iiſdem terminis propoſitus fuit *in Cauſa Romana, ſeu Reatina Cappellaniæ* 17.*Martii* 1714.& S.Congregatio diſtulit reſolutionem, uti habetur *lib.*64. *decr.pag.*92.

Alia ſe obtulit occaſio de eadem re diſſerendi in quadam cauſa *Romana*; *ſeu Sipontina ordinationis*, & Sacra Congregatio die 22. Novembris 1717. juſſit, quod ſuper articulo ſcriberetur pro veritate. Sed id non fuit executioni mandatum, quia ad amputandam quamcumque controverſiam Orator, ut ordinari poſſet, a valore Beneficii detraxit onera Miſſarum, quas non tene-

tenebatur celebrare per se ipsum, & ex suis bonis patrimonialibus summam deficientem supplevit, uti legitur in *folio Congregationis habitæ die 23. Julii* 1718. *lib.68. decret. fol.290.*

Hæc est series resolutionum super hoc articulo editarum ab hac Sac. Congregatione, ex quibus sæpe in praxi contigit, ut sentientes esse detrahenda onera Missarum; quando Cappellanus non tenetur celebrare per seipsum, allegaverint *Tyburtinam ordinationis* 8. Julii 1690., & e contra sentientes onera Missarum non esse detrahenda, sive Cappellanus teneatur eas per seipsum celebrare, sive per alios eas celebrare valeat, inter quos agmen ducebat claræ, semperque recolendæ memoriæ Cardinalis Panciaticus Insignis Sacrorum Canonum Professor, & Meritissimus hujus S. Congregationis Præfectus, allegaverint *Firmanam Cappellaniæ* 14. Januarii 1708. Et hæc quoad decreta, & resolutiones Sac. Congregationis dicta sufficiant.

§. II.

In quo exponuntur Rationes, quibus probatur, non esse detrahenda onera Missarum, quando quis tenetur celebrare per seipsum, & ea esse detrahenda, quando potest celebrare per alium.

NOnnulla sunt, quæ proposito favent assumpto; Primum est, quod esset omnino exoptabile, ut Sacerdotes vivere possent independenter ab eleemosyna Missarum, uti ponderat *Vanespen. in Jus Eccles. tom.1. par.2. cap.9.* §.36. ibi: *quare procul a mente Synodi Tridentinæ aberrant Episcopi, qui in supplementum tituli computant honoraria, quæ ordinatus in Presbyterum ex celebratione Missarum lucrari poterit, cum hac computatione ipse ordinandus quodammodo adigatur ad sordidum quæstum exercendum; Cum scilicet cogitur ex celebratione Missarum, seu quodam opificio vitæ necessaria quærere, sive de celebratione Missarum facere artem de pane lucrando.*

Adeoque *Alvarus Pelagius de planctu Ecclesiæ art.5.* subdidit, *Almus Franciscus voluit, quod in quocumque loco fratres contenti essent una Missa, præsciens fratres se velle justificare per Missas, & ad quæstum eas reducecere, sicut videmus hodie fieri.*

Procedendo cum hoc sistemate, a valore Beneficii, ad cujus titulum, quis ordinatur, semper essent detrahenda onera Missarum, sive Beneficiatus teneatur eas celebrare per se ipsum, sive possit celebrare per alium. Quia vero in præsentibus rerum circumstantiis, difficile admodum esset statuere, quod onera Missarum semper, & in utroque casu a valore Beneficii detrahan-

trahan-

trahantur, hinc eſt, quod ſi detractio non fit, caſu quo beneficiatus teneatur celebrare per ſeipſum, ea tamen fieri debebit caſu, quo idem poſſit celebrare per alium.

Secundum eſt, quod Eccleſia maximopere abhorret a Clericorum mendicitate, utque cætera facile cumulanda prætereantur, Sacrum Concilium Trident. *Seſſ.*21. *cap.*2. *de ref.* decrevit, non eſſe ad Sacros Ordines promovendum aliquem licet idoneum, niſi conſtet, eum Beneficium Eccleſiaſticum, quod ſibi ad victum honeſte ſufficiat, pacifice poſſidere.

Porro, ſi a valore Beneficii non detrahuntur onera Miſſarum, quando Beneficiatus poteſt celebrare per alium, de facili dabitur caſus, quod Ordinatus ad titulum dicti Beneficii reducatur ad mendicitatem; poteſt etenim in ægitudinem labi, & poteſt longo tempore ægrotare, & in eo rerum ſtatu mendicabit, quia ille, qui poteſt celebrare per alium, tenetur, non obſtante ægritudine, ad faciendum celebrare Miſſas per alium, ut infra demonſtrabitur.

Cumque caſus hic mendicitatis dari non poſſit, etiamſi Sacerdos labatur in ægitudine, & longo tempore ægrotet, quando tenetur celebrare per ſeipſum; obligatus enim ad celebrandum per ſeipſum non tenetur tempore infirmitatis, vel alterius juſti impedimenti onus adimplere etiam per alium, juxta Textum *in cap. ſignificatum de præbendis*, & bene deducta per *Leandrum oper. moral. tom.*2. *tract.*8. *diſp.*17. *quæſt.*19.

Infertur ex his, eſſe a valore Beneficii, ad cujus titulum quis ordinatur, detrahenda onera Miſſarum; quando Beneficiatus poteſt celebrare per alium, ſecus autem, quando tenetur celebrare per ſeipſum.

Tertium eſt, diſtinctionem hanc inter obligatum ad celebrandum per ſe ipſum, & eum qui poteſt celebrare per alium, eſſe in praxi receptam in Alma Urbe, & in Tribunali Eminentiſſimi Vicarii, & Urbis exemplum deſervire poteſt, & debet pro regula, & norma quoad omnes alias Diœceſes.

Quartum eſt, Doctores aſſerere, a valore Beneficii non eſſe deducenda onera Miſſarum, quando Beneficiatus tenetur celebrare per ſeipſum, *Garz. de Benefic.*5. *part. cap.*3. *a num.*163. *ad* 170. *Zarate dec.*116.*num.*18. Sequitur ergo ex hoc, mentem eſſe Doctorum, quod detrahantur onera Miſſarum quando Beneficiatus poteſt celebrare per alium, & multo magis, cum allegatæ Reſolutiones *in Cauſa Tyburtina ordinationis*, & *Signina ordinationis* jam ſint impreſſæ, & apud Auctores ſint relatæ *Bertachin. vot. Dec.*133. *num.*7. & 8. *Monacell. in formul. tom.*1. *pag.*345. *num.*1. & 2. *Piton. diſcept.*40. *num.*8. & 9. & nemo non ſcit, quantum ſit Auctoribus deferendum, & eo fortius, quando non reperitur, qui eis contradicat, & adverſetur.

§. III.

In quo exponuntur Rationes firmantes, non esse onera Missarum detrahenda a valore Beneficii, ad cujus titulum quis ordinatur, sive Beneficiatus teneatur eas per seipsum celebrare, sive possit eas celebrare per alium.

TRansitum faciendo ad fundamenta, quæ pro hoc militant assumpto; Primum est, quod a valore Beneficii, ad cujus titulum quis ordinatur, detrahenda quidem sunt onera extrinseca, pro quibus adimplendis opus est, ut beneficiatus aliquid impendat, & sic diminutionem patiatur de redditibus beneficii, *Adden. ad Ludovis. decis.*245. *sub num.* 12. sed detrahenda non videntur onera intrinseca, quæ beneficiatus potest per seipsum adimplere, dummodo onera illa exercitio clericali, & decori characteris congrua sint, & proportionata, & pro ejus substentatione proficiant, uti bene ratiocinatur *Cardinalis de Luca de donat. discurs.* 11. *num.*8.

Cumque talia sint onera Missarum, tum quia earum eleemosyna cedit in stipendium substentationis Sacerdotis *juxta doctrinam Divi Thomæ in quartum Sent. dist.*25. *quæst.*3. *art.*2. *quæst.*1. *ad quartum*, *& secunda secundæ quæst.*100. *art.*2. *ad secundum*, ibi: *quasi stipendium suæ substentationis*, tum quia nihil impedit, quod potens celebrare per alium celebret per seipsum, ex hoc deducitur consequentia, quod a valore Beneficii, ad cujus titulum quis ordinatur, non sunt detrahenda onera Missarum, sive beneficiatus teneatur celebrare per seipsum, sive possit celebrare per alium *Lamperez ad Bullam Speculatores num.*366. *Morenus ad eandem Bullam post dubium* 5. *num.*40. & bene faciunt deducta per *Rotam dec.*587. *n.*8. *& in dec.*808. *num. pariter* 8. *coram Merlino*; optime *Nogueira quæst. singular. disput.*1. *de Sacrament. quæst.*26. *num.*3. ibi: *ex eo, quod ordinatus per se, vel per alium ad id onus Missarum teneatur, diminutionem non patitur in Patrimonii redditibus, sicuti illam non habet ordinatus ad titulum Cappellaniæ perpetuæ, cum obligatione per se, vel per alium quotidie celebrandi*.

Secundum est, quod si propter possibilem mendicitatem a possibili longa ægritudine derivaturam, detrahenda sunt onera Missarum, quando Beneficiatus potest per alium celebrare, propter possibilem etiam mendicitatem, quæ derivare potest, vel ex flumine sito prope Prædium Beneficii, vel ex nive, glacie, aut imbre, qui fructus auferant Beneficii, non poterit amplius quis ad ejus titulum ordinari, licet redditus nullis sint affecti oneribus Missarum, & ascendant ad summam a Synodo Diœcesana, vel a moris consuetudine statu-

ſtatutam, niſi accedat idonea fideijuſſio pro ſupplemento in caſu infortunii, vel alia aſſignentur bona in eodem caſu ſubroganda. Hoc non admittitur, non obſtante poſſibilitate mendicitatis, non erit ergo admittendum, & illud, quod propter mendicitatis poſſibilitatem detrahenda ſint a valore beneficii onera Miſſarum, quando beneficiatus poteſt ea celebrare per alium, in utroque enim caſu una, & eadem militat ratio, quod lex videlicet reſpicit ad id, quod frequentius accidit, & non ad id, quod raro contingit *Textus in leg. nam ad ea ff. de legibus*.

Tertium eſt, quod Sacerdos, qui poteſt celebrare per alium, ſi infirmetur tenetur hoc onus adimplere, & alteri eleemoſynam dare, ut celebret, uti reſolutum fuit ab hac Sac. Congregatione *in Collen. celebrationis Miſſarum* 18. *Septem.* 1683. propoſito quippe hoc dubio, *an Sacerdotes obligati celebrare Miſſam quotidie, abſque tamen onere celebrandi per ſeipſos, poſſint aliquando a celebratione vacare*, reſponſum fuit *negative*; cumque juxta ſenſum pariter hujus S. Congregationis Sacerdos obligatus ad celebrandum per ſeipſum teneatur tempore infirmitatis, & præcipue ſi infirmitas longa ſit, celebrare per alium, hoc eſt alteri eleemoſynam dare, ut celebret, manifeſta hinc deducitur conſequentia, vel quod recedendum eſt ab opinione, quod Sacerdos obligatus ad celebrandum per ſe ipſum teneatur tempore infirmitatis celebrare per alium, vel quod rejicienda eſt diſtinctio, quod a valore beneficii detrahenda ſunt onera Miſſarum, quando beneficiatus poteſt celebrare per alium, ſecus autem quando tenetur celebrare per ſeipſum.

Nulla cadente dubitatione, quod juxta ſenſum hujus Sac. Congregationis Sacerdos obligatus ad celebrandum per ſeipſum teneatur celebrare per alium in caſu ſaltem longæ infirmitatis; ſic enim reſolutum fuit in *Romana celebrationis Miſſarum* 4. Junii 1689. in caſu Cappellani, qui erat obligatus ad celebrandum per ſeipſum, & omiſerat propter infirmitatem celebrationem quadraginta ſex Miſſarum: propoſito quippe dubio, *an Cappellanus obligatus quotidie celebrare per ſeipſum potuerit omittere celebrationem pro d. tempore infirmitatis, & nihilominus eleemoſynam prætermiſſæ celebrationis conſequi*, reſponſum fuit *negative*, *& teneri ſupplere per alium celebrationem Miſſarum omiſſam occaſione infirmitatis*. Conſimilis eſt reſolutio *in alia Romana* 2. Octob. 1721. prævio quippe voto E.D. mei Cardinalis Zondodarii, dictum fuit, Cappellanum, qui tenebatur celebrare per ſeipſum, & celebrationem omiſerat nonnullis menſibus cauſa infirmitatis, eſſe obligatum ad celebrare faciendum Miſſas, quas non celebravit tempore infirmitatis, & concordat aliud decretum S. Congregationis Epiſcoporum, & Regularium *in Novarien.* 14. *Maji* 1627. *apud Paſſerin. de ſtatu homin. tom.* 2. *quæſt.* 587. *art.* 4. *num.* 1120. ibi: *Sacra &c. reſpondit, Sacerdotem, cui a Teſtatore impoſitum fuit onus quotidie per ſe celebrandi, ſi legitime impediatur, quo minus id munus per ſe poſſit explere, teneri per alium ſatisfacere oneribus Miſſarum ſibi a Teſtatore impoſiti*, & diſtinguendo inter infirmitatem brevem, & longam, ita ut primo caſu non teneatur per alium ſatisfacere, ſecus autem in ſecundo, late proſequuntur *Card. de Lugo de Sacram. Euchar. diſput.* 11. *ſect.* 2. *num.* 48. & 49. *Diana in Edit. Coord. tom.* 2. *tract.* 1. *reſolut.* 59.

Quartum eſt, vix hodie in Tribunalibus admitti, quod Sacerdos teneatur celebrare per ſeipſum, niſi claris, & rotundis literis Fundator dicat, eum debere celebrare per ſeipſum; nec enim ſufficit, quod dicat eum debere eſ-

se Presbyterum, eum debere celebrare, eum debere residere, cum hæc omnia dicantur compatibilia cum facultate celebrandi per alium, *juxta famigeratam decis.* 823. *coram Merlino*, & lata deducta in *Cremonen. Benef.* 9. *Martii* 1714. *coram R. P. D. Lancetta, & in eadem* 4. *Februarii* 1715. *cor. R. P. D. Cerro* In hoc autem rerum statu, si sunt detrahenda a valore beneficii onera Missarum, quando Sacerdos potest celebrare per alium, ad modicum sane numerum in Italia præsertim, in qua parva sunt, modicique valoris Beneficia, tituli reducentur, ad quos Sacræ fieri possint Ordinationes, qua in re aliquid inordinatum contineri videtur.

Ultimum tandem est, quod quidquid sit de praxi Urbis, extra Urbem certe, ut a pluribus Episcopis audivi, distinctio inter obligatum ad celebrandum per seipsum, & volentem celebrare per alium non admittitur, & a valore beneficii nunquam detrahuntur onera Missarum, sive Sacerdos possit celebrare per alium, sive teneatur celebrare per seipsum.

Et hæc sunt, quæ pro utraque parte militare possunt, quibus rite perpensis poterunt EE. VV. decernere quid in casus contigentia fieri, & servari in posterum debeat; frequentissimi enim sunt casus, & ex relatis in §. 1. certa usque adhuc dici nequit Sac. hujus Congregationis sententia.

Die Sabbathi 29. Augusti 1722.

UM in proxime preterita Congregatione nonnullæ Causæ decisæ minime fuerint, dignabuntur EE. VV. dictæ Congregationis folium reassumere, & sequentibus dubiis respondere.

Sess. 24. c. 20. de Ref.

NULLIUS, SEU VESPRIMIEN. JURISDICTIONIS.
An sit standum, vel recedendum a decisis die 20. *Decembris* 1621.

In decisis sub die 20. Decembris 1721. & amplius.

Sess. 5. c. 1. de ref.

PLACENTINA LECTURÆ.
An & cui debeatur institutio, seu admissio ad lecturam, de qua nunc agitur; & quatenus ea non debeatur Dominico Madio, an sit locus gratificationi favore ejusdem in casu &c.

Institutionem, seu admissionem ad lecturam deberi Domino Madio.

NEAPOLITANA SPONSALIUM. *Seß. 24. de ref. Matrim. cap. 1.*

I. *An conſtet de Sponſalibus in caſu &c. & quatenus affirmative.*

II. *An Dominicus Celentanus ſit cogendus ad contrahendum per verba de præſenti cum Agnete Avoſſa, ſeu potius teneatur dotare &c. in caſu &c.*

Proponatur omnino in ſequenti etiam unica.

MANTUANA CATHECHISMI. *Seſs. 5. c. 2. de Ref.*

An ſit removendum exercitium Cathechiſmi, & docendi Puellas in V. Eccleſia Confraternitatis S. Mariæ de Humilitate nuncupat. Quadraginta horarum Civitatis Mantuæ, in caſu &c.

Negative, & amplius.

ROMANA CAPPELLANIÆ. *Seß. 21. c. 11. de ref.*

I. *An Cappellanus teneatur celebrare per ſeipſum in caſu &c. & quatenus affirmative.*

II. *An Joannes Philippus Vieri ſit cogendus ad ſe promovendum ad Sac. Ordines in caſu &c.*

Ad primum, & ſecundum negative, & amplius.

ARIMINEN. *Seſs. 23. c. 12. de ref.*

An Clericus Joſeph Belluccius Sacris Ordinibus initiari poſſit ad titulum Cappellaniæ, in caſu &c.

Dilata, & ſcribatur pro veritate per D. Fiſcalem Curiæ Eminentiſſimi Vicarii, & per alium eligendum ab Eminentiſſimo Præfecto.

NULLIUS CASTELLANÆ. Capitulum Collegiatæ Eccleſiæ S. Leonis prætendit ſibi licere in die Feſtivitatis S. Luciæ canere Miſſas adventitias ſibi beneviſas in Altari dictæ Sanctæ, licet erecto in Eccleſia Patrum S. Franciſci de Paula, & licet ipſi ſint inviti; tum quia ratione Curæ habitualis, quam habet, omnium Animarum ſibi permiſſum eſt a tempore immemorabili Sacras, & Parochiales Functiones exercere in Eccleſiis ſitis in Terra, de qua nunc agitur; tum quia tam ante conceſſionem Eccleſiæ, de qua nunc agitur, Patribus factam, quam poſt conceſſionem, ſemper fuit in poſſeſſione canendi Miſſas adventitias in Altari S. Luciæ diæ feſto ejuſdem Sanctæ, & tandem quia Eccleſia, de qua nunc agitur, nulla fruitur exemptione a juriſdictione ordinaria, cum poſt conceſſionem, quam nullitate laborare prætendit, utpote ſpoliativam, & violentam, fuerit pluries ab Ordinariis viſitata. *Seß. 7. c. 14. de ref.*

Patres e contra dicunt, reperiri in altari dicato S. Luciæ Beneficium quoddam, inter

inter cujus onera reperitur, quod Cappellanus singulis annis, & die festivitatis S. Luciæ celebret, invitatis Presbyteris Terræ S. Leonis, nec se huic rei refragari, & ulterius admittere, quod alia Missa eodem die, & in eodem Altari canatur ad tramites Legati relicti a Sacerdote Joanne Francisco Taccono, seque tantummodo obstare prætensioni, quod Capitulum Collegiatæ possit eadem die in eodem Altari canere omnes, & singulas Missas adventitias sibi benevisas, cum id, invitis Regularibus, in ipsorum Ecclesiis fieri non possit, & cum hæc tot Missarum cantatarum multiplicatio sit incompatibilis cum aliis functionibus dicta die in eadem Ecclesia peragendis.

Absque eo quod quidquam referat relatum spolium; dicunt enim de illo non constare, nec hic, & nunc esse super eo quæstionem instituendam, & tandem fundamentum nullum reponi posse in exposita canendi consuetudine, cum illa ex Testibus resultet, qui in personis, & dictis patiuntur exceptiones.

Jura hinc inde circumferuntur, unde dignabuntur EE. VV. decernere.

An Capitulum Ecclesiæ S. Leonis Castellanæ possit in die festivitatis S. Luciæ Canere Missas adventitias ei benevisas in Altari ejusdem Sanctæ in Ecclesia PP. S. Francisci de Paula, invitis eisdem Patribus, in casu &c.

Sess. 24. c. 1. de ref. mat.

Negative, præterquamquod binas Missas Cantatas.

MARSICANA. Clerus Ecclesiæ Matricis S. Petri Terræ Viggiani Diœcesis Marsicen. conquestus fuit, quod inter Sacerdotes Participantes ab Episcopo admissus fuisset quidam Sacerdos Vincentius de Argentio, qui per decennium non inserviverat Ecclesiæ, & qui ulterius non habuerat præcedentem favorabilem consensum majoris partis Cleri, supplicavitque, quod Episcopo demandaretur, ut admissionem factam retractaret.

Scriptum fuit Episcopo pro informatione, idemque retulit, Sacerdotem Vincentium esse juris utriusque, & S. Theologiæ Professorem, bonis insuper, & Ecclesiasticis moribus imbutum, & eum maximopere futurum esse Ecclesiæ utilem. Addidit Clerum Terræ Capitulariter congregatum assensum admissioni præstitisse, & in eo, quod attinet ad servitium decennale, subdidit, requisitum hoc derivare a statuto Episcoporum suorum Prædecessorum, super quo potuit ipse dispensare, & multo magis cum non defuerit causa dispensandi, eademque reposita sit in Ecclesiæ necessitate, quæ Ministros non habet idoneos, & signanter pro administrando Sacramento Pœnitentiæ.

Cohærenter ad hanc informationem Sac. hæc Congregatio die 7. Februarii 1722, enunciatæ Cleri petitioni inter summaria precum rescripsit *lectum*, impetrataque a succumbentibus nova audientia, ex juribus ab utraque parte circumferendis, dignabuntur EE. VV. decernere.

An sit standum, vel recedendum a decisis, in casu &c.

In decisis.

Sess. 25. c. 5. de Reg. & Monial.

NEAPOLITANA. Nicolaus Aulisius Garigliota emit domum a Theresia, & Dorotea de Maniello, & se obligavit ad certam summam dictis mulieribus persolvendam, usquequo vixissent, & illis defunctis, se, & suos hære-

hæredes obligavit ad celebrare faciendum Missam quotidianam pro anima illarum in quacumque Ecclesia sibi benevisa.

Mortuo Nicolao, prædicta domus pervenit ad Franciscum ejusdem Fratrem, & præter domum mox memoratam, subjectamq; oneri Missæ quotidianæ, pro qua Cappellano persolvuntur ducata 36. quolibet anno, alia ipse possidet bona, & signanter aliam domum, quam inter vivos donare intendit Patribus Excalceatis Sancti Petri de Alcantara Nationis Italicæ, qui titulo conductionis modo in ea habitant, juxta facultatem a Sac. Congregatione Episcoporum, & Regularium obtentam.

Quia vero Franciscus Donator liberare vellet aliam domum ab onere Missæ quotidianæ, & in compensationem domus, quam Patribus donare intendit, vellet, quod ipsi dictæ Missæ onus assumerent, quæ res dictorum Patrum Constitutionibus obstare videtur, hac de causa supplices præces Sanctissimo Domino Nostro exhibitæ fuerunt, qui eas ad hanc Sac. Congregationem remisit.

Juxta morem scriptum fuit Nuntio Neapolitano pro informatione, & voto, qui retulit primo, exortas fuisse dissensiones anno 1719. inter Religiosos hujus Ordinis Hispanos, & Italos, & hos è Conventu ejectos magna cum difficultate reperire potuisse in Civitate Neapolitana domum, in qua habitare possent.

Secundo, eos habuisse a S. Congregatione Episcoporum, & Regularium licentiam conducendi domum, & conduxisse eam, de qua nunc agitur, quæ est maximopere apta, & quæ licet locaretur pretio ducatorum 142.; nihilominus pietatis gratia locata fuit ab Aulisio iisdem Patribus, sive eorum Syndico pretio tantum ducatorum 100.

Tertio, velle utique Aulisium Patribus donare domum, sed insimul velle, ut ii in se assumant onus Missæ quotidianæ, ut alia domus, super qua dictum onus est impositum, sibi libera remaneat.

Quarto, maximopere expedire bono Animarum, ut Religiosi isti permaneant in Civitate Neapolitana, & ab ea non discedant, nec alio modo permanere posse, cum sint in extrema necessitate constituti, & demum emere non possint, nec prosequi in solutione pensionis.

Ultimo, non posse illos acceptare onera Missarum, sed Missas celebrare, & orationes facere juxta præscripta in suo instituto pro suis benefactoribus; in quo rerum statu, salva, & integra Regula de non acceptandis oneribus Missarum, ad participationem suffragiorum, & orationum, quæ pro benefactoribus fiunt, admitti possent Theresia, & Dorotea de Maniello, pro quarum Animabus Missa esset celebranda.

Hæc sunt, quæ continentur in informatione Nuntii; cumque de hac re actum fuerit inter summaria precum die 7. Februarii 1722., responsum fuit, quod instantia proponeretur in folio.

Ut autem Eminentissimi Patres sub oculis habeant omnia, quæ facere posse videntur ad dubii infra referendi resolutionem, opere pretium esse censeo verba Constitutionum Provinciæ Sancti Petri de Alcantara Religiosorum Minorum Discalceatorum per extensum referre, & aliqua insuper exempla afferre, quæ uti dictum est, videntur conducere posse ad rem, de qua nunc agitur.

Verba Constitutionum sunt hæc, quæ sequuntur, uti habetur *cap.* 3. *puncto primo* §. 5. *n.* 2. *E seguendo l'esempio del Sommo nostro Sacerdote Gesù Cristo, che liberamente per gloria del Padre, e salute delle anime nostre sacrificò sestesso*

sestesso nell'altare della Croce , s'ordina a tutti i Sacerdoti della nostra Provincia , che dentro, e fuori de' Conventi , celebrino in unione di quella purissima , e dissinterressata intentione del nostro Redentore , applicando tutte le Messe per i Benefattori , e secondo , che s'ordina in queste Costituzioni , e si comanda in virtù di Santa obedienza , che mai non sia lecito di ricevere per niuna Messa elemosita, nè in denari , nè in verun altra cosa , come ordinò già l'Emo Barberino, & paulo post , *possono però i Prelati applicare tre , o quattro Messe per qualche gran Benefattore particolare, ma sia ciò di rado , e senza che direttamente , nè indirettamente si pretenda interesse da lui .*

Transeundo ad exempla, notum est prohibitum esse Minoribus Observantibus acceptare legata cum onere perpetuo Missarum; cum autem Fratres Sancti Francisci de Observantia Conventus S. Mariæ Angelorum , & alii ejusdem instituti existentes in Monte Civitatis Perusinæ Sac. huic Congregationi supplicassent pro facultate acceptandi legatum relictum cum onere perpetuo Missarum , & exposuissent , suos Conventus esse in necessitate , & legata a se esse expendenda in causam dictarum necessitatum, Sacra hæc Congregatio censuit annuendum esse petitis , *remanente tamen Conventui , & fratribus onere celebrandi in perpetuum Missas a Testatore demandatas*, uti habetur *lib.* 13. *decret. pag.* 23.

His stantibus dignabuntur EE. VV. decernere .

An , & quomodo petitis sit annuendum , in casu &c.

Non proposita .

Die Sabbathi 17. Septembris 1722.

Ausæ , quæ sequuntur , indecisæ remanserunt in proxime præterita Congregatione ; adeoque dignabuntur EE. VV. dictæ Congregationis folium reassumere , & sequentibus dubiis respondere .

NEAPOLITANA SPONSALIUM .

I. *An constet de sponsalibus in casu &c. & quatenus affirmative .*

Sess. 24. c. 1. de Ref. matr. II. *An Dominicus Celentanus sit cogendus ad contrahendum per verba de præsenti cum Agnete Avossa , seu potius teneatur dotare &c. in casu &c.*

Ad Primum affirmative . Ad secundum affirmative quoad primam partem , & negative quoad secundam .

NEA-

NEPOLITANA.
An, & quomodo petitis sit annuendum, in casu &c. *Sess. 25. c. 3. de Reg. & Monial.*

Negativè.

REGIEN PENSIONIS. Alexander Comes de Marsciano Pensionem obtinens scutor. 500. super Mensa Episcopali Regiensi sui favore translatam à Duce Mutinæ, cogitavit deducenda in Uxorem Comitissa Scotta, & de retinendo Pensionem in statu conjugali, quocirca animadvertens Milites Lauretanos frui privilegio retinendi etiam in statu conjugali Pensiones Ecclesiasticas pro summa scutorum 1350. nec admodum difficile esse à Sede Apostolica obtinere Indultum retinendi in eodem statu alia scuta 150. rogavit Comitissam Annam de Marsciano suam Matrem hic in Urbe commorantem, ut Militiam Lauretanam pro se acquireret, & memoratum Indultum obtineret, & ad ipsim transmisit summam pecuniarum pro dictis rebus necessariam. *Sess. 24. de ref. c. 13.*

Comitissa Anna, adhibita opera Expeditoris, incumbere cæpit utrique negocio; cumque maximopere urgeretur à filio pro utriusque negocii complemento, *die* 8. *Julii* 1715., ad eum litteras dedit, in quibus ipsum certioravit, quod omnia sequenti hebdomada expleta fuissent, transmissa, ut dictis fidem conciliaret, nota Expeditoris hoc ipsum comprobantis.

Recertis à Comite Alexandro filio prædictis litteris, ipse *die* 27. *ejusdem mensis Julii* matrimonium per verba de præsenti contraxit cum Comitissa Scotta coram Parocho, & duobus Testibus, aliisque Nobilibus Personis; cumque Parochus fuisset ex improviso, & sub oblentu alterius rei gerendæ vocatus, nec debitæ præcessissent solemnitates; idem mandavit Conjugibus ut viverent separati, & sponsa remansit in custodia Ducissæ de Bransuich, quæ tunc erat hospes Ducis Mutinæ.

Tempore matrimonii hoc modo contracti, propter extrinsecas quasdam subortas difficultates, & signanter circa mandatum Procuræ requisitum, ut habens Officium Lauretanum posset illud Co: Alexandro vendere, Indultum retinendi Pensiones in statu conjugali, quod à dicto Comite credebatur expeditum, revera expeditum non erat, nec ejus expeditio habita est, nisi *die* 18. *subsequentis mensis Septembris*; cumque habita à Comite Ranuccio Scotto notitia matrimonii à Comitissa Scotta sua filia clandestine contracti cum Comite Alexandro de Marsciano, ipse pro comprobanda illius nullitate recursum habuisset ad hanc Sac. Congregationem, aliæque exortæ fuissent difficultates circa probationem status liberi memoratæ Comitissæ, *die tandem* 3. *Februarii* 1716. Episc. M. pro contracto matrimonio sine debitis solemnitatibus nonnullas imposuit Conjungibus pœnitentias, eosdem à publicationibus dispensavit, & licentiam dedit, ut insimul cohabitarent, & *die* 6. *Februar.* suppletæ fuerunt solemnitates omissæ. uti habetur ex attestatione Parochi, *si supplì per me infrascritto alle Cerimonie omesse del Matrimonio già validamente contratto tra l' Illustrissimo Signor Conte Alessandro del già Conte Ludovico di Marsciano Nobile Romano, e l' Illustriss. Sig. Donna Renea figlia dell' Illustriss. Signor Conte Ranuccio Scotti Dama Nobile Piacent.*

Facile fuit Comiti Alexandro superare difficultares suo matrimonio adversantes, sed non ita facile fuit Pensionem scutorum 500. super Mensa Re-

Regienſi impoſitam exigere, non obſtante Indulto eandem retinendi, uti ſupra dictum fuit, etiam in ſtatu conjugali; habitoque idcirco recurſu ad ſa: me: Clementem XI. pro gratia revalidationis, eodemque remiſſo ad Cardinalem Prodatarium, & deinde ob ſuperventam oppoſitionem Epiſcopi Regienſis ad hanc Sac. Congregationem, diſputandum in præſenti proponitur dubium de gratia ſanatoria, ſeu perinde valere concedenda, vel non concedenda.

Præmiſſo autem, quod Penſio Eccleſiaſtica vacat ipſo jure per contractum matrimonii, abſque ulla præcedenti monitione *jux. gloſ. in cap. finali in verbo redierint de Clericis non reſident.*, ibi. *ſuper hoc tamen diſtinguo: quia aut habet Eccleſia eum pro derelicto, aut non; ſi habet eum pro derelicto, putà quia contraxit matrimonium, vel factus eſt Miles &c. cum de hoc conſtitit, Epiſc. ſtatim poteſt Eccl. illam aliis conferre &c. ſi vero non habet eum pro derelicto, monendus eſt*; quod adeo verum eſſe prætenditur, ut Doctores minus probabiliter loquentes, & ſuſtinentes, monitionem eſſe neceſſariam, ad effectum, ut propter aſſumptionem Militiæ, Penſio Eccleſiaſtica extinguatur, extinctionem tamen ipſo jure concedant in contractu matrimoniali, utpote actum irretractabilem involvent, juxta *Theoricam Floriani relatam per Imolam in cap. ut conſ. n. 4. de Clericis conjugatis*, & ſequitur *Card. de Lugo lib. 5. reſ. moral. dub. 22. n. 8. Carena reſolut. 11. n. 23. & n. 29. Antonel. de jurib. & oneribus Clericorum lib. 1. par. 3. cap. 41. n. 5. & 6.* non obſtante nullitate matrimonii, dummodo nullitas non proveniat ex defectu conſenſus, & multo minus, non obſtante non conſummatione matrimonii, uti late habetur *dec. 30. n. 12. & 13. & in Addit. n. 54. cor. bon. mem. Anſaldo*.

Contendit Epiſcopus Regien. ſuffragari non poſſe Comiti Alexandro indultum retinendi penſiones in ſtatu conjugali, tum quia privilegium Militiæ Lauretanæ prodeſt his, qui ante contractum matrimonium illud obtinuerunt, ſecus autem quando, prout hic, non fuit illud obtentum, niſi poſt matrimonium contractum, & ſic poſt extinctam ipſo jure Penſionem, tum quia in indulto à Summo Pontifice impetrato matrimonii contracti mentio facta non fuit, neque demum eſſe poſſe locum ſanatoriæ, ſeu gratiæ perinde valere, cum diſpenſatio retinendi Penſionem in ſtatu inhabili non concedatur poſt ſecutam Penſionis extinctionem, quia hoc eſſet novam penſionem, & novum gravamen ex integro imponere *Card. de Luc. de Penſ. diſc. 45. n. 7.*, & cum ſine conſenſu Titularis non ſit locus ſanatoriæ, ſeu cuicunque alteri gratiæ revalidatoriæ Penſionis, niſi Summus Pontifex motu proprio, & derogando regulæ de præſtando conſenſu, & quodammodo de plenitudine poteſtatis procedat, *Teſte Amaiden. de ſtylo Datariæ lib. 1. cap. 14. qu. 7. n. 40. & 41.* cui gratiæ Epiſcopus inquit locum eſſe non poſſe in ſui, ſuæque pauperis Menſæ præjudicium.

Comes è contra Alexander excipit, & aſſerit, extinctam non potuiſſe dici Penſionem ipſo jure per matrimonium à ſe contractum, cum intantum extinctio inducta in dictis terminis cenſeatur, inquantum aſſumens ſtatum incompatibilem renuntiare dicitur Penſioni, quę res quoad ſemetipſum verificata non fuit, ex quo certum eſt, omnem adhibuiſſe diligentiam pro Penſione in ſtatu conjugali retinenda. Addit, fuiſſe expeditum Indultum Penſionis poſt contractum matrimonium, ſed antequam de illius validitate conſtaret, & demum pluribus allegatis exemplis

plis in suo Summario legendis, concludit, quod quando constat de præcedenti existentia Pensionis legitime à principio reservatæ cum consensu Titularis, si Pensionarius instetit pro retentione Pensionis, & per accidens Indultum expeditum non fuit, ulterius si idem probabiliter credidit Indultum fuisse expeditum, & matrimonium contraxit, consuevisse Romanos Pontifices concedere gratias sanatorias, & perinde valere, derogando consensui Titularium.

His stantibus, dignabuntur EE. VV. decernere.

An sit locus sanatoriæ, seu gratiæ perinde valere in casu, de quo agitur &c.

Negativè.

HERBIPOLEN. ECCLESIARUM PAROCHIALIUM. Episcopus Herbipolen. mandavit Abbati Monasterii S. Michaelis Ord. S.Benedicti extra mœnia Bambergæ, quod ad Monasteriũ revocaret P. Bonifacium, sub obtentu, quod male exerceret Curam animarum in Ecclesiis Parochialiubs *Ezelskirchen, & Gremsdorff*, & quod idoneum loco illius clericum sæcularem præsentaret, sed respondente Abbate se Patrem Bonifacium esse revocaturum, dummodo sibi daretur facultas præsentandi alium Monachum, P. videlicet Ildephonsum, exorta est inter eosdem controversia, an Abbas dicti M. S. M. teneretur præsentare ad Eccles. prædictas Presbyteros Sæculares, qui essent ab Episc. instituendi, vel potius eidem esset liberum præsentare Regulares sui Ordinis. *Sess. 14. c. 11. de ref.*

Actum fuit de hac controversia in Cong. habita *die* 27. *Aprilis* 1720. & contendente Episc., memoratas Ecclesias Parochiales esse beneficia sæcularia, & admissam fuisse præsentationem ab Abbatibus factam in personis suorum Monachorum ab anno tantum 1660. quo tempore, propter Acatholicorum invasiones, & Bellum Svevicum magna aderat penuria Clericorum sæcularium, hinc inferendo non debere esse modò liberum Abbati præsentare Regulares sui Ordinis, sed mutatis in præsenti rerum circumstantiis debere præsentare Curatos, qui sint Presbyteri sæculares, & qui ab Episcopo pro tempore institutionem reportent, nulla fuit capta resolutio, sed responsum, quod hinc inde coadjuvarentur probationes, & quod ab Episcopo exiberentur institutiones.

Facta fuit hinc inde coadjuvatio probationum, & reliqua demandata, sunt adimpleta; Quocirca ex juribus circumferendis, dignabuntur EE. VV. decernere.

An Abbas Monast. S. Mic. extra mœnia Bambergæ Ordinis Benedictinorum teneatur præsentare Rectores, seu Curatos ab Ecclesias Ezelskirchen, & Gremsdorff, qui sint Presbyteri sæculares ad E. instituendi, vel potius liberum eidem sit præsentare Regulares sui Ordinis in casu &c.

Affirmativè ad primam, & negativè ad secundam dubii partem.

CONSENTINA VISITATIONIS, ET CENSURARUM. Adest Oratorium, sive Ecclesiola *juxta Claustro*, uti legitur in informatione Ordinarii, vel *prope claustrum* Conv. S. M. Lauretanæ O. M. S. F. de Paula, uti habetur in Instrumento *anni* 1556.; & in dicto Oratorio, sive Ecclesiola erecta est quædam Confraternitas Sarcinatorum, seu Vestiariorum Civi- *Sess. 22. de ref. c. 8.*

Civitatis Consentinæ, exortaque controversia inter Promotorem Fiscalem Curiæ Archiepiscopalis ex una, & dictum Conventum, & Patres Ordinis Minimorum ex altera partibus super jure visitandi prædictum Oratorium, sive Ecclesiolam, deventum fuit ad Censuras. & in præsenti duo proponuntur dubia disputanda, quorum alterum jus visitandi, alterum validitatem, & justitiam respicit Censurarum, & informatio Conventus, & Patrum per manus circumfertur.

Quia vero agitur de Jure Ordinarii super puncto Visitationis Confraternitatis junctæ Claustro Regularium, operæ pretium esse censeo hic referre tam Decreta hujus Sac. Cong., quam alia Sac. Cong. Episcoporum, & Regularium, quæ ad rem facere posse videntur.

e 23. *Junii* 1629. editum fuit ab hac Sac. Cong. sequens Decretum *in Nucerina Paganorum lib.* 14. *dec. fol.* 115. *à tergo*, ibi *Sac. &c. inhærendo declarationibus alias factis, censuit Confraternitates Laicorum in Ecclesiis Regularium exemptorum institutas subesse jurisdictioni, & visitationi Episcopi, illasque ab eo visitari posse, necnon illorum Cappellas in iisdem Ecclesiis Regularium existentes, in his tam, quæ Confrat. administ. respiciunt, etsi Confrat. incumbit onus manutenendi Altare, & illius cultum, Episcopum posse visitare circa ea, quæ respiciunt ipsam manutentionem, cultum, & ornamenta Altaris, seu Cappellæ, onera Missarum, atque Divinorum Offic. ibidem celebrand., & circa ea omnia, quæ ad obligationem eorundem Confratrum relationem habent*; & consimilia sunt alia hujus ejusdem Sac. Cong. Decreta, & signanter *in Comen.* 15. *Februari* 1642. *lib.* 14. *p.* 13., *in Perusina* 2. *Aprilis* 1650. *in Pistorien.* 7. *Septemb.* 1652. *lib.* 19. *p.* 205., *& in eadem* 6. *Julii* 1658. *lib.* 21. *p.* 308., *& in Urbanien. Visitationis Cappellæ* 23. *Septembris* 1690. *lib.* 40. *Decret. p.* 658., cumque in Ecclesiis, Oratoriis, & Claustris Regularium Civitatis Mediolanensis erectæ reperirentur unonnullæ Confraternitates Laicales, quæ ibi habebant peculiarem Cappellam, & locum, in quo congregari solebant, & contentiones essent exortæ inter Archiepiscopum, & Regulares, disputatum fuit sequens dubium, *an Regulares teneantur præstare patientiam, ut Eminentissimus Archiepiscopus dictarum Confraternitatum Cappellas, seu loca visitare possit, & in ipsis Cappellis, & locis revidere computa administrat. bonorum earundem Confrat.*, & responsum fuit *affirmativè*.

Sacra autem Congregatio Episcop., & Regularium die 20. Julii 1663. occasione controversiæ inter Episcopum Ventimilien. & Fr. Observantes Reformatos super puncto visitationis Cappellæ, seu Oratorii Confratrũ siti in Cœmeterio unito Ecclesiæ dictorũ Religiosorum, ita respondit; questi Emi miei Signori m'anno comandato di scriverli, che quando si „ tratta di Confraternita, o Oratorii Laicali esistenti dentro le Chiese, e „ Chiostri de' Regolari, ella secondo i Decreti della medesima Sac. Con- „ gregatione può come Ordinario visitare i loro beni, ed entrare, rive- „ dere i conti, e l'amministrazioni, se l'elemosine, che si danno per ador- „ nare, e mantenere la Cappella, e supellettili, siano spese fedelmente, „ & impiegate in benefizio degli Altari, e conoscere, se sono sodisfatti „ gli oblighi spettanti a i Fratelli ascritti, senza visitare Cappella, o Ora- „ torio, ne far'altri atti positivi più delli circoscritti come sopra, *uti ha-* „ *betur apud Lantuscam in Theatro Regularium in verbo Confraternitas n.* 13. Rursus hæc eadem S. Congregatio Episcoporum, & Regularium die 14. Novembris 1698. ita scripsit Episcopo Jeracen.: questi Emi „ miei

,, miei Signori mi anno comandato di significarle, che da questa S. Congregazione de' Vescovi, e Regolari è stato più volte risoluto, che gli ,, Ordinarii possono visitare le Confraternite de' Laici erette nelle Chiese ,, de' Regolari, e di altre persone esenti non solo in quanto a i beni, ed entrate loro, con rivedere i conti, ma anche le Cappelle stesse in quanto ,, a quello, che risguarda l'amministrazione, ed' altri obblighi personali, ,, che spettano alla Compagnia, e Confratri ascritti a quella, cioè in riconoscere, se l'entrate, ed elemosine, che si danno per adornare, e mantenimento della Cappella, e per accrescer' ivi il Culto Divino, e la divozione del Popolo, siano spese fedelmente, e con effetto s'impieghino ,, ad utilità, ed in benefizio della stessa Cappella, e non in altri usi, non ,, toccando però il restante, che spetta alla cura, e totale amministrazione ,, de Frati Regolari, che sono padroni di tutto il corpo della Chiesa, dove ,, sono dd. Cappelle, e Confraternite, come gli Altari, Imagini, & altre ,, cose materiali, & utensilii sacri applicati a quelle, sopra de' quali nè i ,, Vescovi, nè altri Ordinarii anno da ingerirsi, nè usar' alcuna giurisdizione, o sopraintendenza, a segno tale, che non gli è permesso usare ,, alcun'atto giurisdizionale nelle sud. Chiese de' Regolari fuori di quanto ,, s'è detto di sopra, *uti habetur apud Mattheuc. in Off. Curiæ c.14. sub n.6.*

His stantibus, aliisque ab Informatione deducendis, dignabuntur EE.VV. decernere.

I. *An Ecclesia seu Oratorium sub Titulo Sanctissimi Salvatoris junctum Claustro Conventus Ordinis Minimorum S. Franc. de Paula Consentinæ Civitatis sit subjectum Jurisdictioni, & Visitationi Archiepiscopi, in casu &c.*

II. *An excommunicatio, suspensio, & interdictum sustineantur, in casu &c.*

Dilata, & proponatur in prima, suspensis excommunicatione, suspensione, & interdicto usque ad exitum Causæ in Sac. Cong., amotis interim Cedulonibus.

BONONIEN. Alexander Ghislerius in ultimo, cum quo decessit Testamento disposuit, quod erogarentur annuæ lib. 60. monetæ Bononien. ut in Altari S. Jo: Evangelistæ quolibet anno celebrarentur Missæ 100. & hæ centum Missæ fuerunt ab Archiepiscopo Bononiensi redactæ ad 30. juxta facultates, quæ ante Decreta Urbani VIII. Ordinariis competebant super reductione Missarum. *Seff. 22. in Decreto de Observan. & Evit. in cel. Missæ*

Andreas Giglius in ultimo pariter, cum quo decessit Testamento, disposuit, ut qualibet die Sabbathi celebraretur Missa in quadam Ecclesia Rurali, qua destructa, Missarum celebratio translata fuit ad Parochialem Ecclesiam S. Michaelis Archangeli.

Pater Hector Ghislerius Congregationis S. Philippi Bonon., ad quem onus devenerat celebrare faciendi omnes prædictas Missas in ultimo pariter cum quo decessit, Testamento ita disposuit = lascio, che s'investino nel modo, e tempo, che dirò d'abasso, lire sei mila di quatrini in tanti cre-
,, diti di Monte, o altre cose stabili, e sicure, e si consegni detta investita,
,, e sua entrata all'opera, e Congregazione del Catecumeno di Bologna
,, instituita dalla sa: me: di Pio V. acciò li Signori Governatori di d. opera
,, abbino cura di far celebrare le sudette Messe 30. all' Altare di S. Gio:
,, Evangelista, fino, che durerà il Cielo, e la Terra, e le sudette Messe
,, ogni

,, ogni Sabbato conforme all'intenzione del Sig. Cavalier Gigli nella ſudetta Parocchia di S.Michele Arcangelo,pure ſino che durerà il Cielo, e la Terra. Et il reſto ſi ſpenda per una Cappellania d'una Meſſa quotidiana da celebrarſi ſino che durerà il Cielo, e la Terra nella Cappella di d. caſa di detto luogo del Catecumeno, intendendomi, che l'entrata delle ſudette lire 6000.ſia,e ſerva per fondare una Meſſa continua,ogni giorno perpetua, fino che durerà il Cielo, e la Terra, e che detratte le Meſſe da celebrarſi all'Altare ſudetto di S. Gio: Evangeliſta, & alla Parocchia di S. Michele Arcangelo, il reſto di eſſe Meſſe ſi celebri al Catecumeno, ſecondo la mia intenzione, e ciò per commodità di eſſa opera del Catecumeno, che potrà, ſe così parerà à i Signori Governatori di eſſo riſparmiare la ſpeſa, che ſi fà di un Cappellano.

Factus eſt modo caſus, ceſſitque dies ſolutionis juxta leges à P. Hectore Ghiſlerio præſcriptas in ſuo Teſtamento, & Præſides S. Montis Pietatis Bononiæ, qui ſunt Executores ultimæ voluntatis ejuſdem, prompti, & parati ſunt ad conſignationem capitalis librarum 6000. & è contra Gubernatores piæ domus Cathecumeni dicunt non ſufficere conſignationem d. capitalis, ſed conſignari debere capitale,ex cujus redditibus nedum celebrari poſſint triginta Miſſæ relictæ ab Alexandro Ghislerio,& aliæ Miſſæ celebrandæ qualibet die Sabbathi ex diſpoſitione Andreæ Gigli,ſed etiam unaMiſſa quotidiana inCappella,ſive Oratorio domus Cathecumeni; cumq; unanimi conſenſus,tam Præſidentes S. Montis,quam Gubernatores memoratæ domus Cathecumeni recurſum habuerint ad hanc S. Congregationem pro interpretatione, & fideli executione voluntatis Patris Hectori Ghislerii, dignabuntur EE. VV. decernere.

An ſatis ſit, quod conſignetur capitale librarum 6000., vel potius opus ſit, ut conſignetur capitale, ex cujus redditibus nedum celebrari valeant 30. Miſſæ relictæ ab Alexandro Ghislerio, & Miſſa celebranda qualibet die Sabbathi ex diſpoſitione Joannis Andreæ Gigli, ſed etiam una Miſſa quotidiana perpetua in Cappella Piæ Domus Cathecumeni, in caſu &c.

Affirmativè ad primam dubii partem, & negativè ad ſecundam, & amplius.

Seſſ. 24 de ref. c. 11.

ULIXBONEN. OCCIDENTALIS. Propoſita fuit hæc cauſa in Congregatione habita die 22. Novembris 1721., nec ulla fuit capta reſolutio. Dignabuntur itaque EE. VV. dictæ Congregationis folium reaſſumere, & ſequentibus dubiis reſpondere.

I. *An liceat Confeſſaris Regularibus Monialium iiſsdem ſubjectarum habitare in Manſionibus ſitis in atriis Monaſteriorum muro circumvallatis, & quæ ſunt contigua Monaſteriis,& habent portam,quæ clauditur,in caſu &c.*

II. *An Famuli,& Famulæ Monialium ſæculares in iiſdem manſionibus degentes teneantur recipere Sacramentum Euchariſtiæ tempore Paſchali à Parochis in quorum Parochiis Monaſterium, & Manſiones ſitæ ſunt, in caſu &c.*

III *An*

IIJ. *An ad dictos Parochos spectet Sacramenta dictis Famulis, & famulabus ministrare in casu ultimæ infirmitatis, in casu &c.*

Ad primum negativè. Ad secundum affirmativè. Ad tertium affirmativè, & amplius in omnibus.

LUCANA CAPPELLANIÆ. In ultimo, cum quo decessit, Testamento Carolus Bonfilius jussit, ut Ecclesiola fabricaretur in sua Villa S. Pancratii prope viam publicam, & quod in eadem celebraretur Missa quotidiana pro se, & suis, & quod in eadem fieret festum S. Annæ, ad quod Presbyteri invitarentur, qui pariter dicta die Missam celebrarent, & applicarent uti supra. *Sess. 5. c. 2. de ref.*

Executores Testamentarii Episcopo supplicarunt pro facultate fabricandi Ecclesiolam, eoque renuente assensum præstare, nisi audito Parocho, recursus habitus est hanc Sacram Congregationem, quæ jussit, ut informaret, & suum sensum aperiret.

Episcopus mandatis paruit, cumque in suis litteris scriptis die 16. Junii 1720. dixisset, se Parochum audivisse, & idcirco se non posse absolute, & simpliciter annuere petitioni, ex quo accedentibus Rusticis ad audiendum Sacrum in hujusmodi Ecclesiolis, & præsertim diebus festivis, non audiant iidem à Parocho salutaria verba, nec ab eo instruuntur de his, quæ scire omnibus est necessarium, *juxta cap. 2. sess. 5. de reform.* concludendo, vel onus Missæ quotidianæ à Carolo Bonfilio relictum esse transferendum ad Ecclesiam Parochialem, vel permissa Oratorii, seu Ecclesiolæ constructione, rem sic componi posse, ut diebus ferialibus Missa in Oratorio, & diebus Dominicis, & festivis de præcepto in Parochiali Ecclesia celebraretur, rescriptum fuit die 13. *Julii* 1720., pro nova informatione, primo super distantia Parochiæ à novo Oratorio, secundo super numero Missarum, quæ in Parochiali Ecclesia celebrantur, tertio super numero Parochianorum, & quarto, an aliqui ex Parochianis longè distent à sua Parochia.

In hujus mandati executionem, cum Episcopus in suis litteris die 10. Novembris 1720. rescripserit, primo, quod locus Oratorii erigendi distat ab Ecclesia Parochiali per spatium quartæ partis circiter unius milliarii, secundo, quod in Ecclesia Parochiali duæ Missæ de præcepto celebrantur diebus festis de præcepto, quodque cæteris diebus nulla adest celebrandi obligatio, licèt persæpe Parochus pro suo arbitrio id faciat, tertio quod Parochiani sunt 270., & quarto, quod Domus magis remotæ ab Ecclesia Parochiali distant ab ea per spatium dimidiæ partis milliarii versus Orientem, & per quartam partem versus Occidentem, quo in loco Ecclesiola esset construenda, in Congregatione habita die 7. *Decembris* 1720. rescriptum fuit pro facultate construendi Ecclesiam, & in ea celebrandi Missam diebus ferialibus, ita tamen, ut Missa diebus festis de præcepto in Parochiali Ecclesia celebretur, & reclamantibus adversus hoc rescriptum Executoribus Testamentariis, die 13. *Septemb.* 1721. rescriptum fuit *in decisis*.

Rescripta hæc prodierunt inter summaria precum, quæ in plena Congregatione perlectæ fuerunt; Cumque instantibus dictis Executoribus, ut Causa proponeretur in folio, præfixo Parocho S. Pancratii termino ad sua jura deducenda, operæ pretium existimatum fuerit annuere descri-
ptioni

ptioni in folio, coherenter ad hæc proponitur in præsenti disputandum *an sit standum, vel recedendum à decisis in casu &c.*

Pro persistentia in decisis facit, quod ad Episcopum, cujus auctoritas est necessaria, tam in erectione novarum Ecclesiarum, quàm publicorum Oratoriorum, pertinet summoperè animadvertere, nè in consimilibus concessionibus, Populus nimium abstrahatur ab Ecclesia Parochiali, & sic incidat in ignorantiam circa credenda, & observanda, uti benè ponderat *R.P.D. Petra ad Constit. Apost. tom.* 1. *pag.* 390. *n.* 69. & latius prosequitur *Monacell. in Formular. tom.* 1. *pag*, 52. *n.* 42. ubi ait horum Oratoriorum erectionem tendere ad cultum Divinum, & esse opus pium, & religiosum, sed non esse de facili Ruri permittendam, propter spiritualia damna, quæ in Populum derivant; ille etenim accedendo ad audiendam in Oratorio Missam, non audit verbum Dei à Parocho, caret Cathechismo, ignorat vigilias, & festivitates de præcepto, & denunciationibus matrimonialibus non interest, itaut aliquando contingat, quod impedimenta matrimonialia non revelentur, quæ omnia in substantia referuntur in prima informatione Episcopi, & confirmantur in epistola Parochi ad S. Congregationem scripta occasione, qua ei prefixus fuit terminus ad sua jura deducenda, uti supra dictum est.

Pro recessu vero à decisis facit primò, quod Ecclesiola ad placitum non ædificatur, sed in executionem ultimæ voluntatis Caroli Bonfilii, facit secundò, quod non est de necessitate præcepti audire Missam diebus festis in Ecclesia Parochiali, facit tertiò, quod alia passim adsunt consimilia Oratoria in Diœcesi Lucana, facit quartò major commoditas Populi pro Sacro audiendo, facit quintò, quod Sacerdos, qui Missam celebrabit in nova Ecclesiola, poterit diebus festis erga populum adstantem ea præstare, quæ Parochus præstaret, si audientes Missam in nova Ecclesia, eam audirent in Parochiali, facit ultimò, quod aliàs hęc Sac. Congregatio stetit pro licentia celebrandi in consimili Oratorio, addita salutari clausula *sine præjudicio jurium Parochialium*.

Scriptura per manus circumfertur, quo circa dignabuntur EE. VV. decernere.

An sit standum, vel recedendum à decisis, in casu &c.

In decisis. excepta festivitate S- Annæ, & ampliùs.

Sess. 21. cap. 12. de ref. LAURETANA DISTRIBUTIONUM. Petrus Solarius Canonicus Cathedralis Ecclesiæ Lauretanæ inquisitus de mandato dato cum exbursatione pecuniæ Octavio Farciono tunc temporis Curiæ Laicalis Laureti Baroncello ad offendendũ, & verberandum Lucam Marsilium, fuit in sententia A.C. absolutus, & liberatus tamquam non repertus culpabilis, petitque distributiones quotidianas, decursas à die 19. Augusti 1720. usq; ad totũ mensem Janu. currentis anni, non obstante, quod ex causa d. inquisitionis abfuerit à Choro, necnon fallētias, sive punctaturas aliorum Canonicorũ à Choro absentium, quæ interessentibus accrescunt.

Super puncto distributionum, quæ à Canonicis inquisitis prætenduntur, post sententiam eorum favore latam, licèt non ex capite innocentiæ, plures extant hujusce S. Congreg. resolutiones. *In Arianen.* 28. *Apr.* 1635. *lib.* 15. *decret.* fol. 191. sic legitur, *Canonicos primo inquisitos, ac deinde*

inde absolutos uti non culpabiles per sententiam, licet cum clausula ex hactenus deductis, debere utique percipere distributiones quotidianas totius temporis, quo talem ob causam divinis interesse non potuerunt, quod ipsum confirmatum fuit in *Anagnina* 23. *Aug.* 1681. *lib.* 31. *decr. pag.* 454. ubi dictum fuit dandam esse declarationem alias factam in *Arianen.* 28. *Apr.* 1635. in terminis Canonici absoluti cum decreto, *non molestetur*, quod eidem debeantur distributiones tempore, quo abfuit a Choro, ex causa inquisitionis, responsum fuit ab hac S. Congr. die 19. Nov. 1707. in *Theatina distributionum lib.* 57. *Decr. pag.* 420, , & rursus *die* 5. *Maii* 1708. in *Reatina distributionum lib.* 58. *Decr. pag.* 158. *a tergo*, & in *Lucana* 23. *Jul.* 1718, *lib.* 68. *Decr. pag.* 308., & rursus in terminis Canonici absoluti cum clausula *ex hactenus deductis*, rescriptum fuit ab hac Sac. Congr. *in Ferentina* 2. *Aug.* 1721. *pag.* 314. *lib.* 71. *Decr.*, & in terminis Canonici dimissi a S. Officio cum clausula *firmo remanente processu*, qua attenta iterum de hæresi inquiri non potest, nisi nova superveniant indicia, juxta late tradita per *Card. Albit. de inconstantia in fide cap.* 25. *n.* 111. *&* 112. quod eidem debeantur distributiones, pro tempore, quo in carceribus permansit, fuit solemniter, & re discussa, resolutum in Tribunali Supremæ, & Universalis Inquisitionis Romanæ, ex quo munere fungor Consultoris ejusdem.

Transeundo ad fallentias, regula est hujusce S. Congr., easdem deberi Canonico Jubilato, etiamsi Choro non intersit, nisi obstent constitutio, aut consuetudo Ecclesiæ, uti resolutum fuit in *Reatina distributionum* 19. *Apr.* 1692. *fol.* 241. *a tergo lib.* 42. *Decr. & in Aquipendii Jubilationis* 23. *Mart.* 1697. *pag.* 111. *lib.* 47. *Decret.*, & in alia *Aquipenden. Indulti* 1. *Apr.* 1719. *pag.* 147. *lib.* 69. *decret.* Extra casum vero Canonicorum Jubilatorum, & in terminis Canonicorum, qui legitime impediti fuerunt & Choro interesse non potuerunt, quod iisdem debeantur etiã fallentiæ aliorum sine legitima causa absentium, fuit resolutum ab hac S. Congr. die 29. Sept. 1657. in *Alexandrina lib.* 21. *Decr. pag.* 90. proposito siquidem sequenti dubio, *an quando Canonici legitimis ex causis absentes non amittunt proprias distributiones quotidianas, debeant etiam lucrari, & participare pro rata de distributionibus aliorum Canonicorum absentium absque legitima causa*, & huic dubio responsum fuit *deberi etiam punctaturas absentium*; & in terminis Canonici absentis a Choro propter morbum, & cum indulto, quod omnes fructus, & distributiones sui Canonicatus perciperet, non secus, acsi Choro, & Divinis Officiis personaliter interesset, quod eidem debeantur aliorum fallentiæ, resolutum fuit die 5. Maii 1703. in *Romana distributionum lib.* 53. *Decr. pag.* 186. *a tergo*, & in eandem 27. *Jul.* 1705. *lib.* 55. *pag.* 233. *a tergo*, & in *Mediolanen. distributionum* 7. *Dec.* 1715. *lib.* 65. *Decr. pag.* 479.

Adversus prætensionem Canonici Solarii excipiunt Capitulum, & Canonici Cathedralis Ecclesiæ Lauretanæ, nec eidem esse debitas distributiones quotidianas, nec fallentias, seu punctaturas aliorum; & in eo quidem, quod attinet ad distributiones, præter plura in ipsorum scripturis deducta, vim potissimam in hoc constituunt, quod occasione accusationis adversus eum factæ a Luca Marsilii de relato mandato, Episcopus secretam sumpsit informationem super subsistentia narratorum, & ex notitiis habitis edoctus fuit de antecedenti familiaritate inter d. Solarium, & Uxorem querelatis, itaut sub pœna suspensionis a Divinis, ac sc. 500. ju-

 stis

stis de causis, & ex informata conscientia, jusserit eum domi permanere, & deinde libertaatem indulserit, interdicto tamen accessu ad Chorum, additaque insinuatione, quod se conferret ad Patres Missionarios Civitatis Maceratæ, ad effectum operam dandi exercitiis spiritualibus spatio quadraginta quinque dierum, hinc inferendo eum non absuisse legitima ex causa à Choro, nec ei prodesse sententiam A. C. utpote restrictam ad causam mandati, uti habetur ex Relatione Episcopi, & in eo, quod spectat ad fallentias, subdunt Canonici eas non deberi, licet etiam essent debitæ distributiones, juxta plenè firmata *per Rot. dec.* 102. *n.* 13. *& seqq. coram Bichio*, & multo magis cum Fallentiæ secundum consuetudinem Ecclesiæ Lauretanæ debeant tantùm vere præsentibus, non autem ficlè, & sic nec Jubilatis, nec corporali ægritudine laborantibus.

Jura hinc inde circumferuntur; quo circa onus erit EE. VV. decernere.

I. *An, & a quo tempore, & ad quod tempus debeantur Canonico Petro Solari distributiones quotidianæ.*

II. *An eidem Canonico debeantur Fallentiæ, sive punctaturæ aliorum Canonicorum, ut supra in casu &c.*

Ad Primum, & Secundum negative, & amplius.

Die Sabbathi 21. Novembris 1722.

ONSENTINA VISITATIONIS, ET CENSURARUM. Fuit hæc Causa proposita in postrema Congregatione, nec ulla fuit habita resolutio.

Sess. 22. c. 8. de ref.

Dignabuntur itaque EE.VV. d. Congreg. folium reassumere, & sequentibus dubiis respondere.

I. *An Ecclesia seu Oratorium sub titulo SS. Salvatoris junctum Claustro Conventus Ord. Min. S. Francisci de Paula Consentinæ Civitatis sit subjectum jurisdictioni, & visitationi Archiepiscopi in casu &c.*

II. *An excommunicatio, suspensio, & interdictum sustineantur, in casu &c.*

Ad I. Dilata, & coadjuventur hinc inde probationes. Ad II. dilata.

Sess. 24. de ref. matr. c. 1.

HYDRUNTINA MATRIMONII. Proposita fuit hæc causa in Cong. habita die 23. Augusti 1721. cujus folium poterit ab EE. VV. benigne reassumi; Cumque tunc non fuerit resoluta, proposito in sequenti

ti Cong. habita *die* 13. *Septemb. ejusdem anni* dubio, *an Matrimonium sit validum in casu &c.* responsum fuit *affirmative*. Impetrataque ab Antonio Lobello nova audientia, onus erit EE. VV. decernere.

An sit standum, vel recedendum a decisis in casu &c.

In decisis, & amplius.

ROMANA LEGATI. Monaci S. Praxedis de Urbe, qui acceptare noluerant annua scuta. 72. relicta a Bernardo Olgiato cum onere duarum Missarum quotidianarum, quique illud onus tandem acceptarunt postquam legatum auctum fuit a Septimio Olgiato ad annua sc. 100., & obulos 55. sub obtentu decrementi reddituum assignatorum devenerunt ad bonorum dimissionem, & insteterunt in Sac. Cong. Visitationis pro deletione oneris prædictarum Missarum; cumque responsum fuisset, quod recurrerent ad hanc Sacram Concilii Congregationem, habito per eosdem recursu, propositaque ipsorum instantia inter summaria precum die 8. Augusti proxime preteriti, nulla fuit capta resolutio, sed dictum *dilata, & Causa ponatur in folio, & interim Patres omnino continuent in celebratione Missarum*. *Sess. 25. c. 4. de ref.*

Ad tramites hujus rescripti Causa in folio proponitur, & Monachorum scriptura circumfertur, in qua plura demonstranda assumuntur, & quidem primo, quod vigore pacti in ipsa acceptatione appositi erat in ipsorum facultate dimittere bona assignata, & se liberare ab onere Missarum, secundo, quod hæc dimissio ad tramites pacti facta est, intimatis Dominis de Olgiatis, tertio, quod decrementum reddituum assignatorum non ex propria culpa, sed ex diminutione naturali processit, quarto, quod in assignatorum bonorum administratione fideliter, & punctualiter se gesserunt, cum investimenta, quæ de novo fieri oportuit, facta sint, vel consciis Dominis de Olgiatis, vel cum consilio, & approbatione Virorum omni exceptione majorum, quinto, quod si bona ab ipsis dimissa fuerunt per Reverendam Fabricam occupata, id secutum est in vim privilegiorum ejusdem Fabricæ, & citatis iisdem Dominis de Olgiatis, ultimo, quod si ipsi adhuc retinent aliqua ex bonis dimissis, retentio causam non habet a compositione inita cum Rev. Fabrica, sed a contractu emptionis, & venditionis, cum ipsis prohibitum non esset emere a Fabrica ea bona, quæ Fabrica parata erat vendere unicuique.

His stantibus dignabuntur EE. VV. decernere.

I. *An onus Missarum relictum in Testamento Bernardi Olgiati anno* 1604. *seu &c. sit delendum a Tabella onerum Missarum Monasterii, & Ecclesiæ Sanctæ Praxedis de Urbe in casu &c. & quatenus affirmative.*

II. *An teneantur hæredes Bernardi supplere in casu &c.*

Ad Primum negative pro nunc, & Procuratores utantur Jure suo coram Judice competenti, & ad Eminentissimum Præfectum Fabricæ juxta mentem.

Ad secundum habebitur ratio suis loco, & tempore.

Seſſ. 24. c. 16. de ref.

TURRITANA VICARII CAPITULARIS. Secuto obitu bonæ memoriæ Gaſparis Fuſter Archiepiſcopi Turritani die 28. Aug. 1721. Capitulum Eccleſiæ Metropolitanæ devenire curavit intra terminum a Sacro Concilio Tridentino præfixum ad electionem Vicarii Capitularis.

In prima ſeſſione, in qua proceſſum fuit per ſecreta ſuffragia, nullus Canonicorum fuit electus a majori parte, & ſic electio haberi non potuit. Simili modo res ſe habuit in ſecunda ſeſſione, licet in ea proceſſum fuerit per publica ſuffragia, ſed in tertia tandem ſeſſione Decanus habuit pro ſe medietatem Canonicorum publice ſuffragantium, & ipſemet adhærendo aliorum ſuffragiis in ſui favorem latis, prætendere cæpit, ſe habuiſſe pluralitatem ſuffragiorum, & ſe rite, & recte fuiſſe electum in Vicarium Capitularem; novem enim, computato proprio ſuffragio, quo aliis ſe eligentibus adhæſit, uti dictum eſt, habuit ſuffragia, & Canonicus Villa ſeptem pro ſe habuit;

Exorta controverſia ſuper validitate hujus electionis, eademque delata ad Epiſcopum Boſanen. tanquam Suffraganeum antiquiorem, & tunc unicum, & viciniorem Epiſcopum Provinciæ Turritanæ, fuit ab ipſo prolata ſententia ſuper nullitate dictæ electionis, tum quia facta fuerat per publica ſuffragia contra decreta hujus Sac. Cong., tum quia Decanus ab Archiepiſcopo defuncto, uti reus criminum, fuerat ex infurmata conſcientia ſuſpenſus a Divinis, & Cauſa in hac Sac. Cong. pendebat, & tandem quia junior erat, & illeteratus, idemque Epiſcopus Boſanenſis, utendo jure ſibi dato a Concilio Tridentino, deputavit in Vicarium Capitularem Joannem Baptiſtam Sequi Metropolitanæ Eccleſiæ Canonicum, virum ſexagenarium, Juris Utriuſque Doctorem, & S. Theologiæ Magiſtrum.

Ab hac Epiſcopi Boſanenſis ſententia Decanus, illique adhærentes appellationem interpoſuerunt ad Judicem Delegatum Apoſtolicum in Regno Sardiniæ, & licet Canonicus Sequi proteſtatus fuerit de incompetentia, ex quo non poterat ad eum appellatio interponi a ſententia, quæ lata fuerat ab Epiſcopo Boſanenſi tanquam Apoſtolico Delegato, & ulterius dixerit non ſubſiſtere rationem a Decano, & aliis ei adhærentibus allatam, & in eo conſiſtentem, quod devolutio ad Suffraganeum antiquiorem non poterat ſibi locum vindicare, ex quo Capitulum Turritanum intra terminum elegerat; inquit enim, idem eſſe non eligere, ac nulliter eligere: Judex nihilominus Delegatus Apoſtolicus Regni Sardiniæ revocavit ſententiam ſæpe memorati Epiſcopi Boſanenſis, & Capitulo Turritano conceſſit, ut intra ſpatium octo dierum procederet ad electionem Vicarii Capitularis per ſecreta ſuffragia, factaque per ſecreta ſuffragia nova electione, electoque iterum in Vicarium Capitularem Decano, ex juribus circumferendis dignabuntur EE. VV. decernere.

I. *An electio Reverendi D. Gavini de Liperis Decani Eccleſiæ Metropolitanæ Turritanæ in Vicarium Capitularem ejuſdem Eccleſiæ facta die 3. Sep. 1720. ſuſtineatur, & quatenus negative.*

II. *An Epiſcopus Boſanen, antiquior ex ſuffraganeis legitime deputaverit Reverendum D. Canonicum Joannem Baptiſtam Sequi in Vicarium Capitularem prædictæ Eccleſiæ, & quatenus negative.*

III. *An ſecunda electio ejuſdem Decani facta ad prædictum Officium Vicariatus*

riatus vigore sententiæ Judicis appellationum Regni Sardiniæ fuerit valida, vel potius nulla, & attentata, in casu &c.

Ad primum negative. Ad secundum affirmative. Ad tertium affirmative, & amplius.

CAJETANA. Habito a Joanne Baptista de Aro recursu ad hanc sacram Cong., expositoque, quod per vim, & metum fuerat adactus ad contrahendum matrimonium de præsenti cum Catharina Moncado, & se ulterius fuisse a Curia Episcopali excommunicatum, ex quo cum illa cohabitare renuebat, & se hæc injuste passum fuisse, cum matrimonium contraxerit ad se a Carceribus eximendum; & cum matrimonium in dictis terminis validum reputari non posset, ex quo nulla præcesserat probatio prætensi stupri, in Cong. habita die 23. Maii 1722., cujus folium poterit ab EE. VV. benigne reassumi, bina dubia fuerunt disputata, quorum alterum respicit validitatem matrimonii, alterum absolutionem a Censuris; Cumque tunc nulla fuerit capta resolutio, sed dictum sit, præfigendum esse novum terminum Catharinæ ad sua jura deducenda, & interim per Joannem Baptistam coadjuvandas esse probationes super negativa stupri, adimpletis adimplendis, disputanda in præsenti proponuntur eadem dubia, quæ fuerunt proposita, & non resoluta. *Seff. 24. c. 1. de ref. matr.*

I. *An matrimonium sit validum in casu &c. & quatenus affirmative.*

II. *An Clericus Joannes Baptista de Aro sit absolvendus a Censuris a Curia Episcopali inflictis in casu &c.*

Dilata, & examinentur Testes formiter, citato Patre Catharinæ, eodemque negligente prosequi Jura filiæ, dentur a Fiscali Curiæ Interrogatoria ex Officio. Ad secundum suspendantur Censuræ per tres Menses.

COMEN. REPARATIONIS ECCLESIÆ COLLEGIATÆ. Cum plures fuissent excitatæ controversiæ inter Archipresbyterum, & Canonicos Collegiatæ S. Euphemiæ Insulæ ex una, & Communitates Ussutii, & Spurani ex altera partibus, & inter cætera dubia proposita die 3. Dec. 1712. fuisset sexto loco propositum illud, quod sequitur, *an, & sub quibus pœnis Archipresbyter, & Canonici teneantur reparare Ecclesiam Collegiatam, & de præsenti tectum, pavimentum, & Baptisterium, nec non eorum Domos Archipresbyterales, & Canonicales*, & huic dubio responsum fuisset *affirmative quoad reparationem Domorum Archipresbyteri, & Canonicorum, & concedatur remissoria super prætensa consuetudine, ad quos spectet onus reparandi Ecclesiam, non retardata tamen ejusdem reparatione facienda per Canonicos, quos Episcopus cogat juris remediis, salvo jure repetendi*, & reproposita Causa die prima Apr. 1713. in eo, quod attinet ad dictum sextum dubium responsum fuisset *in decisis*, concessa tamen remissoria ad effectum probandi prætensam tenuitatem reddit: uum Canonicatuum; confecto tandem, transmissoque Processu Remissoriali, propositum fuit in Cong. habita die 7. Sept. 1720, dubium *Seff. 24. c. 1. de ref.*

dubium: *An Archipresbyteri, & Canonici teneantur reparare Ecclesiam Collegiatam in casu &c.*, cumque nulla capta resolutione dictum fuerit, quod Causa reproponeretur in prima Cong. habenda sequenti Mense Novemb. anni videlicet 1721., nec ullus amplius insteterit pro Causæ propositione, nisi proxime elapso mense Sept. currentis anni 1722., hinc fit, quod EE. VV. humillime exorantur resolvere dubium alias propositum, & non resolutum, & sic sequenti dubio respondere.

An Archipresbyteri, & Canonici teneantur reparare Ecclesiam Collegiatam in casu &c.

Dilata.

Sess. 25. c. 13. de ref. TUDERTINA ELECTIONIS SEPULTURÆ. In Cong. habita die 4. Julii ejusdem anni in controversia exorta inter Archipresbyterum Terræ Massæ Diœcesis Tudertinæ, & Patres Tertii Ordinis S. Francisci occasione tumulationis Cadaveris Franciscæ quondam Rugerii de Gregoriis, informantibus tantummodo Patribus, bina proposita fuerunt dubia.

I. *An constet de electione sepulturæ in casu &c. & quatenus affirmative.*

II. *An sit locus exhumationi, & restitutioni Cadaveris, de quo agitur, & quæ emolumenta sint restituenda a Parocho in casu &c.*

Et quoad primum dubium responsum fuit *affirmative*, & ad secundum *itidem affirmative, etiam quoad omnia emolumenta.*

Archipresbyter novam audientiam postulavit, & obtinuit, & in scriptura per manus circumferenda contendit, electionem sepulturæ in Ecclesia Patrum non posse dici probatam, & quatenus esset probata, non relevare, utpote factam ad suggestionem Patrum adversus *Textum in cap. Animarum de Sepulturis in 6.*

His stantibus, dignabuntur EE. VV. decernere.

An sit standum, vel recedendum a decisis die 4. Julii 1722.

Ad primum in decisis. Ad secundum in decisis, excepta exhumatione, & restitutione Cadaveris.

Sess. 24. c. 12. de ref. ULIXBONEN. ORIENTALIS. Vacante Sede Metropolitana Ulixbonen. Orientali, graves exortæ sunt controversiæ inter Canonicos mediæ, & quartæ Præbendæ, & Canonicos integræ Præbendæ, habitoque a primis recursu ad hanc Sac. Cong., juxta morem scriptum fuit Nuntio Apostolico pro informatione; cumque informatio supervenisset, nec ullus pro Canonicis integræ portionis compareret pro dubiis concordandis, in Cong. habita die 22. Novemb. 1721. dictum fuit, quod in casu renitentiæ subscriberentur dubia, pro quorum propositione Canonici mediæ, & quartæ Præbendæ exorabant.

Ad tramites hujus rescripti, resecatis nonnullis aliis dubiis, viginti, & septem dubia subscripta fuerunt, & ne Eminentissimi Domini nimio labore afficiantur, quo afficerentur, si in una, eademque Cong. omnia dicta dubia essent resolvenda, ex viginti septem subscriptis, duodecim tantum illa sunt, de quibus in præsenti Cong. agendum est, & sunt ea, quæ sequuntur.

1. An Dignitates Ecclesiæ Cathedralis Ulixbonen. Orientalis legitime non im-

impeditæ teneantur per se celebrare Missas solemnes in majoribus anni festivitatibus, non celebrante Archiepiscopo, vel potius eas celebrare valeant per substitutum in casu &c.

2. An concurrente legitimo impedimento illius Dignitatis, quæ celebrare debebat, celebranda sit dicta Missa solemnis per aliam proximam Dignitatem non impeditam, vel potius celebrari valeat per quemcumque Canonicum, aut alium substitutum, vel hebdomadarium in casu &c.

3. An Canonici integræ Præbendæ, aut etiam dignitates habentes quoque Canonicatum, vel aliud Beneficium, seu Officium inferius, cessante legitimo impedimento, celebrare teneantur per se ipsos in eodem Turno, & hebdomada, & in reliquis festis diebus, in quibus Canonici dimidiæ, & quartæ Præbendæ celebrare in suis respective hebdomadis obligantur in casu &c.

4. An Dignitatibus, vel Canonicis integræ Præbendæ solemniter celebrantibus in quibuscumque anni diebus teneantur alii Canonici integræ Præbendæ legitime non impediti inservire in munere Diaconi, & Subdiaconi per se ipsos, vel potius inservire possint per alios.

5. An in casu, quo propter legitimum impedimentum præfati Canonici substituere valeant, sive in celebrando, sive in serviendo in munere Diaconi, & Subdiaconi, substituti debeant esse pariter Canonici integræ præbendæ, sive potius substitui possit quilibet Presbyter, vel hebdomadarius.

6. An Canonici, tam integræ, quam dimidiæ, & quartæ Præbendæ teneantur proportionaliter per hebdomadas personaliter interesse Choro, & canere Missas ad se spectantes non solum in diebus festivis de præcepto, sed etiam in aliis non festis, vel potius interesse, & celebrare valeant per simplices Hebdomadarios ad id muneris deputatos.

7. An iidem Canonici teneantur non solum interesse divinis officiis, verum etiam psallere sub pœna privationis distributionum.

8. An iidem, qui fuerunt jamdiu provisi Canonicatibus, teneantur statim assumere ordines sacros annexos eorum Præbendis Canonicalibus.

9. An propter eorum moram in assumendis prædictis ordinibus sit eis imposterum subtrahenda sola medietas distributionum quotidianarum, vel ulterius sint privandi eorum Canonicatibus, sive declarandum, eos non esse Canonicos.

10. An, & in qua quantitate teneantur restituere distributiones, aut fructus perceptos pro toto tempore, quo assumere debebant, & non assumpserunt prædictos Ordines.

11. An iidem Canonici integræ Præbendæ habere valeant Capitula pro tractandis negociis Capitularibus tempore, quo in Choro recitantur divina officia, vel potius ea debeant habere alio tempore.

12. An in præfatis Capitulis votum habere valeant Canonici coadjutores, sive in eis interveniant, sive non Canonici coadjuti in casu &c.

Dilata, & proponatur in sequenti.

DUBIUM MATRIMONII. Ab Episcopo extra Urbem degente pro regula conscientiarum humillimus ad hanc S. Congr. habetur recursus, ut declaretur, an impedimentum justitiæ publicæ honestatis oriens ex Matrimonio puro, & non conditionato, rato, & non consummato *Seff. 24. c. 3. de Ref.*

to, sed nullo, non tamen ex defectu consensus, non excedat primum gradum, juxta *c.3. sess.24. de ref.*, vel potius extendatur ad quartum, juxta *Const.62. S.Pii V. Bull. tom.2.*

Ut autem in comperto sit, quid a scribentibus, & quid ab hac S.Congr. fuerit alias resolutum, operæ pretium esse videtur nonnulla adnotare.

Primum est, quod in terminis sponsalium de futuro, quæ pura sint, & certa, & non conditionata, sed invalida præterquam ex defectu consensus, distinguendum esse videtur inter jus antiquum, jus medium, & jus postremum S. Concilii Tridentini. Loquendo de jure antiquiori, nonnulli putant impedimentum publicæ honestatis sibi vindicasse locum in sponsalibus de futuro puris, & certis, sed invalidis, præterquam ex defectu consensus *Gonzal. in cap. ad audientiam n.7. de spons. cleric. de Sacr. Matr. dec.30.n.5. Pirhing. ad lib.4. Decret. tit.1. sect.1. §.6. n.33.* Contrarium ab aliis docetur, & signanter a *Passarino in cap. unico num.5. de sponsal. in 6.* ubi notat de jure antiquiori non adfuisse hoc impedimentum, ex quo Divus Thomas *in quartum sentent. dist.41. art.1. quæst.8. ad tertium* docuit illud impedimentum non oriri ex sponsalibus nullis. At quidquid sit de hoc, attento jure medio, ex sponsalibus puris, & certis *quavis ratione nulla sint, dummodo non sint nulla ex defectu consensus, oritur efficax, ad impediendum, & dirimendum sequentia sponsalia, vel matrimonia, non autem ad præcedentia dissolvendum, impedimentum justitiæ publicæ honestatis*, uti solemniter fuit decisum a Bonifacio VIII. *in citato cap. unico de Sponsalib. in 6.* sed huic Bonifatianæ Decretali derogatum fuit a S. Conc. Trid. *sess.24. de ref. matr. cap.3.* ubi sic legitur: *justitiæ publicæ honestatis impedimentum, ubi sponsalia quacumque ratione valida non erunt, Sancta Synodus prorsus tollit, ubi autem valida fuerint, primum gradum non excedat*, & hoc impedimentum restrictum ad primum gradum durat, etiamsi sponsalia mutuo deinde consensu dissolvantur, dummodo a principio valida fuerunt, juxta Resolutionem hujus Sacræ Congregationis a Summo Pontifice Alexandro Septimo approbatam apud *Fagnan. in cap. ad audientiam num.29. de sponsal. & matrim.*, & bene adnotavit *Cabassut. in Theor. & praxi juris canonici lib.3. cap.24. num.17.*

Secundum est, excitatam olim fuisse controversiam, an allegatus Textus Conc.Trid. excludens impedimentum justitiæ publicæ honestatis a sponsalibus nullis, & illud restringens ad primum gradum in sponsalibus validis, procedere etiam in matrimonio de præsenti contracto rato, & non consummato, & S. hæc Congreg. negative respondit, *uti habetur lib.6. Decr. pag.64. a tergo*, & Sententiæ hujus S.Congreg. adhæsit S.Pius V. qui in *Const.62. Bull. tom.2.* definivit *cap.3. sess.24.* loqui de sponsalibus validis de futuro, & non de matrimonio de præsenti rato, & non consummato, *motu proprio, auctoritate Apostolica, tenore præsentium declaramus, & definimus decretum Concilii hujusmodi omnino intelligendum esse, & procedere in sponsalibus de futuro dumtaxat, non autem in matrimonio, sic, ut præfertur, contracto, sed in eo durare adhuc impedimentum in omnibus illis casibus, & gradibus, quibus de jure veteri ante prædictum Decretum Concilii introductum erat.* Sermo ibi fit de impedimento justitiæ publicæ honestatis; cum enim quæstio sit de matrimonio rato, & non consummato, ex hujusce generis matrimonio impedimentum affinitatis causam habere non potest, cum affinitas ex culpa carnali consur-

surgat, uti probat *Textus in Canon.Lex* 27. *quæst*.2. & in terminis firmant *Diana in edit.coord. tom*.2. *tract*.6. *res*.240. *por totam*, *Leander. Oper.moral. tom*.2. *tract*.9. *de Matrim. disput*.19. *quæst*. 10. & fuit ab hac Sacra Cong. resolutum *in Valentina anna* 1607. *lib*.10. *decret. pag*. 135. *a tergo*, ibi, *Sacra Congregatio Cardinalium Concilii Tridentini Interpretum respondit ex matrimonio rato, & non consummato oriri impedimentum justitiæ publicæ honestatis, non autem affinitatis*.

Tertium est, quod hoc impedimentum justitiæ publicæ honestatis oriens a Matrimonio rato, & non consummato non restringitur ad primum gradum, *juxta caput* 3. *sess*.24. *de Reformat. Matrim*. Sed extenditur ad quartum, loquendo saltem de Matrimonio valido, si enim *ex allegata Constitutione* 62. *S. Pii Quinti* impedimentum hoc proveniens a Matrimonio rato, & non consummato durat in omnibus illis casibus, & gradibus, quibus de jure veteri ante Concilium Tridentinum introductum erat, inferri posse videtur, impedimentum prædictum extendi ad quartum gradum, ut in terminis Matrimonii rati, non consummati, & validi adnotarunt *Leander Oper. Moral. tom*.2. *tract*.9. *de Matrim. disp*. 19. *quæst*.11. *Bonacin. Oper. Moral. tom*.1. *de impedimentis Matrimonii quæst*.3. *puncto* 11. *proposit*.2. *num*.10. apud quos alii allegantur *Juvenin. de Sacram. dissert*.10. *de Matrim. quæst*.7. *cap*.9. *in fine*.

Quartum est, nonnullos asserere, impedimentum justitiæ publicæ honestatis oriens ex Matrimonio rato, & non consummato, sed invalido, dummodo invaliditas non proveniat ex defectu consensus, esse restrictum ad primum gradum, *Cabassut. in Theor. & praxi juris Canon.lib*.3. *cap*.24. *n*, 18. & 19. & hæc opinio refertur *apud Barbos. ad cap*.3. *n*.13. *sess*.24. *de Ref. Matr*. E contra autem alii communiter docent, quod impedimentum justitiæ publicæ honestatis procedens ex matrimonio rato, & non consummato licet invalido, præterquam ex defectu consensus extenditur usque ad quartum gradum; cum enim S. Pius Quintus *in sæpe citata Const*.62. non distinxerit inter matrimonium ratum validum, & invalidum, hinc est, quod si in terminis Matrimonii validi impedimentum extenditur usque ad quartum gradum, hoc ipsum dicendum est in terminis matrimonii invalidi, dummodo invaliditas non proveniat ex defectu consensus, *Sanchez de Matr. l*.7. *disp*,70. *n*.16. *Vanespen. in jus Eccl. Univers. tom*.1. *p*.2. *tit*.3. *de impedimentis Matrimonii cap*.6. *n*.29. & *duob. seq. Bonacin. Oper. Moral. to*.1. *de impedimentis Matr. quæst*.3. *puncto* 11. *proposit*.2. *n*.11. *Filiuc. Oper. Moral. to*.1. *tract*.10. *par*.2. *ca*. 6. *n*.223. *novissime Salmaticenses Oper. Mor. to*.2. *tract*.9. *cap*.12. *punct*. 7. *n*.83. fuse, & optime *Fagnan. in cap. ad audientiam a n*.11. *usque ad n*.29. & *præsertim n*.20. *de Sponsal. & Matr. Rebel. de justitia nu*.4. *in appendice n*.102. *La Croix l*.6. *p*.3. *n*.681. & videtur esse de mente hujus S. Cong., tum ex his, quæ à Fagnano loco citato late deducta sunt, etiam quia non solum hæc eadem Sac. Cong. alias resolvit, ex Matrimonio rato, & non consummato, licet invalido consurgere impedimentum justitiæ publicæ honestatis, *uti habetur ex resol. edita die* 18. *Junii* 1611. *l*.11. *Decret. pag*.99. sed ulterius declarasse videtur illud impedimentum extendi ultra primum gradum; cum enim in quadam Causa *Brixien. Matrimonii*, Episcopus retulisset contractum fuisse matrimonium de præsenti, & consummatum inter Bartholomæum, & Mariam, illudque subinde fuisse nullum declaratum, ex quo probatum fuit inter

eos intercedere conjunctionem in quarto consanguinitatis gradu, eundemque Bartholomeum velle in Uxorem ducere quandam Mulierem cognomine Cavallariam conjuctam cum Maria in tertio consanguinitatis gradu, & quæstionem excitatam esse, an absque Apostolica dispensatione dictum Matrimonium contrahere posset, disputato die 3. Dec. 1667. sequenti dubio, *an Bartholomeus possit absque dispensatione Apostolica Matrimonium cum Cavallaria cōntrahere*, responsum fuit *non posse contrahere, obstante illi tum impedimento publicæ honestatis, tum affinitatis* uti habetur *l.*25. *dec. pag.*472. *& seqq. & p.*484. publicæ quidem honestatis propter Matrimonium licet nulliter contractum, affinitatis vero propter idem Matrimonium consummatum.

Ultimum est, disputationem pariter esse inter Doctores, an ex Matrimonio rato, & non consummato, sed contracto sine præsentia Parochi, & Testium, prædictum oriatur impedimentum, uti videri potest, *apud Dianam in edit. coord. to.*2. *tract.*6. *resol.*249. In hac autem controversia nonnulli negant dictum impedimentum oriri ex dicto matrimonio in locis in quibus Tridentinum receptum est, *Sanchez de Matr. l.*7. *disp.*70. *n.* 13. *Engel. ad tit. de Sponsalibus*, *& Matr.* §.6. *n.*3. *Barbos. de offic. & potest. Episcopi allegat.*151. *n.*181. *de Justis de dispensat. mat. l.*2. *cap.*8. *n.*3. *Clericat. dec.*30. *de Sacr. Matr. n.*13. Nonnulli in ea sunt opinione, oriri dictum impedimentum, & extendi usque ad primum gradum si admittatur matrimonium contractum absque præsentia Parochi, & Testium valere in vim sponsalium *Filiuc. oper. moral. to.*1. *tract.*10. *par.*2. *cap.*6. *n.*223. & etiam adnotavit Sanchez loco citato. Communior autem, & receptior esse videtur Sententia, quod ex Matrim. rato, & non consummato, licet contracto sine Parocho, & Testibus proveniat impedimentum publicæ honestatis, quia licet illud nullum sit, non est tamen nullum ex defectu consensus, *Bonacin. oper. Moral. to.*1. *de imped. Matr. quæst.*3. *punct.*11. *proposit.*2. *n.*18. *Pontius de Matr. l.*7. *cap.*36. *n.*5. *Gutier. de Matr. cap.*103. *n.*9. *Vrtad. de Matr. disp.*21. *difficul.*2. *n.*7. *Perez. de Matr. disput.*32. *sect.* 3. *num.*3. *Salmaticenses in cursu Morali t.*1. *tract.*9. *cap.*12. *puncto* 7. *n.*86. *Leander Oper. Moral. to.* 2. *tract.*9. *de matr. disp.* 19. *quæst.* 13. *Fagnan. in cap. Sponsam n.*2. *&* 3. *de Sponsalibus*, *Cabassut. in Theor. & praxi juris Canon. l.*3. *cap.*24. *nu.* 20. nec in horum sententia impedimentum restringitur ad primum gradum, sed extenditur ad quartum, uti colligitur ex doctrinis allegatis; Intantum etenim impedimentum restringi posset ad primum gradum, inquantum Matrimonium contractum de præsenti sine Parocho, & Testibus haberet vim sponsalium, quod ab hac S. Cong. non admittitur, uti colligitur ex resolutione edita *Mense Martii anno* 1587. *l.*4. *decret. p.*230. ibi, *Matrimonium contractum per Puberes absque præsentia Parochi, vel alterius Sacerdotis de ipsius Parochi, vel Ordinarii licentia, est nullum, nec resolvitur in vim Sponsalium, itaut contrahentes judicialiter cogi non possint ad denuo contrahendum servata forma Concilii Trid. sess.* 24. *cap.*1. *de Ref.* & concordat alia resolutio 8. *Junii* 1595. *l.*8. *decret. pag.*130. ibi, *Congregatio censuit, Matrimonium sine præsentia Parochi per verba de præsenti contractum etiam copula subsequuta, irritum, & nullum esse, & in sponsalia de futuro minine resolvi*.

His stantibus, dignabuntur EE. VV. decenere.

An impedimentum justitiæ publicæ honestatis oriens ex matrimonio puro, & non con-

non conditionato, rato, & non consummato, sed nullo, non tamen ex defectu consensus, non excedat primum gradum, seu potius extendatur ad quartum.

Non proposita.

Die Sabbathi 5. Decembris 1722.

LISBONEN. ORIENTALIS. *Seß.24. c.12. de Ref.*

1. An Dignitates Ecclesiæ Cathedralis Ulixbonen.Orientalis legitime non impeditæ teneantur per se celebrare Missas solemnes in majoribus anni festivitatibus, non celebrante Archiepiscopo, vel potius eas celebrare valeant per substitutum in casu &c.
2. An concurrente legitimo impedimento illius Dignitatis, quæ celebrare debebat, celebranda sit dicta Missa solemnis per aliam proximam Dignitatem non impeditam, vel potius celebrari valeat per quemcumque Canonicum, aut alium substitutum, vel hebdomadarium in casu &c.
3. An Canonici integræ Præbendæ, aut etiam dignitates habentes quoque Canonicatum, vel aliud Beneficium, seu Officium inferius, cessante legitimo impedimento, celebrare teneantur per se ipsos in eodem Turno, & hebdomada, & in reliquis festis diebus, in quibus Canonici dimidiæ, & quartæ Præbendæ celebrare in suis respective hebdomadis obligantur in casu &c.
4. An Dignitatibus, vel Canonicis integræ Præbendæ solemniter celebrantibus in quibuscumque anni diebus teneantur alii Canonici integræ Præbendæ legitime non impediti inservire in munere Diaconi, & Subdiaconi per se ipsos, vel potius inservire possint per alios.
5. An in casu, quo propter legitimum impedimentum præfati Canonici substituere valeant, sive in celebrando, sive in serviendo in munere Diaconi, & Subdiaconi, substituti debeant esse pariter Canonici integræ præbendæ, sive potius substitui possit quilibet Presbyter, vel hebdomadarius.
6. An Canonici, tam integræ, quam dimidiæ, & quartæ Præbendæ teneantur proportionaliter per hebdomadas personaliter interesse Choro, & canere Missas ad se spectantes non solum in diebus festivis de præcepto, sed etiam in aliis non festis, vel potius interesse, & celebrare valeant per simplices Hebdomadarios ad id muneris deputatos.
7. An iidem Canonici teneantur non solum interesse divinis officiis, verum etiam psallere sub pœna privationis distributionum.
8. An iidem, qui fuerunt jamdiu provisi Canonicatibus, teneantur statim assumere ordines sacros annexos eorum Præbendis Canonicalibus.
9. An propter eorum moram in assumendis prædictis ordinibus sit eis impo-

imposterum subtrahenda sola medietas distributionum quotidianarum, vel ulterius sint privandi eorum Canonicatibus, sive declarandum, eos non esse Canonicos.

10. An, & in qua quantitate teneantur restituere distributiones, aut fructus perceptos pro toto tempore, quo assumere debebant, & non assumpserunt prædictos Ordines.

11. An iidem Canonici integræ Præbendæ habere valeant Capitula pro tractandis negociis Capitularibus tempore, quo in Choro recitantur divina officia, vel potius ea debeant habere alio tempore.

12. An in præfatis Capitulis votum habere valeant Canonici coadjutores, sive in eis interveniant, sive non Canonici coadjuti in casu &c.

Ad I. Affirmative quoad primam partem, & negative quoad secundam. Ad 2. Celebrandam esse Missam solemnem per proximam dignitatem, si prima sit legitime impedita, & de impedimento constet ad formam statuti, & legitime impeditis omnibus dignitatibus uti supra, Missam esse celebrandam a Canonicis tantum successive, incipiendo ab antiquiore. Ad 3. Affirmative. Ad 4. 5., & 6. Dilata, & exquiratur particulariter super confirmatione statutorum. Ad 7., & 8. Affirmative. Ad 9. Affirmative ad primam partem, & quoad secundam præfigatur terminus quatuor mensium ad assumendos ordines sacros, quo elapso, Ordinarius auctoritate etiam S. Congreg. procedat ad privationem. Ad 10. Teneri ad tramites Clem. & S. Concilii. Ad 11. Negative, nisi in casu urgentiæ tantum, cui alio tempore occurri nequeat. Ad 12. Affirmative in casu, de quo agitur, excepto casu interventus coadjuti.

DUBIUM MATRIMONII.

Sess.24.c.3. de ref.

An impedimentum justitiæ publicæ honestatis oriens ex matrimonio puro, & non conditionato, rato, & non consummato, sed nullo, non tamen ex defectu consensus, non excedat primum gradum, seu potius extendatur ad quartum in casu &c.

Ad mentem.

Sess.22.c.11. de ref.

AUXIMANA, ET CAMERINEN. CONFIRMATIONIS CONCORDIÆ. Exorta controversia inter Emum Episcopum Auximanum, & Episcopum Camerinen., proposita fuerunt in hac S. Congreg. die 12. Julii 1721. ut ex ejus folio benigne reassumendo colligi potest, sequentia dubia.

I. *An Ecclesiæ S. Mariæ dell' Ospedaletto, & S. Sergii sint in, & de Diœcesi Auximana, seu potius in Diœcesi Camerinensi.*

II. *An saltem Episcopus Camerinensis possit illas visitare, quatenus sint in Diœcesi Auximana, & quatenus sint in Diœcesi Camerinensi, possit illas visitare Episcopus Auximanus.*

III. *An, & quas functiones peragere possit Parochus Ecclesiæ Parochialis Avenalis in Ecclesia S. Angeli Criptarum.*

IV. *An pro dictis functionibus peragendis requiratur licentia Episcopi Camerinensis, seu Parochi loci paterni in casu &c.*

Cum autem nulla tunc fuerit capta resolutio, sed responsum ut hinc inde coadju-

coadjuvarentur probationes, & delegatus fuerit Epiſcopus S. Severini pro recipiendis probationibus hinc inde afferendis, ejus potiſſimum opera deventum fuit ad concordiam, reſervato Apoſtolico Beneplacito, pro quo obtinendo ſupplices preces exhibentur tum ab Emo Ordinario Auximano, tum ab Epiſcopo Camerinenſi.

Tenor concordiæ eſt hic, qui ſequitur; quoad Eccleſiam S.Sergii conventum fuit, quod eadem teneatur ſub libera, & abſoluta auctoritate Epiſcopi Auximani pro tempore; validiores etenim urgebat rationes pro ſituatione hujus Eccleſiæ in Diœceſi Auximana, & plures erant actus juriſdictionales ab Epiſcopi Auximanis exerciti in eadem comparative ad alios factos ab Epiſcopis Camerinenſibus.

Quoad Eccleſiam S. Mariæ dell' Oſpedaletto, cum pro hujus ſituatione in Diœc. Camerinenſi validiores pugnarent rationes, & plures eſſent actus juriſdictionales exerciti ab Epiſcopis Camerinen. comparative ad alios factos ab Epiſcopis Auximanis, conventum fuit, quod remaneret ſub libera diſpoſitione, & auctoritate Epiſcopi Camerinen. pro tempore.

Addita declaratione, quod nihil innovatum cenſeatur tum quoad adminiſtrationem Sacramentorum, tum quoad exactionem decimarum, & demum quoad omnes alios actus huc uſque pacifice exercitos in domibus, & familiis, quæ ſitæ ſunt in viciniis dd. Eccleſiarum, itaut, ſicuti ante concordiam Curia Auximana, & Plebanus Avenalis nonnullos actus exercebant in domibus, & familiis ſitis, uti dictum eſt, in viciniis dd. Eccleſiarum, & conſimiles actus exercebantur a Curia Camerini, & Parocho Paterni in aliis perſonis, & domibus ſitis in iiſdem viciniis, ſic in poſterum iidem omnino actus fieri valeant, parteſque remaneant in eadem poſſeſſione, in qua de præſenti reperiuntur.

Quoad Eccleſiam S. Angeli Criptarum, cum eadem citra controverſiam ſita ſit in Diœceſi Camerinenſi, conventum fuit, quod omnino pertinere debeat ad juriſdictionem Epiſcopi Camerinenſis pro tempore.

Et quia Plebanus, & Confraternitas Avenalis, etſi pertinentes ad Diœceſim Auximanam prætendebant ſe vigore immemorabilis poſſe nonnullas functiones exercere in memorata Eccleſia S. Angeli Criptarum abſque neceſſitate petendi licentiam ab Epiſcopo Camerinen., & in probatione d. immemorabilis nonnullæ aderant difficultates, conventum fuit primo, quod ſicuti Confraternitati liberum eſt ab Eccleſia diſcedere, ſic liberum eſſe debeat Epiſcopo Camerinen. eam a d. Eccleſia dimittere.

Secundo, quod perſiſtente Confraternitate in Eccleſia S.Angeli, nec ulla facta ejus dimiſſione ab Epiſcopo Camerinen., concedatur ab Ordinario Camerinen. pro tempore quolibet ſexennio facultas Confraternitati, & Parocho Avenalis, ſeu alteri Cappellano, & Sacerdoti exercendi in Eccleſia S. Angeli omnes illas functiones, quæ uſque adhuc exercitæ ſunt in eadem, compræhenſa etiam inter has functiones illa prædicationis de more faciendæ Dominica Paſſionis, nec non facultate, tam quoad Plebanum Avenalis, quam quoad ejus Cappellanum excipiendi confeſſiones Sacramentales in d. Eccleſia, prævia tamen approbatione Epiſcopi Auximani pro tempore.

Tertio, quod etiam durante ſexennio, permiſſum eſſe debeat Epiſcopo Camerinen. ſuo arbitrio Confraternitatem ab Eccleſia S. Angeli dimittere, ſicuti durante ſexennio, ex ſuo arbitrio licitum eſt Confraternitati a ſæpe memorata Eccleſia diſcedere.

Ultimo,

Ultimo, quod si occasione functionum a Confraternitate peragendarum in Ecclesia, ultra Parochum Avenalis, & ejus Cappellanum alii Sacerdotes a Confratribus invitentur, cæteris præferatur Parochus Paterni, cui Ecclesia subdita est.

Hæc sunt concordiæ capita. Dignabuntur itaque EE. VV. decernere. *An concordia sit confirmanda in casu &c.*

Pro approbatione concordiæ.

Sess. 25. c. 3. de Regul. & Monial.

COMACLEN. ELECTIONIS. Joannes Ognibene in suo ultimo, cum quo decessit Testamento, demandavit ut Sacerdos eligeretur, qui Missas pro anima sua celebraret, & quod electio pertineret ad P. Guardianum Cappuccinorum, & Subpriorem S. Augustini Civitatis Comaclen. ad quos etiam pertinere deberet statuere numerum Missarum celebrandarum *pregandoli a compiacersi per l' amor di Dio ad impegnarsi per carità in quest' opera a gloria di S.D.M.*, *e benefizio di d. Testatore*, & licet aliqua in codicillo immutasset, firmam nihilominus voluit remanere electionem peragendam a dd. PP. Guardiano videlicet, & Subpriore, *resti in facoltà di dd. RR. PP. Guardiano, e Sottopriore suddetto di fare elezione d' altri Religiosi, purchè siano Comacchiesi.*

Ad tramites testamenti, & codicilli facta fuit anno 1667. a P. Guardiano, & a P. Subpriore nominatio Sacerdotis Natalis Cassiani de Cavaleriis, nec ulla tunc orta fuit controversia, ex quo uterque in eamdem personam consensit, sed cum secuta vacatione Cappellaniæ, P. Guardianus Cappuccinorum devenerit ad nominationem Sacerdotis Cavalerii, & P. Subprior ad nominationem Sacerdotis Josephi Feletti, controversia inter nominatos excitata est, contendente Feletto, sibi adjudicandam esse Cappellaniam, ex quo propter incapacitatem P. Guardiani Cappuccinorum, totum jus nominandi per jus accrescendi, seu non decrescendi, devenit ad Subpriorem, & excipiente Cavalerio, Cappellaniam sibi esse adjudicandam, tum quia P. Guardianus capax est dicti juris nominandi, tum quia ipse nominatus est ex linea a testatore prædilecta.

Quoad incapacitatem P. Guardiani Felettus affert Textum in *Clementina Exivi §. Verum etiam de verb. significat.*: ibi: *Prædictis fratribus non licet, nec competit, quia potius considerata puritate status sui, debent sibi scire interdictum, quod hujusmodi executionibus, & dispositionibus se exponant; & licet subdantur hæc alia verba, cum d. Ordinis professores pro nulla re temporali possint in judicio experiri &c. hæc autem sæpius absque litigio, & contrectatione, vel administratione pecuniæ nequeant expediri*, quæ verba restricta esse videntur ad res temporales, cum tamen litigii ratio se extendat etiam ad quædam jura, vel spiritualia, vel spiritualibus annexa, hinc deducit, Cappuccinos, & alios strictissimam paupertatem profitentes juris nominandi, seu præsentandi reputandos esse incapaces.

Cavalerius e contra capacē omnino reputat P. Guardianum, cum nedū propter præcedentem præsentationem sit in possessione præsentandi, & nominandi, sed etiam cum actus pietatē concernat, & charitatem respiciat, & absq; suspicione fraudis, vel mixtura usus, seu administrationis pecuniarum, & bonorum, cujus ratione prohibitio inducta est, expleri valeat, ut in terminis testatoris, qui bona reliquerat pro dotatione puellarum,

& no-

& nominationem commiserat Patri Guardiano Cappuccinorum, & Priori Sanctissimi Sacramenti argumentatur Cardinalis de Luca de testamento *disc.* 16. *num.* 10. *&* 11.

His stantibus dignabuntur EE. VV. decernere.

An nominatio P. Guardiani Cappuccinorum sustineatur, & cui ex nominatis sit adjudicanda Cappellania in casu &c.

Non proposita.

ATRIEN. Canonici Cathedralis Ecclesiæ Atrien. quotidiano, & nunquam int[illegible]to Ecclesiæ servitio vacantes, itaut qualibet die ter ad d. Ecclesiam accedant, & aliquando etiam quatuor vicibus, dividendo videlicet tempore Quadragesimali, & aliis quibusdam diebus recitationem vesperarum a recitatione Completorii, supplicant pro vacatione trium mensium attentis prædicto continuato servitio, tenuitate redditUum, & aeris intemperie, & Episcopus pro informatione, & voto requisitus, censuit annui posse petitis. *Sess.* 24. *c.* 12. *de ref.*

Sac. Concilium Tridentinum *sess.* 4. *cap.* 12. *de reform.* sic statuit, *non liceat vigore cujuslibet statuti, aut consuetudinis ultra tres menses ab eisdem Ecclesiis quolibet anno abesse, salvis nihilominus, earum Ecclesiarum constitutionibus, quæ longius servitii tempus requirunt, & cohærenter ad hanc S. Concilii* dispositionem Sac. hæc Congregatio Canonicis adstrictis Ecclesiæ servitio ultra novem menses, & postulantibus ex gratia vacationem trium mensium negative, ut plurimum respondit *teste Fagnan. in cap. licet n.* 48., *& seqq. de Præbendis*.

Hæc procedunt in terminis Canonicorum servitio adstrictorum ultra novem menses, in eo autem, quod attinet ad Canonicos ex constitutione, aut consuetudine Ecclesiæ adstrictos servitio totius anni, hæc habentur *apud Garz. de benef.* 5. *p. cap.* 2. *n.* 311. ibi *si tamen Constitutio, aut consuetudo Ecclesiæ requirit servitium totius anni, tunc locum habet absentia trium mensium a Concilio permissa; est etenim dura residentia totius anni, oportetque maxime juxta fragilitatem humanam indulgeri aliquod tempus ad recreationem Corporis, & animi. Et ita Sac. Congregatio Concilii censuit in una Astoricen. his verbis, decretum Concilii cap.* 12. *sess.* 24. *concedit Canonicis absentiam trium mensium, si Constitutiones Ecclesiæ servitium totius anni requirunt. Concordat Barbos. ad cap.* 12. *sess.* 24. *n.* 64. & consimiles referuntur S. Congr. Episcoporum, & Regularium Resolutiones apud Nicolium in Flosculis in verbo Canonicus sub n. 31.

Transeundo ad resolutiones hujus S. Cong. hæc benigne indulsit, ut Canonici Ecclesiæ Collegiatæ S. Victoriæ Farfen. per duos menses a servitio Ecclesiæ quotannis pro arbitrio Emi Commendatarii abesse possent, ita tamen ut omnes interessent diebus Dominicis, & Festis totius anni, & diebus omnibus adventus, Quadragesimæ, Octavæ Nativitatis, Resurrectionis Domini, Pentecostes, & Corporis Christi, & nunquam a Servitio ultra tertiam partem eodem tempore abessent, uti legitur *l.* 19. *dec. pag.* 582. die 13. Novemb. 1655. eademque benigne annuit, ut Canonici Prænestini per 4. menses singulis annis, scilicet a p. die mensis Junii usque ad primam diem mensis Octob. per tertiariam, hoc est, octo ex duodecim intervenire deberent, & quatuor a servitio vacare valerent, uti habetur *l.* 15. *Dec. p.* 576. 22. Aug. 1637., & in Cathacen. servitii Chori

Chori in qua agebatur de Canonicis,qui inserviebant diebus Dominicis & aliis Festis solemnioribus , & aliis diebus inserviebant alternatim , licet die 19. Novemb. 1698. reprobatum fuerit hujusmodi servitium,attenta nihilominus præbendarum tenuitate , quæ erat in duc.50. annuis quoad Canonicatus,& in ducat.100. quoad dignitates die 12. Septemb. 1699. recessum fuit a decisis , & attenta Præbendarum tenuitate statutũ fuit servitium per mediarias juxta morem Basilicæ Vaticanæ, uti habetur lib.40. pag.567.& *lib*.49.*pag*.311.& in quadam Causa Lairien. ,in qua ultra vacationem octuaginta dierum Capitulo indultam anno 1552. a Nuntio Apostolico , Canonici prætendebant alternis hebdomadis vacatione frui pro tonsione barbæ,& pro recreatione Corporis,Sac. Cong. die 24. Januarii 1705. *lib*.55. *decret. pag*.23. indulsit, ut sublatis quibuscumque aliis vacationibus Capitulum ex gratia frui valeret vacatione trium mensium quolibet anno .

His stantibus dignabuntur EE. VV. decernere .

An , & quomodo petitioni sit annuendum in casu &c.

Non proposita .

Sess.7.c.7. de ref.

LEGIONEN., ET ASTORICEN UNIONIS . In Collegio PP. Societatis Jesu Civitatis Legionen sex de præsenti vix degunt Sacerdotes , & ad Scholas vix centum accedunt Adolescentes,quando tempore præterito in prædicto Collegio septem societatis Presbyteri degebant , ut pio exercitiorum spiritualium instituto incumberent, quinque præterea aderant Magistri pro instruendis octingentis,& ultra adolescentibus ad scholas accedentibus ,& tandem duodecim in eodem Religiosi alebantur,qui tertium probationis annum explebant,cum autem mutatio hæc, quæ maximopere cedit in diminutionem Divini Cultus,causam habuerit a decremento redditũum ob notorias temporum calamitates , & ad reparanda hujusmodi damna supplicatum fuerit SS. D. N. pro unione duarum Ecclesiarum Parochialium eidem Collegio facienda , quorum altera sita est in Diœcesi Legionensi , & altera in Diœcesi Astoricensi , & a Sanctitate sua fuerint preces remissæ ad hanc Sac. Congregat. bina in præsenti examinanda dubia proponuntur , quorum alterum pertinet ad punctum unionis , & alterum spectat ad qualitatem Vicariorum in dictis Ecclesiis Parochialibus constituendorum , an videlicet debeant esse perpetui , vel ad nutum amovibiles .

Utraque ex dictis Parochialibus est de jure Patronatus Laicorũ ex fundatione,& dotatione,& Patronorum non deest assensus,& quia illa,quæ sita est in Diœcesi Legionensi est vacans, & altera Diœcesis Astoricensis de præsenti obtinetur a Sacerdote Alphonso Galego, supplicatur quidem pro utriusque unione;sed cum distinctione inter primam, & secundam , cum secunda sit suum effectum habitura, postquam per cessum, vel decessum prædicti Alphonsi Parochia Astoricensis vacaverit . Scriptum prætera fuit pro informatione utrique Episcopo , & uterque respondit , exposita in facto subsistere , & unionem cessuram esse in majorem Dei Cultum ,& publicam Juventutis educationem , & in eo quod attinet , ad deputationem Vicarii ad nutum amovibilis Episcopus Legionensis censet id in Domino expedire ex rationibus in ejus informatione perlegendis , & Episcopus Astoricensis nonnulla ponderat in sua informatione pro amovibilitate , & alia nonnulla pro per-

perpetuitate Vicariorum, & se tandem submitti judicio hujus Sac. Congregationis, ut in prædicta ejus Informatione legi potest.

Quoad Parochiales unitas Cathedralibus Collegiatis, Monasteriis, Collegiis, aut aliis Piis locis *Conc. Trid. sess. 7. de Ref. cap. 7.* statuit quod Episcopi solicite providere procurent: *ut per idoneos Vicarios etiam perpetuos, nisi ipsis Ordinariis pro bono Ecclesiarum regimine aliter expedire videbitur &c. animarum cura laudabiliter exerceatur*, & hæc Concilii verba sic a Doctoribus explicantur, ut appositio Vicarii, sive perpetui, sive temporalis pendeat ab arbitrio Ordinariorum, ex circumstantiis regulando *Barbos. Jur. Eccl. Univers. l. 3. cap. 6. n. 11. & in notis ad ca. 7. sess. 7. de Ref. n. 15. & n. 31. & 32.* ibique *Gallemart. n. 5. Pignatel. consult. 213. n. 4. to. 4. Garz. de Benef. par. 11. c. 2. n. 8. Card. de Luca in adnotat. ad Conc. Trid. disc. 9. n. 6. Alter de Luca in addit. ad Ventrig. in praxi rer. Eccl. p. 1. annot. 20. §. 2. n. 5.* non obstante quod Bulla 47. S. Pii V. *Bull. tom. 2.* quæ statuit quantitatem reddituum assignandorum Vicariis Parochialium unitarum Monasteriis, Beneficiis, Collegiis, aliisque Piis locis, procedat retento themate Vicariorum perpetuorum, ex ea etenim infertur, talem determinatam reddituum quantitatem esse Vicariis perpetuis assignandam, quoties Vicarii perpetui in Parochialibus unitis constituantur, sed non excluditur, quod exigentibus rerum circumstantiis, Vicarii etiam temporales deputari non possint.

E contra pro perpetuitate Vicariorum facit S. Pius Quintus in alia sua Const. 139. *Bull. to. 2.* in qua Vicarios perpetuos constitui vult in Parochialibus Ecclesiis, quæ sunt unitæ Capitulis Urbis, & conferunt late deducta per *Fagnan. in cap. ex parte n. 9. & seqq.* ubi late ostendit utilius servitium Ecclesiis Parochialibus præstari a Vicariis perpetuis, quam a temporalibus, & expedire, ut Sedes Apostolica decernat, quod Capitula Cathedralium, & Collegiatarum Ecclesiarum cura animarum habentium, & eam per Vicarios temporales exercentium cogantur ad deputandos Vicarios perpetuos, qui curæ incumbant.

His stantibus, dignabuntur EE. VV. decernere.

I. *An sit locus unioni Parochialium, de quibus agitur, Collegio PP. Jesuitarum Civitatis Legionen. in casu &c. & quatenus affirmative.*

II. *An Vicarii pro exercitio Animarum curæ debeant esse perpetui, seu amovibiles ad nutum in casu &c.*

Non proposita.

MONASTERIEN. Hermannus Antonius de Velhen Canonicus Cathedralis Ecclesiæ Monasterien. SS. D. N. exposuit, se per vim, & metum ordine Subdiaconali fuisse insignitum, metumque sibi fuisse a Christophoro Alexandro Patre incussum, supplicavitque pro declaratione exemptionis ab observantia voti continentiæ, & quatenus opus esset a dispensatione ab eodem voto: cum enim memoratum continentiæ votum sit Ordini Subdiaconali ex statuto Ecclesiæ annexum, liberam idcirco voluntatem exposcit, qua cessante non est obligatorium, juxta late firmata per *Rotam dec. 770. n. 1. & 2. coram Emerix juniore*, aut saltem metus gravis sufficientem Summo Pontifici causam subministrat dispensandi a Voto Continentiæ, juxta casum in terminis Subdiaconi resolutum ab hac Sac. Cong. in Ipren. dispensationis 16. Dec. 1719. *Sess. 21. c. 5. de ref.*

& alium casum in terminis Diaconi resolutum in Parisien. dispensationis 28. Januarii 1721. cumque præces Hermanni Antonii fuerint a Sanctitate sua ad hanc Sac. Cong. remissæ, scriptum fuit juxta morem Administratori Apostolico Episcopatus Monasterien. pro informatione, & voto; Cùm autem ex informatione, & juribus a dicto Administratore transmissis habeatur primo, quod Christophorus Alexander Pater Hermannum Antonium filium induxit ad recipiendum Ordinem Subdiaconatus incusso metu suæ, & totius familiæ indignationis, exhæredationis, nec ulterioris in filium agnitionis, ut ex assertione jurata ejusdem Christophori Alexandri probatur, secundo, quod duo Testes de austera Patris indole deposuerunt, subdendo, se credere, quod Orator Ordinem Subdiaconatus receperit ex metu gravi reverentiali, tertio quod sæpe memoratus Hermannus Antonius juravit, se modo prædicto fuisse ordine Subdiaconali initiatum, quarto nunquam fuisse ab eodem dictum Ordinem exercitum, quæ probationes omnes compilatæ sunt, contradicente Promotore Fiscali, cujus etiam oppositionibus satisfactum est, ut ex summario scripturæ per manus circumferendæ desumi valet.

Dignabuntur itaque EE. VV. decernere.

I. *An Orator teneatur ad Votum Continentiæ in casu, & quatenus negative.*

II. *An sit locus dispensationi in casu &c.*

Non proposita

Seff. 25. c. 19. de reg. PACEN RESTITUTIONIS IN INTEGRUM. Maria de Sosa Fagundez, quæ die 20. Decemb. 1676. S. Baptisma recepit in Castro Campi Majoris Diœcesis Fluen. professionem regularem emisit die 21. Dec. 1692. in Monasterio Monialium S. Luciæ Civitatis Pacen. cumque eadem anno 1706. recursum ad Sedem Apostolicam habuisset, implorato beneficio restitutionis in integrum adversus prædictam professionem, tamquam emissam propter vim, & metum sibi a Joanne Patre incussum nihil tunc agere potuit; Pater enim, qui adhuc vivebat, obstitit, & filiam, aucta commoditate majoris Livelli, ad sibi consignandam induxit epistolam hujus Sac. Congregationis, in qua juxta morem fuerat Episcopo Pacen. demandatum, ut processum super proposita nullitate professionis, ser. ser. compilari curaret.

Joannes Pater consignatam epistolam laceravit, sed cum ea, quæ consignata fuerat non esset illa, quam Soror Maria de Sosa pro suæ professionis annullatione receperat, sed alia, quam alia Monialis pro eodem effectu impetraverat, & illa, quæ a Sorore Maria fuerat recepta, tradita fuerat Notario Thomæ de Solis, ut tempore opportuniori usum habere posset; mortuo Joanne Patre die 22. Nov. 1719. nec statim inventa Sac. Cong. Epistola in manibus memorati Thomæ depositata, tempore, quo diligentiæ parabantur pro impetrando ab hujus Sac. Cong. Secretaria duplicato, Epistola reperta est, & in ejus sequelam citatis Monasterii Monialibus compilatus fuit ab Ordinario Processus, & ad hanc Sac. Cong: transmissus, & quia Joannes Pater in ultimo, cum quo decessit Testamento hæredem sibi scripsit Confraternitatem Animarum Purgantium Campi majoris, præfixus fuit Confraternitati terminus ad sua jura deducenda in hac Sacra Congregatione. Admittentibus autem Monialibus professionis nullitatem, & Societate comparere recusante, com-

parct Fiscalis Curiæ, qui etiam fuit auditus in compilatione processus: Adeoque ex juribus ab utraque parte circumferendis, dignabuntur EE. VV. decernere.

An sit locus restitutioni in integrum in casu &c.

Non proposita.

SPOLETANA. Licet juxta communiorem opinionem sæpius ab hac S. Congreg. receptam teneantur Canonici tum Cathedralium, tum Collegiatarum Ecclesiarum, ad quotidianam celebrationem, & applicationem Missæ Conventualis pro Benefactoribus, stante nihilominus Præbendarum tenuitate, fuit aliquando indultum, ut firma remanente quotidiana celebratione, applicatio pro benefactoribus fieret diebus tantum festis de præcepto, uti, omissis antiquioribus exemplis, fuit resolutum in Veliterna 14. Martii 1722., & in terminis Collegiatæ Ecclesiæ S. Gregorii Civitatis Spoletanæ 30. Maii hujus ejusdem anni. *Seff. 23. c. 1. de ref.*

Canonici Collegiatæ Ecclesiæ S. Petri ejusdem Civitatis Spoletanæ, quibus ab Episcopo in ultima sua Visitatione demandatum fuit, ut quotidie Missam Conventualem applicarent pro Benefactoribus, nedum in sequelam juris communis, & resolutionum hujus S. Congregat., sed etiam ad tramites præcepti Card. cl. mem. Vice-Comitis Episcopi Spoletani, disputanda proposuerunt dubia infra recensenda, concludendo pro exemptione saltem ab applicatione Missæ Conventualis diebus non festivis de præcepto, & in eo quod attinet ad tenuitatem reddituum, subdunt, eos totaliter consistere in distributionibus, & eas non excedere annua sc. 19. circiter, licet antiquiori tempore ascenderent ad ann. sc. 26. scriptura per manus circumfertur; quocirca dignabuntur EE. VV. decernere.

I. *An Canonici Collegiatæ S. Petri Civitatis Spoleti teneantur quotidie Missam Conventualem celebrare*, & quatenus affirmative.

II. *An teneantur quotidie d. Missam Conventualem applicare pro Benefactoribus*, & quatenus affirmative.

III. *An, & quæ exemptio, sive a celebratione, sive ab applicatione Missæ Conventualis iisdem, attenta præbendarum tenuitate, sit indulgenda in casu &c.*

Non proposita.

Causæ, quæ ſequuntur, cum in proxime præterita Congregatione deciſæ minime fuerint, dignabuntur EE, VV. dictæ Congregationis folium reaſſumere, & ſequentibus dubiis reſpondere.

Seſſ. 25. c. 3. de Reg., & monial. COMACLEN. ELECTIONIS.

An nominatio P. Guardiani Cappuccinorum ſuſtineatur, & cui ex nominatis ſit adjudicanda Cappellania in caſu &c.

Adjudicandam eſſe Cappellaniam Thomæ de Cavaleriis in caſu &c., & ad mentem.

Seſſ. 24. c. 12. de ref. ATRIEN.

An, & quomodo petitioni ſit annuendum in caſu &c.

Pro gratia ad duos menſes ad formam Farfen. 13. Novembris 1655.

Seſſ. 22. c. 5. de ref. MONASTERIEN.

I. *An Orator teneatur ad votum continentiæ in caſu*, & quatenus negative.
II. *An ſit locus diſpenſationi in caſu &c.*

Coadjuvandas eſſe probationes juxta Inſtructionem.

Seſſ. 25. c. 19. de reg. PACEN. RESTITUTIONIS IN INTEGRUM.

An ſit locus reſtitutioni in integrum in caſu &c.

Affirmative in omnibus.

Seſſ. 23. c. 1. de ref. SPOLETANA.

I. *An Canonici Collegiatæ Eccleſiæ S. Petri Civitatis Spoleti, teneantur quotidie Miſſam Conventualem celebrare*, & quatenus affirmative.
II. *An teneantur quotidie d. Miſſam Conventualem applicare pro benefactoribus*, & quatenus affirmative.

An

III. *An, & quæ exemptio, sive a celebratione sive ab applicatione Missæ Conventualis, iisdem attenta præbendarũ tenuitate, sit indulgenda, in casu &c.*

Ad I., & II. Affirmative. Ad III. Pro gratia quoad applicationem tantum, ut in Veliterna 14. Martii 1722.

CAVEN. ERECTIONIS PAROCHIALIS. Licet anno 1662. ab Episcopo Caven. Eccl. S. Mariæ Gratiarum Pagi Benincasa fuerit erecta in Parochialem, & cura Populi fuerit dismembrata a Parochiali Ecclesia S. Petri Civitatis Caven., ad quam d. Populus pertinebat, habito nihilominus recursu a Parocho memoratæ Ecclesiæ S. Petri ad hanc Sac. Congr., responsum fuit, quod non erat locus erectioni novæ Parochiæ, sed quod Incolæ Pagi eligerent, & propriis expensis alerent Cappellanum ab Ordinario approbandum, qui ipsis Sacramenta ministraret. *Sess. 21. c. 7. de ref.*

In hujus decreti executionem plures successive Cappellani ad ministerium electi fuerunt, tum ex Diœcesi, tum exteri, sed omnes brevi tempore illud exercuerunt, & ultimus, qui viginti annorum spatio, non obstantibus dissidiis, & litibus, quæ cum Parocho S. Petri intercesserunt, in dicto munere perduravit, annis elapsis mortuus est.

Occasione visitationis factæ ab Episcopo anno 1720. adhibitæ fuerunt ab ipso omnes diligentiæ pro inveniendo idoneo Sacerdote, qui mortuo substitui posset, sed nullus inventus est; exteri enim ad Pagum accedere nolunt, & unus tantum adest in Pago Sacerdos, qui non est approbatus ad Confessiones audiendas; quocirca idem Episcopus jussit uni ex Parochis S. Petri, tres enim curam animarum exercent, diu, noctuque moram facere in Pago Benincasa.

Episcopale decretum optato caruit effectu, & Incolæ Pagi, qui sunt 400., Sacramentorum carent administratione, itaut nonnullos ab Episcopo in sua relatione dicatur sine Sacramentis obiisse, utque hæc de medio tollantur inconvenientia, Incolæ loci Benincasa suas preces huic S. Congr. exhibuerunt, vel pro facultate erigendi propriam Ecclesiam S. Mariæ Gratiarum in Parochialem distinctam, & separatam ab Ecclesia S. Petri, vel saltem pro facultate fundandi in Ecclesia S. Petri quartam Præbendã Parochialẽ, ita tamen, ut quartus Parochus ab Oratoribus nominandus, & ab Episcopo approbandus, debeat semper in Pago Benincasa residere.

Juxta morem scriptum fuit Episcopo pro informatione, & voto, & Episcopus exposita retulit in facto subsistere, & expedire in Domino, quod petitis annuatur, cum idoneum Sacerdotem reperire non possit, qui Sacramenta Incolis tanquam Cappellanus administret, & cum impossibile sit, quod Parochus S. Petri incumbere valeat curæ in Pago Benincasa.

Facta precum, & informationis Episcopi relatione S. hæc Congr. die 7. Februarii 1722. rescripsit, quod præfigeretur terminus Parocho S. Petri ad sua jura deducenda, & quod Episcopus interim provideret de idoneo Sacerdote, qui curam exerceret animarum; cumque Episcopus suis literis datis die 7. mensis Maii respondisset, se terminum præfixisse, & vix se reperire potuisse Sacerdotem, qui ægro animo bis in hebdomada a Civitate Cavensi pergit ad Pagum, ut Confessiones excipiat, novæ literæ die 13. Junii ab hac S. Congreg. ad eundem Episcopum datæ sunt, ut informaret super modo, quo cura a tribus Parochis S. Petri exercetur, & an subsisteret assumptum ab Incolis Pagi expositum, quod ab habitantibus in

in alio loco nuncupato *la Marina* fuerit tertia Præbenda Parochialis propriis ſumptibus erecta in Eccleſia S.Petri,ea lege,ut hic tertius Parochus deberet in loco *la Marina* ſemper reſidere.

Novis hiſce literis ab Epiſcopo die 9.Sept. reſponſum eſt,& dictum,a tempore immemorabili duos Parochos in Eccleſia S. Petri fuiſſe,qui curam exercuerunt animarum, & anno 1701. intercedente auctoritate bo:me: Epiſcopi Pignatelli, fuiſſe ab hominibus loci Maritimæ veteris ſubjecti Parochiali S. Petri erectam in eadem S. Petri Eccleſia tertiam Parochialem Præbendam cum onere, quod unus ex tribus Parochis in loco Maritimæ veteris reſidentiam perpetuo haberet, & Sacramenta Incolis in Eccleſia S. Mariæ miniſtraret,& in ſua Diœceſi non ſolum tres Parochos in una Eccleſia,ſed etiam ſeptem reperiri,qui curæ animarum præſunt juxta quaſdam leges ab Epiſcopo Lippio latas anno 1608.

Jura circumferentur; quocirca onus erit EE. VV. decernere.

I. *An Eccleſia S.Mariæ Gratiarum loci Benincaſa erigi debeat in Parochialem*, & quatenus negative.

II. *An ſit fundanda quarta Præbenda Parochialis in Eccleſia S. Petri ad Dragoneam ſub obligatione, quod Parochus manutenendus ſumptibus hominum d. loci Benincaſa, & ab eis eligendus cum approbatione Epiſcopi teneatur reſidere in eodem loco in caſu &c.*

Dilata, & pro meliori informatione juxta Inſtructionem.

Seſſ.21. c.8. de ref.

ROMANA. Conſules,& Magiſtri Artis Aurificum anno 1692. ceſſerunt Opificibus ejuſdem Artis vulgo *Giovani, o ſia Garzoni di Bottega*, prævia reſervatione Beneplaciti Apoſtolici,Cappellam SSmi Præſepis ſitam in Eccleſia S. Eligii ad Univerſitatem Artis Aurificum pertinente,& nonnulla ulterius Capitula cum prædictis fecerunt, itaut erecta remanſerit memoratorum Opificum Univerſitas ſeparata ab Univerſitate Magiſtrorum ejuſdem Artis; cumque nonnulli ex Opificibus adverſus conceſſionem, & reſpective erectionem judicium intentaſſent cor. primo Collaterali Capitolii,& hic ſententiam ſuper nullitate tuliſſet, delata de ordine Auditoris SSmi controverſia ad hanc S.Congreg., propoſitum fuit die 11.Sept.1694.ſequens dubium,*an ſit locus novæ erectioni Univerſitatis Juvenum Artificum in d. Eccleſia S. Eligii*, eoque nullatenus dicta die reſoluto die tandem 25. Sept. ejuſdem anni reſponſum fuit *negative quoad erectionem novæ Univerſitatis*, *& Secretario ad mentem*,quæ fuit,ut Opifices,qui in præteritum celebraverant in Altari ipſis conceſſo feſtivitatem S. Andronici, & S. Athanaſiæ, d. celebrationem continuarent,uti habetur *lib.*44. *Decr. fol.*476. commiſſaque executione negocii cl. mem. Card. de Alteriis Artis Protectori, cum fuiſſet ab eodem relaxatum mandatum per modum proviſionis pro ſolutione cujuſdam taxæ, ut ope ejuſdem demandata celebratio adimpleretur, Sac. hæc Congreg. die 13. Nov. ejuſdem anni, reſcripſit *Secretario ad mentem*, & mens fuit, quod non cogerentur Opifices Aurificum ad aliquam contributionem eleemoſynæ pro celebratione feſtivitatis S. Andronici, & S. Athanaſiæ.

Poſt hæc nihil actum fuit niſi anno 1697., quo tempore cum nova fuiſſent con-

confecta Capitula de consensu Congregationis Secretæ Magistrorum Artis, de consensu Cong. Generalis Opificum, & cohærenter ad prædicta deventum fuisset ad stipulationem instrumenti, exhibitus fuit huic Sac. Congregationi supplex libellus pro conventionum confirmatione, eodemque remisso ad Eminentissimum Cardinalem Otthobonum Protectorem, responsum fuit die 16. Maii 1699. pro confirmatione in forma specifica, & quia tunc decretum expeditum non fuit, & sic multo minus promota instantia pro concessione Brevis Apostolici, deventum subinde fuit ad reformationem nonullorum Capitulorum, & ad aliorum ampliationem, porrectoque novo supplici libello pro horum Capitulorum approbatione, prævia informatione Eminentiss. Card. Protectoris, die 30. Septemb. 1719. dictum fuit, quod Oratores singillatim exprimerent Capitula revocata, aut immutata, aut ampliata, factaque ad normam hujus rescripti expressione, die tandem 13. Apr. 1720. Sacra Congregatio censuit, si Sanctitati Suæ placuisset, Capitula, Conventiones, & Statuta per litteras Apostolicas in forma Brevis approbari, & confirmari posse in forma specifica, & san. me. Clemens Papa XI. die 5. Octobris ejusdem anni per suas litteras Apostolicas in forma Brevis supra relata Statuta confirmavit, cum clausula *salva tamen semper in præmissis auctoritate Sac. Congregationis Concilii*.

Adversus hujusmodi confirmationem, & respective novæ Universitatis erectionem nonnulli ex Opificibus reclamant, tum quia nec huic Sac. Cong., nec Summo Pontifici in precibus exhibitis pro Statutorum confirmatione expositum fuit, quod usque de anno 1694. responsum fuerat contra erectionem novæ Universitatis, quæ res, si fuisset exposita, difficiliorem saltem reddidisset Statutorum confirmationem, tum quia Magistri, & Opifices ad eandem pertinent Artem, & incongruum esse videtur, ut duæ Universitates separatæ de una, & eadem Arte constituantur, & tandem quia in novis Capitulis eximuntur a contributione filii, & fratres Magistrorum, ex quo resultat damnum Opificibus, qui ex propria industria, & laboribus vitam ducunt.

E contra a majori parte Opificum, qui instant pro novæ Universitatis conservatione, replicatur, hanc novam Universitatem cedere in augmentum Cultus divini; instituta enim fuit, ut statis temporibus Opifices congregari possent pro Christianæ Pietatis actibus exercendis, item omnia gesta fuisse ex consensu Universitatis Magistrorum, quæ habet facultatem condendi Statuta, & Decreta propriæ Artis, exercitium respicientia, rursus non defuisse in his, quæ gesta sunt, omnium fere Opificum consensum, & ultimo non obesse posse reticentiam præcedentium rescriptorum Sac. Cong., cum coacta solutio cujusdam taxæ ab Aggregatis ad novam Universitatem faciendæ, quæ causam dedit antiquioribus litibus, fuerit fidelissime exposita tum Sacræ Congregationi, tum Summo Pontifici, & ab utrisque approbata.

Jura hinc inde circumferuntur, & ex eorum lectura dignabuntur EE.VV. decernere.

An erectio controversæ Universitatis Juvenum Aurificum, & Argentariorum sustineatur in casu &c.

Non proposita.

JAN-

Sess.24. c.14. de ref. JANUEN PACTIONUM. In Ecclesia Metropolitana Januensi adsunt triginta Cappellani sub nomine Massæ,& isti inserviunt Choro ejusdem horis diurnis, & nocturnis, & quando contingit vacatio unius ex istis Cappellanis, electio fit a Cappellanis collegialiter, & per secreta suffragia, & electus absque ulla canonica institutione admittitur ad Chori servitium; Cappellaniæ etenim sunt Laicales, & dicitur, eas fuisse laicales declaratas ab hac Sac. Congregatione.

Occasione dictæ vacationis fiunt pactiones inter Electores, & Concurrentes, & subscribuntur apocæ, in quibus promittitur quædam summa pecuniarum, vel Sacristiæ, vel uni, aut alteri ex Electoribus persolvenda, si concurrens ad Cappellaniam vacantem eligatur; cumque secuta prædicta electione,aut Sacristia,aut ille ex Electoribus, cujus favore apoca promissionis fuit exarata, judicialiter instent pro solutione, Eminentissimus Archiepiscopus Januen. quærit ab hac Sacra Congregatione, an pactiones hujusmodi sint licitæ, & an compelli possint paciscentes ad solvendum, & an electiones simili modo factæ sustineantur, ut ex tenore infrascriptorum dubiorum.

Quando vigent antiquæ,& immemorabiles consuetudines, juxta quas aliquid persolvitur occasione possessionis Canonicatus,& Præbendæ,seu alterius Officii Ecclesiastici in aliqua Ecclesia exercendi, eadem tanquam simoniacæ reprobantur,si id,quod exigitur,seu persolvitur, cedit in utilitatem,& privatum commodum aliorum Canonicorum,sive Sacerdotum,aliorumve Ecclesiæ Ministrorum;secus autem,si id,quod exigitur, seu persolvitur,erogatur,& convertitur in usus pios, uti probat *Textus in cap. Jacobus de Simonia*, & habetur *cap.*14.*sess.*24.*de ref. & in Bulla* 104. *S. Pii V. Bull. to.*2. relictisque antiquioribus hujus Sac. Cong. Resolutionibus *in quadam Causa Cassanen.*, quæ fuit proposita die 3. Decemb.1718. & in qua actum fuit de antiqua, & immemorabili consuetudine vigente in Receptitia Ecclesia S. M. Majoris Civitatis Marateæ,juxta quam consuetudinem quicunque Sacerdos erat admittendus ad numerum Sacerdotum participantium,solvebat unicuique ex illis decem Carolenos,& iidem ferebant onus emendi paramenta, vasa sacra, & alia necessaria pro Sacristia, cum disputatum fuisset dubium,*an consuetudo vigens exigendi a quolibet Presbytero admittendo ad participationem massæ communis ejusdem Ecclesiæ Carolenos decem, esset servanda in casu &c.* responsum fuit *affirmative,dummodo fiat depositum in capsa Sacristiæ, & quod depositum erogetur in usus ejusdem Sacristiæ tantum, &* contrafacientes nedum restitutioni essent obnoxii *juxta Textum in cap. de hoc de simonia*,sed etiam remanerent subjecti aliis pœnis, de quibus *in allegata const.* 104. *S. Pii V.* in qua ulterius irritum, & inane decernitur quidquid in prædictis contigerit attentari.

Plana hæc esse videntur; quocirca inquirere opus est, an Cappellaniæ, de quibus agitur, possint esse subjectum simoniæ. Affirmativa quippe suadetur, ex quo licet Ecclesiastica Beneficia dici non valeant, annexum tamen habent aliquod Ecclesiasticum, in quo rerum statu contractatio super iisdem simoniaca esse potest,si non de Jure Divino, saltem de Jure Ecclesiastico,*juxta Text. in canone Salvator,ibique glos. in verb. & Judices prima q.*3. & faciunt deducta *per Fagn. in cap. cum pridem n.*17.*de pactis* E contra vero negativa sententia suadetur, ex quo Cappellaniæ istæ, utpote laicales non sunt subjectum capax simoniæ, licet habeant anne-

annexum onus Missarum, in quo rerum themate pactiones quoad eas possunt esse illicitæ, & irreligiosæ, sed non simoniacæ, *Giballin. de simonia quæst.* 20. *conf.* 7., & late prosequitur *R.P.D. Petra ad Const. Apost. tom.* 4. *p.* 503., & confert resolutio hujus S. Congr. in Causa Neapolitana die 26. Augusti 1719. in qua excitata controversia de nonnullis conventionibus initis super hujusce generis Cappellania, resolutum fuit, non adfuisse simoniam, nec paciscentem incurrisse pœnas simoniæ, licet pacta essent illicita, & in hoc rerum themate dubia mox recensenda non possent resolvi cum terminis simoniæ, sed ad terminos ejus, qui ante electionem, aliquam summam persolvendam promittit, vel erogandam in usus pios, vel applicandam alicui ex electoribus, ut sibi paret viam ad aliquod officium, licet illud Ecclesiasticum Beneficium non sit.

His stantibus, dignabuntur EE. VV. decernere.

I. *An liceant tales pactiones.*

II. *An electio cum illis facta sustineatur.*

III. *An possit cogi electus ad solutionem summæ promissæ.*

IV. *An sit locus restitutioni summæ in casu, & casibus receptæ*, & quatenus affirmative.

V. *Cui facienda sit restitutio.*

VI. *Quibus pœnis plectendi sint paciscentes.*

Non proposita.

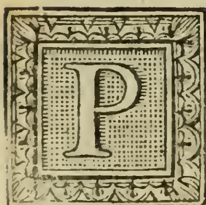
S. MARCI PLURIUM. Exortis nonnullis controversiis inter Promotorem Fiscalem Curiæ Episcopalis S. Marci, & Clerum Terrarum S. Ginneti, & Roggiani, subscripta fuerunt sequentia dubia, pro quorum resolutione supplices preces exhibentur EE. VV., & jura hinc inde circumferuntur. *Sess. 24. c. 3. de ref.*

1. An Episcopus S. Marci possit per seipsummet quotannis visitare omnes Ecclesias, omniaque loca suæ Diœcesis, & an intra annum possit plures facere visitationes.
2. An d. Episcopo Visitanti per seipsum debeatur integra solita procuratio, seu potius sit servanda alternativa.
3. An prædicta integra solita procuratio sit solvenda in illa solita quantitate pecuniæ juxta morem cujuscumq; loci visitandi, & in tribus prandiis dandis Episcopo, ejusque Comitatui, in vecturis, habitatione, & utensilibus necessariis, juxta prætensam antiquissimam consuetudinē.
4. An Episcopo, ejusque Comitatui debeantur cibaria, aliaque necessaria toto tempore permanentiæ in visitatione.
5. An eidem Episcopo visitanti possit præfigi numerus personarum ejus Comitatus.
6. An eidem Episcopo visitanti possit præfigi numerus dierum, quibus permanere debet in visitatione loci visitandi.
7. An Episcopus S. Marci possit exigere a quocumque Sacerdote suæ Diœcesis carolenos sex quolibet anno ratione Cathedratici, seu Canonicæ, & quatenus negative.
8. An Episcopo debeatur Cathedraticum, & in qua summa quolibet anno.
9. An Episcopus possit exigere a quocumque Parocho Diœcesis carolenos 30. pro quolibet anno sub titulo oblationis in die Paschatis Resurrectionis, & Natalis D. N. Jesu Christi.

10. An tam in actu restitutionis capitalium faciendæ a debitoribus, teneatur Clerus exquirere consensum Episcopi, quam etiam pro novo reinvestimento faciendo, & quatenus affirmative.
11. Quanta debeat esse summa capitalis in casu &c.
12. An censuræ comminatæ contra Clerum Terræ Roggiani pro prætensa alienatione capitalis substineantur.
13. An in casu mortis cujuscumque Presbyteri debeantur Episcopo Superpeliceum, seu Cotta, & Breviarium, quibus Presbyter utebatur in vita juxta prætensam antiquissimam consuetudinem.
14. An, & quæ indebite exacta sint restituenda etiam in recipienda redditione rationis administrationis locorum piorum in casu &c.

Pro absolutione a censuris ad tres menses cum reincidentia

Die Sabbathi 16. Januarii 1723.

Sess. 24. c. 8. de ref. matr.

RAGEN. MATRIMONII. Guillelmus Jaroslaus Graisfelsens de Pilsemburgh Baro, seu Dominus Loci Tman sa: me: Clem. PP. XI. in supplici sui libello exposuit, se ante quadraginta, & ultra annos matrimonium contraxisse cum Ludmilla honesta Puella, non tamen coram Parocho, ex quo tunc in loco Tman nullus aderat Parochus, & Missæ sacrificium celebrabatur a Sacerdotibus extraneis, fortuitu ad dictum locum advenientibus, sed coram quodam Sacerdote, absque tamen fraude, & bona fide, cum sibi a viro fide digno suppositum fuisset, Matrimonium hoc modo contractum validum esse futurum, ratione potissimum, quod ad se uti loci Dominum pertinebat jus Parochum præsentandi.

Exposuit ulterius Orator, se ex dicto Matrimonio tres filios adhuc superstites habuisse, Joannem videlicet, Carolum, & Rodulphum, eosque semper habitos fuisse pro legitimis, & alterum ex eis Matrimonium contraxisse cum fœmina nobilis conditionis, ex qua filios habuit, seque, & Ludmillam habitos fuisse per consequens pro legitimis conjugibus.

Exposuit denique, se esse in effæta senectute constitutum, & velle de bonis suis disponere, nec uti posse pro filiis ad successionem habilitandis remedio *c. Tanta, qui filii sint legitimi*, contrahendo scilicet de novo matrimonium coram Parocho, & Testibus, & sic filios per subsequens Matrimonium legitimando, & eosdem reddendo capaces omnium jurium, & bonorum tam quoad temporalia, quam quoad Ecclesiastica; juxta enim leges Regni Bohemiæ etiam legitimati per subsequens arcentur a possessione, & hæreditate bonorum in d. Regno sitorum, conclusitque, sibi unicam viam superesse pro rebus suis componendis, obtinendi scilicet a

Se-

Sede Apostolica dispensationem, quæ dicitur in radice Matrimonii, pro qua exine supplicavit.

Cumque Summus Pontifex, qui filios illegitimos ubique terrarum legitimare potest quoad omnes spirituales effectus,& in terris ditioni suæ subjectis eosdem illegitimos legitimare potest, & facere capaces successionum,& cæterorum bonorum,& omnium civilium effectuũ, juxta celebre responsum Innoc.Tertii in *c. per Venerabilem,qui filii sint legitimi.*

Possit hoc ipsum quoad successiones, cæterasque res temporales indirecte efficere ubique terrarum,& in terris alienæ jurisdictioni, quoad temporalia,subjectis,dispensando videlicet in radice matrimonii, & sic abrogando legem ecclesiasticam irritare,& revocare non tantum,quoad inposterum secuturos effectus,ne incurrantur,sed etiam quoad effectus antea productos,juxta *Text.*in *Clemen.quoniam de Immunitate Ecclesiarum*.

Concurrentibus tamen sequentibus circumstantiis, quod scilicet adsit magna,& urgentissima causa, quod proles suscepta fuerit non ex copula manifeste fornicaria,sed ex copula putative matrimoniali,cum in copula manifeste fornicaria nulla sit radix matrimonii, in qua Papa directe dispensando legitimet indirecte,& per quandam consequentiam in ordine ad temporalia, & dummodo matrimonium, ex quo proles legitimanda est orta, non fuerit nullum propter impedimentum juris divini, vel naturalis,sed tantum propter impedimentum legis ecclesiasticæ, uti communiter docent *Canonistæ in c. per Venerabilem,ubi Jo:Andr. n.26. Abbas n.22. Alexand. de Novo n.18. Gonzal. n.23. Barbos. n.6. qui filii sint legitimi,*& ad eumdem titulum Decretalium prosequuntur *Pirhing. §.6. n.42. & seq. Anaclet. §.2. n.51. Navar. cons.2. lib.4. eod. tit. qui filii sint legitimi,* plenissime *Barbosa Voto decis.27. per tot. lib.2. Sanch. de matr. lib.8. disp.7. n.4. & plur. seq. Pont. de matr. lib.11. cap.5. §.1. n.7. Castill. tom.5. controv. cap.105. & præcipue num.28. Diana in edit. Coord. tom.3. tract.1. resol.87. per totam, Peregr. de fideicomm. art.24. n.76. & plur. seq. Corrad. in praxi dispens. lib.8. cap.3. n.46. & seq. de Justis de dispens. matrimonial. lib.1. cap.7. n.284. & seq.* Fuitq; perpetua opinio Rotæ, uti habetur *ex decisionibus in Causa Pampilonen. illigitimitatis 5. Dec. 1608. & 10. Jun. 1609. coram Justo impressis apud Garziam de benef. par.7. cap.2. n.40. & seq. dec.1121. coram Seraphino, decis.362. lib.2. in correctis coram Puteo, dec.19. per totam coram Ludov. dec.174. post secundum volumem consiliorum Farinac. & plenissime in decis.455. par.1. rec. & dec.687. par.2. rec.*

Absque eo quod in hac dispensatione ulla novi consensus præstatio sit necessaria juxta opinionem in Curia receptam,de qua *Barbosa cit. voto 27. n.14. lib.2.*, & late habetur in *dec.455. n.11. par.1. rec.*

Hinc ad justificanda hæc omnia requisita Guilelmus gravitatem,& urgentiam Causæ pro dispensatione obtinenda reposuit in avertendo periculo delationis suorum bonorum ad extraneos, exclusis propriis filiis, & in avertendis jurgiis, & inimicitiis cum parentibus,& consanguineis illius mulieris, quæ fuit nuptui tradita suo filio; jurgia quippe essent inevitabilia, si ille ignobilis, & infamis detegeretur.

Et cætera prosequendo requisita,idem Orator subdidit,dubitari non posse de ortu prolis ex copula non manifeste fornicaria, sed putative matrimoniali; satis enim esse dicitur ad rẽ,de qua agitur,quod matrimonium fuerit

fuerit de facto secutum, & quod intercesserit affectus maritalis una cum consensu naturali, *juxta celebrem theoricam Jo: Andr. in cap. per Venerabilem n.20. qui filii sint legitimi*, & sequitur *Rota in cit. Panpiloten. Illegitimitatis impressa apud Garziam de benef.par.7. cap.2. sub n.40. & dec.355. n.9.par.1.rec.*, cumque nullum aliud requisitum superesset, quam ostendere, quod impedimentum non a jure divino, aut naturali, sed a jure ecclesiastico provenisset, dixit, nullam quæstionem super hoc moveri posse, ex quo nullitas matrimonii ex defectu præsentiæ Parochi causam habet a solo jure Ecclesiastico.

Hæ Guilelmi preces fuerunt a Summo Pontifice ad hanc S.Congreg. remissæ, datisque juxta morem pro informatione literis ad Archiepiscopum Pragensem, cum idem respondisset, Guilelmum nunquam de facto matrimonium contraxisse coram Sacerdote, nec enim ejus nomen patefacit, nec testes, qui matrimonio interfuerunt, & Ludmillam semper habitam fuisse pro Concubina, itaut Guilelmus pluries fuerit admonitus, vel de ea dimittenda, vel de ea in uxorem ducenda, antequam causa proponeretur in S. Congreg., operæ pretium existimatum fuit Archiepiscopi responsiones communicare defensoribus Guilelmi, assumptaque a Defensoribus Provincia impugnandi informationem Ordinarii, utque exaratam, suo Principali inaudito, cum plures attulissent testes deponentes de Parochi deficientia in loco Tman tempore contracti asserti Matrimonii, solemnia etiam produxissent juramenta tam Guilelmi, quam Ludmillæ de re, uti exponebatur, secuta, attestationes pariter non omisissent de publica voce, & fama circa creditam ab omnibus legitimitatem filiorum, & matrimonium ab altero ex eis contractum cum Nobili fœmina, proposita fuit Causa in Congregat. habita die 13. Julii 1720., nec ulla fuit capta resolutio, sed dictum, quod probationes coadjuvarentur juxta instructionem.

Cohærenter ad hoc responsum edita fuit instructio in hoc consistens quod examinarentur formiter testes deponentes, quod filii habiti semper fuerint pro legitimis, & quod alter ex eis Matrimonium contraxit cum Nobili Muliere, item quod coadjuvarentur, si possibile esset, per testes formiter examinandos, vel per alia legitima documenta, probationes de Matrimonio coram Sacerdote contracto, rursus, quod simili modo ostenderetur Guillelmum, & Ludmillam se tractasse tanquam veros conjuges, & uti tales habitos fuisse saltem in initio Matrimonii, & quia in informatione Archiepiscopali dictum fuerat, transmissa fuisse a Curia præcepta ad Oratores de se ad invicem separando, vel de contrahendo matrimonio, necnon mentio habita fuerat cujusdam Brevis S.Pœnitentiariæ, dictum fuit, quod copiæ præceptorum, & Brevis transmitterentur.

Cumque in obsequium rescripti S. Congr. in scriptura per manus circumferenda exhibeatur epistola Judicis Delegati, exhibeantur Testes formiter examinati, exhibeatur repetitum juramentum Guilelmi jam decrepiti, & morti proximi, absque eo, quod novum juramentū fuerit emissum a Ludmilla, utpote a loco absente, exhibita fuerint præcepta Episcopalia, quæ utpote facta annis 1701. & 1702. non obstare dicuntur, cum Matrimonium ante 40. annos initum fuisset, & juxta instructionem attendendum supponatur tempus initi matrimonii, an tunc videlicet oratores habiti fuerint pro legitimis conjugibus, non exhibeatur Breve Sac. Pœnitentiariæ, cum dicti Tribunalis Brevia, quoad legitimationem

Pro-

Prolis prosint tantummodo in foro conscientiæ,& post factam legitimationem lacerentur juxta *Const.* 12. §.48. *in parvo Bull. Innoc. XII.*
Onus erit EE. VV. decernere.
An sit Sanctissimo consilium præstandum pro concessione dispensationis in radice matrimonii in casu &c.

Negative.

SEquentes tres causæ, Romana videlicet, Januen., & S. Marci fuerunt propositæ in ultima Congregatione habita die 19. Dec. 1722. quocirca dignabuntur EE.VV. dictæ Congregationis folium benigne reassumere, & ad resolutionem dd. causarum procedere.

ROMANA. *Sess. 22. de ref. c. 8.*
An erectio controversæ Universitatis Juvenum Aurificum, & Argentariorum sustineatur in casu &c.

Affirmative, deleto Capitulo, quo a contributione eximuntur filii, & Fratres Magistrorum, qui idcirco teneautur uti cæteri ad solutionem.

JANUEN. PACTIONUM. *Sess. 24. c. 14. de ref.*
I. *An liceant tales pactiones.*
II. *An electio cum illis facta sustineatur.*
III. *An possit cogi electus ad solutionem summæ promissæ.*
IV. *An sit locus restitutioni summæ in casu, & casibus receptæ*, & quatenus affirmative.
V. *Cui facienda sit restitutio.*
VI. *Quibus pœnis plectendi sint paciscentes.*

Ad I. Negative. Ad II. & subsequentia dilata, & præfigatur terminus interesse habentibus ad sua jura deducenda in Sac. Congr.

SANCTI MARCI PLURIUM. *Sess. 23. c. 15. de ref.*
1. An Episcopus S. Marci possit per seipsummet quotannis visitare omnes Ecclesias, omniaque loca suæ Diœcesis, & an intra annum possit plures facere visitationes.
2. An d. Episcopo Visitanti per seipsum debeatur integra solita procuratio, seu potius sit servanda alternativa.
3. An prædicta integra solita procuratio sit solvenda in illa solita quantitate pecuniæ juxta morem cujuscumq; loci visitandi, & in tribus prandiis dandis Episcopo, ejusque Comitatui, in vecturis, habitatione, & utensilibus necessariis, juxta prætensam antiquissimam consuetudinē.

4. An

4. An Episcopo, ejusque Comitatui debeantur cibaria, aliaque necessaria toto tempore permanentiæ in visitatione.
5. An eidem Episcopo visitanti possit præfigi numerus personarum ejus Comitatus.
6. An eidem Episcopo visitanti possit præfigi numerus dierum, quibus permanere debet in visitatione loci visitandi.
7. An Episcopus S. Marci possit exigere a quocumque Sacerdote suæ Diœcesis carolenos sex quolibet anno ratione Cathedratici, seu Canonicæ, & quatenus negative.
8. An Episcopo debeatur Cathedraticum, & in qua summa quolibet anno.
9. An Episcopus possit exigere a quocumque Parocho Diœcesis carolenos 30. pro quolibet anno sub titulo oblationis in die Paschatis Resurrectionis, & Natalis D. N. Jesu Christi.
10. An tam in actu restitutionis capitalium faciendæ a debitoribus, teneatur Clerus exquirere consensum Episcopi, quam etiam pro novo reinvestimento faciendo, & quatenus affirmative.
11. Quanta debeat esse summa capitalis in casu &c.
12. An censuræ comminatæ contra Clerum Terræ Roggiani pro prætensa alienatione capitalis substineantur.
13. An in casu mortis cujuscumque Presbyteri debeantur Episcopo Superpeliceum, seu Cotta, & Breviarium, quibus Presbyter utebatur in vita juxta prætensam antiquissimam consuetudinem.
14. An, & quæ indebite exacta sint restituenda etiam in recipienda redditione rationis administrationis locorum piorum in casu &c.

Ad Primum affirmative quoad primam, & secundam partem pariter affirmative, sed absque ulla procuratione. Ad secundum, servandam esse alternativam. Ad tertium esse in optione visitandorum solvere procurationem, vel in victualibus, vel in pecunia, exclusis tribus prandiis in casu solutionis pecuniæ, & quoad vecturas Equorum detur Decretum 7. Julii 1708. in S. Marci ad sextum. Ad quartum provisum in tertio. Ad quintum, & sextum arbitrio, & conscientiæ Episcopi ad formam Concilii, & ad mentem. Ad septimum negative, & detur decretum in S. Marci 7. Julii 1708. ad septimum. Ad octavum dilata. Ad nonum coadjuventur probationes. Ad decimum affirmative, sed gratis. Ad undecimum affirmative in quacumque summa, sed gratis. Ad duodecimum constito de reinvestimento, Clerum non esse molestandum. Ad decimumtertium dilata, & coadjuventur hinc inde probationes. Ad decimumquartum affirmative prout de jure.

URA-

URATISLAVIEN. Cum Abbas Lubensis Ordinis Cisterciensis sibi arrogare contenderet jus approbandi Confessarios pro Sanctimonialibus Monasterii Trebinicensis suo Ordini subjectis, licet Monasterium situm esset in Dioecesi Uratislaviensi, habitus fuit ab Episcopo recursus ad Sedem Apostolicam, & Causa ex rescripto Auditoris Sanctissimi delegata fuit huic S. Congreg. cum Voto Rotæ. Sess. 25. c. 15. de ref.

Prodierunt Rotales decisiones Episcopo favorabiles, quæque ab eodem exhibentur; cumque Abbas Summo Pontifici supplicasset pro facultate sibi ex gratia concedenda d. Confessarios approbandi, responsum fuit a Summo Pontifice, quod sua jura deduceret in hac S. Congreg., quatenus existimaret, decisiones Rotales adversum se editas, esse insubsistentes, & multo magis cum Causa fuerit huic S. Congreg. delegata non de Voto, sed cum Voto Rotæ, itaut sit in facultate S. Congreg. amplecti, aut reiicere decisiones Rotales.

Fundamentum Episcopi late exornatum in decisionibus Rotalibus constituitur in *Bulla* 18. *Gregor. XV. Bull. tom.* 4. In dictis quoque decisionibus firmatur, non prodesse allegata Abbatis privilegia, nec consuetudinem immemorabilem esse probatam, addique posset ultra deducta in decisionibus, quod immemorabilis, quatenus esset probata, non relevaret: in *Bulla etenim* 7. *Clem. X. Bullar. tom.* 6. statuitur idipsum, quod fuit statutum in Bulla Gregoriana, indigere videlicet Regulares approbatione Episcopi pro excipiendis confessionibus Monialium sibi subjectarum, uti legitur in §. 4., & in hac Bulla Clementina continetur derogatio consuetudini etiam immemorabili, uti legitur §. 9.

Adeoque onus erit EE. VV. decernere.

An votum Rotale sit exequendum in casu &c.

Non proposita.

HERBIPOLEN. ECCLESIARUM PAROCHIALIUM. Proposita fuit hæc Causa in Congreg. habita die 19. Sept. 1722. cujus folium poterit ab EE. VV. benigne reassumi, disputatoque dubio: *an Abbas Monasterii S. Michaelis extra Mœnia Bambergæ Ordinis Benedictinorum teneatur præsentare Rectores, seu Curatos ad Ecclesias Ezelskirchen, & Gremsdorff, qui sint Presbyteri sæculares ab Episcopo instituendi, vel potius liberum sit præsentare Regulares sui Ordinis in casu*, responsum fuit *affirmative quoad primam, negative quoad secundam partem*, impetrataque nova audientia ab Abbate quæritur in præsenti. Sess. 14. de Refor. c. 10

An sit standum, vel recedendum a decisis in casu &c.

In decisis.

NUL-

Sess.7. c.8. de ref.

NULLIUS CASTELLANÆ. Proposita fuit hæc Causa in Cong. habita die 29. Augusti 1722. Cujus folium poterit ab EE. VV. benigne reassumi, disputatoque dubio, *an Capitulum Ecclesiæ S. Leonis Castellanæ possit in die Festivitatis S. Luciæ canere Missas adventitias ei benevisas in Altari ejusdem Sanctæ in Ecclesia PP. S. Francisci de Paula, invitis eisdem Patribus in casu &c.* responsum fuit *negative, præterquam quoad binas Missas cantatas*, impetrataque a Capitulo nova audientia, quæritur in præsenti.

An sit standum, vel recedendum a decisis in casu &c.

Non proposita.

Sess.7. c.6. de ref.

LEGIONEN. & ASTORICEN. UNIONIS. Proposita fuit hæc Causa in Congr. habita die 5. Dec. 1722., nec ulla fuit capta resolutio. Reassumpto itaque folio d. Congreg. dignabuntur EE.VV. decernere.

I. *An sit locus unioni Parochialium, de quibus agitur, Collegio Patrum Jesuitarum Civitatis Legionen. in casu &c.* & quatenus affirmative.

II. *An Vicarii pro exercitio curæ animarum debeant esse perpetui, seu amovibiles ad nutum in casu &c.*

Non proposita.

Sess.5. c.1. de ref.

VALENTINA. Vacante Canonicatu Lectorali Metropolitanæ Ecclesiæ Valentinæ, Capitulum, & Canonici ad normam literarum Apostolicarum sa:me. Innoc. PP. XI. devenerunt ad affixionem edicti, in quo demandarunt, ut Oppositores subire deberent examen super expositione Textus S. Scripturæ, nonnullisque Graduatis, seu Licentiatis in jure canonico, & civili sese opponentibus, sub obtentu, quod examen quoad ipsos fieri non deberet super Textu Scripturæ, sed super Legali facultate, ex rescripto Auditoris Sanctissimi causa ad hanc S. Congreg. delata est.

Fundamentum edicti constituitur in Apostolicis literis memoratæ sa: me: Innoc. XI., in quibus decernitur, quod pro tempore existens Canonicus Lectoralis „ singulis diebus, exceptis festivis, Sac. Scripturam legere, & interpretari, aliaque omnia, & singula, quæ similes Canonici ex „ Concilii Decretis facere, exequi, & exercere debent, & tenentur, „ etiam facere, exequi, & exercere debeat.

Additur, quod in aliis literis ab eodem Pontifice Capitulo scriptis hæc habentur: „ etsi negocium Canonicatus, pro quo supplicastis, non leves „ continebat difficultates, sicuti iis, qui illud urgebant, plane innotuit, „ eas tamen libenter dedimus charitati, qua vos prosequimur, & spei, „ quam concepimus, fore, ut is, qui a vobis, prævio accurato examine „ ad S. Scripturæ lectionem approbatus fuit, judicio, & expectationi „ vestræ non sine Ecclesiæ fructu apprime respondeat „ & in concursu immediate post erectionem habito pro collatione Præbendæ Lectoralis examen inter Oppositores institutum fuit super expositione Sac. Textus.

Et quamvis in primis literis apostolicis sæpe mem. Innoc. XI. mentio habeatur D. U. J. „ unam Præbendam Lectoralem in dicta Ecclesia pro uno „ Clerico, seu Presbytero Magistro in Theologia, seu Juris utriusq; Doctore, sive Licentiato futuro inibi Lectore S. Scripturæ &c. „ & paulo post

post „ pro uno Clerico , seu Presbytero Magistro in Theologia , seu „ utriusque Juris Doctore , aut in decretis in aliqua studii generalis approbata Universitate Licentiato semper , & perpetuo affecti , constituti, & deputati sint,& esse debeant , & Lectorales nuncupentur „ ; Capitulum nihilominus subdit , hæc , & similia suæ intentioni non obstare , cum aliud sit, quod in concursu comparere possint non solum Magistri in Sac. Theologia , sed etiam Juris utriusque Doctores , aliud vero , quod Juris Doctores in concursu comparentes sint examinandi super Jure Canonico, & non super explicatione Sacræ Scripturæ.

Plura ad rem,de qua agitur , afferuntur in informatione tam facti , quam Juris pro Capitulo;& præter deducta ab illis, ponderari fortasse posset, Præbendam Lectoralem fuisse in Ecclesia Valentina institutam a san. me. Innocentio XI. ad normam Concilii Tridentini *sess.5. cap.1.*, uti ex ejus litteris Apostolicis colligitur; cumque Sacrum Concilium loco citato expresse loquatur de Lectione S. Scripturæ,& ab hac Sacra Cong. jam fuerit resolutum,Doctorem in Jure Canonico obtinere posse Præbendam Theologalem, *ut in Asten. 3. Febr. 1646. l. 18. Decret. pag. 31.* ibi -- *quæritur , an Doctor in Jure Canonico possit obtinere Præbendam Theologalem , & an Theologus non Doctor possit similiter illam obtinere . Sacra &c. ad primum respondit posse , & ad secundum pariter affirmative respondit, si non adsit Doctor æqualis idoneitatis*;hæc tamen,& similia,quæ supponunt capacitatem in Doctore Juris Canonici pro obtinenda Præbenda Lectorari , non excludunt in dicto Doctore examen super Sacra Scriptura , nec ei dant facultatem , omissa Sacra Scriptura, legendi Jus Canonicum,uti colligitur ex sequenti decreto,edito ab hac Sac.Congr. *in Vigilien. 27. Septembr. 1681. l. 32. dec. fol. 14. a tergo*, ibi -- *Franciscus Venetianus Canonicus Theologus Cathedralis Vigilien. supplicat pro indulto , ut loco se doctorare faciendi in Theologia possit assumere gradum Doctoratus in Jure Canonico ; Sacra &c. ad quam Sanctissimus Dominus Noster libellum hujusmodi remisit,attenta relatione Episcopi Vigilien. censuit , si Sanctitati Suæ placuerit , posse per suas litteras Apostolicas committi eidem Episcopo , qui veris existentibus narratis, & dummodo prævio diligenti examine , Oratorem invenerit habilem , & idoneum docendi Theologiam Moralem , & explicandi Sacram Scripturam , juxta legem in fundatione Præbendæ Theologalis appositam , pro suo arbitrio,& conscientia cum eo gratis dispenset,ut gradum Doctoris in Jure Canonico suscipere valeat,qui sic susceptus Oratori suffragetur , perinde , ac si ipse in Sacra Theologia graduatus reperiretur , ita tamen , ut Theologiam Moralem docendo , & Sacram Scripturam explicando vere incumbat , & sedulo præstet operam , & de præmissis facta Relatione Sanctissimo die 25. Octobris , Sanctitas Sua Sac. Congr. Sententiam benigne approbavit .*

His stantibus , dignabuntur EE. VV. decernere .

I. *An Edictum pro Concursu a Capitulo promulgatum sustineatur , & quatenus negative .*

I. *An , & quomoda sit reformandum in casu &c.*

Non proposita .

Die Sabbathi 30. Januarii 1723.

UM in proxime præterita Congregatione causæ, quæ sequuntur, decisæ minime fuerint, dignabuntur EE. VV. dictæ Congregationis folium reassumere, & sequentibus dubiis respondere.

Sess. 23. c. 15. de ref. URATISLAVIEN.
An Votum Rotale sit exequendum in casu &c.

Approbationem Confessariorum pro Monialibus pertinere ad Episcopum.

Sess. 7. c. 8. de ref. NULLIUS CASTELLANÆ.
An sit standum, vel recedendum a decisis in casu &c.

In decisis, & amplius.

Sess. 7. c. 7. de ref. LEGIONEN., ET ASTORICEN. UNIONIS.
I. *An sit locus unioni Parochialium, de quibus agitur, Collegio PP. Jesuitarum Civitatis Legionen. in casu &c.*, & quatenus affirmative.
II. *An Vicarii pro exercitio curæ animarum debeant esse perpetui, seu amovibiles ad nutum in casu &c.*

Non proposita.

Sess. 5. c. 1. de ref. VALENTINA.
I. *An edictum pro concursu a Capitulo promulgatum sustineatur*, & quatenus negative.
II. *An, & quomodo sit reformandum in casu &c.*

Ad primum affirmative. Ad secundum provisum in primo.

Sess. 21. c. 5. de ref. FULGINATEN. Episcopus Fulginatensis exposuit huic S. Congr., duas in sua Diœcesi reperiri Parochiales Ecclesias, alteram S. Ægidii Villæ Buronum, alteram contiguam Villæ nuncupatæ *Tenne*, & primæ subditas esse circiter centum animas, & ejus redditum in scutis annuis viginti circiter consistere, & secundam subjectas habere tantum duas familias, & sic duodecim circiter animas, eamq; non habere in redditu, nisi circiter sc. decem, & septem Romana, dictasq; duas Parochiales per quartam partem tantum milliarii inter se distare, & se hæc omnia in comperto habere, tum ex personali visitatione, tum ex Testibus examinatis.

Ex-

Exposuit insuper, alias duas in eadem Diœcesi reperiri Parochiales Ecclesias, alteram S. Petri *Villæ Cerviæ*, alteram S. Antonii Abbatis *Villæ Particani*, easque inter se distare per medium milliare, & primam habere subditas animas octuaginta, & in annuo redditu scuta quadraginta circiter, non deductis expensis, & secundam subditas habere quinquaginta circiter animas, & in annuo redditu scuta viginti circiter, demptis expensis, & se hæc omnia in comperto habere ex personali pariter visitatione, & Testium examine.

Exposuit denique, in Parochiali Ecclesia S. Ægidii non asservari Sanctissimum Sacramentum Eucharistiæ, & Parochum præ nimia indigentia non posse adigi ad residendum, & similia contingere in Ecclesia Villæ nuncupatæ *Tenne*, in qua ulterius non adest sepulchrum pro Parochianis, & in aliis duabus supra memoratis Ecclesiis Parochialibus aliquando, & non semper asservari SS. Eucharistiam, & utrosque Parochos nimia paupertate laborantes non posse executioni mandare decreta, quæ fiunt in visitatione pro reparandis supellectilibus, & aliis rebus consimilibus peragendis, seque idcirco statuisse devenire ad unionem Parochiæ S. Ægidii cum Parochia Villæ *Tenne*, & Parochiæ S. Petri cum Parochia S. Antonii.

Licet inter Scribentes disputetur, an in unionibus Ecclesiarum Parochialium necessarius sit consensus Capituli, nonnullis affirmative respondentibus ad tramites *Clementinæ secundæ de reb. Ecclesiæ non alienandis*, nonnullis autem negative sentientibus ratione facultatis a Sac. Concilio Episcopis datæ, etiam tanquam Sedis Apostolicæ Delegatis, juxta ea, quæ plene habentur *apud Gallemart. ad cap. 5. sess. 21. & apud Barbos. ad eundem locum n. 9. Fagnan. in cap. ad audientiam il primo sub numero 53. de Ecclesiis ædificandis, Monacell. in formular. tom. 1. tit. 2. formul. 7. n. 2.* Episcopus nihilominus negocium unionis in Capitulo proposuit, & ab eo tale responsum prodiit, ut tam ipse, quam Cancellarius pro rogitu accitus crediderint consensum præstitum fuisse; At exhibito subinde a Canonicis quodam folio, in quo theoricæ quædam generales exponebantur circa uniones, quæ sine justa causa, & magna fieri non debebant, folium ipsum fuit ab Episcopo ad hanc Sac. Congr. transmissum, propositaque inter supplices libellos instantia pro unione, die 21. Novembris 1722. rescriptum fuit pro facultate.

Antequam decretum extraderetur, Procurator nomine Capituli protestatus est suos Principales audiri velle, & momenta rationum Sac. Congregationi exhibere pro unione impedienda, dataque Procuratori facultate novum habendi recursum ad Sac. Congr., de hac eadem re actum fuit in Congr. habita die 19. Decemb. 1722., & instantibus Dignitatibus, & Canonicis Ecclesiæ Cathedralis, necnon Parochianis Ecclesiarum uniendarum, responsum fuit, *quod Causa proponeretur in folio in secunda post Reges omnino etiam unica*.

Fundamentum pro unione constituitur *in cap. 5. sess. 21. de reform.*, in quo datur facultas Episcopis etiam tanquam Sedis Apostolicæ Delegatis faciendi uniones perpetuas Beneficiorum Curatorum cum Curatis propter eorum paupertatem, & Sac. hæc Congregatio usque de anno 1577. Episcopo, qui tunc Ecclesiam Fulginatensem administrabat, requirenti, an posset unire duas Parochiales propter earum paupertatem, respondit posse Episcopum facere hanc unionem, si modo unus Rector valeat om-

omnibus illis Ecclesiis inservire, habita ratione vicinitatis locorum, & numeri Parochianorum, *uti habetur l.2. cap.pag. 160. a tergo*.

Scriptura per manus, uti mihi supponitur, circumfertur nomine Capituli, & Parochianorum, & quatenus non adesset Mandatum Procuræ Capituli, & soli remanerent Parochiani, qui se opponerent, onus erit EE. VV. inspicere, an Parochiani in re, de qua nunc agitur, sint legitimi contradictores; dicunt enim Doctores, eos non esse necessario vocandos *Pac. Jordan. lucubr. to.2. l.10. tit.32. n.94. Barbos. loco suprac. n.8. Monacell. loco pariter supracitato n.3.*, & ulterius declarare.

An sit locus unioni in casu &c.

Affirmative.

Sess.22. in Decreto de Observan. & Evit. in cel. Missæ

MONTIS MARANI SERVITII ECCLESIÆ. Pro-Vicarius Generalis Episcopi Montis Marani, sequentem ad hanc Sac. Cong. transmisit relationem „ Cum ad Vulturariæ Oppidum hujus Diœcesis Montis Marani pro explendo munere S. Visitationis anno proxime præterito me contulissem, inter alios abusus inveni, quod illius Presbyteri ad numerum triginta canebant in Choro, & in Ecclesiis Missas Defunctorum, Anniversarias, Votivas, & alia Divina Officia absque Cotta, & Bireto Clericali, sed in nigris, & quod pejus est, curta veste induti, in Missis Defunctorum Anniversariis, quando dicitur unica tantum oratio, non canebant in Choro sequentiam Dies ire &c. Epistolam canebat intus Chorum aliquis eorum absque Cotta, & curta similiter, uti cæteri, indutus veste, & demum Missis cum cantu inserviebat in Altari, vel Laicus, vel Clericus sine superpelliceo. His malis, ut occurrerem, paterne prius illos admonui, ut deinceps in Choro vellent assistere Cotta, & Bireto Clericali induti juxta Pontificale Romanum, & Doctorum auctoritates; cantare sequentiam in Anniversariis, cum dicitur unica oratio, Epistolam canere unum illorum, vel saltem Clericum Lectorem superpelliceo indutum ad partem Epistolæ contra Altare, juxta Missalis Romani Rubricas, & insuper Missis cum cantu inservirent Clerici Cotta induti; „ Cumque suasionibus Presbyteri nollent acquiescere, subdit Provicarius se edictum promulgasse prohibens dictos abusus.

Quoad obligationem canendi Missas, & alia Divina Officia in Ecclesia, & Choro cum Cotta, veste talari, & bireto Clericali, præter deducta a scribente, urget, quod aut nunquam, quod est absurdum, aut si aliquando Presbyteri dictis vestibus uti debent, aptius, & convenientius illis uti non possunt, quam in Ecclesia, & Choro, dum Divina peragunt Officia.

Quoad sequentiam *Dies iræ*, quidquid sit de ejus auctore, cum nonnulli eam referant ad Card. Latinium Ursinum, alii ad Augustinum de Biella Ordinis Eremitarum S. Augustini, alii ad Humbertum Quintum Generalem Ordinis Prædicatorum, alii ad Thomam de Celano Ordinis S. Francisci juxta ea, quæ habentur *apud Gavantum in Thesauro Sacrorum Rit. par.4. tit.18. pag.220. n.5. juxta Venetam impressionem*, hoc unum certum est, quod juxta Rubricas Missalis dicta sequentia dici debet in die Commemorationis omnium Fidelium Defunctorum, & depositionis Defuncti, & quandocunque in Missa dicitur una tantum oratio; cumque unica oratio dicatur in Commemoratione omnium Fidelium Defunctorum, in die depositionis, & tertio, septimo, trigesimo, & Anniversa-

versario Defuncti, hinc est, non videri, quod eadem ex industria sine peccato omitti possit, uti late habetur *apud Quartum ad Rubricas Missalis p.1. tit.5. dub.1. n.5. & dub.4. per tot.* ubi in specie loquendo de omissione *Dies ire* ait, *cæterum in actione Sacrificii tam tremendi omne peccatum, quamvis minimum, cavere debemus, præsertim cum in hoc casu plures dicant committi peccatum mortale.*

Quoad Epistolam canendam ante Altare ab uno de Clero, sic in Rubricis Missalis statuitur, „ si quandoque Celebrans cantat Missam sine Diacono, & subdiacono, Epistolam cantat in loco consueto aliquis Lector „ superpelliceo indutus, & Quartus opere citato *p.2.tit.6. dub.6.* subdit posse licite cantari Epistolam in Missa solemni a Clerico Minorum Ordinum sine Manipulo, si hoc illi committatur propter inopiam Ministrorum in Sacris, & quod in hypothesi, in qua cantetur Missa absque Ministris, videlicet sine Diacono, & Subdiacono, tunc Epistola cantanda est a Lectore induto tantum superpelliceo; & in eo, quod attinet ad locum Epistolæ cantandæ, ait *Gavant. ad Rubricas Missalis p.2.tit.6. p.93. cantatur juxta cornu Altaris, ubi Celebrans legit Epistolam in plano Presbyterii, & est dextera pars Ecclesiæ intrantibus in eam.*

Denique quoad assistentiam Clerici cum Cotta induti, quando Missa cantatur, faciunt decreta *in Concilio Mediolanensi quarto, in Tolosano anno* 1590. *cap.6. & passim in aliis.*

Hæc sunt fundamenta, quibus innituntur decreta Provicarii; cumque ab ejus edicto fuerit interposita appellatio, sub obtentu potissimum contrariæ consuetudinis, & Causa ab Auditore Sanctissimi fuerit remissa ad hanc Sacram Congregationem, onus erit EE. VV. decernere.

I. *An Presbyteri Ecclesiæ Vulturariæ teneantur canere Missas, Anniversaria Defunctorum, & alia Divina Officia in Ecclesia, & Choro cum Cotta, veste talari, & bireto Clericali, in casu &c.*

II. *An in Missis Anniversariis canendis pro Defunctis teneantur canere sequentiam Dies iræ, in casu &c.*

III. *An in Missis prædictis canenda sit Epistola in Choro, vel potius ante Altare in cornu Epistolæ ab uno de Clero, in casu &c.*

IV. *An Missa canenda sit cum assistentia saltem Clerici Cotta induti, vel potius sine Cotta, & licitum sit Laico inservire Celebranti in casu &c.*

Ad primum affirmative. Ad secundum affirmative. Ad tertium quoad primam partem negative, ad secundam affirmative. Ad quartum, Missam esse canendam cum assistentia saltem Clerici Cotta induti.

VOLATERRANA. Exorta controversia inter Patres Minores Conventuales Terræ Montis Æerei, & Archipresbyterum dicti loci, eademque de communi Partium consensu delata ad Vicarium Generalem Volaterranum, fuit ab ipso prolata sententia plurium capitum complexiva, & in aliquibus relativa ad quandam præcedentem transactionem initam tempore Episcopi de Rubeis, ut ex ejus tenore per extensum exhibendo colligi potest. *Sess.25. c.13. de ref.*

Appellarunt Patres ad Sacram Congregationem Episcoporum, & Regularium, & Archipresbyter appellationem interposuit ad Nuntium Florentinum; sententia etenim utrique Collitiganti displicuit, causaque

que ad hanc Sac. Cong. delata, quæ jussit Nuntio, ut se abstineret, & Causam ad Urbem remitteret, & Episcopo Volaterrano demandavit, ut informaret, ex juribus ei reumferendis dignabuntur EE. VV. sequentibus dubiis respondere.

1. An Patres Conventuales S. Francisci Montis Ærei invitati, accedentes ad funus convenire debeant in Ecclesia Parochiali ejusdem Loci, inde omnes una cum Parocho processuri ad locum, ex quo Defunctus afferendus est.

2. An Archipresbyter ejusdem Loci possit ingredi cum Cruce, & Stola eorum Ecclesiam, & super Cadaveribus Defunctorum ibidem tumulandorum officium peragere.

3. An Archipresbytero debeatur Quarta pro illis Defunctis, qui ibidem tumulantur, seu potius eidem obstet exemptio, & quatenus affirmative quoad primam partem.

4. An Archipresbyter, dempta prædicta Quarta, restituere teneatur Cadavera Thomæ Fabri, Sebastiani Butini, & Joannis Mangoni, & emolumenta desuper percepta.

5. An Archipresbyter teneatur invitare Patres ad Officia, quæ in Parochiali peragi solent, seu potius eisdem Patribus, quamvis non invitatis, liceat antedictis Officiis intervenire.

6. An liceat PP. Conventualibus invitare Populum ad facienda Officia pro Animabus Purgatorii in eorum Ecclesia.

7. An liceat PP. Conventualibus ducere Processiones extra Claustra, præterquam in casibus comprehensis in Transactione anni 1703.

8. An liceat PP. Conventualibus exponere in eorum Ecclesia Ven. Eucharistiæ Sacramentum, & Populo benedicere.

Dilata, & scribatur Episcopo juxta Instructionem, & Testes formiter examinentur.

Sess. 25. c. 5. de Reg., & Monial.

LUNEN. SARZANEN. VISITATIONIS SACRORUM LIMINUM. In ultima Relatione status sue Ecclesiæ, quam Episcopus Lunen. Sarzanen. ad hanc Sacram Congregationem transmisit occasione visitationis Sacrorum Liminum, hæc habentur.

„ Massæ adest domus, quam vocant il Conservatorio delle Beghine. De „ hoc ut bene novi ex plurium relatione, nulla habetur fundatio facta „ cum auctoritate, vel Pontificia, vel Ordinaria. Quædam mulieres a „ centum annis, & ultra vitam cælibem, & honestam ducere cupientes „ cœperunt vivere simul in quadam domo, quam licet ter, aut quater „ permutaverint, semper tamen honeste, & exemplariter vixerunt cum „ habitu tertii Ordinis S. Francisci. Non observant clausuram, & sæpe „ videntur in Ecclesiis, & in viis. Emittunt vota simplicia tantum, & „ annis præteritis 1718. & 1719. duæ ex his habita licentia a Sacra Pœnitentiaria quibusdam Viris de loco Carrariæ nupserunt. De his, quia „ quasdam libertates in principio mei Episcopatus intellexi, earum statui improprias, & quod faciliter introducebant tum Regulares Fratres de Observantia, tum sæculares, consulens earum indemnitati, & „ bono nomini, dedi ipsis in Confessarium Sacerdotem sexagenarium bonis moribus, & scientia præditum, qui earum saluti spirituali „ prospiceret, præesset, easque in viam perfectionis dirigeret. Verum „ P. Provincialis Minorum Observantium, cum advenisset Massam visita-

„ visitaturus suos Fratres mense Octobris proxime præterito, nullo „ mecum facto verbo, ipsis mulieribus dedit in Confessarium Patrem „ Julium Ajulam sui Ordinis,easque suæ jurisdictioni subjecit,prætendens ad ipsum in totum spectare dare habitum Puellis,si quæ instant „ in Conservatorium admitti. Unde quid mihi agendum sit in hoc „ casu, ab EE. VV. exposco.

Fuit ab hac Sac. Cong. dictæ Epistolæ responsum, quod erat necessarium audire Patrem Procuratorem Generalem Ordinis; cumque in hujus responsum sequelam fuerit dicto Patri communicatum negocium, & jam elapsus sit annus,& Episcopus juremerito instet,ut sibi demandetur, quid agere debeat,quæritur in præsenti,quid sit eidem respondendum.

Quoad Tertiarias Summus Pontifex Leo Decimus *in sua Const.*32. *Bull. tom.*1. decrevit,quod eædem Virginalem, aut cælibem vitam simpliciter viventes etiam in consanguineorum,& affinium suorum, aut propriis domibus,vel seorsim habitantes gaudere debeant omnibus privilegiis Ordinis, & quod similiter hisce iisdem privilegiis fruantur illæ, quæ collegialiter vivunt,& cum habitu Regulari virginalem, seu cælibem, aut castam vitam profitentur, uti colligitur ex citata Constitutione, & declaratione ad ejus calcem.

Supervenit Constitutio S. Pii V. quæ est *octava in ordine Bull. tom.*2. in qua si cavetur: „ Mulieres quoque,quæ Tertiaria,seu de pœnitentia dicuntur,cujuscumque fuerint Ordinis in Cong. viventes,si,& ipsæ pro„ fessæ fuerint,itaut solemne votum emiserint,ad clausuram præcise, „ ut præmittitur, & ipsæ teneantur; quod si votum solemne non emi„ serint, Ordinarii una cum Superioribus earum hortentur, & persua„ dere studeant,ut illud emittant,& profiteantur,ac post emissionem,& „ professionem eidē clausuræ se subiiciant,quod si recusaverint, & ali„ que ex eis inventæ fuerint scandalose vivere,severissime puniantur. „ Cæteris autem omnibus sic absque emissione professionis, & clausu„ ra vivere omnino volentibus interdicimus,& perpetuo prohibemus, „ ne in futurum ullam aliam prorsus in suum Ordinem, Religionem, „ Congregationēve recipiant.Quod si contra hujusmodi hanc nostram „ prohibitionem, & decretum alias receperint, eas ad sic vivendum „ omnino inhabiles reddimus.

Super hac Const. Piana nonnullæ emanarunt hujusce Sac.Cong. resolutiones; resolutum etenim fuit, Constitutionem restrictam esse ad Tertiarias,quæ in communi, & in Cong. vivunt, & alias non comprehendere habitantes in domibus propriis, vel Consanguineorum,& votum emittentes virginalis, aut cælibis, vel castæ vitæ vidualis, uti habetur *apud Fagnan. in cap. nullus n.66. & duobus seqq. de foro competenti*.

Alia rursus emanarunt decreta, quibus etiam adhæsit Sac. Cong. Episcoporum,& Regularium,& in illis statutum fuit, non posse Regulares excipere Confessiones Sacramentales Mulierum Tertii Ordinis, nisi fuerint ab Ordinario approbati pro excipiendis Confessionibus sæcularium, & Superiores Regulares habentes facultatem a Sede Apostolica posse libere Mulieres admittere ad habitum Tertiariarum, dummodo sint bonis moribus præditæ, & constitutæ saltem in ætate annorum quadraginta,& in fine dictorum decretorum habetur hæc clausula, „ su„ pradictis vero decretis Mulieres Tertii Ordinis, quæ collegialiter „ vivunt,non comprehendi, quinimmo eas Constitutionis dispositioni

Pii

„ Pii V. editæ Romæ anno 1566. quæ incipit Cura Paſtoralis, penitus „ ſubjacere, & expreſſe declarant, non obſtantibus &c. uti habetur apud „ Nicolium in Floſculis in verbo Tertiariæ, apud Lantuſcam in Tea- „ tro Regul. ad idem verbum, apud Donat. rerum „ *Regul. tom.2. tract.17. quæſt.3. n.21. & ſeqq. & apud Mattheuc. in Official. Curiæ Eccl. cap.52. n.3. & ſeq. & apud Pignatell. conſult.34. n.29. tom.3.*

Idemque *Mattheuc. n.6.* ſubdit, „ controverſia eſt de Mulieribus Tertia- „ riis, quæ in Cong. extra clauſuram vivunt. Sed reſolvitur, eas allega- „ tis privilegiis non potiri, nam in decreto relinquuntur ſub diſpoſitio- „ ne Conſtitutionis Pii V. Quarum profeſſiones, & receptiones Beatus „ Pontifex irritat, & annullat. Et tales hoc tempore poſſe prohiberi, ne „ in communitate maneant niſi profeſſionem ad formam dictæ Pianæ „ emittant, præſcripſit Sac. Cong. Epiſcoporum. Quare ſunt de ju- „ riſdictione Ordinarii „: & pluribus proſequitur, *R. P. D. Petra ad Conſt. Apoſtol. tom.4. pag.475. num.19. & ſeqq.*

His ſtantibus, dignabuntur EE. VV. decernere.

Quomodo ſit reſpondendum Relationi ad Limina Epiſcopi Lunen. Sarzanen. circa Conſervatorium Maſſæ.

Conſervatorium eſſe ſubjectum omnimodæ Juriſdictioni Epiſcopi, citra tamen approbationem S.C. quoad d. Conſervatorium.

Seſs 24. c.3. de ref.

ANGLONEN. CATHEDRATICI, DECIMARUM, ET QUARTÆ FUNERALIS. Inter cætera jura Epiſcopalia Cathedraticum recenſetur, quod ad duos ſolidos ab unaquaque Eccleſia, & perſona dicto oneri affecta ſolvendos reſtringitur, juxta Concilium Bracharenſe, & Concilium Toletanum ſeptimum, de quibus *in Canone inter cætera 10. quæſt.3.* & licet horum Conciliorum utpote non Generalium Conſtitutiones vim legis in univerſa Eccleſia obtinere minime valeant, quamvis inſertæ in decreto Gratian., juxta propoſitionem etiam in Tribunalibus Urbis receptam, de qua *Rota deciſ.377. n.36. & ſeqq. coram Penia in Veneta editione*, memoratum nihilominus jus Cathedratici, & quidem in quantitate ſupra expreſſa, ſuum fundamentum habet in jure communi, in ſequelam videlicet Decretalis Honorii Tertii *in cap. conquerente de officio Ordinarii*, abſque eo quod juri Cathedratici derogatum dici valeat a Sacro Concilio Tridentino *Seſſ.24. cap.3. de Refor.* cum Concilium ibi alias quaſdam prohibuerit exactiones, ſed Cathedraticum nullatenus excluſerit, *Thomaſin. de benef. par.3. lib.2. cap.34. n.7. Fagnan. in cap. conquerente n.48. & ſeqq. de offic. Ordin. & in cap. Venerabili n.16. & ſeqq. de cenſibus*, adeoque S. Carolus Borromæus fideliſſimus Sacri Concilii Tridentini Executor in ſua ſecunda Synodo legem renovavit Cathedratici: *illud Sacris Canonibus conſtitutum eſt, ut a ſingulis Parochis in Diœceſana Synodo Cathedratici nomine ſolidi duo exigantur, idque argumento honoris, qui Cathedrali Eccleſiæ tamquam Matri a cæteris Parochialibus Eccleſiis tribui debet*, & quod caput eſt, inter cæteras reſolutiones ab hac Sac. Congregatione editas anno 1587. *lib.5. dec. pag.50. a tergo*, hac habetur: *Congregatio Concilii cenſuit Concilium Tridentinum nequaquam ſuſtuliſſe Cathedraticum, non illud tamen ſolvendum in viſitatione, ſed extra, & in Synodi celebratione*, & concordat alia *anni 1591. in lib.7. decret. pag.6.* ibi *quod ſi Epiſcopo Cathedraticum, legitime, & vere debeatur, illud plane exigere*

gere posse, alio tamen tempore, quam visitationis, & in quadam Causa Albinganen. anni 1644. in qua tria dubia fuerunt disputata super Cathedratico, responsum fuit, Cathedraticum posse exigi ab Episcopo, licet in præteritum non fuerit exactum, dummodo exactum fuerit a suis prædecessoribus, & exigi tantum posse duos solidos juxta Juris communis dispositionem, & in moneta antiqua juxta illius æstimationem, non concurrente contraria consuetudine, & exactionem demum non esse faciendam a toto Clero, sed tantum ab Ecclesiis, Cappellis, & Beneficiatis, si ad eorum favorem non concurrat privilegium Apostolicum exemptionis, vel immemorabilis, & denique in *Causa Amalphitana Cathedraticis* 5. *Sept.* 1705. resolutum fuit, Cathedraticum esse solvendum Archiepiscopo Amalphitano a Parochis, & Beneficiatis Terræ Tramontis, & die 26. Febr. 1707. resolutum fuit, illud esse dicto Archiepiscopo debitum a die adeptæ possessionis, & solvendum esse a Parochis, tam ratione Parochiæ, quam ratione Beneficiorum Parochiis unitorum, uti habetur *lib.* 55. *decret.pag.*326. *&* *lib.*57.*p.*68.

Inter cætera quoque jura Episcopalia recensetur quarta decimarum, & quarta Funeralium, uti habetur *in citato cap. conquerente de officio Ordinarii*, ibi *Cathedratici nomine duos solidos, quartam decimationum, & mortuariorum*, cui pariter non fuit ullo modo derogatum a Concilio Tridentino *citato cap.*3. *Sess.*24. uti habetur apud *Fagnan. in citato cap. Venerabili n.*17. *de censibus*.

Ad horum jurium tramites Episcopus Anglonen. petit a Clero Terræ Carbonis Cathedraticum, quartam Decimarum, & quartam Funeralium, cum ex resolutionibus hujus Sac. Congregationis habeatur, Terram Carbonis esse in, & de Diœcesi Anglonen. nec idem Episcopus sibi obesse posse putat contrariam consuetudinem, tum quia prædicta jura in Diœcesi Anglonen. persolvuntur, tum quia ante declarationes hujus Sac. Congregationis super subjectione Terræ Carbonis suæ Diœcesi, non est curandum, quid in ea gestum fuerit, & demum, quia in ordine ad Cathedraticum consuetudo etiam immemorabilis contraria non suffragatur, uti revocata formiter ad examen citata resolutione *Albinganen.* fuit resolutum *in Lavellen. Cathedratici* 6. *Junii* 1693. *l.* 43. *decret.pag.*261. ibi: *an Cathedraticum Episcopo debeatur, non obstante immemorabili in contrarium*; huic etenim dubio responsum fuit *affirmative ad formam juris ab Ecclesiis, & Beneficiatis*.

His stantibus, dignabuntur EE. VV. decernere.

I. *An Episcopo debeatur Cathedraticum in casu &c.*

II. *An eidem debeatur quarta Decimarum in casu &c.*

III. *An eidem debeatur quarta Funeralium in casu &c.*

Ad Primum, Secundum, & Tertium affirmative.

Die Sabbathi 20. Februarii 1723.

Seſſ.24. c.5. de ref.

ANUEN JURISDICTIONIS. In notoria controverſia inter Patres Societatis Jeſu, & Patres Carmelitas Excalceatos Civitatis Januen. excitata occaſione cujuſdam fabricæ a prædictis Patribus Carmelitis elevatæ e conſpectu Collegii Patrum Societatis, novum opus a Patribus Societatis, nunciatum fuit Carmelitis in Tribunali Ordinarii Metropolitani, & in hoc etiam promota fuit instantia pro purgatione attentatorum, ſed cum a quodam Decreto per Ordinarium interpoſito Jeſuitæ appellaſſent ad Conſervatorem ſuorum privilegiorum, ſub prætextu illatæ per Ordinarium violentiæ, & Conſervator omnia, & ſingula revocaverit geſta coram Ordinario, licet in Tribunali Signaturæ Juſtitiæ circumſcripta fuerint quæcunque a dicto Conſervatore facta ſunt, ad avertenda nihilominus impoſterum quæcumque jurgia, quæ in conſimilibus Cauſis inter Curiam Metropoliticam, & Conſervatorem inſurgere poſſent, poſt interpellatos Patrem Procuratorem Generalem Societatis Jeſu, & Procuratorem Curialem Venerabilis Collegii Januen., Promotor Fiſcalis Curiæ Eccleſiaſticæ Januen. humiliter inſtat pro reſolutione dubiorum, de quibus infra.

Plures emanarunt Romanorum Pontificum ultra diſpoſita in Sacro Tridentino Concilio Conſtitutiones, nec non Sacrarum Congregationum reſolutiones in eo, quod attinet ad Conſervatores; Innocentius etenim Quartus *in ca.1. de officio, & poteſtate Judicis delegati in 6.* ſtatuit Conſervatores a manifeſtis injuriis, & violentiis defendere poſſe, nec poſſe ſuam extendere poteſtatem ad alia, quæ judicialem indaginem expoſcunt.

Bonifacius Octavus *in cap. hac Conſt.15. eodem titulo* decrevit, Conſervatores per annum ab officio ſuſpenſos eſſe, ſi de aliis, quam de manifeſtis injuriis, & violentiis ſcienter ſe intromiſerint, ſeu manum appoſuerint in aliis, quæ judicialem exigunt indaginem.

Sacrum Tridentinum Concilium *ſeſſ.14. c.5. de Ref.* ſanxit, cauſarum criminalium, & mixtarum cognitionem ad Ordinarium, & non ad Conſervatorem pertinere, & civilium cognitionem ad Conſervatorem ſpectare, ſi ille, qui habet pro ſe litteras Conſervatorias, ſit reus, ſecus autem ſi ſit Actor.

Clemens Octavus *in ſua Conſt.3. Bull.9. t.3.* revocavit omnes Conſervatorias conceſſas contra formam ſupra relatæ Conſt. Bonifacii Octavi.

Gregorius XV. *in ſua Conſt. nona ejuſdem Bull. to.3.* Bonifacianam quoque innovavit Conſtitutionem, iterumque ſancivit, Conſervatores nullam habere juriſdictionem in Cauſis, in quibus Regulares, & alii Actores fuerint, ſed in iis tantum, in quibus Rei extiterint.

Cohærenter ad haſce Conſtitutiones, pleræque emanarunt S. Cong. Reſolutiones: excitata quippe controverſia, an a Bulla Gregoriana ſublata eſſet Conſervatoribus facultas defendendi Regulares, & alios a manifeſtis injuriis, & violentiis, negative reſponſum fuit, uti habetur in declaratione impreſſa ad calcem dictæ Gregorianæ. Item propoſito dubio, an Regulares habentes Conſervatorem, ſi Rei ſint, conveniri poſſint in Cauſis

Causis Civilibus requirentibus judicialem discussionem, & indaginem coram eodem Conservatore, & negative resolutum fuit, & insimul dictum, quod in eo rerum statu erant conveniendi coram Ordinario, uti habetur *in Resolut. capta die* 28. *Julii* 1657. *l.*21. *dec. p.* 31., & concordat alia Resolutio *in Causa Papien.* 30. *Martii* 1680. *l.*31. *dec. p.*73. Denique quo ad Ministros, qui a Conservatoribus haberi possunt, pluries dictum fuit, & resolutum, eos non posse erigere Tribunal, nec proprios assumere Ministros, excepto solo Notario, uti habetur *in Faventina* 17. *Septemb.* 1667. *p.*443. *l.*25. *dec.*, *& in dubiis Generalibus de Conservatoribus propositis die* 28. *Januar.* 1679. *l.*30. *dec. p.*249. *& seqq. in responsione ad secundum*, & hisce vestigiis inhærendo Sac. Cong. particularis a san. mem. Clemente XI. deputata, cui interfuerunt Emi D. Cardinales Tanarius, Barberinus, Paraccianus, Corradinus, Ptolomæus, & Ego tanquam Secretarius, die 22. Martii 1720. resolvit, Judicem Conservatorem Commendæ Hierosolymitanæ Civitatis Auximanæ non posse cognoscere Causas Criminales, aut mixtas, nec Civiles, quæ judicialem indaginem requirunt, sed eas solum, in quibus agitur de manifestis injuriis, aut violentiis ad terminos *Capitulis finalis de officio Delegati in 6.*, non posse pariter eundem Conservatorem erigere Tribunal pro cognitione dictarum Causarum, & eum non posse deputare Officiales, & Ministros, sed solum Notarium.

Quo ad Patres Societatis Jesu habentes amplissimas conservatorias litteras ipsis concessas a S. Pio V., & expeditas a Gregorio XIII. in forma *rationi congruit*, alias dubitatum fuit, an eædem essent redactæ ad terminos Constitutionis Gregorii XV., & affirmative responsum fuit, cum in clausulis derogatoriis, quæ sunt in Gregoriana, apposita fuerint illa verba *Societatum, & cujusvis alterius Instituti*, quodque notabilius est, sic resolutum fuit in Causa Angelopolitana inter Episcopum, & dictos Religiosos in resolutiones ad quintum dubium, uti habetur *in Const.*32. *Innocentii X. Bull. novi tom.*5.

His stantibus, dignabuntur EE. VV. decernere.

I. *An Conservator Venerabilis Collegii Patrum Societatis Jesu Civitatis Januæ, tam in casibus, quam extra casus manifestæ violentiæ, vel injuriæ, possit procedere, sive Patres Societatis sint Actores, sive Rei.*

II. *An pendente aliqua lite coram Ordinario Metropolitano semel introducta cum Patribus Societatis Jesu, post eorum consensum in jurisdictionem, liceat eisdem convolare ad Judicem Conservatorem.*

III. *An in supradicto casu litis jam introductæ, ut supra, inhibitio Conservatoris, si quæ fiat Ordinario, & Parti, illiusque successiva decreta annullativa actorum ab Ordinario post dictam inhibitionem factorum, sint attendenda.*

Ad Primum affirmative, in Casibus tamen manifestæ violentiæ, & injuriæ, & quando PP. sunt Rei. Ad Secundum, & Tertium negative.

CÆSENATEN, SEU FOROLIVIEN. MATRIMONII. Antonius Romagnolus Cæsenas captus amore Angelæ de Nave filiæ Silvii pariter Cæsenatis, & Barsiaræ Bricciole Foroliviensis anno præterito tempore Baccanalium ex improviso a Domo Paterna, & Patria aufugit, nec unquam sciri potuit, ubi moraretur, nisi postquam ex ejus litteris scri- *Sess.24. c.1. de ref. matr.*

 ptis

ptis ad Burghesium Romagnolum suum Patruum, deprehensum est, eum esse in Domo Rurali Territorii Montiani,& cum in iisdem litteris Patruum exorasset,ut accederet ad se liberandum, ex quo non habebat intentionem Angelam ducendi in uxorem, uti dictæ Angelæ consanguinei exoptabant.Patruus ad locum accessit, & nepotem liberavit,& eum secum duxit ad Civitatem Cæsenaten.

Post lapsum nonnullorum dierum,Antonius iterum aufugit, & petiit Civitatem Forolivien.,quam Angela etiam petiit,& Antonius se recepit in Conventum Patrum Carmelitarum Discalceatorum, & Angela in Domum Mariæ Virgineæ Rondaninæ de Bricciolis suæ Aviæ Maternæ, & Tutricis, uti dicitur, propter transitum Matris ad secunda vota.

Post hæc Angela,& Antonius per Apocham subscriptam coram quinque Testibus sponsalia contraxerunt,& in dicta Apocha Angela medio juramento declaravit,se venisse Forolivium, ut ibi domicilium eligeret, protestando se velle in futurum vivere sub tutela,& cura suæ Aviæ Maternæ; sed cum Episcopus Cæsenæ requisitus pro fide Status liberi eam transmittere recusaverit,& Emus Ravennæ Legatus præceperit Angelæ,ut haberet Domum pro Carcere,& ab ea non discederet, & Episcopus Forolivii Parocho S. Blasii inhibuisset,ne se in hoc Matrimonio ingereret absque præviis justificationibus status liberi,Angela,& Antonius ad Ecclesiam Parochialem S. Blasii ex improviso devenerunt; Angela etenim post supradictum præceptum Cardinalis Legati se receperat in cubiculum ejusdem Parochialis parum distantis a Domo, in qua præcedenter habitaverat, & coram duobus Testibus, & Parocho fidei rudimenta, & doctrinam Christianam puellis explicante, per verba de præsenti se Conjuges esse declararunt.

Contracto hoc modo Matrimonio, exortaque super ejus validitate controversia, eadem delata est ex Rescripto Sanctissimi ad hanc Sacram Cong.; cumque Antonius, & Angela post emissam declarationem per publicum Instrumentum,in quo dixerunt se sponte,& absque ulla seductione,vel fraude,aut minis matrimonium contraxisse, se transtulissent ad Terram Bagnacavalli sub Diœcesi Emi Episcopi Faventini, datæ fuerunt ad ipsum litteræ,ut informaret, & omnibus juris remediis cogeret, ut Angela,& Antonius viverent separati, & ut Antonius reponeretur in loco tuto, ad effectum,ut suam liberam explicaret voluntatem; superventisque dicti Emi responsionibus in quarum prima ait, Antonium se explicasse,quod matrimonium liberrime contraxerat, & in secunda refert,dictum Antonium in exteras,& ignotas Regiones abductum fuisse,disputanda in præsenti proponuntur bina dubia, quorum alterum respicit validitatem, vel invaliditatem Matrimonii, & aliud subministrationem alimentorum,& sumptus litis; cumque totum quæstionis pondus consistere videatur in examinando,an Parochus, coram quo contractum fuit, esset proprius Angelæ Parochus, contendentibus illis,qui scribunt pro validitate Matrimonii,Parochum talem esse censendum,tum propter Domicilium ab Angela in ejus Parochia contractum,tum quia ad rem,de qua agitur,is dicitur proprius Parochus,in cujus Parochia tempore contractus contrahentes habitabant, & potissimum,quando propter impedimenta, quæ timebantur, non potuit contrahi Matrimonium in Parochia, in qua Conjuges antecedenter degebant,& e contra contendentibus illis,qui scribunt pro nullitate, Domi-

cilium fuisse fictitie, & sine animo, & sic nullo modo contractum, & Parochum proprium pro Matrimonio non esse nisi illum, in cujus Parochia alter ex contrahentibus verum habet Domicilium, mei muneris esse censui ad calcem præsentis folii nonnullas hujus Sac. Cong. declarationes tam antiquas, quam recentes referre, ut tutum ab EE. VV. in hac gravi controversia ferri possit judicium. Ex juribus itaque circumferendis dignabuntur EE. VV. decernere.

I. *An Matrimonium sustineatur in casu &c.*

II. *An, & pro qua summa sint subministranda alimenta, & sumptus litis in casu &c.*

Ad I. Affirmative. Ad II. Affirmative arbitrio Emi Præfecti.

SPOLETANA. Seminarium Clericorum Diœcesis Spoletanæ fuit administratum a Patre Marco Antonio Albino ex Cong. Patrum Doctrinæ Christianæ Avenionen. ad hoc munus specialiter vocato, & subinde a Sacerdote Paulo Farricellio, & prima administratio incæpit mense Febr. anno 1714., & terminavit die 12. mensis Novemb. anno 1717., & secunda hac die incæpit, & terminavit die 20. Aug. anno 1719. *Sess. 23. c. 18. de ref.*

Uterque ex Administratoribus, post dispunctas partitas Dati, & Accepti suas sententias in Syndicatus absolutorias reportarunt subscriptas charactere tam Episcopi, quam Canonicorum Regimini Seminarii Præpositorum, uno excepto Canonico Aristi de Mauris, qui noluit, quoad Sacerdotem Farricellium, sententiæ subscribere, sub obtentu salarii, quod ei fuerat assignatum, & quod nimis excedens sibi videbatur.

Nulla facta harum sententiarum mentione, recursus habitus est ad hanc Sac. Cong., & cum ei fuisset expositum, Seminarium plurium annorum spatio fuisse administratum tam a Patre Albino, quam a Sacerdote Farricellio, & eosdem remansisse in notabili summa debitores, commissa fuit Episcopo Fulginaten. negocii recognitio unacum omnibus facultatibus, ut debitores ad solutionem adstringeret, quatenus revera debitores essent.

Assumpta cognitione ab Episcopo Fulginaten., & transmissis ad eum libris Administrationis, deputatoque in Calculatorem Alexandro Fedeli, fuit a dicto Episcopo prolata sententia, in qua Pater Albinus constitutus est debitor in scutis 998., & obulis 62., & Sacerdos Farricellius in scutis 94., & obulis 46.

Appellatione ad Sac. Cong. interposita, ne Emi Patres tædio gravarentur conficiendi calculos, aut confectos examinandi, curavi, ut partes inter se liquidarent partitas certas, & incontrovertibiles, & examini EE. VV. dubias tantummodo reservarent, habitisque idcirco pluribus Congressibus, & sæpius auditis novis Calculatoribus ab utraque parte electis, controversia ad sequentes partitas redacta est.

Quo ad Patrem Albinum ipsius prætensum debitum non est in scutis 998. & obulis 62., sed in scutis 740. circiter; ut etenim recognovit novus Peritus pro deputatis Seminarii electus, ex memorata summa scutorum 998. detrahenda sunt scuta 240., & ultra, consistentia in tot partitis ab Alexandro Fedeli primo Perito, vel omissis, vel duplicatis.

Statuto itaque prætenso debito in sc. 740., illud suam causam habet ab assertione Deputatorum Seminarii, qui contendunt, unumquemque Alumnum subventari debuisse cum sola impensa sc. 20. annuorum, &

quem-

quemlibet ordinandum cum impensa scut.25., & sic illud plus, quod in prædictorum alimentis dicitur expensum, non esse eidem bonificandum, nec ei pariter esse bonificandas eleemosynas nomine Seminarii ab ipso distributas, & alias similes expensas in quo rerum themate Pater Albinus, aut remanebit debitor in scutis 740. aut in scutis 336., & obulis 52., si bonificentur hæ tantum expensæ, quæ adnotantur in calce calculi exarati a novo Perito pro Deputatis Seminarii electo.

Adversus hæc reponitur a Patre Albino, se non esse debitorem Seminarii, sed potius Creditorem in scutis 14., & obulis 71., cum impossibile sibi fuerit alere, & de aliis necessariis providere Alumnos, cum solis scutis 20. annuis, & Ordinandos cum scutis 25., & facta bonificatione ejus summæ, quam supra scuta viginti annua pro Alumnis, & supra sc.25. pro Ordinandis erogavit, necnon mercedum Operariorum pro usu Seminarii, eleemosynarum, & aliarum expensarum fideliter in libris adnotatarum, infert Pater Albinus, se non esse Seminarii debitorem, sed creditorem in summa superius expressa.

Transeundo ad Sacerdotem Farricellium, qui dicitur esse debitor in scutis 94. & obulis 46., punctus est in videndo, an ipse contentus esse deberet solis sc.25. annuis pro suo victu, & aliis sc.20. annuis pro suo salario, & an posset retinere Famulum; in hypothesi etenim, in qua credatur eum potuisse, & debuisse se alere cum sola impensa scutorum annuorum 25., & Famulum retinere non debuisse, ipse fatetur se in aliqua parva summa facile liquidanda remanere debitorem: secus autem se habebit res, si judicetur sola sc.25. annua non fuisse pro victu sufficentia, & Famulum ab ipso retineri debuisse, prout ipse contendit, ex quo solus, & sine Famulo necessaria explere non poterat.

Jura circumferuntur. quocirca dignabuntur EE. VV. decernere.

I. *An sustineatur redditio rationis administrationis Seminarii facta a Patre Albino sub die 20. Novemb. 1714. & 5. Octobris 1717., seu potius, & in qua parte sustineatur Sententia Episcopi Fulginaten. in casu &c.*

II. *An sustineatur redditio rationis administrationis Seminarii facta a Rev. Farricellio sub die 24. Augusti 1719. seu potius an, & in qua parte sustineatur Sententia R. P. D. Episcopi Fulginaten. in casu &c.*

Ad Primum, P. Albinum non esse molestandum. Ad Secundum, Sacerdotem Farricellinm non esse molestandum, & amplius.

Sess.22. c.6. de ref.

PERUSINA, SEU NUCERINA. Laurentius de Laurentiis per contractum inter vivos anno 1664. se obligavit ad solvenda annua sc.40. Monialibus S. Luciæ Casæ Castaldæ Comitatus Perusini, onere imposito, quod Cappellanum retinerent, qui earum confessiones exciperet, Missam celebraret in ipsarum Ecclesia, & 150. Missas applicaret quolibet anno juxta suam intentionem, & in hypothesi, in qua Moniales ad aliud Monasterium tractu temporis transferri contigisset, aut ipsarum Monasterium destructum remansisset, memoratus Laurentius de Laurentiis annullatam, & revocatam haberi voluit promissionem annuorum scut.40., & hæc omnia idem confirmavit in testamento condito anno 1665., in quo hæredem sibi universalem scripsit Confraternitatem Sancti Benedicti Civitatis Perusiæ.

Post lapsum nonnullorum annorum facta fuit translatio Monialium auctori-

ctoritate Sac. Cong. Episcoporum, & Regularium ad Monasterium S. Mariæ Magdalenæ Terræ Gualdi, & in eo, quod attinet ad dispositionem Laurentii de Laurentiis, eadem Sac. Cong. demandavit, ut Moniales celebrare facerent per Cappellanum Missas a pio Benefactore relictas, & uti supra applicandas, in Ecclesia Monasterii, *a quo*, & quod aliæ Missæ celebrarentur in Ecclesia Monasterii *ad quod*; sed cum subinde animadversum fuisset, quod in casu translationis Monasterii de loco ad locum Laurentius declaraverat se nolle teneri ad solutionem scutorum annuorum 40. habitus idcirco est recursus ad san. me. Clementem XI. eique supplicatum pro commutatione voluntatis, remissisque precibus ad hanc Sac. Cong. cum eadem die 8. Martii 1721. omnia commiserit arbitrio, & conscientiæ Ordinarii Nucerini, hic die 28. Martii agnita subsistentia expositorum in supplici libello, declaravit, Cappellaniam cum annua præstatione sc.40. pertinere ad Monasterium S. Mariæ Magdalenæ, ad quod translatæ fuerant Moniales S. Luciæ, cum onere tamen, ut ab uno Presbytero Missæ a Laurentio relictæ celebrarentur in veteri Ecclesia Monasterii *a quo*, earumque celebratio ita distribueretur, ut diebus Dominicis, & Festis Missa pro Populi commoditate non deesset.

Habita horum factorum notitia à Confratribus S. Benedicti Perusiæ hæredibus a Laurentio institutis, iidem audiri petierunt, & audientiam facile obtinuerunt, quocirca in præsenti proponitur dubium, *an sit standum, vel recedendum a decisis*, uti ad calcem hujus restrictus videri potest.

Petunt Confratres recessum a decisis, innixi claræ, & litterali dispositioni Testatoris, a Monialibus acceptatæ, quod scilicet in hypothesi translationis ipsarum ad aliud Monasterium cessare deberet subministratio annuorum sc.40., & quia prævident, sibi opponi posse, fuisse quidem scriptos hæredes, sed cum obligatione erogandi redditus hæreditarios in celebrationem Missarum, subdunt, Missas esse celebrandas in Civitate Perusina, & sic menti Testatoris satisfactum non esse per celebrationem Missarum, partim adimplendam in Ecclesia Monasterii *a quo*, & partim in Ecclesia Monasterii *ad quod*, utpote sitis in Diœcesi Nucerina.

Excipi e contra potest a Monialibus, rem integram non esse, & omnia, quæ gesta sunt, gesta fuisse tam auctoritate Sacræ Congregationis Episcoporum, & Regularium, quam Sac. Congregat. Concilii, rem ulterius bene compositam fuisse, cum capta fuerit providentia, ne Populus Casæ Castaldæ, qui unum habet Parochum, Missa careret diebus festivis; in locis enim, in quibus unus tantum adest Sacerdos, facile est, ut aliqui diebus festivis careant Missa. Additur, scriptam quidem fuisse hæredem Confraternitatem, sed cum onere implicandi redditus in Missarum celebrationem, & hunc eundem effectum haberi, sive in uno, sive in alio loco celebrentur, & demum Moniales translatas, tali paupertate laborare, sicuti recognitum fuit in Sacra Cong. Episcoporum, & Regularium, ut cessante emolumento sc.40. annuorum, earum subsistentia haberi non possit in Monasterio *ad quod*.

Hisque stantibus, dignabuntur EE. VV. decernere.

An sit standum, vel recedendum a decisis in casu &c.

Dilata, & ad D. Secretarium juxta mentem.

ALBA-

Seſs.21. c.9. de ref.

ALBANEN FUNERUM. Exhibitus fuit huic Sac. Cong. ſupplex libellus, in quo expoſitum fuit, Archipresbyterum Caſtri Gandulphi occaſione Funerum, ſive aſſociationis Cadaverum conſueviſſe ab hæredibus Defuncti recipere quoddam Sudariolum ſuæ Cruci appenſum, & hoc modo ſe geſſiſſe occaſione aſſociandi Cadaver cujuſdam Mulieris nuper defunctæ, eundemque Archipresbyterum poſt adminiſtrationem Olei Sancti recipere pariter conſueviſſe Vas, ſeu diſcum, quo utitur in dicta adminiſtratione, quique eidem ad dictum uſum conſignatur ab infirmo, ſeu Adſtantibus,

Scriptum fuit pro informatione Emo Epiſcopo, & præfixus fuit Archipresbytero terminus ad ſua jura deducenda, & in informatione habetur, quod licet Diſcus ſit res minimi momenti, non debet nihilominus Archipresbyter illum ad Domum ſuam aſportare, cum teneatur eum relinquere in Domo Ægroti, cui Sacramentum Extremæ Unctionis adminiſtrat, ſed in eo, quod attinet ad Sudariolum, concludit conſuetudinem pro ejus receptione militare, nec eam eſſe abolendam, cum receptio fiat a ſponte dantibus.

Quoad Diſcum in Taxa Innocentiana *edita anno* 1678., & impreſſa apud *Pignatell. conſult.* 11. *to.*8. hæc habentur, *anzi s' incarica a Veſcovi, e Prelati, e lor Vicarii, ed Offiziali, che non lo permettono a Curati, ed a Confeſſori, ed altri Miniſtri, e particolarmente nel prendere il piatto, o altro vaſo, nel quale ſia ripoſto il vaſo dell' Oglio Santo per l' Eſtrema Unzione &c. dichiarandoſi tutto ciò illecito.*

Quoad Sudariolum vis reponitur in antiqua conſuetudine, & in receptione a ſponte dantibus, pro qua facit *Textus in cap. ad Apoſtolicam de ſimonia*, ibi *pias conſuetudines præcipimus obſervari*; E contra prætenditur Sudariolum non recipi a ſponte dantibus, ſed exigi, & ab hac Sacra Cong. *in Tudertina Funerum* 13. *Aug.* 1718. *l.*68, *dec.pag.*324. hæc prohibita fuiſse; dictum enim fuit non eſſe appendendum Sudariolum ad Crucem Parochi, nec illud ab hæredibus eſſe Parocho conſignandum.

His ſtantibus, dignabuntur EE. VV. decernere.

An permittenda ſit receptio Sudarioli, & Diſci in caſu &c.

Quoad Sodariolum Dilata, & coadjuventur probationes, & quoad Diſcum non eſſe permittendam ejus receptionem.

Seſs.24. c.12. de ref.

CÆSENATEN ERECTIONIS ARCHIPRESBYTERATUS. Joſeph Demetrius in ultimo, cum quo deceſſit, Teſtamento mandavit ex ſuis bonis hæreditariis erigi in Metropolitana Cæſenatenſi Dignitatem Archipresbyteratus; in ea etenim exiſtunt binæ aliæ Dignitates jam erectæ, hoc eſt Præpoſitura, & Archidiaconatus. Præterea memoratus Demetrius reſervavit jus nominandi ad Archipresbyteratum Chriſtophoro Palazzino, ejuſque deſcendentibus, & in eorum defectum vocavit Bartholomæum Bagnari, & ejus pariter deſcendentes, & in Codicillis conditis poſt Teſtamentum nominavit in primum Archipresbyterum Marcum Antonium dicti Chriſtophori filium.

Capitulũ, & Canonici Cathedralis Cæſenæ obſiſtunt Erectioni hujus Archipre-

presbyteratus, & ne ipsorum dissensus videatur irrationabilis, & idcirco supplendus, ab hac Sac. Congregatione, ad quam recursus à Marco Antonio habitus est, plures allegant Causas.

Prima est, quod Dignitas Archipresbyteratus, quoties erigatur, erit de Jurepatronatus Laicorum, & sic aperta erit via personis etiam idiotis ad eam obtinendam, At respondetur novum non esse, quod Dignitates in Cathedralibus sint de Jurepatronatus Laicorum, quoties ex eorum bonis fundatæ sint, nec unicuique personæ viam aperiri obtinendi Dignitatem per hoc, quod Dignitas sit de Jurepatronatus Laicorum; quandoquidem tenentur Patroni præsentare Clericos habiles, & idoneos, alias præsentati ab Episcopo repelli possunt.

Secunda causa constituitur in præjudicio, quod ex erectione novæ Dignitatis redundaret in Canonicos, qui eidem cedere deberent præcedentiam. At respondetur, motivum non esse attendendum, quia præcedentia datur Ordini, non personæ, & præjudicium illud esset ponderandum, si ageretur de novo Canonico instituendo, qui cæteris Canonicis anteire deberet; secus autem quando, prout hìc, agitur de nova dignitate erigenda, quæ ea sui natura præcedentiam habet super Canonicos.

Tertia causa ortum habet à præjudicio bursali. Sed respondetur, præjudicium bursale non adesse; in eo siquidem, quod attinet ad Massam distributionum, Fundator reliquit Capitulo scut. 150. investienda ad effectum, ut nova Dignitas admittatur ad participationem distributionum, & quatenus summa hæc non esset sufficiens, Marcus Antonius primus nominatus se offert tam nomine proprio, quam successorum ad solvenda Capitulo annua scuta sex, ad quam summam ascendere dicuntur cæterorum Canonicorum distributiones, dummodo tamen summa scutorum 150. Capitulo à Fundatore relicta investiatur favore Archipresbyteratus, & in eo, quod spectat ad Massam Capitularem, sive ad expensas pro manutentione fabricæ, sacristiæ, candelarum, & similium, dicitur, quod Capitulum habet pro his expensis annua scuta 180., & erectos fuisse alios Canonicatus, absque eo quod hujusmodi generis expensarum habita fuerit ulla ratio.

Hæc sunt præcipua, quæ fuerunt in partibus à Capitulo excitata, & scribentes hìc in Curia pro eodem Capitulo alia addiderunt, quæ putant esse recensenda inter ea, quæ adversantur naturæ Beneficii Ecclesiastici; quale est illud volitum à Fundatore, quod super nova Dignitate nulla pensio imponatur, & casu quo imponeretur, Archipresbyteratus debeat reduci ad legatum laicalem, translato omnium bonorum dominio in hæredem cum obligatione satisfaciendi Missis; quale pariter est aliud, quod Archipresbyteratus nunquam ab exteris haberi valeat, & casu quo ab extero obtineretur, tunc exterus teneatur ad celebrare faciendum quolibet anno Missas 90. cum eleemosyna duorum juliorum pro qualibet Missa, & ulterius obligatus sit ad solvendum annuam Pensionem scutorum 20. Christophoro Polazzino, & ejus descendentibus.

Jura hinc inde circumferuntur, quo circa onus erit EE. VV. decernere.

An, & quomodo sit locus erectioni Archipresbyteratus in casu &c.

Non proposita.

Sess. 21. de ref. c. URGELLEN. Cum Episcopus, & Capitulum Urgellen. anno 1717. ad concordiam devenissent, & san: mem: Clementi Papæ XI. supplicassent pro obtinenda confirmatione Apostolica, preces fuerunt à Sanctitate Sua ad hanc Sacram Congregationem remissæ, quæ rem perpendendam commisit Eminentissimo Cardinali Priolo. Fuit ab Eminentia Sua editum suffragium, & proposita fuit in Sacra Congregatione instantia pro confirmatione Concordiæ, præcipuumque pro eadem obtinenda fundamentum constitutum fuit in alia consimili Concordia Cæsaraugustana, quæ approbationem, & confirmationem reportavit, sed cum status litium, & controversiarum, propter quas inita fuit transactio inter Episcopum, & Capitulum Urgellen. non fuisset Sac. Congregationi expositus, eadem die 22. Novembris 1721. distulit resolutionem, & exhibendum censuit statum dictarum litium, & controversiarum; cumque in hujus Decreti executionem scriptura per manus circumferatur, in qua prædictus status plene exponitur, dignabuntur *EE. VV.* decernere.

An sit locus confirmationi Concordiæ in casu &c.

Non proposita.

Sess. 22. c. 11. de ref. LEODIEN. CONFIRMATIONIS CONCORDIÆ, Proposita fuit hæc causa in Congregatione habita die 8. Junii 1720. cujus folium poterit ab Eminentiis Vestris benigne reassumi. Tunc autem nulla fuit capta resolutio, sed proposito in Congregatione sequenti habita die 22. Junii ejusdem anni, dubio, *an sit locus Beneplacito Apostolico in casu &c.* responsum fuit *negativè*. Impetrataque subinde nova audientia, disputandum in præsenti proponitur dubium.

An sit standum, vel recedendum à decisis in casu &c.

Non proposita.

Sess. 7. de ref. c. 7. PAPIEN. S. Pius V. anno 1568. univit, & perpetuo incorporavit Conventui S. Petri Martyris Ordinis Prædicatorum Præposituram curatam Ecclesiæ S. Petri loci de Cellavegna.

Cura in præsenti administratur à Præsbytero seculari, cui à Patribus titulo congruæ assignatur summa librarum 200. imperialium, quæ constituunt scuta 26. juliorum 6. pro quolibet.

Patres extrajudicialiter fuerunt à Curia Episcopali admoniti, ut congruam augerent, sed cum id præstare renuissent, delata controversia ad hanc Sac. Congregationem, fuit eadem proposita in Congregatione habita die 2. Maii 1722. cujus folium poterit ab EE. VV. benigne reassumi, nec ulla fuit capta resolutio, sed dictum, quod scriberetur Eminentissimo Ordinario juxta instructionem.

Primum caput instructionis fuit, ut libri Conventus exhiberentur ad effectum, ut facto computo reddituum Præposituræ pro ultimo decennio, revera sciri posset ejusdem redditus, & in eo, quod attinet ad hoc primum caput, ex nova informatione, & documentis ab Emo Ordinario transmissis habetur, redditus annuos hujus Præposituræ Conventui uniti esse

se in libris annuis Mediolanensibus 7811. 10., quæ efficiunt scut. 1041. & nonnullos obulos monetæ Romanæ.

Secundum caput instructionis fuit, quod exhiberentur libri Parochiales, & quatenus non adessent, quod examinarentur Testes super redditibus Parochiæ ultra Congruam, quæ Curato persolvitur à Patribus; Et in eo quod spectat ad hunc secundum punctum, ex informatione, & documentis transmissis ab Emo Ordinario habetur, annua emolumenta ascendere ad summam librarum 622., & sic ad scuta 82. monetæ Romanæ.

Tertium caput instructionis fuit, ut exquirerentur onera, ad quæ Curatus tenetur, & in nova informatione dicitur, onera prædicta bursalia ascendere ad libras 115., aut 120:, & concordant Testes examinati.

Hæc sunt, quæ in substantia continentur in novis documentis, solumque addidisse fas sit, quod in partita annuorum incertorum emolumentorum detractis decem libris, quæ à Communitate persolvuntur, reliqua reducuntur ad quæstuationem, ad Baptismos, ad Matrimonia, & ad quasdam Missas, quæ canuntur à Parocho pro Communitate, & Confratribus suffragii, qui eas celebrare faciunt ex devotione; In quo rerum themate videndum est, an hujusce generis emolumenta sint calculanda in Congrua Parochi, seu Vicarii; Licet enim S. Pius V. in sua Bulla 47. *Bullar. Tom.* 2. statuerit portionem assignandam Vicariis exercentibus curam animarum in Parochiis, quæ sunt unitæ Monasteriis, non debere esse majorem centum, nec minorem quinquaginta scutis annuis, computatis omnibus etiam incertis, emolumentis, Doctores nihilominus asseruntcomputanda esse emolumenta incerta, quæ certa sunt, & non illa incerta, quæ semper sunt incerta, & quæ dependent à labore personali, uti sunt eleemosynæ Altaris, & funerum, atque similia juxta Doctrinas in allegato folio citatas.

Hisque stantibus, dignabuntur EE. VV. decernere.

I. *An Patres Dominicani Conventus S. P. M. Viglevanen. teneantur subministrare Congruam asserto Parocho Præposituræ Loci de Cellavegna, & in qua quantitate, & quatenus negativè.*

II. *An eidem asserto Paroco, seu Præposito debeatur stipendium, & pro qua summa præstandum in casu &c.*

Non proposita.

Declarationes Sacræ Congregationis Concilii ſuper puncto, quis dicatur proprius Parochus ad effectum validitatis Matrimonii.

Aliquæ antiquæ Reſolutiones referuntur apud *Fagnan. in cap. ſignificavit à num. 28. ad 36. cum ſeqq de Parochis.*

Præter has aliæ reperiuntur in Regeſtis, & ſunt, quæ ſequuntur.

In una Romana 22. Februarii 1631. lib. 14. Decretorum pagina 390. a tergo.

Evangeliſta Mainardus, & Ludovica Galietta Seſſ.24.c.1. de ref. Matrim.

ROmana Nullitatis Matrimonii. Sacra &c. cenſuit dandam eſſe Declarationem in abſtracto in forma ſequenti.

Vir, & Mulier à loco ſuæ Habitationis abſque animo illam relinquendi diſcedentes, & ad locum alterius Parochiæ ſolo animo illic Matrimonium celebrandi, non autem Domicilium contrahendi, ſe transferentes, ubi coram Parocho illius loci Matrimonium inter ſe contraxerunt; Supplicatur per Sac. Cong. declarari: An hujuſmodi Matrimonium ſit nullum, vel validum.

Die 22. Februarii 1631. Sacra &c. Secundum ea, quæ proponuntur, Cenſuit eſſe nullum.

In una Vrbinaten. 1. Decembris 1640. lib. 16. Decret. pag. 456. a tergo, & 457.

Seſſ.24.c.1. de ref. Matrim.

URbinaten. Nullitatis Matrimonii, Sacra &c. Inhærendo declarationibus alias factis reſpondit, Parochum Ruralem non eſſe proprium, & verum Parochum, quando Rus itur cauſa recreationis, vel pro ruſticanis negotiis; Ideoque Matrimonium valide coram hujuſmodi Parocho celebrari non poſſe; Patribus tamem dentur declarationes antiquæ ſcilicet.

In una Florentina, Sac. &c. cenſuit, quod Parochus Ruralis non eſt verus Parochus, quando rus itur cauſa recreationis, vel pro ruſticanis negociis.

In Florentina ſimiliter. Sacra &c. reſpondit, Parochum Ruralem non eſſe proprium Parochum, ideoque Matrimonium coram eo celebratum fuiſſe nullum.

In una Abulen. Sacra &c. Cenſuit non valere Matrimonium contractum coram Parocho Loci, ubi Contrahentes reperiuntur, non animo ibi Domicilium contrahendi.

In

In una Theatina Matrimonii 13. Novembris 1683. lib. 33. Decret. pag. 336. à tergo, & pag. 337.

THeatina Matrimonii. Dominico Antonio Coradetto Civi Theatino, & Antoniæ de Civitate Pennarum Incolis Theani Matrim. contrahere desiderantibus, assensum denegavit Archiepiscopus, eo quod Mulier debitas attestationes status liberi non exhibuerit; quo circa præfati Vir, & Mulier ad Terram Faræ Filiorum Petri nuncupatam Abbatis Montis Casini subjectam se contulerunt, ibique per triduum commorati Matrimonium celebrarunt coram Parocho Loci, prævia Fide duorum Civ. Theat. super eorum statu, & illico, nempe quarta die Theanum redierunt. *Sess. 24. c. 1. de refr. Matrim.*

Hujusmodi facti serie inter supplices libellos relata in Congregatione habita *die 17. Julii* proxime præteriti, rescriptum fuit Archiepiscopo, ut congruum terminum prætensis Conjugibus assignaret ad eorum Jura coram ipso deducenda, istaque deinde una cum animi sui Sententia referret, & interim dictos prætensos Conjuges separaret.

Decreto paruit Archiepiscopus; At asserti Conjuges in termino sibi præfixo nil aliud allegarunt, nisi eatenus ad dictam Terram perrexisse, quatenus fuit sibi significatum majorem illic experturos fore facilitatem contrahendi Matrimonium, quod proinde censet minime sustineri.

Reliquum est igitur, ut Eminentissimi PP. decernant.

An Matrimonium hujusmodi sit validum, vel potius nullum.

Die &c. Sacra &c. Respondit esse nullum.

In una Bovinen. Matrimonii die 7. Septembris, & 28. ejusdem mensis anno 1697. lib. 47. Decret. pag. 416., & 453.

BOvinen. Matrimonii. Marcus Atello natus in Civitate Bovini post defunctam primam ejus Uxorem in Civitate S. Severi, consuetudinem habere cœpit in Oppido Foggiæ Diœcesis Trojanæ cum Joanna Spera muliere conjugata, quam in statu concubinatus ibidem retinuit spatio annorum septem. Reversus postmodum ad Patriam unà simul cum dicta Joanna continuavit in eodem concubinatu per alios quindecim annos, venditans apud omnes, dictam Joannam esse sibi in Matrimonio junctam. Comperto autem per Decanum Curatum Cathedralis, nullum inter eos extare Matrimonium, injunctaque per Episcopũ separatione, decreverunt inter se ad illud realiter devenire; At non habentes fidem obitus primi Viri præfatæ Joannæ, ambo de mense Oct. 1692. Foggiam se contulerunt animo contrahendi inibi Matrimonium, eoque sequuto illico repetendi Bovinum, ut coram Testibus fide dignis, & tota vicinia declararunt: Sed postquam commorati fuerant per paucos dies in dicto loco, simulata per Marcum mortali infirmitate, prævio examine trium testiũ super statu libero utriusque, præmissis duabus tantùm Denunciationibus fuerunt de licentia Episcopi in Matrimonium copulati ab Archipresbytero illius Loci. *Sess. 24. de ref. Matrim. cap. 1.*

iduo post reversi ad Civit. Bovini exhibuerunt fidem hujusmodi Matrimonii coram Decano Cathedralis, qui dubitans de illius validitate tanquam contracti in fraudem Parochi proprii Domicilii, recursum habuit ad hanc Sacram Congreg. pro declaratione, datisque Litteris ad

Epi-

Episcopos Trojanum,& Bov., cum eorum relationes inter se discordarent,asserente primo,dictos Conjuges Domicilinm contraxisse in Terra Foggiæ per decennium,& ultra, inibi habitando, & ulterius dictam Joannam nunquam alteri Viro junctam fuisse; Altero vero referente , illos habere Domicilium Bovini à quindecim annis, & ultra , & præsertim de tempore contracti Matrimonii , & insuper dictam Joannam in Virum habuisse Franciscum Rampam,de cujus obitu non constabat, necessarium fuit ad eruendam veritatem , exquirere informationem Episcopi Asculani in Apulia,qui ex ore proprio ejusdem Joannæ confirmavit in omnibus Relationem E. Bovinen. Ortaque ex dictis relationibus Poligamiæ dubitatione , causa remissa fuit ad Sac. Cong. Supremæ Inquisitionis , quæ postquam factis variis diligentiis, compertum habuit, Virum præfatæ Joannæ jam decessisse usque de anno 1673. Causam denuo remisit ad hanc Sac. Cong. Quare hodie ad Instantiam dicti Decani Bovinen. utroque Conjuge monito , sed ratione Paupertatis non informante , decernendum superest .

An præfatum Matrimonium inter Marcum , & Joannam , ut supra contractum sustineatur in casu &c.

Die &c. Sacra &c. Distulit Propositionem .

In eadem die 28. *Septembris* 1697.

Bovinen. Matrimonii .

Sess.24.c. 1. refor. Matrimoni .

Dubium -- *An Matrimonium contractum inter Marcum, & Joannam in casu , de quo agitur , sustineatur .*

Die &c. Sac. &c. Respondit Negativè,& ad Mentem,quæ est,ut insinuetur Episcopo , ut curet renovari Matrimonium coram proprio Parocho .

Die Sabbati 6. Martii 1723.

Um in proxime præterita Cong. Causæ , que sequuntur , indecisæ remanserint, dignabuntur EE. VV. dictæ Cong. folium reassumere , & sequentibus dubiis respondere .

Sess.24.c.12. de ref.

CÆSENATEN, ERECTIONIS ARCHIPRESBYTERATUS .

An , & quomodo sit locus erectioni Archipresbyteratus in casu, &c.

Esse locum erectioni Archipresbyteratus juxta modum ; & modus est, quod deleatur conditio reductionis Archipresbyteratus

tus ad legatum pium casu quo pensio imponatur; nec non alia, quod in casu collationis Archipresbyteratus extero teneatur hic solvere Patronis scuta annua 20. titulo pensionis.

URGELLEN.

An sit locus confirmationi Concordiæ in casu &c. *Sess.22.c.11. de refor.*

Dilata, & fiant diligentiæ juxta Instructionem.

LEODIEN. CONFIRMATIONIS CONCORDIÆ.

An sit standum, vel recedendum à decisis in casu &c. *Sess.22.c.18 de ref.*

Prævio recessu à decisis concordiam esse confirmandam.

PAPIEN. *Sess. 7.c. 7. de refor.*

I. *An Patres Dominicani Conventus S. P.M. Viglevanen teneantur subministrare Congruam asserto Parocho Præpositura Loci de Cellavegna, & in qua quantitate, & quatenus negative.*

II. *An eidem asserto Parocho, seu Præposito debeatur stipendium, & pro qua summa præstandum in casu &c.*

Faciendum esse augmentum usque ad scut. 40. Monetæ Romanæ, non computatis incertis.

SALAMANTINA. Joseph Gonzalez de Las Heras del Barco Abulen. Diœcesis Matrimonium contraxit cum Emanuela Antonia de Figueira, & Vega, exortisque inter ipsos dissidiis, & signanter ex causa sævitiarum, quas Vir adversus Uxorem exercere dicebatur, prolata fuit anno 1704. servatis servandis sententia ab Ordinario Salamantino, in cujus Civitate conjuges habitabant, & in sententia dictum fuit, conjuges separatim vivere debere, quoad Thorum, & quoad habitationem, & durante separatione non posse sub pœna excommunicationis Josephum afferre ullas molestias Emanuelæ, & intra spatium sex dierum sub eadem pœna debere Uxori restituere dotem, quam receperat. *Sess.24.c.1. de ref. Matrim.*

Ab anno 1704. usque in præsens, conjuges vixerunt separati, cumque Joseph Gonzalez, ingredi exoptaverit Religionem Hierosolymitanam, & in ea professionem emittere inter Equites Justitiæ, Sanctissimo Domino Nostro supplicavit pro facultate Magno Magistro concedenda recipiendi probationes suæ Nobilitatis, non in Hispaniis, sed in Civitate Neapolitana, in qua degit, & Sanctissimus Dominus Noster petitioni benigne annuit, sed cum adhuc Emanuela Uxor sit in humanis, ejusque idcirco consensus ad rem, & ad effectum, de quo agitur, sit necessarius, ad instantiam Josephi datæ fuerunt à Secretaria Status litteræ ad Nuncium Hispaniarum, ut Emanuelæ Uxoris voluntatem faceret explorare, communicatoque à Nuncio consilio Episcopo Salamantino, Vicarius Generalis Episcopatus in executionem ordinum sibi à suo Prelato

lato injunctorum die 22. Septembris anno 1722. ad Emanuelam accessi jurisque ordine servato ab eadem petiit, ut suam exprimeret voluntatem circa ingressum Josephi Gonzalez Viri in Religionem Hierosolymitanam, & professionem in eadem, & Emanuela solemniter declaravit se viro suo libentissime assensum præstare, ut quamcumque Religionem sibi magis benevisam ingrediatur, & in eadem profiteatur.

Habito Uxoris consensu sublata credi poterat omnis difficultas, quæ ingressui in Religionem Hierosolymitanam adversabatur. Veruum comperto, quod in Statutis hujus Religionis infra referendis prohibetur ingressus illis, qui matrimonium contraxerunt, & consummarunt, opus fuit habere recursum ad summum Pontificem pro impetranda derogatione Statutorum; cumque à Sanctitate Sua fuerit examen totius negocii remissum huic Sac, Congregationi, proponitur in præsenti dubium ad calcem hujus Restrictus referendum.

Duo autem videntur esse præmittenda, primum est, quod quando jura matrimonii sint læsa, & diminuta propter sententiam divortii, potest Conjux innocens in sæculo remanere, & alter ad Religionem transire, si Conjux innocens eidem præstet licentiam; quatuor enim adsunt judicata, alterum tempore Innocentii Papæ X., qui accitis Theologis ita pronunciavit, uti habetur apud *Lezanam cons.* 30. *n.*27., alterum hujus Sac. Congregationis in quadam Causa *Ferrarien.*2. *Maii* 1693. *lib.*43. *decret. fol.* 225. alterum die 14. Novemb. 1682. prolatum in quadam causa Lucana ab hac eadem S.Congregatione, uti habetur *lib.*32.*decret. fol.*479.. Quartum denique hujus ejusdem Sac. Congregationis in causa Januen. Mariæ Victoriæ Fossæ; quod editum fuit die 2. Maii *anno præterito* 1722. ut ex folio benigne reassumendo poterunt EE. VV. deprehendere, & sola, quæ in hoc puncto superest difficultas, est in videndo, an Conjux innocens in sæculo remanens emittere debeat votum simplex castitatis, cum in fere omnibus recensitis casibus pro emissione voti fuerit judicatum, sed in postremo, postquam in rescripto addita fuit conditio dictum votum emittendi, recurrente viro innocente, qui in sæculo remanebat, & reclamante adversus hanc obligationem sibi superimpositam, Sac. Congregatio die 23. Maii 1722. mandavit, quod d. conditio deleretur, quod de deletione admoneretur Emus Archiepiscopus Januen. in cujus Civitate Uxor non innocens professionem Regularem emittebat, uti etiam practicatum fuerat in supra citata Causa Ferrarien., & optimo jure, cum jura prohibentia professionem, seu mutationem status alterius Conjugis absque voto continentiæ emittendo ab eo, qui in sæculo remanet, procedant in casibus, in quibus matrimonium integrum, & illæsum perseverat, secus autem, quando ejus jura sunt læsa, & diminuta. *Diana in edit coordin. Tom.* 2. *tract.* 6. *resol.* 226. §. 2. *Donat. in praxi rerum regular. Tom.* 2. *par.* 2. *tract.* 3. *qu.*17. *num.* 7. *Reginald. in prax. Fori Pœnit. Tom.* 2. *libr.* 31. *tract.*5. *cap.*42. *n.*327.

Alterum, quod præmittendum videbatur, est, qood præscindendo à statutis, nullum videtur interponendum discrimen inter professionē emittendam inter Milites Hierosolymitanos, & professionem faciendam in alia quacumq; Religione; sunt etenim dicti Milites veri, & proprii Religiosi juxta receptam in Curia sententiam, de qua *Adden. ad Ludou. dec.* 87. *n.* 13. & quemadmodum matrimonium ratum, & non consumatum solvi-

solvitur per Religiosam professionem, quæ in Ordine Monastico, aut Regulari emittatur, *Textus in cap. Verum de convers. Conjug.*, sic eadem dissolutio sibi vindicat locum, si fiat professio inter Milites Hierosolymitanos, uti late probat *Sanchez de matrim. lib. 2. disp. 8 num. 8.*

Ad partes itaque positis his, quæ modò relata sunt, & in quibus non videtur, quod adsit difficultas, vera difficultas ad hæc duo alia sequentia capita reduci valet.

Primum, quod præcedentia judicata procedunt in terminis matrimonii læsi propter adulterium, quando hìc, & nunc agitur de matrimonio læso ex sententia divortii lata propter sævitiem; in prima etenim facti specie, cum adulterium sit quid perpetuum, nunquam reintegratur matrimonium, nisi Conjux innocens cedat juri suo, & velit Conjugem adulterum emendatum recipere, in secunda verò, cum sævities non sit quid perpetuum, sed temporale, jura matrimonii taliter læsa dici non possunt, ut permissum esse videatur alteri ex Conjugibus in Religione profiteri, altero eorum in sæculo permanente *Clericat. de Sacram. matrim. decis. 39. num. 3. & Erotemat. Eccles. cap. 146. num. 4.*

Secundum est, quod in Statutis Ordinis Hierosolymitani habentur hæc verba: *se alcuno sara obligato ad altro per qualche debito d' importanza, ovvero avrà contratto matrimonio, e quello per carnale congjunzione avera consumato, non sia accettato nell' Ordine nostro.*

Quoad primum verò, ponderandum esse videtur, an stante Judicis sententia super divortio non limitata ad aliquod tempus, stante longa conjugum separatione quoad thorum, & habitationem, absque eo quod unquam reconciliatio secuta sit, stante expresso Uxoris consensu, permissum esse possit in terminis, de quibus agitùr, Oratori, profiteri in Religione Hierosolymitana, remanente in sæculo Uxore innocente; in vim quippe harum consimilium circumstantiarum æquiparari videtur casus matrimonii læsi ex sententia divortii propter sævitiem, casui matrimonii læsi ex sententia divortii propter adulterium, etiam ad effectum, ut Conjux transire valeat ad Religionem, altera remanente in sæculo. *Bonacin. de matrim. quæst. 4. punct. 5. sub num. 23. versic. addo, Reginal. in prax. for. Pænitential. tom 2. tract. 5. lib. 31 cap. 41 sub numero 317. Sanch. de matrim. lib. 10 disput. 19. sub. num. 49.*

Quoad secundum, resistentia Statutorum clara est, sed Religio suum receptioni Oratoris præstat assensum, quoties à Summo Pontifice dicto Statuto derogetur.

Quocirca his stantibus dignabuntur EE. VV. decernere:

Quale consilium Sanctissimo Domino Nostro præstandum sit in casu, de quo agitur.

Dilata, & exquirantur exempla.

NULLIUS, SEU ASCULANA. Abbas, & Monaci Sancti Eutizii *die 26 Augusti* 1561. dederunt in Emphytheusim ad tertiam generationem masculinam Malaspinis de Asculo Ecclesiam S Gregorii de Murro cum omnibus bonis, & juribus ad eam quomodolibet spectantibus, convento Canone singulis annis quatuor mensurarum olei, vulgo Calderelle, & inito pacto, quod terminata tertia generatione masculina, tam Ecclesia, quam bona ad Monasterium reverti deberent, & in Instrumento dictum fuit, Ecclesiam Sancti Gregorii esse membrum Monasterii, & in eodem instrumento facta fuit reservatio directi dominii. *Sess. 22. Cap. 11. de Refor.*

Ter-

Tertia generatio supradicta suum habuit finem in persona Francisci Malaspinæ, qui mortuus est *die 28. Januarii 1696.*, quo tempore Abbatia S. Eutizii erat commendata claræ mem. Card. Tarusio, mortuoque *eodem anno 1696.* prædicto Cardinali, collataque in novam Commendam *anno sequenti 1597.* á san mem, Innocentio XII. eadem Abbatia R. P. Passerino, cum hic suorum jurium tunc esset ignarus, titulo Canonis recepit à Malaspinis supra memoratas olei mensuras, sed cum ipse subinde animadvertisset investituram concessam *anno 1561.* suum finem habuisse *anno 1696.*, judicium introduxit coram A. C. de Gentilibus pro manutentione, & reintegratione ad bona comprehensa in citata investitura.

In hoc judicio Malaspinæ totam vim defensionis constituerunt in subsequenti alia investitura, seu in renovatione Emphiteusis sibi concessa *anno 1646.* à clar. mem. Card. Polo tunc S. Eutizii Abbate, sustinendo, quod si terminata dici poterat investitura *anni 1561.*, terminata dici non poterat renovatio *anni 1646.* At contendente R. P. Passerino Abbate, dictam postremam renovationem fuisse nullam, & invalidam, A. C. de Gentilibus *anni 1718.* sententiam protulit, in qua dixit, renovationem nullius fuisse momenti, ulterius manutentionem, & reintegrationem Abbati concessit ad bona, & alia comprehensa in investitura *anni 1561.*; reservata sibi facultate cognoscendi de punto fructum, tam perceptorum à Malaspinis post motam litem, quam antea decursorum, an iidem videlicet essent debiti Abbati.

Appellatione à Malaspinis interposita ad Sac. Rotæ Auditorium, disputatisque *die 27. Januarii 1719.* duobus dubiis hoc est, *an constet de nullitate investituræ, itaut sit danda manutentio, seu reintegratio*, & alio *an, & a quo tempore, & a quo die debeantur fructus*, Rota fuit in sensu pro validitate secundæ investituræ, seu renovationis concessæ à Cardinali Polo, & sic quod nullus esset locus solutioni fructuum, uti colligitur ex binis decisionibus citata die editis super utroque dubio coram R. P. Corio.

In sequelam harum decisionum nulla fuit à Tribunali prolata sententia, sed reproposita Causa *die 9. Junii subsequentis* propter paritatem suffragiorum, responsum fuit, quod iterum proponeretur, & consimile prodiit rescriptum *die 5. Decembris ejusdem anni 1719.*, cum iterum rescriptum fuerit, quod Causa denuo proponeretur, & viderent quintus, & sextus, editisque subinde aliis rescriptis, tum quoad exhibitionem librorum Abbatis, tum quoad concordationem facti coram Ponente, cum iterum Causa post factum jam concordatum proposita fuisset *die 9. Decembris 1720.* responsum fuit dilata, & fiat concordia juxta mentem, & ad DD. Decanum, & Ponentem, nec Partibus ad concordiam devenientibus, Rota *die 16. Junii 1721.* jussit, quod fieret concordia: *fiat omnino concordia aucto canone ad annua sc. 25. in reliquis nihil.*

In obsequium hujus præcepti deventum est ad concordiam, quæ subscripta fuit tam à Procuratore Abbatis, quam à Procurarore, eorum de Malaspinis, sed cum tam de jure, quàm ex pacto expresso in ipsa minuta concordiæ opus esset Beneplacito Apostolico, exhibitoque Sanctissimo Domino Nostro supplici libello pro approbatione concordiæ, remissa fuerit à Sanctitate Sua negocii cognitio ad hanc Sac.Congregationem, hæc juxta morem deputavit unum ex Eminentissimis Cardinalibus, qui petitionem examinaret, & votum suum aperiret, & Cardinalis, qui ad id deputatus est, fuit Eminentissimus D. Card. Belluga.

Assumpta ab Eminentissimo D. accurata de more hujus Causæ cognitione, & bene perpensis juribus, sedulòque rimatis scripturis ipsi exhibitis,

bitis, prolatum ab ipso fuit suffragium per manus circumferendum, in quo sensit, attento juris rigore, concordiam comfirmari non posse, sed ex æquitate, & indulgentia partibus concedi posse facultatem novam ineundi concordiam, aucto canone à scutis 25. ad scuta 42., impositoque Malaspinis onere expresse declarandi in concordia, proprietatem bonorum pertinuisse, & pertinere ad Abbatiam, & ulterius reficiendi Ecclesiam S. Gregorii modò destructam, erogando in dictam ædificationem fructus decursos, & ab Abbate prætensos usque ab initio, vel saltem à die motæ litis, concludendo, quod in hypothesi, in qua id partibus non placeret, relinquenda sit illis facultas litem prosequendi, & jura sua in judicio experiendi ex fundamentis in dicto accurato voto perlegendis.

Habita suffragii ab Eminentissimo Belluga prolati notitia ab illis de Malaspinis, eorum nomine emissa fuit in actis protestatio, in qua declararunt se nullatenus instare pro concessione Beneplaciti, sed velle sua jura in Rota experiri, sub obtentu potissimùm, quod R. P. Passarinus Abbas approbationem Concordiæ revera non exoptat, allegatis nonnullis ad hoc assumptum comprobandum conjecturis, & signanter, quia curavit, negocium committi huic S. Congregationi, in qua ad tramitea juris, & rigorosè proceditur, & non alteri Episcoporum, & Regularium, in qua approbationes Concordiarum absque rigore, & tanto rationum pondere explentur; cumque adversus hæc Abbas opponat, Concordiam fuisse initam in executionem rescripti Rotalis, fuisse ab utroque Procuratore subscriptam, ejus examen à Sanctitate sua fuisse remissum ad hanc S. Congregationem, & se, antequam iterum redeat ad judicium, scire velle, an Concordia sit approbanda, & quis sit hujus S. Congregationis sensus; disputandum idcirco proponitur dubium super confirmatione, vel infirmatione Concordiæ.

Et retento quidem themate, quod in Concordia per Rotam demandata solum Canonis augumentum ad annua scuta 25. factum est, nec aliquid aliud, licet minimum, fuit Abbatiæ concessum, *fiat omnino Concordia aucto Canone ad annua scuta 25. in reliquis nihil* multa sunt in Concordia, quæ fuerunt omissa, & quæ non videb ntur omittenda, & ea, quæ in Concordia statuta sunt, alio modo statuenda videbantur juxta sensum Eminentissimi Bellugæ in puncto Juris, propter quæ hæc Sac. Congregatio ab ejus approbatione abstinere teneatur.

Ad primam classem, hoc est ad ea, quæ fuerunt omissa, licet omittenda non viderentur, pertinet, quod nulla provisio capta est super canonizatione veri, & directi dominii bonorum favore Ecclesiæ S. Eutizii; cum etenim dominium fuerit à Malaspinis in controversiam deductum sub obtentu appodiationis, non poterat hic articulus relinqui in suspenso, sed in Concordia, cessante ex facto fundamento ipso appodiationis, erant Malaspinæ adigendi ad reconoscendam Ecclesiam in Dominam directam bonorum. Rursus ex investitura saltem anni 1551. habetur, quod in fundo emphyteutico erat Ecclesia S. Gregorii; cumque hæc hodie non adsit, imponendum videbatur Emphyteusis onus eam re ædificandi, alias, terminata investitura, Abbas bona recipiet sine Ecclesia. Additur, quod favore Abbatis in Concordia nulla fit reservatio Laudemii, non obstante, quod vigore Concordiæ adstringatur ad novum Emphytheutam recognoscendum, & approbandum, ex qua approbatione Laudemium causam habet, nec ejusdem Abbatis favore aliquid in Concordia decernitur: in ordine ad fructus, quos Emphytheutæ perceperunt dependenter ab investitura, quæ ut infra, nullitate laborare dicenda est; speciale est quippe in alienatione rei Ecclesiasticæ nulliter peracta, quod Possessor

teneatur ad fructuum restitutionem, non solum à die motæ litis, sed ab ipsa die, qua fuit contractus celebratus, uti probat *Text. in cap. si quis de reb. Eccles. non alienandis*, & late prosequuntur *Corrad. in praxi dispensat. lib. 9. cap. 11. num. 13. §. Ex quibus, & §. Sicut, Galles. ad Constitutionem Urbani Octavi num. 138., Ventrigl. in prax. rerum Eccles. tom. 1. annot. 1. §. 4. num. 6. Card. de Luca de alienat. disc. 1. num. 105.*

Ad alteram vero classem, eorum scilicet, quæ in Concordia statuta sunt, & alio modo statui debebant, refertur Canonis augumentum ad sola scuta 25. anno bona quippe sunt in magna dimensione rubrorum 11. Terreni, & eorum valor tempore præsenti juxta æstimationem Peritorum Civitatis Asculi relatam occasione Catastri, confecti 1703., est in scutis 2240. in quo rerum themate, sicuti habita ratione Taxæ legalis quatuor pro centenario, annui fructus ascendunt ad scuta 88., sic augumentum Canonis ad sola scuta 25. rite, & recte non videtur fuisse in Concordia statutum, cum in Emphytheusi Ecclesiastica, & præsertim non perpetua, sed prout hic temporali, ratione evidentis utilitatis, quæ in ipsa requiritur, annuus Canon debeat æquivalere fructibus, qui ex fundo Emphytheutico antea percipi solebant. *Gabriel consil. 84. num 12. lib. 2., Ciarlin. controvers. tom. 1. cap. 8. num. 52., Marescot. variar. lib. 2. cap. 76. numero 28. Cardinalis de Luca de Emphytheusi discurs. 30. sub. num 6., Panici oll. decis. 132. num. 10. tom. 2.*

Hau urgente, quod hucusque deducta locum bene sibi vindicare possent, si non intercessisset dubius litis eventus; unicus siquidem litis punctus consistebat in videndo, an valida fuisset investitura concessa à Cardinali Polo *anno* 1646., & ejus nullitas strenue propugnabatur ab Abbate, tum ex defectu Beneplaciti Apostolici de jure & ex pacto necessarii, tum ex defectu utilitatis juxta ea, quæ in superioribus modò dicta sunt, & demum, ex quo concessio facta à Cardinali fuerat præventiva, & abusiva; concessio etenim facta fuit *anno* 1646., & Cardinalis mortuus est *anno* 1653., & ultimus ex comprehensis in prima investitura *anni* 1561. mortuus est *anno* 1696., cum à jure permissum non sit Prælato, seu Rectori prævenire investituræ renovationem, & sic successorem supplantasse *Turicell. de reb: Ecclesiæ non alienandis cap. 23. num. 6., & 7. Caldas de renov. Emphyt. lib. 1. quæst. 20. num. 4., Coccin. decis. 2254., Cer. dec. 408. num. 7.*

Absque eò quod fundamenta hæc evitari potuerint, vel quia agebatur de bonis locari consuetis, in quo rerum statu Beneplacitum Apostolicum non requirebatur, vel quia plura in bonis facta fuerant melioramenta; ex quibus utilitas desumi valet, aut demum, quia, si Franciscus qui à Cardinali Polo petiit renovationem, tacite renuntiavit priori investituræ, ut faceret locum secundæ, cessare dicendum est objectum præventivæ, & abusivæ concessionis; in eo etenim, quod attinet ad solitum, illud excludebatur ab Abbate, cum ad solitum inducendum, aut una præcedens solemnis investitura, mediante expresso beneplacito Apostolico, sit necessaria, aut saltem duæ minus solemnes requirantur pacifice observatæ per spatium annorum quadraginta, ut in *decis. 2. num. 9. coram Benincasa*, itaut de binis investituris constare debeat per distincta, & separata instrumenta, & binæ concessiones comprehendere debeant ipsissimà omnino bona, *Pacion. de locat. cap. 14. § 4., num. 9. & num. 11. Turricel. de reb. Eccles. non alienan. cap. 15. §. 2. num. 46. Rota dec. 36. num. 9.. parte 7. recent.*, & in eo quod spectat ad bonorum miliorationem, Abbas contendebat, non esse de illa habendam ullam considerationem, cum utilitas debeat esse de tempore contractus, & melioramenta, si facta sunt, facta fuerint trigin-

ta

ta post annos à die renovationis concessæ à Cardinali Polo; cumque in mox memorata renovatione habeantur hæc verba: *tunc, & per quando secutus fuerit obitus dicti Francisci, & non prius, & non alias*, concludebat Abbas Franciscum voluisse explere renovationem in sui persona, itaut de supplantatione non sit dubitandum; ad eam enim evitandam opus est, ut accedet expressus primi investiti consensus circa se tollendum de medio per via renunciationis, & quod novus investitus possessionem capiat rei Emphytheuticæ, vivente ipso Prælato conceden te *Textus in cap.* 1. *qui succes. feud. dare tancatur*, & prosequuntur *Spada consil.* 51. *lib.* 1. *Marescot. variar. lib.* 1. *cap.* 10 *num.* 14. *Larath. in Theat. feud parte* 4. *dilucid.* 16. *tom.* 1. *num.* 10., *Tondut. quest. Benefic. cap.* 119. *num* 6., & 7. *Gob. de permissa feudi. alienat. quest.* 10. *num* 37.

Alia plura legi possunt in fundatissimo suffragio Eminentissimi Bellugæ, unde onus erit EE. VV. decernere.

An sit locus confirmationi Concordiæ in casu &c.

Non proposita.

LEGIONEN UNIONIS. Factum hujus Causæ refertur in folio Congregationis habitæ *die* 5. *Decembris* 1722., quod poterit ab EE. VV. benigne reassumi, & nec in illa nec in subsequenti Congregatione habita *die* 30. *Januarii* 1723., Causa fuit resoluta. In præsenti itaque reproponitur, quoad Parochialem tantum Diœcesis Legionen, quæ modò vacat, & in ordine ad quam Eminentissimus Prodatarius non vult ulteriores dilationes Patrono concedere ad præsentandum; cumque in præteritis adversus unionem Canonici Legionenses opponerent, sibi præjudicium afferri in jure decimandi, quod habent sup r bonis uniendis, & quod pro unione deficiebat consensus successoris in Majoratu, licet adesset consensus ejus, qui modò Majoratum obtinet, respondetur, bona transire debere ad Collegium Patrum cum suo onere, nec mutari jus decimandi ex mutatione possessoris, & ulterius exhibetur consensus immediati successoris in majoratu, quibus stantibus dignabuntur EE. VV. decernere. *Sess. 7. de Ref. cap. 7.*

I. *An sit locus unioni Parochialis Legionen., de qua agitur, Collegio Patrum Jesuitarum ejusdem Civitatis in casu &c. & quatenus affirmative.*

II. *An Vicarius pro exercitio Animarum Cura debeat esse perpetuus, seu amovibilis ad nutum in casu &c.*

Non proposita.

CERVIEN LEGATORUM. Eques Joannes Stephanus Guazzi in ultimo cum quo decessit Testamento *anno* 1700. hæredem sibi scripsit Dominicum Hieronymum nepotem, & inter cætera in eodem Testamento sic disposuit: item jure legati „ intendo, e voglio ogni anno, che il „ mio Erede in perpetuo faccia celebrare Messe tre la settimana per l' *Sess. 25. cap. 7. de Refor.*

Anima

„ Anima mia , e miei morti ,cioè il Mercordì , Venerdì , e Sabbato dal-
„ li Reverendi Padri di S. Agostino al mio Altare , e darli un paolo
„ per ogni Sagrificio , e non volendo, e non potendo supplire li sudet-
„ ti Padri presenti , o pro tempore , prego il Reverendissimo Capito-
„ lo presente , o pro tempore far sodisfare , e per suo commodo all'
„ Altare di S. Rogato , Altare privilegiato il Lunedì .

Hæres satisfecit legatis, & legata fuerunt adimpleta in Ecclesia S. Augustini, sed secuta translatione Civitatis Cerviæ propter aeris insalubritatem à loco, in quo erat, ad locum Mari viciniorem , habitaque à Patribus facultate antiquum Conventum unà cum Ecclesia destruendi, novumque Conventum , & novam Ecclesiam ædificandi in nova Cerviæ Civitate , quæstio exorta est inter Dominicum Hieronymum Joannis Testatoris hæredem, & prædictos Religiosos, contendente illo Missas esse celebrandas in Cathedrali , & in Altari S Rogati, ex quo factus est casus , quod Patres non possunt Missas celebrare in Altari à Testatore designato , & contendentibus è contra Patribus , Missas in sua nova Ecclesia esse celebrandas , cum hæc sit subrogata loco alterius , & translatio Conventus, & Ecclesiæ de loco ad locum, non ex voluntate , sed ex necessitate facta sit, & Animæ suffragium, quod præcipue volitum censeri debet à Disponente , æquè habeatur , sive Missæ in una Ecclesia , sive in alia celebrentur , juxta *magistralem decis.* 1149. *coram Seraphino* .

Actum fuit de hac controversia *in Congregatione habita die* 18. *Maii* 1715., *& in subsequenti habita die prima Junii* , nec ulla fuit capta resolutio; cumque in præsenti Patres instent pro resolutione, & jura hinc inde circumferantur, onus erit EE. VV. decernere .

An Missæ tres hebdomadales , de quibus agitur , sint celebrandæ in Oratorio Patrum S. Augustini , vel potius in Ecclesia Cathedrali in casu &c.

Non proposita .

Sess. 25. de Refor. c. 11.

HORTANA DECIMARUM . Episcopus Gozzadinus *anno* 1626. erexit in territorio Hortano duas Parochias , alteram sub titulo S. Laurentii, alteram sub titulo S. Joseph , *cum honoribus* , sunt verba Instrumenti „ & oneribus solitis , & consuetis, & præsertim, Sacramenta
„ habitatoribus à Parocho administrandi, Missam diebus Festivis cele-
„ brandi, aliaque faciendi , prout quilibet Parochus facere tenetur , &
„ cum recognitione, & solutione annuali Tinotiæ unius grani tempore
„ recollectionis à quolibet jugum bobum habente, aliaque de jure de-
„ bita , & consueta, juxta consuetudinem aliarum Terrarum Diœce-
„ sis, & aliarum viciniorum .

Conquerente Parocho S. Joseph , quod Parochiani solutionem detrectabant, Sacra Congregatio , audito Episcopo , *die* 13. *Februarii* 1683. *&* 19. *Augusti* 1684. rescripsit , ut renuentes compelleret .

Non obstantibus hisce rescriptis , quidam Bernardinus filius Dominici Mercurii prætensionem excitavit, asserendo se non teneri ad dictam præstationem frumenti, quia licèt conduxisset agrum situm in Parochia S Joseph , & illum coleret statis temporibus cum uno bobum jugo, habitat tamen extra Parochiam S. Joseph in Territorio Bassani , & sic in alia Parochia , in quà habitabat, recipiebat Sacramenta , & in ea sua habitatione detinebat boves, quos lucescente Sole ad Agrum ducebat.

Pro

Pro definitione hujus controversiæ opus fuit assumere inspectionem, an Decima esset Prædialis; in celebri etenim apud antiquos controversia, cuinam Parocho debeatur Decima Prædialis, quando Prædium situm est in Parochia unius Diœcesis, & illius Dominus habitat in Parochia alterins Diœcesis; in qua coutroversia Alexander Tertius censuit pro illius decisione recurrendum esse ad consuetudinem, uti habetnr in *cap. cum sint homines de Decimis*, invaluit opinio, quod Decimæ Prædiales debeantur Parocho loci, in quo sita sunt Prædia, quando non adest consuetudo in contrarium *Gonzal. in cap. sint homines vers. Decimæ verò Prædiales tit. de Decimis, Rota decis.27. num. 16. par 14. recent.* At excipiente Bernardino Decimam injunctam ab Episcopo Gozzadino habendam esse uti Decimam Sacramentalem, vel mixtam, & in Teritorio Hortano vigere consuetudinem non solvendi Decimas Prædialis, Sacra Congregatio *die* 22. *Septembris* 1685. distulit resolutionem, & dixit, quod videretur de consuetudine Regionis, & an Decima, de qua agebatur, esset Prædialis, vel personalis.

In executionem hujus rescripti exhibitæ fuerunt à Parocho anttentationes super consuetudine Regionis, & probationes, quod Decima esset Prædialis, quocirca Sacra Congregatio *die* 25. *Septembris* 1694. fuit in sensu, quod nonnulli habitatores de Terra Bassani, qui non habitabant in Parochia S. Joseph, licet in ea haberent bona, & illa colerent cum uno bobum jugo, tenerentur ad frumenti præstantionem; cumque hæc resolutio emanasset Parocho tantùm informante, & obtentafuisset à succumbentibus nova audientia, disputatumque fuisset dubium, *an esset standum, vel recedendum à decisis*, Sacra Congregatio *die* 16. *Aprilis* 1695. censuit, non retardata solutione Decimarum favore Parochi S. Joseph., coadiuvandas esse probationes super consuetudine coram Episcopo, auditis etiam Parochis Bassani, & recurrente Communitate Bassani pro nova audientia, vel pro modificatione clausulæ appositæ in præcedenti decreto *non retardata*, Sacra Congregatio *die* 30. *Aprilis* 1695. concessit novam audientiam, sed non retardata executione decreti, cumque hodie negocium principale reassumatur, ex juribus circumferendis.

Onus erit EE. VV. decernere,

An Decimæ debeantur in casu, & an sit standum, vel recedendum a decisis die 25. *Septembris* 1694.

Non proposita.

Die

Die Sabbathi 10. Aprilis 1723.

Onnulla Causarum dubia in novissima Congregatione indecisa remanserunt; dignabuntur itaque EE. VV. dictæ Congregationis folium reassumere, & sequentibus dubiis respondere.

Sess. 22 cap. 11. de Refor.

NULLIUS, SEU ASCULANA.

An sit locus confirmationi Concordiæ in casu &c.

Non proposita

Sess. 7 c. 7. de Reform.

LEGIONEN UNIONIS.

I. An sit locus unioni Parochialis Legionen. de qua agitur, Collegio Patrum Jesuitarum ejusdem Civitatis in casu &c. & quatenus affirmative.

II. An Vicarius pro exercitio Animarum Curæ debeat esse perpetuus, seu amovibilis ad nutum in casu &c.

Non proposita.

Sess. 25. c. 7. de Refor.

CERVIEN LEGATORUM.

An Missæ tres hebdomadales, de quibus agitur, sint celebrandæ in Oratorio Patrum S. Augustini, vel potius in Ecclesia Cathedrali in casu &c.

Non proposita.

Sess. 25. cap. 12. de Refor.

HORTANA DECIMARUM.

An Decimæ debeantur in casu, & an sit standum, vel recedendum a decisis die 25. Septembris 1694.

Dilata, & extrahantur partitæ citata Parte, & examinentur Testes formiter, ac scribatur Episcopo juxta Instructionem.

Sess. 24. c. 4. de Refor. Matrim.

CÆNETEN. Jacobus Garza Laicus Cæneten, & in Civitate Venetiarum á duodecim annis commorans, carnaliter cognovit Maria Mioli, incussisque sibi vi, & metu ab ejus fratre germano Matrimonium per verba de

de præſenti coram Parocho, & Teſtibus, prætermiſſis de licentia Ordinarii denunciationibus, cum eadem contraxit.

Mortua Maria, Jacobus judicium introduxit in Curia Cæneten. pro declaratione nullitatis d. Matrimonii, cumque Judex articulos rejecerit, & remiſſoriam denegaverit pro Teſtibus ſuper metu interrogandis petitam, habito recurſu ad ſa:me: Clem.XI. fuit a Sanctitate ſua expeditum ſolitum Breve commiſſionis directum Epiſcopis Bellunen., & Sebenicen., & Turcellen., eorumque Vicariis, ut alter ipſorum de cauſa cognoſceret, & in ea pronunciaret.

Aſſumpta fuit a Vicario Generali Epiſcopi Turcellen. hujuſce cauſæ cognitio; idemque in contradictorio judicio,& auditis collitigantium rationibus,hoc eſt,tam Jacobi,qui inſtabat pro nullitate Matrimonii,quam Philippi fratris Mariæ,qui metum incuſſiſſe dicebatur, ſententiam definitivam protulit, & in ea declaravit, matrimonium contractum die 2. Maii 1704. inter Jacobum,& Mariam fuiſſe ab initio nullum ex defectu liberi conſenſus,& nullum,& invalidum propter vim,& metum cadentem in conſtantem virum, & hoc ad quoſcumque juris effectus.

Non fuit appellatio interpoſita a mox memorata ſententia, cumque ſubinde Jacobus veſana libidine victus abſque tamen ſpe facilius obtinendi diſpenſationem, carnaliter cognoverit Paulinam ſororem Mariæ primæ Uxoris, & ne eadem innupta, & diffamata remaneat, velit cum ipſa matrimonium contrahere, & hac de cauſa recurſum habuerit ad SummumPontificem pro obtinenda diſpenſatione cum abſolutione a cenſuris,& pœnis incurſis, & per organum Datariæ preces remiſſæ fuerint ad hanc S. Congr., nec ullus ſit, qui pro miſerabilibus Oratoribus ſcribat, Pauperes etenim ſunt, operæ pretium eſſe cenſui nonnulla ad materiam hic adnotare,ut EE.PP. ſuum facilius præſtare valeant Summo Pontifici conſilium pro concedenda, vel deneganda diſpenſatione.

Si legitimum in ſui initio fuiſſet matrimonium inter Jacobum,& Mariam, vel quatenus a principio legitimum non fuiſſet, ex actibus nihilominus ſubſequentibus de ejus revalidatione dubitari non poſſet; obſtaret Oratoribus Textus *Conc. in cap.5. ſeſs.24. de ref. matr.*, ubi in fortioribus dicitur, *in ſecundo gradu nunquam diſpenſetur, niſi inter Magnos Principes, & ob publicam cauſam*; hic etenim Conciliaris Textus ex declaratione S. Pii V. intelligitur de gradibus affinitatis, & conſanguinitatis, uti habetur apud *Galemart. n.*8. dummodo tamen conſanguinitas, vel affinitas orta ſit ex legitimo matrimonio,uti proſequitur *Barboſ.ad eundem Textum n.*27.

Ut autem dignoſcatur,an Matrimonium a principio legitimum fuerit, vel ex actibus ſubſequentibus remanſerit convalidatū, ex copula videlicet, & cohabitatione, plura eſſent ſcitu neceſſaria, an metus videlicet fuerit gravis,& cadens in conſtantem virum,an fuerit juſtus,& demum,an impedimentum a d. metu procedens fuerit publicum; metus etenim non cadens in conſtantem virum, & metus ulterius,qui juſtus eſt, Matrimonium non inficiunt, juxta late deducta per *Sanchez. de matr. lib.*4. *diſput.*13. *n.*3.; & quando metus fuiſſet occultus, inferri poſſet ad matrimonii revalidationem; per copulam animo maritali habitam, cum ad matrimonii revalidationem ſufficiat ſignum conſenſus ab eo præſtiti,qui metum paſſus eſt, nec oporterat, quod ex parte alterius deturde novo conſenſus, dummodo prior non fuerit retractatus, uti concordantibus

allegatis late profequuntur *Salmaticenſes in curſu Theolog.moral. tom.2. tract.9. de matr. cap.9. puncto 4. n.57.*

Excluſa neceſſitate renovandi conſenſum ad formam Concilii coram Parocho,& Teſtibus, quia quando impedimentum eſt occultum, & in matrimonio licet nulliter a principio contracto ſervata eſt forma Concilii,non eſt opus pro revalidatione iterum contrahere, repetitis ſolemnitatibus,alias rite adhibitis in primo contractu,*Fagn.in cap.is qui fidem n.14. de ſponſ. & matr.*, *Zerola in prax. in verbo diſpenſatio §. Quintum dubium*, *Salmaticenſes cit. tract. cap.3. puncto 5. n.1 8. & ſeq.*

Et dubitantibus Rotæ Auditoribus de veritate hujus concluſionis, Card. Carafa olim meritiſſimus hujus S. Congr. Præfectus ad ſe vocare fecit D. Seraphinum,& Comitulum Rotæ Auditores, eiſque oſtendit S.Congreg.reſolutionem innixam ſtylo Sacræ Pœnitentiariæ,& ſic declarationi S. Pii V. de qua apud *Navar. conſil. de ſponſ.*, & ab inde citra Rotæ Auditorium pro revalidatione matrimonii, ſi impedimentum fuerit occultum,& in primo contractu ſervata fuerit forma Concilii, renovationem conſenſus coram Parocho,& Teſtibus neceſſariam eſſe non exiſtimavit,uti habetur in *dec.900. cor.Seraph. in dec.395. n.1. cor.Ludov. in dec.405. n.19. & ſeq.par.18. rec. & in Spalaten. Nullitatis Matrimonii 3. Mart. 1653. cor. b. m. Albergato*.

At quatenus procedendum ſit cum facti expoſitione,vel cum præſumptione militante pro ſententia ſuper nullitate matrimonii,& a tempore ſententiæ valeat illatio ad tempus contracti matrimonii,itaut, ſicuti metus tempore ſententiæ erat publicus, ſic præſumi debeat, quod talis fuerit tempore, quo matrimonium initum eſt, in quo rerum themate matrimoniũ pro nullo habendum eſſet, cum illud matrimonium nullum ſit, quod contractum eſt propter metum a conſanguineis ſtupratæ incuſſum ſtupratori,cum fuerit juſtus,ſed juſte non fuerit incuſſus,uti probatTextus in *cap.veniens 15. de ſponſ. & matr.*, & late proſequitur *Piring. ad d. titulum ſect.4. §.2. n.102.* nec ex copula, & aliis actibus ſubſequentibus revalidatum dici poſſet, deficiente videlicet novi præſtatione conſenſus cor.Parocho, & Teſtibus juxta Reſolut. hujus S. Congr. *in Hiſpalen. 20.Jun.1609. lib.11. decr.fol.58. a tergo*: ibi; *Sacra &c. ſæpius reſpondit hodie poſt Trid.Concilium matrimonium metu contractum,& purgato metu per coabitationem cum carnali copula,aliоſque actus non convalidari,niſi iterum contrahatur,adhibita rurſus ejuſdem Concilii forma*,& juxta aliam reſolutionem in *Conſtantinopolitana 2.Dec.1634. & 16. Decemb. ejuſd. anni,uti habetur lib.15.decr.fol.130. a terg. & 140 pariter a terg.*, præſens inſpectio reduceretur ad diſpenſationem ſuper impedimento primi gradus affinitatis ex copula illicita in linea collaterali, cui obſtat diſpoſitio S.Conc.*ſeſſ.24.c.4.de ref.* ubi ſtatuitur impedimentum proveniens ab affinitate contracta ex fornicatione, & ſic a quocumq; illicito concubitu,uti fuſe explicat *Sanch. de matr. lib.7. diſp.67. n.6.* dirimere matrimonium,ſed reſtringi ad eos tantum,qui in primo,& ſecundo gradu conjunguntur, itaut quoad alios matrimonium nedum ſit validum, ſed licitum, juxta *Bull.14. S. Pii V. in 3. declarat. Bullar. tom.2.* Reduceretur ulterius controverſia ad videndum, an obſtet impedimentum publicæ honeſtatis; ex uno etenim capite adeſſe videtur hoc impedimentum, cum matrimonium, licet nullum ex defectu conſenſus,per aliquod tamen temporis ſpatium fuerit ſaltem in implicito ſtatu validi-

tatis

tatis in foro exteriori, juxta deducta per *Sanchez loc.cit.disput.*68.*n.*14., & ex alia parte non adesse videtur d. impedimentum, cum illud non inducatur ex matrimonio nullo ex defectu consensus, juxta Textum in *cap.unico, ibique Passerin. n.*10. *de sponsal. in* 6., non obstante, quod matrimonium fuerit habitum pro valido per aliquod temporis spatium in foro exteriori, uti late prosequuntur *Salmaticenses cit. tom.*2. *tracta.*9. *cap.*12. *puncto* 7. *n.*84. *&* 85., & multo magis, quando prout hic, Matrimonium fuit nullum declaratum propter vim, & metum; in hoc quippe rerum statu cessasse videtur indecentia, ex qua ortum ducit impedimentum publicæ honestatis, juxta Textum in *cap. juvenis de sponsalibus*; cumque ad effectum dispensandi, aut super primo, aut super utroque impedimento, sequentes causæ allegentur, diffamatio videlicet Paulinæ stupratæ, periculum, quod eadem innupta remaneat, necnon aliorum malorum, quæ verisimiliter sequi possint. Onus erit EE.VV. resolvere.

An sit SS. D. N. consilium præstandum pro dispensatione in casu &c.

Non proposita.

TULLEN. Carolus Didier Diœcesis Tullen. dum erat constitutus in ætate 15. aut 16. annorum Habitum Regularem suscepit inter Canonicos sub Regula S. Augustini Congreg. S. Salvatoris in Monasterio Oppidi Mussipontani, & Professionem Regularem emisit, cumque idem modo contendat se eam emisisse per vim, & metum cadentem in constantem virum sibi a Patre incussum, & id comprobare satagat testimonio ipsius patris, matris, & aliorum, & quinquennium elapsum sit, quæritur in præsenti. *Seff.25. c.15. de regul. & monial.*

An constet de causis restitutionis in integrum in casu &c.

Non proposita.

ALIPHANA. Curia Episcopalis Aliphana annis præteritis petiit, ut Presbyteri Ecclesiæ S. Antonii Terræ Pedemontis tenerentur ad redditionem rationis bonorum, & redditunm ad eamdem Ecclesiam pertinentium, & S. hæc Congreg. die 17. Dec. 1718. respondit, adesse d. obligationem quoad redditus, quibus est aliquod onus annexum, secus autem, quoad illos, qui libere dividi debent inter eosdem Presbyteros, iterumque proposita causa, S. Congr. stetit in decisis die 18. Martii 1719. *Seff.22. c.9. de Ref.*

In dicta Ecclesia S. Antonii erecta est Cappella dicata S. Mariæ de Monte Carmelo, quæ fuit instituta hæres a Julio Antonio Ceccarello, onere imposito celebrationis nonnullarum Missarum, cumque anno 1720. electi fuissent in administratores, duo Sacerdotes ejusdem Ecclesiæ, Seraphinus videlicet de Monte, & Marcus Gallus, & in visitatione facta anno sequenti 1721. demandatum fuisset ab Episcopo, ut rationem ipsi redderent de satisfactione Missarum a memorato Testatore relictarum, exortis hac de causa novis controversiis, disputanda in præsenti proponuntur dubia sequentia.

I. *An Sacerdotibus Marco Gallo, & Seraphino de Monte bonificanda sint ex redditibus Ecclesiæ, sive Cappellæ expensæ factæ in litibus hic in Curia agitatis.*

II. *An constet de sufficienti, & legitima redditione rationis*.
III. *An censuræ sustineantur in casu &c.*, & quatenus affirmative.
IV. *An ex gratia sit locus absolutioni in casu &c.*

Ad I. Dilata pro nunc. Ad II. Negative, & Episcopus cogat juris remediis ad redditionem rationis. Ad III. Negative, & Episcopus ex integro procedat. Ad IV. Satis provisum in tertio.

Sess. 24. c. 1. de ref. mat.

MAJORICEN. SPONSALIUM. Vicarius Generalis Majoricen. sententiam protulit, in qua declaravit condemnandam fore, & esse Antoniam Mariam Massanes ad contrahendum de præsenti Matrimonium in facie Ecclesiæ cum Medico Matthia Roig, sed interposita appellatione a prædicta sententia, causa devoluta est ad hanc S. Congreg., in qua duo consueta dubia proponuntur, alterum videlicet, an constet de sponsalibus, & alterum, an sit locus coactioni.

Quidquid autem sit de sponsalibus, scribens pro Antonia contendit, non esse locum coactioni, tum quia agitur de puella annorum 18., tum quia eadem fugam arripuit a domo paterna, associante Roig, itaut magna suspicio sit deceptionis.

Adduntur causæ a sponsalibus recedendi, & signanter odium superventum inter Antoniam, & Matthiam, & quod juxta leges Regni, contrahentes sponsalia, seu matrimonium absque consensu parentum, ultra alias pœnas corporales possunt exhæredari, & quamvis consimilia statuta, utpote impeditiva libertatis matrimonii, sint invalida, ex eis tamen consurgit justa causa a sponsalibus recedendi, juxta *dec.* 401. *n.* 8. *cor. Penia*, *dec.* 1258. *n.* 2. *cor. Seraphino*, *dec.* 447. *n.* 2. *dec.* 468. *n.* 1. *cor. Cavalerio*.

His stantibus, dignabuntur EE. VV. decernere.
I. *An constet de sponsalibus inter Antoniam Massanes, & Matthiam Roig*, & quatenus affirmative.
II. *An sit locus coactioni in casu &c.*

Non proposita.

Sess. 25. c. 15. de Reg., & monial.

NEAPOLITANA RESTITUTIONIS IN INTEGRUM. Philippus Jannius habitum Religionis Scholarum Piarum suscepit die 12. Novembris anno 1712. assumpto nomine P. Salvatoris a S. Anna, & Professionem Regularem emisit die 8. Aprilis 1714.

Adversus professionem idem modo petit restitutionem in integrum, sub obtentu, quod natus erat die 3. Julii anno 1698., & non die 3. Julii anno 1696. prout suppositum fuit tempore, quo professionem emisit.

Quod autem memoratus P. Salvator natus esset die 3. Julii 1698. comprobatur ex fide Baptismatis extracta servatis servandis, & citato Promotore Fiscali Curiæ Archiepiscopalis, extracta inquam ex libris baptismatum Ecclesiæ Parochialis, in qua idem baptizatus fuit, & concordant testes examinati super tempore nativitatis ipsius.

Quod pariter idem natus non esset die 3. Julii 1696. uti suppositum fuit tem-

tempore, quo professionem emisit, nedum colligitur ex his, quæ modo dicta sunt, sed etiam ex peritis judicialiter a Curia Archiepiscopali electis, qui, recognita fide Baptismatis exhibita superiori religionis, concludunt ejus falsificationem per reductionem num.8. ad num.6., & hæc falsificatio adscribitur Jacobo fratri uterino Patris Salvatoris exoptanti bonorum renunciationem ex ingressu in religionem.

Notissimæ sunt juris conclusiones in hac materia, quod videlicet professio emissa ante 16. annum completum sit nulla, juxta *cap.15. sess.25. de Regul. & Monial.*, quod nec tacita professio, nec præcedentis ratificatio induci possunt ex actibus subsequenter gestis, si adfuerit ignorantia nullitatis professionis, juxta deducta in his terminis in *dec.952. & in dec.983. cor. Emerix jun.*, quod denique totus punctus consistit in examinando, an ignorantia veræ ætatis, tam tempore professionis, quam tempore subsequenti usque ad reclamationem sit, necne verisimilis, uti prosequitur *Rota in cit. dec.952. sub n.23.* adeoque cum in alia Causa Viennen. Nullitatis Professionis, quæ fuit proposita die 25. Januarii, & die 8. Februarii, & die 13. Septembris 1721. probata fuisset emissio professionis ante annum 16., & ignorantia nullitatis professionis, seu veræ ætatis fuisset allegata, S. nihilominus hæc Congreg. censuit non esse locum restitutioni in integrum, sub obtentu, quod ignorantia esset inverisimilis, & sic quod tacita professio esset inducta ex actibus gestis post expressam professionem, licet nullam.

His stantibus, dignabuntur EE.VV. decernere.

An sit locus restitutioni in integrum in casu &c.

Affirmative.

Die Sabbathi 24. Aprilis 1723.

IN proxime præterita Congregatione nonnulla causarum Dubia inferius recensenda indecisa remanserunt; dignabuntur itaque EE.VV. postremæ Congregationis folium reassumere, & sequentibus Dubiis respondere.

NULLIUS, SEU ASCULANA. *Sess. 21. de ref. c. 11.*

An sit locus confirmationi Concordiæ in casu &c.

Negative.

LEGIO-

Sess.7. c.7. de ref.

LEGIONEN. UNIONIS.

I. *An sit locus unioni Parochialis Legionen., de qua agitur, Collegio Patrum Jesuitarum ejusdem Civitatis in casu &c.*, & quatenus affirmative.

II. *An Vicarius pro exercitio animarum curæ debeat esse perpetuus, seu amovibilis ad nutum in casu &c.*

Ad Primum negative. Ad Secundum provisum in primo.

Sess.25. c.7. de ref.

CERVIEN. LEGATORUM.

An Missæ tres hebdomadales, de quibus agitur, sint celebrandæ in Oratorio PP. S. Augustini, vel potius in Ecclesia Cathedrali in casu &c.

Missas esse celebrandas in Ecclesia PP., & non in Ecclesia Cathedrali, & amplius.

Sess.24. c.4. de ref. mat.

CÆNETEN.

An sit Sanctissimo Domino Nostro consilium præstandum pro dispensatione in casu &c.

Negative.

Sess.24. c.1. de ref. matr.

MAJORICEN. SPONSALIUM.

I. *An constet de sponsalibus inter Antoniam Massanes, & Matthiam Roig*, & quatenus affirmative.

II. *An sit locus coactioni in casu &c.*

Ad Primum affirmative. Ad Secundum negative, sed esse monendam, & amplius.

Sess.23. c.18. de ref.

VELITERNA TAXA SEMINARII. Cum Emus D. Card. Tanarius S. Collegii Decanus possessionem cæpisset Episcopatus Veliternensis, & Seminarium in statu vere deplorabili invenisset, ut oneri sibi imposito a S. Concilio Trident. satisfaceret, animum adjecit ad ejus reparationem, tam augendo numerum Alumnorum, Professorum, & Præfectorum, quam curriculum studiorum instituendo, ad effectum, ut Alumni, qui ab eo exire non debent, nisi sacerdotali charactere insigniti, tempore exitus in eo gradu reperiantur, ut Diœcesi in obeundis sacerdotalibus ministeriis utiles esse possint, & quia hæc præstari non poterant cum propriis Seminarii redditibus, Eminentia sua ad taxam devenit beneficiorum, & Locorum Piorum Civitatis, & Diœcesis ad rationem trium pro quolibet centenario, & anno, non exempta a solutione mensa sua Episcopali, quam taxavit in annuis scutis nonaginta, & sic in summa fere adæquante medietatem taxæ, quæ ascendit ad annua scuta 200.

Clo-

Collegium S.Bonaventuræ Ord. Min. Convent. S. Francifci Urbis, cui a Xyfto Papa V. unitum fuit fimplex beneficium fub invocatione Conceptionis,feu Nativitatis B. M. V. in Cathedrali Veliterna erectum,prætenfionem excitavit exemptionis a d. Taxæ folutione,cumque huic pretenfioni Promotor Fifcalis Curiæ Epifcopalis fe oppofuerit, ambarum partium confenfu controverfiæ decifio remiffa fuit ad hanc S. Congregationem .

Fundamenta Collegii pro exemptione referre non poffum, cum pluries infteterim pro communicatione fcripturæ, & ufque adhuc obtinere non potuerim;quocirca fermonem habendo de fundamentis menfæ Epifcopalis, eadem confiftunt in difpofitione S. Concilii Trid. *feff.*23. *cap.*18. *de ref.*, in quo Beneficia,Monafteria, Hofpitalia, & alii quicumque loci pii licet exempti fubduntur Taxæ Seminarii.

Nec Promotor Fifcalis putat,fibi obeffe quod Mendicantes funt a d. folutione exempti, uti habetur in *cit. cap.*; quandoquidem exemptio Mendicantium a contributione Seminarii non prodeft pro Beneficiis , quæ Mendicantibus unita funt, licet in eorum Monafteriis habeantur lectiones Grammaticæ, & Cafuum Confcientiæ, uti ex fenfu hujus S. Congr. bene ponderat *Gallemart. ad d. cap.*18. *n.*25., & late profequitur *Ventrigl. in praxi rerum Eccleſ. par.*2. *annot.*29. §.*unico n.*35.

Confimilis generis Promotor Fifcalis putat effe objectum centenariæ libertatis a folutione Taxæ,cum ftricte videndum fit , non quid ante Taxam, quæ anno præterito publicata eft,geftum fuerit, fed an Collegium S. Bonaventuræ,cui Beneficium unitum fuit, jus habeat fe eximendi a folutione , licet Taxa anno tantum præterito facta fit ; unde videmus , quod facta Beneficiorum,& Capitulorum Taxa pro Seminario Romano a Pio Papa IV. , Summus Pontifex Urbanus VIII. decrevit, quod fi aliqua ex Beneficiis unita fubinde fuiffent alicui Capitulo,Capitulum a die unionis teneretur folvere Taxam Seminario Romano , uti habetur in ejus *Conftit.*134. §.8. *Bull. tom.*5.

Denique fæpe memoratus Promotor ait, non poffe Collegio fuffragari exceptionem,de qua in fæpe *citat. cap.*18. ubi eximuntur *Seminaria difcentium,vel docentium ad commune Ecclefiæ bonum promovendum* , quafi quod inter hæc fit enumerandum Collegium S. Bonaventuræ ; vel quia hoc intelligitur de bonis propriis Collegii , non de Beneficiis Collegio unitis,quæque idcirco in illud cum fuo onere tranfire debent ; vel quia hoc procedit in Seminariis in ipfa Diœcefi erectis, allato exemplo Collegii Romani , quod ex fructibus Abbatiæ Clarevallis fibi unitæ , ex refolutione hujus S. Congr. folvit Taxam Seminario Camerini .

Addi poffet, quod allata verba Conc. Trid. refpiciunt *Collegia fæcularia, non regularia*, uti ex fenfu hujus Sac. Congr. ponderat *Gallemart. ad d. cap.*18. *n.*19. Item cum a fa: me: Clem.VIII. fundatum fuiffet,& erectũ in Urbe Collegium Clementinum, & eidem facta fuiffet unio Prioratus S.Ægidii Diœcefis Civitatis Caftelli, exorta eft dubitatio , an Collegium teneretur contribuere Seminario d. Civitatis , & negative refponfum fuit die 26. Febr.1639., fed ratione fpecialis privilegii Clementis Octavi, uti habetur *lib.*16. *decr.fol.*152. *a terg.* ibi : *Sac. &c. cenfuit, Collegium Clementinum ex privilegio per fan. mem. Clementem Octavum eidem conceffo exemptum effe a contributione Seminarii ratione bonorum Prioratus S. Ægidii Diœc. Civitatis Caftelli* ;Clemens etenim Octavus Col-

legium

legium exemerat *etiam a contributionibus a S. Concilio Trid. præfixis*; uti habetur in Bullario PP.Somaſchenſium *pag.*82., quæ exemptio in Bulla Xyſti V. reſpectu Collegii S. Bonaventuræ non fuit appoſita; quo ſtante remanet decernendum.

An Beneficium Beatiſſimæ Virginis erectum in Cathedrali Eccleſia Veliterna, ac per Xyſtum V. unitum Collegio S. Bonaventuræ Vrbis, ſit ſubjectum Taxæ favore Seminarii in caſu &c.

Affirmative.

Seſs.25. c.31. de ref.

SORANA FUNERUM. PP.Carmelitæ Terræ S. Donati Diœceſis Soranæ prætendunt, Flaminium Marinum ſepulturam elegiſſe in ſua Eccleſia, & hoc minime obſtante ejus cadaver fuiſſe ſepultum in Eccleſia Matrici ejuſdem Terræ, & cohærenter ad hanc electionem petunt exhumationem cadaveris, ejus reſtitutionem, & alia quæcumque emolumenta ad Eccleſiam tumulantem ſpectantia; licet enim exhumatio, & reſtitutio cadaverum non ita de facili fiant, id tamen non procedit, quando Pars, prout hic, inſtat formiter pro reſtitutione, juxta Textum *in cap. animarum de ſepult. in* 6.: ibi: *ad reſtitutionem tam ſepultorum corporum, ſi petantur, quam etiam omnium, quæ occaſione ſepulturæ illorum pervenerint quomodolibet ad eoſdem infra decennium integraliter facienda, ipſos obligatos eſſe cenſemus*, & multo magis, quia inſtantibus iiſdē PP., repoſitū fuit cadaver in vim decreti proviſionalis in capſa ſeparata, ita ut reſtitutio, quatenus de jure competat, facili negocio valeat expleri.

Redacta itaque difficultate ad electionem ſepulturæ in Eccleſia Patrum, eadem deſumitur ex d. quatuor Teſtium formiter examinatorum, inter quos unus eſt Sacerdotali charactere inſignitus, quando ad rem, de qua agitur, duo Teſtes ſufficiunt juxta reſolutionem S. Congr. in *Neapolitana Electionis Sepulturæ* 13. *Febr.* 1666. *lib.*25. *decr. pag.*29. *a terg.* Et quia adverſus dd. Teſtium teſtimonia, nonnulla opponuntur, præter reſponſiones unicuique datas oppoſitioni, quæ videri poſſunt in ſcriptura Patrum, iidem addunt aliorum Teſtium dicta ad perpetuam. Afferunt atteſtationes, quod Presbyteri Matricis Eccleſiæ, occaſione funeris, dixerunt ſe in ſua Eccleſia velle facere functiones ſuper cadavere, ſed illud deinde Patribus velle reſtituere. Ponderant præterea, quod Flaminius, de cujus cadavere eſt controverſia, & Franciſcus ejus pater propriis ſumptibus erexerunt Altare in Eccleſia Carmelitarum, & quod Franciſcus, qui pendente lite mortuus eſt, in eadem Eccleſia habuit ſepulturā. Jura circumferuntur, unde onus erit EE.VV. decernere.

I. *An conſtet de electione ſepulturæ facta per Flaminium Marini in Eccleſia PP. Carmelitarum*, & quatenus affirmative.

II. *An ſit locus exhumationi, & reſtitutioni cadaveris, & emolumenta ad Eccleſiam tumulantem ſpectantia ſint reſtituenda in caſu &c.*

Ad Primum, & Secundum affirmative in caſu &c., & amplius.

Seſs.24. c.1. de ref.

FIRMANA MATRIMONII. Bartholomæus Cordella e Civitate Firmi cupiens matrimoniū contrahere cum Clara Paradiſi e Civitate Montis

Alti devenit ad ſubſcriptionem capitulorum Matrimonialium, quæ nedum ab ipſo, ſed etiam à Laurentio Patre Claræ ſubſcripta fuerunt.

Deventum deinde fuit ad probationem ſtatus liberi utriuſque ſponſi, & ſubſequenter ad denunciationes in Parochialibus Eccleſiis,& in eo,quod attinet ad Parochiam S. Zenonis Civitatis Firmi, quæ erat Parochia Bartholomæi, expletæ fuerunt omnes tres denunciationes, & in eo, quod ſpectat ad Parochiam Montis Alti, ſub qua Clara degebat, prima denunciatio expleta fuit, ſed ad alias deventum non eſt propter impedimentum, uti aſſeritur præſtitum à Sebaſtiano Columbono fratre Epiſcopi Montis Alti, qui cupiebat eandem Claram ducere in Uxorem.

Laurentius Claræ Pater abhorrebat à nuptiis filiæ cum dicto Sebaſtiano, adeoque, ut eam averteret à prædicto matrimonio, quod exoptari dicebatur tam à Sebaſtiano, quam ab Epiſcopo ejus fratre, ſe tranſtulit unacum ipſa ad Montem Gibertum Diœceſis Firmanæ ea intentione, ut filia permaneret in Domo Hieronymi Morigi ſui Leviti, uſquequo matrimonium contraheret, etiamſi oporteret, quod in dicta Domo quatuor annis permaneret, ad quem effectum Clara ſecum detulit omnia pro ſuo uſu neceſſaria.

Acceſſus hic ad Montem Gibertum contigit menſe Julii anni præteriti 1722.& Parochus Montis Giberti teſtatur,ſibi fuiſſe à Hieronymo Morigo confidentialiter dictum, Claram in ſua Domo eſſe permanſuram, uſquequo matrimonium contraxiſſet. Teſtatur idem Parochus, ſuam Eccleſiam fuiſſe à Clara habitam tanquam propriam Parochiam, habitaque à ſe notitia ſponſalium ab ipſa contractorum cum Bartholomæo, ſe feciſſe eam examinare tam ſuper rudimentis Fidei, quam ſuper ſua vera voluntate.

Nonnulli menſes elapſi ſunt, abſque eo quod aliquid fuerit geſtum: At die 8. Novembris ejuſdem anni cum Bartholomæus, & Clara ex improviſo ad Eccleſiam acceſſiſſent coram Parocho, qui confeſſiones excipiebat, alta voce mutuum expreſſerunt conſenſum de matrimonio, quod tunc contrahere intendebant, uti colligitur ex depoſitione trium Teſtium, qui dicto actui interfuerunt.

Poſt hæc conſummatum fuit matrimonium, cumque Promotor Fiſcalis Curiæ Archiepiſcopalis Firmanæ prætenderet, illud nullum fuiſſe, ſub obtentu, quod fuerit contractum coram non proprio Parocho alterutrius ex contrahentibus, vel ad minus illicitum fuiſſe, utpote contractum abſque denunciationibus, & ſic largo modo clandeſtinum, devoluta cauſa ad hanc Sac. Congregationem, diſputanda proponuntur bina Dubia ad calcem hujus Reſtrictus referenda.

Quoad punctum nullitatis nihil occurrit notatu dignum, cum in Cong. habita *die 20. Februarii hujus ejuſdem anni* 1723. occaſione Cauſæ Cæſenaten., ſeu Forolivien. Matrimonii, deductæ fuerint omnes Theoricæ Doctorum, & Reſolutiones hujus Sac. Cong. circa Parochum, coram quo contrahendum eſt matrimonium, ut illud ſit validum, hoc tamen intercedente diſcrimine inter cauſam Cæſenaten., & hanc, de qua nunc agitur, quod in prima alter ex Conjugibus inſtabat pro nullitate matrimonii,& in hac tam Vir, quam fœmina inſtant pro validitate.

Quoad alium vero punctum, matrimonii largo modo clandeſtini, utpote contracti non ſervato Ritu Eccleſiæ, Bartholomæus, & Clara admit-

tere videntur, se pœnitentiam salutarem mereri, exclusa quacunque pœna corporis afflictiva, & signanter, quia ipsorum intentio fuit præmittere denunciationes, nisi interpositum fuisset impedimentum, juxta ea, quæ in superioribus dicta sunt; & quia in Constitutionibus Synodalibus imponitur pœna excommunicationis adversus consummantes matrimonium, non præmissis denunciationibus, respondetur, id non esse absolute statutum, sed quatenus Parochus Conjuges *admonuerit*, ne ad consummationem deveniant, quæ *admonitio* non fuit facta à Parocho Montis Giberti, ut ipse testatur.

Quocirca, his stantibus, dignabuntur EE. VV. decernere.

I. *An constet de validitate Matrimonii in casu &c. & quatenus affirmativè.*

II. *An, & quæ pœna sit imponenda Conjugibus in casu &c.*

Ad Primum affirmativè. Ad Secundum esse solvendam aliquam eleemosynam Ecclesiæ Parochiali Montis Giberti arbitrio Eminentissimi Præfecti, & amplius. Emus Præfectus subinde decrevit, præfatam eleemosynam esse solvendam in scutis decem.

Sess. 23. de Refor. c. 12.

ARIMINEN. Cum anno 1719. Joseph Belluccius clericus Ariminen. obtinuisset ab Emo D. Cardinali Barberino Abbate Farfen. Beneficium, seu Cappellaniam perpetuam sub Titulo S. Mariæ Angelorum erecta in Ecclesia Parochiali Castri Novi annui redditus scutor. 36., & obul. 35., cum onere tamen ducentarum triginta quinque Missarum lectarum, & aliarum trium cantatarũ, necnon unius Anniversarii, exorta est in secretaria Emi Urbis Vicarii controversia, an Cappellania, de qua nunc agitur, esset habenda pro sufficienti, non quia scut. annua 36. non sint satis, juxta taxam Farfen., & Ariminen. pro sacris Ordinibus suscipiendis, sed quia onus Missarum non est ab ipso Cappellano per seipsum de necessitate adimplendum; in quo rerum themate nonnullæ adsunt resolutiones hujusce Sac. Cong., in quibus decernitur, onus Missarum esse à valore Cappellaniæ detrahendum, ad differentiam casus, in quo Missæ essent per seipsum à Beneficiato, seu Capp. celebrandæ.

Actum fuit de hac Causa in Cong. habita *die* 8. *Augusti* 1722. cujus folium poterit ab EE. VV. benigne reassumi, & quia prædictus articulus est exemplaris, & non obstantibus antiquioribus resolutionibus, S. Cong. in Romana, seu Sipontina Ordinationis 22. *Novembris* 1717. jusserat, quod super eo scriberetur pro veritate, operæ pretium esse censui ad calcem dicti folii Cong. habitæ *die* 8. *Augusti* meum edere Discursum, in quo nedum fuerunt adnotatæ resolutiones super hac materia, sed etiam rationes, quæ militabant pro unaquaque opinione, ut visis hinc inde videndis, Sac. Cong. statuere posset, quid in casu proposito, & in aliis consimilibus agendum esset.

Nulla fuit in Cong. habita *die* 8. *Augusti* 1722. capta resolutio, sed reproposita Causa in sequenti Cong. habita *die* 29. *ejusdem mensis*, dictum fuit, quod præallegatum meum Discursum communicarem tum Domino Cajetano Jvones Promotori Fiscali Eminentissimi Urbis Vicarii, & Sac. Visitationis Apostolicæ, tum alteri eligendo ab Emo Præfecto, ut iidem scriberent pro veritate, factaque per Eminentiam Suam electione Domini Advocati Dominici Ursayæ, dictum Discursum utrique com-

communicavi, & uterque mandatis Sac. Congregationis morem gessit, & scripturam per manus circumferendam docte elucubravit.

Porro uniendo deducta, tam in relatis scripturis, quam in allegato Discursu, colligitur, quatuor præcipuas esse super articulo proposito sententias.

Prima sententia est eorum, qui volunt, onera Missarum semper esse detrahenda à valore Beneficii, ad cujus titulum quis vult ordinari, sed hæc sententia, utpote minus rigorosa, nec admittitur à D. Promotore Fiscali, nec à D. Advoc. Ursaya; est etenim nimis rigida, & impracticabilis, cum in omnibus fere Beneficiis ad sit aliquod onus Missarum, quo detracto id quod superest, non sufficit pro S. Ordinatione, & ad summum ea posset sibi vindicare locum in hypothesi, in qua celebratio Missarum non esset affixa Beneficio, sed penderet ab aliorum arbitrio, uti observat D. Advoc. Ursaya §. 25. sed hic non est casus, de quo in præsenti.

Secunda sententia est eorum, qui volunt, onera Missarum esse detrahenda à Beneficio, seu Cappellania, quando Cappellanus potest Missas celebrare per alium, secus autem quando eas tenetur celebrare per seipsum, juxta resolutiones hujus Sac. Congregationis *in Tyburtina* 8. *Julii* 1690. *& in Signina* 14. *Apr.* 1696. de quibus in meo precedenti Discursu §. 1.

Pro hac sententia docte, & strenue pugnat D. Promotor Fiscalis, tum quia hæc est sententia jam in hac Sac. Congreg., & apud Auctores recepta, tum quia est sententia distinguens casum à casu, & tandem quia Sacerdos, qui potest Missas per alium celebrare, tempore infirmitatis tenetur per alium iisdem satisfacere; quo admisso, si onera Missarum à titulo Ordinationis non detrahuntur, Ordinandus magna cum facilitate, & Ordinis dedecore ad mendicitatem redigeretur, quod absurdum non sequitur in terminis oneris Missarum per seipsum à Beneficiato celebrandarũ, tum quia obligatus ad celebrandum per seipsum Missam quotidianam, potest ex causa licita; & sic ex infirmitate in hebdomada semel vacare a celebratione, juxta *Text. in cap. significatum* *Præbendis*, tum quia obligatus ad celebrandum per seipsum, & non per alium eximitur ab onere supplendi Missas per alium, quando ipse est infirmus, infirmitate saltem non longa.

Tertia sententia est eorum, qui volunt, onus Missarum nunquam esse detrahendum ab illo Beneficio, seu Cappellania, ad cujus titulum quis ordinari cupit, sive Missæ celebrandæ sint ab ipso Beneficiato, sive possint per alium celebrari: juxta resolutionem Sac. Congreg. in *Firmana Cappellaniæ* 14. *Janu.* 1708. de qua in meo præcedenti Discursu §. 1.

Pro hac sententia æque docte, & strenue pugnat D. Advoc. Dominicus Ursaya, allegatis pluribus scribentium auctoritatibus, allegata praxi fere communi curiarum Ecclesiasticarum, allegata magna difficultate, quæ alias discurrendo contingit in adimplendis piis Benefactor, & Fundatorum dispositionibus, cum juxta praxim hodiernam non fundentur Beneficia, nec Cappellaniæ, nisi cum magno onere Missarum, & demum quia pro Sac. Ordinatione nihil aliud requiritur, nisi quod tempore ejusdem Ordinandus tale habeat Sac. Patrimonium, quo regulariter possit commode vivere, per seipsum honeste satisfaciendo illius oneribus, nullo habito respectu ad fortuitos casus, puta infirmitatis, quæ contingere potest, cum etiam Prædium, Domos, & aliud quodcumque stabile, super quo fundatum sit Beneficium, nullo affectum one-

re Missarum, possit alluvione, casmate, grandine, ruina, aut infructiferum in totum, aut minus fructiferum effici, juxta etiam ponderata in meo præcedenti Discursu §. 3.

Quia vero in sæpè allegato Discursu promota fuit difficultas, quod juxta recepta in hac Sac. Congregatione, & apud Doctores sententiam non solum sacerdos, qui potest per alium celebrare, sed etiam sacerdos, qui tenetur per seipsum celebrare, si infirmetur, & infirmitas ad plures dies protrahatur, tenetur per alium Missis satisfacere, hinc inferendo, vel sacerdotem obligatū ad celebrandum per seipsum esse eximendum à celebratione per alium, licet infirmitas sit longa, vel non subsistere allegatam differentiam inter obligatum ad celebrandum per seipsum, & eum, qui potest celebrare per alium, itaut in secundo casu, & non in primo propter possibilem mendicitatē detrahenda sint onera Missarum.

Respondetur à D. Promotore Fiscali, quod habens onus celebrandi per seipsum non eximitur ab onere supplendi Missas per alium, si infirmitas sit longa, puta juxta nonnullos Doctores, decem dierum, juxta nonnullos alios quindecim dierum, & juxta alios unius mensis, sed has longas infirmitates raro contingere, & esse recensendas inter casus fortuitos, qui à lege non habentur in consideratione.

A Dño vero Advocato Ursaya eadem conclusio admittitur, & ex ea infertur, nunquam esse à Sac. Patrimonio detrahenda onera Missarum, sive sacerdos sit obligatus ad celebrandum per seipsum, sive possit celebrare per alium, cui in utroque casu idem militet timor possibilis mendicitatis, & multo magis, quia non omnia Beneficia habent annexum quotidianum onus Missarum, in quo rerum statu, sicuti sacerdos, qui in brevi infirmitate nonnullorum dierum abstinuit à celebratione Missæ, quam per seipsum celebrare tenebatur, tenetur transacta infirmitate, aliis diebus supplere, & satisfacere Missis, quas non celebravit, licet Missæ essent certis hebdomadæ diebus affixæ, sic fere in totum cessat differentia inter obligatum ad celebrandum per seipsum, & eum qui potest celebrare per alium.

Quarta demum sententia est eorum, qui volunt, controversiam hanc esse arbitrio Ordinariorum relinquendam, ut ipsi videlicet attentis circumstantiis admittere possint, aut non admittere pro Sac. Ordinatione Beneficium, aut Cappellaniam, cui sit annexum onus Missarum, sive Missæ celebrandæ sint per seipsum à Beneficiato, aut Cappellano, sive possint celebrari per alium. Hoc approbatur à D. Promotore Fiscali, si pro re, loco, & tempore, & persona expedire videatur Ordinario aliquem admittere ad titulum Cappellaniæ perpetuæ absque onere celebrandi Missas per seipsum, dummodo tamen fructus Cappellaniæ pro medietate taxæ Synodalis liberi, & immunes remaneant ab onere Missarum, vel cum adjectione æquivalentis Patrimonii, in hypothesi, in qua libera portio fructuum Cappellaniæ deficeret, & cum hac eadem opinione, quæ favet arbitrio Ordinariorum, concordat D. Advocat. Ursaya in fine suæ scripturæ.

His proinde stantibus, dignabuntur EE. VV. decernere.

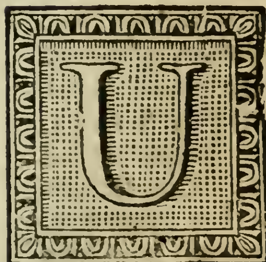
I. *An à Beneficio, seu à Cappellania, ad cujus titulum quis intendit ad Sacros Ordines promoveri, detrahenda sint onera Missarum eidem adjecta, quando Beneficiatus non tenetur eas per seipsum celebrare, vel potius oneribus Missarum non detractis, sive æ ill celebrandæ sint per seipsum, sive pos-*

possint celebrari per alium, faciendus sit calculus omnium fructuum pro constituenda summa à Synodali Constitutione, vel Regionis more requisita pro Sacris Ordinibus suscipiendis.

II. *An clericus Joseph Belluccius Sac. Ordinibus initiari possit ad titulum Cappellaniæ.*

Non proposita.

Die Sabbathi 15. Maii 1723.

Nica, quæ ex folio postremæ Congregationis habitæ die 24. Aprilis hujus ejusdem anni resolvenda superfuit Causa, est ea, quæ sequitur; Dignabuntur itaque EE. VV. prædictum folium reassumere, & sequentibus Dubiis respondere.

ARIMINEN. Sess. 23. c. 12. de ref.

I. *An à Beneficio, seu à Cappellania, ad cujus titulum quis intendit ad Sac. Ordines promoveri, detrahenda sint onera Missarum eidem adjecta, quando Beneficiatus non tenetur eas per seipsum celebrare, vel potius oneribus Missarum non detractis, sive illæ celebrandæ sint per seipsum, sive possint celebrari per alium, faciendus sit calculus omnium fructuum pro constituenda summa à Synodali Constitutione, vel Regionis more requisita pro Sacris Ordinibus suscipiendis.*

I. *An clericus Joseph Belluccius Sacris Ordinibus initiari possit ad titulum Cappellaniæ in casu &c.*

Proponatur in alia.

GIENNEN NULLITATIS MATRIMONII. Contractum fuit die 12. Januarii 1699. Matrimonium inter Marchionem Aloysium de Quero, & Mariam Beatricem de Pedrolla, & Acunna, prævia Apostolica dispensatione, cum essent inter se conjuncti secundo gradu consanguinitatis, & quarto affinitatis. Sess. 24. c. 1 de ref. Matrim.

Ab anno 1699. usque ad *annum* 1714. Conjuges convixerunt. At cum anno prædicto contigisset obitus Christophori, qui erat Pater Beatricis, hæc se à Viro separavit, & se contulit ad habitandum in Palatio sui Majoratus, & cum ad idem Palatium se etiam contulisset Aloysius, res sic composita fuit, ut uterque sub eodem tecto permaneret, sed in mansionibus separatis, & inter se nec cubile, nec familiam, nec redditus haberent communes. Fere per septennium continuavit modus hic habitandi; cumque subinde Vir ad proprios lares rediisset, & exortis dissidiis, Episcopus Giennen. extrajudicialiter agere cæpisset, ut Beatrix accederet ad cohabitandum cum suo Viro, vel causam absentiæ allegaret, res eo devenit, ut intentato à muliere judicio super nullitate Matrimonii

nii ex capite perpetuæ impotentiæ Viri, Vicarius Generalis juramentum detulerit primùm Uxori, & deinde Viro.

In executionem hujus decreti mulier juravit, Matrimonium nunquam fuisse consummatum, & obtulit sui corporis inspectionem, & Vir juravit se consummasse, & copulam perfectam per vasis penetrationē habuisse, renovatisq; à muliere instantiis pro deputatione Peritorum, & Matronarum pro facienda utriusq; corporis recognitione, Vicarius demandavit, ut ad corporum inspectione procederetur, & hujusmodi decretum fuit subinde in aliis Hispaniæ Tribunalibus confirmatum.

In sequelam hujus decreti causa nullitatis Matrimonii videbatur, quod esset suam prosecutionem habitura; at eventus fefellit: quandoquidem tot dilationes in partibus, & tot impedimenta contigerunt, ut, ad omnia amputanda Beatrix operæ pretium esse censuerit habere recursum ad summum Pontificem, qui causæ cognitionem delegavit huic S. Cong.

Porro in causa nonnulla sunt advertenda quoad factum, nonnulla quoad jus; quoad factum, quod Vir aliam habuit Uxorem Nobilem scilicet Pr ellam de Cusman, sed dicitur, quod hæc paucos post dies, post contractum Matrimonium, decessit; item, quod mulier convixit cum viro ab anno 1699. usq; ad annum 1714. neque per tantum temporis spatium conquesta est, aut judicium super nullitate intentavit, idque processisse supponitur, ex quo, uti supra expositum est, Marchio Christophorus Pater vixit usque ad dictum annum; si enim, ut ipsa inquit, eidem innotuisset impotentia Viri, & maxime post initum aliud Matrimonium, dissensionibus, & inimicitiis via remansisset aperta.

Præterquamquod *Text. in cap.* 1. *de frigidis*, *& maleficiatis*, qui denegat audientiam mulieri, quæ non reclamavit initio Matrimonii, allegando Viri impotentiam, non procedit, quando mulier negat copulam, & est parata, prout in casu, ad sui corporis ostensionem, juxta deducta per *Sanchez de matrim. lib.* 7. *disput.* 109. *n.* 6., *&* 7. & latè prosequitur, *Panimol. dec.* 15. *n.* 14., *& seqq.*

Quoad jus, si Matrimonium ob impotentiam accusatur, & Vir contendit à se cognitam Uxorem suam, & mulier neget, præstatur fides Viro firmanti, & juranti, & secundum eum est pronunciandum, uti probat *Text, in Can. si quis acceperit* 33. *qu.* 1. ibi: *si quis accepit Uxorem*, *& habuit eam aliquo tempore*, *& ipsa fœmina dicit*, *quod nunquam coisset cum ea*, *& ille Vir dicit*, *quod sic fecit*, *in veritate Viri consistat*, *quia Vir caput est mulieris*, & concordat *Text. in cap. continebatur de dispensatione impuberum*, ibi: *consultationi tuæ taliter respondemus*, *quod cum in decretis habeatur expressum*, *quod si Vir dixerit*, *quod Uxorem suam cognoverit*, *& mulier negaverit*, *Viri standum est veritati*: *præfato Viro qui dicit*, *se mulierem ipsam cognovisse fides est adhibenda*, *si id firmaverit juramento* quod ipsum habetur in *cap. accepisti de frigidis*, *& maleficiatis* ibi: *illa autem*, *si prior post annum*, *aut dimidium ad Episcopum*, *aut ejus Missum proclamaverit dicens*, *quod non cognovisses eam tu autem contrarium affirmas*, *tibi credendum est*, *eo quod caput es mulieris*.

At si mulier Virum arguat mendacii, & perjurii, & se Virginem per experimentum juratarum Matronarum probare velit, inspectio est decernenda, & creditur mulieri, uti probat *Text. in cap. proposuisti de probationibus*, ibi: *cum partes essent in tua præsentia constitutæ*, *mulier proposuisti se nec à Viro cognitam*, *nec potuisse cognosci*, *quod tam proprio juramenta*

menta

mento, quàm testimonio septem mulierum probavit, quæ per aspectum corporis eam esse virginem asseverant, Viro per juramentum suam contrarium asserente &c. videtur igitur nobis, quod juramento Puellæ, & testimonio illarum septem mulierum fides est potius adhibenda.

Cohærentur ad hæc Maria Beatrix in scripturis per manus circumferendis se promptam, & paratam exhibet ad sui corporis ostensionem Matronis, & aliis pro dicta inspectione eligendis; At ulterius petit, ut fiat recognitio corporis Viri, & ut eidem terminus præfigatur ad se subiiciendum recognitioni.

Verba idcirco faciendo etiam de Viri inspectione, videtur, quod eidem esse possit locus, tum quia per eam facilius veritas haberi potest, & nihil est omittendum, quando agitur de Matrimonii dissolutione, tum quia hoc ipsum alias factum est, ut plenè habetur in *dec.* 141. *Sperell. & signant. n.*24.*& n.*46., & tandem quia, contendente muliere, quod impedimentũ viri sit visibile, inspectio corporis prodesse poterit, ut videatur, an impotentiæ signa sint evidenter, aut verisimiliter, aut præsumptivè concludentia, ex quo deindè resultabit, an in ulteriori progressu causæ, pronunciandum sit, aut super validitate, aut super nullitate Matrimonii, & rursus super necessitate, aut exclusione experimenti triennalis.

His stantibus, dignabuntur EE. VV. decernere.

I. *An sit locus recognitioni Viri in casu &c. & quatenus affirmativè.*

II. *An sit præfigendus terminus Viro se subjiciendi eidem recognitioni in casu &c.*

Ad Primum esse locum recognitioni tam Viri, quàm Mulieris juxta Instructionem, & eam Viri esse explendam attentis circumstantiis in Oppido Matritensi auctoritate Nuncii Apostolici, & eam Mulieris esse explendam in Civitate Giennen. auctoritate Ordinarii, tanquam delegati S. C. Ad secundum affirmativè, & pærfigendum terminum quatuor mensium tam Viro, quam Mulieri computandum à die præsentis Decreti.

MOGUNTINA CONSIGNATIONIS FRUCTUUM CANONICATUS. Sess. 24. de ref. c. 2. Ottho à Malsburg Canonicatum obtinuit in Collegiata Ecclesia Sancti Petri extra Muros Civitatis Moguntinæ, una cum dispensatione retinendi etiam Canonicatum in Ecclesia Metropolitana d. Civitatis, & alium Canonicatum, & Decanatum Collegiatæ, & Equestri Ecclesiæ S. Ferrutium memoratæ Moguntinæ Diœcesis, & post absolutam annalem residentiam, quàm vocant rigorosam, & adimpleta alia, quæ erant adimplenda, admissus fuit ad actualem possessionem, cumque Capitulum S. Petri eidem controvertere cæpisset consignationẽ fructuum, sub obtentu, quod ad formam antiqui Statuti non habitabat in ædibus claustralibus Ecclesiæ, lis exorta est, & ad hanc Sac. Congregat. delata, quæ incæpit tempore utique vitæ Otthonis, sed eodem hoc interim defuncto, suam habet prosecutionem, instantibus ejusdem hæredibus, qui interim noviter ad Fidem conversos enumerantur.

Fundamentum Capituli, uti colligitur ex informatione Ordinarii, constituitur in Statuto demandante, quod Canonicus habitet infra Immunitatem

tem Ecclesiæ in domo sibi assignata ad effectum, ut fructus percipere valeat, de cujus validitate Statuti dicit non esse dubitandum, cum sit antiquum, fuerit ab Ordinario confirmatum an. 1499. necnon à Summo Pontifice Alexandro VI., & semper fuerit, & sit in viridi observantia.

Adversus hæc dicitur ab hæredibus Canonici Otthonis, in Ecclesia S. Petri multa reperiri Statuta, quæ adversantur Statuto, cui Capitulum innititur; adest etenim unum Statutum, ut nemo possit admitti ad Capitulum, nisi prius infra Immunitatem Ecclesiæ S. Petri habitaverit per unum annum, diem, & mensem, & integram fecerit residentiam. Adest rursus aliud Statutum, in quo pro lucrandis fructibus non ponitur in conditione habitatio intra terminos Immunitatis, sed præsentia personalis in primis Vesperis S. Petri ad Vincula, in primis Vesperis omnium Sanctorum. Adest denique tertium Statutum, in quo disponitur, quod admissus ad Curiam claustralem teneatur in ea cum sua familia continuò habitare, aut eam honestis personis locare, hinc inferendo, non posse dici impositam obligationē continuò habitandi infra Immunitatem pro fructibus consequendis, in sequelam Statuti, cui tot alia statuta adversantur.

Addit Ordinarius in sua informatione, quod Statutum allegatum à Capitulo fuit quidem confirmatum ab Ordinario, sed non à Summo Pontifice, & quod idem statutum de inhabitanda Curia, nec olim, nec hodie ab omnibus observatur, quod etiam confirmant tres Notarii Civitatis Moguntinæ.

Alia plura referuntur in scriptura hæredum per manus circumferenda; quo circa onus erit EE. VV. decernere.

An Hæredibus qu. Canonici Otthonis à Malsburg debeantur fructus Canonicatus, de quo agitur, decursi durante illius vita in casu &c.

Affirmativè, & ampiius.

Sess. 24. cap. 12 de ref.

MONASTERIEN. Christophorus Bernardus Schedelich Canonicatum obtinens in Collegiata Ecclesia S. Mauritii extra mænia Civitatis Monasterien. petit sibi à Capitulo consignari tam fructus, quàm distributiones, non obstante quod à servitio Ecclesiæ abfuerit.

Et in eo quidem, quod attinet ad fructus, instantia Canonici fundatur in hoc, quod ipse ab Episcopo Monasterien. *anno* 1712. transmissus fuit ad Urbem, ut Diœcesum Monasterien. & Paterbonen. negocia tractaret.

Et in eo, quod spectat ad distributiones, idem probat se binis vicibus ex commissione dicti Episcopi visitasse Limina Apostolorum *anno scilicet* 1712. & 1717. itaut quoad hoc tempus distributiones sibi non valeant denegari, quod ipsum contendit *post annum* 1718. quo tempore Capitulum eidem controvertere cæpit participationem fructuum Canonicalium; hujusmodi quippe litigium sibì ait justam suppeditasse absentiæ causam, qua concurrere, nedum prætendit se admittendum ad fructus, sed etiam ad distributiones.

Adversus hæc opponitur à Capitulo, Canonicum *ab an.* 1709. à sua Ecclesia abesse, nec aliud hoc tempore intermedio egisse, quam Sacrorū Liminū visitationem *an. præd.* 1712. & 1717. Addit, quod Canonicus absens pro interesse particulari Episcopi nedum excluditur à distributionibus, sed etiam

etiam a fructibus,& demum,quod S.hæc Congreg.Canonico Christophoro Bernardo die 13.Maji 1713.indulsit,ut titulo visitationis Sacror.Liminum fructus,&distributiones per quatuor menses habere deberet,&quod imposterum per alios tres menses abesse posset amissa tertia parte, inferendo ex his omnibus non bene a Canonico peti universi temporis fructus , & distributiones sub obtentu litis introductæ usque ab anno 1718.

Quoad Canonicos absentes a Choro, ut sui Episcopi servitio vacent, iidem admittuntur ad participationem fructuũ, sed non ad participationem distributionum, uti late ostendit *Barbos. de Canon. cap.25. n.5. & seqq.* & sæpius resolutum fuit a S. Congregatione , & signanter *in Avenionen. 13.Januarii 1635.libr15. decret. pag.151. a tergo*, ibi, *Sacra &c. censuit Canonicos Archiepiscopo inservientes percipere quidem debere fructus Præbendæ , non autem distributiones quotidianas in illis Ecclesiis , in quibus fructus Præbendæ sunt distincti a quotidianis distributionibus . Quod si in hujusmodi distributionibus universi redditus consistant , percipere debere ipsas distributiones , dimissa tertia parte , quæ inservientibus accrescat . Verum hujusmodi de causis absentes nullo modo posse recipere eleemosynam pro Missis relictam , vel elargitam , nisi Ecclesiæ per seipsos servitium præstiterint .*

Quoad Canonicos absentes,& missos ab Episcopo ad visitanda Limina Apostolorum . iidem admittuntur ad participationem tam fructuum , quam distributionum , uti prosequitur *Barbos. de Canonicis , & dignitatibus cap.24. n.14.* & fuit sæpius resolutum a S. Congregatione , & signanter *in Culmen.23.Januarii 1627. lib.13. decr. pag.188.* ibi , *Sacra &c. censuit deberi distributiones quotidianas Oratori quoad tempus visitationis liminum , & in Regien.18. Decembris 1627. lib.13. decr. fol.362. a tergo* , ibi, *Sacra &c. alias censuit Canonico a suo Episcopo ad visitanda Beatorum Apostolorum limina misso, pro toto tempore , quo ob dictam causam abfuit , distributiones quotidianas deberi .*

Quoad Canonicos denique absentes , ut assistant liti suosCanonicatus respicienti, nonnulli censent deberi fructus, & distributiones *Barbos. de Can. cap.24. n.25. & seqq.* Aliquando fuit facta distinctio inter negocium , quod commode per Procuratorem tractari potest , & negocium , quod personalem requirit assistentiam Canonici, itaut in secundo casu debeantur distributiones , non in primo, *Passerin. in cap. unico n.110. de Clericis non residentibus in sexto, Rota coram Seraphino dec.1131. n.4.* relicta Ordinario facultate judicandi , an lis requirat , vel non requirat personalem assistentiam juxta resolutionem Sac.Congregationis , quæ ita se habet. *petente Curato, ut sibi concederetur licentia assistendi liti super juribus Ecclesiæ in Vrbe, Congregatio censuit ad sex menses , dummodo tamen lis vere sit pro Ecclesia , & Ordinario videatur Oratori necessarium esse, ut per se ipsum liti assistat* . Aliquando denique habita fuit distinctio inter litem super titulo Beneficii, & litem super præteritis distributionibus, denegando in hoc secundo casu admissionem ad distributiones pro tempore absentiæ,juxta resolutionem hujus S. Congregationis *in Aquilana 23. Maji 1626. lib.13. decr. pag.5.* ibi, *Sacra &c. censuit distributiones petitas pro tempore , quo prosequitur litem in Curia pro consecutione aliarum distributionum ei debitarum , non deberi .*

His stantibus, dignabuntur EE.VV. decernere .

An, & pro quo tempore Canonico Schedelich debeantur fructus Canonicales cum distributionibus quotidianis in casu &c.

Fructus deberi usque ad diem 23. Julii 1718. distributiones vero deberi per quatuor Menses anni 1712., & per unum mensem anni 1718.

Sess. 24. c. 12. de ref.

MALACITANA NULLITATIS PROFESSIONIS. Antonia de Angulo Ramirez Professionem Regularem emisit in Monasterio Monialium S. Bernardini Civitatis Malacitanæ; cumq; prætenderit, eam esse nullam, utpote emissam propter vim, & metum cadentem in constantem mulierem, obtinuit a suo genitore licentiam impugnandi professionem, & judicium instituit coram Ordinario Malacitano super dicta nullitate anno 1713.

Professio fuerat emissa anno 1705. & sic elapsum erat quinquennium; cumque Promotor Fiscalis Malacitanus opposuisset, quod ea, stante lapsu quinquennii non esset audienda, & e contra Defensores replicaverint, Curiam esse in possessione judicandi super nullitate professionis, etiam elapso quinquennio, servatis cæteris de jure servandis, pronunciata fuit ab Ordinario sententia definitiva super nullitate professionis.

Appellatione a Fiscali interposita ad Curiam Metropoliticam Hispalensem, hæc die 3. Augusti 1716. revocavit sententiam Ordinarii Malacitani, ex quo Monialis non poterat audiri post quinquennium, nisi obtenta restitutione in integrum a Summo Pontifice.

Et merito; prætermissis etenim antiquioribus resolutionibus, cum in *Mechlinien. Restitut. in integrum die* 22. *Martii* 1687. disputata fuissent sequentia dubia. *Primo, An quinquennium, intra quod Regularis prætendens Professionem suam fuisse nullam, potest ex dispositione S. Conc. Tridentini audiri, & causas prætensæ nullitatis coram ordinario, & superiore locali allegare, incipiat, & continuo currat a die professionis emissæ, vel solum a die cessantis metus, vel sublati impedimenti, aut impotentiæ reclamandi, & quatenus a die professionis.*

Secundo, An cognitio, & concessio restitutionis in integrum adversus lapsum quinquennii competat ordinario loci, & superiori locali, vel potius sit reservata Sedi Apostolicæ.

Ad primum responsum fuit *incipere a die professionis*. Ad secundum *non posse concedi, nec cognosci restitutionem in integrum, nisi per Sedem Apostolicam, non obstante quacumque consuetudine contraria.*

Cohærenter ad hæc, supplices preces pro restitutione in integrum fuerunt Sum. Pontifici exhibitæ; cumq; eas ipse remiserit ad hanc S. Congregationem, demandata fuit actorum transmissio, una cum præfixione termini tam Fiscali, quam monialibus ad sua jura deducenda in hac S. Congreg. Circumferuntur scriptura una cum Summario, quibus ostenditur, magna Monialis repugnantia ad professionem, ostenditur, quod ad eam inducendam, ut profiteretur, suppositum ipsi fuit, quod pater præ dolore esset ad ultimam vitæ periodum redactus. Item quod Tertiaria quædam, quæ sancta prædicabatur, minata est illi, quod si pedem ponebat extra Monasterium, octo legiones Dœmonum essent ejus corpus invasuræ, & quod pater, qui miles erat, in hypothesi egressus e Monasterio, esset eam ducturus

rus ad Civitatem Orani, & in mare projecturus, si navem aliquam inimicam obviam habuisset, ne præda fieret hostium.

Ex his ergo, aliisque in scriptura, & summario perlegendis, dignabuntur EE.VV. decernere.

An sit locus restitutioni in integrum in casu &c.

Affirmative.

GUADIXEN RESTITUTIONIS IN INTEGRUM. Vivebat Magdalena Sanchez in Civitate Bazæ una cum Sthephano patre, & Cecilia noverca, cum res domi esset angusta, recursus habitus fuit ad Andream de LasNavas in indiis Episcopum Guattimalæ, & Magdalenæ Patruum, ut ad occurrendum necessitatibus aliqua subsidia transmittere dignaretur. *Sess. 14. c. 1 de reg. Mon*

Non destitit Episcopus aliqua transmittere congruo tempore subsidia per modum eleemosynæ, cumque Thomas Canovas, qui stricto Consanguinitatis gradu Magdalenæ Conjunctus erat, ad Civitatem Guattimalæ se se deinde contulisset, idemque Episcopo repræsentasset, in Domino expedire, ut misericordiæ habenas relaxando dotem d. Magdalenæ Nepti constitueret, memoratus Episcopus Thomæ consignavit pro dote ejusdem Magdalenæ Realia triginta millia.

Habita hac pecuniarum summa, Thomas ad Civitatem Bazæ reversus est, & secum animo reputans, non exiguam pecuniarum summam esse superfuturam, si Magdalena nuberet in Domino, & quod è contra universa summa expendi debebat, si Magdalena matrimonium carnale contraxisset, non obstante tractatu nuptiarum inito inter ipam, & Joannem Dura, suasionibus, & minis eam induxit, ut sæculo derelicto, Monasterium monialium ingrederetur, prout ingressa est die 11. Septembris 1697. & in eodē subinde professionem Regularē emitteret, prout emisit die 15. Sept. 1698. Series facti refertur in scriptura per manus circumferenda, ex qua habetur, Stephanum Magdalenæ patrem fuisse quidem in humanis, tempore quo filia ingressa est Monasterium, secus autem tempore, quo professionem emisit, & ad extorquendam professionem nedum incussum fuisse a Thoma metum vitæ amittendæ, sed etiam interversionis status, in eo potissimum consistentis, quod idem minabatur se facturum, ut Episcopus a subsidiis cessaret, si Magdalena monasterium non ingrederetur, aut ingressa professionem in eo non emitteret.

Alia plura in dicta scriptura continentur; quocirca onus erit EE. VV. decernere.

An sit locus restitutioni in integrum in casu &c.

Negative, & amplius.

AQUEN DISMEMBRATIONIS. Licet Aquenses Præsules ab antiquo tempore exoptaverint, ut in Oppido Saxelli erigeretur nova Parochia eo potissimum sub fundamento, quod Parochialis Ecclesia S. Joannis Baptistæ ab oppido per mille, & ultra passus distaret, itaut ad ipsam Oppidani senes, pueri, aliique debilitate laborantes non sine magno incommodo, & difficultate accedere possent, & licet usque de anno 1718. completa fuerit in Oppido Ecclesia sub invocatione Sanctissimæ Trinitatis, & fratres de Romagninis huic novæ Ecclesiæ assignaverint bona ascendentia ad annuum fructum sexaginta, & ultra scutorum Romanorū, cū conditione, *Sess. 24. c. 1 de ref.*

nerit effectum habere non deberet, nisi sequeretur erectio novæ Parochiæ in Ecclesia Sanctissimæ Trinitatis cum dismembratione a parochiali Ecclesia S.Joannis Baptistæ, uti videri est in folio Sacræ Congregationis habitæ die 13.Julii 1720. Oppidani nihilominus novæ Parochiæ erectionem obtinere non potuerunt; quandoquidem post plures Causæ propositiones die 2. Augusti 1721. responsum fuit *non esse pro nunc locum dismembrationi Ecclesiæ Sanctissimæ Trinitatis sitæ in loco Saxelli ab altera Ecclesia Parochiali S.Joannis Baptistæ, sed Parochum pro tempore esse obligatum ad retinendum propriis sumptibus Coadjutorem ab Episcopo approbandum in altera ex Ecclesiis ab eodem Episcopo assignandis.*

Binæ fuerunt difficultates in hac causa excitatæ, prima desumpta fuit ex Mappa per manus transmissa, ex qua colligi dicebatur itineris incommoditatem sibi esse locum vindicaturam, non obstante erectione novæ Parochiæ; licet enim incommoditas cessaret quoad Oppidanos Saxelli, non cessabat tamen, quoad alios in domibus Rusticalibus, parvisque pagis degentes, qui novæ erigendi parochiali assignabantur.

Altera desumpta fuit ex assignatione fratrum deRomagninis; contribuentibus quidem iisdem annua sc.60. sed sibi reservato jure Parochum præsentandi, & imposita novo Parocho obligatione celebrandi per se, & suisuccessoribus quolibet anno centum Missas, in quo rerum themate, præscindendo ab experientia, quæ ostendit, durā nimis esse pro Episcopis laicorum præsentationem ad parochialemEcclesiam, fratres deRomagninis non poterant considerari, nisi tamquam puri Benefactores, & sic juris nominandi incapaces, cū illud jus ex simplici beneficentia non acquiratur.

Obtenta fuit a Communitate, & Hominibus loci Saxelli nova audientia, & cum jura circumferantur, onus erit EE.VV. decernere.

An sit locus prætensæ dismembrationi Ecclesiæ Sanctissimæ Trinitatis sitæ in loco Saxelli ab altera Ecclesia Parochiali S. Joannis Baptistæ, cui reperitur unita, illa erigi debeat in novam, & distinctam Parochiam, & sic standum sit, vel recedendum a decisis die 2.Augusti 1721. in casu &c.

Dilata, & doceatur de libera dotis assignatione, & quoad remotionem Coadjutoris, Ordinarius procedat pro suo arbitrio, & conscientia etiam auctoritate Sac. Congregationis.

Sess.25. c.4. de ref.

PAMPILONEN CONFIRMATIONIS CONCORDIÆ. Ab hominibus Castri nuncupati *de Guembe* Diœcesis Pampilonen. ex antiqua consuetudine persolvitur quoddam annuum tributum frumenti, avenæ, novem albarum gallinarum, &decem Regalium Ecclesiæ Collegiatæ, & Capitulo B.Virginis *de Roncavalle*, quæ Ecclesia sita est ad radices Piræneorum, & quia prædictum tributum est asportandum ad quendam locum *de Lorca*, qui est sub Capituli jurisdictione, & est persolvendum in manibus certæ personæ ab eodem Capitulo deputatæ, onus prædictum, quod attento valore ascendit ad sola sc.centum annua monetæ, gravosum admodum est hominibusCastri *de Guembe*, tum quia semper oriuntur contentiones circa qualitatem grani, & albedinem gallinarum, tum quia tributi delatores irrisionibus exponuntur aliorum per quorum locus transeunt, itaut scandala, & mala ea occasione contigerint.

Ad effectum itaque se a d. onere eximendi, cum prædicti homines sint Pa-

troni

troni Ecclesiæ Parochialis S. Bartholomæi memorati *de Guembe*, reservato prius beneplacito Apostolico, in animum induxerunt cedendi juspatronatus, seu jus nominandi favore Capituli, ita tamen, ut in qualibet vacatione præsentetur Incola filius loci *de Guembe*, & quatenus idoneus inter homines loci non reperiatur, alia quæcumque persona idonea a Capitulo præsentetur quæ ab Episcopo sit instituenda, curamq; exerceat animarum titulo Vicarii perpetui, in sequelam videlicet unionis Ecclesiæ Parochialis Capitulo faciendæ.

Et quia prævisum fuit, necessariam esse congruæ assignationem huic Vicario perpetuo, conventa fuit assignatio in sc.80. monetæ Romanæ; redditus etenim Parochiæ ascendere dicuntur ad ducatos 120.auri de Camera, & in eo,quod attinet ad hujus congruæ exactionem,Capitulum se obligat ad solvenda Vicario quolibet anno sc.40. & alia sc.40. Vicarius retrahet ex emolumentis nuncupatis *de pede Altaris*,ita tamen, ut in casu diminutionis horum emolumentorum, quæ modo ad d.sc.40. ascendere dicuntur, Communitas loci *de Guembe*, quæ Ecclesiæ Parochiali uniendæ donat duodecim mensuras Terreni Arativi liberas annui redditus quatuor mensurarum frumenti,obligata ulterius remaneat ad supplementum usque ad summam prædictam.

Denique conventum fuit,quod capitulum Ecclesiæ Collegiatæ,ad quam inposterum Decimæ Parochiales pertinebunt,solvat quartam debitam Episcopo Pampilonen. taxatam in quatuordecim mensuris frumenti transportandi ad locum *de Salinas*, & quod etiam idem Capitulum persolvat Dignitati *Delguiart* Cathedralis Pampilonen. pro fonte Baptismali annuum aliud emolumentum consistens in tribus oneribus frumenti, facta per idem Capitulum ampla remissione, seu perpetua condonatione supra recensits tributi frumenti, avenæ, novem albarum gallinarum, & dicem regalium monetæ Regionis.

Transactio hæc digna est Apostolico Beneplacito juxta sensum Episcopi, & etiam Emi Domini Cardinalis Tanarii, cujus suffragium fuit ab hac Sac. Congregatione requisitum,& ultra remotionem scandalorum,& evidentem utilitatem tum Capituli, tum Ecclesiæ Parochialis; Et motivum magna consideratione dignum,quod jus præsentandi ad Parochialem Ecclesiam de Laicali evadat ecclesiasticum,quæ omnia in relatione Episcopi & in suffragio Eminentissimi Tanari accurate considerata sunt, addi potest, quod licet emptiones, & conventiones, & alia quæcumque pacta consimilia prohibeantur a Sac.Canonibus in materia jurispatronatus, *ut in cap.quia Clerici,ibique Glossa in verbo advocatio,&in cap.de jure tit. de jurepatronatus*, cum quibus concordat S.Concilium Tridentinum *sess.*25. *c.*9.*de ref.* omnia nihilominus cessant, statim ac auctoritas intercedat Apostolica, scribente etenim Matthæo Parisio, Joannem Angliæ Regem omnia Patronatus jura, quæ habebat in Ecclesiis Anglicanis, pignori dedisse Innocentio Tertio Romano Pontifici, quod prohibitum esse videbatur, ex quo illud, quod venditionem, & emptionem non recipit, nec pignorationem recipere potest, juxta textum *in l.*9. §.1. *ff. de pignoribus* bene adnotavit *Janus a costa Antecessor Tolosanus* in Summariis decretalium *ad titulum de transactionibus pag.mihi* 230. id recte factum fuisse, intercedente Summi Pontificis auctoritate, ibi: *sed omnem defectum supplere potuit auctoritas Summi Pontificis*.

Quia vero ignoratur, an tributum, quod a Capitulo remittitur, sit quid

pure

pure temporale, licet afferatur originem habere a Decimis, nonullæ proponi possunt animadversiones approbationi concordiæ adversantes, & nonnullæ eidem faventes.

Et præmisso quidem, quod a capitulo dimittitur aliquid, quod potest esse pure temporale, & acquiritur aliquid, quod est spiritualibus annexum, si non antecedenter, saltem consequenter, juxta doctrinam *Divi Thom. 2. 2. quæst. 100. art. 4. in corpore*, quando vetitum est temporale recipere nedū pro re spirituali, vel spiritualibus annexa antecedenter, sed etiam pro re spiritualibus annexa consequenter; unde licet jus præsentandi annexum universitati bonorum transeat cum universitate in emptorem, juxta *Textum in cap. ex literis de jurepatronatus*, non potest tamen juspatronatus principaliter vendi, nec pretium universitatis bonorum augeri propter illud, juxta doctrinam *S. Antonii in sum. 2. par. tit. 1. cap. 5. §. 24.* ibi, *similiter vendere tale jus, scilicet patronatus per se, vel etiam vendere Villam seu Casale, ubi est Ecclesia, cujus quis est patronus, quando ratione illius Patronatus aliquid plus peteret, simonia est*, subditque Lambertinus *de jurepatronatus 2. parte primi lib. art. 3. quæst. 4.* principali simoniam committi, si quis donat aliquid temporale, ut juspatronatus acquirat.

Facit contra approbationem, quod agitur de jure præsentandi, non ad beneficium simplex, sed ad Parochialem, & quidquid sit de beneficiis simplicibus, pactiones circa parochiales, & receptiones rei temporalis pro spirituali non sunt simoniacæ, quia prohibitæ, sed prohibitæ, quia simoniacæ, & prohibitæ de jure Divino, itaut in illarum approbatione auctoritas Apostolica sit interponenda, uti late ostendunt *Cabasut. in Theor. & praxi juris Canonici lib. 5. c. 3 n. 14. & seqq. Fagnan. in cap. cum pridem n. 31. & seqq. & etiam num. 59. tit de pactis*, nulla facta distinctione inter collationem, & præsentationem, juxta doctrinam *Suarez de relig. tom. 1. lib. 4. cap. 28. n. 11.* ibi, *atque hinc sequitur actum istius juris, scilicet præsentationem ad beneficium, materiam esse simoniæ contrariæ juri divino*.

Urget e contra pro approbatione, quod juxta receptam apud Canonistas sententiam, pactiones in beneficiis, sive simplicibus, sive Curatis sunt prohibitæ, & simoniacæ, non contra jus divinum, sed contra jus humanum, uti late ostendit *Garzias de benef. par. 1. art. 2. n. 8. & pluribus seqq.* & multo magis, quando agitur de jure præsentandi, quod in se spirituale dici non potest, sed spiritualibus annexum consequenter, & in quo licet simonia sibi possit locum vindicare, id tamen procedet quoad simoniam, non juris divini, sed juris positivi, quæ juxta praxim accedente Apostolica auctoritate, evitatur, uti late ostendit *Lother. de re benef. lib. 2. quæst. 9. a n. 7. & seqq. & a n. 78.*

Hisque stantibus, dignabuntur EE. VV. decernere.

An concordia sit confirmanda in casu &c.

Exhibeatur Instrumentum concordiæ.

Sess. 14. c. 7. de ref. CÆSENATEN. Dimissa a Sacerdote Matthia Milandro in manibus sui Ordinarii Cæsenaten. Parochiali Ecclesiæ S. Christinæ; abstinuit Ordinarius ab indicendo concursu, & animadversa redditaum tenuitate, cum

iidem

iidem singulis annis non excedant annua scuta 23. Edictum publicavit, in quo post expressam deficientiam carentiæ beneficiorum simplicium, quæ dictæ Parochiæ uniri possent, Parochianos admonuit, ut unusquisque pro rata, & ad sui assis proportionem contribueret pro supplemento Congruæ Parochialis ad tramites Concilii Tridentini *Sess.*24.*c.*13. *de Reform.*

Hoc edicto Parochiani universi commoti sunt, frustraque tentato Ordinarii animo, ut eum a sententia removerent, repertus fuit quidam Sacerdos Joseph Antonius Festus, qui olim erat Canonicus Regularis Lateranensis, & qui post exitum a Congregatione, prævia licentia suæ Religionis, & prævio assensu S. Congregationis Episcoporum, & Regularium, curam Animarum exercuit in Civitate Anconæ spatio duodecim annorum, quique promptus, & paratus est ad reddendum suæ patriæ beneficium; Cæsenas enim est, dotando competenter, ex suis bonis patrimonialibus Ecclesiam Parochialem S. Christinæ, sed dummodo, intercedente Apostolica auctoritate, eadem sibi in titulum conferatur, & absque concursu, sed non sine examine.

Delata hujus oblationis notitia ad Ordinarium, fuit ab ipso suspensum Edictum, & recursus haberi posset ad hanc Sacram Congregationem, exhibitoque a Parochianis supplici libello, fuit ille juxta morem remissus ad eundem Ordinarium pro informatione, & voto.

Ordinarius in sua, quam transmisit, informatione, refert primo, quod ultra examen, quod Sacerdos Joseph Antonius Festus subire teneretur, ejus idoneitas commendationem habuit a clar. mem. Cardinali de Aste, & ab Eminentissimo Bussio Episcopis Anconæ, necnon a Rmo de Matthæis Archiepiscopo Firmano, in quibus Diœcesibus per plures annos animarum curam laudabiliter exercuit.

Refert secundo, quod, etiamsi concursus indiceretur, difficile esset reperire Concurrentes, propter videlicet paupertatem reddituum, qui uti dictum est, non excedunt annua scuta 23.

Refert denique tertio, sibi congruum videri, ut Sedes Apostolica aperiendo thesauros bonitatis suæ prospiciat communi bono, & publicæ utilitati sexcentarum quadraginta animarum sub ea Parochia degentium, ut in pluribus, paupertate laborantium; unicuique enim incomperto est contributionem a Parochianis faciendam pro supplemento congruæ Parochialis, nec sine litibus, nec sine animarum offensionibus ad praxim reduci posse, & multo magis, cum novum non sit aliquando Parochiales sine concursu, & prævio tantum examine conferri, & aliquando etiam conferri illis, qui ex bonis suis patrimonialibus easdem dotarunt.

Quoad provisionem Ecclesiæ Parochialis sine concursu, & tantum prævio examine, multi dantur in jure casus consimilium provisionum de quibus *apud Ventrigl. in praxi rerum Eccles. par.* 2. *annot.* 5. §. 2., *& apud Cardinalem de Luca in adnot. ad Concil. discursu* 31. *& seqq.*, & inter hos enumerantur sequentes, quando videlicet conferenda est Parochia, quæ est de jurepatronatus Laicorum, vel Parochia adeo exigui redditus, ut operam non ferat concursus, uti expresse habetur *sess.*24. *cap.*18. *vers. quod si juris patronatus*, *& vers. si adeo tamen exigui*.

Quoad collationem denique beneficii favore ejus, qui bona sua patrimonialia contulit pro illius dote, & quidem cum pacto præcedenti, ut illud Dotanti conferatur, certum est hac in re contineri simoniam, uti probat

Textus

Textus in cap.tua nos de Simonia, ibi *devotioni tuæ taliter respondemus, quod si quis Clericus cum conditione, vel pacto largiatur, aut offerat bona sua, ut illa postmodum pro præbenda retineat, & in Canonicum admittatur, hujusmodi oblatio, vel receptio fieri non potest sine vitio simoniæ, cum in talibus omnis pactio, aut conventio cessare debeat juxta canonicas sanctiones.*

Intercedente autem Apostolica auctoritate, cessare dicitur quæcumque labes simoniaca, nec consimilis Apostolicæ beneficentiæ desunt exempla *teste Fagnan.in cit.cap.tua nos n*.4. ibi *cum quidam Clericus non ita pridem sua bona patrimonialia contulisset pro erectione Archipresbyteratus in Cathedrali Ecclesia cum reservatione jurispatronatus, eo pacto adjecto, ut posset ipsum præsentare, & non alios, consultus ab eodem clerico respondi erectionem, & institutionem inde secutam, fuisse simoniacam, & nullam per hanc Decretalem, & opus esse nova provisione, & erectione Sedis Apostolicæ, quam postea idem Clericus impetravit a Sanctissimo Domino Nostro Vrbano Octavo.*

His stantibus dignabuntur EE.VV. decernere.

An, & quomodo petitis sit annuendum in casu &c.

Non proposita.

Die Sabbathi 5. Junii 1723.

Sess.24. c.3. de ref.

ÆSENATEN. Fuit proposita hæc Causa in ultima Congregatione, & non fuit resoluta; dignabuntur itaque EE.VV. dictæ Congregationis folium reassumere, & proposito dubio respondere.

An, & quomodo petitis sit annuendum in casu &c.

Dilata, & expetetur resolutio Sac. Congregationis in Causa Firmana.

Sess.21. c.5. de ref.

DUB. PRÆBENDÆ THEOLOGALIS. Quando Præbenda Theologalis a Dataria Apostolica confertur, & provisus caret gradu Magisterii in Sac.Theologia in Bulla provisionis sequentia verba leguntur: *volumus autem, quod ut infra annum proximum, gradum Magisterii in Theologia in aliqua approbata universitate studii generalis, prævio rigoroso examine, ac alias servatis servandis, suscipere omnino tenearis, alioquin Canonicatus, & præbenda vacet eo ipso &c.*

Cum autem sæpe detur casus, quod dicti provisi post collationem se exhibeant promptos, & paratos ad assumendum Doctoris gradum in jure Canonico in aliqua approbata universitate; recursuq; habito ad hanc S.Con. responderi consueverit, quod *dentur decreta*, quibus statui videtur sufficientia Magisterii in jure Canonico ad effectum prædictum, idque difficile

facile captu pluribus videatur,qui putant,decreta non fuisse, nisi particulares quasdam dispensationes, in quibus Viri alioquin idonei pro lectione S. Scripturæ absolvuntur ab onere assumendi gradum Magisterii in Theologia in aliqua approbata universitate, post bene ponderata ea, quæ hinc inde afferentur, in discursu Secretarii ad calcem folii edendo, dignabuntur EE. VV. decernere.

An provisis de præbenda Theologali cum clausula de assumendo infra annum gradu Magisterii in Sac. Theologia in aliqua approbata universitate de jure sufficiat, quod Magisterium intra annum recipiant in jure Canonico in aliqua approbata universitate.

Negative, & habebitur ratio in casibus particularibus.

VERULANA DOMUS. Proposita fuit hæc Causa in Congr. habita die 2. Maii 1722., cujus folium poterit ab EE. VV. reassumi, nec ulla tunc fuit capta resolutio,quemadmodum nec in altera subsequenti Congr. habita die 23. Maii ejusdem anni,cum rescriptum fuerit dilata, & conficiatur plancta elevata judicialis cum assistentia personali Episcopi; Non obstante lapsu temporis, non obstante aliorum terminorum præfixione,plancta non fuit elevata,& Joseph,& Petrus de Ressis id adscribunt contumaciæ Monasterii S. Joannnis Baptistæ terræ Babucci, quocirca ipsis instantibus, supplices preces EE. VV.exhibentur pro resolutione dubiorum alias propositorum, & non resolutorum. *Sess.25. c.5. de regul. & monial.*

I. *An Tubæ ligneæ alias appositæ, & mox collapsæ à Fenestris Monialium Monasterii S. Joannis Baptistæ terræ Babucci, de quibus agitur, sint in iisdem fenestris reponendæ, & quatenus affirmative.*

II. *An in superiori appartamento Domus de Ressis licitum sit in iisdem retinere fenestras habentes prospectum in viam publicam, in casu &c.*

Dilata, & proponatur in Mense Julii.

CAVEN. ERECTIONIS PAROCHIALIS. Proposita fuit hæc Causa in Congr. habita die 19. Decembris 1722. cujus folium poterit ab EE. VV. benigne reassumi, nec ulla fuit capta resolutio, sed responsum quod darentur ad Episcopum novæ litteræ pro informatione juxta instructionem. *Sess.21. c.4. de ref.*

Agebatur in hac Causa de erectione Ecclesiæ S.Mariæ gratiarum Pagi Benincasa in Parochialem,& sic de dismembranda cura Populi a Parochiali Ecclesia S. Petri Civitatis Caven., & quatenus hæc nova erectio, quæ aliàs fuit denegata, anno videlicet 1662. iterum denegaretur, instantia degentium in Pago Benincasa reducebatur ad facultatem fundandi in Ecclesia S. Petri Civitatis Caven. quartam præbendam Parochialem,ita tamen ut quartus Parochus a dd. habitatoribus nominandus,& ab Episcopo approbandus deberet semper in Pago Benincasa residere.

Sciendum est etenim,a tempore immemorabili fuisse in Ecclesia S. Petri duos Parochos,qui curam animarum exercuerunt,& quod anno 1701. intercedente Episcopali auctoritate erecta fuit in memorata Ecclesia S. Petri tertia Parochialis Præbenda,cum onere,ut obtinens hanc tertiam præbendam curam haberet Animarum loci maritimæ veteris subjecti Parochiali S. Petri,& quod Episcopus Caven. in suis præteritis informatio-

mationibus testatus est plusquam 400. animas degere in Pago Benincasa, nec se reperire posse idoneum Sacerdotem, qui velit in dicto loco residere, & incolis tanquam Cappellanus Sacramenta administrare, seque inutiliter jussisse, ut alter ex Parochis S. Petri eo in loco continuo resideret, & vix se invenisse Sacerdotem, qui egro animo bis in hebdomada pergit a Civitate Cavensi ad Pagum Benincasa, ut confessiones excipiat.

Hæc quoad instantiam, & quoad factum aliàs expositum; cumque juxta ea, quæ in superioribus dicta sunt, mandatun fuerit, ut novæ darentur litteræ juxta instructionem, instructio ad sequentia capita redacta est.

Primum caput fuit ut exquireretur, an in hypothesi fundationis quartæ Præbendæ, administratio Sacramentorum facienda esset incolis Benincasa privative quoad alios tres Præbendatos, vel cumulative cum illis, & Episcopus in novis literis respondet, quartum hunc Præbendatum privative quod alios, debere administrare Sacramenta, sed eorumdem administrationem aliis etiam tribus permitti posse, ad requisitionem saltem Parochianorum.

Secundum Caput fuit, an tertius Præbendatus exercens curam animarum in Maritima Veteri, eam exerceat cumulative cum aliis duobus, vel privative, & huic capiti respondet Episcopus, eum privative administrare, sed ad requisitionem Parochianorum permitti aliis duobus, ut iisdem Sacramenta administrent, & tertium hunc Præbendatum requisitum administrare etiam Sacramenta incolis, immediate subjectis Ecclesiæ S. Petri insequelam conventionum tempore erectionis tertiæ Præbendæ factarum, & ab Episcopo tunc temporis approbatarum.

Tertium caput fuit, ut exprimeretur quomodo alii duo Parochi exerceant Animarum curam in Parochia S. Petri, an unus privative quoad alium, in aliquo loco, & Episcopus respondit, sic exerceri curam animarum, ut unus uno mense, alter alio eam administret, excepto Pœnitentiæ Sacramento, quod ab uno, & ab altero semper petentibus administratur, & in Diœcesi Cavensi plures alias existere Parochias, in quibus cura pluribus Parochis commissa est, cum tali tamen methodo, ut unus inter eos constituatur Rector annalis toti Curæ præsidens, libros Parochiales conservans, quique ulterius Missarum solemnia celebrat, & verbum divinum prædicat, diviso inter alios turno tali modo, ut unus uno mense, alius alio curam actualem exerceat, & ab omnibus indistincte Sacramentum pœnitentiæ administretur.

Quartum caput fuit, ut exprimeretur, quomodo substentetur Parochus Maritimæ veteris, & an ei ab incolis factum sit aliquod assignamentum, & an percipiat emolumenta incerta Parochiæ, vel ea dividat cum aliis duobus, & Episcopus respondet, emolumenta incerta loci Maritimæ veteris, & alia totius Parochiæ inter omnes tres Parochos æqualiter dividi, dictoque Parocho Maritimæ Veteris fuisse assignatos annuos duc. 49., viginti scilicet ex proventibus cujusdam officii Grassariatus, quod prius Cappellano applicabatur cum onere celebrationis Missarum 50., alios decem ducatos cujusdam Montis Mortuorum cum onere celebrationis Missarum, juxta Constitutionem dicti Montis, alios ducatos duodecim cum dimidio, qui a nonnullis incolis, & alios ducatos residuales, qui ab aliis Incolis persolvuntur, superaddito onere nonnullarum Missarū juxta conventiones initas in fundatione hujus tertię Prebendę.

Postremo subdit Episcopus, habitatores Pagi Benincasa novo Parocho, seu quartæ

quartæ Præbendæ erigendæ assignare velle ducatos 20. liberos, & alios ducatos annuos 64. cum onere Missarum 344. quæ in Ecclesia Pagi S. Mariæ Gratiarum a Sacerdotibus, qui ab iisdem incolis eliguntur, celebrantur, & concludit, Populum dicti Pagi indigere assistentia Presbyteri Parochiali charactere insigniti, qui fidei rudimenta, & cætera necessaria ad salutem doceat, & Sacramenta administret, & scandalis occurrat.

His stantibus, dignabuntur EE. VV. decernere.

I. *An Ecclesia S. Mariæ Gratiarum loci Benincasa erigi debeat in Parochialem, & quatenus negative.*

II. *An sit fundanda quarta Præbenda Parochialis in Ecclesia S. Petri ad Dragonem sub obligatione, quod Parochus manutenendus sumptibus Hominum dicti loci Benincasa & ab eis eligendus cum approbatione Episcopi, teneatur residere in eodem loco, in casu &c.*

Ad primum negative. Ad Secundum affirmative iisdem modis, & formis, ac conditionibus, quibus tertius Præbendatus in Ecclesia Maritimæ Veteris constitutus fuit.

BARCHINONEN. MATRIMONII. Juxta receptam in hac Sac. Cong. sententiam Cappellanus Castrensis si non habet specialem facultatem a Sede Apostolica, vel expressam licentiam ab Ordinario, interesse nequit matrimoniis, quæ fiunt a militibus, sive hi degant in Præsidiis, sive in Castris, & stationibus Hybernis, aut Æstivis, sive etiam sint positi in actuali expeditione, uti habetur in resolutionibus editis *apud Anacletum in jus Canonicum to.4. tit.3. de clandestina desponsf. §.2. n.97. Schiaram in additionibus ad suam Theologiam Bellicam f.*139. & 140. *Ursayam tom.2. discept. par.5. discept.*14. *n.*59. & *seqq.* *Seff.24. c.1. de ref. matr.*

Concesso a S. M. Innoc. XI. Alphonso Archiepiscopo Mechliniensi amplissimo Brevi ad quinquennium pro salubri directione, & animarum salute eorum, qui Belgii in Castris degebant, & versabantur, exortisque super ejus intelligentia nonnullis controversiis, Sac. hæc Congregatio die 29. Maii 1683. respondit, Cappellanum exercitus habere facultatem assistendi Matrimoniis Militum, dum iidem reperiuntur in actuali expeditione non tamen privative, quoad contrahentium Parochos, & nullatenus Cappellanum interesse posse Matrimoniis, quæ a militibus contrahuntur, dum commorantur in Hybernis, vel Æstivis Castris, aut etiam in Præsidiis.

Expirato tempore præfixo in citato Brevi, deputata fuit particularis Congregatio, cui interfuerunt clar. me. Card. Carpineus, Columna, Bonvisius, & Albanus, deinde ad Summum Pontificatum evectus, quorum sensus fuit, ut in novo Brevi nonnulla verba corrigerentur, itaut Cappellani exercitus deputati tantum intelligerentur pro iis Sacramentis, quæ administrari consueverunt a simplicibus Parochis, & quidem pro tempore, quo exercitus est in actuali expeditione; secus autem, quando milites in stationibus degunt, & præsidiis, uti habetur ex resolutionibus editis die 10. Julii, & 29. Septembris 1690. de quibus R.P.D. Petra ad Constitutiones Apostolicas *tom.2.pag.*353. & *seqq.*

Editis a Cong. particulari prædictis decretis, contigit Casus, quod Episcopus Celsonensis occasione relationis status suæ Ecclesiæ ad hanc Sac. Cong. transmissæ, inter cætera postulata examinandum proposuit, & il-

lud, an videlicet Cappellanus Regii Exercitus in Hispaniis, cui Sacramentorum administrandorum militibus facultas data fuerat in Brevi San. Me. Innoc.X. expedito anno 1644. posset matrimoniis eorumdem militum interesse; cumque hæc S. Cong. in responsionibus ad eundem transmiserit memorata decreta particularis Cong. deputatæ, uti habetur ex responsione edita die 22. Septemb. 1691. hinc factum est quod in Concilio Provinciali Tarraconensi habito anno 1699. sub Archiepiscopo Josepho Linas reassumpta fuerit universa hæc materia, & insimul statutum allegatis, & insertis supra recensitis decretis, quod Breve Innoc. X. pro Cappellanis Exercitus Regis Hispaniarum sic esset explicandum, ut ejus vigore possent prædicti Cappellani ea sola ministrare Sacramenta, quæ a simplicibus Parochis administrantur, & quod hæc administratio respiceret Milites in actuali expeditione existentes, & nullatenus Milites in stationibus, & præsidiis degentes, additumque fuit in prædicto Concilio, ut hæc Constitutio inter Missarum solemnia publicaretur.

A mox relatis dispositionibus originem trahit disputatio, quæ in præsenti proponitur, & quæ respicit validitatem, seu nullitatem matrimonii contracti die 30. Novemb. 1688. in Civitate Barcinonæ inter Franciscam Ferriol, & Blasium Ximeles de Lillo; non fuit etenim contractum coram Parocho unius ex contrahentibus, sed coram Cappellano Regiminis militum Germanorum; Vir siquidem, & mulier non obstante nonnullorum mensium cohabitione, conjunctim instant pro declaratione nullitatis, ut ex eorum mandatis Procuræ colligitur, & ne pro matrimonii validitate excipi valeat, quod tunc milites erant in expeditione, fides exhibetur Secretarii Regii Principatus Catalauniæ, in qua dicitur, Bellum inter Hispanos, & Gallos fuisse indictum die tantum 12. Maii 1689.

Scriptura pee manus circumfertur, unde onus erit EE.VV. decernere, *An constet de nullitate matrimonii, in casu &c.*

Dilata.

Sess. 21. c. 4. de ref.

SABINEN., SEU NARNIEN. PAROCIALIS. Eminentissimus D. Card. Franciscus Pignatellus Episcopus Sabinen. commisit Episcopo Nuceriæ Paganorum, ut prædictam suam Sabinensem Dœcesim visitaret, & inter cætera, quæ fuerunt a Visitatore decreta, die 29. mensis Maii 1720. fuit ab ipso statutum, ut pro commoditate incolarum, & habitantium in quamplurimis Villulis, Ecclesia S. Mariæ ad Nives in Parochialem eligeretur; cumque subinde nomine habitantium exhibitus fuisset prædicto Eminentissimo Episcopo supplex libellus pro erectione dictæ Ecclesiæ in Parochialem, Vicarius Generalis, in novam Paroehialem erexit, & constituit Ecclesiam S. Mariæ ad Nives, mandavitque ut in Ciborio asservaretur Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum, fons Baptismalis construeretur, & quoad ultra duo Prædiola exiguissimi redditus, & ad annuum redditum unius scuti ascendentia, novo Parocho assignata pro ejus subventione, & Ecclesiæ manutentione, eidem Decimæ persolverentur ab Habitantibus.

Et Fundamentum novam hanc Parochiam erigendi constitutum fuit in magna, quæ aderat, difficultate, & in notabili Parochianorum incommodo

modo adeundi Parochialem Ecclesiam Carbii pro recipiendis Sacramentis, & audiendis Divinis Officiis; absque eo quod ulla vis in oppositum fieri potuerit propter parvum numerum hominum sub nova Parochia degentium; animæ etenim in totum ascendunt ad numerum 565. & familiæ sunt 132. & licet nonnullæ ex his familiis adhuc domicilium retineant in Terra Carbii, & in nova Parochia tuguria habeant, in quibus per aliquam anni partem habitant, occasione videlicet culturæ bonorum, cum autem centum familiæ perpetuo inhabitent, & fixos habeant lares in Parochia, satis hoc habitum fuit pro dicta novæ Parochiæ erectione.

Secuta novæ Parochiæ erectione, nonnulla a Curia Episcopali Sabinen. Edicta prodierunt tum quoad solutionem Decimarum novo Parocho, tum quoad prohibitionem, ne adscripti novæ Parochiæ Sacramenta reciperent tempore Paschatis, vel sine debitis licentiis matrimonia contraherent in Terra Carbii, & demum ne Parochiani infirmi, & mortiproximi, eorumque Cadavera ad dictam Terram transportarentur, & ex his, & consimilibus contentiones exortæ sunt inter Promotorem fiscalem Curiæ Episcopalis Narniæ, & homines terræ Carbii ex una, & Promotorem fiscalem Curiæ Episcopalis Sabinen. ex altera partibus.

Delatis ad hanc S. Cong. controversiis scriptum fuit utrique Ordinario pro informatione, & Vicarius Generalis Sabinen. retulit fines suæ Dioecesis protrahi usque ad foveum terræ Carbii, nec in hoc ullam esse posse difficultatem, cum pertinentia fuerit declarata in sententia A.C. Cincii, quæ transiit in judicatum, & quam renunciatio liti facta ab Episcopo Narnien. subsequuta est. Retulit insuper novæ Parochialis erectionem servatis servandis a se factam, & demum subdidit Parochianos fuisse commotos a Parocho terræ Carbii, & se coactum fuisse ad publicanda edicta etiam pœnalia, ut eorum audaciam compesceret, ut jura novæ Parochiæ defenderet, & ut tandem scandalum de medio tolleret, infirmi etenim non adhuc Sacramentis munitis super asellum aliquando versus terram Carbii asportati sunt, & in itinere absque Sacramentis vitam cum morte commutarunt.

Episcopus e contra Narnien. novam hanc Parochiam in sua informatione injuit erectam fuisse absque redditibus, & subsidiariam Populi coactionem esse impracticabilem, tum quia agitur de Pauperibus habitatoribus, tum quia nonnulli ex his duplici onere gravantur, solvendi videlicet Decimam novo Parocho a quo Sacramenta recipiunt, & aliam Decimam Parocho, in cujus Parochia retinent bona. Item novum Rectorem non posse omnium Confessiones excipere cum miserabiles Parochiani in solemnioribus turmatim confluant ad Sacramenta percipienda, itaut major eorum pars non confessa sit discessura. Rursus habentes domicilium in ipsa Terra Carbii suos esse subditos, nec subditos per consequens censeri posse Episcopi Sabinen. licet aliquando morentur in loco per sententiam A. C. assignato Epscopo Sabinen. cum in eo commorentur causa commodioris culturæ bonorum, & facilioris fructuum recollectionis. Denique mirum non esse si infirmi ad Terram Carbii deferantur cum solvant collectas pro stipendio Medici, & Chirurgi d. Terræ.

Hæc sunt quæ in utraque relatione continentur; cumque jura hinc inde circumferantur, dignabuntur EE. VV. decernere.

I. An

I. *An Erectio Ecclesiæ S. Mariæ ad Nives in Territorio Carbii in Parochialem demandata in Sac. Visitatione sustineatur in casu &c.*

II. *An Edicta Vicarii Generalis Sabinensis sustineantur, in casu &c.*

Ad primum dilata, & ad Mentem. Ad Secundum dilata.

Sess. 23. c. 1. de ref.

CREMONEN. Plures controversiæ exortæ inter Præpositum Parochialis Ecclesiæ S. Leonardi Casalii majoris, & Confratres mortis, & Orationis, Oratorium habentes intra limites dictæ Parochiæ, fuerunt examinatæ, & resolutæ die 23. Jan. 1706. ut ex folio dictæ Congregationis colligi potest.

Aliqua tamen dubia indecisa remanserunt, & signanter, an Confratres celebrantes festum Nativitatis B. M. V. in suo Oratorio invitare tenerentur Præpositum S. Leonardi, & quatenus affirmative, an dictus Præpositus teneretur per se ipsum in dicto festo Missam Solemnem celebrare, & quatenus esset impeditus, teneretur deputare Cappellanum dicti Oratorii, vel potius deputare valeret alium Sacerdotem sibi benevisum.

Adeoque facta horum dubiorum nova propositione in Cong., habita die 31. Julii 1717. nulla pariter fuit capta resolutio, sed dictum quod interim per modum provisionis, & sine præjudicio jurium partium Præpositus invitaretur ad celebrationem festi, ipsoque renuente, vel impedito, Confratres procederent ad electionem Sacerdotis sibi benevisi, & hoc ipsum fuit confirmatum in decreto provisionali edito die 21. Maii 1718. in quo declaratum est, functiones ordinarias, & juxta institutum fieri consuetas, expleri posse sine præjudicio jurium ambarum partium è Confraternitate per eundem Cappellanum, & electionem Sacerdotis pro celebratione festivitatis nativitatis B. M. V. ab iisdem Confratribus esse explendam in casu renitentiæ, sive impedimenti Præpositi.

Provisionalia hæc decreta, quæ pro objecto habuerunt pacem, & Concordiam inter Præpositum, & Confratres, novis dissidiis viam habuerunt, contendentibus videlicet confratribus, se absque licentia Præpositi facere posse Processionem die Festo nativitatis B. M. V. dicto Præposito S. Leonardi invitato, & renuente, aut impedito processioni intervenire, seque ulterius dictam processionem facere posse cum interventu Cappellani, aut alterius Sacerdotis a se, & non a Præposito eligendi, & controversias controversiis addendo, promota fuit a memoratis Confratribus prætensio, quod Præpositus, qui insimul est Confrater Confraternitatis, duo suffragia habere non possit, sed unum dumtaxat in Congregationibus, quæ fiunt.

Excipit e contra præpositus, non esse licitum Confratribus sine sua positiva licentia processiones ducere extra ambitum proprii Oratorii, sive Ecclesiæ juxta resolutiones SS. Congregationum, Constitutiones Synodales, & observantiam, & in casu renitentiæ, vel impedimenti ad se pertinere facultatem deputandi pro interventu Sacerdotem sibi magis benevisum; Haud urgentibus supramemoratis provisionalibus decretis cum eadem utpote loquentia de functionibus intra ambitum faciendis, & in eo, quod spectat ad duplex in Cong. suffragium, Præpositus ait se esse in possessione, & duplex suffragium fuisse suo Antecessori concessũ.

Rela-

Relatio Episcopi favet Præposito, quocirca onus erit EE.VV. decernere.

I. *An Præposito S. Leonardi invitato, & renuente, aut impedito intervenire Processioni occasione Festi Nativitatis Beatæ Mariæ Virginis adhuc Confratres Mortis Oppidi Casalis majoris illam facere possint absque licentia dicti Præpositi in casu &c.*

II. *An dicti Confratres facere possint eandem processionem cum interventu Cappellani, aut alterius Sacerdotis per ipsos, non autem per Præpositum destinandi, in casu &c.*

III. *An Præposito S. Leonardi, & simul Confratri dictæ Confraternitatis competant duo suffragia, vel unum dumtaxat in Congregationibus ejusdem Confraternitatis, in casu &c.*

Ad primum affirmative intra ambitum proprii Oratorii, extra vero ambitum negative, nisi Episcopi licentia accedat. Ad Secundum affirmative. Ad Tertium negative quoad primam partem, & affirmative quoad secundam.

ULIXBONEN. OCCIDENTALIS. Facta notoria divisione Civitatis Ulixbonensis in Orientalem, & Occidentalem, & relicta parte Orientali sub antiquo Archiepiscopatu Ulixbonensi, tunc, & usque in præsens vacante, & assignata parte Occidentali novo Archiepiscopatui cum patriarchali denominatione erecto nonnullæ contentiones exortæ sunt inter Curiam patriarchalem Ulixbonen., & Episcopum Tagasten. Vicarium Capitularem Archiepiscopatus Ulixbonensis; Procurator etenim Curiæ Patriarchalis exposuit nonnullos Clericos Patriarchatus origine, & domicilio subditos petiisse promotionem ad Sacros Ordines ad titulum Patrimonii, & fuisse rejectos, ipsosque subinde, habito recursu ad memoratum Episcopum Tagasten. Vicarium Capitularem fuisse sacris Ordinibus initiatos ad titulum nonnullarum Cappellaniarum existentium in Ecclesiis Diœcesis Ulixbonen. Orientalis, quæ Cappellaniæ beneficia Ecclesiastica dici non possunt, tum quia in illarum fundatione non intervenit auctoritas Episcopi, tum quia dos illarum nunquam transivit in Dominium Ecclesiæ, sed remansit in potestate, & dominio Administratorum, qui Cappellanis solverunt, & solvunt eleemosynam Missarum, & cohærenter ad hæc idem Procurator Curiæ Patriarchalis institit, ut ab hac Sac. Cong. illicitæ declarentur ordinationes dictorum Clericorum, quod ordinati declarentur suspensi, & per ordinum exercitium irregulares, & demum quod ad avertendas consimiles ordinationes in futurum procederetur prout de jure adversus Ordinantes. *Sess. 23. c. 8. de ref.*

Actum fuit de hac re in Cong. habita die 13. Junii 1722. cujus folium poterit ab EE.VV. benigne reassumi, & tunc nulla fuit capta resolutio, sed dictum quod audiretur Ordinarius Ulixbonen. Orientalis, qui interim abstinere deberet ab ordinatione ad titulum dictarum Cappellaniarum tanquam ad Beneficia.

Admonitus fuit Ordinarius Ulixbonen. ut sua Jura deduceret, & conclamante Procuratore Curiæ Patriarchalis, ut finis tandem huic controversiæ imponatur, & eo fortius, cum ordinati modo prædicto in celebratione Missarum prosequantur, onus erit EE. VV. decernere.

I. *An*

I. *An illicitæ fuerint Ordinationes in casu, & quatenus affirmative.*
II. *An sic ordinati remanserint suspensi, & per exercitium Ordinum irregulares.*
III. *Quibus pœnis obnoxius remanserit Episcopus Tagasten. qui ordines contulit, in casu &c.*

Non proposita.

Sess.22. c.2. de ref.

FANEN. Extat in Civitate Fanensi quoddam Collegium fundatum a Vincentio de Nolphis, & in hoc Collegio aluntur duodecim Nobiles Adolescentes, quorum octo studiis Juris Canonici, & Civilis, & alii quatuor Medicinæ incumbere debent.

Inter hujus Collegii Constitutiones, una reperitur, in qua sic legitur: *I Superiori del Collegio douranno essere sempre il Vescovo di Fano, il Rettore della Congregazione di S. Pietro, ed il piu antico Dottore del Conseglio*; cumque antiquior Doctor inter consiliarios esset Joseph de Dionysiis, sed doctoratus gradum in publica universitate non recepisset, & e contra Pompejus Zagarellus non esset antiquior in Collegio, sed Doctor, qui gradum Doctoratus in publica Universitate receperat, exorta est Controversia, cui ex ipsis superioritas Collegii Nolphi esset deferenda.

Scriptum fuit Episcopo pro Informatione, & Voto, cumque idem utriusque collitigantis jura audivisset, & fuisset in sensu favorabili pro Zagarello, reproposita inter summaria precum in Cong. habita die 19. Sept. 1722. Sac. Congregatio censuit prælationem deberi Pompejo Zagarellio, impetrataque a Dionysio nova audientia, quæritur in præsenti, *An sit standum, vel recedendum a decisis*.

Quoad Beneficia, & Dignitates Ecclesiasticas certum est, Doctoratum non receptum in publica Universitate non suffragari, *juxta Constitutionem* 60. *S. Pii V. Bullar. tom.*2. & resolutionem hujus Sac. Cong. confirmatam a Clemente X. & relatam per extensum apud bo. mem. R.P.D. de Zaulis ad Statut. Favent. *l.*1. *rub.* 20. *n.*10.

At licet hic non agatur de dignitate, vel Beneficio Ecclesiastico, contendit tamen Zagarellus, non posse Dionysio suffragari Doctoratum non receptum in publica Universitate, tum quia consimilia Doctoratus Privilegia, utpote sine examine concessa non attenduntur, juxta *dec.*846. *n.*3. *coram Emerix Jun.*, tum quia maximopere convenit, ut Collegii superioritas deferatur Doctori publicæ Universitatis, cum Collegium sit institutum ad erudiendos Juvenes pro consequenda Laurea Doctorali, & tandem quia a principio usque in præsens Collegii superioritas semper fuit delata Doctori publicæ Universitatis, excepto ultimo casu, qui nec fuit pacificus, cum motæ fuerint controversiæ contra Doctorem ex privilegio, & ignoretur, qua de Causa suam prosecutionem non habuerint.

Excipit e contra Dionysius se habere omnia requisita pro obtinenda superioritate, cum sit antiquior inter Consiliarios, & sit Doctor, & ulterius pluribus aliis muneribus functus sit, non attento Doctoratu ex privilegio, cum immediatus Prædecessor fuerit Doctor eodem modo, & fundator non requisiverit Doctoratum Universitatis.

His stantibus, dignabuntur EE. VV. decernere.

An sit standum, vel recedendum a decisis.

Non proposita,

Ad

Adnotationes Secretarii circa dubium propoſitum Præbendæ Theologalis.

SUmmus Pontifex Alexander Tertius in Concilio Lateranenſi habito Anno 1179. ſtatuit quod in unaquaque Cathedrali Eccleſia aliquod competens aſſignaretur Magiſtro Beneficium, qui clericos ejuſdem Eccleſiæ, & Pauperes ſcholares gratis doceret, uti habentur Canone 11.

Parum religiosè tam ſalubri decreto obtemperatum eſt, adeoque Innoc. Papa Tertiu in Concilio Lateranenſi IV. quod habitum fuit Anno 1215. illud confirmavit, & ampliavit, & inter cætera decrevit, quod unaquæque Metropolitana Eccleſia Theologum haberet, qui ſacerdotes, & alios in Sac. Pagina doceret, & in his præſertim informaret, quæ ad Animarum curam ſpectare noſcuntur, aſſignata Theologo Præbenda, non ſic tamen, ut ipſe efficeretur Canonicus, ſed tamdiu redditus perciperet, quamdiù perſiſteret in docendo, uti habetur *in cap. quia nonnulli de Magiſtris*; utque quævis Metropolitana Eccleſia facilius Theologum ſibi comparare poſſet, Honorius Tertius edixit, ut Capitula mitterent juniores Clericos ad frequentandas Univerſitates, & veniam facerent reſidentiæ tum Clericis ſtudentibus, tum Magiſtris Theologiam profitentibus, uti habetur in *cap. ſuper ſpecula de Magiſtris*.

Laudatum Innocentii Tertii decretum in Concilio Lateranenſi, utpotè reſtrictum ad ſolos Metropolitanos fuit extenſum à Concilio Baſilieenſi *Seſs.* 21. *cap.*3. ad omnes Cathedrales Eccleſias, & prædictum Decretum Baſileenſe ad verbum inſertum fuit in ſanctione Pragmatica, & in concordato inter Leonem X., & Franciſcum Primum Galliæ Regem, demum Tridentina Synodus *Seſs.* 5. *cap.* 1. *de Reform.* reaſſumpta materia, nedum voluit Theologum ſtatui in quacumque Cathedrali, ſed etiam in quacumque Collegiata exiſtente in aliquo Oppido inſigni, Præbendamque quomodocumque præter quam ex cauſa reſignationis primo vacaturam, cui aliud onus incompatibile injuctum non ſit, conſtitutam, & deputatam decrevit pro Lectore Sac.Scripturæ, addiditque quod in Monaſteriis Monachorum, ubi commode fieri poſſet etiam lectio Sac. Scripturæ haberetur, uti colligitur *ex citato cap.* 1., & latè hiſtoriam erectionis Præbendæ Theologalis enarrando proſequuntur, *Thomaſin. de veteri*, *& nova Eccleſiaſtica diſciplina Tom. I. par.* 1. *lib.*2. *cap.* 10. *Vaneſpen. in Jus Canon. Tom.* 1. *part.* 1. *tit.* 11. *cap.*6.

Si ſacrarum litterarum ſtudia poſtremis temporibus in eo ſtatu permanſiſſent, in quo erant temporibus antiquioribus, nulla profecto irrepſiſſet controverſia de aſſumendis ad præbendam Theologalem, aut Magiſtro in Sacra Theologia, aut Juris Canonici Doctore; nulla quippe primis illis temporibus aderat diſtinctio inter Theologos, & Canoniſtas, *Teſte Joanne Gerſonio in Sermone facto ad Juris Canonici licentiatos Tom. II.* ibi, *quibus temporibus non erat diſtinctio Theologorum*, *& Canoniſtarum*, *licet Canones Sacri multi eſſent citra tenorem traditum in Evangeliis*, *& cæteris libris Canonicis*, quod argumentum late exorant *Buleus in Hiſtoria Univerſitatis Pariſienſis Tom. II. ſeculo* 4. *pag.* 580., at cum temporibus poſterioribus Sacrorum Canonum diſciplina licet Sac. Theologiæ ſubordinata Theologiam præſupponat, uti Medicina

præsupponit Philosophiam naturalem, & Musica aritmeticam, separari ceperit à Sac. Theologia, uti benè adnotatum fuit in Præfatione septimi libri Decretalium Clement. Octavi, qui fuit impressus, sed nunquam publicatus, ubi legitur ad Theologum pertinere proponere dogmata, & ea speculative, & ex professo in scholis legere, & de illis, tamquam de suis axiomatibus disputare, & ad Juris Canonici professorem spectare ea præsupponere tanquam certa, & accepta ex prioribus Theologiæ principiis, hinc factum est, ut plæreque exortæ sint contentiones inter Theologos, & Canonistas pro assumptione potissimum Theologi, aut Canonistæ ad aliquod officium; at omissis illis, quæ non faciunt ad rem ut ea, de qua nunc agitur exponatur operæ pretium est onus perpendere à Concilio Tridentino annexum Præbendæ Theologali.

Concilium citato *cap.* 1. *sess.* 25. *de Reform.* Canonico imponit onus exponendi Sacram Scripturam, & eamdem interpretandi ad ipsius Sacræ Scripturæ expositionem, & interpretationem, & rursus, ut ipsa sacræ Scripturæ lectio habeatur, & paulò post sermonem habendo de Monasteriis Monachorum subdit, in Monasteriis quoque Monachorum, ubi commode fieri queat, etiam lectio sacræ Scripturæ habeatur, & licet ubi sancta Synodus loqui videatur de lectione Sac. Scripturæ tamquam distincta à lectione Theologiæ scholasticæ, tum quia loquitur de ipsa Sac. Bibliæ expositione ne cœlestis ille Sac. Thesaurus, quem *Spiritus Sanctus summa liberalitate hominibus tradidit*, *neglectus jaceat*, tum quia occasione memorati decreti inter Abb. Caslinen., & Dominicum Sotum in ipso Concilio exortæ sunt disputationes de prælatione, aut lectioni Sac. Scripturæ, aut lectioni Sac. Theologiæ scholasticæ præstanda, *Test. Card. Pallavic. in Hist. Conc. Trid. sess.* 7. *cap.* 5. cum nihilominus allegatum Caput primum promisque loquatur de lectione Sac. Scripturæ, & de lectione Theologiæ, ibi, pro lectoribus Sac. Thologiæ, & rursus ut Theologiæ lectio in eis commode haberi non possit, Sac. hęc Congregatio fuit in sensu quod obtinens præbendam Theologiam suo muneri satisfaciat, sive Sac. Scripturam interpretetur, sive legat Theologiam scholasticam, uti habetur in resolutione apud *Galemart. ad dictum cap.* 1. *n.* 16. *sess.* 5. *de Reform.* & prosequuntur *Fagnan. in cap. quia nonnullis n.* 29. *& seqq. de Magistris, Garz. de benef. par.* 5. *cap.* 4. *n.* 156. *Pirhing. in cap. Canon. tit.* 4. *lib.* 5. *tit.* 5. §. 1. *sub n.* 7. §. *Notandum sexto Pignatell. consult.* 62. *n.* 27. *Tom.* 3. & concordat Concil. Provinciale Benevent. habitum Anno 1656. sub Archiepiscopo Joanne Baptista Foppa *tit.* 12. *de Magistri*, ibi, *provisi de hujusmodi præbendis Sac. Script. intertari, aut docere &c. per se, & non per alios cempellantur*.

Si onus Canonici Theologi fuisset restrictum ad explicationem sac. Scripturæ, vel lectionem Theologiæ Scholasticæ, Doctores in jure Canonico ad dictam præbendam nunquam aspirare potuissent, & de facto in Metropolitana Mediolanensi, in qua Canonicus Theologus sac. explicabat Scripturam, S, Carolus Borromeus distinctam assignavit Præbendam Canonico in jure Doctori, qui Sac. Canones bis in hebdomada explicaret, uti ex Giosano in ejus vita perpendit *Thomassin. loco citat. nu.* 4. cum Lectioni Theologiæ scholasticæ fuerit subrogata lectio Casuum Conscientiæ, sive Theologiæ Moralis, hinc aperta est via Doctoribus Jur. Canonici ad obtinendam Præbendam Theologalem.

Des-

Descendendo itaque ad d.subrogationem, fieri hæc cœpit cumulative cum ipsa lectione sac. Scripturæ. Et exemplum hujus cumulativæ subrogationis extat in *cap.* 5. celeberrimæ Synodi Farfen. clar. mem. Card. Caroli Barberini; ibi, *Præbendam Canonicalem primo vacaturam ad usum lectionis S. Scripturæ, & Theologiæ Moralis ut supra habendæ ex nunc, prout tunc ad formam sac. Conc. Trid. perpetuo constituimus, & deputamus*; & in Synodo Montis Falisci habita anno 1710. *cap.* 6. hæc habentur de præbenda Theologali, qui igitur de ea provisi fuerint, statis diebus post *Vesperas in Sacrario super aliquo ex Canonicis libris lectionem habebunt, quod si pro ea scripturæ lectione ex re magis esse videbitur de morum Doctrina disserere fiet, nobis tamen relinquimus, quod maluerimus ex scriptura vel morali argumentum designare*, & *cohærenter ad hæc Monacell. in formula* 5. *pag.* 40. *& seq.* post expositam formulam erectionis Præbendæ Thelogalis, scribit *n.* 5. *& seq.* Canonicum debere esse paratum ad utrumque, hoc est ad lectionem sac. Scripturæ, & ad explicationem quæstionum Moralium, & unum debere facere, & aliud non omittere.

Cumulativa lectio sac. Scripturæ cum Theologia morali cessavit, & sub obtentu, quod utilior esset pro Clero in locis potissimum, qui dissiti sunt ab hæreticis, lectio solius Theologiæ Moralis, Canonicus Theologus solos conscientiæ casus explicavit: cumque nemo non sciat maximam esse connexionē inter jus Canonicum, & Theologiam moralem, huic fundamento innixi sunt quotquot asserverunt, satis esse pro obtinenda Præbenda Theologali, quod aliquis sit Doctor in jure Canonico, licet Magisteriū in S. Theologia non receperit, & eo fortius quando in Metropolitana, vel Collegiata, aut Cathedrali mos inolevit, ut loco lectionis sac. Scripturæ aut Theologiæ Scholasticæ lectio Theologiæ moralis habeatur, ut in specie firmant *Ricc. dec.* 101. *per tot. par.* 4. *Ventrigl. in prax. rer. Eccles. part.* 2. *annot.* 12. §. 1. *n.* 13. *R. P. D. Petra ad Constit. Apost. tom.* 4. *p.* 252. *n.* 35. *& sequitur Rota in Forolivien. Canonicatus Theologalis* 25. *Junii* 1700. §. 1. *coram bon. mem. Ansaldo*.

Hæc quo ad placita Doctorum, & praxim nonnullarum Ecclesiarum, nunc autem sermonem transferendo ad resolutiones hujus Sac. Cong., Card. Alciatus notavit, non potuisse Episcopum Cremonensem conferre primā præbendam post Concilium vacantem Canonistæ, licet Theologum idoneum secularem in Civitate non invenisset, & provisum non fecisse fructus suos, & Episcopum indiguisse absolutione Papali propter pœnas impositas in Bulla Pii IV. contra non observantes Con. Trid., & Card. S. Sixti adnotavit non esse eandem rationem de præbendis Theologalibus, ac de Canonicalibus, & Præbendam Theogalem tunc solum Canonistæ conferri posse, quando facta diligentia non invenitur Theologus in loco, uti refertur apud *Fagnan. in c. quia nonnullis n.* 32. *de Mag.*

Die 16. *Aprilis anno* 1595. Sac. hæc Cong. ita rescripsit Eipscopo Pharensi uti habetur *lib.* 8. *Decretorum p.* 116. *Præbendam Theologalem alicui ex Collegii Illirici Alumnis alioquin idoneis, utique conferri ab Episcopo posse, tametsi is casus conscientiæ tantum sit explicaturus*.

Die 14. *Novembris* 1626. S. Cong. in Causa Aquilejen. censuit Doctorem in jure Canonico esse admittendum uti habetur *lib.* 13. *Decret. p.* 136.

Die 12 *Novembris* 1639. Sac. Cong. ita rescripsit in quadam Polignanen. pro obtinenda Præbenda Theogali sufficere, ut quis sit licentiatus in utroque jure alias idoneus ad docendam Theologiam moralem, & ideo

in hoc casu D. Secretarius faciat extrajudicialiter examinare Oratorem super illius habilitate per Patrem Torquatum de Cupis, uti habetur *lib.* 16. *Decretal. pag.* 292.

Die 3. *Februarii* 1646. Sac. Cong. in quadam Asten. ita respondit, quæritur an Doctor in jure Canonico possit obtinere præbendam Theologalem,& an Theologus non Doctor possit similiter illam obtinere, Sac.&c. ad Primum respondit posse,& ad secundum pariter affirmativè respondit, si non adsit Doctor æqualis idoneitatis, uti habetur *l.* 18. *decret. p.* 31.

Die denique 27. *Septembris* 1681. *l.* 32. *Decret. fol.* 14. *a tergo* in quadam Causa Vigilien. hæc habentur, Franciscus Venetianus Canonicus Theologus Cathedralis Vigilien. supplicat pro indulto, ut loco se doctorare faciendi in Theologia, possit assumere gradum doctoratus in jure Canonico, Sac. &c. ad quam Sanctissimus Dominus Noster libellum hujusmodi remisit, attenta relatione Episcopi Vigilien. censuit, si Sanctitati suæ placuerit, posse per suas litteras Apostolicas committi eidem Episcopo, qui veris existentibus narratis, & dummodo prævio diligenti examine Oratorem invenerit habilem, & idoneum docendi Theologiam moralem,& explicandi Sac. Scripturam juxta legem in fundatione Præbendæ Theologalis appositam pro suo arbitrio, & Conscientia cum eo gratis dispenset, ut gradum Doctoris in jure Canonico suscipere valeat, qui sic susceptus Oratori suffragetur, perinde ac si ipse in Sac. Theologia graduatus reperiretur, ita tamen ut Theologiam moralem docendo, & sac. Scripturam explicando verè incumbat,& sedulo præstet operam, & de præmissis facta relatione Sanctissimo *die* 25. *Octobris* Sanctitas sua Sac. Cong. sententiam benigne approbavit.

Colligitur ex dictis, Sac. Cong. primis temporibus voluisse pro Præbenda Theologali Doctoratum in sac. Theologia, mediis temporibus admisisse etiam Doctoratum in sacris Canonibus,& postremis temporibus Consilium præstasse Sanctissimo pro dispensatione, at hic ultimus status æquivocus esse potest cum in tantum forte necessaria existimata fuerit dispensatio, in quantum fortè in fundatione Præbendæ apposita fuerat conditio doctoratus in sac. Theologia.

Quia vero hæc eadem conditio apponitur in litteris provisionis Præbendæ Theologalis, poterunt Ev. VV. benigne perpendere, an ei sufficienter satis fiat per assumptionem Doctoratus in Jure Canonico, pro parte etenim negativa facit, quod sicuti de jure non satisfit dictæ Conditioni per Doctoratum in jure Canonico, quando eadem est apposita in fundatione, cum in hoc casu ex supradictis requiratur dispensatio, sic idē dicendū esse videtur in terminis ejusdem conditionis appositæ in litteris provisionis.

E contra pro parte affirmativa facit quod summus Pontifex præsumitur se conformare dispositioni Juris, unde si de jure sufficit pro Præbenda Theologali Doctoratus in jure Canonico non erit necessarium Magisterium in sacra Thoologia, licet illud præscribatur in litteris provisionis, & ut revera dici posset non satisfieri conditioni per lauream in jure Canonico, opus esset, ut Papæ fuisset expositum, quod Orator esset in jure Canonico graduatus,& quod hoc minimè obstante, Papa in litteris provisionis eidem demandasset assumptionem Magisterii in S. Theologia; in ea quippe facti specie Doctoratus in jure Canonico non esset sufficiens.

Atque hæc dicta sint sub censura, salvo semper &c.

Die Sabbathi 26. Novembris 1723.

Ausæ, quæ sequuntur, indecisæ remanserunt in prostrema Cong. habita die 5. Junii hujus ejusdem anni; dignabuntur itaque EE. VV. dictæ Cong. folium reassumere, & sequentibus Dubiis respondere.

ULISBONEN. OCCIDENTALIS. Sess. 23. c. 8. de ref.

I. *An illicitæ fuerint Ordinationes in casu, & quatenus affirmative.*

II. *An sic ordinati remanserint suspensi, & per exercitium Ordinum irregulares.*

III. *Quibus pœnis obnoxius remanserit Episcopus Tagasten., qui Ordines contulit in casu &c.*

Ad Primum, & Secundum affirmative. Ad Tertium, remansisse obnoxium pœnis impositis a Sacro Concilio Tridentino, & a Bulla Speculatores, & ad Mentem.

FANEN. Sess. 22. c. 3. de ref.

An sit standum, vel recedendum a decisis in casu &c.

Prævio recessu a Decisis superioritatem deberi Dionysio.

VELITERNA TAXE SEMINARII: Proposita fuit hæc Causa in Cong. habita *die 24. Aprilis* 1723., disputatoque dubio, *An Beneficiũ Beatissimæ Virginis erectum in Cathedrali Ecclesia Veliterna, ac per Xystum V. unitum Collegio S. Bonaventuræ Urbis sit subjectum Taxæ favore Seminarii in casu &c.* & responsum fuit *affirmative*; impetrataque a Collegio S. Bonaventuræ nova audientia, post benigne reassumptum folium memoratæ Congregationis, dignabuntur EE. VV. decernere, Sess. 23. c. 18. de ref.

An sit standum, vel recedendum à decisis in casu &c.

Dilata, & proponatur in prima etiam unica.

CÆSENATEN, SEU FOROLIVIEN. MATRIMONII. Proposita fuit hæc Causa in Cong. habita *die 20. Februarii* 1723. cujus folium poterit ab EE. VV. benigne reassumi; cumque tunc resolutum fuerit pro vali- Sess. 24. c. 1. de ref. Matrim.

validitate Matrimonii contracti inter Antonium Romagnolum, & Angelam de Nave, disputandum in præsenti proponitur dubium.
An sit standum, vel recedendum à decisis in casu &c.

In decisis, & quoad alimenta, & sumptus litis ad Eminentissimum Præfectum.

Sess. 25. c. 3. de ref.

BONONIEN. Cardinalis Ægidius Albornozzius instituit in Civitate Bononiæ celeberrimum S. Clementis Collegium pro Nobilibus Hispanis, & in Statutis Collegii decernitur, quod ante admissionem debeat admittendus coram Ordinario loci probare puritatem suæ originis absque ulla macula Maurorum, Judæorum, vel Hæreticorum, quodque notabilius est, secuta jam admissione ad Collegium devenitur ad secundum examen; eligitur enim à toto Collegio unus ex Collegialibus, qui redierit in Hispanias, ut de veritate, & subsistentia primarum probationum per se ipsum inquirat, examinando iterum Testes, qui coram loci Ordinario deposuerunt, vel alios, si illi mortui sint, & præter hos, alios tres Testes super illorum, & Notarii de prima probatione rogati legalitate. Et si per hanc secundam inquisitionem prima deprehenditur extorta dolo, vel fraude, expellitur ille, qui in Collegium admissus est, & ad omnes condemnatur expensas.

Rector, & Collegiales memorati Collegii S. Clementi Summo Pontifici supplicarunt, ut Collegiali electo ad faciendam secundam prædictam inquisitionem in Hispaniis, daretur facultas cogendi per Censuras Ecclesiasticas Testes renuentes se examini subjicere, remissisque precibus ad hanc Sac. Cong., negativum prodiit *die* 21. *Maii* 1718. responsum, ut ex folio prædictæ Cong. benigne reassumendo colligi potest, impetrataque à Rectore, & Collegialibus nova audientia, quæritur in præsentis.
An sit standum, vel recedendum à decisis in casu &c.

Dilata, & scribatur Nuncio Hispaniarum juxta Instructionem.

Sess. 24. c. 12. de ref.

MONTIS POLITIANI. Venerabilis Dei Servus Cardinaris Robertus Bellarminus in Constitutionibus, quas edidit, pro regimine novæ Cathedralis Montis Politiani, quæque subinde Auctoritate Apostolica fuerunt confirmatæ, decrevit, ut Matutinum Officium impòsterum diceretur mane circa ortum solis, vel non diu postea, & juxta hanc legem preces Matutinæ, & Laudes circa ortum solis, & tempore hyemali una hora post ortum solis recitatæ sint.

Ita res se habuit usque ad annum 1716. quo decurrente, cum Canonici capitulariter uniti, communi calculo, exceptis duobus, resolutionem fecissent de habendo recursu, prout habuerunt, ad hanc Sacram Congregationem, pro mutatione horæ Matutini, hoc est pro facultate illud recitandi de sero, à Kalendis videlicet Novembris ad totum mensem Aprilis, non obstante, quod aliter statutum fuisset in

Con-

Constitutionibus Apost. Auctoritate roboratis, uti ingenue exposuerunt, datæ sunt litteræ juxta morem Episcopo pro informatione, & Voto.

Episcopi informatio fuit favorabilis petitioni Canonicorum, ponderatoq; quod Cathedralis erat sita in Cacumine Montis, quod Canonici tuendæ valetudinis gratia tempore hyemali se abstinebant à Choro, quod gratia demum non carebat exemplo in Provincia, cum in Ecclesia Pisana, Volaterrana, Clusina, Cortonensi, Collis, S. Viniati, & Pientina Matutinum Officium diei sequentis recitetur die præcedenti propter aeris subtilitatem, Sac. Congregatio die 3. *Octobris* 1716. commisit Episcopo Montis Politiani, ut Canonicis gratis indulgeret, quod horas Matutini, & Laudum à die immediate sequenti post festum Epiphaniæ usque ad diem Cinerum exclusive, de sero recitare possent, & valerent.

Fuit hoc rescriptum executioni mandatum, sed cum post plurium annorum lapsum Canonicus Franciscus Xaverius Ægidii novum ad hanc Sac. Congregationem recursum habuisset, instando, ut gratia jam concessa retractaretur, novæ ad Episcopum datæ sunt litteræ, & Episcopus dubitans de mutata Canonicorum voluntate, cum Capitulum coram se convocasset, & secreta singulorum suffragia per fabas albas, & nigras de more expetiisset, decem ex sexdecim Capitularibus nihil esse innovandum censuerunt, & sic Matutinum, & Laudes esse recitandas ad tramites decreti editi die 3. Octobris 1716.

Ita legitur in nova Episcopi informatione, in qua idem se revera favorabilem ostendit, & consentientem majori parti Canonicorum, & quia recolendæ clar. mem. Antonius Cervinus Episc. Montis Politiani in suo cum quo decessit Testamento quasdam distributiones constituit pro sex Cappellanis Matutini recitationi interessentibus, *da tutta la somma del frutto, quello, che terrà l'amministrazione, ritenga per sua mercede annualmente scudi due, & ogni restante si divida ugualmente frà i dd. sei Cappellani, con obligo d'intervenire tutti quotidianamente à recitare il Matutino in d. Chiesa Cattedrale, e non in Sacrestia, come di presente, ma in Coro, e mancando ciò fare, quello, che mancarà intervenirci, resti privo di tal' emolumento*, respondetur à Canonicis ex hoc legato nihil aliud inferri posse, quam quod si Cappellani prædicti volunt lucrari distributiones, debent recitare Matutinum, non in Sacristia, sed in Choro, quæ res nihil habet commune cum recitatione Matutini post Complètorium per aliquam anni partem.

Jura hinc inde circumferuntur, unde onus erit EE. VV. decernere.

I. *An Decretum Sac. Congregationis anni* 1716. *concedens recitationum Matutini cum Laudibus de sero post Vesperas Canonicis Cathedralis Montis Politiani. sustineatur, & quatenus negativè.*

II. *An Matutinum cum Laudibus recitari debeat de mane ad formam Constitutionis clar. mem. Card. Bellarmini in casu &c.*

Ad primum affirmative. Ad secundum satis provisum in primo.

SORANA. Benedictus Cossa, Franciscus Francatius, qui sunt Canonici Collegiatæ Ecclesiæ S. Michaelis Terræ Arpini Diœcesis Soranæ, recursum habuerunt ad hanc Sac. Congregationem exponendo, se constitutos esse ob defectum ætatis in minoribus Ordinibus, se per integrum *Sess. 22. c. 4. de ref.*

grum

grum anni circulum absque ulla vacatione subire rigorosum Chori servitium, & se nihilominus non percipere, nisi annuos ducatos circiter viginti, quando annuus redditus cujuslibet alterius Canonici ejusdem Ecclesiæ excedit summam ducatorum 140.

Scriptum fuit Episcopo pro informatione, & Voto, & Episcopus retulit exposita in facto subsistere, & Canonicos nihil opponere præter consuetudinem, cumque, missis exceptis, æquale sit onus, quod Canonici sustinent, sive Presbyteri sint, sive clerici, infertur Episcopus fructuum distributionem æqualiter esse faciendam præter emolumenta Missarum.

Contendunt Benedictus Cossa, & Franciscus Francatius consuetudinem non esse ullo modo probatam, durumque profecto videri, ut Canonico clerico præstetur quarta pars illius portionis, quæ datur Canonico Presbytero, quando certum est, de jure non requiriri Sacr. Ordinem in Canonicis Ecclesiarum Collegiatarum, sed sufficere primam Tonsuram, jura circumferuntur, quocirca onus erit EE. VV. decernere.

An clerici Benedictus Cossa, & Franciscus Francatius Canonici Ecclesiæ Collegiatæ S. Michaelis Arpini admittendi sint ad integram participationem, tam distributionum quotidinarum, quam alterius, cujuscunque redditus provenientis à Massa communi, & Præbendis Canonicalibus pro æquali cum aliis Canonicis Sacerdotibus ejusdem Collegiatæ, exceptis oneribus Missarum, & aliorum requirentium Sacrum Ordinem in casu &c.

Negativè.

Sess. 24. & 11. de ref.

VASIONEN. PRÆEMINENTIARUM. Joannes de Bretons, qui Prioratum Ecclesiæ S. Michaelis loci Malaucenæ obtinebat, anno 1572. devenit ad transactionem cum Vicario ejusdem Ecclesiæ, & eidem concessit omnes, & singulas oblationes, imposito onere retinendi Coadjutorem propriis expensis, sibique reservata præeminentia in Ecclesia, in casu personalis residentiæ.

Anno 1598. Prioratus fuit unitus Capitulo Metropolitanæ Avenionensis. firma remanente perpetua Vicaria, ut supra erecta, cumque progressu temporis Populus subjectus Curæ Parochiali prædictæ Ecclesiæ Sancti Michaelis incrementum habuisset, opere pretium Capitulo visum est demandare Vicario perpetuo, ut ultra Coadjutorem institutum in sequelam transactionis initæ Anno 1572., Vicarius sibi alium adsciscceret Coadjutorem ad nutum amovibilem, qui Coadjutor Viceprioris nomen assumpsit.

Vicaria perpetua modo obtinetur à Sacerdote Alexandro Filiol, cumque inter ipsum, & secundum Coadjutorem, sive Vicepriorem exortæ sint controversiæ, an Missæ videlicet, & aliæ functiones solemnes explendæ sint à Vicario perpetuo privative quoad Vicepriorem, allegata à Vicepriore consuetudine immemorabili, fuit eidem data facultas dictam consuetudinem probandi. Cumque post multi temporis lapsum immemorabilis non fuerit ullo modo probata, instante Alexandro Filiol post auditam Episcopi Vasionensis Ordinarii relationem, quæ est eidem favorabilis, sequens in præsenti disputandum proponitur dubium.

An Missæ, aliæq; functiones solemnes in festis mobilibus spectent ad Vicarium perpetuum in ejus Ecclesia Parochiali S. Michealis Malaucenæ privativè

quoad Vice-Priorem deputatum in coadjutorem curæ animarum a Capitulo Avenionensi in casu &c.

Affirmativè, & amplius.

ISERNIEN. Capitulum Cathedralis Isernien. componitur ex duabus dignitatibus, Archipresbytero videlicet, & Primicerio, & duodecim Canonicis, & duodecim Hebdomadarii Choro inserviunt; cumque continua sit Choro interessentia, excluso etiam beneficio mensium Conciliarium, supplices preces SS.D.N. exhibitæ sunt pro obtinenda alternativa, quod una videlicet hebdomada, una Dignitas, & sex Canonici, & duodecim Hebdomadarii Choro inservirent, & alia hebdomada, alia Dignitas, alii sex Canonici, & iidem duodecim Hebdomadarii eidem Choro inservirent, & sic alternatim, exceptis tamen Communibus, quibus omnes interesse deberent. *Sess.24.cap. 12. de ref.*

Supplicatio fuit a Sanctitate Sua ad hanc S. Congreg. remissa, quæ audire voluit Episcopum, & Episcopus testatus est de continuo, & numquam interpolato servitio, de nimia aeris rigiditate, & humiditate, de infirmitatibus habitualibus, quibus Canonici subjecti sunt, de tenuitate Præbendarum, & de simili tenuitate distributionum, cum ex massa communi unusquisque Canonicus distributionum nomine non percipiat, nisi ducatos 20. in pecunia annuos, & modios 10. pariter annuos in frumento, absque eo quod redditus Dignitatum excedant redditus Canonicorum, cum excessus sit in obulis, & tandem concludit Episcopus, per dictam alternativam sufficiens præstari Choro servitium.

In Cathedrali Arianen. viginti aderant Canonici, & sex Hebdomadarii. Supplicatum fuit S. Congr. pro alternativa, & Episcopus testatus est de rigiditate aeris *attenta nimia rigiditate aeris*, testatus etiam est de habitualibus infirmitatibus Canonicorũ, *nonnulli eorumdem propter infirmitates habituales sunt inhabiles*, & S. hæc Congr. die 12. Nov. 1699. indulsit alternativam cum clausula sequenti, *ita tamen ut Capitulares omnes tempore Adventus, & Quadragesimæ, omnibus diebus festis, ac solemnioribus Nativitatis, & Resurrectionis D.N.J.C., Pentecostes, & SS. Corporis Christi, ac per totam Octavam ejusdem, & aliis temporibus Episcopo benevisis interesse, & jugiter inservire teneantur*, uti habetur *lib.49. decret. pag.* 447. *a terg.*

His stantibus, dignabuntur EE. VV. decernere.

An, & quomodo petitis sit annuendum in casu &c.

Pro gratia ad formam resolutionis Arianen.

Die Sabbathi 17. Julii 1723.

Sess. 23. c. 12. de ref.

RIMINEN.

Fuit proposita hæc Causa in Congreg. habita die 24. Aprilis 1723., & fuerunt etiam exhibitæ Scripturæ a D. Advocato Ursaya, & a D. Promotore Fiscali Emi Urbis Vicarii, & S. Visitationis Apostolicæ pro veritate exaratæ de ordine hujus S. Congregationis; Dignabuntur itaque EE. VV. folium, & scripturas reassumere, & sequentibus dubiis respondere.

I. *An a Beneficio, seu a Cappellania, ad cujus titulum quis intendit ad sacros Ordines promoveri, detrahenda sint onera Missarum eidem adjecta, quando Beneficiatus non tenetur eas per seipsum celebrare, vel potius oneribus Missarum non detractis, sive illa celebrandæ sint per seipsum, sive possint celebrari per alium, faciendus sit calculus omnium fructuum pro constituenda summa a Synodali Constitutione, vel Regionis more requisita pro Sacris Ordinibus suscipiendis.*

II. *An Clericus Joseph Belluccius Sacris Ordinibus initiari possit ad titulum Cappellaniæ in casu &c.*

Ad I. Esse relinquendum arbitrio, & conscientiæ Ordinariorum. Ad II. Provisum in primo.

Sess. 23. de Refor. c. 18.

VELITERNA TAXÆ SEMINARII. Proposita fuit hæc Causa in postrema Congreg. habita die 26. Junii 1723., & responsum fuit *dilata, & proponatur in prima etiam unica.* Ad tramites itaque hujus rescripti dignabuntur EE. VV. decernere.

An sit standum, vel recedendum a decisis in casu &c.

Proponatur omnino in sequenti.

Sess. 25. c. 5. de Reg. & Monial.

VERULANA DOMUS.

Proposita fuit hæc Causa in Congregatione habita die 5. Junii 1723., cujus folium poterit ab EE. VV. benigne reassumi; cumque responsum fuerit *dilata, & proponatur in mense Julii,* onus erit EE. VV. decernere.

I. *An Tubæ ligneæ alias appositæ, & mox collapsæ a fenestris Monialium Monasterii S. Joannis Baptistæ Terræ Babucci, de quibus agitur, sint in iisdem fenestris reponendæ,* & quatenus affirmative.

An

II. *An in superiori appartamento Domus de Ressis licitum sit iisdem retinere fenestras habentes prospectum in viam publicam in casu &c.*
Fiat accessus per D. Secretarium.

ORDINIS CANONICORUM REGULARIUM SS. SALVATORIS. *Sess. 14. c. 11. de ref.*
Joannes Baptista Simonetta Sacerdos, & celebris Concionator nomen dedit Religioni Societatis Jesu, in qua quartum Votum emisit, & deinde translatus fuit ad Canonicos Regulares SS. Salvatoris, ubi ad Professionem admissus est: cumque Episcopus Nucerinus putet in Domino expedire, & Populi indigentiæ convenire, ut idem assumatur ad Curam Animarum *in Parochiali Ecclesia S. Bartholomæi Crocicchi*, ut ex ejus informatione desumitur, & Abbas Generalis dicto Jo. Baptistæ licentiam fuerit impertitus, & Procurator Generalis requisitus pro informatione, & voto crediderit annuendum esse petitis, ex quo præcipue *id suo convenit Instituto*, supplices preces huic S. Congr. exhibentur pro opportuno Beneplacito, & idcirco in præsenti quæritur, an petitis sit anuendũ.

Porro ad partes positis disputationibus ad terminos *Textus in cap. quod Dei timorem de statu Monachorum*, necnon præcedentium decretorum, quæ edita fuerunt a Summis Pontificibus, Sac. Cong. Episcoporum, & Regularium die 18. Martii 1671. approbante sa. me. Clemente X., statuit, *ut in posterum futuris perpetuis temporibus nemo ex Canonicis Regularibus S. Augustini Congr. Lateranensis, quamvis non translatus ad Curam animarum, in Ecclesiis Sæcularibus etiam de Jurepatronatus, in perpetuum seu ad tempus quocumque titulo exercendam admittatur, nisi præter Abbatis Generalis licentiam expressum quoque Sedis Apostolicæ indultum accedat, quod juxta Sacrorum Ministrorum penuriam, & prout Animarum postulabit utilitas, in contingentibus casibus concedetur*, & hoc decretum licet loquatur de Canonicis Regularibus Congr. Lateranensis, juxta nihilominus probabiliorem sententiam extenditur etiam ad Canonicos Regulares SS. Salvatoris, juxta plene deducta *apud Monacel. in formul. legal. p. 1. in appendic. p. 315. & seqq., & signanter p. 316. n. 10.*

Sola itaque superesse difficultas videtur in casu, ex quo Joannes Baptista translatus fuit a Religione Patrum Societatis Jesu ad Canonicos Regulares SS. Salvatoris, & quoad translatos urget *Textus S. Concilii Tridentini sess. 14. de ref. c. 11.* ibi, *ac taliter translatus, etiamsi Canonicorum Regularium fuerit, ad Beneficia Sæcularia etiam Curata omnino incapax existat*, sed uniformis non est scribentium opinio super intelligentia prædicti Textus.

Nonnulli putant, Textum Conciliarem loqui de Canonicis Regularibus, qui ad aliam Religionem sunt translati, & non de translatis ab alia Religione ad Canonicos Regulares, in quo rerum themate Textus Conciliaris petitioni Joannis Baptistæ non obstaret, & hoc modo prædictum Textum intelligunt, & explicant *P. Gabriel. Pennot. in Histor. Generali totius Ordinis Clericorum Canonicorum l. 2. cap. 72. sub n. 5. Corrad. in praxi dispensat. l. 6. c. 1. n. 10. & 11. Tamburin. de jure Abbatum to. 3. disputat. 9. quæst. 8. n. 11. Rota coram Seraphin. dec. 1269. n. 1.*

Alii e contra credunt, Concilium loqui de Translatis ab una Religione ad Canonicos etiam Regulares, tum quia non erat opus ulla nova providentia circa translatos a Canonicis Regularibus ad aliam Religionem; cum etenim per secundam Professionem liberati fuissent a prima, & Re-

Regulis,&instituto novæ Religionis subjecti remansissent,jam satis provisum fuerat a jure communi, quoad ipsorum incapacitatem ad Beneficia Curata,*juxta Textum in cap. Monachi de statu Monachorum*; Tum quia cum intentio Conc.*cit. c.*11.*sess*14. *de refor.* fuerit auferre translatis spem manendi extra Claustra, vigore etiam Beneficiorum Curatorum,uti ponderat *Suarez de Relig. t.*4. *l.*3. *c.*15. *n.*13. *in fin.*: ibi: *voluit ergo Concilium in hac parte non solum auferre translatis intentionem manendi extra claustra,sed etiam impedire qualemcunque spem,quam concipere possent de hujusmodi libertate obtinenda mediis hujusmodi beneficiis,quamvis transitus non esset ad eum finem ordinatus*, vacua remaneret intentio Concilii,si Textus allegatus procederet tantum in Canonicis translatis ad alias Religiones,& non in aliis,qui ab aliis Religionibus transeunt ad Canonicos Regulares, & hanc Concilii intelligentiam late propugnant *Pignatell. consult.*44. *n.*20. *& seqq. to.*1. *Clericat. discord.* 11. *de regul. n.*14. *R.P.D. Petra ad Const. Apostol. to.*2. *p.*12. §. *Fundamenta*, & conferunt bene deducta per *Rotam coram Bichio dec.*360. *n.*19. *& plurib. seqq.*

Additur quod Societas Jesu inter alios Mendicantium Ordines connumeratur a S. Pio Quinto, & ab aliis Summis Pontificibus, uti late fuit deductum *in dec.*245. *n.*1. *&* 2. *coram Buratto*, & Professi Ordinum Mendicantium quamvis licite transeant ad non mendicantes, sunt incapaces curæ animarum, uti habetur *in Clementina prima de Regul. & transeuntibus ad Religionem*, ibi, *quodque Animarum Curam, & regimen, nec pro se possint, nec pro aliis exercere.*

Et hæc sunt,quæ ratione officii operæ pretium esse censui EE.PP. insinuare,non ad impediendam gratiam, pro qua Episcopus Nucerinus humillime exorat,sequentibus verbis: „ ne a ciò mi muove altro riguardo,
„ che quello del vantaggio spirituale di questa Diocesi,la quale essendo di
„ non piccola estensione, ma scarsa di soggetti per la coltura di 24. mila
„ anime,che in se racchiude, mi parerebbe fosse per ricevere un grand'
„ ajuto dallo stabilimento d' un'uomo sì celebre,e fervoroso nella predi-
„ cazione,sì illuminato nella scolastica, e morale,e sì caritativo nell' inse-
„ gnare,ed istruire ogni sorte di persone; Laonde quando la somma beni-
„ gnità dell' EE.VV. mi conceda un tal' uomo,verà à donarmi un' Istro-
„ mento il più atto,ed il più opportuno, che io possa desiderare per ado-
„ perarlo in tutte l' occorrenze alla coltura del mio Clero,e del mio Po-
„ polo „: sed, ut in memoriam reducantur, quæ a Sac. Concilio Tridentino, & Sacris Canonibus statuta sunt.

Adeoque dignabuntur EE. VV. decernere.

An petitis sit annuendum in casu &c.

Negative.

*Sess.*14. *c.*12. *de ref.* FIRMANA RENUNCIATIONIS. Thomas de Adamis,qui solemnem Professionem emiserat in Congr. Canonicorum Lateranensium, sibi resignari obtinuit Parochialem Ecclesiam S. Sabini in Diœcesi Spoletana, & possessionem dictæ Parochialis ingressus est *anno Domini* 1717., servata in omnibus forma decreti editi a Sacra Congr. Episcoporum,& Regularium die 18. Martii 1671. & approbati a Clemente Papa X. & impressi *apud Monacell. in Appendice ad formul. legal. pract. to.* 1. *f.*314.

Exorta subinde controversia inter ipsum, & suos germanos fratres,tam super delatione habitus Regularis Congr. Lateranensis, quam super regressu

greſſu, ſeu reintegratione ad bona renunciata, occaſione Profeſſionis in Congr. Lateranenſi, bina dubia fuerunt propoſita in Congr. habita die 23. Maii 1722. & primum fuit, *an Thomas de Adamis teneatur deferre habitum Regularem Congr. Lateranenſis, tam in Functionibus Eccleſiaſticis, quam extra Eccleſiam, & reſpective habere Socium Regularem dictæ Congr.* & ſecundum, *an eidem Thomæ de Adamis competat regreſſus ſeu reintegratio ad bona renuntiata occaſione Profeſſionis in dicta Congregatione Lateranenſis in caſu &c.* ad primum reſponſum eſt *ad mentem*, quæ fuit, quod deferret habitum juxta ſolitum, & eſſet exemptus ab obligatione retinendi ſocium; *Textus enim in cap. quod Dei Timorem de ſtatu Monachorum & Decretum Sac. Congr. editum anno* 1671. non præſcribunt abſolute, & ſimpliciter retentionem ſocii, ſed cum modificatione, *ſi commode fieri poſſit*, & ad ſecundum dictum eſt *competere dicto Thomæ de Adamis regreſſum, ſeu reintegrationem ad bona renuntiata quoad uſum tantum* juſſumque fuit, quod cauſa amplius non proponeretur.

Terminata hac inſtantia, alia promota fuit a ſæpe memorato Thoma de Adamis adverſus ſuos fratres ſuper pertinentia videlicet proprietatis, ſeu dominii bonorum, ſuper quibus uſum obtinuit ab hac S.Congr., & in ſcriptura per manus circumferenda contendit, vel ad ſe, vel ad ſuã Eccleſiam Parochialem delatã fuiſſe dictam bonorum proprietatem, & e contra ejuſdem germani fratres in alia ſcriptura per manus pariter circumferenda prætendunt, proprietatem apud ſe remanere debere in vim renunciationis a Thoma emiſſæ occaſione religioſæ Profeſſionis, itaut pactum regreſſus ad bona operari quidem valeat, quoad uſum, ſed præjudicium afferre non poſſit proprietati jam ad ipſos delatæ in ſequelam dictæ renunciationis.

Quia vero jure ſpolii Camera Apoſtolica aliquam habere poteſt prætenſionem, hinc eſt, quod ratione officii operæ pretium eſſe cenſeo ſequentia ſuperaddere, ut omnibus adæquate de more ponderatis, tutum ab hac Sac. Congr. ferri poſſit judicium.

Juxta receptiorem ſententiam Religioſus ad Epiſcopatum promotus remanet obſtrictus voto Paupertatis, & proprium habere non poteſt, *juxta Divum Thomam infra referendum* 2. 2. *quæſt.* 185. *art.* 8. *ad* 3. unde licet paternam vindicet hæreditatem juxta *Textum in Can. ſtatutum* 18. *qu.* 1.: ibi: *ſtatutum eſt &c. ut Monachus, quem Canonica electio a Jugo Regulæ Monaſticæ Profeſſionis abſolvit, & ſacra Ordinatio de Monacho Epiſcopum facit, velut legitimus hæres paternam ſibi hæreditatem poſtea jure vindicari poteſtatem obtineat*, hoc tamen intelligitur quoad uſum, non quoad proprietatem, & dominium; cum hæc ad ſuam Eccleſiam deferantur, uti ponderat *Divus Thomas loco citato*, ibi *proprium autem nullo modo habere poſſunt; non enim paternam hæreditatem ſibi vindicant quaſi propriam ſed quaſi Eccleſiæ debitam*, & hæc ſemper fuit ſententia Curiæ Romanæ, uti loquendo de Tribunali Rotæ habetur *in deciſ.* 115. *n.* 7. *& ſeqq. p.* 4 *to.* 2. *rec.* & concordant reſolutiones hujus Sac. Congr., & ſignanter *in una Neapolitana* 7. *Dec.* 1639. *l.* 16. *Dec. f.* 306. ibi, *quæritur, an N. Regularis profeſſus incapax bonorum ad Epiſcopatum aſſumptus recuperet jus ſuccedendi quoad hæreditates poſt aſſumptum Epiſcopatum ſibi delatas: ſecundo an eidem obſtet ceſſio, & renunciatio ejuſmodi hæreditatum facta ad favorem Fratris ad præſcriptum S. Concilii Tridentini c.* 16. *ſeſſ.* 25. *de regul. Sacra &c. ad primum reſpondit recuperare jus ſuccedendi ad hæreditates poſt adeptum Epiſcopatum ad utilitatem ſuæ Eccleſiæ*

ſibi

sibi delatas quoad proprietatem, *& ad proprium commodum quoad usum fructum, ad secundum eidem non obstare supradictam cessionem, & renunciationem quoad hæreditates*, *quæ non sint alteri ante adeptum Episcopatum acquisitæ*.

Ea, quæ mox dicta sunt de Monaco ad Episcopatũ promoto, procedunt etiã in Canonico Regulari ad Ecclesiam Cathedralem assumpto, & ad aliud quodcumque Beneficium seculare, ut in terminis Canonici Regularis ad Episcopatũ assumpti probat *Text. in c. cum olim de privilegiis*, ibi, *præterea quia idem N. prædecessor tuus fuerat Canonicus Regularis*, *& duo millia Marabotinorum*, *quæ acquisiverat*, *in Episcopatum jam promotus Monasterio dederat memorato, ipsum ad restitutionem eorum Judices condemnarunt*, ubi *glos. in verb. restitutionem* subdit, *quia quidquid post suam consecrationem acquisivit, Episcopatui acquisivit quare donare illa non potuit*, *quia qui nihil habet*, *nihil donare potest*, & in terminis Religiosi provisi de beneficio seculari extra suam Religionem bene ponderat *Suarez. de Religione tom.4. l.3. c.19. n.28.* : ibi, *supposita autem translatione legitima Religiosi ad Beneficium sæculare, quoad paupertatem, idem judicium de illo est, quod de translato ad Episcopatum*, *servata proporrione, nam acquirit suæ Ecclesiæ, quocunque titulo acquirat, habet tamen, dum vivit, administrationem talium bonorum*, & prosequuntur *Bonacina oper. moral. to.1. tit. de clausura quæst.2. puncto 9. §.4. difficul.2. propo.3. n.15. & seqq. Castropal. oper. mor. tom.3. tract.16. dis.3. punct.19. n.15.*

Hæc quoad jus Decretalium; sed cum Gregorius XIII. *in sua Const.43. Bul. to.3.* res, & bona Regularium extra Conventus etiam cum licentia Superiorum degentium comprehensa esse voluerit sub nomine spoliorum, & ea Cameræ Apostolicæ applicaverit, uti etiam ponderant *Bonacin. loco citato n.18. & Castropal. n.21.* hinc factum est, quod ea, quæ dicta fuerunt de acquisitione proprietatis favore Ecclesiæ, attento jure novissimo, & in locis, in quibus jus spolii sibi vindicat locum, intelligenda sunt de acquisitione favore Cameræ, *Teste Lucarino de Episcopo Regulari in cap.2. punct.1. in princ.*, ibi, *dum in sequentibus dicam, Episcopos acquirere Ecclesiæ suæ*, *nomine Ecclesiæ accipienda erit Camera Apostolica, ubi ex quocumque jure per suos Ministros colligit illa bona*, *quæ solent a Doctoribus Ecclesiæ acquisita fuisse declarari*.

Gregoriana Constitutio procedit in his, quę acquiruntur a Religioso tempore, quo vivit extra Claustra, sive ex causa testatæ, sive intestatæ successionis, ut in puncto dictam Constitutionem interpretando firmat *Rota dec.121. n.18. & seqq. p.6. rec.* sed cum in præsenti rerum statu, renunciatio fuerit a Thoma concepta sequentibus verbis: „ che venendo il „ caso, che Iddio non voglia, che per qualche accidente tanto volontario, „ quanto necessario tornasse il d. Tomaso al secolo in qualunque tempo, „ & in qualunque modo ciò seguisse, si habbia per non fatta la presente „ rinunzia, e che ipso jure s' intenda esso Tommasso ritornato ne' piedi „ primieri, come se fosse stato sempre nel secolo, e non avesse fatta mai „ alcuna rinunzia, non intendendo detto Tommaso d' entrare in parte „ in quei beni, mobili, e stabili, che saranno compri da suoi Fratelli dopo „ detta rinunzia „ : quæstionis pondus ad hunc punctum videtur esse redactum, an scilicet verba pacti regressum importent ab bona renunciata, tam quoad usum, quam quoad proprietatem, in quo rerum themate videtur, quod pactum quoad proprietatem prodesse non possit Renuncianti, nec obesse Renunciatario, vel aliquam potius interpretatio-

nem

nem admittant inclusivam usus, quoad renunciantem, relicta in suspenso acquisitione proprietatis, prout de jure, hoc est, vel favore Ecclesiæ, vel favore Cameræ, uti habetur in *Anconitana successionis* 23. *Febr.* 1722. §. *Nihilominus*, *& seq. cor. R.P.D. Calcagnino*, in qua facti specie supposita acquisitione usus quoad Thomam de Adamis, videndum est, an proprietas pertineat ad Ecclesiam, vel ad Cameram.

His stantibus, dignabuntur EE. VV. decernere.

An ad quem spectet proprietas, seu dominium bonorum, de quibus agitur in casu &c.

Non spectare ad Thomam, & amplius.

CÆSENATEN. Sacerdos Joseph Antonius Festus Canonicus Regularis Lateranen. se promptum offert, & paratum ad dotandam Parochialem Ecclesiam S. Christinæ Civitatis Cæsenaten., quæ non habet in redditu nisi sc. 23. cujusque dotem propter Parochianorum paupertatē, & non sine magnis litibus moraliter impossibile est, augeri posse ex dd. Parochianorum contributionibus, supplicatque, ut d. Parochia sibi in titulum conferatur excluso concursu. *Sess. 24. c. 18. de ref.*

Proposita fuit hæc instantia in Congr. habita die 15. Maii 1723. cujus folium poterit ab EE. VV. benigne reassumi; cumque tunc nulla fuerit capta resolutio, eademque repropofita in Congr. habita die 5. Junii excitata fuerit controversia, an d. Sacerdos tamquam Canonicus Regularis posset disponere de proprietate suorum bonorum patrimonialium, mandarunt EE. PP. quod expectaretur resolutio in *Causa Firmana*, in qua jam fuerat dubium subscriptum in terminis Thomæ de Adamis, jam Canonici Regularis, circa pertinentiam proprietatis bonorum ab ipso, quoad usum recuperatorum, in sequelam renunciationis emissæ occasione Religiosæ professionis. Ad horum ergo mandatorum tramites, cū antecedens Causa sit illa *Firmana*, de qua in rescripto Congr. habita die 5. Junii 1723. ex juribus circumferendis dignabuntur EE. VV. decernere.

An, & quomodo petitis sit annuendum in casu &c.

Ad mentem.

CÆSENATEN. Anno 1656. erecta fuit in Civitate Cæsenæ Congr. Oratorii PP. S. Philippi Nerii, sed cum eadem degeret in quibusdam domibus conductitiis apud Ecclesiam S. Marini, curante Emo D. Card. Ursino tunc d. Urbis Episcopo, sa: me: Innocentius PP. XI. per suas literas Apostolicas in forma Brevis expeditas anno 1689. d. Congreg. concessit Ecclesiam S. Severi unacum ædibus annexis, & curam animarum eidem univit, accedente consensu Sacerdotis Jacobi Navacchiæ d. Ecclesiæ Rectoris, ad cujus favorem quoad usque viveret, reservati fuerunt omnes fructus certi prædictæ Parochialis Ecclesiæ. *Sess. 21. c. 5. de ref.*

Post unionem Congregatio, quæ prius sub modio delitescebat, super candelabrum lucere cœpit, ampliata videlicet Ecclesia S. Severi in formā elegantiorem, dilatatis ædibus Sacerdotum, auctis redditibus ad ejus conservationem sufficientibus; cumque mortuo subinde Sacerdote Navacchia, & quod magis est, ad meliorem vitam intra breve tempus trans-

translatis nonnullis præstantibus Sacerdotibus Congregationi addictis, ipsa Congregatio imminui incæperit, fueritque animadversum, nonnullos alioquin idoneos Ecclesiasticos ab amplexando instituto S. Philippi abhorrere propter onus curæ animarum, quod vix expleri potest unacum aliis exercitiis ad Institutum S.Philippi pertinentibus, Congregatio in animum induxit Parochiam a se abdicare tamquam sibi præjudicialẽ, exemplo Congreg. Romanæ, quæ, ut magis proficeret in observantia sui Instituti, curam animarum sibi incumbentem dimisit, superstitibus adhuc S. Philippi Alumnis, qui utique ab ejus mente numquam recessissent, si animarum curam ei consonam agnovissent, uti habetur in Vita d. Sancti conscripta *a Patre Baccio lib. 1. cap. 17.*

Res ad Episcopum Cæsenaten. delata fuit, qui diu, multumque Patrum desiderio reluctatus, ne dimissa a Patribus Parochia, suis Parochis perfectum deesset boni Pastoris exemplum, eorumdem tandem voluntati obsecundare cæpit sub obtentu imminentis periculi admittendæ in sua Civitate Congreg. S. Philippi, cum omnes, qui ejus Instituto nomen dare voluissent, id utique potius præstitissent in Congregationibus vicinarum Civitatum, in quibus quies, & pax maximopere vigent, nec onus adest curæ animarum; sed cum dissolutionem unionis sua auctoritate Ordinaria facere non posset, non quidem ex defectu causæ, sed ex defectu potestatis, propter videlicet clausulas in Brevi Apostolico appositas, prædictos Patres admonuit, ut ad Summum Pontificem recurrerent.

Habito a Patribus recursu ad SS.D.N., eidemque exposito, magnopere suo Instituto expedire, ut a se cura animarum Parochialis S.Severi abdicaretur, fuerunt a Sanctitate Sua preces remissæ ad hanc S.Congr., quæ datis ad Episcopum literis, cum nedum causas dissolutionis unionis intellexisset, sed ulterius, quod Ecclesiæ S. Severi contermina erat Ecclesia Parochialis S.Jo: Evangelistæ, item quod Parochialis S. Severi complectebatur animas circiter quinquaginta super septingentas, quodque numerus animarum subjectarum Parochiæ S. Jo: Evangelistæ quingentas non excedebat, & denique, quod Patres Parochiam essent dimissuri cum omnibus bonis, & fructibus certis, & incertis, præter Ecclesiam, situs, Viridarium, ædemque contiguam, & utriusque suppellectilem sacram, & profanam, die 8. Augusti ann. præteriti, respondit, si Sanctitati Suæ placuisset, Episcopo Cæsenaten. committi posse, ut veris existentibus narratis, ad suppressionem, & respective unionem Parochialis Ecclesiæ Sancti Severi cum conditionibus supra expressis, & juxta modum sibi benevisum pro suo arbitrio, & conscientia, servatis servandis deveniret, factaque Sanctitati Suæ relatione, Sanctitas Sua benigne annuit.

Transmisso ad Episcopum decreto, ut ipse servatis servandis ad executionem mandatorum deveniret, ipse compilari curavit processum tam super verificatione causarum in precibus expositarum, quam super necessitate, & congruentia unionis; cumque suppressionem, & unionem subinde decrevisset, reservato ad aliud tempus judicio super translatione Confratern. SS. Sacramenti in eadem Eccl. erectæ, decretum fuit illico acceptatum, & executioni mandatum, & Parochus S.Jo: Evangelistæ, nemine contradicente, visitavit domos Paroch. S.Severi sibi recenter unitæ, statum animarum confecit, Sacramenta administravit, bonorum omnium

nium Parochiæ S. Severi possessionem cæpit; at exorto rumore, quod nonnulli unioni refragabantur, & quod eam essent impugnaturi, oblatus fuit supplex huic Sac. Congregationi libellus a Parocho S. Joannis Evangelistæ, ut instantia adversantium unioni reiiceretur, & juxta morem Sac. Congregatio preces remisit ad Ordinarium.

Ordinarius in sua nova informatione retulit ea, quæ a se gesta sunt in executionem decreti, supra memorati, & a Sanctissimo approbati, nullam quoque ait adesse conquerendi Causam, tum quia Parochus S. Joannis Evangelistæ sibi duos Cappellanos adscivit, ut omnibus Populi necessitatibus præsto sit, tum quia Ecclesia S. Joannis Evangelistæ majori recurrentium parti proximior est, & commodior, nec clauditur illa S. Severi, cum eadem in præsenti magis frequentetur, quam in præteritum, Patresque Oratorii, tam in hac, quam in aliis Parochiis solatio infirmorum sedulo pervigilent, & in sua Ecclesia domesticos, juxta suum Institutum, sermones habeant, & confluentibus Sacramenta administrent; & quia unionem jam suo effectu potitam impugnari intellexit, tum propter omissam Parochianorum citationem, tum propter defectum consensus Capituli, subdit Episcopus, Populum in hisce unionibus non esse citandum, sed tantummodo audiendum, quatenus aliquid relevans adducat, juxta firmata per *Pac. Jordan. lucubr. tom. 2. lib. 10. tit. 32. n. 94. Barbos. ad caput 5. sess. 21. n. 8. Monacell. in formul. tom. 1. tit. 2. formul. 7. n. 3.* & adhæsit hæc Sac. Cong. *in Fulginaten. Unionis 30. Januarii currentis anni* 1723. & disputari inter Doctores, an sit necessarius Capituli consensus; nonnulli quippe affirmative, nonnulli negative respondent juxta ea, quæ plene habentur apud *Gallemart. ad caput 5. sess. 21. apud Barbos. ad eundem locum n. 9., apud Monacell. loco citato n. 2.* sed cessare in hypotheli quamcumque controversiam, primo quia in casu processum fuit ad suppressionem, & unionem, non auctoritate Ordinaria, sed delegata, & quidem delegatione speciali ad certum actum, vigore videlicet decreti hujus Sac. Cong. a summo Pontifice confirmati, uti bene ponderat *Garzias de benefic. p. 12. cap. 2. §. 2. n. 151.* tum quia consensus Capituli subsequi potest, & duodecim ex decem, & octo Canonicis supplicant pro conservatione unionis tanquam tenentis ad publicum bonum, & conservationem Congregatiodis Oratorii.

Jura circumferuntur. quocirca onus erit EE. VV. decernere.

I. *An suppressio Parochialitatis, & curæ Animarum S. Severi, ejusque respective unio ad aliam Parochialem Ecclesiam S. Joannis Evanbelistæ sustineatur in casu &c. & quatenus negative.*

II. *An sit locus novæ suppressioni Parochialitatis S. Severi, ejusque respective unioni ad aliam Ecclesiam S. Joannis Evangelistæ in casu &c.*

Dilata, & proponatur in seeuenti.

TULLEN. NULLITATIS PROFESSIONIS. Claudius Christophe natus est anno 1684. & ingressus est Religionem Patrum Cappuccinorum anno 1701., & in eadem assumpto nomine Fratris Armandi Professionem Regularem emisit anno 1702., & ad Sacros subinde Ordines, Sacerdotium promotus est circa annum 1708. *Sess. 25. c. 19. de ref.*

Frater hic Armandus alias contendit a se fuisse emissam Professionem propter metum gravem sibi a Patre incussum, & licet Pater mortuus

 esset

esset anno 1711. asseruit, nullum sibi fuisse ex dilata reclamatione irrogatum præjudicium, uti fuse fuit probatum in scriptura alias pro eo exhibita, & benigne reassumenda.

Proposita fuit ejus Causa in Congregatione habita die 20. Decembris 1721. nec ulla fuit capta resolutio, sed dictum, quod coadjuvarentur probationes, & præsertim circa reclamationes ab eo habitas post obitum Patris.

Post varios casus deventum fuit ad compilationem novi processus, idemque fuit transmissus ad hanc Sac. Cong., & scriptura unacum Summario per manus circumfertur; quocirca dignabuntur EE. VV. decernere.

An sit locus restitutioni in integrum in casu &c.

Negative, & ad Mentem.

Sess. 25. c. 19. de ref.

TAURINEN. RESTITUTIONIS IN INTEGRUM. Joannis Baptista Columba natus est die 16. Maii 1685., ingressus est die 9. Maii 1703. Religionem Minorum Conventualium, & die 22. Julii anni sequentis Professionem Regularem emisit, assumpto nomine Fratris Josephi Antonii, cumque contendat, eam fuisse emissam propter vim, & metum cadentem in constantem Virum, sibique incussum a Matre, & Ignatio Columba fratre, disputandum in præsenti proponitur dubium.

An sit locus restitutioni in integrum in casu &c.

Non proposita.

Die Sabbathi 31. Julii 1723.

Onnulla Causarum dubia in novissima Congregatione posita, indecisa remanserunt; dignabuntur itaque EE. VV. dictæ Congregationis folium reassumere, & sequentibus dubiis respondere.

Sess. 23. c. 18. de ref.

VELITERNA TAXÆ SEMINARII.

An sit standum, vel recedendum à decisis in casu &c.

In decisis, & amplius.

Sess. 21. c. 5. de ref.

CÆSENATEN.

I. *An suppressio Parochialitatis, & Curæ Animarum S. Servi, ejusque respe-*

ctiva unio ad aliam Parochialem Ecclesiam S. Jo. Evangelistæ sustineatur in casu &c. & quatenus negative.

II. *An sit locus novæ suppressioni Parochialitatis S. Severi, ejusque respective unioni ad aliam Ecclesiam S. Jo. Evangelistæ in casu &c.*

Ad primum affirmative. Ad secundum satis provisum in primo.

TAURINEN. RESTITUTIONIS IN INTEGRUM. *Sess.25. c.1 de ref.*

An sit locus restitutioni in integrum in casu &c.

Negative.

MONTIS ALTI SPONSALIUM. Margarita Teresia, quæ sponsalia contraxerat cum Laurentio Vicio, ad nova sponsalia devenit cum Hyacintho Savono, & in præsenti disputatur quænam ex his sponsalibus debeant prævalere; in scriptura exarata pro Hyacinto plura deducuntur adversus sustinentiam, & validitatem sponsalium contractorum cum Laurentio, sed cum mihi jura Laurentii non fuerint communicata, adversus sæpe repetita edicta hujus S.Congregationis, non possum jura utriusque partis in compendium redigere, sed tantum remissive me habeo ad scripturas per manus circumferendas, ex quarum lectura dignabuntur EE. VV. decernere. *Sess.24. c. de ref. mat*

An, & ad cujus favorem constet de sponsalibus ad effectum celebrandi matrimonium, in casu &c,

Dilata ad primam.

AQUILANA JURISDICTIONIS. Dubia ad calcem hujus restrictus referenda respiciunt visitationem ab Episcopo Aquilano faciendam in Monasteriis Monialium ordinis Cœlestinorum, & quæ sunt subjecta Superioribus ejusdem ordinis; Cumque jura partium hinc inde circumferantur, mei muneris esse censeo innuere tantum decreta, quæ in Regestis hujus S.Congregationis invenire potui, quæque conducere possunt ad dd. dubiorum resolutionem. *Sess.25. c.3 de reg. mon.*

Sacrum Concilium *sess.25. de reg. cap.5.* in Monasteriis Monialium etiam exemptis, & quæ Regularibus subjecta sunt, commisit Episcopis tanquam Sedis Apostolicæ delegatis, ut procurarent clausuram Sanctimonialium, ubi violata fuisset, diligenter restitui, & ubi inviolata est, conservari, & Gregorius XV. in sua constitutione 18. *Bull. tom.4.* §.2. addidit, ut Episcopi adversus inobedientes, & contradictores procederent per censuras Ecclesiasticas, & alias pœnas, & §.4. quod regulares delinquentes circa Clausuram monialium, licet sibi subjectarum, puniri possent, & corrigi ab Episcopis, tamquam S. Apostolicæ delegatis, & Alexander VII. in sua Constitutione 153. *Bull. to.6.* Superioribus Regularibus, quibus incumbit Cura, & regimen Monasteriorum Sanctimonialium, prohibuit ingressum in ea, nisi ex Causa visitationis localis, & hoc semel in anno, & casu quo necessitas

 urgeat

urgeat pluries eodem anno ingrediendi, ſtatuit, quod non ingrederentur, niſi cum præſentia Epiſcopi Diœceſani, vel alterius perſonæ Eccleſiaſticæ ab eodem deputatæ.

Acquiſito per Epiſcopos jure delegato viſitandi quoad Clauſuram Monaſteria Monialium Regularibus ſubjectarum, exorta eſt controverſia, an liceret Epiſcopis viſitare Altaria, quibus Cura Animarum perſonarum Secularium non incumbit, aut Sanctiſſimum Euchariſtiæ Sacramentum, ſeu Tabernaculum, in quo idem conſervatur, & loca in quibus excipiuntur confeſſiones perſonarum ſæcularium, & reſponſum fuit negative, uti habetur ex reſolutione hujus Sacræ Congregationis impreſſa ad calcem Conſtitutionis Gregorianæ in reſponſione ad primum dubium.

Actum ſubinde fuit de modo, & occaſione explendi dictam viſitationem, & interroganti de prædictis Epiſcopo Conimbirenſi S. hæc Congregatio *die 26. Maji* 1640. *lib.* 16. *decret. pag.* 384. *a terg.* ſic reſpondit Sac. &c. *Cenſuit, Epiſcopum Conimbrienſem, uti Sedis Apoſtolicæ Delegatum, potuiſſe quoad Clauſuram, Monaſterium Monialium Conventus de Cellas Ordinis Ciſtercienſis Regularibus ejuſdem Ordinis ſubjectum, viſitare, etiam aſſumpto ſecum Vicario Generali, & Confeſſario ejuſdem Monialium, Monialeſque ipſas in iis quæ ad eandem Clauſuram pertinent, examini ſubjicere, remotis etiam ſuſpicione violatæ Clauſuræ, ac quacumque ſuperiorum Regularium negligentia, ipſiſque inconſultis, & irrequiſitis.*

Anno 1684. die 29. Februarii Epiſcopus Aquilanus monitos Procuratore Generali Congregationis Cæleſtinorum, ſupplicavit, declarari, an Epiſcopus in Viſitatione Monaſteriorum Monialium ſubditarum Abbati Collis Madii Congregationis Cæleſtinorum teneatur vocare Abbatem; ſed cum inſtantia propter anguſtiam temporis non fuerit in dicta Congregatione propoſita, non invenio in regeſtis, quod impoſterum de ea unquam actum ſit.

Die 29. Junii 1684. *uti habetur lib.* 34. *decret. fol.* 235. inſtante Archiepiſcopo Florentino fuerunt in Sacra Congregatione propoſita, & reſoluta dubia, quæ ſequuntur.

I. *An Archiepiſcopus, ſeu de ejus mandato Vicarius Generalis poſſit viſitare Sanctiſſimum Sacramentum, Olea Sacra, Confeſſionalia, & ſepulturas in Eccleſiis Monialium Regularibus ſubjectarum.*

II. *An valeat eaſdem Moniales communicare.*

III. *An poſſit ingredi earumdem Monialium Clauſuram cum Pluviali, & Stola.*

IV. *An omnes Moniales præfatæ teneantur proceſſionaliter cum Cruce, & cum Cantico* Benedictus Dominus *obviam ire Vicario ingredienti, & viſitare volenti Clauſuram.*

V. *An in viſitatione, & ingreſſu Clauſuræ teneantur Vicarii Generales ſecum ducere Priorem, & Confeſſarium dd. Monialium.*

Ad hæc autem dubia ſic reſponſum fuit, *ad primum videlicet negative, niſi in his, quæ concernunt obſervantiam Clauſuræ, & quatenus non adſit legitima conſuetudo in contrarium. Ad ſecundum affirmative, dummodo moniales velint. Ad tertium, quartum, & quintum negative.*

Anno denique 1686. die 19. Januarii uti habetur *lib.* 25. *decr. pag.* 15. inſtante Procuratore Generali Ordinis Min. de Obſerv. fuerunt propoſita, & diſputata ſequentia dubia.

I. *An Epiſcopus viſitaturus Clauſuram Monaſteriorum Monialium Regularibus ſubjectarum teneatur ante acceſſum, iiſdem monialibus præfinire diem, & horam viſitationis, & huic dubio reſponſum fuit negative.*

II. *An in Ecclesiis monialium non curatis visitare possit SS. Eucharistiæ Sacramentum, oleum infirmorum, confessionalia, sepulturas, & reliquias inibi existentes, & huic dubio responsum fuit, quod daretur supra insertum decretum in Causa Florentina.*

III. *An in casu resistentiæ Monialium possit fores Ecclesiæ frangere, Tabernaculum violenter aperire, Ecclesiam interdicere, & SS. Eucharistiæ Sacramentum ad aliam Ecclesiam transferre, & huic dubio responsum fuit negative, nisi in casibus spectantibus ad clausuram.*

IV. *An Episcopo Monasteriorum clausuram visitare volenti dd. moniales teneantur erigere in Ecclesia exteriori, vel interiori sedem cum baldacchino, vel solummodo sufficiat stratum præparare in utraque Ecclesia, & huic dubio responsum fuit, sufficere præparationem strati.*

V. *An Episcopus d. clausuram visitaturus præter convisitatores possit pro suo libito secum ducere intus Monasterium alias personas, sive Ecclesiasticas, sive sæculares indeterminate, vel incerto, & præfixo numero, & huic dubio responsum fuit, servandas esse Constitutiones Apostolicas, hoc est Bull. 15. Gregorii XIII. Bull. tom. 2.*

VI. *An Episcopum dd. Monasteriorum Clausuram visitaturum teneantur Moniales omnes excipere processionaliter cum Cruce, & cantico* Benedictus, *& huic dubio responsum fuit negative.*

VII. *An dd. Moniales teneantur in ipso Clausuræ ingressu adornare stratum, ibique genuflectenti Episcopo Monialis aliqua porrigere debeat Crucem deosculandam, & huic dubio responsum fuit negative.*

VIII. *An Episcopus Clausuram ingressus possit pro suo libito convocare dd. moniales omnes in choro interiori, aut in alio loco, & ad eas sermonem habere, & huic dubio responsum fuit, posse.*

IX. *An absolute, & indifferenter visitare possit cellas dd. monialium etiam quoad non pertinentia ad clausuram, & huic dubio responsum fuit negative.*

Hæc sunt præcipua, quæ in regestis ad materiam facientia potui invenire, iisdemque præsuppositis onus erit in præsenti EE. VV. decernere.

I. *An Episcopo accedenti ad visitandum monasteria monialium PP. Cælestinis subiectarum, debeantur in ingressu Ecclesiæ solitæ honorificentiæ, & præeminentiæ, omnesque actus reverentiales, ac associari tam in ingressu, quam in egressu Ecclesiæ a prædictis PP. Cælestinis.*

II. *An moniales prædictæ teneantur tradere Episcopo visitanti librum Regularem, & teneantur similiter subire ad solitas Crates onus personalis visitationis quoad clausuram spectantis.*

III. *An Episcopus possit solus cum suis convisitatoribus ingredi, & visitare clausuram prædd. monialium absque interventu P. Abbatis Cælestinorum.*

IV. *An Episcopus possit visitare nedum Crates, & mœnia exteriora prædictorum monasteriorum, sed etiam Chorum interiorem, dormitoria, cellas, aliaque loca pro clausuræ custodia.*

V. *An possit Episcopus occasione S. Visitationis habere sermonem spiritualem prædd. monialibus tam intra, quam extra septa monasterii.*

VI. *An possit Episcopus nedum visitare Altaria, & Cappellas Ecclesiarum prædictorum Monasteriorum, in quibus beneficia, aliaque onera Missarum insunt, verum etiam, & Tabernaculum cum Altari Majori.*

Ad primum affirmative quoad Ministros Officialas Monasterii, & quoad Confessarium ejusdem tantum. Ad secundum

nega-

negative quoad primam partem, affirmative quoad secundam. Ad tertium, quartum, & quintum affirmative. Ad sextum negative.

Sess.24. c.1. de ref. Monial.

PROVINCIÆ ROMANÆ CAPPUCCINORUM NULLITATIS PROFESSIONIS. Quæstio, quæ inter Doctores agitatur, an valida sit professio in Religione emissa ab eo, qui morbo aliquo gravissimo, puta Epileptico laborat, & in qua affirmativa opinio de jure decretalium est verior, cessat statim, ac in Constitutionibus Religionis ab Apostolica Sede confirmatis cavetur, ut professio in dictis terminis nulla sit; in eo quippe rerum statu communis opinio est, professionem nullitatis vitio laborare, uti plene prosequuntur *Roderic. quæst. Reg. to.3. par.17. art.9. Navar. consil.48. n.2. lib.3. tit. de Regul. Pignattell. consult.89. n.3. tit.1. Rota cor. Ubaldo dec.38. num.2. & seqq. & dec.394. n.1. & seqq. cor. eod.*

Ad tramites eorum, quæ huc usque dicta sunt, cum in Constitutionibus Ordinis Cappuccinorum cap.2. hæc habeantur: *qui eliphantia, morbo caduco, aut alia infirmitate contagiosa afficitur, non recipiatur, & si quis talis receptus fuerit, eo quod interrogatus talem infirmitatem manifestare noluerit, declaratur, Religionem ad eũ retinendum minime velle esse obligatam:* Franciscus Spadarus contendit, professionem a se emissam anno 1709. in Religione Cappuccinorum, assumpto nomine Joannis Francisci de Messina, nullam fuisse, & sic se adversus lapsum quinquennii impetrare posse restitutionem in integrum, cum morbo epileptico laboret, eodemque laboraverit, dum erat in sæculo, antequam religionem ingrederetur; inquit enim ex allegatis verbis Constitutionis inferri, non adesse consensum Religionis in admissione ad professionem ejus, qui morbo Epileptico laborat, & consensu deficiente, non esse dubitandum de professionis nullitate; uti relictis generalibus in specie Constitutionum Ordinis Cappuccinorum probat P. Bartholomæus de Vecchis in libro *cui titulus praxi observanda in admittendis ad religionis statum novitiis, disp.13. dub.15. n.4. & plur. seqq. & signanter. n.8.*

Auditus fuit super hac instantia P. Jo: Francisci de Messina P. Prior Generalis Ordinis, qui nullo facto verbo super existentia morbo epileptici, vel tempore præsenti, vel ante emissam professionem, subdit, nullitatem, de qua in superioribus sermo habitus est, inductam esse favore Religionis, & non Religiosi, & sic religione nullatenus validitati professionis contradicente, non posse nullitatem a professo allegari.

Addi posset, non irrationabile forte futurum esse assertum, si quis diceret, validam fuisse in d. terminis professionem; In Constitutionibus etenim Ordinis non adest decretum irritans, & simplex interdictum sine decreto irritante non efficit nullam professionem *Fagnan. in cap. qui Presbyterum n.8. & seqq. de pœnitent. & remiss. Portell. in dubiis regularium in verbo professio nulla ex defectu ætatis n.54 Bordon. in controv. moralibus controv.21. de ætate professionis, quæst.9. R.P.D. Petra ad Constit. Apost. tom.2. pag.525. n.23. & seqq.* & facultas, quam habet Religio expellendi taliter professum, compatibilis est cum validitate professionis, cum superior possit judicialiter procedere contra professum, ut eum castiget propter peccatum, quod commisit non aperiendo defectum, quem tenebatur in ingressu confite-

fiteri, & in pœnam peccati eum expellere a Religione, & habitu privare, ut in simili argumentatur *Navar. Conf.* 48. *n.* 3. *lib.*3. *de Regul.* Scriptura circumfertur, quocirca onus erit EE. VV. decernere.

An sit locus restitutioni in integrum in casu &c.

Non proposita.

PAMPILONEN CONFIRMATIONIS CONCORDIÆ. Homines Castri nuncupati de *Guembe* Diœcesis Pampilonen. persolvunt ex antiqua consuetudine quoddam annum tributum frumenti, Avenæ, novem albarum gallinarum, & decem regalium Collegiatæ Ecclesiæ, & Capitulo B.M. V.de Roncavallæ,& quia prædictum tributum est asportandum ad quemdam locum de *Lorca*, quæ est sub Capituli jurisdictione,gravosum idcirco admodum est hominibus Castri prædicti,tum quia semper oriuntur contentiones circa qualitatem grani, & albedinem, gallinarum, tum quia tributi delatores irrisionibus exponuntur aliorum, per quorum locos transeunt, itaut scandala, & mala occasione contigerint. *Seff.* 24. *de ref. c.* 13.

Ad effectum itaque se a dicto onere eximendi, homines prædicti Castri in animum induxerunt deveniendi ad concordiam cum Capitulo,prout de facto devenerunt, reservato Apostolico Beneplacito; & cum ad ipsos pertineat juspatronatus Ecclesiæ Parochialis S. Bartholomæi sui Castri *de Guembe* pactum pepigerunt,illud in Capitulum transferendi,& Capitulum convenit, de facienda ampla remissione, seu perpetua condonatione supra recensiti tributi frumenti, [illegible] vovem albarum Gallinarum, & decem Regalium, aut una cum aliis quibusdam pactis recensitis in folio Congregationis habitæ die 15. Maii 1723. benigne de more reassumendo.

Examen hujus concordiæ commissum fuit Eminentissimo Domino Cardinali Tanario, qui fuit in sensu approbationis Concordiæ, cum per ea scandala removeantur,& in eadem insit utilitas Capituli,& ejus præsentandi ad Parochialem Ecclesiam de Laicali evadat Ecclesiasticum, & cum dicto Emo concordavit Episcopus Pampilonensis, requisitus pro informatione,& voto;Cumque ratione officii in folio memoratæ Cong. perpendendum proposuerim, an concurrente ex una parte probabilitate,quod tributum a Capitulo remittendum,esset quid pure temporale, & concurrente ex alia parte circumstantia, quod agebatur de jure præsentandi non ad Beneficium simplex, sed ad Parochialem, simonia in transactione interveniens,dicenda esset simonia a jure Divino prohibita, & sic non sanabilis auctoritate Pontificia, vel potius simonia Juris positivi, quæ accedente Apostolica auctoritate evitatur, pro majori suffragiorum parte visum est, simoniam non ad primam, sed ad secundam speciem esse referendam.

Verum duo alia objecta ab Emis Patribus in suffragando fuerunt proposita. Alterum quod juxta transactionem Ecclesia Parochialis S. Bartholomæi est unienda Capitulo, & Vicarius perpetuus est in illa instituendus, in quo rerum statu urget *c.* 13. *sess.*24. *de Ref.* in quo prohibetur unio Ecclesiarum Parochialium Monasteriis quibuscumque,aut Abbatiis,seu dignitatibus sive præbendis Ecclesiæ Cathedralis, vel Collegiatæ,sive aliis beneficiis simplicibus,aut Hospitalibus, vel Militiis.

Alterum quod ad tramites transactionis Universitas proponere debet Capitulo

pitulo suum Concivem idoneum, & Capitulum debet eum Episcopo præsentare,ut ab ipso institutionem ad Parochialem recipiat,& in casu existentiæ plurium Concivium habilium eos omnes Capitulo proponere debet,ut unum eligat,Episcopo uti supra præsentandum, itaut extraneus aCapitulo præsentari non possit,nisi in casu defectus omnium Concivium habilium;In qua facti specie cessare,visa est utilitas,quæ habetur statim ac jus patronatus de laicali evadit Ecclesiasticum, & quæ constit in hoc, quod concursus non habet locum in Jurepatronatus laicali, sed simplex examen, ad differentiam Jurispatronatus Ecclesiastici, in quo Patronus digniorem inter probatos ab Examinatoribus Episcopo præsentare tenetur,ut ab eo instituatur juxta *sess.24. cap.18. de ref.*

Fuerunt istæ difficultates communicatæ Defensori Capituli,cui etiam notificatum fuit rescriptum Sac. Cong. editum die 15 Maii 1723. quod exhiberetur Instrumentum Concordiæ; cumque nova ejusdem scriptura per manus circumferatur, onus erit EE, VV. decernere.

An concordia sit confirmanda in casu &c.

Non proposita.

Sess.14.c.5. de ref. PAMPILONEN. INDULTI. Clerus universus Civitatis, & Dioecesis Pampilonensis supplicavit SS. D. N. pro facultate assumendi, & eligendi personam in dignitate Ecclesiastica constitutam in suum Judicem Conservatorem, qui cognoscere posset de injuriis, & aliis causis, etiamsi hæ judicialem in[illegible]em requirerent; cumque a Sanctitate Sua preces fuissent remissæ ad hanc S.Congr., & ab hac responsum sit quod Eminentiss. Ptolomæus dignaretur rem perpendere, & votum suum aperire,doctum de more ab E.S. editum fuit suffragium, in quo plura continentur.Primum est,quod à Clero non petitur generalis Conservator pro omnibus bonis,rebus,& juribus suis,sed tantum pro observantia trium Constitutionum Apostol., unius scilicet Clem. X., & duarum sa:me: Clem.XI. Secundum est, nihil in d. Constitutionibus contineri, quod non respiciat bonum regimen,disciplinam,morum correctionem, & œconomicam curam bonorum Ecclesiasticorum ejusdem cleri, absque ullo præjudicio jurisdictionis Episcopalis. Tertium est, deputari posse conservatorem pro observantia prædictarum Constitutionum Apostolicarum,sed ad certum tempus, hoc est ad quinquennium, juxta cap.5.sess.14. de ref. Quartum est quod abstinendo ab odiosa nominatione Judicis conservatoris, qui forte non conceditur ad duo, vel tria dumtaxat Apostolica indulta tuenda, fieri posset assignatio unius, vel plurium exequutorum, ac defensorum in dignitate Ecclesiastica constitutorum,qui facultates haberent opportunas, ut a clero requisiti executionem omnium contentorum in dictis tribus literis Apostolicis promovere possent.

Actum fuit de hac petitione cleri Pampilonensis in Congreg. habita die 8. Aug.anni præteriti inter summaria precum,& responsum fuit *lectum*,tũ quia exorbitantia quædam, & nimis ordinariæ auctoritati præjudicialis visa est consistere in hoc, quod clerus universus suum haberet conservatorem, licet cum facultate restricta ad sæpe memorata tria Apostolica Brevia:Tum quia in editione Brevium non fuerint designati executores, [illegible], & insolitum visum est, quod ex post iidem deputentur, & tandem

dem quia in hypothesi, in qua disputationes oriantur, & controversiæ, vel circa intelligentiam, vel circa executionem Brevium, potest Clerus adire Tribunal Nuntii Apostolici, & instare pro justitia.

Hisce rationibus Clerus non acquievit, obtentaque facultate describendi instantiam in folio, & per manus distributa scriptura impressa, una cum Brevibus, & suffragio Eminentissimi Ptolomei, onus erit EE. VV. decernere.

An sit standum, vel recedendum a decisis in casu &c.

Non proposita.

RUBEN. NULLITATIS ALIENATIONIS. Carolus Martianus obtinuit à Sede Apostolica quoddam beneficium gravatum onere celebrationis Missæ hebdomadalis, habitoque recursu ad hanc Sac. Cong.. obtinuit pariter suspensionem Missarum ad triennium, ut redditus erogarentur in restaurationem Domus, & Cauponæ in quibus consistebant omnia bona Beneficii. *Sess. 25. c. 2. de ref.*

Hæc contigerunt anno 1698., cumque anno 1704. beneficiatus recursum habuisset ad S. Congr. Episcoporum, & Regul. pro obtinenda facultate concedendi in Emphiteusim Domum, & Cauponam, vel eas vendendi, & Sac. Congregatio venditioni annuisset cum Clausula, quod pretium retrahendum integre, & unico contextu reinvestiretur in aliis bonis stabilibus, Vicarius Generalis Ruben. licentiam vendendi impartitus est, prævia tamen accensione Candelæ, & bona fuerunt deliberata favore Simeonis Stregapede tanquam majoris Oblatoris pro scut. 200. & carolenis 10., & in sequelam prædictorum deventum est ad stipulationem Instrumenti venditionis cum eodem.

Vicarius Ruben. in suo decreto, in quo deveniri jussit ad venditionem Bonorum favore Stregapede, non jussit, uti præscriptum fuerat in decreto S. Congregationis Episcoporum, & Regularium, quod pretium unico contextu investiretur in bonis stabilibus, sed quod reponeretur penes tertium, qui illud conservare deberet ad finem restituendi ad omnem Ordinem Curiæ Ecclesiasticæ; cumque pluries perquisita à Beneficiato occasione faciendi investimentum, & ea nunquam inventa, operæ pretium interea esse existimaverit, instare pro revalidatione alienationis, sub obtentu, quod habito favorabili responso, promptum investimentum reperiri posset, Sac. hæc Congregatio die 30. Augusti 1710. rescripsit Episcopo Ruben. ut vocatis vocandis procederet ad revocationem alienationis, & Beneficiatum cogeret ad docendum, in quam causam fructus erogasset tempore triennalis suspensionis ab hac eadem S. Congreg. reportatæ anno 1698. pro restauratione Domus, & Cauponæ.

In hujus rescripti executionem, Episcopus protulit sententiam, in qua censuit, beneficiatum esse reintegrandum ad bonorum possessionem, & eundem solvere debere expensas, & meliorationes factas in bonis, excomputatis tamen fructibus, quos possessores receperunt a die motæ litis, & imposterum perceperent usque ad effectivam reintegrationem; interpositaque appellatione, causaque ab Anditore Sanctissimi ad hanc S.Congreg. remissa, Martianus beneficiatus specialiter insistit in forma non adimpleta, occasione alienationis domorum, & præscripta a S. Congr. Episcoporum, & Regularium, investiendi videlicet unico contextu pretium in aliis bonis

bonis stabilibus, necnon in defectu utilitatis, cum afferat bona pluris valuisse, quam vendita fuerint, eodemque instante Beneficiato, dignabuntur EE.VV. decernere.

I. *An alienatio domorum Beneficialium facta per R. Carolum Martiano Rectorem Beneficii erecti per q. Antonium de Mastro Sabbato favore D. Simeonis Stregapcde sub die 15. Nov. 1704. sustineatur in casu &c. & quatenus negative.*

II. *An idem D. Martianus sit reintegrandus ad possessionem dd. Domorum, ad formam sententiæ Episcopi Ruben. latæ in executionem resolutionis Sac. Congregationis.*

III. *An Capitulum Cathedralis Ecclesiæ Ruben. & Vincentius Coppa hæres, & respective legatarius d.q. Simeonis Stregape de teneantur ad restitutionem omnium, & singulorum fructuum, ex dictis domibus perceptorum, & a quo tempore in casu &c.*

IV. *An D. Martianus teneatur reficere reis conventis expensas, & meliorationes in eisdem domibus factas in summa sc. 372. 69. juxta liquidationem a d. Episcopo Ruben. factam, sive potius omnes, & singuli fructus percepti a d. anno 1704. usque ad præsens ex dictis domibusélioratis debeant in easdem expensas, & meliorationes imputari.*

Non proposita.

Die Sabbathi 28. Augusti 1723.

Um in postrema Congregatione indecisa remanserint nonnulla Causarum dubia, dignabuntur EE. VV. dictæ Congregationis folium reassumere, & sequentibus dubiis respondere.

Seff. 24. c. 1. de ref. Matr.

MONTIS ALTI SPONSALIUM.

An, & ad cujus favorem constet de sponsalibus ad effectum celebrandi matrimonium in casu &c.

Dilata, & Puella collocetur in Monasterio extra Diœcesim, & ejus voluntas exploretur ab Archiepiscopo Firmano, qui etiam eligat Monasterium.

PAM-

Sess.24. c.13. de ref.

P AMPILONEN. CONFIRMATIONIS CONCORDIÆ.

An concordia sit confirmanda in casu &c.

Pro approbatione, deleto pacto Jurispatronatus passivi.

Sess.24. c.5. de ref.

P AMPILONEN. INDULTI.

An sit standum, vel recedendum a decisis in casu &c.

In decisis, & amplius.

Sess.21. c.2. de ref. matr.

R UBEN. NULLITATIS ALIENATIONIS.

I. *An alienatio domorum Beneficialium facta per R. Carolum Martiano Rectorem Beneficii erecti per q. Antonium de Mastro Sabbato favore D. Simeonis Stregapede sub die* 15. *Nov.* 1704. *sustineatur in casu &c. & quatenus negative.*
II. *An idem D. Martianus sit reintegrandus ad possessionem dd. Domorum, ad formam sententiæ Episcopi Ruben. latæ in executionem resolutionis Sac. Congregationis.*
III. *An Capitulum Cathedralis Ecclesiæ Ruben. & Vincentius Coppa hæres, & respective legatarius d.q. Simeonis Stregapede teneantur ad restitutionem omnium, & singulorum fructuum, ex dictis domibus perceptorum, & a quo tempore in casu &c.*
IV. *An D. Martianus teneatur reficere reis conventis expensas, & meliorationes in eisdem domibus factas in summa sc.* 372. 69. *juxta liquidationem a d. Episcopo Ruben. factam, sive potius omnes, & singuli fructus percepti a d. anno* 1704. *usque ad præsens ex dictis domibus melioratis debeant in easdem expensas, & meliorationes imputari.*

Ad Primum negative. Ad Secundum affirmative. Ad Tertium, deberi fructus rei non melioratæ a die motæ litis, quo vero ad fructus melioramentorum, nullos deberi reservatis Juribus hæredibus Stregapede agendi pro damnis, & interesse, passis ob non factum investimentum prout de Jure, & contra quos de jure. Ad Quartum, affirmative quoad primam partem, & quoad secundam provisum in præcedentibus.

Sess.24. c.8. de ref. matr.

PRAGEN. MATRIMONII. Causa hæc bis fuit proposita, die videlicet 13. Julii 1720., & tunc nulla fuit capta resolutio, sed dictum, quod coadjuvarentur probationes juxta instructionem, & die 16. Januarii 1723., & tunc *negative* fuit responsum; cumque nova audientia fuerit impetrata, & hodie disputari contingat, *an sit standum, vel recedendum a decisis*, satis esset remissive se habere ad folia prædictarum Congregationum, sed cum nonnulli EE.PP. post dictum tempus fuerint huic Sac. Congregationi adscripti, & folia prædictarum Congregationum difficile esset invenire, & ad eos transmittere, hinc est, quod opportunam existimavi paucis exponere ea omnia, quæ fuse in allegatis foliis fuerunt enarrata.

Guillelmus Jarossaus Graisfelfens de Pilsemburgh Baro, seu Dominus loci Tman san. mem. Clementi Papæ XI. supplicavit pro Apostolica dispensatione, quæ dicitur *in radice matrimonii*, ad effectum legitimandi tres filios tunc superstites, Joannem, Carolum, & Rodulphum, quos genuit ex quadam Ludmilla honesta puella, cum qua ante annos 40. dicebat, se Matrimonium contraxisse, non tamen coram Parocho, ex quo tunc in loco Tman nullus aderat Parochus, & Missæ Sacrificium celebrabatur a Sacerdotibus extraneis fortuito ad dictum locum advenientibus, sed coram quodam Sacerdote, absque tamen fraude, & intercedente bona fide, cum sibi suppositum fuisset, Matrimonium validum esse futurum, quia ad se tanquam loci Dominum pertinebat jus Parochum præsentandi, & ne sibi obiici posset, vel Causam deesse pro hac insigni gratia obtinenda, vel non concurrere ea, quæ ad dictum effectum sunt necessaria, leges attulit Regni Bohemiæ, juxta quas recedendo a dispositione *Textus in cap. tanta, qui filii sint legitimi*, legitimati per subsequens Matrimonium arceantur a possessione, & hæreditate bonorum in dicto Regno sitorum, itaut, si dispensationem non obtineret *in radice matrimonii*, sua bona absque dubio, exclusis propriis filiis, essent ad extraneos deferenda, iidemque filii, licet inter Nobiles, & legitimos usque tunc habiti, jurgiis, & inimicitiis remansuri essent obnoxii, si iidem deprehenderentur illegitimi, & ignobiles, & multo magis, cum alter eorum Matrimonium contraxisset cum fæmina nobili genere procreata, a qua etiam liberos habuerat, idemque tandem Guillelmus conclusit, non esse dubitandum de necessariis requisitis pro dicta dispensatione obtinenda, cum requisita consistant in magna, & urgenti causa, qualem ait esse eam, quæ modo exposita est, item in eo, quod Proles suscepta fuerit, non ex copula manifeste fornicaria, sed ex copula putative matrimoniali, qualem inquit fuisse illam, quam habuit cum Ludmilla, cum qua Matrimonium modo prædicto contraxit, & demum in eo, quod Matrimonium, ex quo proles legitimanda orta est, non fuerit nullum propter impedimentum juris Divini, vel naturalis, sed tantum propter impedimentum legis Ecclesiasticæ, quale est impedimentum descendens ex defectu Parochi, uti prædicta requisita recensendo prosequuntur Doctores in *cap. per Venerabilem, qui filii sint legitimi*, fuitque perpetua opinio Rotæ, uti habetur in *decis. impressis apud Garziam de beneficiis part.7. cap.2. n.40. & sequent. decis.1121. coram Seraphino, dec.462. lib.2. in correctis coram Puteo, dec.19. per totam cor. Ludovisio, decis.174. post secundum volumen consiliorum Farinacc. & plenissime in decis.455. par.1. rec., decis.687. par.2. rec.*, & juxta communem sententiam dispensatio hæc in radice Matrimonii legitimatos per indirectum efficit capaces successionum, etiam in terris nullatenus in temporalibus Romanæ Sedi subjectis; in dispensatione quippe mox memorata abrogatur lex Ecclesiastica, quæ impedimentum induxit, & eadem retrotrahitur ad initium matrimonii, cum Papa valeat legem Ecclesiasticam irritare, & revocare non tantum quoad imposterum secuturos effectus, ne incurrantur, sed etiam quoad effectus antea secutos, juxta Textum in *Clementina quoniam de Immunitate Ecclesiarum*.

Pre-

Preces hæ Guillelmi fuerunt a Summo Pontifice ad hanc Sac. Congregationem remissæ; cumque juxta morem datis pro informatione literis ad Archiepiscopum Pragensem, hic respondisset, nullum de facto Matrimonium fuisse a Guillelmo coram Sacerdote contractum, cum nec ejus nomen patefaciat, nec Testes, qui Matrimonio interfuerunt, & Ludmillam semper habitam fuisse pro Concubina, itaut factæ fuerint monitiones pro ea dimittenda, aut in Uxorem ducenda, non destiterunt Defensores Guillelmi prædictam informationem impugnare, utpote suo principali inaudito exaratam, afferendo Testes deponentes de Parochi deficientia in loco Tman tempore contracti Matrimonii, solemnia producendo juramenta tam Guillelmi, quam Ludmillæ de re, uti exponebatur, secuta, deducendo attestationes de publica voce, & fama circa creditam ab omnibus filiorum legitimitatem, sed instantia proposita in S. Congregatione habita die 13. Julii 1720. nulla fuit capta resolutio, sed dictum, *quod probationes coadjuvarentur juxta instructionem*.

Ad tramites hujus rescripti instructio fuit composita, & Parti consignata, cumque juxta eam examinandi essent formiter Testes deponentes, quod filii semper habiti fuerint pro legitimis, & alter ex eis Matrimonium contraxerit cum Nobili Muliere, & quod per Testes formiter examinandos, vel per alia legitima documenta coadjuvarentur probationes de Matrimonio contracto coram Sacerdote, & quod demum Guillelmus, & Ludmilla se tanquam veros Conjuges tractaverint, & uti tales habiti fuerint, factum fuit Testium examen, exhibita fuit epistola Judicis Delegati, exhibitum etiam est repetitum juramentum Guillelmi jam decrepiti, & morti proximi, sed proposito in Sac. Congregatione habita die 16. Januarii 1723. dubio, *an sit Sanctissimo consilium præstandum pro concessione dispensationis in radice matrimonii in casu &c.* responsum fuit *negative*.

Occasione secundæ propositionis hujus instantiæ fuit ab altero ex EE. PP. insinuatum, non parum esse petitioni profuturum, si notitia haberi posset de genere vitæ Guillelmi, & Ludmillæ, de frequentia Sacramentorum, cum imperceptibile videatur, quod iidem Christiane vixerint, & Sacramenta frequentaverint, & inter eos non præcesserit Matrimonium putative validum, concessaque nova audientia, cum novæ probationes advenerint de laudabili vita Guillelmi, & Ludmillæ, de Sacramentorum frequentia, de communi fama Conjugii inter eosdem initi, quodque notabilius est, cum Guillelmus, qui hoc interim vitam cum morte commutavit, nedum in Testamento filios scripserit hæredes, & eos asseruerit legitime procreatos, ex quo ante quadraginta annos cum Ludmilla Matrimonium contraxit coram Sacerdote in Ecclesia loci Tman, æternam sibi imprecando damnationem, si aliter res se habeat, sed ulterius post peractam Confessionem Sacramentalem, & paucis ante obitum horis coram Parocho, & aliis probatis Testibus adstantibus, & Matrimonium bona fide cum Ludmilla coram Sacerdote contractum, & tempus initi Matrimonii, ante videlicet annos 40. solemniter repetierit, uti Parochus, aliique Testes deponunt, quod si aliter esset, *sua anima salutem consequi non deberet*, instantia reproponitur; dispensatio etenim in radice Matrimonii conceditur etiam post mortem alterius ex Conjugibus, uti late probat *Barbos. voto* 27. *n.*15. *lib.* 1., & firmavit *Rota decis.*455. *n.*11. *par.*1. *rec.* Onusque idcirco erit EE. VV. decernere.

An sit standum, vel recedendum a decisis 16. Januarii 1723. in casu &c.

Non proposita.

AL-

Sess. 24. c. 8. de ref. Matr.

ALBINGANEN. CONCURSUS.

Cum in Mense Apostolicæ Sedi reservato vacasset Ecclesia Parochialis Sanctorum Nazarii, & Celsi loci Mar, iindictusque fuisset de more Concursus die 12. Septembris 1722., & tres essent Examinatores Synodales, omnium trium vota conspirarunt favore Vicarii Generalis Albinganensis, & Sacerdotis Nicolai Antonii Marualdi, Sacerdosque Bernardus Cascionus duo habuit vota favorabilia, & unum contrarium; cumque Vicarius Generalis renuntiasset cuicumque juri sibi ex Concursu quæsito, resque redacta esset inter Marualdum, & Cascionum, Episcopus secum reputans majorem idoneitatem ex sola scientia non desumi, sed magis idoneum pro Parochiali esse posse illum, qui est simpliciter inter approbatos quoad litteraturam, sed aliis excellentius fruitur qualitatibus maxime necessariis pro exercenda Cura Animarum, magis idoneum pro Parochia declaravit Sacerdotem Cascionum, & appellatione interposita á Sacerdote Marualdo, non potuit esse locus eidem, nisi in devolutivo, itaut relaxatis à Dataria Bullis, Sacerdos Cascionus possessionem obtinuerit Parochialis, & Sacerdoti Marualdo jus tantummodo remanserit prosequendi devolutivam appellationem, & proponendi in hac Sacra Congregatione dubium super prætenso irrationabili Episcopi judicio.

Ducto itaque initio à doctrina, eædem omnino quæstiones, uti de jure est in Concursibus, fuerunt omnibus Concurrentibus propositæ. Prima fuit, *ex quo Sacrarum litterarum Textu desumatur auctoritas deferendi sententiam excommunicationis*, & uterque ex concurrentibus de quibus agitur, attulit illud, de quo in Evangelio Matthæi *accipite Spiritum Sanctum, quodcunque solveritis &c.*, & sola quoad hunc punctum differentia inter responsionem Sacerdotis Cascioni, & responsionem Sacerdotis Marualdi fuit hæc, quod Cascionus asseruit, ex nullo alio Sacrarum litterarum Textu prædictam auctoritatem desumi, quæ restrictiva non fuit à Marualdo apposita in sua Responsione.

Secunda quæstio proposita fuit hæc, quæ sequitur, *an excommunicati vitandi possint inter se communicare*, & huic Sacerdos Marualdus respondit *affirmative*, quia ligatus majori excommunicatione, utpote privatus bonis spiritualibus non subest periculo labendi in minorem excommunicationem, & è contra Sacerdos Cascionus *negative* respondit, exceptis illis casibus, in quibus potest quis communicare cum excommunicato, allata inter cæteras etiam hac ratione, quod delictum non debet delinquenti patrocinari.

Tertia quæstio, quæ fuit proposita, est hæc, *quomodo se gerere debeat, qui Clericum occidit aggressorem, & declaratus fuit excommunicatus, si revera homicidium facit ad sui defensionem, & cum moderamine inculpatæ tutelæ*, & uterque respondit occidentem in foro externo se gerere debere tanquam excommunicatum, sed non in foro interno.

Quarta quæstio fuit, *quænam vere dicatur Laureola Martyrii, & an Catholici Milites occumbentes in Bello, quod habet Augustissimus Imperator Christianorum cum Tyranno Turcarum, dici possint Martyres Christi*, & huic quæstioni Sacerdos Marualdus respondit, Laureolam Martyris esse premium consistens in quibusdam insignibus, & decore cicatricum, & Milites occumbentes esse Martyres Christi, si Bellum fuerit à Tyranno Turcarum motum in odium Fidei, & non ex alia causa, & Sacerdos Cascionus, uti legitur in Actis originalibus, licet in summario non habeatur, respondit, illam dici Laureolam Martyrii, quæ acquiritur profundendo vitam pro servanda Fide Catholica, & Milites in Bello occumbentes, si pugnarunt pro conservanda Catholica Religione, esse Martyres, secus autem,

tem,si pugnarunt pro Cæsare defendendo,quamvis habendo intentionem defendendi Cæsarem, possint,& habere intentionem implicite defendendi Religionem, quæ per mortem Cæsaris periculum subiret.

Quinta demum quæstio proposita,fuit hęc,, quid,& quotuplex sit cambium, ,, & an si Titius indigeat pecuniis, & petat a Campsore sibi dari 100. aureos, & Campsor non aliter det nisi Roma solvendos , & petat a Titio ,, pretium,quod solet dari pro tali loco,an iste contractus sit licitus, si dictus Titius revera non cogitat reddere in d.loco,& id constet Campsori, *& ulterius*, an accipiens occasione cambii pecuniam adulterinam, ,, possit illam expendere,,. Huic autem quæstioni Sacerdos Marualdus respondit, distinguendo inter cambium siccum, & cambium reale, & utriusque naturam explicavit; & in eo, quod attinet ad 1. dubium, dixit contractum prædictum esse contractum mutui, & sic illicitum, & usurarium, cum præcise ex mutuo habeatur lucrum ultra sortem, & ulterius dici posse cambium siccum prohibitum a Bulla S. Pii Quinti; & in eo, quod spectat ad secundum dubium, ait, non posse prædictam pecuniam adulterinam expendi, nisi secundum valorem intrinsecum, si quem habet,non autem secundum valorem extrinsecum,qui solet apponi a Principe; & Sacerdos Cascionus,uti habetur in actis originalibus concursus, respondit, cambium nihil aliud esse, quam permutationem pecuniæ cum aliena pecunia,& esse quadruplex, aliud minutum, aliud per literas,aliud reale, aliud fictum; & siccum, aliud denique ad nundinas, vel cambium Francofurtense, & loquendo de casu proposito Campsoris, respondit contractum ex ejus parte esse usurarium, & illicitum, & esse etiam cambium siccum, cum Campsor fingat se dare nummos in uno loco, & det in alio, sed ex parte Titii esse licitum, quia idem ductus necessitate pecuniarum potest frangenti fidem frangere, & compensare damnum, quod passus est propter tale cambium, servata tamen æqualitate; & denique eum,qui accepit pecuniam adulterinam, non posse illam expendere, cum rem vitiosam contractare non possit, nisi detecto vitio rei.

Huc usque deducta respiciunt utriusque collitigantis doctrinam ad tramites responsionum ab utroque datarum quæsitis, quæ fuerunt proposita ab Examinatoribus Synodalibus; at ad alias qualitates sermonem transferendo, Scribens pro Sacerdote Marualdo contendit,eum nedum esse doctum,sed etiam Doctoris privilegio decoratum, esse omnibus acceptissimum, & a Parochianis summopere exoptatum, esse insigni prudentia præditum, & e contra Sacerdotem Cascionum esse Clero, & Populo invisum, esse vilibus parentibus ortum, esse præ paupertate incapacem ad subveniendum necessitati Ecclesiæ Parochialis, non esse humilem, non prudentem, nec bona quoad mores fama præditum, tum quia ex Altari prædicavit,sola contritione posse indulgentias acquiri,tum quia suspectas cũ habuit mulieribus amicitias;Scribensque pro Sacerdote Cascione ejus qualitates extollit,cum sit major ætate,cum sit antiquior in Sacerdotio, cũusque ab anno 1715.fuerit approbatus ad audiendas confessiones,& curam animarum exercuerit tamquam Œconomus, & quidem cum magna laude,cum sit denique Teste Episcopo virtutibus humilitatis, & prudentiæ insignitus; in nihilum urgentibus, vel suspecta amicitia,cum mulier esset persona honestissima, & optimæ famæ, vel exagerata imprudentia, cum ad lucrandam indulgentiam per modum suffragii pro defunctis non sit necessaria confessio, nec communio, sed actus contritionis sufficiat

cum proposito quamprimum peccata confitendi; uti asserit Scribens pro sæpe memorato Casciono.

Pro complemento, cum plura alia habeantur in scripturis per manus circumferendis, nonnulla videntur quoad responsiones datas adnotari posse, primum potestatem ferendi censuras nedum fundatam esse in illis verbis, *quæcumque alligaveritis &c.* sed in aliis Apostoli prima ad Corinthios 5. *auferte malum ex vobis ipsis*, uti explicat S. Augustinus *lib. 2. retract. cap.* 17., & eundem Apostolum hanc potestatem exercuisse, cum incestuosum Corinthium excommunicavit *prima ad Corinthios primo*, uti docent Theologi, qui etiam ponderant illud, quod habetur secunda ad Tessalonicenses tertio, *quod si quis non obedit verbo nostro per epistolam, hunc notate, & ne commisceamini cum illo, ut confundatur*.

Secundum est, aliud esse Laureolam, aliud Aureolam. Si quæsitum, prout in actis originalibus scriptum est, refertur ad Laureolam, hæc esse videtur corona, seu diadema, quod depingitur circa caput Sanctorum, uti interpretando Decreta Generalia Urbani VIII. quæ prohibent Laureolas circa caput non Beatorum, nec Sanctorum, probat *Card. Albit. de Inconstant. in fide cap.* 40. *n.* 180. Si vero quæsitum de Aureola sit intelligendum, qua præ cæteris Martyres potiuntur, & de qua *S. Thomas in suppl. ad tertiam partem q.* 96. *art.* 6. hæc est gaudium superadditum Beatitudini essentiali, & eam exornans, & Aureola dicitur, ad distinctionem Aureæ, conjunctionis scilicet hominis ad Deum per ejus perfectam visionem, & fruitionem quæ corona aurea, seu aurea absoluta per modum substantivi appellatur.

Tertium est, nonnullos asserere Milites Catholicos in Bello pugnantes adversus Infideles, Martyres esse, si mortem inductam voluntarie acceptent, uti post D. Thomam 2.2. *q.* 124. *art.* 5. *ad* 3. late prosequitur *Card. Capisuccus in suis contr. Theol. contr.* 27. *de Martyrio* §. 12., nonnullos e contra sustinere, Martyres non esse dicendos dictos Milites, licet pura intentione pugnent pro Fide, & in Bello moriantur *Salmaticenses in cursu Theolog. tom.* 3. *tract.* 9. *disput.* 3. *dub.* 2. §. 2. *n.* 23. *Lessius de justitia & jure lib.* 3. *cap.* 1. *dub.* 3. *n.* 36. cum aliis, quos cumulat, & sequitur *Schiara in Theologia Bellica tom.* 2. *lib.* 8. *diff.* 23. cæteros denique docere, prædictos Milites rigorose Martyres dici non posse, sed improprie, eo quod licet moriantur pro Fide, moriuntur tamen contrapugnando, & resistendo, uti late probat *Theoph. Raynaud. oper. tom.* 18. *de Martyrio per pestem cap.* 5. *n.* 4. *& seqq.*

Ultimum demum est, statum gratiæ esse necessarium pro acquisitione Indulgentiarum, sed statum gratiæ per confessionem non esse necessarium, nisi in Bulla exprimatur confessio, uti late prosequuntur *Reginald. in praxi fori Pænitentiarii lib.* 7. *q.* 2. *n.* 171. *& seq. Bonacina oper. Moral. tom.* 1. *disput.* 6. *q.* 1. *punct.* 5. *proposit.* 2. *n.* 4. *& seqq.*

His positis, dignabuntur EE. VV. decernere.

An constet de irrationabili judicio Episcopi in casu &c.

Non proposita.

HERBIPOLEN., ET FULDEN. CONCORDIÆ. Post longam litem magno utriusque Partis dispendio, & magnis animorum motibus agitatam in Rotæ Auditorio inter Episcopum Herbipolen.& Abbatem Fulden.super Jurisdictione inter locis Cis Amnen Fuldæ positis, & in qua Abbas victor evasit, cum tres ejus favore emanaverint sententiæ conformes super Jurisdictione quasi Episcopali, & Territorio perfectè separato unà cum positiva exclusione Episcopi Herbipolen.deventum tandem est ad Concordiam sub reservatione beneplaciti Apostolici; nedum etenim privatæ, sed etiam publicæ quieti convenire existimatum est, ut Principes Ecclesiastici Territoria contermina habentes, & Hæreticorum Regionibus admodum vicini nullam habeant inter se litigandi occasionem; ut autem Emi Patres, quorum judicium exposcitur pro approbatione Concordiæ, omnia ad rem facientia sub oculis habeant, tenor Concordiæ per extensum exhibetur, unà cum Relatione Secretarii ad calcem folii impressa, in qua tota judicialis series, & alia, quæ scitu opportuna visa sunt, exponuntur; quibus omnibus benè ponderatis, onus erit EE. VV. decernere. Sess. 1. c. 1. de ref.

An Concordiæ sit confirmanda in casu &c.

Non proposita.

CIVITATIS CASTELLANÆ. Anno 1704. Martha Uxor Philippi Pulcinelli ita disposuit in suo. cum quo decessit Testamento. *item jure Legati, & aliàs omni &c. mandavit per infrascriptos ejus hæredes celebrari fieri quolibet anno in perpetuum Missas duodecim, nempe una quolibet mense in Altari Sanctissimi Salvatoris pro salute Animæ suæ, & suorum Prædecessorum*; cumque relicto usufructu suorum bonorum Philippo suo Viro, quousque viveret, relictaque Blasio Filio quadam Terreni portione pro toto eo,quod à sua hæreditate prætendere posset, hæredes his verbis scripserit, *in omnibus suis bonis hæredes universales instituit Franciscum Mariam ejus Nepotem filium Blasiis Pulcinelli ejus filii, quo moriente sine filiis legitimis, & naturalibus substituit Hippolytam, & Mariam alteras filias dicti Blasii,& ejus neptes,& una ex eis moriente, una alteri succedat, & succedere debeat*, contigit, ut adhuc vivente Testatrice, decesserit Franciscus Maria hæres institutus, caducatoque per hæredis prædecessum Testamento, hæreditas ad Blasium filium devenerit ab intestato cum obligatione tamen vigore clausulæ codicillaris appositæ in Testamento Marthæ, restituendi hæreditatem Hippolitæ, & Mariæ hæredibus vocatis post obitum Francisci Mariæ prædefuncti, & retenta tantum à Blasio legitima. quæ ei debita est in bonis Matris. Sess. 25. c. 4. de ref.

Stante hæreditatis tenuitate, quæ detractis detrahendis, ascendit ad capitale scut. 91. circiter, Hippolita, & Maria hæredes institutæ, & filiæ Blasii hæreditatem Marthæ acceptare recusant, & quamvis dictus Blasius asserat, se ex caducatione Testamenti potuisse excitare controversiam super caducatione Legati, non obstante, quod pium sit, & respiciat suffragium Animæ Testatricis, hac nihilominus controversia relicta, cum ab hac Sac. Congregatione declarationem quæsiverit, quod legatum Missarum non esset perpetuũ,sed restrictum ad viam hæredum juxta morem scriptum fuit Episcopo pro informatione, & Voto.

Supervenit Episcopi informatio, in qua post enarratum factum mox recensitum, sic concludit, *licet autem in præsenti Testatrix mandaverit Missas celebrari fieri in perpetuum, nihilominus onus restrinxisse videtur ad infrascriptos hæredes, qui nominati fuerunt&, quibus nullus datus fuit substitutus; unde licet favor piæ causæ late soleat interpretari, nihilominus quia dispositio restricta fuit ad personas hæredum nominatorum, expectabo oraculum EE. VV. quibus potestas est interpretandi supremas voluntates.*

Præter informationem Ordinarii, per manus circumfertur scriptura, in qua ostenditur, verba Testatricis fuisse directa ad hæredes, & sic denotare personalitatem, & Testatricem loquendo *de infrascriptis hæredibus*, intellexisse de illis, qui oculis corporeis legi poterant in suo Testamento, hinc inferendo, nunquam dici posse, quod onus Missarum sit perpetuum, cum verbum illud *in perpetuum* coarctetur ab aliis *per infrascriptos ejus hæredes*, in quo rerum themate perpetuitas non extenditur ultra vitam hæredum scriptorum; nullatenus urgente favore piæ causæ, cum ille operetur ad summum in dubiis, non in claris, & juris solemnitates suppleat, sed intellectum verborum non detorqueat ad sensum à mente Testatoris alienum.

Quibus stantibus, dignabuntur EE. VV. decernere.

An Legatum duodecim Missarum sit restrictum ad vitam hæredum, vel eorum vitam prætergrediatur, & sit revera perpetuum in casu &c.

Non proposita:

Sess. 22. c. 9. de ref.

ÆSINA. Ecclesia Ruralis S. Mariæ Pladiarum Castri Plani Eleemosynis Fidelium constructa fuit Anno 1620., & majus accepit incrementum ex pio relicto Augustini, & Lucretiæ Tambini, qui eam hæredem instituerunt, imposito nonnullarum Missarum onere, factaque subinde Cappellanis congrua mercedis assignatione, ut Doctrinam Christianam docerent, & diebus festis Confessiones exciperent pro commoditate Rusticorum circa dictam Ecclesiam degentium.

Adest in prædicta Ecclesia quædam Societas Beatæ Mariæ de Misericordia, de cujus tamen erectione legitima Episcopus dubitat in sua informatione, & multo magis cum deficiant cætera requisita, Statutorum videlicet, & usus Sacci, exortaque controversia inter Promotorem Fiscalem, & ei adhærentes, & Priores Societatis, & sacerdotem illis adhærentem, ex juribus circumferendis dignabuntur EE. VV. decernere.

I. *An Societas Beatæ Mariæ de Misericordia Pladiarum teneatur retinere secundum Cappellanum.*

II. *An, & ad quem spectet deputatio, tam primi, quam secundi Cappellani, & respectivè eorum remotio.*

III. *An Decretum Ordinarii quod destinationem horarum, & celebrationis Missarum sustineatur, & quatenus affirmativè.*

IV. *An liceat Prioribus dictæ Societatis retardare juxta commoditatem Populi horam celebrationis Missarum absque incursu in pœnas ab Episcopo comminatas, dummodo non excedatur tempus ab Ecclesia præscriptum.*

Non proposita.

Re-

Relatio Causæ Herbipolen. , seu Fulden. Jurisdictionis extensa à Secretario pro faciliori examine instantiæ, quæ in Sac. Congreg. proponitur super approbatione Concordiæ initæ inter Episcopum Herbipolensem, & Abbatem Fuldensem.

CUm anno 1662. Joannes Philippus Episcopus Herbipolensis concordiam fecisset cum Abbate Fuldensi, & in ea declarasset, Abbatiam Fuldensem esse nullius Diœcesis, & abbati, ejusque pro tempore successoribus jurisdictionem Ordinariam privativam in eadem Abbatia, & in illius Clerum, & Populum cessisset unà cum facultate cognoscendi Causas Civiles, Matrimoniales, Criminales, Beneficiales, & alias quascumque Ecclesiasticas, necnon instituendi, ac destituendi, visitandi, Synodum congregandi, & generaliter explendi omnia alia ad jurisdictionem quasi Episcopalem pertinentia, nullo prorsus jure penes se retento, seu reservato, promota fuit in Rotæ Auditorio ab Episcopo successore controversia super validitate prædictæ transactionis, eodemque tantum informante, Rota sensit, locum esse recissioni Concordiæ, tum quia inita fuit absque Apostolico Beneplacito, tum quia pro parte Episcopi doctum fuit, Abbatiam sitam esse intra limites Diœcesis Herbipolensis, & Episcopos pro tempore in eadem Abbatia, necnon in illius Clerum, & Populum gessisse plures actus Ordinariæ jnrisdictionis, uti videri potest *in Herbipolen. rescissionis Concordiæ* 4. *Februari* 1692. *coram Emerix juniore, quæ est decisio* 1028. *inter ejus decisiones impressas, & hæc eadem decisio fuit confirmata* 21. *Junii* 1695. *uti habetur in decisione* 1267. *coram Eodem, & demum in præcedentium confirmatoria* 25. *Junii* 1696. *coram clar. mem. Card. la Tremoille.*

Terminato judicio super recissione Concordiæ, acrior inter Episcopum, & Abbatem controversia insurrexit, prætendente Episcopo, ad se pertinere jurisdictionem spiritualem, & Ecclesiasticam in Territorio Cis Amnen Fuldæ posito, & excipiente Abbate, eam ad suam Abbatiam Fuldensem spectare; delataque pariter ad Rotæ Auditorium hac nova controversia, cum propositum fuisset dubium, *An, & de cujus bono jure constaret etiam ad effectum manutentionis, seu reintegrationis*, nulla fuit capta resolutio die 14. Aprilis 1698. neque die 12. Junii 1699., & solum die 28. Junii 1700. responsum fuit, constare de bono jure Abbatis etiam ad effectum manutentionis, uti plene desumitur ex decisione dictis die, & anno edita coram citato clar. mem. Card. la Tremoille, & Auditorium Rotæ triplici innixum fuit fundamento, quorum primum desumptum fuit ex erectione Abbatiæ ante fundationem Episcopatus Herbipolensis, hinc inferendo ad nativam liberta-

tem, & ad jurisdictionem acquisitam in ipso temporis momento, quo erecta est, quæque idcirco appellata fuit Jurisdictio Nativa; Secundum constitutum est in privilegiis Abbati concessis per Summos Pontifices, hinc arguendo ad jurisdictionem Dativam, & Tertium ex possessione immemorabili, & quadragenaria cum titulo colorato desumptum est, & hæc jurisdictio nomen habuit Præscriptivæ.

Episcopus adversus hanc decisionem novam postulavit audientiam, eademque concessa, cum propositum fuisset die 16. Februarii 1703. consuetum dubium, *An esset standum, vel recedendum à decisis*, Rota respondit pro persistentia in decisis, sed ex triplici fundamento allato pro Abbate Fuldensi in allegata decis. clar mem. Cardinalis de la Trmoille, rejectum fuit primum jurisdictionis Nativæ, rejectum fuit alterum jurisdictionis Dativæ, & ad partes posita præscriptione immemorabili, tota vis pro Abbate fuit reqosita in quadragenaria cum titulo colorato, uti habetur ex decisione edita citata die 16. Februarii 1703. coram bon. mem. Molines Decano §. 1., *&* §. *finali; quæ decisio est* 20. *inter impressas post Prosperum de Territorio separato*; cumque non obstantibus binis decisionibus, Causa ab Auditorio Rotæ non fuisset per sententiæ prolationem expedita, fuit illa iterum proposita di- 27. Aprilis 1705. habitoque responso, quod constabat de bono jure Abbatis Fuldensi etiam ad effectum manutentionis in possessione, & exercitio jurisdictionis Ordinariæ, quasi Episcopalis in omnibus loces ditionis Fuldensis, non ex motivo tamen jurisdictionis Nativæ, nec ex motivo immemorabilis, sed Dativæ, & Præscriptivæ præscriptione quadraginta cum titulo colorato, uti legitur *in decisione edita die die* 27. *Aprilis* 1705. §.3. *&* §.16. *coram bon. mem. Molines, quæ est decisio* 23. *post memoratum Prosperum de Territorio separato*; tandem deventum fuit ad Causæ expeditionem *Die* 20. *Decembris ejusdem anni*, sed extensa alia brevi decisione, in qua ceteris fundamentis rejectis, unicum momentum constitutum fuit in Quadragenaria cnm titulo colorato *in eo autem constitutum fuisse declararunt Domini bonum jus Abbatis, quod ad sui favorem concurrit possessio quadragenaria cum titulo colorato*, quemadmodum legitur *in decisione edita die* 20. *Decembris* 1705.§. *Et inprimis,&*§. *In eo autem coram sæpe citato Molines Decano*.

Prolata itaque prima sententia favore Abbatis Fuldensis, & interposita ab Episcopo appellatione, Causa delata fuit ab bon. mem. R. P. D. Ansaldum, propositoque die prima Julii 1708. dubio, *an SententiaRotalis esset infirmanda, vel confirmanda*, responsum fuit pro confirmatione, & uti colligitur ex voluminiosa decisione ab eodem edita, nullus fere fuit ex DD. Rotæ Auditoribus, qui adhæserit fundamento jurisdictionis Nativæ. Major quoque pars suffragiorum existimavit, jurisdictionem Dativam Abbatis non subsistere, & licet major unio suffragiorum fuerit pro præscriptione Quadragenariæ cum titulo colorato, unus, tamen ex Dominis illam fortiter impugnavit, juxta ea, quæ habentur §.18. *& pluribus seq. &* §.101. *& seqq. &* §.131. *& seqq.* usque in finis decisionis *die* 1. *Junii* 1708. *coram eodem Ansaldo, quæ est decis.* 24. *post memoratum Prosperum de Territorio separato*; & cum post hæc fuisset ab Episcopo petita, & obtenta nova audientia, & ad tramites ordinis Judicialis fuisset propositum dubium, *an esset standum, vel recedendnm à decisis*, perstitum fuit in decisis, & duo ex DD. amplexati sunt omnia fundamenta deducta pro parte

Abbatis

Abbatis, jurisdictionis scilicet Nativæ, & Dativæ, & Præscriptivæ, alter perstitit in decisis ex solo fundameuto jurisdictionis Dativæ; quatuor convenisse videntur in præscriptione quadragenaria cum titulo colorato; & unus dissensit ab omnibus, & jurisdictioni Præscriptivæ cum titulo colorato fortiter obstitit, cui subinde unus accessit, & alter eo audito, in eam descendit opinionem, ut differretur resolutio, & ut actus particulares examinarentur, quos Abbas prætendere poterat se præscripsisse, uti legitur *in decisione edita die 2. Junii* 1710. §. 3., §. 8., §. 33., §. 35. *coram citato R.P.D. Ansaldo*, & non obstante hac votum scissura in ipsis decisionibus Rotalibus patefacta, deventum est ad Causæ expaditionem, & sic ad prolationem secundæ sententiæ favore Abbatis.

Habitus est ab Episcopo recursus ad E. Corradinum tunc san. mem. Clementis *X*I. Auditorem, deductoque coram ipso seque nti fundamento, quod dici non poterat, suffragia Auditorum Rotæ ex diversis motivis in unum finem conspirare, sed esse potius inter se taliter discordantia, ut nnum aliud destrueret, placuit eidem insinuare DD. Auditoribus Rotæ, quod in Causa Herbipolen., seu Fulden. Jurisdictionis expediebat dubia separare, itaut unum Nativam, alterum Dativam, & tertium Præscriptivam jurisdictionem respiceret, editoque idcirco ab eadem Rota responso die 13: Aprilis 1711. pro dictorum dubiorum separatione, unius videlicet supra Nativa; alterius super Dativa, & tertii super Præscriptiva cum titulo colorato, proposita fuit Causa super Nativa die 12. Junii 1701., & responsum fuit, Sententiam Rotalem esse reformandam quoad Nativam, uti colligitur *ex decisione edita dicta die coram bon. mem. R. P. D. Caffarello*; Cumque die 15. ejusdem mensis, & anni proposita pariter fuisset Causa super aliis duobus dubiis Dativæ, & Præscriptivæ, responsum fuit quoad Dativam, quod iterum proponeretur, & Sententiam Rotalem esse confirmandam quoad Præscriptivam, extensaque decisione super Præscriptiva ab eodem R. P. D. Caffarello; dæventum fuit ad expeditionem Causæ, & sic ad tertiam Sententiam.

Ad evitanda præjudicia ex prolatione trium Sententiarium Rotalium in se derivantia, supplices preces ab Episcopo exhibitæ sunt san. mem. Clementi Papæ XI., qui Cong. Particularem deputavit loco Signaturæ Gratiæ, promotaque in hac Cong. instantia pro avocatione Causæ à Tribunali Rotæ ad hanc S.C. Concilii, cum in dicta Particulari Cong. ponderatũ fuisset, totam decidendi rationem pro Abbate Fuldensi constitutam fuisse in Quadragenaria cum titulo colorato, & esse articulum Juris Conciliaris, an post Concilium Tridentinum Quadragenaria cum titulo colorato sufficiat pro acquirenda jurisdictione Activa in Clerum, & Populum unacum Territorio separato, responsum fuit die 29. Augusti 1714. *eidem Rotæ cum facultate manutenendi quem de jure, ac constito de tribus, discusso tamen prius articulo in S. C. Concilii, an Quadragenaria cum titulo colorato sit sufficiens ad censtituendum Territorium separatum*; nec mirum, cum etenim Sytus V. *in sua Constitutione* 74. *Cong.* 8. §. 1. *Bull. tom.* 2. privativam indulserit huic Sac. Cong. auctoritatem interpretandi decreta S. Concilii, hinc factum est, ut quo ties incidit quæstio super intelligentia alicujus decreti Concilii, si casus sit dubius, & aliàs à Cong. non decisus, Rota ipsa, aut Cong. consulat, aut significet Patribus, ut ipsæmet adeant Cong., à qua u bi resolutionem obtinuerint, redeant postea cum ipsa ad Rotam pro Causæ expeditione, quemadmodum totidem

tidem verbis teſtatur *Fagnan. in cap. quoniam n.*38. *de Conſtitutionibus*; & late etiam proſequitur *R. P. D. Petra ad Conſtitutiones Apoſtolicas tom.* 4. *in notis ad Conſtit.* 10. *Martini Quinti num.* 31. *&* 32.

Cohærenter ad hæc in Sac. Cong. Concilii habita *die* 3. *Octobris* 1716 propoſitum fuit dubium, *an Quadragenaria cum titulo colorato ſit ſufficiens ad preſcribendum Territorium ſeparatum in caſu*; cumque tunc nulla fuiſſet capta reſolutio, ſed Secretatio tunc temporis demandatum, ut Partibus inſinuaret recurſum ad Auditorem Sanctiſſimi pro præciſa declaratione Controverſiæ à Sac. Cong. decidendæ; ſcripturæ quippe Epiſcopi Herbipolenſis articulum in abſtracto proponebant, & ſcripturæ Abbatis Fuldenſi non ſolum erant in concreto exaratæ, ſed totam cauſam comprehendebant, *die tandem* 15. *Maii* 1717. cum ea, quæ à partibus erant adimplenda, non fuerint adimpleta, reſponſum eſt, Cauſam non eſſe in abſtracto proponendam, *uti habetur lib.* 67. *decret. pag.* 218.

Dubium ſufficientiæ, vel inſufficientiæ Quadragenariæ cum titulo colorato pro acquirendo Territorio ſeparato, nec in abſtracto, nec in concreto fuit amplius unquam in hac Sac. Cong. propoſitum, ſed cum nonnulli in Italia, & alii extra Italiam Epiſcopi conſtituti in litteris ſan. mem. Clementi Papæ XI. ſcriptis humiliter expoſuiſſent propoſitionem admiſſam, & formiter comprobatam in Rotalibus deciſionibus, acquiri videlicet qoſſe ab Inferiore Prælato Territorium ſeparatum per Quadragenariam præſcriptionem cum titulo colorato, nedum Epiſcoporum, ſed etiam Sanctæ Sedis Auctoritati eſſe præjudicialem, nec cohærere cum principiis Juris Canonici, & cum opinionibus in eodem Rotæ Auditorio, & Sac. Cong. receptis, placuit Beatitudini Suæ Cong. Particularem ad referendum deputare, à qua ſequens prodiit Decretum auctoritate ſubinde Apoſtolica roboratum.

„ Decretum Sac. Cong. Particularis. In Cong. Particulari à SS. Domino Noſtro die 3. Auguſti 1718. ſpecialiter deputata, EE.DD. Judices, Vellemani, Paracciani Præfecti Sac. Cong. Epiſcoporum, & Regularium, Corradini Præfecti Sac. Cong. Concilii Tridentini Interpretis, Scotti Præfecti Signaturæ Juſtitiæ, necnon RR. PP. DD. Petræ prædictæ Sac. Cong. Epiſcoporum, & Regularium Secretarii, Lancettæ Sacræ Rotæ Romanæ Decani, Cerri ejuſdem Rotæ Auditoris, Anſidei Aſſeſſoris Sanctiſſimæ Inquiſitionis, & mei infraſcripti Secretarii memoratæ Cong. Concilii Tridentini Interpetris, & hujus quoque Particularis Cong. Secretarii, ut in ea videlicet examinaretur, an ad tramites Sacrorum Canonum, Sacrique præſertim Concilii Tridentini, poſſit Inferior Prælatus Territorium ſeparatum, & juriſdictionem Ordinariam, & quaſi Epiſcopalem in Clerum, & populum, cum ipſius Epiſcopi excluſione, in aliquo ſpeciali loco acquirere per Quadragenariam præſcriptionem, unacum titulo colorato, prædicti Eminentiſſimi Domini, & RR. PP. particularem Cong. conſtituentes, inſimul congregati in Ædibus Eminentiſſimi Judice die 3. Januarii hujus anni 1721. poſt maturum, & diligentiſſimum materiæ examen, unanimiter reſponderunt, non poſſe, ſed pro acquiſitione Territorii ſeparati, prædictæque juriſdictionis, omnino requiri, omnino requiri, aut clarum, & undequaque ſubſiſtens Apoſtolicum Privilegium, aut conſuetudinem immemorabilem cum ſuis omnibus requiſitis rite probatam, per quam Apoſtolicum Privilegium de jure præſumi valeat. An autem admiſſo vero Apoſt. Privilegio de ſui natura

apto

„ apto ad ſeparationem Territorii, & conceſſionem Juriſdictionis Ordinariæ quaſi Epiſcopalis in Clerum, & Populum cum excluſione Epiſcopi in aliquo determinato loco, ſed aliquam rationabilem dubietatem, aut diſputationem admittente, ſubſequens uniformis Quadragenaria, aut per aliud legitimum tempus continuata obſervantia favens Prælato Inferiori in qualibet actuum ſpecie Ordinariæ quaſi Epiſcopalis Juriſdictionis deſervire valeat pro dicti Apoſtolici Privilegii interpretatione prædicti Eminentiſſimi Domini, & RR. PP. dixerunt, id dependere, à ſingulis caſuum, & factorum circumſtantiis, & ſic dandum eſſe reſponſum à ſuis Judicibus ſuper hac re in caſibus particularibus. Factaque per me prædictorum omnium Sanctiſſimo Domino Noſtro relatione, die 14. Januarii hoc Anno 1721. Sanctitas Sua approbare dignata eſt, & præſens Decretum publicari mandavit.

Proſper de Lambertinis Sacræ Congregationis Particularis Secret.

Hæc eſt tota ſeries eorum, quæ geſta ſunt in Cauſa Nullius Fulden., ſeu Herbipolen. Juriſdictionis, & in quorum ſequelam declaratum, & confirmatum remanſit Territorium ſeparatum favore Abbatis Fuldenſis cum excluſione Epiſcopi Herbipolenſis, & pro complemento nihil aliud remanet, quam nonnulla exponere, quæ in ipſis Deciſionibus Rotalibus habentur, & alia quædam ſuperaddere, quæ deducuntur ex Decretis hujus Sac. Congregationis Sacrorum Rituum.

In Deciſione itaque edita 16. Februarii 1703. §. *finali coram bon. mem. Molines* hæc habentur, *ex motivo itaque præſcriptionis Quadragenariæ tantum Domini in deciſis perſtiterunt, addentes, quod ſi in aliquibus particularibus locis Territorii Fulden., Epiſcopus Herbipolenſis prætendat ex aliis peculiaribus rationibus, & documentis Juriſdictionem, ut inſinuaverat in ejus commiſſione noſtro Tribunali directa, vel ſi idem Epiſcopus prætendat, quod ipſe ſolum privative ad alium Epiſcopum debeat conferre Ordines, vel Dimiſſorias Subditis Abbatis, juxta Concordiam an.* 1613. *vel ex alio titulo, illa præſervarunt jus, & facultatem ejus prætenſiones deducendi in alio judicio.* Conſimilia habentur in alia Deciſione edita die 27. Aprilis 1705. coram eodem Molines §. *Finali*, ubi poſt repetitam dictam præſervationem, ſubditur *reſervando alteri examini ea, quæ ſunt Ordinis, & conſecrationem requirunt, & alia quæcumque, quæ Inferioribus Ordinariis quaſi Epiſcopalem Juriſdictionem habentibus Concilii Tridentini Decretis ſunt adempta, prout eiſdem verbis, & inter eaſdem partes aſſeritur, & exprimitur in Voto Sacræ Congregationis Concilii* 2. *Decembris* 1604., *& in Brevi ſubinde dato à ſan. mem. Clemente Octavo die* 23. *Decembris* 1604. *ſuper quibus voluerunt DD. ut particulariter videretur.*

Tranſeundo ad ea, quæ habentur in Regeſtis hujus Sac. Congregationis, operæ pretium eſt prænoſcere, quod Julius Epiſcopus Herbipolenſis anno 1576. violenter expulit ab Abbatia Fuldenſi Abbatem Balthaſſarrem; Gregorius autem XIII. Summus Pontifex Julio demandavit, ut ſub pœna excommunicationis omnem Abbatiæ adminiſtrationem ſtatim deponeret, & Maximilianum Imperatorem hortatus eſt, ut Paſtorem ſuo Gregi reſtitueret.

Maximilianus habitis, Pontificiis litteris, præcepit Epiſcopo Julio, ut Juriſdictionem deponeret, & eam loco ſequeſtri cederet Magno Magiſtro Ordinis Theutonici, ſed mortuo, re infecta, Maximiliano, delato-

que

que Imperio ad Rodulphum, tam Gregorius, quàm ejus successor Systus Papa Quintus negocium restitutionis strenue prosecuti sunt; cumque anno 1602. supervenisset sententia Imperatoris Rodulphi, in qua rescissis omnibus gestis in ditione Fuldensi ab Episcopo Julio, declaratum est, eidem non licuisse sese articulato modo immiscere, & Dioecesim Fuldensem de facto apprehendere, Abbas ad suorum jurium possessionem reversus Summo Pontifici Clementi Octavo supplicavit pro confirmatione suæ Jurisdictionis, & pro nonnullis aliis, negocioque à dicto Summo Pontifice ad hanc Sacram Congregationem remisso, editum fuit die 2. Decembris 1604. sequens Decretum uti habetur *lib.* 10. decret. fol. 104.; Congregatio Concilii censuit quod ad primum si Sanctissimus annuat, concedendas esse Oratori, *scilicet Abbati Fuldensi* litteras in forma Brevis, quibus excitetur Jurisdictio aliàs ei competens, nempe ut in locis sibi pleno jure subjectis Jurisdictionem quasi Episcopalem exercere, visitationem obire, Parochos instituere, cæteraque ad eandem Jurisdictionem pertinentia peragere queat, sine tamen alicujus præjudicio, atque exceptis tum his, quæ sunt Ordinis, & consecrationem requirunt, quàm aliis quibuscumque, quæ inferioribus quasi Episcopalem jurisdictionem habentibus adempta sunt *Trident. Concil. Decret.* Quoad secundum de novandis, sive de integro concedendis facultatibus, aliàs sibi ad tempus à fel. record. Gregorii XIII. concessis, Congregatio quoad facultates absolvendi ab hæresi, atquæ Apostasia, consultius esse putavit adire Congregationem Sanctissimæ Inquisitionis, sed quo ad postremam facultatem, quæ in litteris Gregorii habetur de præsentandis Alumnis suis cuicumque Catholico Antistiti, ut si idonei sint, & annorum 23. ad sacros etiam Præsbyteratus Ordines possint promoveri, Congregatio censuit, concedendam esse ad sexennium dumtaxat; ad Tertium dispensandi facultatem quoad matrimonia jam contracta, esse, si Sanctissimo placuerit, concedendam: *Et cohærenter ad hanc resolutionem editæ fuerunt Apostolicæ Litteræ in forma Brevis à Summo Pontifice Clemente Octavo.*

Anno denique 1703. die 22. Septembris, cum Abbas Fuldénsis vigore Brevis obtenti ab Urbano VIII. communicationis privilegiorum Congregationis, Sanctæ Justinæ, sequens dubium in Sacrorum Rituum Congregatione proposuisset, *an possit suis Subditis vigore ejusdem Brevis Sacramentum Confirmationis conferre*, responsum fuit cum *Sanctissimo pro Indulto*, sed recurrente Episcopo Herbipolensi, & exponente, quod adhuc lis inter se, & Abbatem pendebat super qualitate Nullius, & Territorii separati, & quod Rota in Decisionibus præservaverat cognitionem eorum, quæ exposcunt Ordinem, & consecrationem, responsum fuit die 27. Decembris 1706. *dilata, & expectetur exitus Causæ in Sacra Rota*, uti plene refert *R.P.D. Petra ad Constitutiones Apostolicas Tom. 3. pag. 562.*

Et hæc sunt, quæ Secretarius colligere potuit pro faciliori examine instantiæ, quæ in Sacra Congregatione proponitur super approbatione Concordiæ initæ inter Episcopum Herbipolensem, & Abbatem Fuldensem.

Die

UM nonnulla causarum dubia inferius recensenda in novissima Congregatione decisa minime fuerint; dignabuntur EE. VV. dictæ Congregationis folium reassumere, & sequentibus dubiis respondere.

PRAGEN. MATRIMONII.

An sit standum, vel recedendum a decisis 16. Januarii 1723. in casu &c. Sess.24. c.8. de ref. matr.

Prævio recessu a decisis, consulendum Sanctissimo pro dispensatione in radice matrimonii.

ALBIGANEN. CONCURSUS.

An constet de irrationabili judicio Episcopi in casu &c. Sess.24.c.18. de ref.

Negative, & amplius.

HERBIPOLEN., ET FULDEN. CONCORDIÆ.

An concordia sit confirmanda in casu &c. Sess.21.c.2. de ref.

Dilata, & scribatur juxta instructionem.

CIVITATIS CASTELLANÆ.

An Legatum duodecim Missarum sit restrictum ad vitam hæredum, vel eorum vitam prætergrediatur, & sit revera perpetuum in casu &c. Sess.25.c.4. de ref.

Ad primam dubii partem negative, ad secundam affirmative.

ÆSINA.

I. *An Societas B. Mariæ de Misericordia Pladiarum teneatur retinere secundum Cappellanum.* Sess.21.c.9. de ref.

II. *An, & ad quem spectet deputatio tam primi, quam secundi Cappellani, & respective eorum remotio.*

III. *An decretum Ordinarii quoad destinationem horarum, & celebrationis Missarum sustineatur, & quatenus affirmative.*

IV. *An liceat Prioribus dictæ Societatis retardare juxta commoditatem populi coram celebrationis Missarum absque incursu in pœnas ab Episcopo comminatas, dummodo non excedatur tempus ab Ecclesia præscriptum.*

Dilata, & interim serventur Decreta Episcopi, & sine præjudicio jurium ambarum partium Episcopus nomine Sac. Congregat. deputet œconomum, qui administret bona Ecclesiæ, & Vicarius Foraneus præstet patientiam, ut libri videantur ab interesse habentibus pro redditione rationis.

Sess.14. c.11. de ref.

BONONIEN. INDULTI. Celebris quæstio de Canonicis Regularibus Ordinis Lateranensis assumendis, vel non assumendis ad Parochiales Ecclesias sæculares cum sola licentia sui Patris Abbatis Generalis, de qua *in cap. quod Dei timorem de statu Monachorum*, licet resoluta fuerit in S. Congr. Episcoporum, & Regularium, & ejus responsum fuerit a sa: me: Clem. X. confirmatum, quod videlicet assumi non possint, nisi præter Abbatis Generalis licentiam, expressum quoque Sedis Apostolicæ indultum accedat, uti colligitur ex decreto impresso apud *Monacell. in formul. legal. part.* 1. *in append. pag.* 314. *& seq.* fuit iterum reassumpta in S. Congr. Concilii in quadam Causa Placentina Præsentationis die 14. Nov. 1693. in qua Canonico Regulari concessum fuit Indultum obtinendi Parochialem Ecclesiam sæcularem, sed insimul additum, ut unirentur decreta, & causa super capacitate, vel incapacitate Canonicorum Regularium cum sola licentia Patris Generalis proponeretur, citatis omnibus Procuratoribus Generalibus Canonicorum Regularium, quam resolutionem sa: me: Innoc. PP. XII. confirmavit, & jussit super ea Breve expediri, ut omnibus innotesceret, & ut tandem lex omnibus præscriberetur imposterum omnino servanda, uti habetur *lib.* 43. *decr. pag.* 549. *a terg.*

Id, quod contigit in capacitate Canonicorum Regularium in ordine ad beneficia curata sæcularia, contigit etiam in beneficiis simplicibus, & signanter in Canonicatibus; quæstio etenim, an iidem citra dispensationē Apostolicam ad Canonicatus in Cathedralibus præsertim Ecclesiis assumi possint, de qua *in cap. super eo de regul & in can. placuit* 16. *quæst.* 1., & in qua negativa opinio fuit a plerisque scribentibus late propugnata *Fagnan. in cap. quod Dei timorem n.* 18. *de statu Monachorum, Pirhing. ad eundem tit. decret. lib.* 3. *tit.* 35. § . 2. *num.* 18. *Vanespen. juris Ecclesiastici tom.* 2. *tit.* 18. *cap.* 3. *n.* 17. *Garzias de benef. part.* 10. *n.* 28. *&* 29. *Tondut. quæst. benef. tom.* 1. *cap.* 80. *n.* 10. *Corrad. in prax. benef. lib.* 6. *cap.* 1. *num.* 26. *Navar. consil.* 11. *n.* 6. *lib.* 3. *de statu Monachorum, Bellamer. decis.* 172. *tit. de præbendis*, quæque etiam opinio a fortiori confirmari potest ex Rescripto S. Congr. Episcoporum, & Regularium supra memorato, & per Clementem Papam X. confirmato, iterum excitata fuit temporibus san. mem. Clementis Papæ XI. ad quem habito a Procuratore Generali Canonicorum Lateranensium recursu, ut controversiæ examen huic Sac.

Sac. Congreg. committeret, tam quoad Beneficia curata, quam quoad Canonicatus, ita tamen, ut examen fieri deberet in puncto Juris communis, Concilii Tridentini, Professionis, & Instituti eorumdem Canonicorum, independenter, & præcisive ab omnibus Resolutionibus, & Decretis S. Congregationum, Judicatis quorumcumque Tribunalium, Rescriptis, & Oraculis Summ. Pontificum, tam favorabilibus, quam contrariis a temporibus Greg. XIII., Sanctitas Sua die 30. Apr. 1713. Causam ad hanc S. Congr. Concilii remisit juxta petita; Canonici quippe Lateranenses nimium insistunt professioni, quam emittunt, & quæ concepta est sequentibus verbis: *Voveo, & promitto &c. & quod numquam beneficium acceptabo cum cura, vel sine cura intra, vel extra ordinem nostrum absque licentia Capituli Generalis, vel ejus auctoritate fungentis, renunciando omnibus juribus, & privilegiis, & consuetudinibus in contrarium mihi competentibus, vel quomodolibet competituris.*

His ad ornatum materiæ præmissis, cum in Metropolitana Bononien. mensibus elapsis Canonicatus vacaverit, & Eminentissimus Cardinalis Archiepiscopus ad eum præelegerit Joannem Baptistam Zanchini Canonicum Regularem Lateranensem, dummodo suorum Superiorum accederet licentia, & Sedis Apostolicæ Indultum, quatenus illud necessarium sit, ad amputandam quamcumque controversiam, & potissimum, cum articulus in genere nec fuerit propositus, nec sit cito proponendus, & resolvendus, memoratus Zanchinus supplices preces huic Sac. Congr. exhibuit pro Indulto obtinendo; cumque auditus fuerit Procurator Generalis Ordinis, qui in sua Relatione per manus circumferenda censuit annui posse petitis, allatis tum rationibus, tum exemplis, onus erit EE. VV. decernere.

An sit indulgendum Jo: Baptistæ Zanchini Canonico Regulari Lateranensi pro consecutione Canonicatus sæcularis in Metropolitana Bononiensi in casu &c.

Affirmativè.

MELEVITANA JURISDICTIONIS. Vacante Sede Episcopali Melevitana, electoque in Vicarium Capitularem Dominico Xiberras tunc Coadjutore Archidiaconi, exorta est controversia circa jus, & facultatem convocandi Capitulum, & alios nonnullos actus gestos à Vicario Capitulari; quocirca habitis prius de more necessariis informationibus, deventum fuit ad subscriptionem infrascriptorum Dubiorum. *Sess. 24. c. 16. de ref.*

Primum Dubium respicit facultatem Decani Cathedralis super jure convocandi Capitulum Sede Episcopali vacante, nulla petita a Vicario Capitulari licentia.

Promotor Fiscalis Curiæ Episcopalis Melevitanæ contendit, necessariam esse prædictam licentiam; quidquid enim sit de jure communi, juxta Constitutionem Synodalem in hac S. Congr. discussam, & approbatam, non potest Capitulum in Cathedrali Melevitana convocari a Canonicis sine licentia Episcopi ex consuetudine ibidem recepta; cumque Vicarius Capitularis succedat in juribus Episcopi, etiam si hæc acquisita sint ex consuetudine, vel præscriptione, hinc Promotor infert, quod si vivente Episcopo petenda erat ab ipso licentia, hoc ipsum, mortuo Episcopo, fieri debet erga Vicarium Capitularem, & multo magis cum

non probetur, quod in aliis Sedibus Vacantibus facta fuerit convocatio Capitulorum sine licentia Vicarii Capitularis.

Decanus è contra prætendit, dictam licentiam non requiri, tum quia de jure convocatio Capituli libera est, nec requiritur licentia Episcopi, & intantum dicta licentia est necessaria in Dioecesi Melevitana, in quantum viget pro Episcopo consuetudo, quæ cum non militet pro Vicario, hinc est, intactam remanere juris communis censuram tempore Sedis Vacantis favore Capituli, tum quia septem Canonici antiquiores amplissime testantur, nunquam in præteritis convocationibus Capitulorum petitam fuisse a Vicario Capitulari licentiam.

Secundum dubium respicit facultatem convocandi Capitulum, si Decanus absit, vel sit impeditus, an eadem, inquam, devolvatur ad successivas Dignitates, & Canonicos gradatim, exclusis eorum Coadjutoribus.

Promotor Fiscalis super hoc Dubio non se opponit, cum illud non respiciat Jura Episcopatus, nec minus Vicarii Capitularis; Decanus è contra stat pro devolutione ad Dignitates, & Canonicos, exclusis Coadjutoribus, cum Coadjutores sint improprie, & ficte Canonici, & titulum non habeant in Canonicatu, & assertioni Decani ex iisdem rationibus adhæret Capitulum Cathedralis in sua scriptura.

Tertium Dubium respicit Vicarium Capitularem, an idem videlicet procedere valeat ad Censuras contra Decanum, Dignitates, & Canonicos, si ab illis sine sua licentia Capitulum convocetur.

Promotor Fiscalis, qui, uti supra dictum est, vult Capitulum esse convocandum petita licentia a Vicario Capitulari, exorat pro affirmativo responso ad tertium Dubium, cum Vicarius armis etiam spiritualibus uti possit pro suorum jurium defensione; & Decanus e contra, qui asserit dictam licentiam non esse petendam, dicit consequenter huic dubio esse negative respondendum, & multo magis, quia quatenus licentia esset necessaria, satis esset pro poena nullitas actus absque recursu ad censuras, quæ sunt remedium subsidiarium.

Quartum Dubium consistit in examinando, an in casu, quo Cursores, & Cancellarius recusent suum Officium præstare in convocatione Capitulorum, possint Decanus, Dignitates, & Canonici Capitulum convocantes uti quacunque alia persona pro Capitularibus intimandis.

Promotor Fiscalis ait, negative esse respondendum, si renitentia Cursorum, & Cancellarii proveniat, vel ex quo non fuit petita licentia Vicarii Capitularis, vel ex quo ipsi sunt legitime impediti. Decanus e contra, qui procedit cum præsupposito exclusivo necessitatis petendi licentiam, sustinet, proposito dubio esse affirmative respondendum, ne abstinentibus Cursoribus, aliisque Ministris Curiæ Episcopalis a sui Officii præstatione ad rem gratam faciendam Vicario Capitulari, Vicarius per indirectum obtineat id, quod directe obtinere non potest.

Quintum dubium refertur ad prætensam obligationem, quod Dignitas, seu Canonicus Capitulo præsidens certiorem reddat Vicarium Capitularem absentem de resolutionibus in Capitulo captis, & quatenus affirmative, quibus remediis procedendum sit contra recusantem.

Promotor Fiscalis pugnat pro dicta obligatione, necnon pro facultate utendi Juris, & Facti remediis in casu renitentiæ; sicut enim Episcopo denegari non potest copia resolutionum Capitularium, sic eadem copia non est deneganda Vicario Capitulari, ut in terminis Archidiaconi Gerun-

runden., qui tempore Sedis Episcopalis vacantis succedit in Episcopali jurisdictione, exceptis his, quæ sunt ordinis, firmavit *Rota in Gerunden. Jurisdictionis super exhibitione resolutionum Capitularium* 12. *Junii* 1702. *coram clar. me. Cardinali Priolo, quæ est decisio* 25. *apud Scharafanton in suis animadversionibus to.*1., & Decanus e contra se opponit, & innititur observantiæ non participandi Vicario resolutiones, quam asserit in Cathedrali Melevitana vigere.

Sextum dubium causam habet a facto sequenti. Tempore postremæ Sedis Vacantis, cum esset Capitulum convocandum, & Decanus ad ejus convocationem procedere vellet, audivit a Vicario Capitulari prætendi, quod præcedens a se licentia peteretur, & sedandas controversias Decanus Vicarium Capitularem convenit. In discursu inter ipsos, semotis arbitris, facto, Decanus asserit, sibi fuisse a Vicario suppositum, quod Canonicus Mangion, qui fuerat in anteacta Sede Vacante Vicarius Capitularis, fatebatur, se fuisse requisitum pro licentia convocandi Capitulum, & sub hac suppositione, & sub expressa conditione, quod Mangion ita loquutus fuisset, admittit, se licentiā petiisse, *se il Sig. Mangion dice, che sono obligato a domandarla, ve la domando cento volte*, Vicarius vero Capitularis rem modo diverso exponit, cum dicat Decanum sibi absolute pro licentia supplicasse, & excusationem petiisse pro præterita renitentia, ex quo Constitutionem Synodalem ignorabat; Cumque Vicarius subsequenter mandaverit Cancellario, ut id inter Acta referret, & quidem non eo modo, quo Decanus ait, rem sequutam fuisse, sed alio modo, quo ipse sustinet, eam se habuisse, sextum ex his dubium suam originem habet, instante videlicet Decano pro annullatione, & deletione actus registrati, interposito juramento super petitione conditionali, & contestantibus hoc ipsum octo Canonicis, necnon Magistratu Civitatis Notabilis.

Transeundo ad septimū dubiū, cum Vicarius Capitularis Canonicis inhibuerit convocationem, & celebrationē Capituli absque sua licentia sub pœnis Censurarū, & Excommunicationis majoris ipso facto incurrendæ, in septimo dubio disputandū proponitur, an dicta inhibitio sustineatur.

Porro Promotor sustinet validitatem inhibitionis, cum vetitum esse non debeat Vicario sua jura tueri gladio etiam Excommunicationis. E contra autem Decanus vult, dictam inhibitionem esse reprobandam, non solum quia Vicario innotescebat, Capitulum convocari pro habendo recursu ad Sedem Apostolicam a gravaminibus, quæ injuste se pati prætendebat, sed etiam quia pœna Excommunicationis ipso facto incurrendæ, & sic latæ, & non ferendæ sententiæ habetur pro exorbitanti ab hac Sac. Congr. etiam in casu boni juris, & prætensioni Decani adhærent Canonici in sua particulari scriptura.

Octavum denique dubium pertinet ad materiam sexti dubii, cum petatur, an subsistat, vel potius sit annullandus actus registratus in Cancellaria Episcopali de ordine Rm̄i Episcopi, in quo supponitur, Decanum petiisse a Vicario Capitulari licentiam sub conditione.

Jura tum Promotoris Fiscalis, tum Decani, tum Capituli circumferuntur; quocirca onus erit EE. VV. decernere.

I. *An Decanus Cathedralis Ecclesiæ, ad quem spectat convocare Capitulum, teneatur, Sede Episcopali vacante, petere licentiam a Vicario Capitulari pro convocandis Capitularibus in casu &c.*

II. *An ipso Decano absente, renuente, aut alias quomodolibet impedito, facultas*

tas convocandi Capitulum devolvatur ad successivas Dignitates, & Canonicos gradatim, exclusis eorum Coadjutoribus in casu &c. & quatenus affirmative.

III. *An Vicarius Capitularis possit procedere ad Censuras contra Decanum, Dignitates, & Canonicos convocantes Capitulum sine licentia in casu &c.*

IV. *An Decanus Dignitates, & Canonici convocantes Capitulum, uti valeant quacunque persona pro intimandis Capitularibus, necnon quocunque Notario casu, quo Cursores, & Cancellarius eorum officium præstare recusent in casu &c.*

V. *An Dignitas, seu Canonicus Capitulo Præsidens teneatur certiorem reddere Vicarium Capitularem absentem de resolutionibus Capitularibus, & quatenus affirmativè, quibus remediis procedi possit contra recusantem in casu &c.*

VI. *An actus registratus in Cancellaria Episcopali die* 30. *Augusti* 1721. *de ordine Vicarii Capitularis, in quo supponitur, Decanum petiisse ab eo licentiam convocandi Capitulum, subsistat, vel potius sit annullandus, & delendus in casu &c.*

VII. *An sustineatur inhibitio transmissa Decano, & Canonici die* 13. *Aprilis* 1722. *de mandato Vicarii Capitularis sub pœna Excommunicationis majoris ipso facto incurrendæ in casu &c.*

VIII. *An actus registratus in Cancellaria Episcopali die* 7. *Octobris* 1722. *de ordine Reverendissimi Episcopi, in quo supponitur, Decanum petisse à Vicario Capitulari licentiam sub conditione, subsistat, vel potius sit annullandus in casu &c.*

Ad Primum negetivè, Ad Secundum affirmativè quoad primam partem, & quoad secundam habebitur ratio in Casibus particularibus, visis litteris Coadjutoriarum. Ad tertium negativè. Ad Quartum Affirmativè. Ad Quintum negativè. Ad Sextum, & Octavum ad mentem, *& mens est quod deleantur*. Ad Septimum negativè.

Sess.24.c.1. de ref. Matrim.

TIRASONEN. MATRIMONII. Maria Theresia Marchionissa de Falces amore capta erga Marchionem de Camarena Matrimonium per verba de præsenti cum eodem contraxit *anno* 1713. assignata Marito pinguissima dote, cujus fructus ascendere dicuntur *ad annuos ducatos* 100000.

Tempore contracti Matrimonii Marchionissa erat in florida ætate *annorum* 19. & licet osculis, & amplexibus, & assumpta etiam aliquando veste plebeja; Marchio etenim asserebat se plebejas diligere, & Nobiles Mulieres odio habere, ipsum ad copulā, & Matrimonii consumationem excitasset, Matrimoniū tamen ex Viri impotentia consumari non potuit.

Tres, & ultra anni a die contracti Matrimonii elapsi sunt, absque eo quod potuerit Matrimonium consummari, & absque eo quod opportunæ diligentiæ fuerint a Marchionissa omissæ; cumque eadem amplius hanc infelicem vitam ducere non valeret, & conscientiæ scrupulis vexaretur, & se a violentiis immuné non esse videret; Marchio etenim manibus, & digitis aliquando tentaverat ejus claustra virginalia disrumpere, consulentibus Theologis, & Directore Spirituali se *anno* 1718. recepit in Monasterium

Monasterium Monialium Excalceat. Ord. S. Augustini, & judicium introduxit super nullitate Matrimonii in Curia Episcopali Tirasonensi.

Introducta causa in prædicta Curia Ecclesiastica post emissam ab utroque conjuge juratam depositione de matrimonio triennii spatio non consumato, prolata est anno 1717. a Judice sententia, in qua mandatum fuit, ut Marchionissa accederet ad cohabitandum cum viro,& quod triennalis experientia a S. Canonibus demandata *in cap. laudabilem de frigidis, & maleficiatis*,non a die contracti matrimonii,sed a die executionis sententiæ initium haberet, juxta late firmata per *Sperell. dec.*141. *num.*59. *&* 60., & ad præcavendas Marchionis violentias,voluit idem Judex,ut Marchionissa secum duceret omnes famulas, quas habebat in Monasterio,& quod duæ ex iisdem in cubiculo propinquiori dormirent alteri,in quo conjuges dormiebant.

Aceessit Marchionissa ad novam cohabitationem, novasque adhibuit diligentias,ut virum ad matrimonii consummationem excitaret, sed cum hæc spatio trium,& ultra mensium in cassum cecidissent,&Marchio iterum manibus,& digitis tentaverit id,quod alias tentaverat, Judex anno 1717. die 30. Nov. decrevit,ut conjuges separarentur,causaque nullitatis matrimonii nullatenus derelicta, electæ sunt septem obstetrices, deventumque fuit ad examen septimæ manus propinquorum,& Marchionissa intacta,& virgo reperta est,superventisque hoc interim Apostolicis literis sa: me: Clem. Papæ XI., quibus Judici committebatur,ut quatenus matrimonium ob viri impotentiam intra triennium consummari non potuisset,procederet ad ulteriora prout de jure,absque alio triennali experimento,die tandem 3.Julii 1720. prolata est a Judice sententia pro nullitate matrimonii propter impotentiam naturalem Marchionis.

Appellatione a Marchione interposita ad Tribunal Archiepiscopi Toletani,cum Marchionissa viderit se ad eum redigi statum, ut sua prius vita, quam lis esset absolvenda,recursum habuit ad SS. D. N., eidem supplicando pro dispensatione Matrimonii rati, & non consummati, & a Sanctitate Sua preces fuerunt remissæ ad hanc S. Congr., datisque juxta morem literis ad Episcopum Tirasonen. ut informaret, & terminum, utrique Parti præfigeret ad sua jura deducenda in hac S. Congr., adimpleta fuerunt ab Episcopo ea omnia, quæ adimpleri debebant,cumque ut magis instructam redderet hanc S. Congr., servatis servandis Marchionissam jusserit in Balneo reponi juxta cauthelam *Hostiensis in c.causam matr. n.*4. *de probat.*, quam etiam cæteri secuti sunt *Abbas in cap. Fraternitatis n.*4. *de frigidis,& maleficiatis*, *Sanchez de matrim. lib.*7. *disp.*113. *n.*11. *Panimol. dec.*51. *adnot.*1. *n.*8. *Rota dec.*392. *sub n.*16. *part.*4. *tom.*2. *recen. & dec.*10. *&* 11. *post Card. de Luca ad materiam de matrim. tom.*2., & referentibus obstetricibus,quod eadem intacta reperta sit, perinde, acsi esset Puella novem annorum, disputandum in præsenti proponitur dubium ad calcem hujus restrictus referendum.

Quoad Summi Pontificis in dissolvendo matrimonio rato,& non consummato potestatem, nulla juxta veriorem,& in praxi receptam sententiam videtur esse posse difficultas;quemadmodum etiam certum esse videtur quod concurrente legitima probatione non consummationis, uti potest Summus Pontifex d.potestate,etiam si prius actum fuerit judicialiter de nullitate matrimonii ex capite impotentiæ, & etiamsi vir dissolutioni obsistat, dummodo ejus resistentia sit irrationabilis, uti materia fundi-

tus

tus examinata, admissum fuit annis præteritis in celebri causa Januen. Matrimonii, itaut difficultas redigi videatur ad causam dispensationis, cum hęc debeat esse magna, & urgens, & publica, vel per se, vel reductive.

In literis Apostolicis sa: me: Clem. XI. expeditis in d. causa Januen. Matrimonii die 6. Martii 1720. cohærenter ad resolutionem hujus S. Congr. causa sequentibus verbis exponitur, *cum autem sicuti eadem expositio subjungebat, nisi d. Matrimonium auctoritate nostra Apostolica dissolvatur, difficiles, ac infelices habiturum sit exitus, auctisque, ac recrudescentibus non minus inter ipsos assertos conjuges, quam inter tot primarias eorum respective propinquorum familias in Civitate libera degentes, ac in partem regendæ Reipublicæ Januen. adscriptas, jam inde enatis inimicitiis, & dissensionibus, non tantum privata, sed & publica incommoda, aliaque mala, cum non mediocri tranquilli status ipsius Reipublicæ perturbatione ti meri possint, quemadmodum plerique ex ipsis Senatoribus, & Patritiis Januensibus jure jurando contestati fuerunt; Hisque etiam accedat, quod pristinum super prætensa nullitate matrimonii institutum judicium secundum juris tramites continuari, ac terminari vix, aut ne vix quidem posset, eo quia asserente d. Jo: Jacobo se Matrimonii consummandi potentem existere, Canonicum novæ cohabitationis experimentum foret adhibendum, a quo tamen eadem Anna Maria, tum prepter acerbam animorum exulcerationem, tum propter sibi certum conscientiæ labefactanda periculum, ac æternæ salutis discrimen plane abhorret, eique numquam se consensuram fore constanter protestatur &c., nos igitur præfatis justis, & rationabilibus ex causis adducti &c.*

In matrimonio, de quo nunc agitur pro ejus dissolutione afferuntur scandala, Jurgia, & dissensiones inter conjuges, & eorum propinquos. Jura circumferuntur. Quocirca onus erit EE. VV. decernere.

An sit SS. D. N. consilium præstandum pro dispensatione matrimonii rati, & non consummati in casu &c.

Non proposita.

Sess. 24. c. 1. de ref. matr. MEDIOLANEN. Emus Archiepiscopus Mediolanen. die 4. Augusti currentis anni sequentem scripsit epistolam huic S. Congregationi.

Parochi hujus Mediolanen. Diœcesis præcipue illi, qui præsunt Ecclesiis in montanis, & vallibus, recursum habuerunt penes me, significantes quamplurima scandala, quæ in dies oriuntur ex sponsalibus contractis, dilato matrimonio non solum per menses, verum etiam ad plures annos, cum non modico Animarum dispendio. Incolæ enim illarum partium, vel sterilitate soli, vel ex sua origine pauperes ad diversas, & longinquas Italiæ, aut Germaniæ regiones divertunt victum quærentes ex industria, & labore. Aliqui, appropinquante hyeme, redeunt ad patrios lares, nonnulli nisi post annos, & licet in exteris ex humili pinguiorem sortiantur fortunam, tamen, vel patriæ, vel sanguinis amore capti, nonnisi apud suos nubere curant; sed pactis sponsalibus de futuro, antequam de præsenti contrahant, sæpe sæpius illecti dulcedine lucri ad consuetas occupationes se transferunt, aliquando post annos, vel saltem post diuturnum tempus non reversuri. Hinc Puellæ sponsalium promissione adstrictæ, periculo incontinentiæ exposita, non raro ex dilato matrimonio occasionem scandali præbent, inde

inde odia, rixæ, & lites cum maxima animarum jactura, & matrimonia, quæ esse debent inter consanguineos, & Affines vinculum charitatis, eosdem dissecant, & inimicitias pariunt usque ad Homicidia. Hisce malis sæpius occurrere cogitavi, præfigendo terminum ad contrahendum matrimonium, fretus Sacrorum Canonum, & legum præsidio, ut ex Sanchez de matrimonio lib. 1. disput. 54. Verum cum hoc remedium ex malitia hominum solito appellationum clypeo possit eludi, & loco secandi lites, daretur ansa magis illas in longum protrahendi cum majori formento discordiarum. Quocirca Parochi, quorum curæ subsunt Populi, preces dederunt EE. VV. opportunum implorantes auxilium, ad impedienda enarrata scandala; Et ut votum meum aperiam, expediens censerem pro hujusmodi casibus ab ista Sac. Cong. præfigi competentem terminū sex, vel octo mensium ad contrahendum matrimonium, quibus elapsis liberum sit Puellis ad alia vota convolare, minime attentis præmissis sponsalibus, me tamen submitto infallibili EE. VV. oraculo, ac earum manus humillime deosculor.

Hactenus epistola Emi Archiepiscopi Mediolanensis; in eo vero, quod attinet ad juris dispositionem, & signanter juris civilis, si sponsus, contractis sponsalibus, ad aliam se conferat Provinciam, tenetur sponsa eum expectare per triennium, uti habetur *in leg. 2. Cod. de repudiis*: ibi: *liberum est filiæ tuæ, si sponsum suum post tres peregrinationis annos expectandum sibi ultra non putet, omissa spe hujus conjunctionis matrimonium facere.* Si autem sponsus absit, sed degat in eadem Provincia, tenetur sponsa expectare per biennium, uti habetur *in leg. 2. Cod. de sponsalibus*, ibi: *si is, qui Puellam suis nuptiis pactus est, intra biennium exequi nuptias: in eadem Provincia degens, supersederit, ejusque spatii fine decurso in alterius postea conjunctionem Puella pervenerit, nihil fraudis ei fit, quæ nuptias maturando vota sua diutius eludi non passa est.* Si vero sponsus absit ex causa necessaria, tenetur sponsa illum expectare, usquequo cesset impedimentum, uti habetur *in leg. 17. ff. de sponsalibus*, ibi: *sæpe justæ, & necessariæ causæ non solum annum, vel biennium, sed etiam triennium, & quadriennium, & ulterius trahunt sponsalia, veluti valetudo sponsi sponsæve, vel mortes parentum, aut capitalia crimina, aut longiores peregrinationes, quæ ex necessitate fiunt*; At in Jure Canonico sequens habetur dispositio Alexandri Tertii *in cap. de illis de sponsalibus*: ibi: *de illis autem, qui præstito juramento promittunt se aliquas mulieres ducturos, & postea eis incognitis dimittunt terram se ad partes alias transferentes; Hoc tibi volumus innotescere, quod liberum erit mulieribus ipsis (si non est amplius in facto processum) ad alia vota se transferre, recepta tamen de perjurio pœnitentia, si per eas steterit quominus fuerit matrimonium consummatum.*

Disputatur inter Doctores, an jus Canonicum derogaverit in hac materia Juri Civili, & nonnulli affirmative respondent, *Barbos. in citat. cap. de illis n. 5. de sponsalibus, & matrim.* Nonnulli negativam amplectuntur sententiam, sub obtentu, quod dispositio Juris Canonici procedat, postquam fuerit expectatum tempus statutum à Jure Civili, *Pirhing. in jus can. t. 4. tit. de sponsal. sect. 2. §. 1. n. 49.* Alii putant, Jus Civile nihil habere commune in præsenti materia cum Jure Canonico, ex quo Jus Civile loquitur de sponsalium dissolutione ad effectum lucrandi sponsalitias largitates, de quo casu jus Canonicum non loquitur *Gibalin. de univer. negotiat. t. 2. l. 4. c. 1. art. 5. constit. 3. sub n. 5.* Alii denique volunt, dispositionem Juris Civilis non extendi ad sponsalia contracta inter bapti-

zatos, cum contractus sponsalitius initus inter istos habeat pro materia, & objecto contractum Matrimonii elevatum ad esse Sacramenti, *Perez. de matrim. disput. 9. sect. 9. num. 10.*

At quid quid sit de his, licet verba *Textus in cap. de illis de sponsalibus, & matrimoniis*, ibi, *dimittunt Terram se ad alias partes transferentes*: importare videantur domicilii translationem, uti prosequitur *Perez loc. cit. n. 2.* communis esse videtur opinio, quod si sponsus absque sponsæ licentia in aliam Terram se conferat, vel animo non redeundi, vel sine spe brevis reditus, locus est ipso jure dissolutioni sponsalium, & quod hoc ipsum sibi vindicet locum, etiamsi Sponsus degat in Regione propinqua, sed postquam fuerit ei præfixum tempus à Judice Ecclesiastico, in qua termini præfixione Judex attendere debet circumstantias, & signanter periculum incontinentiæ *Sanchez. de matr. l. 1. dis. 54. Anaclet. in Jus Canonicum t. 4. tit. 1. de Sponsalibus §. 7. n. 212. Clericat. de Sacram. Matrim. dec. 17. n. 29. 30. Gibalin. de univers. negot. tom. 2. lib. 4. c. 1. art. 5. consect. 3. sub n. 5. Perez de matr. disput. 9. sect. 9. n. 9. Salmaticenses in cursu Theolog. moral. t. 2. tract. 9. de matrim. punct. 4. §. 58. & seqq.*

His positis, dignabuntur EE. VV. decernere.

An, & quomodo sit providendum in casu &c.

Non proposita.

Die Sabbathi 2. Octobris 1723.

Sess. 24. c. 1. de ref. Matrim.

IRASONEN. MATRIMONII. In prostrema Cong. habita die 18. Septembris demandatum fuit, ut dubium hujus Causæ reformaretur; fuit hoc executioni mandatum; quocirca benigne reassumpto dictæ Cong. folio, dignabuntur EE. VV. decernere.

An sit locus dissolutioni Matrimonii in casu, vel potius Sanctissimo Domino Nostro consilium præstandum sit pro dispensatione ejusdem tanquam rati, & non consummati in casu &c.

Esse locum disolutioni Matrimonii.

Sess. 24. c. 1. de refr. Matrim.

MEDIOLANEN.

Dignabuntur, quoque EE. VV. folium ultimæ Congregationis reassumere, & sequenti dubio respondere.

An, & quomodo sit providendum in casu &c.

Publicandum esse ab Eminentissimo Archiepiscopo Edictum juxta instructionem, etiam auctoritate S. Congregationis.

CA-

CAPUTAQUEN. JURISDICTIONIS. Antiqua est controversia inter Episcopum Caputaquen., & Abbatem S. Mariæ Angelorũ Terræ Centulæ, contendente hoc se plenariam ab Episcopo Jurisdictione habere exemptionem unà cum Territorio separato, & contendente ille se posse in Terra Centulæ omnem Jurisdictionem plenariam exercere. Sess. 25. de regular. & monial. c. 12.

Omissa autem serie antiquarum contentionum, operæ pretium esse videtur tantummodo adnotare, quod ab hac Sac. Cong. die 10. Maii 1698. & 18. Julii 1699. commissum fuit Episcopo Caputaquen., ut nomine ejusdem Sac. Congregationis, & sine præjudicio jurium ambarum Partium, tam in petitorio, quàm in possessorio deveniret ad approbationem Confessariorum Terræ Centulæ ad sex menses, & quod Abbas hoc interim jura sua deduceret super prætensa exemptione.

sequelam horum rescriptorum assumptus fuit tractatus amicabilis concordiæ, sed cum ille suum effectum habere non potuisset, & subsequenter expletæ fuissent Visitationes dictæ Terræ ab Episcopis Caputaquen. tam *de anno* 1703. quàm *de anno* 1709. modernus Episcopus *anno præterito* 1722. ad eandem Terram accessit pro visitatione peragenda, & in Terra Centulæ Ecclesiam, & Sacramenta visitavit, Confirmationis Sacramentum administravit, & Sacerdotibus Confessariis examen indixit.

Bini Sacerdotes ad examen accesserunt, & alii, qui ad examen accedere noluerunt, fuerunt suspensi à facultate audiendi Confessiones, & suspensionis edictum consignatum est Cursori Curiæ Episcopalis, ut illud affigeret ad valvas Ecclesiæ.

Factum hoc tumultum in Populo excitavit, adeoque omne genus Personarum comparuit sclopis, fustibus, & aliis armis munitum in Platea Palatii Episcopalis, cumque Cursores, & cæteros Episcopi Ministros contumeliis, & uti prætenditur, etiam verberibus affecisset, Episcopum ipsum per horam obsessum detinuit, usquequo sedato pacifice tumultu, potuit ipse à Terræ Centulæ discedere, & confugere ad Oppidum Pixunti, in quo tam Auctoritate Ordinaria, tam quatenus opus esset, auctoritate delegata à Sac. Concilio Tridentino Terram Centulæ, & ejus Populum, vim vi repellendo, Interdicto Ecclesiastico locali supposuit, & Interdicto personali subjecit omnes illos, quos etiam in calce interdicti specialiter nominavit, quique tumultui causam dederunt.

Suam habuit Interdictum observantiam spatio circiter quindecim dierum, sed cum publicato quodam folio super Interdicti nullitate, publice, & palam fuerit Interdictum violatum, & consequenter celebrata fuerint magna cum solemnitate Officia Divina, delata ad Sac. Congregationem ex rescripto Auditoris SSmi controversia, bina proponuntur dubia ad calcem Restrictus referenda, quorum alterum respicit Interdictum, alterum Jurisdictionem Episcopi in Terra Centulæ.

Quoad Interdictum, novum non est, quod illud feratur ob Populi nequitiam, uti habetur in *cap. si sententia de sententia excommunicationis in sexto*, unde in celebri Dissertatione impressa Anno 1715. *de sententia Ecclesiastici Interdicti* hæc habentur *pag.* 58. *Interdicti ob nequitiam Populi sæpius iterati*. Absque eo quod validitati Interdicti obstare valeat defectus citationis, quia citatio fuisset inopportuna, quoties, prout in casu Episcopus vim vi repellendo extrajudicialiter procedere professus esset; & quatenus Interdictum validum non fuisset, subdit Episcopus semper locum esse posse declarationi incursus in Excommunicationem pro-

propter impedimentum præstitum exercitio suæ Jurisdictionis in visitanda dicta Terra Centulæ.

Quoad Jurisdictionem denique Episcopo in dicta Terra competentem, pro Episcopo militat situatio Abbatiæ in sua Diœcesi, militant actus Jurisdictionis longa serie relati ab Informante, & demum maximopere facit, quod Abbas non affert Privilegium Apostolicum, aut immemorabilem canonizatam per tres sententias conformes, vel per sententiam, quæ in judicatum transierit.

Hisce proinde stantibus, dignabuntur EE. VV. decernere.

I. *An Interdictum sustineatur, seu potius quibus pœnis sit locus in casu &c.*

II. *An, & quæ jurisdictio competat Episcopo in Terra Centulæ in casu &c.*

Ad primum, Interdictum substineri. Ad Secundum dilata, non retardato interim exercitio Jurisdictionis delegatæ in Terra Centulæ, & præfigatur novus terminus interesse habentibus ad sua jura deducenda in Sacra Congregatione.

Sess. 25. c. 4. de ref.

NEAPOLITANA CAPPELLANIÆ. In ultimo, cum quo decessit Testamento Dominicus Guglielmini Cappellaniam erexit, & jus nominandi Cappellanum detulit ad suos hæredes, & successores, & prima vice testator nominavit Hyacinthum Ramirez suum nepotem, & in hypothesi, in qua ipse acceptare noluisset nominationem, jussit, quod Cappellania deferretur ad Stephanum Scognamilium Parochum.

Hyacinthus Ramirez post obitum Testatoris Cappellaniæ possessionem obtinuit; eoque subinde mortuo, ab hæredibus, & successoribus Dominici nominatus fuit ad Cappellaniam memoratus Stephanus Scognamilio Parochus Casalis Portici cum omnibus, & singulis conditionibus in Testamento Fundatoris enunciatis.

Cum autem inter cæteras conditiones adesset, & illa, quod Parochus uti supra nominatus teneretur in Missæ celebratione expectare Nicolaum Guglielminum, quando idem moraretur in Casali Portici, ut Missam audire posset, exortis hac de causa controversiis, licet Curia Archiepiscopalis Neapolitana tempus celebrationis Missæ statuisset, sub obtentu nihilominus, quod Parochus tempus præfixum non expectaret, fuit ipse amotus à Cappellania, & alius in ejus locum subrogatus, quo stante in præsenti disputatur, an Cappellania sit amovibilis, & an amotio Sacerdotis Stephani substineatur.

Contendit Nicolaus Guglielminus Cappellaniam, esse amovibilem, cum ea non sit Beneficium Ecclesiasticum, sed legatum pium, utpote instituta absque Ordinarii auctoritate, & ad hoc assumptum comprobandum affert etiam verba Testamenti, ubi Testator loquendo de nominatione Hyacinthi Ramirez inquit, *quale Don Giacinto tantum non possa esser' amosso dalla detta celebrazione sua Vita durante*, & licet consimilia verba habeantur etiam in nominatione Sacerdotis Stephani, ut infra, dicitur nihilominus, quod hæc Testatoris dispositio evanuit, cum fuerit restricta ad casum, in quo Hyacinthus Cappellaniam non acceptasset, *item voglio, che ogni qual volta il detto Don Giacinto non volesse accettare la detta Cappellania &c. sia data à D. Stefano &c.* itaut Stephani nominatio non ad Testatoris dispositionem, sed ad liberam hæredum voluntatem sit referenda.

Con-

Contendit quoque idem Nicolaus,amotionem ad odium referri non posse, cum odii probatio non adsit, & causa amotionis non desit, quæ constituitur in non adimplemento voluntatis Testatoris, expectandi videlicet ipsam Nicolaum pro Missa celebranda.

Excipit è contra Sacerdos Stephanus, Cappellaniam quoad se censendam esse perpetuam, cum in Testamento habeantur hæc verba, *voglio, che detta Cappella sia data al Rev. D. Stefano &c. e sua Vita durante, e colle medesime condizioni, e circostanze, ut supra*. Suamque nominationem non habere causam ab hæredibus, & successoribus Testatoris, sed ab ipso Testatore, cum imperceptibile sit, quod concurrente stricta necessitudine inter se, & dictum Testatorem, voluerit idem Testator, ut nominatio penderet taxativè à non acceptatione Hyacinthi juxta verba supra relata.

Addit consequenter, sibi non fuisse onus impositum expectandi Nicolaum pro Missa celebranda, cum hoc onus fuerit impositum futuris Cappellanis, *e se detti D. Giacinto, e D. Stefano non volessero accettarla, voglio, che il Cappellano, che s'istituisce da i miei Eredi, abbia la bontà di aspettare il Sig. D. Nicola Guglielmino per sentire la Messa*.

Concludit denique, amotionem habuisse originem ab odio Nicolai concepto, ex quo ipse Sacerdos Stephanus, uti relictus Executor Testamentarius à Testatore pro distributione nonnullorum subsidiorum dotalium, omnem lapidem movit, ut prædicta pia voluntas executioni demandaretur, in quo rerum statu amotio nunquam sustineri potest.

Jura circumferuntur, quocirca onus erit EE. VV. decernere.

An Cappellania erecta in Ecclesia Parochiali Casalis Portici sit amovibilis, & amotio Rev. D. Stephani Scognamilio sustineri debeat in casu &c.

Ad primam dubii partem affirmativè, præter quoad Vitam Stephani, & ad secundam dubii partem provisum in prima.

NULLIUS PROVINCIÆ COMPOSTELLANÆ. Presbyter Alphonsus Sanchez Garido ex Villa de Quintana Nullius Dioecesis Provinciæ Compostellanæ Domum frequentabat cujusdam mulieris conjugatæ, & cum paterne monitus à suo Ordinario, ut à frequentatione desisteret, monitioni non paruisset, contigit, ut Petrus vir prædictæ mulieris Domum suam ex improviso petens, eum illic invenerit. *Sess. 14. c. 7. de refor.*

Presbyter Alphonsus, ut sibi consuleret, in quoddam Domus cubiculum se recepit, & sub lectisternio ibi existente latebras quæsivit, cumque adversus eum Petrus stricto pugione irruisset, Uxor se interposuit, brachioque Mariti apprehenso eum rogavit, ne Sacerdotem occideret, aut mutilaret; cumque memoratus Petrus Uxorem à se removere tentasset, ipsam accidentaliter vulneravit, vulnerata paulo post vitam cum morte commutavit.

Dum hæc peragebantur Sacerdos fugam arripuit, dumque adversus ipsũ processus contumacialis compillabatur, idem se coram suo Superiore constituit, à quo fuit condemnatus in exilium ad sexennium, & declaratus irregularis, & Ordinarii sententia fuit à Judice Appellationis confirmata.

Desumuntur hæc omnia ex supplici libello Sacerdotis, & ex dicti Ordinarii informatione, quæ fuit de more requisita, & in præsenti de duobus du-

dubitari contingit, an Presbyter videlicet irregularitatem incurrerit, & quatenus incurrerit, an eidem sit per Apostolicam Dispensationem subveniendum.

In hac Sac. Congregatione die 22. Aprilis 1679. fuit propositum, & resolutum sequens dubium, uti habetur *lib. 30. decret. pag.295.* ibi: *Clericus Palentinus Orator alias cum Conjugata deprehensa à Marito vulnere affectus fuit; post longum temporis spatium in idem commercium reincidit ex quo factum est, ut quadam nocte marito superveniente, Orator aufugerit; sed maritus de fuga animadvertit: quare uxorem interfecit; propter hoc Ordinarius irregularitatis prætextu denegat Oratori ascensum ad Sac. Ordines; proinde per libellum à Sanctissimo remissum, quæritur, an propter hoc incurrerit irregularitatem, Sac. &c. respondit negative.*

Auctores de materia tractantes distinguunt inter casum, & casum; si enim Amasius temere Mulierem periculo mortis exposuit, tunc si Uxor a Marito occidatur, Amasius evadit irregularis; secus autem, si mors uxoris sequatur, eademq; à viro interficiatur, & cum sufficienti cauthela Amasius se gessit, itaut periculum mortis probabiliter prævidere, aut timere non potuerit; in prima etenim facti specie Amasius moraliter est causa necis mulieris, quod in secunda facti specie verificari non potest, *Suarez de censuris t.5. disp. 45. sect. 6. n.7.*: ibi -- *Sic enim resolvendum censeo casum illum de Adultero, nam si temere accessit ad uxorem alterius, exponens illam periculo mortis, irregularis manet, quia moraliter est causa talis homicidii secus vero erit si cum sufficienti cauthela morali id fecit, quia tunc effectus nullo modo est voluntarius in tali causa*, & late pariter distinguendo prosequuntur *Sayrus de censuris lib. 5. c. 17. n.20., Thesaur. de pœnis Eccles. par.2. c.1. in verbo adulterium n.2. Majol. de irregularitate l.5. c.48. §.3. n.15., Filliuc. oper. moral. t.1. tract.20. de censuris c.3. n. 80., Gibalin. de irregul. c.4. consect.3. per totum, Salmaticenses in cursu moral. t. 2. tract. 10. c. 8. puncto 3. num. 36.*

Applicabilis hypothesi esse videretur hæc distinctio, si vir ex proposito Uxorem occidisset; at cum intendens vulnerare, aut occidere Amasiũ uxorem accidentaliter vulneraverit, & interfecerit, occasio oritur dubitandi, an cum dicta distinctione in his terminis procedendum sit, vel potius dici debeat, Presbyterum absolute, & simpliciter irregularitatem non incurrisse, Dignabuntur itaque EE. VV. decernere.

I. *An Orator irregularitatem incurrerit in casu &c. & quatenus affirmative.*

II. *An cum eo sit dispensandum in casu &c.*

Pro dispensatione ad Cauthelam.

Sess.24.c.12. de ref.

ANGLONEN., ET TURSIEN. Redacta fere ad nihilum antiqua Civitate Anglonen. Paulus Papa III. die 8. Augusti 1546. Cathedram Episcopalem Anglonen. transtulit ad Tursium ejusdem Dioecesis Oppidum, quod titulo Civitatis insignivit, necnon Parochialem Ecclesiam S. Michaelis in medio memorati Oppidi consistentem in Cathedralem erexit, uti habetur in Actis Consistorialibus, & fuse refertur in *Ital. Sac. Ferdinan. Vghelii recenter impressa Tom. 7. pag. 69., & plur. seqq.*

Capitulum hujus Ecclesiæ Cathedralis componitur ex tribus Dignitatibus, & decem Canonicis, quibus pro servitio Chori alii decem Presbyteri,

teri, qui Participantes vocantur, ſuperadditi fuerunt; cumque ex his omnibus octo pro tertia quaque hebdomada Choro interſint, exceptis Dominicis, cæteriſque feſtivis diebus, quibus omnes Miſſæ, & Veſperis aſſiſtunt, & aſſiſtentes juxta expoſitam turnariam diviſionem feriatis diebus Primam, Tertiam, Sextam, Nonam horas, & Miſſam ritu minus ſolemni recitent, & Dominicis, cæteriſq; feſtis integrè horas canonicas abſolvant, & ultra aſſiſtentiam Miſſæ, & veſperis, in qua, uti dictum eſt, Dominicis, feſtiſque diebus omnes conveniunt, & omnes in feſtis primæ, & ſecundæ claſſis, horaſque integre recitent, & ſolemni Miſſæ aſſiſtant, idque in ſequelam antiquiſſimæ conſuetudinis, innixæ fortaſſe redditũum modicitati, cum Canonicorum redditus non excedant ducat. 36. annuos pro quolibet, & redditus Participantium conſiſtant in ducat. annuis 25. modernus Epiſcopus ſecum reputans, conſuetudinem corruptelæ potius, quam legitimæ obſervantiæ nomen mereri, edictum publicavit, quo omnes Canonicos adſtrinxit ad intereſſendum quotidie in Choro, & aſſiſtendum omnibus horis Canonicis, & Miſſæ; urget enim diſpoſitio *Clementinæ primæ de celebratione Miſſarum*: ibi, *necnon, ut in Cathedralibus, Regularibus, & Collegiatis Eccleſiis horis debitis devote pſallatur; in aliis vero convenienter debite celebretur divinum diurnum, & nocturnum Officium*, urget diſpoſitio *capituli dolentes eodem titulo*: ibi, *diſtricte præcipientes in virtute obedientiæ, ut Divinum Officium nocturnum pariter, & diurnum, quantum eis Deus dederit, ſtudioſe celebrent pariter, & devote*, urget denique diſpoſitio *Capituli Preſbyter eodem titulo*: ibi, *ſepties in die laudem dixit tibi, qui ſeptenarius numerus à nobis impletur, ſi Matutino, Primæ, Tertiæ, Sextæ, Nonæ, Veſperæ, & Completorii tempore noſtræ ſervitutis Officia perſolvamus*, & quoad celebrationem Miſſæ Conventualis urget diſpoſitio *Text. in cap. cum creatura eodem titulo*, ibi, *& pro feſto, vel feria, ſecundum temporum congruentiam Miſſarũ ſolemnia, & conventualiter celebretis, & faciatis conventualiter celebrari.*

Actum fuit de hoc Epiſcopi Anglonenſis edicto in Congregatione habita die 24. Aprilis 1723. nec ulla fuit capta reſolutio; nonnulli etenim ex EE. PP. fuerunt in ſenſu, nihil eſſe quoad obligationem Canonicorum innovandum, attenta redditũum modicitate, & attenta pervetuſta conſuetudine, quibus concurrentibus circumſtantiis, tolerari poſſe videtur, ut non ſolum Canonici, cæterique per Turnum inſerviant, ſed etiam aliquibus horis, & non aliis interſint, juxta doctrinam *Cajetani in ſumma verbo horæ canonicæ nu.* 14., cujus doctrinam ſequitur *Sanchez de Relig. Tom.2. lib.4. cap.* 10. *n.* 5. ibi *ratio dictat, ut minuatur onus ubi ſtipendium tenuiſſimum eſt, cum ſemper maneat obligatio alias dicendi officium integrum, & inſerviendi Eccleſiæ in aliis oneribus*; Alii è contra ex Emĩ PP. exiſtimarunt, tolerari poſſe conſuetudinem, ut Canonici inſerviant per Turnum, ſed eam conſuetudinem eſſe improbandam, juxta quam in Cathedrali potiſſimum Eccleſia quotidianum ab aſſiſtentibus integrum non perſolvitur Officium Divinum; quocirca nulla dicta die capta fuit reſolutio, ſed dictum, quod *exquirerentur exempla*.

Ad exempla itaque deſcendendo, multa ſunt tum antiqua, tum recentia, quibus conceſſum fuit, ut Canonici, cæteriſque Choro addicti per Turnum inſerviant, exceptis Dominicis, feſtiſque diebus, Quadrageſima, & Adventu, quibus temporibus omnes inſervire teneantur, at in eo, quod attinet ad exempla, aut conſuetudinis admiſſæ, aut indulti conceſſi,

cessi, quod Assistentes Choro in Cathedrali Ecclesia integrum in eodem non persolvant Officium Divinum, nec à Scribente, nec à me ratione muneris ullum reperiri potuit exemplum.

In Cathedrali Novarien. antiqua vigebat consuetudo, approbata à Cardinali Papiensi Legato de Latere, ut pro integra assecutione distributionum sufficeret interventus Canonicorum in Matutino, Laudibus, Missa Conventuali, & Vesperis. Consuluit Episcopus hanc Sac. Congregat. an hæc consuetudo tolerari posset, & licet pro Canonicis scripserit Cardinali de Luca, qui consuetudinis antiquitatem, & quotidianum interventum Canonicorum omnibus horis, tanquam onus nimis grave ponderavit, obtinere tamen non potuit, cum responsum fuerit, consuetudinem tolerari potuisse, si aliqui saltem divisa hebdomada per Turnum punctaturis subjecti fuissent, si aliis horis interessentiam non præstitissent: secus autem, quando, prout in casu prædicto, aliquæ horæ indefinite punctaturis non erant suppositæ, cum casus dari posset, ut omnes abessent, & quod horæ prædictæ per unum, vel duos recitarenter, uti videri potest *apud eundem Card. de Luca de Canonicis discurs.* 10. *n.* 7. Idem quoque Cardinalis de Luca in *sequenti discurs.* 11. *nu.* 3. tanquam rationabilem admittit consuetudinem, quod Canonici in pietatis officiis occupati, diebus feriatis Missæ tantum Conventuali intersint, & in festivis Missæ solemni, & Vesperis, dummodo quotidianum integrum Pensum in Choro persolvatur à Beneficiatis, seu Portionariis, ex quibus argui posse videtur, non ita facile admittendam esse consuetudinem, per quam ab Assistentibus in Choro aliquæ horæ omittantur, itaut integrum Officium Divinum quotidie in Choro non recitetur.

Scriptura Canonicorum per manus circumfertur; quocirca onus erit EE. VV. decernere,

An, & in qua parte moderandum sit Edictum Episcopi Anglonen. in casu &c.

Moderandum Episcopi Edictum quoad delectionem Turnariæ divisionis, in reliquis sustinendum.

Sess. 25. c. 4. de ref. URBINATEN. Jo: Andreas Senior de Rubeis construi curavit in Civitate Urbini sua Patria Ecclesiam, quam S. Andreæ Apostolo dicavit. Quoad usque Pius hic Vir fuit in humanis, omnia necessaria prædictæ Ecclesiæ suppeditavit, solvit enim eleemosynam Cappellano pro celebratione Missæ quotidianæ, & pecunias exbursavit pro celebratione festi S. Andreæ, & in ultimo, cum quo decessit Testamento, Ecclesiæ, seu Cappellano ultra habitationem reliquit annua scut. 40. retrahenda ex pensionibus quarundam Domorum.

Et ad ulteriora procedendo in eodem Testamento sic disposuit: " Item lascio alla mia Chiesa di S. Andrea tutta la mia Possessione con le Case
" tutte chiamate *di Cacondio &c.* con dichiarazione espressa, che durante la vita dei miei quattro figli maschi, e della Signora Gabriella mia
" Moglie, voglio ne siano Padroni del frutto, e casa di detta Possessione,
" assieme colle Donne dei miei figli loro Mogli, loro vita durante, e
" morti, che saranno tutti li sudetti, voglio, che questa Possessione chia-
" mata Cacondio, sii di detta mia Chiesa in perpetuo.

Quatuor filii masculi Testatoris, & Gabriella ejus uxor vitã cũ morte jam com-

commutarunt, & solum est in humanis Lavinia Antaldi uxor Francisci de Rubeis unius ex filiis d. Testatoris; cumque pensiones domorum assignatæ a Pio Testatore pro salario Cappellani,& aliis oneribus explendis sint insufficientes, oritur quæstio,an supplementum sit desumendum ex memorato Prædio *di Cacondio*, & aliis bonis a Testatore in suo Testamento designatis.

Joannes Andreas Junior de Rubeis filius Josephi alterius ex filiis Testatoris,in sua scriptura per manus circumferenda pugnat pro prædicto supplemento,tum quia Ecclesia S.Andreæ sua dote careret,adversus dispositionem juris communis,& Decretum R.P.D. de Angelis Archiepiscopi Urbinaten.; tum quia R.P.D. Candiottus Archiepiscopus pariter Urbinaten. in sua visitatione peracta anno 1676. expresse demandavit, quod defectus sc.40. a Testatore assignatorum suppleretur ex fructibus Prædii, de quo nunc agitur, ibi, *mandavit suppleri ex fructibus recolligendis ex Prædio in vocabulo* Cacondio *assignatis pro dote d. Ecclesiæ*; & tandem quia in publico Instrumento stipulato anno 1677. tam in executionem ultimæ voluntatis Joannis Andreæ senioris, tam in adimplementum memorati Decreti editi ab Archiepiscopo Candiotto, filii ejusdem Testatoris, & Gabriella ejus uxor Prædium *di Cacondio* locarunt pro annuis sc.60. facta assignatione sc.40. pro Ecclesiæ Cappellano, ad effectum supplendi id,quod deerat ex pensionibus domorum jam ab eodem Testatore, ut dictum est, assignatarum.

Absque eo quod quidquam referat superviventia Laviniæ, quæ fuit uxor Francisci de Rubeis unius ex filiis Testatoris, hinc inferendo non posse supplementum desumi ex Prædio *di Cacondio*,vel quia ususfructus ejusdem Prædii non fuit a Testatore principaliter relictus filiis a se dilectis, & eorum uxoribus,sed accessorie,in quo rerum themate, mortuo Viro, Uxor nullum jus in usufructu obtinere potest;vel quia cum dos Ecclesiæ in memorato Prædio consistat,quod evincitur tum ex decretis Archiepiscoporum,tum ex facto filiorum, qui fundatori immediate successerunt, uti supra dictum est, non potest aliquid ex usufructu acquiri, nisi prius satisfactum sit Ecclesiæ manutentioni,& cæteris oneribus Cappellano injunctis, quoties, prout hic, bona ad dictum effectum a Testatore relicta non sufficiunt.

Scriptura circumfertur, unde onus erit EE. VV. decernere.

An à die obitus Francisci de Rubeis juxta Testamentariam dispositionem Joannis Andreæ sit factus locus traditioni Prædii di Cacondio *favore Ecclesiæ S. Andreæ,itaut onera injuncta Cappellano sint adimplenda, sive supplenda tam ex redditibus ejusdem Prædii, quam aliorum bonorum à dicto Testatore designatorum in ejus Testamento in casu &c.*

Ad Judices suos.

CAJETANA. Joannes Baptista de Aro huic S. Congr. exposuit, se per vim,& metum adactum fuisse ad contrahendum matrimonium de præsenti cum Catharina Moncado, & se ulterius fuisse a Curia Episcopali excommunicatum,ex quo cum illa renuebat cohabitare. *Sess. 24. c. 1. de ref. matr.*

Datæ fuerunt juxta morem literæ ad prædefunctum Episcopum Cajetanũ, qui respondit,Catharinam fuisse a Jo:Baptista stupratam, eum fuisse carceribus mancipatum,& in carceribus de stupro commisso confessionem emisisse, & ulterius voluntatem patefecisse de Catharina in uxorem du-

cenda, & cum illa tandem matrimonium in facie Ecclesiæ contraxiſſe, & excommunicationis ſententiam paſſum fuiſſe, ex quo cum dicta Catharina cohabitare renuebat.

Adverſus hæc Jo: Baptiſta repoſuit ſe nunquam ſtuprum commiſiſſe, ſed illud confeſſum fuiſſe, ut ſe a carceribus liberaret, itaut de nullitate matrimonii ſubſequenter contracti, & de cenſurarum injuſtitia dubitari non poſſit.

Propoſita itaque ejus Cauſa in Congr. habita die 23. Maii 1722. nulla fuit capta reſolutio, ſed dictum, quod præfigeretur novus terminus Catharinæ ad ſua jura deducenda in S. Congr., & quod per Jo: Baptiſtam coadjuvarentur probationes ſuper negativa ſtupri, & quod demum ipſe abſolveretur a cenſuris per tres menſes cum reincidentia.

In nova cauſæ propoſitione, quæ habita fuit *die 21. Nov. ejuſdem anni* allati fuerunt a Jo:Baptiſta nonnulli Teſtes pro negativa ſtupri coadjuvanda, ſed S.Congr. diſtulit reſolutionem, & renovata abſolutione cum reincidentia, cenſuit, Teſtes eſſe formiter examinandos, citato Patre Catharinæ, & eodem negligente jura proſequi ſuæ filiæ, quæ eſt abſens, & ignoratur, in quo loco degat, danda eſſe a Fiſcali Curiæ interrogatoria ex officio.

In executionem hujus reſcripti, cum Catharinæ Pater propter paupertatem non poſſet exhibere interrogatoria, eadem fuerunt exhibita a Procuratore Fiſcali, & vocatis ad examen Angelo, & Theodoro Teſtibus, qui extrajudicialiter depoſuerant de mora Jo: Baptiſtæ de Aro ultimis diebus Baccanalium, & initio Quadrageſimæ anni 1718. in Terra Spinei, ex quo inferebatur negativa ſtupri, quod commiſſum dicebatur prædicto tempore in Civitate Cajetana, fuit a prædictis Teſtibus comprobata ſupra recenſita extrajudicialis depoſitio, ſed cum die ſequenti iidem Teſtes inſteterint pro ſui dicti correctione, & dixerint, Jo: Baptiſtam de Aro in d. Terra Spinei manſiſſe tempore Baccanalium, & initio Quadrageſimæ, ſed anno 1719., & non anno 1718. uti præcedenter depoſuerant.

Hinc Jo: Baptiſta contendit, primum, & non ſecundũ dictum eſse attendendum; Contendit ulterius, eoſdem fuiſse a Patre Catharinæ ſollicitatos ad correctionem præcedentis depoſitionis, & ſecundam eſſe omnino falſam, cum ipſe anno 1719. eſset carceribus mancipatus in Civitate Cajetæ.

Jura Jo: Baptiſtæ circumferuntur, quocirca onus erit EE.VV. decernere.

I. *An matrimonium ſit validum in caſu &c. & quatenus affirmativè.*

II. *An Clericus Joannes Baptiſta de Aro ſit abſolvendus à Cenſuris à Curia Epiſcopali inflictis in caſu &c.*

Dilata.

Seſſ. 24. c. 1. de ref. matr. ROMANA MATRIMONII. Die 31. Jan. 1707. Bartholomæus Cafiſsus Piſtorienſis, ſed Incola Civitatis Albani, præviis denunciationibus, matrimonium de præſenti contraxit hic in Urbe cum Catharina Cerona Puella Romana.

Poſt aliquot menſes agi cæptum eſt de nullitate Matrimonii, utpote contracti ab eadem Catharina, ſed per vim, & metum ſibi incuſsum ab Anna Maria Sangiorgi ſua matre, & ad effectum comprobandi prædictũ metum, duo Teſtes fuerunt formiter examinati, Angela videlicet Stendardi vidua, & Joſeph Mannus Levir memoratæ Catharinæ, ex quorum depoſitio-

ſtionibus habetur , primo Annam Mariam fuiſſe mulierem terribilis naturæ;ſecundo,Catharinam fuiſſe ab ipſa verberibus,& pugnis,& calcibus adactam ad celebrandum matrimonium cum Bartholomæo;tertio, ſe interfuiſſe matrimonio contracto, & ſponſam vidiſſe iracundo vultu, conjunctorum congratulationes reſpuiſſe , & ſponſi inter prandendum benevolentiæ actus abhorruiſſe,quarto ; ex Annæ matris machinatione Bartholomæum introductum fuiſſe in cubiculumCatharinæ,quæ a ſomno expergefacta clamoribus eum repellere non potuit, itaut violentum concubitum prima nocte paſſa ſit; quinto,conjuges Albanum petiiſſe, & poſt eorum reditum ad Urbem tam ab illis,quam ab Anna matre ſe audiviſſe,Catharinam numquam , non obſtantibus virorum Religioſorum hortationibus,induci potuiſſe, ut cum Bartholomæo dormiret .

Addit alter ex his teſtibus,quod ante celebratum in Eccleſia matrimoniū, cum Catharina ſuam adverſam voluntatem Parocho jam defuncto aperuiſſet, fuit ab eo objurgata, & ad contrahendum inducta .

Alia metus argumenta deſumpta fuerunt ex reſponſione viri ad poſitiones, & ex dictis duorum aliorum Teſtium extrajudicialiter deponentium,ſed propoſito in hac S. Congr. dubio die 2. Auguſti 1710. *an conſtet de nullitate Matrimonii in caſu*, dilata fuit reſolutio,& dictum, quod *probationes coadjuventur coram Eminentiſſimo Urbis Vicario dato pro defenſore matrimonii Fiſcalis S. Viſitationi* .

Reſcriptum hoc ſua caruit execution e, tum propter abſentiam mulieris a Statu Eccleſiaſtico,tum etiam quia ab anteceſſore Fiſcali S. Viſitationis nihil actum fuit;cumque poſt plurium annorum intervallum Catharina Neapolim degens apud honeſtam matronam , inſtetit iterum pro declaratione nullitatis matrimonii,& conſignatis ſcripturis Cajetano Ivones Fiſcali Emi Urbis Vicarii,& S.Viſitationis Apoſtolicæ, fuerit ab eodem doctus de more,& elaboratus editus pro veritate dicurſus , per manus circumferendus,diſcutiendum proponitur dubium, quod juxta ſupradicta non fuit reſolutum in Congr. habita die 2. Auguſti 1710.

Porro Promotor Fiſcalis ingenue admittit,ſibi maximopere placuiſſe probationum impinguationem a S.Congr. demandatam,ſed eam moraliter impoſſibilem fuiſſe propter multi temporis lapſum , itaut nonnullæ ſolum atteſtationes ad perpetuam haberi de novo potuerint. In eodem diſcurſu bene examinantur antecedentia,concomitantia,& ea,quæ matrimonium ſubſecuta ſunt , ex quibus, ſicuti plus quam ſemiplenam metus probationem deſumi certum eſt , ſic videtur, eſſe poſſe locum delationi juramenti ſupletorii a Catharina emittendi,quia licet in cauſa matrimoniali uti graviſſima non deferatur juramentum ſuppletorium , & præſertim ſi agatur contra fœdus matrimonii , id tamen non procedit , quoties penſatis circumſtantiis,præceſſit pluſquam ſemiplena probatio , cum in hoc rerum themate juramentum ſuppletorium etiam mulieribus deferatur poſt factam ſeriam,& gravem admonitionem de juramenti importantia,juxta late tradita per *Sperel. dec.*75. *n.*58. *& ſeq.*

Quibus ſtantibus , dignabuntur EE. VV. decernere .

An conſtet de nullitate Matrimonii in caſu &c.

Dilata , & procedatur contra Matrem .

Die Sabbathi 20. Novembris 1723.

Sess. 24. c. 16. de ref.

URRITANA VICARII CAPITULARIS. Secuto obitu Archiepiscopi Turritani die 28. Augusti 1721. Capitulum Ecclesiæ Metropolitanæ devenire curavit ad electionem Vicarii Capitularis intra terminum a S. Conc. Tridentino præfixum.

In prima sessione, in qua processum fuit per secreta suffragia, nullus Canonicorum fuit electus a majori parte, & sic electio haberi non potuit.

Simili modo res se habuit in secunda sessione, licet in ea processum fuerit per publica suffragia, at in tertia tandem sessione secuta est electio Decani in Vicarium Capitularem.

Super hac electione exorta fuit controversia, sub obtentu potissimum, quod Decanus habuerat quidem pluralitatem suffragiorum, sed quod hæc pluralitas consurgebat, ex quo ipse sibimet votum præstiterat, quod fieri nequit, & potissimum quando, ptout hic, electio facta est per publica suffragia.

Delata controversia ad Episcopum Bosanen. tamquam antiquiorem suffraganeum, fuit ab ipso prolata sententia super nullitate electionis, non solum quia facta fuerat per publica suffragia contra decreta hujus Sacræ Congreg., sed etiam quia Decanus ab Archiepiscopo defuncto uti reus criminum fuerat ex informata conscientia suspensus a Divinis, & tandem quia junior erat, & illiteratus.

Idemque Episcopus utendo jure sibi dato a Concilio Trid., deputavit in Vicarium Capitularem Jo: Baptistam Sequi Metropolitanæ Ecclesiæ Canonicum, Virum sexagenarium, J. U. D., & S. Theologiæ Magistrum.

Ab hac Episcopi Bosanensis sententia Decanus, illique adhærentes appellationem interposuerunt ad Judicem Delegatum Apostolicum in Regno Sardiniæ, & licet Canonicus Sequi protestatus fuerit de incompetentia, ex quo non poterat ad eum appellatio interponi a sententia, quæ lata fuerat ab Episcopo Bosanensi tanquam Apostolico Delegato, Judex nihilominus Delegatus Apostolicus Regni Sardiniæ revocavit sententiam Episcopi Bosanensis, & Capitulo Turritano concessit, ut intra spatium octo dierum procederet ad electionem Vicarii capitularis per secreta suffragia.

In hujus sententiæ executionem deventum est ad novam electionem per secreta suffragia, & Decanus iterum electus est in Vicarium capitularem; recursuque subinde habito a Jo: Baptista Sequi ad hanc S. Congr. die 21. Nov. 1722. disputata fuerunt, & resoluta sequentia dubia.

I. *An electio Reverendi D. Gavini de Liperis Decani Ecclesiæ Metropolitanæ Turritanæ in Vicarium Capitularem ejusdem Ecclesiæ factæ die 3. Sept. 1720. sustineatur, & quatenus negative*, & huic dubio responsum est *negative*.

II. *An Episcopus Bosanen. antiquior ex Suffraganeis legitime deputaverit Reveren-*

verendum D. Canonicum Joannem Baptistam Sequi in Vicarium Capitularem prædictæ Ecclesiæ, & quatenus negative &c. & huic dubio responsum est *affirmative*.

III. *An secunda electio ejusdem Decani facta ad prædictum Officium Vicariatus vigore sententiæ Judicis appellationum Regni Sardiniæ fuerit valida, vel potius nulla, & attentata in casu &c.*, & huic dubio *negative* responsum fuit.

Rescripta hæc prodierunt informante solum Jo: Baptista Sequi, impetrataque subinde a Decano nova propositione causæ, ex juribus circumferendis dignabuntur EE.VV. decernere.

An sit standum, vel recedendum a decisis die 21. Nov. 1722.

In decisis, & amplius.

ULIXBONEN. OCCIDENTALIS. Ad petitionem Regis Portugalliæ cum sa: me: Clem. PP. XI. Civitatem Ulixbonensem æqualiter in duas partes diviserit, Orientalem scilicet, & Occidentalem, relicta parte Orientali sub antiquo Archiepiscopatu Ulixbonensi, tunc, & usque in præsens vacante, & assignata parte Occidentali novo Archiepiscopatui cum Patriarchali denominatione erecto, exortæ sunt controversiæ inter Promotorem Curiæ Patriarchalis Ulixbonen. Occidentalis, & Capitulum Ulixbonen. Orientale, seu Episcopum Tagastensem Vicarium Capitularem; Promotor etenim Curiæ Patriarch. Ulixbonen. Occidentalis ait, nonnullos clericos origine, & domicilio Patriarchatui subditos petiisse promotionem ad sacros ordines ad titulum patrimonii, & fuisse rejectos, ipsosque subinde, habito recursu ad Capitulum Ulixbonen. Orientale, & Episcopum Tagasten. Vicarium Capitularem, fuisse sacris ordinibus initiatos ad titulum nonnullarum Cappellaniarum existentium in Ecclesiis Diœcesis Ulixbonen. Orientalis, quæ Cappellaniæ non erant Ecclesiastica beneficia, tum quia in earum fundatione non intervenit auctoritas Episcopi, tum quia dos illarum nunquam transivit in dominium Ecclesiæ, sed remansit in potestate, & dominio Administratorum, qui Cappellanis solverunt, & solvunt eleemosynam Missarum, itaut sicuti ordinationes fuerunt illicitæ, sic ordinati declarandi forent suspensi. *Sess. 23. c. 8. de ref.*

Actum fuit instante d. Promotore de hac re in Congr. habita die 13. Junii 1722., & nulla fuit capta resolutio, sed dictum, quod audiretur Ordinarius Ulixbonen. Orientalis, qui interim abstineret ab Ordinatione ad titulum Cappellaniarum, de quibus agebatur, tanquam ad beneficia.

Præfixi fuerunt, sed inutiliter termini Ordinario Orientali, propositaque idcirco, informante tantum Promotore Occidentali, instantia in Congregat. habita die 27. Junii 1723. disputatisque sequentibas dubiis.

I. *An illicitæ fuerint ordinationes in casu, & quatenus affirmative.*

II. *An sic ordinati remanserint suspensi, & per exercitiū ordinum irregulares.*

III. *Quibus pœnis obnoxius remanserit Episcopus Tagasten., qui Ordines contulit in casu,* ad I., & II. responsum fuit *affirmative*, & ad III. dictum est *Episcopum remansisse obnoxium pœnis impositis a S. Concilio Tridentino, & a Bulla Speculatores.*

Petita, & obtenta ab Ordinario Orientali nova audientia, eodemque usque adhuc differente causæ propositionem, & in Congregationea die habit

2. Octo-

2. Octobris proxime elapsi, instante Promotore Occidentali, responsum est, *quod causa proponeretur in prima post aquas etiam unica*.

Ex juribus itaque circumferendis, dignabuntur EE. VV. decernere.

An sit standum, vel recedendum a decisis die 26. Junii 1723.

Dilata, & coadjuventur probationes tam super qualitate singularum Cappellaniarum, quam super qualitatibus singulorum Ordinatorum.

Sess.23. c.18. de ref.

LIPARITANA. Licet pluries in Consistorialibus decretis fuerit demandatum, ut in Civitate Liparitana Episcopale Seminarium erigeretur juxta dispositionem S. Concilii Tridentini *sess.23. c.18. de ref.*, id tamen nunquam potuit executioni demandari, tum propter tenuitatem redditum Mensæ Episcopalis ab impositione pensionum ut plurimum derivantem, tum propter totalem deficientiam Beneficiorum, super quibus Taxa ad tramites Concilii imponi posset.

Tempore, quo R. P. Nicolaus de Tedeschis Archiepiscopus Apamiensis Ecclesiæ præerat Liparitanæ, cogitavit de Seminario erigendo, & non obstantibus pensionibus, quibus erat obstrictus, suam obtulit Mensam gravare annua contributione sc.200. monetæ Romanæ pro substentatione Alumnorum Seminarii, & quia id sufficere non poterat, meditatus est habere recursum ad Sedem Apostolicam, ut accedente consensu executorum testamentariorum Doctoris Bartholomæi Russi fas esset ex ejus hæreditate ascendente ad annua sc.500. Romanæ monetæ, quæque juxta ejus dispositionem erogari debuissent in erectione cujusdam Hospitalis sub invocatione S.Bartholomæi, quolibet anno desumere sc.300. in prędictam Seminarii causam eroganda, facta applicatione reliquorũ sc.200. favore alterius Hospitalis jam erecti in eadem Civitate Liparitana.

Dimissus fuit Episcopatus Liparitanus a memorato R. P. de Tedeschis, eodemque a S.Sede Apostolica collato moderno Episcopo R.P. Vincentio Platamonio, promovetur ab ipso supplicatio a suo Prædecessore excogitata; utque ejus fundamenta sint bene perspecta, prætermissa necessitate Seminarii, quæ omnibus est notoria, & signanter in Insula, quæ pauperibus habitatoribus abundat, itaut impossibile sit, ut, filios Ecclesiasticam vitam ingressuros ad alias Civitates, in quibus stùdiis vacare possint, transmittere valeant, operæ pretium esse videtur aliqua adnotare quoad dispositionem testamentariam Bartholomæi Russi, quoad consensum executorum testamentariorum, quoad Hospitale a dicto pio Testatore demandatum, & demum quoad exempla, quæ facere possunt pro instantia præsenti.

Itaque loquendo de Testamento Doctoris Bartholomæi Russi, hic in ultimo, sub quo decessit Testamento condito de anno 1708., hæredem sib scripsit suam Uxorem, ejusque obitu secuto, voluit, ut in domo suæ habitationis erigeretur Hospitale sub titulo S. Bartholomæi, in quo octo lectisternia esse deberent pro pauperibus Infirmis, „ volse, che s' „ abbiano da mettere otto letti per servizio de poveri Infermi.

Transitum faciendo ad consensum executorũ testamentariorum, ille non deest; ipsi quippe ponderando necessitatẽ erectionis Seminarii libentissime assensum præstiterunt, & præstant, ut annua sc.300. desumenda ex hære-

hæreditate Doctoris Russi Seminario applicentur, & quod reliquum dictæ hæreditatis assignetur pro augmento reddituum alterius Hospitalis jam erecti, & existentis in Insula Liparitana.

Post hæc nihil aliud remanet,quam,ut aliquid dicatur de opere pio,de Hospitali videlicet erigendo ad tramites Testamenti sæpe memorati Bartholomæi, & de exemplis, quæ favere possunt instantiæ.

Quoad Hospitale, ex supradictis colligitur, aliud jam adesse Hospitale erectum in Insula Liparitana,ad quod difficile admodum est,quod exteri, & peregrini accedant,cum agatur de Insula, quæ caret Portu, idemque difficilis accessus verificari dicitur etiam in civibus,& habitatoribus, qui licet paupertate laborent, indecorum nihilominus esse reputant tempore ægritudinis se in Hospitale recipere, ex qua etiam circumstantia infertur,quod quatenus esset erigendum Hospitale novum ad tramites testamenti Bartholomæi,illud inutile remaneret,& periculum urgeret dilapidationis omnium reddituum.

Demum quoad exempla, quæ favere possunt instantiæ, S. hæc Congr. die 10.*Apr.* 1645. *lib.*17. *decret.fol.*460. in causa Sarsinaten. Unionis censuit, *concedendam esse facultatem Episcopo Sarsinaten. uniendi redditus Hospitalium Castri Ciolæ, & Castri Taipi Seminario Sarsinaten.salva tamen Hospitalitate,& salvis redditibus pro dicto effectu necessariis*, & in causa Montis Alti *die* 4. *Sept.* 1655. *lib.*19. *decr.pag.*515. *a terg.* indulsit, *ut medietas reddituum Hospitalis Montis Elbari non exactorum posset ab Episcopo applicari Seminario*,& in Melevitana Erectionis Seminarii,& Unionis,cum Episcopus, & Capitulum,accedente consensu Administratorum Hospitalis S. Nicolai de Savora, occasione erectionis Seminarii, exorassent pro applicatione reddituum d. Hospitalis tanquam inutilis,& superflui, promissa etiam accollatione omnium, & quorumcumque aliorum onerum impositorum ab Erectore Hospitalis, postquam S.Congr. cognovit, redditus Taxæ Cathedralis, & Beneficiorum erectioni Seminarii obligatos, a Summo Pontifice Clem.VIII. PP. Soc. Jesu fuisse applicatos, cum onere aperiendi Scholas Humanitatis, & Grammaticæ,& proventus Hospitalis de Savora esse in annuis sc.1391., & impensam pro alimonia pauperum esse in sc.337.circiter singulis annis, proposito die 18. Febr. 1690. uti habetur *lib.*40. *decr. pag.* 129. dubio: *An sit locus prædictæ erectioni Seminarii, & Unionis*, *affirmative* respondit, *salva in totum hospitalitate, & satisfactis oneribus*.

Hisque stantibus, onus erit EE. VV. decernere.

An, & quomodo petitis sit annuendum in casu &c.

Consulendum Sanctissimo pro gratia applicationis sc.200. favore Hospitalis jam erecti.& residui favore Seminarii erigendi, necnon pro facultate imponendi pensionem perpetuam scut.200. annuorum super Mensa Episcopali, apposito lapide tam in Seminario,quam in Hospitali prædictis in memoriam pii testatoris.

MONA-

Seʃ.22.c.5. de Ref.

MONASTERIEN. Votum continentiæ eſt annexum Ordini Subdiaconali ex ſtatuto Eccleſiæ, quocirca prædictum Votum liberam expoſcit voluntatem, & eadem ceſſante, non eſt obligatorium, juxta late firmata per *Rot. dec.* 870. *n.* 1. *&* 2. *cor. Emerix Jun.*, & etiam in terminis diſpenſationis, metus gravis, qui interceſſit in ſuſceptione Ordinis Sacri, ſufficientem Summo Pontifici cauſam ſubminiſtrat diſpenſandi a Voto continentiæ, ut in caſu Subdiaconi reſolutum fuit ab hac S. Congreg. in *Ipren. Diſpenſationis* 16. *Dec.* 1719., & in caſu Diaconi in *Pariſien. Diſpenſationis* 28. *Jan.* 1721.

Cohærenter ad hæc, Hermannus Antonius de Velhen. Canonicus Cathedralis Eccleſiæ Monaſterien. in Subdiaconali Ordine conſtitutus SSmo D. N. ſupplicavit pro declaratione exemptionis ab obſervantia voti continentiæ, & quatenus opus eſſet pro diſpenſatione ab eodem voto, & a Sanctitate Sua preces fuerunt remiſſæ ad hanc S. Congregationem.

Juxta morem datæ fuerunt literæ ad Apoſtolicum adminiſtratorem Epiſcopatus Monaſterienſis, idemque reſpondit, & reſponſum ſuum nonnullorum jurium tranſmiſſione comprobavit, & ex prædictis juribus deductum fuit, primo, quod Chriſtophorus Alexander Pater Hermannum Antonium filium induxit ad recipiendum Ordinem Subdiaconatus incuſſo metu ſuæ, & totius familiæ indignationis, nec ulterioris in filium agnitionis, allata jurata ejuſdem Chriſtophori Alexandri aſsertione.

Secundo, prædictum Chriſtophorum Alexandrum fuiſse virum indolis admodum auſteræ, juxta d. duorum Teſtium, qui ulterius ſubdiderunt, ſe credere, quod Hermannus Antonius Ordinem Subdiaconatus receperit ex metu gravi reverentiali.

Et pro coronide ab eodem Apoſtolico Adminiſtratore tranſmiſsum fuit Hermanni Antonii juramentum de Ordine Subdiaconatus recepto per vim, & metum, & quod eum numquam exercuiſset.

Quamvis omnes hæ probationes compilatæ fuiſsent contradicente Promotore Fiſcali, cum nihilominus propoſita fuerit hæc inſtantia in Congreg. habita die 5. Dec. 1722. nulla fuit capta reſolutio, & in ſubſequenti Congr. habita die 19. Decembris dictum eſt, quod coadjuvarentur probationes juxta inſtructionem.

In executionem hujus decreti exarata fuit inſtructio, eademque tranſmiſsa ad Apoſtolicum Monaſterienſem Adminiſtratorem, & in inſtructione dictum fuit, primo, quod examini formali ſubiiceret Chriſtophorum Alexandrum Hermanni Patrem, ſecundo, quod examini pariter formali ſubiicerentur teſtes, qui de metu incuſso depoſuerunt, iidemque interrogarentur ſuper cauſa ſcientiæ, tertio, quod quatenus alii teſtes haberi poſsent de viſu, & auditu, aut de auditu alieno, vel de publica voce, & fama ſuper aſserto metu, iidem etiam formiter examinarentur, ultimo demum, quod Adminiſtrator S. Congr. notificaret ſtatum Familiæ Oratoris tam de tempore ſuſcepti Subdiaconatus, quam de præſenti, an videlicet tempore Subdiaconatus alii adeſsent Oratoris Fratres, & an ipſe nunc ſolum ſit ex ſua familia ſuperſtes.

Paritum fuit mandatis, novæque ſupervenerunt probationes per manus circumferendæ; adeoque onus erit EE. VV. decernere.

I. *An Orator teneatur ad votum continentiæ in caſu, & quatenus negative.*

II. *An ſit locus diſpenſationi in caſu &c.*

Dilata.

BAR-

Sess.24. c.1. de ref. matr.

BARCHINONEN. MATRIMONII. Juxta receptam in hac S. Cong. sententiam Cappellanus Castrensis, si non habet specialem facultatem a Sede Apostolica, vel expressam licentiam ab Ordinario, interesse nequit Matrimoniis, quæ fiunt a Militibus, sive hi degant in Præsidiis, sive in Castris, & stationibus Hybernis, aut Æstivis, sive etiam sint positi in actuali expeditione, uti habetur in Resolutionibus editis *apud Anacletum in Jus Canonicum tom.4. tit.3. de Clandestina despons. §.2. n.97. Schiaram in additionibus ad suam Theologiam Bellicam fol.139. & 140. Ursayam tom.2. discept.p.1. discept. 14. n. 59. & seqq.*

Concesso a san. mem. Innocentio XI. Alphonso Archiepiscopo Mechliniensi amplissimo Brevi ad quinquennium pro salubri directione, & animarum salute eorum, qui Belgii in Castris degebant, & versabantur, exortisque super ejus intelligentia nonnullis controversiis, Sacra hæc Congregatio *in Causa Belgii Matrimoniorum* die 29. Maii 1683. respondit, Cappellanum Exercitus habere facultatem assistendi Matrimoniis Militum, dum iidem reperiuntur in actuali expeditione, non tamen privative quoad Contrahentium Parochos, & nullatenus Cappellanum interesse posse Matrimoniis, quæ a Militibus contrahuntur, dum commorantur in Hybernis, vel Æstivis Castris, aut etiam in Præsidiis.

Expirato tempore præfixo in citato Brevi, deputata fuit Particularis Congregatio, cui interfuerunt clar. me. Card. Carpineus, Columna, Bonvisius, & Albanus deinde ad Summum Pontificatum evectus, quorum sensus fuit, ut in novo Brevi nonnulla verba corrigerentur, itaut Cappellani Exercitus deputati tantum intelligerentur pro iis Sacramentis, quæ administrari consueverunt a simplicibus Parochis, & quidem pro tempore, quo Exercitus est in actuali expeditione; secus autem quando Milites in Stationibus degunt, & Præsidiis, uti habetur ex resolutionibus editis die 10. Julii, & 29. Septembr. anno 1690. de quibus *R.P.D. Petra ad Constitutiones Apostolicas tom.2. pag.353. & seqq.*

Editis a Congr. Particulari prædictis decretis, contigit casus, quod Episcopus Cessonensis occasione relationis status suæ Ecclesiæ ad hanc Sac. Cong. transmissæ, inter cætera postulata examinandum proposuit, & illud, an videlicet Cappellanus Regii Exercitus in Hispaniis, cui Sacramentorum administrandorum Militibus facultas data fuerat in Brevi san. me. Innocentii X. expedito anno 1644. posset Matrimoniis eorumdem Militum interesse; Cumque Sacra hæc Congr. in responsionibus ad eumdem transmiserit memorata decreta Particularis Congregationis Deputatæ, uti habetur ex responsione edita die 22. Mensis Sept. anno 1691. hinc factum est quod in Concilio Provinciali Tarraconensi, habito anno 1699. sub Archiepiscopo Josepho Linas reassumpta fuerit universa hæc materia, & insimul statutum, allegatis, & insertis supra recensitis decretis, quod Breve Innocentii Decimi pro Cappellanis Exercitus Regis Hispaniarum sic esset explicandum, ut ejus vigore possent prædicti Cappellani ea sola ministrare Sacramenta, quæ a simplicibus Parochis administrantur, & quod hæc administratio respiceret Milites in actuali expeditione existentes, & nullatenus Milites in Stationibus, & Præsidiis degentes, additumque fuit in prædicto Concilio, ut hæc Constitutio inter Missarum solemnia publicaretur.

A mox relatis dispositionibus originem trahit disputatio, quæ in præsenti proponitur, & quæ respicit validitatem, seu nullitatem Matrimonii con-

tracti die 30. Novemb. 1688. in Civitate Barchinonæ inter Franciscam Ferrior, & Blasium Ximenes de Lillo; non fuit etenim contractum coram Parocho unius ex Contrahentibus, sed coram Cappellano Regiminis Militum Germanorum; Vir siquidem, & Mulier non obstante nonnullorum mensium cohabitione, conjunctim instant pro declaratione Nullitatis, ut ex eorum mandatis Procuræ colligitur; & ne pro Matrimonii validitate excipi valeat, quod tunc Milites erant in expeditione, fides exhibetur Secretarii Regii Principatus Cathaloniæ in qua dicitur, Bellū inter Hispanos, & Gallos fuisse indictum *die tantum* 11. Maii 1689.

Fuerunt hæc omnia deducta in folio Congr. habitæ die 5. Junii 1723. sed proposito dubio, *an constet de nullitate Matrimonii in casu &c.* nulla fuit capta resolutio, & a nonnullis ex EE. PP. binæ fuerunt excitatæ difficultates, quarum altera desumpta fuit ex longo temporis spatio, quod intercessit inter diem contracti Matrimonii, & diem, quo agi cœptum est de ejus nullitate, & altera desumpta fuit, ex quo vel ante contractum Matrimonium nulla præcesserat hujus Sac. Congr. declaratio, in qua dictum esset Cappellanos Exercitus non posse assistere Matrimoniis Militum, quando degunt in Hybernis, vel Æstivis Castris, vel quando sunt in Præsidiis, sed illis tantum, quæ a Militibus contrahuntur, dum sunt in actuali expeditione, aut resolutionem Belgii Matrimoniorum, quæ utpote edita die 29. Maii 1683. Matrimonium antecessit, se retulisse non ad Breve Innocentii Papæ X. concessum Regi Hispaniarum, cum quo præsens controversia est dirimenda, sed ad aliud Breve san. me. Innocentii XI. quod fuit concessum Archiepiscopo Mechliniensi.

Fuerunt hæc communicata Scribenti pro nullitate Matrimonii, qui in eo, quod attinet ad longam taciturnitatem, plures affert facti circumstantias, quibus ostendere nititur, fuisse aliàs à Conjugibus cogitatum de obtinenda dissolutione Matrimonii, sed instantiam deinde suam prosecutionem non habuisse, vel quia Blasius, utpote Militiæ addictus juxta occurrentes Belli contingentias ad diversas Regni Provincias se contulit, vel quia inter Armorum strepitus, qui fuerunt in Principatu Cathaloniæ, litis civilis prosecutio effecta est quodammodo impossibilis, additque, hanc longam taciturnitatem de jure veteri potuisse robur obtinere, sed non post Concilium Tridentinum, quo attento, præsentia Parochi est de forma, nec Matrimonium sine ea contractum validari potest quocumque temporis lapsu, licet intercedat mutua Conjugum cohabitatio cum copula, itaut novus consensus coram Parocho, & Testibus pro validitate sit de novo præstandus.

In eoque quod spectat ad punctum, quod ante Matrimonium, de quo nunc agitur, Sac. Congr. invalida non declarasset matrimonia contracta coram Cappellano Exercitus, multa in jure ab eodem Defensore afferuntur, & signanter, quod declarationes hujus Sac. Congr. in hac materia non sunt inductivæ novi juris, sed veteris declarativæ; in quo rerum themate nedum subsequentia, sed antecedentia matrimonia adversus earum tenorem contracta invalida censeri debent. Subdit sæpe, memoratam resolutionem *in Belgii Matrimoniorum* editam fuisse ante celebrationem præsentis matrimonii; nec eam eludi posse sub fundamento, quod prodierit declarative ad Breve san. me. Innocentii XI., & non ad aliud consimilis memoriæ Innocentii X. vel quia utraque Brevia consimilia sunt, vel quia in folio Congr. habitæ super *Causa Belgii Matrimo-*

niorum

niorum fuit utrumque Breve commemoratum, quo ſtante dici nequit, reſolutionem editam fuiſſe pro declaratione unius, & non alterius Brevis, & multo magis cum juxta in ſuperioribus relata Sac. hæc Congr. conſulta ab Epiſcopo Celſonenſi ſuper intelligentia Brevis Innocentii X. in reſponſione tranſmiſerit Decreta Congr. Particularis edita cohærenter ad aliud Decretum *in Cauſa Belgii Matrimoniorum*, quod non feciſſet, ſi hujus Cauſæ reſolutio coarctata fuiſſet ad Breve tantum Innocentii XI. vel demum quia ex ipſo Brevi Innocentii X. non deſumitur facultas, quod Cappellani Exercitus intereſſe valeant matrimoniis, quæ a Militibus contrahuntur, & eo fortius, ſi non ſunt in expeditione.

Præter docte deducta a Defenſore, addi poſſet, ante contractum matrimonium, de quo nunc agitur, viguiſſe in Hiſpaniis opinionem, quod Cappellani Exercitus aſſiſtere non poſſent matrimoniis Militum vigore Brevis Innocentii Papæ Decimi, uti colligitur ex declaratione Accademiæ Salmaticenſis edita *anno* 1660. de qua *Gonzal in cap. quod ſuper his n.*3. *de conſang. & affin.* ibi: *hodie tamen in Exercitibus Magni noſtri Monarchæ ſunt quidam Vicarii Generales habentes ſub ſe Cappellanos Exercitus, qui ſunt Judices delegati, & cognoſcunt de Cauſis Matrimonialibus Militum, & eorum divortiis, non tamen poſſe eos ut Parochos matrimoniis Militum adeſſe, reſpondit Accademia noſtra Salmaticenſis anno* 1660. *ad conſultationem factam per ſupremum Belli Conſilium pro expoſitione Bullæ Innocentii X.*

His ſtantibus, dignabuntur EE. VV. decernere.

An conſtet de nullitate Matrimonii in caſu &c.

Non Propoſita.

PAMPILONEN. UNIONIS. Communitas Villæ Caſedæ Diœceſis Pampilonen. SS. D. N. expoſuit, erecta reperiri in Eccleſia Parochiali treſdecim Beneficia cum alio dimidio, quorum redditus cum ſint maximopere imminuti, & imminutus pariter ſit Villæ Populus, eadem Communitas humillime exoravit, ut Beneficia ad numerum ſeptenarium reducerentur, & a Sanctitate Sua preces fuerunt remiſſæ ad hanc Sac. Congregationem. *Seſſ.* 21. *c.* 5. *de ref.*

Juxta morem exquiſita fuit informatio Epiſcopi, quæ ſupervenit, & in qua cenſet, annuendum eſſe petitis. Exhibentur ulterius Capitula in hac reductione ſtatuta, atque ſervanda, quoties acceſſerit Apoſtolicum Beneplacitum. Non deeſt conſenſus Patronorum Laicorum, necnon Beneficiatorum, qui actu poſſident beneficia, & demum Dignitatis Hoſpitalariæ Cathedralis Eccleſiæ Pampilonen. ad quam Dignitatem pertinet jus conferendi dicta beneficia. Cauſa unionis conſtituitur in majori ſervitio Parochialis Eccleſiæ, cui Beneficiati utpote carentes congrua ſubſtentatione inſervire non curant. Scriptura una cum enunciatis documentis per manus transfertur; quocirca onus erit EE. VV. decernere.

An ſit locus gratiæ ſuppreſſionis, & reſpective unionis in caſu &c.

Non Propoſita.

AQUEN. Curia Epiſcopalis Aquen. die 30. Januarii 1719. pronunciavit, Hyppolitum Macchiolo Præpoſitum Eccleſiæ Parochialis Loci Uvadæ ſuſpenſum ab officio per quatuor menſes, ſub obtentu, quod abſque ordine, & licentia ejuſdem Curiæ unam publicationem feciſſet *Seſſ.* 25. *c.* 3. *de ref.*

cisset de Patrimonio constituto a Nicolao Molphino Bartholomæo proprio filio, in cujus publicationis sequelam fuit ille ordinatus ad Sacrum Subdiaconatus ordinem ab Emo Archiepiscopo Januensi in præjudicium jurisdictionis Episcopi Aquensis.

Eadem quoque Curia Episcopalis Aquensis die 25, Martii 1721. declaravit eumdem Hyppolitum incurrisse suspensionem a Divinis, ex quo non obstante præceptorum intimatione, sub qua vocatus fuerat, ut ad Curiam accederet, accedere recusavit; vocatus etenim fuerat, ut rationem redderet de processu ab ipsa Curia fabricato contra ipsum, & contra Molphinum, quem transmittere debebat ad Vicarium Generalem Januensem, ut hic eum ad Sac. Congr. faceret deferri, quemque Præpositus multo tempore apud se retinuerat.

Denique eadem Curia die 12. Maii 1721. eundem Præpositum declaravit incursum in irregularitatem, quia die 15. Aprilis Missam celebravit in Ecclesia Parochiali, licet *die 29. Martii antecedentis* declaratum fuisset, quod incurrerat suspensionem a Divinis.

Adversus hæc Præpositus multa opponit; & in eo quidem, qnod attinet ad suspensionem per quatuor menses ab officio, dicit, eam fuisse nullam, & injustam; nullam, quia non fuit personaliter citatus; injustam, quia putavit se habere licentiam a Curia Aquensi pro facienda publicatione, cum id sibi asseruisset Nicolaus Pater Bartholomæi, qui erat Vir probus, & cui credere tenebatur; multoque magis, quia ad unicam tantum publicationem, & non ad alias duas subsequentes, prout necesse erat, deventum fuit; parum urgente, quod unica publicatio facta fuit pro tribus, cum id ex Testibus non probetur, & Emus Archiepiscopus Januensis in sua informatione de una tantum publicatione loquatur;

Et quia Præpositi crimen a Curia Episcopali auctum est, quasi quod non facta per ipsum debita recognitione librorum Baptismatis, hinc factum sit, quod Ordinatio peracta fuerit ab Ordinario Januensi, respondet se juxta pagellam transmissam perquisivisse in libris Baptismatis *per totum annum* 1692. *& annum sequentem*, & idcirco mirum non esse, si non invenerit partitam Baptismatis Bartholomæi, de qua agebatur, cum ea esset adnotata in *anno* 1697.

Et in eo, quod spectat ad contumaciam sive in remissione processus, sive in non accessu ad Curiam, quibus rebus innixa fuit intimata suspensio a Divinis, dicitur a Præposito, hanc etiam fuisse nullam ob defectum citationis, fuisse injustam, cum ipse transmiserit Processum ad Curiam Januensem, & hæc eum ad se remiserit, nec ipse certiorare destiterit Curiam Aquensem; additque Præpositus se vocatum non accessisse propter infirmitatem.

Hoc ipsum contendit, esse dicendum de irregularitate; quandoquidem concurrente injustitia suspensionis, ait non potuisse esse locum declarationi incursus in Irregularitatem.

Scriptura per manus circumfertur, unde dignabuntur EE. VV. decernere.

I. *An Sententia lata a Vicario Generali Aquensi contra Præpositum Macchiolum Rectorem Ecclesiæ Parochialis Loci Vvadæ sustineatur in casu &c.*

II. *An suspensio a Divinis, & Irregularitas, in quas declaratus fuit incursus idem Præpositus, sustineatur in casu &c. & quatenus negative ad utrumque Dubium.*

III. *An*

III. *An Curia Ecclesiastica Aquensis teneatur ad refectionem damnorum, expensarum, & interesse præfato Præposito in casu &c.*

Non Proposita.

SUTRINA CANONICATUS. In ultimo, cum quo decessit Testamento condito die 2. Octobris 1718. Laura Ambrogetti post nonnulla relicta legata sic dispofuit *mio Erede generale, ed universale di tutta la mia Eredità, Beni, e Ragioni di qualsivoglia natura, e specie, e de miei crediti, e di tutto il mio avere, istituisco, e nomino con piena ragione il Glorioso Abbate S. Egidio Protettore di questa Terra, e specialmente il di lui Venerabile Altare esistente in questa Collegiata, Cappella maggior della medema Chiesa, a di cui onore, e gloria di Dio, e benefizio di chi sarà meritevole, e degno nativo della Tolfa, voglio, che si disponga, e dispongo come sotto in Canonicati la mia piena Eredità nel modo infrascritto &c.* Sess. 25. c. 5. de ref.

Primo Canonicato fo, e lascio al sudetto Signor Canonico Marini per l' affetto, che li porto, & in sequela de di lui meriti, nei Beni seguenti, e per cessione libera del frutto de medemi col peso a lui, e successori di cento Messe l' anno da celebrarsi in detto Altare, e li beni siano la Casa, ove abito &c.

Secondo Canonicato, a cui nomino il Signor Don Stefano Bonizzi mio Nipote col peso di Messe centocinquanta l' anno di detto Altare come sopra, s' eriga delli censi, e cambii miei attivi, cantanti a mio favore, e spettanti alla mia Eredità, egualmente con l' altro terzo infrascritto Canonicato, ma non voglio, che passi scudi mille.

Terzo Canonicato, a cui nomino il Signor Don Giuseppe Bertini, voglio venga eretto da detto mio Esecutore Testamentario col rimanente della mia Eredità, che porrà in essere colla vendita di grano, vino, & altro, esigenza di crediti, vendita di bestiami, divisa che sarà la società, con porre in stabilimento il tutto, non uguagliandolo con l' altro sudetto Canonicato, e col peso di celebrare Messe, come sopra, cento cinquanta l' anno in detto Altare. Dichiarando però, che tal peso sia, quando il valore ascenda a scudi mille, come l' altro sudetto Canonicato, altrimenti do facoltà al sudetto mio Esecutore testamentario di sgravare, e ridurre dette Messe a minor numero, secondo la di lui prudenza, e discretezza stimarà bene, ma non voglio s' accresca il numero di dette Messe.

Ab Executore Testamentario soluta fuerunt legata a Testatrice relicta, quæ ascendebant ad scuta 3195. Idem quoque Executor devenit ad erectionem primi, & secundi Canonicatus cum traditione bonorum ab eadem Testatrice relictorum; cumque de tertii Canonicatus erectione ageretur, & Executor pro Dote assignare intenderet scuta 1000. retracta ex venditione frumenti, & aliarum segetum, & exactione creditorum, & Sacerdos Joseph Bertinus ad hunc tertium Canonicatum vocatus prætensionem excitaverit de residuo hæreditatis pro Dote sui Canonicatus assignando, quod residuum ascendit ad scuta 4240., delata controversia ad hanc Sacram Congr.; ex Juribus ab utraque parte circumferendis, dignabuntur EE. VV. decernere.

Quænam Dos constituenda sit Canonicatui erigendo favore Bertini in casu &c.

Non proposita.

OR-

Sess.21. c.9. de ref.

ORDINIS S. FRANCISCI. Post institutum a Sancto Francisco suum Ordinem Regularem, cum plures Personæ desiderarent ei nomen dare, idque esset impossibile, vel saltem admodum difficile, ex quo nec domum aptam, nec Ecclesiam habebat, fuerunt a dicto Sancto exhibitæ preces Abbati Benedictino Montis Subasii, qui eidem concessit parvam Ecclesiam Beatæ Virginis Angelorum *de Portiuncula* appellatam, uti habetur in celebri opere, cui titulus *Speculum Vitæ S. Francisci cap.*55., ibi: *fuit ergo ad Episcopum Assisii, cui dixit Episcopus. Fratres nullam Ecclesiam habeo, quam valeam vobis dare, & idem Canonici responderunt. Tunc ivit ad Abbatem S. Benedicti de Monte Subasio. Abbas vero, habito consilio cum Monachis, operante gratia, & voluntate Divina, concessit Beato Francisco, & Fratribus suis Ecclesiam S. Mariæ de Portiuncula.*

Acquisita a Sancto Francisco prædicta Ecclesia, idem Sanctus humillime a Deo postulavit plenariam Indulgentiam pro illis, qui suorum peccatorum ex corde poenitentes, prævia confessione Sacramentali, eam visitassent, & a Deo fuerunt sui Servi preces exauditæ, ita tamen, ut Indulgentiam postularet ab Honorio Tertio Summo Pontifice, qui anno 1223. perpetuam concessit Indulgentiam illis, qui post Confessionem Sacramentalem parvam eam Ecclesiam visitassent a Vesperis primi diei mensis Augusti usque ad Vesperas diei sequentis, uti legitur in secundis Lectionibus Breviarii Franciscani pro die 2. Augusti, ibi, *tandem intelligens Pontifex divinam voluntatem, concessit eam Beato Francisco plenariam quidem, & liberam, ac perpetuam, sed unius dumtaxat diei naturalis cujuscumque anni, hoc est a Vesperis Kalendarum Augusti usque ad Vesperas sequentis diei, qui est anniversarius dies Consecrationis supradictæ Ecclesiæ.*

Atque latissime comprobatur ex Testimonio Petri Calfanni, qui Sanctum Franciscum prædicantem audivit, & dictam Indulgentiam publicantem, & duorum aliorum Religiosorum, Benedicti videlicet, & Rainerii de Aretio, qui retulerunt *anno* 1277. se rem totam intellexisse a Patre Matthæo de Marignano Socio S. Francisci, quæ omnia continentur in antiquo monumento Bibliothecæ Colbertinæ edito a *Stephano Balutio in Miscell. lib.*4. *pag.*491., & concordant *Sancti Bernardinus Senensis serm.*9. *de cultu Sanctissimæ Trinitatis in Dominica Quadragesima art.* 3. *cap.*2., *& Antonius* 3. *part. hist. tit.*24. *cap.*7. §.4. cum aliis probatis historicis, quos plena manu cumulavi in discursu a me impresso primum Romæ, & deinde Fulginei, & postmodum Venetiis anno 1720.

Tractu temporis pia quædam invaluit opinio, quod prædicta Indulgentia non esset restricta ad unam diem naturalem cujuscunque anni, a Vesperis videlicet Kalendarum Augusti ad Vesperas sequentis diei; ex authentico quippe Testimonio Massei Bardi Episcopi Closini desumebatur, Summum Pontificem Paulum Papam III. *anno* 1544. dum in Civitate Perusina commorabatur, declarasse, quod Christifideles Cappellam Portiunculæ ingredientes qualibet die Indulgentiam consequebantur, uti consequebantur Kalendis Augusti, quemadmodum plene habetur in opere Octavii Episcopi Assisiensis, cui titulus *Lumi Serafici di Porziuncula*, quocirca apposita fuit super Cappella sequens inscriptio *Augusti hic veniam dat tibi quæque dies*; At instituta formali disputatione in Congr. Sanctissimæ Inquisitionis, an sæpe memorata Indulgentia

gentia esset revera restricta ad diem supra relatam, vel esset potius quotidiana die 3. Octobris *anno* 1691. sic responsum fuit *facta relatione per Oratorem Magistrum Bernardinum Ordinis Prædicatorum de juribus hinc inde deductis a Patribus Ordinis Minorum Conventualium, & Minorum de Observantia respective super prætensa Indulgentia perpetua, & quotidiana tanquam concessa a Paulo Tertio Ecclesiæ Sanctæ Mariæ Angelorum Fratrum Ordinis Minorum de Observantia, Eminentissimi Domini prædictis juribus visis, & auditis, dixerunt, ex hactenus deductis non constare de dicta Indulgentia quotidiana perpetua, & proinde abradendam, seu removendam esse inscriptionem super janua Cappellæ Ecclesiæ S. Mariæ Angelorum Assisii, scilicet: Augusti hic veniam dat tibi quæque dies*, & in hujus Decreti executionem abrasa fuit prædicta inscriptio, uti plene refertur ex authenticis documentis in opere edito a Pompejo Binio anno 1721. cui titulus *la verità scoperta tit.*6. §.9. & licet *anno* 1695. san. me. Innocentius Papa XII. plenariam, & quotidianam concesserit Indulgentiam omnibus Christi Fidelibus, qui pœnitentes, & confessi, & Sacra Communione refecti visitassent Ecclesiam S. Mariæ Angelorum, & Ecclesiam S. Francisci sitam in Civitate Assisiensi, *uti habetur in ejus Constitutione* 49., *& in sequenti Constitutione* 50. *in suo parvo Bull.*, hæc nihilominus Indulgentia quotidiana Plenaria in pluribus differt ab Indulgentia Portiunculæ, uti late ostendi in citato discursu §.2., & me allegato, prosequitur *Pompejus Binius citato tit.*6. §.11.

Indulgentia Portiunculæ fuit a Summis Pontificibus extensa ad omnes Ecclesias Fratrum, & Monialium Ordinis S. Francisci, juxta Apostolicas Constitutiones relatas *apud Lantuscam in Theatro Regularium verbo Indulgentias, & apud Wadingum in Annal. ad annum* 1223. *num.*3. cumque pius mos inoleverit pluries ingrediendi, & visitandi tam Cappellam Portiunculæ sitam in Ecclesia S. Mariæ Angelorum, quam reliquas Ecclesias Ordinis Fratrum S. Francisci Vesperis Kalendarum Augusti usque ad Vesperas sequentis diei, sub obtentu dictam Indulgentiam lucrifaciendi quolibet ex dictis ingressibus, idque Episcopo Labacensi difficile visum fuerit, ex quo Indulgentia concessa illis, qui aliquam Ecclesiam certis diebus visitant, vel aliud pium opus peragunt, non acquiritur nisi semel dumtaxat in die, quærela Episcopi delata ad hanc Sac. Congr. *pergunt Fratres Ordinis S. Francisci Reformatorum Provinciæ Carniolæ Populo persuadere Indulgentiam pro die 2. Augusti de Portiuncula nuncupatam eorum Ecclesiam visitantibus concessam toties, quoties eadem die lucri fieri posse*, Sac. hæc Congregatio die 17. Julii 1700. post auditas informationes Procuratoris Generalis, & Ministri Provincialis censuit *servandum esse solitum*.

Hisce minime obstantibus, nonnulli Parochi tam publice, quam privatim asserunt, sæpe memoratam Portiunculæ Indulgentiam acquiri quidem a Visitantibus Ecclesias Ordinis S. Francisci a Vesperis Kalendarum Augusti ad Vesperas diei sequentis, sed semel tantum in dicta die, itaut toties repetitus eadem die accessus ad memoratas Ecclesias, & ingredientibus, & visitantibus non prosit, ut pluries in eadem die Indulgentiam lucrentur, & hujus Sac. Congr. responsum, quo dictum fuit *servandum esse solitum*, sic interpretantur, ut relationem habeat non ad acquisitionem Indulgentiæ pro quolibet ingressu in Ecclesiam, sed ad con-

consuetudinem, juxta quam non acquiritur, nisi semel dumtaxat in die Indulgentia concessa visitantibus certis diebus determinatam Ecclesiam, vel aliud opus pium peragentibus: cumque hæc interpretatio nimis absona videatur Ordini Sancti Francisci, tum quia decretum de lucrifacienda semel dumtaxat in die Indulgentia, concessa visitantibus Ecclesiam certis diebus, editum fuit die 7. Martii 1678. & eo minime obstante S. hæc Congregatio noluit deferre querimoniis Episcopi Labacensis, qui Patres Reformatos accusaverat, quod falso persuaderent, Indulgentiam Portiunculæ posse lucrifieri a Christifidelibus toties, quoties die 2. Augusti ipsorum Ecclesiam visitassent, uti colligitur ex Decreto supra memorato edito die 17. Julii 1700., tum quia cum Indulgentia Portiunculæ prosit etiam animabus Defunctorum, juxta litteras Apostolicas sa. me. Innocentii XI. impressas apud *Mattheuc. in Official. Curiæ c.26. n.7.*, nihil prohibet, quin eadem Indulgentia pluries eadem die applicetur modo pro una, modo pro alia Anima in Purgatorio existente; hinc est, quod instante Procuratore Generali Ordinis S. Francisci Minorum Observantium, ut aliquando dissentionibus finis imponatur, disputandum in præsenti proponitur, & declarandum.

An decretum hujus Sac. Congr. editum die 17. Julii 1700. quo dictum fuit, servandum esse solitum, ita sit intelligendum, ut Indulgentia Portiunculæ acquiri possit a Christi Fidelibus a Vesperis Kalendarum Augusti ad Vesperas diei sequentis non semel, licet pluries debitis intercedentibus requisitis Ecclesias Ordinum S. Francisci pluries visitaverint, sed toties, quoties easdem Ecclesias dicta die debitis intercedentibus requisitis visitaverint.

Non proposita.

Die Sabbathi 4. Decembris 1723.

Um in postrema Congr. nonnulla Causarum Dubia decisa minime fuerint, dignabuntur EE. VV. dictæ Congr. folium reassumere, & sequentis Dubiis respondere.

Sess. 24. c. 1. de ref. matr. BARCHINONEN. MATRIMONII.

An constet de Matrimonii in casu &c.

Matrimonium esse nullum.

Sess. 21. c. 5. de ref. PAMPILONEN. UNIONIS.

An sit locus gratiæ suppressionis, & respective unionis in casu &c.

Affirmative.

Sess. 25. c. 3. de ref. AQUEN.

I. *An Sententia lata a Vicario Generali Aquensi contra Præpositum Macchiolum Rectorem Ecclesiæ Parochialis Loci Vvadæ sustineatur in casu &c.*

II. *A*

II. *An suspensio a Divinis, & Irregularitas, in quas declaratus fuit incursus idem Præpositus, sustineatur in casu &c.*, & quatenus negative ad utrumque Dubium.

III. *An Curia Ecclesiastica Aquensis teneatur ad refectionem damnorum, expensarum, & interesse præfato Præposito in casu &c.*

Dilata, & expectetur novus Episcopus, concessa interim relaxatione suspensionis, & dispensatione ab irregularitate ad cauthelam usque ad exitum Causæ.

SUTRINA CANONICATUS. *Sess.22. c.5. de ref.*

Quænam dos constituenda sit Canonicatui erigendo favore Bertini in casu &c.

Esse dotem constituendam in sc.1000. pro nunc, & quoad reliquum hæreditatis particulariter videatur.

ORDINIS S. FRANCISCI. *Sess.21. c.9. de ref.*

An Decretum hujus S. Congr. editum die 17. Julii 1700. quo dictum fuit, servandum esse solitum, ita sit intelligendum, ut indulgentia Portiunculæ acquiri possit a Christifidelibus à Vesperis Kal. Aug. ad Vesperas diei sequentis non semel, licet plures debitis intercedentibus requisitis, Ecclesias Ordinum S. Francisci pluries visitaverint, sed toties, quoties easdem Ecclesias dicta die debitis intercedentibus requisitis visitaverint.

Servetur solitum.

MELEVITANA. Cum pia quædam Mulier Isolda in ultimo, cum quo decessit, Testamento condito anno 1662. omnia bona, quæ in Insula Melitensi possidebat, reliquisset Monasterio S. Nicolai de Arena Ordinis S. Benedicti Congr. Cassinensis Civitatis Cataniæ, hac imposita lege, *quod Fratres, seu Monachi habitent in quadam Ecclesia vocata sub vocabulo B. Nicolai existente in d. Insula in Terris Testatricis ipsius, qui celebrent Divinum Officium pro anima dicti q. Mariti sui, & q. Parentum suorum*, sub fundamento moralis impossibilitatis exequendi Testatricis voluntatem, fundando scilicet Monasterium in loco ab eadem designato, habitus fuit a Monachis recursus ad Hilarium Corradum Episc. Melitensem, qui bene ponderatis impedimentis, quæ d. voluntatis executioni adversabantur, anno 1664. volens consulere animabus Monachorum, & d. Testatricis, mutavit ejus voluntatem sub forma, quæ sequitur, *voluit, quod in d. Monasterio S. Nicolai Cataniæ, ubi viget numerus Monachorum* 50., *& ultra, isti continuo orarent pro anima testatricis, & quod omnia ejus bona essent, & converterentur in utilitatem dicti Monasterii*, & hæc commutatio uti rationabilis, & congrua, fuit approbata ab executoribus testamentariis Isoldæ testatricis, itaut anno 1665. Monasterium Catanense ceperit possessionem bonorum ab eadem relictorum, & in possessione pacifice continuaverit usque ad annum 1708. *Sess.25. c.5. de ref.*

Hoc anno Procurator Fiscalis Rev. Fabricæ in jus vocavit memoratum Mo-

Monasterium Ord. S. Benedicti Civitatis Cataniæ, & sub obtentu non impletæ recensitæ piæ dispositionis Isoldæ obtinuit, primo, ut Monasterium condemnaretur ad solvendum Depositario Fabricæ fructus perceptos, & qui percipi potuissent ex bonis in piam causã legatis, qui ascendere dicti sunt ad summam scut. circiter 300000.; secundo, ut eidem Monasterio terminus trium mensium præfigeretur ad habendum a Sede Apost. facultatem, & licentiam exequendi in Insula Melitensi voluntatem piæ Testatricis, novum in ea erigendo Monasterium, vel impetrandi commutationem ultimæ voluntatis Isoldæ in aliud opus ad beneplacitum Sedis Apost.; tertio, ut dicto termino sine effectu præterlapso, bona Rev. Fabricæ applicarentur; cumque hæc sententia ab alio Judice de Partibus in gradu appellationis fuisset confirmata, præterquam quoad fructus, quorum restitutionem restrinxit ad summam sc. 72000., habito a Monachis recursu ad S. Congreg. Generalem Rev. Fabricæ, hæc bonorum possessionem interim captam a Promotore Fiscali duobus amplissimis decretis circumscripsit, causæque cognitione delegata R.P.D. Sinibaldo, præcedentes hic sententias ita infirmavit, ac si editæ, aut prolatæ non fuissent.

Post hanc sententiam causa siluit per decennium, itaut eidem impositum esse finem a Monachis existimatum sit; At res aliter se habuit; instante siquidem Promotore Fiscali Fabricæ, ulterior causæ cognitio commissa fuit Rmo Lancettæ S. R. Decano, disputatoque in prædicto Tribunali die 26. Junii 1722. dubio, *an constaret de re judicata, seu potius de causis restitutionis in integrum*, responsum est *constare de re judicata*, & extensa juxta morem decisione, quæ per manus circumfertur, cum deventum fuerit ad causæ expeditionem, Fabricæ Ministri novum ad S. Congreg. Generalem ejusdem Fabricæ recursum habuerunt, instando pro appellatione, vel saltem declaratione, quod Monachi S. Nicolai de Arena Cong. Cassinensis Civitatis Cataniæ teneantur in perpetuum ad onus celebrationis Divini Officii, & Missæ Conventualis cum applicatione particulari in suffragium Animæ piæ Mulieris Isoldæ, & ejus Conjunctorum, editoque a dicta Congr. rescripto *de causis restitutionis in integrum sine præjudicio rei judicatæ, & quoad onus Divini Officii, ejusque adimplementum ad S. Congr. Concilii*, in prædicti rescripti sequelam proponitur in præsenti dubium ad calcem hujus restrictus referendum.

Prætendit Promotor Fiscalis, Monachos teneri in perpetuum ad quotidianum onus celebrationis Divini Officii cum Missa Conventuali, & applicatione particulari pro Anima Isoldæ, & ejus conjunctorum, ex quo sic in ejus Testamento cavetur, *qui celebrent Divinum Officium pro anima dicti quondam mariti sui, & quondam parentum suorum*; absque eo quod huic prætensioni, juxta sensum Fiscalis obstare valeant, vel impetrata commutatio ab Episcopo Melitensi, vel plurium sæculorum lapsus; in eo enim, quod attinet ad memoratam commutationem, contendit per eam impetratum tantummodo fuisse, ne novum Monasterium erigeretur in Insula Melitensi, sed nullam in ea concessam fuisse exemptionem a perpetua, & quotidiana celebratione Divini Officii, & Missæ Conventualis cum particulari applicatione pro Anima Testatricis, & ejus conjunctorum, itaut continua oratio ab Episcopo demendata in Monasterio Cataniæ esse debeat ejusdem speciei, ac Oratio volita a Testatrice in novo, quod erigendum putabat, Monasterio

sterio, & in eo, quod spectat ad magnum temporis lapsum, subdit Promotor, de eo non esse habendam rationem ad effectum, de quo agitur hoc est futuræ imposterum celebrationis, & applicationis particularis, & multo magis, cum bona ab Isolda relicta, & a Monasterio possessa, sint non exigua, & onus perpetuæ celebrationis, & applicationis Officii Divini, & Missæ Conventualis sufferre valeant.

E contra Monasterium S. Nicolai de Arena excipit, fuisse ab Hilario Episcopo commutatam voluntatem Isoldæ, non solum quoad novi Monasterii ædificationem, sed etiam quoad orationes, cum loco celebrationis, & applicationis Divini Officii pro anima mulieris, & animabus mariti, & parentum ejusdem, quæ in novo Monasterio fieri debuisset, subrogaverit continuas Orationes in communi, & singulariter faciendas a Monachis in numero quinquaginta, & ultra, degentibus in Monasterio Cataniensi, itaut nunquam post commutationem expleta fuerint Officia cum eorum applicatione particulari pro Testatrice, & aliis ab ea nominatis, nec esse quæstionem excitandam circa facultatem Episcopi Melitensis, vel circa intelligentiam commutationis ab eodem injunctæ; plurium etenim sæculorum lapsus præsumptionem inducit Apostolici beneplaciti, & melioris, uti dicitur, tituli de muudo, & uniformis, & continuata per eadem sæcula observantia patefacit, qualis fuerit intentio Episcopi commutantis, & eo fortius, cum Judicum sententiæ huic assumpto favere videantur; posito quippe, quod sententiæ de partibus statuentes in genere non adimplementum piæ voluntatis Isoldæ, fuerint in Curia revocatæ, & quod in decisione R̃mi Lancettæ, quæ Sententiam Rotalem præcessit, fuerit animadversum, non esse post tot sæcula refricandam quæstionem de commutatione non rite facta, ex quo nullum Missarum onus Monachis fuit injunctum, uti videre est in citata decisione §. *Quamobrem*, *& seqq.* sequitur rei etiam judicatæ auctoritate, nihil aliud a Monachis Monasterii Catanensis exigi posse pro adimplemento voluntatis Isoldæ, quam quod in futurum faciant totum id, quod in præteritum a die commutationis ad diem præsentem præstiterunt.

Additur a scribente pro Monasterio, non modicas esse profecto preces, & orationes, quæ a Monachis S. Nicolai fiunt tam in communi, quam singulariter, & ad quarum participationem vigore commutationis Anima Isoldæ admissa est; bis siquidem in die ad Primam scilicet, & ad Completorium recitatur Psalmus *De profundis* cum Oratione *Deus veniæ largitor*; de mense Sept. quolibet anno celebratur solemne Anniversariũ in suffragium benefactorum, quolibet præterea die tres Missæ cantatæ absque ulla obligatione, & in solum grati animi monumentum pro animabus eorumdem applicantur, & demum pro benefactoribus defunctis fit distributio eleemosynæ panis, & vini pauperibus, quæ ascendit ad annuam summam sc. 1510. Affertur quoque depositio duorum Monachorũ Archivistarũ, qui plura testantur insignia legata facta fuisse Monasterio absque ullo onere applicationis Missarum, & cum sola obligatione orandi Deum pro animabus legantium. Et demum contenditur, non subsistere in facto exageratam quantitatem bonorum ab Isolda relictorum, cum ex paucitate reddituum pro substentatione Monasterii, & Monachorum motus fuerit Episcopus Melitensis ad faciendam commutationem, de qua pluries in superioribus actum est.

Jura hinc inde circumferuntur; quocirca onus erit EE.VV. decernere.

Ad quod onus teneantur Monachi S. Nicolai de Arena pro anima quondam Isoldæ Carolenæ, ejusque Mariti, & Parentum.

Non proposita.

Sess.25.c.16. de ref.

PORTUGALLIEN. REDUCTIONIS CONGRUÆ. Monasterium Monialium de Ave Maria S. Benedicti Civitatis Portus, quod habet jus præsentandi, seu nominandi Vicarium Curatum ad Parochialem Ecclesiam S. Christophori, occasione ultimæ vacationis nominavit, seu præsentavit Sacerdotem Jo:de Zavora, sub ea tamen lege, & conditione, quod ipse ultra oblationē Altaris, Domum, Pomarium, & Prædia domui annexa obtinere deberet, annua scuta 80. monetæ Romanæ loco Decimarum *de Beguin*, & Primitiarum Territorii *de Poggionegro*, quæ à Prædecessoribus Vicariis exigebantur, & pro hujus actus subsistentia reservatum fuit Apostolicum Beneplacitum.

Sacerdos Joannes post reportatam in examine suæ idoneitatis approbationem, se opposuit mox memoratæ subrogationi, & prætendere cæpit, sibi deberi totum id, quod á Vicariis Prædecessoribus exigebatur.

Monasterium e contra excepit, justam omnino esse confirmationem reductionis congruæ, nec Sacerdotem Joannem eidem rationabiliter se opponere posse; cum etenim Parochia S.Christophori Monasterio Monialium sit unita unione plenaria, & subjectiva, hinc fit, quod omnia jura, & bona Parochiæ in dominium Monasterii transierunt cum onere præstandi congruam Vicario, juxta bene deducta per *Lotter.de re benef.lib.*1. *q.*3. *n.*19. *& seq.*

In quo rerum themate æquum omnino est, & quidem æquitate in jure scripta, ut secuto notabili augmento redditunm Vicario pro congrua alias assignatorum implorari valeat a Monasterio officium Judicis pro subrogatione minorum reddituum loco aliorum, qui notabiliter excreverunt, juxta celebrem Glossam in *cap. avaritiæ in verbo redditus de præbendis*: ibi: *possunt etiam redditus diminuere, puta si Ecclesiæ facultates essent ampliatæ, ut sic de augmento, & Monachi sentiant utilitatem, cum hujusmodi Ecclesiæ subsint eis quoad temporalia.*

Additæ fuerunt a Monasterio Monialium pro impetrando Beneplacito sequentes circumstantiæ, quarum prima desumpta fuit ex magnis sumptibus, quibus est obnoxium, non obstante modicitate reddituum, & altera constituta fuit in hoc, quod decimæ, & Primitiæ a Prædecessoribus Vicariis habitæ, ascendunt ad scuta annua 650. quando anno 1516. eædem non importabant nisi scuta 7. aut 8. mon. Romanæ.

Actum fuit de hac controversia in Congr. habita die 13. Julii 1720., nec ulla fuit capta resolutio, sed dictum, quod coadjuvarentur probationes, secutaque probationum coadjuvatione, onus erit EE.VV. decernere.

An assignatio congruæ facta in bonis sustineatur, vel potius sit locus reductioni, seu confirmationi reductionis ejusdem congruæ in casu &c.

Non proposita.

EUGU-

Sess.25. c.4. de ref.

EUGUBINA. Sacerdos Guidubaldus Rossettus in ultimo, cum quo decessit, testmento condito mense Sept. anno 1719. unam instituit Cappellaniam, pro cujus dote assignavit censum in sorte sc.300., quo deficiente, voluit supplementum desumi ab aliis suis bonis hæreditariis, ut videlicet semper missæ ab ipso demandatæ celebrarentur.

In eodem testamento testator hæredes instituit tres suos Nepotes, quos pro æquali portione ad successionem invitavit, imposito ipsis onere *di distribuire, & erogare tutto il capitale, che resterà della sua eredità, adempiti li legati suddetti, in doti di tante zitelle povere, ed onorate da maritarsi, o monacarsi, alla ragione di scudi 50. per ciascheduna, quali zitelle siano, e debbano essere del secondo, e terzo grado parenti, e del sangue di esso Testatore, di maniera tale, che le zitelle più prossime del d. Testatore in concorso siano sempre preferite all' altre più remote*.

Et quia dari poterat casus, quod tempore sui obitus puellæ non extarent, quæ spirituales, aut carnales nuptias inire possent, in eo rerum statu sæpe memoratus testator voluit, quod fructus hereditatis multiplicarentur ut deinde fieri posset distributio dotium, quando adessent puellæ, *e non essendovi dopo la morte d' esso Testatore zitelle nubili, o da monacarsi, il frutto della sua eredità vuole, che si ponga, e metta a moltiplico per distribuirlo come sopra alle suddette zitelle, insino a tanto, che vi saranno zitelle capaci di questa sua disposizione*.

Super hac testamentaria dispositione Sacerdotis Guidubaldi binæ exortæ sunt controversiæ, quas Episcopus Eugubinus censuit esse pro recta decisione ad hanc S. Congr. remittendas, quarum altera consistit in examinando, an solutio dotium a Testatore demandata peragenda sit expendendo capitale, vel potius fructus erogando, & altera residet in hoc, an distributio dotium, quæ fieri debet ad tramites Testamenti puellis Testatori conjunctis in secundo, aut tertio gradu, intelligenda sit de conjunctis in secundo, & tertio gradu juxta computationem juris civilis, vel potius juxta computationem juris canonici.

Quoad primam videtur, ex una parte, solutionem dotium ex capitali esse faciendam, attentis videlicet verbis supra relatis *coll' obligo, e peso di distribuire, ed erogare tutto il capitale, che resterà della sua eredità &c. in doti di tante zitelle povere, ed onorate &c.*, & eo fortius, cum capitale vix ascendere dicatur ad sc.900. monetæ Romanæ: Ex alia vero parte prædictarum dotium solutio facienda videtur ex fructibus, tum quia deficiente fundo pro Cappellania assignato, Testator voluit, quod supplementum desumeretur ex aliis effectibus suæ hæreditatis *e mancando detto censo debba supplirsi cogl' altri effetti della sua eredità*; tum quia ipse quoque voluit fieri multiplicum in hypothesi non existentiæ Puellarum tempore sui obitus *il frutto della sua eredità vuole, che si ponga, e metta a moltiplico &c.* uti habetur in verbis supra relatis.

Quoad alteram vero quæstionem, videtur ex una parte, computationem secundi, aut tertii gradus esse faciendam juxta jus civile, cum jus canonicum in graduum computatione attendatur, quando agitur de matrimonio, vel de causa pure spirituali, itaut si vocentur clerici consanguinei, & agatur de Cappellania fundata sine Episcopi auctoritate, consanguinitatis decisio desumenda sit a jure civili, & non a jure canonico, juxta late firmata per *Gratian. discept. 77. per tot.* At procedendo ad tramites juris civilis nullæ adsunt puellæ *da maritarsi, monacarsi*, uti voluit testa-

testator, cum suæ sorores, & neptes jam ante ejus obitum essent nuptæ; ex alia vero parte videtur, computationem secundi, vel tertii gradus esse in casu faciendam ad tramites juris canonici; Testator enim plurium annorum spatio Parochus fuerat, & verisimile admodum est, ut consanguinitatis mensurã desumpserit a matrimoniis, seu a regula, quæ in illis contrahendis observatur, qua concurrente verisimilitudine in duriori etiam casu successionis computatio fit non secundum jus civile, sed secundum jus canonicum juxta bene firmata per *Rot. in Reatina Successionis* 4. *Maii* 1696. *cor. cl. m. Card. Caprara*; Sed procedendo ad tramites juris canonici adsunt quidem in casu puellæ constitutæ in tertio gradu, sed aliæ secundi gradus deficiunt, itaut concursus a testatore volitus sit impracticabilis.

His stantibus, dignabuntur EE. VV. decernere.

An solutio dotium fieri debeat ex capitali, vel ex fructibus, & an puellis constitutis in secundo, vel tertio gradu, juxta jus civile, vel jus canonicum in casu &c.

Non proposita.

Sess. 24. c. 3. de ref.

MONTIS ALTI SPONSALIUM. Margharita Theresia, quæ sponsalia contraxerat cum Laurentio Vicio, ad nova sponsalia devenit cum Hyacintho Saccono, exortaque controversia, quænam ex dictis sponsalibus prævalere deberent ad effectum contrahendi matrimonii, eademque proposita in Congr. habita die 28. Augusti proxime præteriti, nulla fuit capta resolutio, sed dictum, quod puella collocaretur in Monasterio extra Diœcesim ab Archiepiscopo Firmano eligendo, & quod ejus voluntas ab eodem Archiepiscopo exploraretur.

In hujus rescripti executionem Magdalena Theresia translata fuit ad Civitatem Firmanam, & collocata in domo Religiosa nuncupata de Convictricibus; cumque Archiepiscopus Firmanus ad dictam domum accesserit, & ejus voluntatem exploraverit, puella protestata est, se fuisse deceptam in subscriptione folii exarati super sponsalibus initis cum Laurentio Vicio, seque idcirco eum nolle in maritum, sed velle matrimonium de præsenti contrahere cum Hyacintho Saccono.

En verba Epistolæ Archiepiscopi Firmani, *referre itaque non prætermitto, eam*, hoc est Magdalenam Theresiam, *libere asseruisse subscriptionem cujusdam folii sibi a duabus callidis mulierculis porrecti, nesciendo tamen quod suam contineret promissionem nubendi cum Laurentio Vicio, & fuisse deceptam in simulatione prætextus conscribendi nomen proprium ad redarguendum de mendacio eos, qui puellam affirmabant omni prorsus peritia scribendi esse destitutam, protestans intrepide nunquam intellexisse contrahere matrimonium cum supradicto Laurentio, sed velle pro viro suo Hyacinthum Sacconum, cum quo vere juxta facultatem sui arbitrii contraxit sponsalia, & cui fidem usque ad extremum vitæ spiritum servare decrevit.*

His stantibus, dignabuntur EE. VV. decernere.

An, & ad cujus favorem constet de sponsalibus ad effectum celebrandi Matrimonium in casu &c.

Constare de sponsalibus cum Saccono, ad effectum contrahendi matrimonium cum ipso.

Die

Die Sabbathi 18. Decembris 1723.

N postrema Congreg. nonnulla causarum dubia inferius rece lenda decisa minime fuerunt, dignabuntur itaque EE. VV. dictæ Congregationis folium reassumere, & sequentibus Dubiis respondere.

MELEVITANA.

Ad quod onus teneantur Monachi S. Nicola de Arena pro anima q. Isoldæ Carolenæ, ejusque mariti, & parentum. Sess. 25. c. 5. de ref.

Monachos non teneri ad ullum novum onus præter solitum.

PORTUGALLIEN. REDUCTIONIS CONGRUÆ.

Au assignatio congruæ facta in bonis sustineatur, vel potius sit locus reductioni, seu confirmationi reductionis ejusdem congruæ in casu &c. Sess. 25. c. 16. de ref.

Esse locum commutationi congruæ, augendo summam oblatam scut. 80. usque ad summam scut. 150.

EUGUBINA.

An solutio dotium fieri debeat ex capitali, vel ex fructibus, & an Puellis constitutis in secundo, vel tertio gradu juxta jus civile, vel jus canonicum in casu &c. Sess. 24. de ref. matr. c. 4.

Solutionem dotium fieri debere ex capitali juxta modum, & computationem graduum esse faciendam juxta jus Canonicum. Modus autem est, quod pro nunc octo tantum dotes assignentur persolvendæ tempore Matrimonii, vel Professionis, & quod bona valoris sc. 400. ex residuo hæreditatis stare debeant pro evictione, & supplemento fundi Cappellaniæ, & tam ex horum, quam aliorum bonorum hæreditariorum fructibus, aliæ dotes tempore debito persolvantur in summa a Testatore demandata.

NEA-

Seff.21. c.2. de Ref.

NEAPOLITANA, SEU CAVEN. Monasterium Monialium Consolationis Civitatis Cavensis possidens in Civitate Neapolitana quædam membra domorum, quæ erant locata pro summa duc.73., reservato Apostolico beneplacito, eadem concessit in emphyteusim Cajetano de Leto pro consimili annuo canone duc.73., conventa renovatione emphyteusis de 29. in 29. annos cum solutione Laudemii, & conventa exbursatione duc.425. pro unica vice favore ejusdem Monasterii, habitoque pro approbatione recursu ad hanc S. Congr., censuit hæc, prævia informatione Emi Archiepiscopi Neapolitani, contractum esse utilem, & sic locum esse expeditioni beneplaciti Apostolici, expeditisque consuetis literis Apostolicis *si in evidentem* fuerunt eædem exequutioni mandatæ a Vicario Generali Neapolitano, & novus emphyteuta possessionem bonorum ingressus est.

Non solum antequam fuissent expeditæ literæ Apostolicæ, & bonorum possessio capta fuisset, sed etiam ante editionem rescripti hujus S.Congr. Jo: Jacobus Cantisanus aliam quandam Monasterio Monialium fecerat oblationem, recipiendi videlicet ad emphyteusim eadem memorata bona, solvendi pro annuo canone summam duc.73., & unica vice aliam summam duc.600., quam subinde auxit ad duc.1000.; cumque pro hujus contractus approbatione, atque prælatione ad alium initum a Cajetano de Leto Cantisanus recursum habuisset ad S. Congr. Episcoporum, & Regularium, & quosdam actus fecisset tum coram Episcopo Cavensi, tum coram Tribunalibus Archiepiscopi Neapolitani, & Nuntii ejusdem Civitatis, exorta ex his est controversia, quæ ab Auditore Sanctissimi fuit ad hanc S. Congreg. remissa cum facultate etiam purgandi attentata, & quia pro recta causæ resolutione maximopere videtur conducere posse, si omnia hinc inde gesta juxta seriem temporis exponantur, res idcirco ab una, & altera parte gestæ unacum temporis adnotatione in præsenti exponuntur.

Die itaque 23. Maii 1722., prævia licentia Episcopi Cavensis, unacum reservatione Apostolici beneplaciti deventum fuit a Monasterio ad stipulationem instrumenti cum Cajetano de Leto.

Paulo post Cantisanus suam fecit Monasterio oblationem, quæ prævio decreto Episcopi Cavensis Monialibus notificata fuit die 30. ejusdem mensis Maii, interpositaque ab hoc decreto per Cajetanum de Leto appellatione ad Nuntiaturam Neapolitanam, hæc die 1. Junii ejusdem anni 1722. decrevit, ut acta a Curia Cavensi ad se transmitterentur, & die 9. ejusdem mensis Junii appositum est a Cantisano *nihil transeat* in actis Curiæ Archiepiscopalis Neapolitanæ, & aliud simile *nihil transeat* die 10. Junii in actis Nuntiaturæ d.Civitatis.

Quo tempore præciso Cajetanus de Leto huic S. Congregat. supplicaverit pro approbatione contractus ignoratur, idque, quod tuto asseri potest, est, quod Emus Archiepiscopus Neapolitanus requisitus pro informatione, & voto, suam dedit ad hanc Sac.Congregationem epistolam die 4. Augusti 1722.

Quo tempore pariter præciso Cantisanus recursum habuerit ad S. Congr. Episcoporum, & Regularium ignoratur, sed hoc unum tutum est, quod datis ab eadem Congregatione literis pro informatione ad Episcopum Cavensem, Episcopi informatio scripta fuit die 11. Augusti 1722., qua censuit, præferendam Cantisani oblationem alteri oblationi jam factæ,

factæ,& in contractum deductæ inter Monasterium,& Cajetanum de Leto,eademque Episcoporum Congreg. die 21. ejusdem mensis decrevit, quod utrique Parti terminus præfigeretur ad sua jura coram se deducenda, & die 10. Sept. Cavensis Episcopus mandavit, ut fieret termini præfixio, & Cursor Ordinarius die 24. retulit, se termini præfixionem collitigantibus more consueto fecisse.

Et post hæc, prosequendo enarrationem cæterorum gestorum,S.hæc Congreg. die 19. Sept. 1722. perpensa Cajetani instantia rescripsit *pro gratia*, & expeditio literarum Apostolicarum cum clausula *si in evidentem* facta est 9. Octobr. 1722. eædemque fuerunt executioni mandatæ a Vicario Neapolitano,ad quem fuerant directæ die 11. Dec. 1722., factaque a Procuratore Cantisani hic in Urbe consueta citatione cor. Auditore SSmi die 18, Dec. 1722. pro impedienda suo competitori possessione bonorum, eadem hoc minime obstante capta supponitur die 4. mensis Januarii currentis anni 1723.

Ab exposita facti serie,Cantisanus infert, concessionem in emphyteusim factam favore Cajetani, & expeditionem Apostolici beneplaciti non sustineri,cum hæc omnia sequuta sint,absque eo quod huic S.Congreg.,& Summo Pontifici sua major oblatio fuerit exposita,licet hæc esset bene nota Cajetano; Item executionem beneplaciti non substineri,cum in beneplacito adesset clausula *vocatis ad id, qui fuerant vocandi*, & ipse vocatus non fuerit,qui,si vocatus fuisset, sua jura deduxisset, suamque majorem oblationem ab Episcopo Cavensi approbatam allegasset,unacum pendentia litis in Sac. Congreg. Episcoporum, & Regularium ; nullam denique superesse difficultatem quoad suæ oblationis acceptationem,attenta evidentissima ejusdem utilitate,& quoad purgationem attentatorum,cum possessio capta fuerit post præsentatam personaliter citationẽ Auditoris Sanctissimi.

Excipit e contra Cajetanus de his omnibus nullam esse habendam rationem, cum sua oblatio justa sit,& utilis Monasterio, nec Ecclesia, utpote cultrix, & Mater Justitiæ deferre debeat alteri licet majori oblationi, utpote factæ ad æmulationem, quæ specialiter desumitur tum ex augmento a summa sc.600. ad summam sc.1000., tum ex judicio a se introducto in principio anni 1722. in consilio Neapolitano super redditione rationis cujusdam societatis explenda a d. Cantisano.

Jura hinc inde circumferuntur,solumque mihi superest adnotandum,quod cum inter acta gesta nomine Cantisani sæpius dicatur, hanc S. Congreg. non habere in facultatibus concedere posse Apostolica beneplacita in hisce alienationibus,& concessionibus in emphyteusim, *e tal censuazione fattale roborare con assenso Apostolico, seu Breve sorretiziamente ottenuto dalla S.Congreg. del Concilio Tribunale incompetente*, id nullo modo subsistit; cum enim *post Extravagantem Ambitiosæ*, in qua prohibita fuit alienatio bonorum Ecclesiæ sine licentia Apostolica, prætenderent Regulares se in vim suorum privilegiorum posse alienationes, & concessiones facere in emphyteusim; Sac.hæc Congreg. vetuit,id ab eis fieri posse *absque ipsius Congreg. Concilii expressa licentia*, & decretum fuit a Summo Pontifice Urbano VIII. confirmatum die 7. Sept. 1624.,& relative ad hoc decretum, quod dicitur *de rebus Regularium non alienandis*,editum fuit die 9. Nov. 1647. in hac S.Congr. aliud decretum, *uti habetur lib.*18. *decret. fol.*416. *a tergo*, quod est conceptum se-

quentibus verbis: *Sacra &c. injunxit Emo Card.Ginnetto Præfecto Congreg. Episcoporum, & Regularium præsenti, ne in d. Congreg. in futurum expediantur facultates alienationum, hypothecarum, locationum, & aliorum contentorum in decreto de rebus Regularium non alienandis, cum hæc facultas privative spectet ad hanc S. Congreg.*, cumque Secret. Congreg. Episcoporum, & Regularium, necnon hujus S. Congregat. consuevissent hasce instantias remittere, vel ad Secretariam Brevium, vel ad Datariã, re a Regularibus ad Summum Pontificem delata, Sanctissimus die 1. Decembris 1691. mandavit, *ut gratis, & per S. Congreg. Concilii, Regularium in eodem decreto Urbani scilicet Octavi contentorum contractus expediantur*, uti habetur *lib.*41. *decret. pag.*349.

His stantibus, dignabuntur EE.VV. decernere.

I. *An concessio in emphyteusim facta favore Cajetani, & Beneplacitum Apostolicum, ejusque executio sustineatur, seu potius recipienda sit oblatio Joannis Jacobi in casu &c.*

II. *An constet de attentatis, & quomodo sint purganda in casu &c.*

Non proposita.

Sess.7.c.8. de ref.

LYCIEN. VISITATIONIS, ET CENSURARUM. Accesserunt Visitatores ab Episcopo Lycien. deputati ad quandam Ecclesiam sitam in loco Galliani Diœcesis Lycien., & nonnulli Monachi Olivetani Monasterii SS. Nicolai, & Cataldi Civitatis Lycien. se huic Visitationi opposuerunt sub obtentu exemptionis memoratæ Ecclesiæ, & pertinentiæ ad suum Monasterium.

Paulo post cum Ecclesiæ festivitas immineret, Archipresbyter Oppidi Turchiaroli ad eam pariter accessit, ut Sacerdoti Andreæ de Laurentio Sacristæ opem ferret parando necessaria pro decenti Ecclesiæ ornatu, sed nonnulli Monachi Olivetani Conversi, vi adhibita utrumque ab Ecclesia expulerunt, delataque ab expulsis notitia expulsionis ad Curiam Episcopalem, percussores fuerunt declarati excommunicati, & sic ab omnibus utriusque sexus Christifidelibus evitandi.

Ex his autem, quæ modo dicta sunt quæstio mota est inter Promotorem Fiscalem, & Monasterium, & in ejus sequelam duo dubia disputanda proponuntur, quorum alterum respicit visitationem, alterum censuras.

Monasterii jura ad me delata non sunt, & sic ea referre non possum; at in eo, quod attinet ad jura Promotoris Fiscalis, asserit ipse, non esse dubitandum de situatione in Diœcesi Lycien. Item Ecclesiam nullo modo pertinere ad Monasterium, cum Ecclesia pertinens ad Monasterium non sit illa S.Mariæ, de qua nunc agitur, sed alia esset sub titulo S. Anastasiæ, quæ ex injuria temporum fuerit æquata solo, & demum exemptionem Monachis suffragari non posse in puncto censurarum, cum in præsenti agatur de censuris a jure latis, & de simplici declaratione ab homine facta, quæ expleri potest etiam in exemptos.

Absque eo quod opponi possit, Ecclesiam nunquam fuisse visitatam; quia sufficit situatio in Diœcesi, & sufficit exercitium jurisdictionis in toto Territorio, ut Episcopus visitare possit Ecclesiam, quæ de exemptione non docet, licet hæc non fuerit a præcedentibus Episcopis visitata.

Additur, non solum competere Episcopo jus visitandi quoad concernentia

Cu-

Curam Animarum,& Sacramentorum administrationem, quando agitur de Ecclesiis Regularium, quibus imminet cura *juxta Sess. 25. cap. 11. de Regul. & Monial.* sed etiam eidem Episcopo competere jus visitandi quascumque Ecclesias quomodolibet exemptas jure Delegato, etiamsi illis Cura Animarum non immineat *juxta cap. 8. Sess. 7. de Reform.* quæ conciliaris dispositio procedere dicitur etiam in Ecclesiis, quæ pertinent ad Regulares, & ab eis dependent, dummodo illis per sæculares deserviatur, juxta late firmata per *Rot. in Firmana Jurisdict. 15. Aprilis* 1701. §. 21. *cor. bon. mem. Molines*, nisi forte Ecclesiæ non curatæ taliter ad Monasterium exemptum pertinerent, ut essent eidem subjective unitæ juxta firmata per eandem *Rot. in Firmana Jurisdictionis super modo visitandi* 20. *Martii* 1702. §. 4. *cor. eodem Molines*.

His stantibus, dignabuntur EE. VV. decernere.

I. *An Ecclesia Ruralis S. Mariæ Galliani sit subjecta Jurisdictioni, & visitationi Episcopi in casu &c.*

II. *An Censuræ sustineantur in casu &c.*

Non proposita.

CLUSINA REPARATIONIS ECCLESIÆ. Parochiani Parochialis Ecclesiæ S. Leonardi Terræ Arcidorsi instant, ut Monachis Monasterii S. Salvatoris Montis Amiati demandetur, ut debitas faciant prædictæ Ecclesiæ labenti reparationes, juxta aliàs ab Episcopo demandata in sua Visitatione,& comprobata ab hac Sac. Congregatione in responsione ad relationem super statu Ecclesiæ suæ, à dicto Episcopo de more transmissam. *Sess. 21. c. 7. de ref.*

Fundamentum petitionis consistit in hoc, quod Bona Ecclesiæ per unionem incorporata dicuntur Monasterio, itaut cum Vicarius perpetuus Sacerdos sæcularis curam Animarum exerceat, & quidem cum modico redditu, quando bona Ecclesiæ magni valoris sunt in potestate Monasterii, onus reparandi nunquam ad Vicarium, sed ad Monachos pertinere dicendum sit, cum ad Vicarium tantùm pertineat onera, quæ curam Animarum respiciunt, & Sacramentorum administrationem.

Simile est, quod adnotari consuevit in consimilibus controversiis inter Abbatem Commendatarium, & Vicarium perpetuum, ad quem videlicet ex ipsis spectet onus reparandi Ecclesiam: Variæ quippè extant hujus Sac. Congreg. resolutiones, sed quæ in hoc concordare videntur, ut onus pertineat ad Commendatarium in hypothesi tantùm, in qua non fuit assignata Vicario perpetuo portio sufficiens, ne dum pro alimentis, sed etiam pro reparationibus, uti colligi potest ex resolutionibus impressis *apud Bertacchin. Voto* 100.

Et quia Parochiani prævident, opponi posse, quod à Monachis fuerunt omnes redditus Ecclesiæ dimissi favore Vicarii Antecessoris, respondetur, id revera in facto non subsistere, cum majorem partem bonorum apud se retineant, & portio quædam miserabilis fuerit Vicario antecessori consignata, absque eo, quod Vicarius congruam obtineat in summa scut. 80. sibi ab Episcopo statutam in numerata pecunia.

Aliàs processum fuit cum supposito, quod Monachi essent tantùm Patroni hujus Parochialis Ecclesiæ; at quid quid sit de hoc, subditur, quod jure novo Tridentini Concilii *Sess. 21. cap. 7. de Reform.* deficientibus Ecclesiæ redditibus, Patroni ad ejus restaurationem tenentur, licet tan-

tùm percipiant fructum præsentationis, uti benè ponderat *Spelell. dec. 67. nu. 10., & seqq.*

His stantibus, dignabuntur EE, VV, decernere.

An Monasterium teneatur ad reparationem Ecclesiæ in casu &c.

Non proposita.

Sess. 24. c. 15. de ref. VERULANA. Proposita fuit hæc Causa in Congregatione habita die 24. Martii anni præteriti, cujus folium poterit ab EE.VV. benignè reassumi, cumque disputanda proposita fuissent dubia 25. operæ pretium nihilominus existimatum fuit resolutionem ad tria tantummodo reducere, sub ea spe, quod tribus prædictis resolutis, partes acquiescere deberent, Porro spes fefellit, onus idcirco erit EE. VV. ad horum aliorum trium dubiorum resolutionem procedere.

I. *An frumenta, & panis, quæ in Ecclesia S. Pauli à Parochianis in festo Omnium Sanctorum deferuntur, spectent ad Massam Communem, vel ad Parochum.*

II. *An omnia emolumenta funerum spectent ad prædictam Massam, vel ad Parochum.*

III. *An Beneficiati, non participantes de emolumentis Curæ, teneantur ad onera, & ad expensas ejusdem Curæ.*

Non proposita.

Sess. 7. c. 11. de Baptis. URBIS. Parochus S. Spiritus in Saxia hujus Almæ Urbis supplicem exhibuit S. Pœnitentiariæ Libellum, in quo retulit, præter Infantes recenter natos ad Archihospitale ejusdem S. Spiritus sæpissime etiam Infantes deferri duorum, quatuor, vel sex, aut decem mensium, & etiam unius anni cum dimidio, absque ullo certo signo Baptismatis recepti, & ne ex una parte suo muneri in re tanti momenti deficiat, Baptismum omittendo, & ex alia parte Baptismum conferendo, se exponat periculo irregularitatis imposita rebaptizantibus, ad terminos *Text. in cap. ex litterarum de Apostatis*, humillime quæsivit, quid à se esset agendum, & à Sacra Pœnitentiaria supplex libellus ad hanc Sac. Congregationem remissus est.

Plures adsunt Canones à Gratiano collecti *de Consecratione dist.* 4. quibus cavetur, Parvulos, & Infantes esse baptizandos, quando certa non afferuntur documenta de eorum Baptismo: sic in *Canone Parvulos* ibi; *Parvulos, qui à Parentibus subtracti sunt, & an baptizati sint, ignorant, hos, ut baptizare debeas secundum Patrum traditionem, si non fuerit, qui testificetur, ratio poscit*; sic *in Canone placuit*, ibi: *placuit de Infantibus, quoties non inveniuntur certissimi Testes, qui eos baptizatos esse sine dubitatione testentur, neque ipsi sunt per ætatem idonei de traditis sibi Sacramentis respondere, absque ullo scrupulo eos esse baptizandos*; sic in Canone *cum itaque* ibi, *cum itaque Baptismi sui nihil recordetur, qui regenerationis est cupidus, nec alter attestari de eo possit, qui sciat consecratum, nec ille, qui consecratur &c. quoniam non potest in iterationis crimen venire, quod omnino factum esse nescitur; atque ideo quoties persona talis inciderit, sollicita primum examinatione discutite, & longo tempore, nisi forte supremus finis immineat, indagate, utrum nemo penitus sit, qui testimonio suo juvare possit ignorantiam nescientis, & cum constiterit hunc, qui Baptismatis indiget Sacramento, sola inaniter suspicione prohiberi, accedat intrepidus ad conse-*

quendam gratiam, cujus in se nullum scit esse vestigium, nec vereamur huic salutis januam aperire, quam nunquam ante docetur ingressus. Sic denique legitur *in Canone si nulla*, ibi, *si nulla extant indicia inter propinquos, aut familiares, nulla inter Clericos, aut vicinos, quibus hi, de quibus quæritur, baptizati fuisse videantur, agendum est ut renascantur, ne manifeste pereant, in quibus, quod non ostenditur gestum, ratio non sinit, ut videatur iteratum*.

In Decretalibus autem Summus Pontifex Innocentius Tertius *in Cap. Veniens de Presbytero nondum baptizato* ita loquitur: *& certè de illo qui natus de Christianis parentibus, & inter Christianos est fideliter conversatus, tam violenter præsumitur, quod fuerit baptizatus, ut hæc præsumptio pro certitudine sit habenda, donec evidentissimis forsitan argumentis contrarium probetur*, celebreque est pariter in iisdem Decretalibus Alexandri Tertii responsum *in c. 2. de Baptismo* ibi, *de quibus dubium est, an baptizati fuerint, baptizantur his verbis præmissis si baptizatus es, non te baptizo, sed si nondum baptizatus es, Ego te baptizo*.

Cohærenter ad hæc in terminis Puerorum expositorum, distinguunt Doctores inter eos, de quibus omnimodè ignoratur, an fuerint baptizati, nec ullam habent pro baptismo conjecturam, & inter alios, qui collati Baptismatis conjecturam habent, puta schedulam collo, vel alteri corporis parti appensam, in qua scriptum sit, eos esse baptizatos, & dicunt, Baptismum in primo casu esse absolute conferendum, & in secundo esse sub conditione ministrandum *Romaguer. ad Synod. Gerund. lib. 3. tit. 18. cap. 5. à nu. 9. & seqq. Monacell. in formul. legal. Tom. 1. tit. 10. nu. 2. pag.* mihi 205. & confert resolutio hujus Sac. Congreg. in *Neapolitana Matrimonii 1. Septem.* 1714. in qua responsum fuit baptizandam esse sub conditione, & secreto, antequàm Matrimonium contraheret, quandam virginem annorum circiter 30. quæ cuidam Mulieri fuerat consignata, dum erat in ætate sex dierum, absq; ullo documento collati Baptismatis, licet Mulier prædicta formiter interrogata asseruisset, se credere eam fuisse baptizatam, cum ad suas manus delata est.

Alij contra censent, puerum inter Catholicos natum, licet expositum censendum esse baptizatum, nec esse sub conditione rebaptizandum, nisi fortè concurrerent aliquæ circumstantiæ, quæ suspicionem ingererent, puta si in loco essent Infideles, aut Anabaptistæ, qui filios suos non baptizant *Enriquez lib. 2. cap. 31. n. 1.* Alii putant hoc dictum non subsistere, quia Mulieres etiam Catholicæ ad scelus tegendum, partum occulte effundunt parum sollicitæ de spirituali salute Infantis, sed sustinent, non esse locum Baptismo, quamvis sub conditione, si Infans reperiatur cum schedula Teste Baptismi *Tanner. in 3. par. disput. 4. qu. 2. dub. 4. n. 113. Diana in Edit. Coord. Tom. 5. tract. 5. resolut. 42.* ubi ait, baptizandum sub conditione puerum, qui schedulam non habeat, etiam si ex colore, & aliis indiciis natus videretur ante mensem; At alii mordicus tuentur, debere esse locum Baptismo sub conditione, etiamsi penes Infantem schedula reperiatur de Baptismo recepto, cum ut plurimum ignoretur, à quo illa scripta sit, & per consequens ejus vigore nunquam constare dici possit de Baptismo recepto. Fuse id ostenditur à Quintadvennas *Tom. 1. singular. 9. de Baptismo*, ubi ait suæ sententiæ subscripsisse alios sapientissimos Theologos Societatis Jesu, & late etiam prosequuntur *Leand. oper. Moral. Tom. 1. tract. 2. de Baptismo disput. 3. q. 44. Diana in Edition. coordinat. Tom. 1. tractat. 1. resolut. 81.*

Et

Et hæc ſententia de conferendo ſub conditione Baptiſmo etiam his, qui memoratam ſchedulam deferunt collo appenſam, fuit in praxi recepta in Archiepiſcopatu Hiſpalenſi, & in Diœceſi Cordubenſi, *Teſte Quintadvennas loco citato* Item in magno Hoſpitali Expoſitorum Toletanæ Civitatis, *Teſte Leandro loco pariter citato*. Eidem quoque favet Conciliū Mediolanenſe Tertium ſub S. Carlo Boromæo *tit. de Baptiſmo Infant*. ibi: *Infans Expoſitus, licet appenſum collo ſcriptum habeat, quo ille baptizatus ſignificetur, ſi tamen re diligenter prærequiſita, quemadmodum in Concilio Romano, adhuc dubium ſit, eum baptizatum eſſe, ea conditionis forma baptizetur. ſi tu es baptizatus, Ego te iterum non baptizo &c.* & confert demum Rituale Romanum Pauli Quinti; ubi ſic legitur *Infantes Expoſiti, & inventi. ſi re diligenter inveſtigata dd eorū Baptiſmo non conſtet, ſub conditione baptizentur*, cum verbum *conſtet* claram ſignificet probationem, & clara dici non poſſit probatio, quæ ex ſchedula prædicta reſultat.

Stantibus his, dignabuntur EE. VV. decernere.

Quomodo ſe gerere debeat Parochus Sancti Spiritus in Saxia in collatione Baptiſmatis Infantibus, qui ad Archihoſpitale deferuntur, ſive iidem habeant ſchedulam de Baptiſmo teſtantem ſive non habeant, & etiam ſi ex colore, & cæteris corporis qualitatibus deprehendatur, eoſdem eſſe conſtitutos in ætate ſex, aut decem menſium, vel unius anni cum dimidio.

Non propoſita.

Seſſ. 23. c. 18. de ref. PRÆNESTINA TAXÆ SEMINARII. Nomine Capituli, & Canonicorum Civitatis Prænestinæ fuit huic S. Congreg. expoſitum, quod in ſolutione Taxæ Seminarii gravamen patiebatur, quando potius levamen experiri debuiſſet, propter unionem Beneficiorum eidem Seminario factam, & ejus annuos redditus auctos.

Juxta morem exquiſita fuit informatio Emi Epiſcopi, qui retulit, multos Canonicos Saniorem fortè Capituli partem conſtituentes prædicto recurſui aſſenſum non præſtitiſſe; Ulterius ſe omnem lapidem, licet fruſtra, moviſſe, ut ſcire poſſet, cur Canonici nonnullis ab hinc annis Taxam canonicè præſcriptam non perſolvant Seminario, quando tam Menſa Epiſcopalis, quam cætera alia Diœceſis Beneficia integram faciunt dictæ Taxæ ſolutionem, & ſibi demum rem undequaque abſonam videri, quod Canonici abſque ullo privilegio, abſque Epiſcopali decreto, & propria tantùm intercedente auctoritate Taxam præſcriptam diminuerint.

Seminarii Prænestini Procurator in ſua ſcriptura exponit Seminarium erectum fuiſſe anno 1669., & taxata fuiſſe omnia Diœceſis Beneficia ad rationem ſcut. duorum pro quolibet centenario, hanc Taxam ſolutam fuiſſe uſque ad annum 1685., quo tempore à Vicario Generali Prænestino facta eſt imminutio, itaut Archidiaconatus, qui habebat in redditu annua ſcuta 100. quique taxatus fuerat in ſcutis duobus, fuerit in reductione Anni 1685. taxatus in annuis Julii 17., & Canonicatus de Maſſa antiqua, qui habebant in redditu annua ſcuta 75., & fuerant taxati in juliis 15. pro quolibet, minorationem obtinuerint ad ſummam juliorum 12. ex quo fortaſſe in primæva Taxæ impoſitione non fuerat facta detractio diſtributionum, prout de jure fieri debet; idemque tandem Seminarii Procurator ait, Taxam anni 1685. fuiſſe pacificè à Canonicis perſolutam uſq; ad annū 1697. quo tempore hæc etiam ſecunda Taxa decrevit arbitrio cujuſdam Canonici Lucatelli,

qui

Canonici Lucatelli, qui erat Exactor Seminarii, cujus exemplum utpote sibimet favorabile, cæteri Canonici absque ulla indagine in exigendo secuti sunt; in quo rerum themate concludit, Canonicos eximi non posse a solutione taxæ ad normam anni 1685.

Nec idem Procurator putat, suæ intentioni obesse posse, quod Seminarium anno 1694. nactum sit possessionem cujusdam simplicis beneficii erecti in Ecclesia S. Cæsarei, & cujus annui redditus ascendere dicuntur ad scuta 60. præter etenim cætera, quæ in ejus scriptura legi possunt, duo videntur ponderatione digna; alterum, quod fabrica Seminarii Prænestini adeo angusta est, ut Alumni Cappellam non habeant, & una, eademque mansio inserviat pro Refectorio, & pro Schola; alterum, quod in eodem Seminario septem tantum recipiuntur, & recipi possunt Alumni, licet Dioecesis sit ampla, & in ea numerentur tresdecim Oppida, in quorum nonnullis quatuor mille, & in aliis tres mille homines degunt; quo stante factus dici nequit casus remissionis in totum, vel pro parte portionis a beneficiis solvendæ, ex quo per uniones effectum sortitas Seminarium in totum, vel in parte dotatum reperiatur juxta *cap.* 18. *seff.* 23. *de Reform.*

Et quia a Canonicis recurrentibus prætendi potest, se, & non alios Dioecesis Beneficiatos Taxæ diminutionem obtinere debere, ex quo Beneficium S. Cæsarei unitum Seminario, erat de pertinentiis, & juribus Capituli, provisiones Apostolicæ ab eodem Procuratore exhibentur, ex quibus infert Beneficium numquam fuisse de juribus prædicti Capituli, absque eo quod vis ulla fieri possit in quodam decreto, quod supponitur editum anno 1587. a Card. Marco Antonio Columna Episcopo Prænestino, in quo prædictum Beneficium univit favore mensæ capitularis, cum unio fuerit ineffectuata, & post d. unionem Beneficium habitum fuerit tanquam liberæ collationis.

His stantibus, dignabuntur EE. VV. decernere.

An, & in qua summa Taxa Seminarii a Capitulo, & Canonicis Cathedralis Prænestinæ debeatur in casu &c.

Non proposita.

SACRA CONGREG. CONCILII

V O T U M

Eminentissimi, & Reverendissimi Domini

CARDINALIS PEREIRA

IN CAUSA

Cajetana Spolii.

T præcepto hujus S. Congregationis in præsentis causæ decisione obtemperare valeam mihi videtur.

Primo. Supponendum esse, quod Episcopus non solum Regularis, sed etiam sæcularis non potest disponere per mortem suam de omnibus acquisitis intuitu Episcopatus, quia omnia pertinent ad Ecclesiam, cui præest, juxta Text. in *cap.* 1. ubi communiter DD. *de testam. Text. in cap. Episcopi, cap. sint manifestæ* 12. *quæst.* 1.

Secundo. Supponendum est, quod in aliquibus Provinciis, & Regnis ex consuetudine, vel ex Indulto Apostolico, loco Ecclesiæ, succedit Camera Apostolica in prædictis Episcoporum decedentium bonis, acquisitis scilicet, intuitu Ecclesiæ.

Tertio. Supponendum est, quod in Regno Neapolis ita servatum fuit usque ad tempus sa: me: Innoc. XII., qui, ex speciali gratia, anno 1693. 3. Kal. Febr., attenta paupertate Cathedralium, & aliarum Ecclesiarum Parochialium illius Regni, exclusit Cameram Apostolicam ab hujusmodi successione, & voluit, ac declaravit, ut ad Ecclesias, quibus præessent d. Prælati, bona illorum, ut juris est, pertinerent; addendo tamen, & concedendo præfatis Episcopis, & Prælatis, ut designare possent in quos usus illa bona expendi deberent in suis Ecclesiis Cathedralibus, si forte istæ indigerent; Sin minus, tunc indulsit prædictis Præsulibus, ut illa bona consignare possent aliis Ecclesiis Parochialibus Diœcesum sibi subjectis, illis etiam injungendo, in quæ opera præfata bona convertenda, & distribuenda essent; Et super hæc omnia prælaudatus Pontifex prædictorum Episcoporum, & Prælatorum conscientias oneravit, ut ex Bulla sua, quæ est 23. in suo Bullario omnia patefiunt.

His ita suppositis, mortuo Illm̃o, ac Rm̃o D: Josepho Guerreiro de Torres, olim Episcopo Cajetano, in vim prædictæ Innocentianæ Constitutionis, bona sua per mortem consignavit duabus Ecclesiis Parochialibus suæ Diœcesis, videlicet, Ecclesiæ S. Blasii, & Ecclesiæ SS. Duo-

decim

decim Apoſtolorum, declarando in quos uſus, & expenſas illa bona convertenda eſſent, quin in tali ultima diſpoſitione aliquam feciſſet mentionem de indigentia, vel non indigentia ſuæ Cathedralis Eccleſiæ; quæ quidem Eccleſia per perſonas Capituli, facto primum Inventario de bonis per mortem dicti Epiſcopi reſultantibus, in poſſeſſionem prædictorum bonorum ſe immiſit, & introduxit; occaſione cujus, orta fuit lis inter d. Cathedralem, & alias duas Parochiales Eccleſias nominatas, quæ coram A. C. ſententiam in ſui favorem contra d. Cathedralem reportaverunt, quæ in ſecunda inſtantia confirmata fuit, ut omnia ex actis conſtant. Sed cum adhuc controverſia cum prædictis duabus ſententiis finita non maneret propter neceſſitatem trium conformium, & Cauſarum fines, ac homninum Judicia incerta ſint, ne quælibet pars litigantium majori ſe exponeret periculo, nempe privationis, ſeu excluſionis totius hæreditatis, in concordiam, vel Tranſactionem, aut laudum devenerunt, electis de conſenſu earum pro Arbitratoribus Illmo, & Rmo moderno Epiſcopo Cajetano Pignatello, & Reverendiſſimo Galiſio Abbate S. Angeli dictæ Civitatis Cajetanæ Congreg. Caſſinen., qui rebus maturæ penſatis, exiſtimaverunt, & judicarunt totam hæreditatem in triplicem portionem dividendam eſſe, & quamlibet litigantium partem ſuæ æquali portione contentam eſſe debere; quod quidem arbitramentum, adjunctis etiam aliis ab eo dependentibus, prædictæ partes libenter acceptarunt, & pro confirmatione recurrunt ad hanc Sac. Concil. Congregationem, quæ ſuper hujuſmodi rem dignata eſt mihi injungere, ut illi factum enarrem, & ſenſum meum aperiam; Quæ omnia per præſentes adimplere contendens, ut dictam Sac. Congregat. melius inſtructam reddam.

Dico primo, quod magna, ſed inutilis inter partes contentio fuit, an præfatus Epiſcopus Guerreiro haberet, vel non haberet factionem teſtamenti; inutilem voco hujuſmodi diſputationem, quia quoad intentum, nihil otioſius video diſputandum: inſiſtit enim Rev. Capitulum (& in hoc maxime fundat intentionem ſuam) quod prædictus defunctus Epiſcopus, utpote Regularis, nullam habebat, nec habere poterat teſtamenti factionem; quod quidem generaliter dictum, verum eſt; ſed ad quid inſervit hujuſmodi aſſertio reſtricta ſolum ſtatui hujus Epiſcopi utpote Regularis, ſi diſpoſitio, de qua agitur, eſt facta de bonis acquiſitis intuitu Eccleſiæ, & Epiſcopatus, de quibus, ſecluſo privilegio, non ſolum Regularis, ſed nec ſæcularis Epiſcopus diſponere poteſt, ut jam dictum eſt? ideoque dicebam, quoad hanc partem, inanem, & ſuperfluam mihi videri hujuſmodi altercationem.

Attamen negari non poteſt, quod Innocentius XII. in præcitata Bulla ſua talem, vel qualem facultatem diſponendi, ſeu teſtandi conceſſit omnibus Epiſcopis Regni Neapolis, etiam Regularibus, non quidem liberam, & abſolutam, ſed reſtrictivam, & modialem, reſpective, ſcilicet ad Eccleſias Parochiales ſuarum Diœceſium non indigentibus Cathedralibus: Nam ſi ita non eſſet, & ſolum prædictis Epiſcopis indulgeret, (ut prætendit Rev. Capitulum Cajetanum) quod declarare poſſent in quos uſus bona à præfatis Eccleſiis Parochialibus converti deberent, quomodo, & quo jure tales Eccleſiæ Parochiales in poſſeſſionem prædictorum bonorum ſe immiſcere valerent? Non enim hoc facere poſſent ab inteſtato, quia à jure non deferuntur illis bona Epiſcoporum à

 vivis

vivis decedentium ; siquidem illorum hæredes, ut dispositione juris, sunt Ecclesiæ, quibus præsunt, vel Camera Apostolica ex consuetudine, aut Privilegio ; Ergo ut tales Ecclesiæ Parochiales succedere valeant in prædictis Episcoporum bonis, necessario fatendum est, hanc successionem illis solum devolui posse ex vi ultimæ dispositionis ipsorum Episcoporum decedentium, aliter nullo modo succedere valerent.

Corroboratur assertum, quia quomodo possent Episcopi per suam ultimam dispositionem designare præfatis Ecclesiis Parochialibus in quos usus bona sua convertere tenerentur, si illis per suam ultimam dispositionem prædicta bona relinquere non valerent? Nam tales Ecclesiæ divinare cogerentur intrinsecum animum, & occultam mentem ipsorum Episcoporum? vel à Deo per revelationem expectare prædictorum Episcoporum intentionem esse, & fuisse, ut illæ caperent bona sua? hoc certe à totius rationis lumine, & disputationis jure alienum est. Unde necessario fatendum. Innocentium XII. omnibus Regni Neapolitani Episcopis, etiam Regularibus hanc restrictam facultatem relinquendi bona sua Ecclesiis Parochialibus sibi subjectis, in defectu indigentiæ suarum Cathedralium, concessisse.

Tota ergo difficultas cadit, & cadere debebat in præsenti, super indigentia, vel non indigentia Cathedralis Cajetanæ; nam si indigebat, nec licitum, nec liberum erat Episcopo defuncto Ecclesiis Parrchialibus sancti Blasij, & Sanctorum Duodecim Apostolorum, de quibus hìc agitur, bona sua relinquere; quia tantummodo ab Innocentio XII. data erat illi hujusmodi facultas in defectu indigentiæ suæ Ecclesiæ Cathedralis, sicuti & ceteris ejusdem Regni Episcopis, & Prælatis. Unde constito de indigentia prædictæ Cathedralis, in comperto est, præfatam dispositionem respectu duarum Parochialium corruere, & inanem esse. Sed cum probatio hujus indigentiæ non ita clare appareat, ideo partes in animum suum induxerunt ad Concordiam devenire, seu quandam amplecti transactiohem, ut à litibus discederent; Sed an debeat, vel non debeat, approbari, mihi ab hac Sacra Congregatione committitur declarandum; quod quidem (quantum ingenii mei tenuitas capere potest) non parum continet difficultatis; Et ratio est.

Quia transactio cadere non potest nisi super re dubia, & lite incerta, juxta *Text. in leg. 1. ff. de Transact., leg. 2., & leg. transactio Cod. eod tit. cap. supper eo etiam sub. tit de transact. Vrceol. qui plures citat in eod. tract. q. 2. num.* 8. atqui in præsenti videtur, non dari dubium, neque incertitudinem Juris succedendi respectu duarum Parochialium, de quibus agitur; Ergo transactio locum habere non potest, ac per consequens neque confirmatio; Minor probatur ex sequentibus principiis.

Primo, quia Innocentius XII. in præallegata Bulla sua, commisit prudenti arbitrio Ordinariorum Regni Neapolis æstimationem indigentiæ, vel non indigentiæ suarum Cathedralium, quia usus fuit illa clausula: *Conscientiam tuam oneramus*: ut patet ex verbis Bullæ ibi: *Super præmissis omnibus conscientiam præfatorum Archiepiscoporum &c. oneramus*: quæ quidem clausula arbitrium boni viri importat, juxta *text. in cap. non solũ* ibi: *Ut conscientiæ privati, de regul. Jur. in 6. Marchesan. de comm. ss on. part. 1. cap. 6. num. 85. Peregrin. cons. 7. num. 9. volum. 1. Barb. clausul. 24. num. 1.* Sed quando res committitur arbitrio boni Viri, standum

dum est declarationi ipsius Arbitrii, nisi clare repugnet Sacris Canonibus, aut Juri Civili, ut tenent idem *Marchesan. ubi supra cap.* 50. *num.* 79. *Barb. dicta clausul.* 24., *Menoch. de arbitrar. lib.* 1. *quest.* 8. *num.* 44. Ergo Capitulum Cathedralis Cajetanæ insurgere non valebat contra declaratum arbitrium dicti Episcopi defuncti, quia neutri Juri repugnans erat; nam licet per Jus Canonicum dipositum sit, quod Ecclesiæ Cathedrales succedant Episcopis in bonis ipsarum intuitu acquisitis, hoc locum non habet in Regno Neapolis ex vi prædictæ Innocentianæ Constitutionis, quæ concedit Ordinariis illius Regni, ut etiam possint relinquere bona sua Ecclesiis Parochialibus indigentibus suarum Dioecesum, non data indigentia suarum Cathedralium, quarum indigentiæ æstimationem commisit prudenti arbitrio ipsorum Ordinariorum: Unde quamvis illorum arbitrium tendat in Beneficium Parochialium, non ideo dici potest contra Jus, vel Juri repugnans; Siquidem solum Juri repugnaret, si prædicti Episcopi non haberent privilegium relinquendi, seu consignandi bona sua præfatis Ecclesiis Parochialibus in contigentia non indigentiæ suarum Cathedralium, quia, non dato hujusmodi privilegio, sive Ecclesiæ Cathedrales indigerent, sive non indigerent, semper erant necessariæ hæredes suorum Episcoporum in bonis ipsarum intuitu acquisitis, à quibus prædicti Episcopi eas excludere non poterant, ac per consequens, si aliter disponerent, eorum dispositio, & arbitrium tunc foret juri repugnans: Sed regulare indigentiam sic, vel sic, nec est directè contra jus & hoc est, quod fecit Episcopus defunctus, & quod suo, & cæterorum illius Regni Episcoporum prudenti arbitrio commisit Innocentius per allegatam clausulam: *Conscientiam tuam oneramus* quæ potius monitionem, quam conditionem importat, ut docent, *Gratian. dec. Mant.* 154. *num.* 9. *Novar. cons. 6. de offic. delegat. Flor. de Men. variar. qu.*4. *num.* 67., *Grac. de Benefic. par.* 6. *cap.* 2. *num.* 109. *Solorzan. de Jur. Indiar. Tom.*2. *lib.*2. *cap.*7. *num.* 11. Et ideo apposita prædicta clausula in rescripto Papæ remittit apices, & rigorem Juris Civilis, ut tenent, *Seraphin. dec.* 447. *num.*1. *Escobar. de utroque for. in init. nu.*73. *Barb. d. clausul.* 24. *n.*3.

Unde cum præfatus Episcopus designaret prædictis duabus Ecclesiis Parochialibus successionem bonorum suorum, videtur dicendum, existimasse in illis indigentiam, quæ in rei veritate, non existimavit in sua Cathedrali; ac per consequens, quod hoc arbitrium servari debet, dum notorie, & evidenter non constet de indigentia Cathedralis, quæ videtur non constare ex fundamentis, & rationibus infra ponderandis.

Secundo, probatur minor, de qua supra; quia quando alicui committitur negocium aliquod cum prædicta clausula; *Conscientiam tuam oneramus*: ab ejus arbitrio, judicatu, & sententia non datur appellatio. ut tenet, *Scacc. de appellat. quæst.*17. *limit.* 15. *num.*3. *Barbos. dicta clausul.* 24. *num.*7. *Felin. in cap. super his num.* 11. *limit.* 4. *de accusat. Ruginel. de appellat.* §. 2. *cap.* 2. *num.*67., *Gregor. Tolosan. in eodem tract. de appellat. lib.*3 *cap.* 5. *à num.*1. Atqui æstimatio indigentiæ Ecclesiarum, de quibus hic, fuit commissa arbitrio Episcoporum à vivis decedentium per prædictam clausulam: *Conscientiam Archiepiscoporum oneramus*; Ergo ab eorum arbitrio super talem indigentiam non debet admitti appellatio, neque contraventio ex parte Capituli.

Tertio, quia defunctus Episcopus aliqua ex bonis suis, utpote fuerunt pelvis, & urceus ex argento, reliquit suæ Ecclesiæ Cathedrali; & Sancti Erasmi in illius Sacristia collocato diversas gemmas non infimi valoris, ac duo viridaria Mensæ Episcopali, quæ etiam reputari debent relicta Ecclesiæ suæ, nam quod relinquitur Episcopo, tamquam Episcopo, hoc est, ipsius Dignitati, etiam dicitur relictum Ecclesiæ, cui præest, argumento, *Text. in cap. ad audientiam de Cleric. non resident. Text. in cap. si quis erga*, *ubi Glos. verb.*, *privetur*, *2. quæst. 7. bonus*, *Text. in cap. requisisti de Testament.*

Unde quemadmodum præfatus Episcopus designavit Ecclesiæ suæ hujusmodi bona etiam aliam, & ampliora designaret, si existimasset eam pluris indigere, maxime cum semper á jure præsumatur Cathedralis Ecclesia ab Episcopo magis dilecta, tanquam Sponsa sua, ex *Text. in d. cap. requisisti* 15. §. *Secus de Testam. Text, in cap. novit.* 4. *de iis, quæ fiunt à Prælat. Text. in leg.* 1. *ff. de donat. inter Vir.*, *& Vxor. Barbos.* alii apud eum, *de potest. Episcop. allegat.* 116. *num.* 21. Ergo si prædictæ Cathedrali plus non reliquit, hoc præsumi debet. ex eo provenisse, quia invenit in conscientia sua eam plus non indigere.

Quarto, quia indigentia, in præsenti casu, & in sensu Bullæ Innocentianæ debet sumi in suo proprio, & rigoroso significatu, prout importat penuriam, inopiam, & ægestatem, ut videre est apud *Leoncill. de privileg. Pauper. par.* 1. *quæst.* 1. *nu.* 32., *&* 33. *Magon. dec. Flor.* 50. *n.* 27. *Luca de Pena in leg.* 1. *col.* 1. *Cod. de Mendic. & valid.* nam ad naturalem, & veram proprietatem verborum, quibus usus fuit disponens, debet intelligi directa illius mens, & intentio, juxta *Text. in leg. non aliter ff. de legat.* 3. *leg. labeo* §. *Id Tubero ff. de supellect. legat. Barbos. Vot. decisiv.* 122. *num.* 17., *&* 25. *Mantic. de conjectur. ultim. volunt. lib.* 6. *t.* 6. *num.* 20. *in fin. Vallasc. consult.* 58. *num.* 8. *in fine*; aliter si admitteretur indigentia improprie, & lato modo, certo, quod nemo in Orbe est adeo super abundans, quod in aliquo non indigeat; hoc enim solum inveniri potest in Ecclesia triumphanti, nam in militanti etiam hæc Divi Petri, quæ est omnium caput, & totius magnificentiæ typus certo certius, quod in aliquibus indigebit; itaque si indigentia, de qua in Bulla locutus fuit Innocentius, acciperetur in hoc sensu, frustratoria, & inanis redderetur prædicta Bulla; quia non solum difficile, sed fere impossibile esset, quod in Regno Neapolis inveniretur Cathedralis aliqua adeò divitiis affluens, & abundans, quod respectivè circa aliquid non indigeret: Undè nunquam aliæ Parochiales Ecclesiæ illius Regni admitterentur in successionem bonorum suorum Episcoporum quamvis isti prædicta bona illis designare intenderent.

Quo circa indigentiam, de qua fatus fuit Innocentius, debemus intelligere in eo significatu, in quo accipitur à jure, & intelligere etiam, quod talem indigentiam non invenit defunctus Episcopus Guerreiro, in sua Cathedrali; nam si inveniret, conscientiam suam non graveret, maxime in illa hora, designando bona sua aliis Ecclesiis Parochialibus, prætermissa dicta Cathedrali ab eo, censura juris, magis dilecta; qua de causa, debemus credere, arbitrium hujusmodi Episcopi in consignando bona sua prædictis duabus Parochialibus justum, & à jure regulatum fore, & extitisse; maxime cum notoriæ sint Majestas, decentia, & abundantia prædictæ Cathedralis Ecclesiæ, quæ omnia conroborantur

ex

ex confecratione illius, & ex aliis rationibus, ac adminiculis à parte oppofita ponderatis.

Ex quibus omnibus, fi mature penfentur, non dubiam, non incertam, fed claram, & evidentem videtur apparere juftitiam prædictarum Parochialium, de quibus agitur, quo cafu, locum habere nequibat tranfactio, laudum, feu concordia, de cujus confirmatione tractatur, quia in talibus terminis, præfumitur mala fide inita, & folum ad extorquendum, fub injuftæ litis prætextu, quod non confequeretur ex recto juftitiæ debito; Et ideo tanquam calumniofa non admitti debere videtur, juxta *regul. text. in leg. Præfes* 12. *Cod. de tranfact.* ibi -- *Ambitiofe id, quod indubitate deberi poffet, remiffum fit* -- *text. in leg. in fumma* 65. §. 1. *ff. de condit. indebit.* ibi -- *Sin autem evidens calumnia detegitur, & tranfactio imperfecta eft &c.* -- *text. in leg.* 1. §. *fed & conftitutio ff. de Calumniatoribus* ibi -- *Si adverfarius non per calumniam tranfigendi animo non acceperit* -- tenent hanc fententiam *Decian. conf.* 56. *Monch. conf.* 1158. *Mantic. de tacit.*, *& ambig. lib.* 27. *tom. primo à num.* 10., *Peregrin. Barb.*, *Caftirl.*, *Cyriac.*, *Fontanell.*, *& alii quamplus citati à Valeron. de tranfact. tom.* 2. *quæft.* 3. *num.* 2. apud quos omnes invenitur datum, feu remiffum in tali cafu, virtute tranfactionis, tanquam injufte datum, & dolofe acceptum repeti poffe.

Et optima cum ratione; nam fi fimiles tranfactiones admitterentur, oftium fraudibus aperiretur, nam quilibet de populo rapide, & abfque juris fundamento provocaret ad litem illud habentem, fpe deveniendi postea ad concordiam, ductus forfan illa confideratione, quod Pars Adverfa in tranfactionem confentiet, ut fudores, perturbationes, & expenfas unius litis, quamvis injuftæ fugiat, & evadat; Et iniquum certo effet, ut qui vexandi alterius, & fibi lucrifaciendi caufa, eum ad Judicium provocaffet, ex tali affectata, & dolofa lite commodum reportaret, contra *regul. Text. in leg.* 1. *cod. qui milit. pofs. lib.* 12. *leg. Uxori* §. *primo ff. ad leg. Cornel. de falf. leg. tria onera ff. de excufat. Tutor.* optime ad intentum *Valeron. d. queft.* 3. *n.* 3. & in alio fimili cafu *Vela differt.* 13. *num.* 11. Ideoque talis dolus, utpote tranfactioni danscaufam, non folum ipfam reddit nullam, fed nullam ipfo jure, in fenfu multorū DD., ut funt *Decian. dicto conf.* 56. *n.* 17. *Peregrin. de fideicomm. art.* 52. *n.* 101., *Rot aapud Merlin. decif.* 621. *n.* 19. *Meffinger.*, *Fontanel*, *Cæfar.*, *Manen.*, *Belon.*, *& alii apud Valeron. dicta quæft.* 3. *n.* 15., *Urceol. de tranfact. quæft.* 2. *num.* 52., *&* 53., ubi in hujus doctrinæ confirmationem quamplures adducit Rotæ decifiones.

Argunt etiam defectum Juftitiæ ex parte Cathedralis, & juris affiftentiam ex parte Parochialium duæ fententiæ, quas jam in Judicio competenti in fui favorem reportaverunt, quia quamvis virtute earum non remaneat finita lis, & ideo adhuc locum habere poffit tranfactio juxta *Text. in leg. tale pactum* 40. §. *primo ff. de pact.*, *leg. poft rem judicatam ff. de tranfact.*, attamen dubitari non poteft, quod unitæ præfatæ fententiæ cæteris a nobis fupra, & à Parte Adverfa confideratis, & expofitis fundamentis, evidentiorem reddunt dictorum Parochialium Juftitiam, in cujus confpectu, non admittitur à Jure tranfactio, ut jam fupra relatum manet.

Hæc omnia faciunt fatis in beneficium prædictorum Parochialium, & in obfequium juris fibi prætenfi; Sed quamvis hæc ita fe habeant, non pof

possum tamen prætermittere quantum à jure, & DD. commendabilis sit transactionis contractus; Eam enim vocant serenitatem mentis, animi tranquillitatem, vinculum amoris, & consortium charitatis, ut videre est apud *Urceol. de transact. in exordio, seu præfat. num.* 16. *Paul. Rub. in discurs. ante decis parte* 7. *Recet. num.* 131., ubi scribit, quod in toto corpore juris non invenitur contractus adeo privilegiatus, & cujus favore magis sumatur interpretatio, ut sustineatur, & valeat, quam contractus transactionis, ex eo quia Reipublicæ valde interest, ut lites semel terminatæ iterum non instaurentur, neque ex materia sopita novum suscitetur litigium, juxta *Text. in leg. quamvis Cod. transact. Urceol. dicta qu.* 2. *num.* 41., *& in num.* 37. asserit, quod ad hoc, ut transactio locum habere possit, nihil interest, quod lis, & controversia sit justa, vel injusta, dummodo evidens calumnia cesset, ductus ex doctrina *Text. in leg.* 2., ubi communiter DD. *Cod. de transact. Torres de pact. futur. success. dec.* 174. *num.* 8. ubi dicit, quod pro exclusione calumniæ, tam qualitas personarum, quam quælibet litigandi causa in consideratione haberi debet, quæ sententia multum prodest in præsenti casu; nam qualitas personarum litigantium, utpotè Ecclesiasticarum, & bonis moribus, ac virtutibus ornatarum non parum excludit doli, & malitiæ suspicionem.

Jura etiam Canonica sæpe sæpius clamant in obsequium prædicti contractus transactionis, docendo, quod in dubio semper præsumptio, & interpretatio capi debeat pro validitate, & subsistentia illius, ut patet *ex Text. in cap. finem litibus cap. Veneraailis de dol., & contum. cap. Constitutus de Procuratoribus, cap. Jus gentium de Re judicat., Roland. cons.* 28. *num.* 10. *lib.* 4. *Surd. cons.* 451. *num.* 18., *&* 19. *Bero cons.* 176. *num.* 15. *Volum.* 1., ubi inquit, hanc præsumptionem, & interpretationem facilius capiendam esse favore hujus contractus, quàm alterius cujuscumque, *Larrea dec.* 68. *sub nu.* 22., ubi ait, Judices ad hoc procliviores esse debere: Multi quoque DD. tenent, quod per se solus recessus à lite, ab expensis, & jurgiis est causa sufficiens, & justa, ut deveniatur ad concordiam, & transactionem, ex eo quia magnum lucrum, & commodum consequitur, qui recedit à lite *ex Text. in dicta leg. in summa* 65. *in princ. ff. de condit. indebit. Urceol.* qui plures citat *in præallegata qu.* 2. *num.* 26.

Et cum à prædictis DD., & multis aliis de transactione loquentibus recepta sententia sit, quod ad hoc, ut res dicatur dubia, & transactio locum habere possit, sufficit qualecumque dubium, sive in jure, sive in facto, & negari non possit, quod super factum indigentiæ Cathedralis Cajetanæ talis, vel qualis adsit dubitatio, & perplexitas propter implicatas hinc inde Testium depositiones, ut ex Summariis utriusque Partium manifestè liquet; ideo non incongruum, nec à jure devium existimo Sanctissimo consulere pro confirmatione concordiæ.

Addendo insimul, quod ad totum as Hæreditatis pertinere debent etiam legata à defuncto Episcopo relicta, quia ad ea relinquenda nulla nec à jure nec ab Innocentiana Constitutione illi, vel aliis Episcopis illius Regni tribuitur facultas; & solum ista à dicto Innocentio conceditur prædictis Ordinariis respectu Parochialium pauperum suarum Dioecesum, in defectu indigentiæ Cathedralium, Non vero, ut libere disponere possit in favorem cujuscumque Tertii, etiam sub titulo, & colore piæ causæ.

Unde

Unde licet Capitulum Cathedralis non insurgeret, neque provocaret adversus has duas Parochiales, sed acquiesceret dispositioni Episcopi defuncti illarum favore factæ, adhuc tamen legata in dicta dispositione contenta non tenerent, sed tanquam nulla, & caduca, ad hæreditatem reverterentur, juxta terminos *Text. in leg. unica §. his ita, Cod. de caduc. tollend. leg. qui ex duabus in fine, Cod. de acquir. hæred. Surd. decis.* 269. *num.* 2. *Fusar. de substit. quæst.* 652. *num.* 3. & 4. *Card. de Luc. sub tit de legat. discurs.* 28. *num.* 2. cum multis aliis.

Non tam comprehendere intendo in hac hypotesi legatum relictum Divo Erasmo in Sacristia Cathedralis collocato, ex eo quia ista relictio non fuit proprie legatum, sed donatio facta in vita, & effectum statim sortitura, & non post mortem, ut sortitur legatum, quod patet ex Testamento ipsiusmet Episcopi, tunc temporis perfecta valetudine gaudentis; in verbis, ibi: *E di questo in vita, & ad esso ne fo un donativo all' Imagine del nostro Glorioso Patriarca S. Erasmo*: & ad donandum, seu disponendum in vita, ex communi DD. sententia, æqualis tribuitur facultas Episcopo Regulari, quàm Sæculari, ut bene docent *Molina de just. & jur. tract.* 2. *disput.* 266. *vers. Religiosus in Conventu*, *Lessius in eod. tract. lib.* 2. *cap.* 4. *dub.* 3. *num.* 29. & *cap.* 41. *dub.* 11. *num.* 93. *Cutell. de donat. tom.* 1. *tract.* 1. *discursu* 2. *part.* 3. *num.* 136. *Dian. part.* 3. *tract.* 2. *resolut.* 2. & *part.* 5. *tract.* 2. *resolut.* 64. *vers. notandum. Barb.* qui innumeros refert., *de potest. Episcopo part.* 3. *allegat.* 114. *num.* 22. ubi etiam affert aliquas Rotæ decisiones in hujus sententiæ confirmationem.

Neque etiam comprendere conor pelvim, & urceum relicta præfata Cathedrali ad usum Pontificalium illius Ordinariorum, non tamen sustinendam esse censeo hanc dispositionem, tamquam legatum, sed tamquam esse necessarium, à quo recedere non poterat Episcopus defunctus ex vi Bullæ Pii Quinti 42. in numero suarum: ubi disponitur (& etiam confirmatur in nostra Innocentia) quod in his omnibus, quæ ad Cultum Divinum, & Altaris usum Episcopis inserviunt, succedant Ecclesiæ, quibus præsunt, inter quas res comprehenditur etiam una pelvis, & unus urceus ex argento sine quibus Episcopus celebrare non potest, neque debet, ut jam decisum fuit in una *Valentina Pontificalium cor. Priolo sub die* 5. *Junii* 1657. *quæ est decis.* 259. *in recent. part.* 12. & *confirmata fuit in eadem Rota coram Albergato sub die* 4. *Junii* 1663. ac de ea late agitur *Card. de Luc. sub tit. de testam discur.* 77. *per totum*; Et Episcopus defunctus satis insinuavit in suo Testamento, hujusmodi res illi inservire ad usum Pontificalium, siquidem ad eundem usum eas reliquit Ecclesiæ suæ, ut patet ibi: *Se ne servino i Signori Vescovi miei successori, quando celebreranno Pontificalmente*: Unde si cum aliis Paramentis Sacris, & utensilibus ad Cultum Divinum spectantibus, quæ necessario ad Ecclesiam Cathedralem deferri debebant, non intervenit, neque transivit insimul aliqua pelvis, & urceus, bene relicta manent hæc, de quibus hic agitur, non verò aliter, nec alio modo; nam si, tanquam legatum hanc supellectilem Ecclesia Cathedralis retinere conaretur, in nis remaneret ejus intentio quoad prætensam successione in hereditari, siquidem in eodem subjecto convenire non potest esse insimul hæredem, & legatarium, *ex text. in leg. legatum est §. hæredi de legat.* 1. & si eam con-

ſervare intendit; ex vi contractus Tranſactionis, non invenitur in concordia, ſeu tranſactione talis inter partes exhibita conventio. Si tanquam partem hæreditatis prætenſæ præfatam ſupellectilem ſibi reſervare præſumit, neceſſario eam reponere debet in montem, & cumulum hæreditatis, ut cum ea injuncta, & incorporata, dividatur totum as in illam triplicem, & æqualem portionem, quæ ab Arbitratoribus fuit præſcripta, & à patribus acceptata; Indeque nullo alio titulo prædicta vaſa Cathedralis Eccleſia retinere valet, quin in collationem cæterorum bonorum ea reponere cogatur nisi ex vi prædicta Bullæ Pii V. à nobis jam ſupra ponderatæ.

Quo vero ad Cappellaniam, de qua loquitur prælaudatus Epiſcopus, res in obſcuro jacet, ſiquidem ex verbis Teſtamenti capi non poteſt, an prædicta Cappellania jam fundata eſſe in vita Epiſcopi, vel eam fundare intenderet in iſta ultima diſpoſitione; Si verum eſt primum, ſubſiſtere; Si ſecundum, non valere diſpoſitionem cenſeo ex rationibus jam ſupra conſideratis in *verſic. Et ad Donandum &c.*

Hæc in omnibus mea mens eſt, quam etiam in omnibus prudentiſſimo EE. VV. arbitrio libentiſſime ſubmitto. Datum Romæ ex Ædibus meis, die 2. Auguſti 1723.

I. Cardinalis Pereira.

INDEX

INDEX
CONCLUSIONUM, ET, RESOLUTIONUM;
Quæ in singulis Foliis Annorum 1721. 1722., & 1723. fuerunt adnotatæ,

A

C

Car-

Con-

De-

D

E

Fal-

F

H

I

Lau-

L

M

N

O

P

Papa

Pa-

Q

R

S

que idcirco voluntatem exposcit, qua cessante illud non obligat, *p.* 249. §. *Monasterien. in princ.*

Votum continentiæ requirit liberam voluntatem, qua cessante non obligat, *p.*11, *&* 12. §. *At quidquid in fin.*

Votum castitatis emittendum est a Conjuge in sæculo manente tunc solum, quando matrimonium integrum, illæsumque manet, secus vero si illud fuerit violatum, *p.* 288. §. *Duo autem in fin.*

Votum Castitatis emittere debet Conjux innocens in Sæculo remanens, altero post læsa, & diminutâ matrimonii jura per sententiam divortii in Religionem transeunte, *pag.* 288. §. *Duo autem circa med.*

Votum Castitatis emittere debere Virum innocentem in Sæculo manentem, altero non innocente ad Religionem transeunte, resolvit Sacra Congregatio, sed deinde ad instantiam dicti Viri jussit deleri dictum onus, seu conditionem emissionis voti Castitatis, *pag.* 228. §. *Duo autem circa fin.*

INDEX RESOLUTIONUM,

Quæ in Causis sub Annos 1721. 1722. *&* 1723. *propositis prodierunt.*

A

B

Con-

D

E

Aprilis 1723. *ad* I. *Dubium pag.*304.

Emolumenta una cum Cera debet Parochus restituere, si ea percepit occasione associationis, & expositionis in sua Ecclesia, quando illud deferri debebat recto tramite ad Ecclesiam tumulantem, in *Lucana Funerum* 14. *Martii* 1722. *ad* 2. *dubium pag.*138.

Episcopi consensum exquirere debere Clerum in actu restitutionis Capitalium, & pro novo reinvestimento faciendo, respondit S.Congr. in *S.Marci Plurium* 16.*Jan.* 1723. *ad X.Dub. p.*261.

Episcopo S. Marci per se ipsum Diœcesim visitanti non deberi integram solitam procurationem, sed servandam esse alternativam, respondit S. Congreg. in *S.Marci Plurium* 16. *Ianuarii* 1723. *ad II. Dub. p.*261.

Episcopus potest per se ipsum quotannis visitare Diœcesim, & etiam intra annum pluries visitare potest, sed absque procuratione, in *S.Marci Plurium* 16.*Januarii* 1723. *ad I. Dub. p.*261.

Episcopus S. Marci nequit ratione Cathedratici exigere carolenos sex quolibet anno a quocumque Clerico suæ Diœcesis, *in S. Marci Plurium* 16.*Jan.* 1723. *ad VII. Dub. pag.*261.

Episcopus in actu Visitationis nequit exigere vecturas juxta Decretum 7. Julii 1708. in S. Marci ad 6., uti respondit S.Congreg. in S. *Marci Plurium* 16. *Ianuarii* 1723. *ad III. Dub. p* 261.

Episcopus visitans remissum habet in suo arbitrio numerum personarum eum comitantium, & dierum, quibus permanere possit in Visitatione, in *S. Marci Plurium* 16. *Januarii* 1723. *ad V.*, *& VI. Dub. pag.*261.

Episcopum posse visitare nedum crates, & mœnia exteriora Monasteriorum Regularibus subjectorum, sed etiam Chorum interiorem, Dormitoria, Cellas, aliaque loca pro clausuræ custodia, respondit Sac. Congr. in *Aquilana jurisdictionis* 31.*Iulii* 1723 *ad IV. Dub. p.*347.

Episcopum posse solum cum suis Convisitatoribus ingredi, & visitare clausuram Monialium Regularibus subjectarum absque Superioris Regularis interventu, respondit Sacra Congregatio in *Aquilana Jurisdictionis* 31.*Julii* 1723. *ad III. Dubium pag.*347.

Episcopum nedum Altaria, & Cappellas Ecclesiarum existentium in Monasteriis Monialium Regularibus subjectarum, in quibus beneficia, aliaque Missarum onera insunt, verum etiam, & Tabernaculum cum Altari Majori visitare non posse, respondit Sacra Congregatio in *Aquilana Jurisdictionis* 31.*Julii* 1723. *ad VI. Dub. pag.*347.

Episcopum occasione Visitationis Monasteriorum Monialium Regularibus subjectarum posse habere sermonem spiritualem prædictis Monialibus tam intra, quam extra Septa Monasterii respondit Sacra Congregatio in *Aquilana Iurisdictionis* 31. *Iulii* 1723. *ad V. Dub. pag.*347.

Episcopum accedentem ad visitandum Monasteria Monialium Regularibus subjectarum jus non habere cogendi easdem Moniales ad sibi exhibendum librum Regularum; eas vero teneri subire ad solitas crates onus personalis visitationis quoad clausuram spectantis, respondit S. Congr. *in Aquilana Jurisdictionis* 31.*Iulii* 1723. *ad II. Dub. pag.*347.

Episcopum accedentem ad visitandum Monasteria Monialium Regularibus subjectarum excipiendum esse in ingressu Ecclesiæ eum solitis honorificentiis, præeminentiis, ac omnibus reverentialibus actibus, eumque tam in ingressu, quam in egressu Ecclesiæ associari debere a Ministris Officialibus ejusdem Monasterii, ejusque Confessario tantum, respondit Sac. Congr. in *Aquilana Iurisdictionis* 31. *Iulii* 1723. *ad I. Dub. p.*347.

Ad Episcopum pertinere approbationem Confessariorum pro Monialibus, respondit S. Congreg. in *Vratislavien.* 30. *Ianuar.* 1723. *pag.*266.

Episcopum Tagasten., qui ordines illicite contulit non subdito, remansisse obnoxium pœnis impositis a Sacro Concilio Tridentino, & a Bulla *Speculatores*, respondit Sacra Congregatio in *Vlixbonen. Occidentalis* 26. *Iunii* 1723. *ad III. Dub. pag.*333.

Episcopum Auxiliarem non teneri, sed posse inquirere, utrum circa illos, qui sibi ab Ordinario, seu Capitulo proponuntur, seu dimittuntur ordinandi, satisfactum sit Constitutioni *Speculatores*, non obstante, quod ipsi non competat habilitare, & expedire Ordinandos, sed Provisori Capituli, a quo, non in genere, sed expressæ personæ habiles, & expeditæ proponuntur, resolvit Sacra Congregatio in *Elboren. Dubiorum* 23. *Augusti* 1721. *ad III. Dub. pag.*69.

Epistolam in Missis Defunctorum canendam non esse in Choro, sed ad Altare in cornu Epistolæ ab uno de Clero, responsum fuit in *Montis Marani Servitii Ecclesiæ* 30.*Ianuarii* 1723. *ad III. Dubium pag.*268.

Erectio Collegiatæ cum peteretur, rescriptum fuit: *Dilata*, *& examinetur coram Eminentiss. Præfecto modus, quo Collegiata possit erigi*, *& coram eodem Emo Præfecto interim reddatur ratio ab Administratoribus de hæreditate Maltraversia, in Cremonen. Erectionis Collegiatæ* 23. *Augusti* 1721. *pag.*69.

Erectio Cappellaniarum nuncupatarum Canonicatuum indicata fuit valida, in *Savonen.* 23. *Maii* 1722. *ad I. Dubium pag.*177.

Erectionem Universitatis Juvenum Aurificum, & Argentariorum sustineri, deleto tamen Capitulo, quo a contributione eximuntur Filii, & Fratres Magistrorum, & eos teneri, uti cæteros, ad solutionem, respon-

F

I

L

Pro

Q

R

Re-

S

T

V

Abbate, responsum fuit, in *Ratisbonen. Vicariæ* 23. *Augusti* 1721. *p.69.*

Vicarii Capitularis electio declarata fuit invalida, in *Turritana Vicarii Capitularis* 21. *Novembris* 1722. *ad* 1. *Dubium* *pag.*236.

Vicarium Capitularem valide electum fuisse ab Episcopo antiquiore ex suffraganeis, respondit Sac. Congregatio, in *Turritana Vicarii Capitularis* 21. *Novembr.* 1722. *ad* 2. *Dub. p.*236.

Vicarium Capitularem non posse procedere ad censuras contra Decanum, Dignitates, & Canonicos convocantes Capitulum sine licentia, respondit Sacra Congregatio, *in Melevitana Jurisdictionis* 18. *Sept.*1723. *ad* 3. *Dub. p.*369.

Vicarius Capitularis potest visitare Civitatē, & Diœcesim, dummodo sit elapsus annus a die ultimæ visitationis per Ordinarium peractæ, *Dubium Visitationis* 13. *Sept.* 1721. *ad* 1. *Dub. p.*77.

Vicarius Capitularis potest facere visitationem personalem Capitularium, dummodo sit elapsus annus a die ultimæ Visitationis, *Dubium Visitationis* 13. *Septembr.* 1721. *ad* 2. *Dub. p.*77.

Visitare potest Vicarius Generalis Civitatem cum Diœcesi, dummodo sit elapsus annus a die ultimæ Visitationis per Ordinarium peractæ, *Dubium Visitationis* 13. *Sept.* 1721. *ad* 1. *Dub. p.*77.

Visitare quotannis potest Diœcesim Episcopus per se ipsum, & etiam intra annum eam pluries visitare potest, sed absque procuratione, in S. *Marci Plurium* 16. *Jan.*1723. *ad* 1. *Dub. p.*261.

Visitare potest Archiepiscopo Bononiensis jure delegato Ecclesias unitas, & annexas Collegio Montalto, *in Bononien. Juris Visitandi* 2. *Octobr.* 1721. *p.*87.

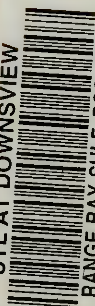
Visitationem personalem Capitularium potest facere Vicarius Capitularis, dummodo sit elapsus terminus a die ultimæ visitationis, *Dubium Visitationis* 13. *Septembris* 1721. *ad* 2. *Dub. p.*77.

Unioni Parochialium locum esse, respondit S. Congreg. *in Fulginaten.* 30. *Januarii* 1723. *p.*266.

Unioni Parochialis Collegio Jesuitarum non esse locum, respondit Sacra Congregatio, *in Legionen. Unionis* 24. *Aprilis* 1723. *pag.*302.

Voto continentiæ cum Canonicus Subdiaconus contenderet, se non obstringi, aut ab eo esse dispensandum eo quod Subdiaconatum per vim susceperit, rescriptum fuit: *Coadjuvandas esse probationes, juxta instructionem, in Monasterien.* 19. *Dec.* 1722. *p.*252.

FINIS.

UTL AT DOWNSVIEW
D RANGE BAY SHLF POS ITEM C
39 15 14 19 09 010 1